

Picavet

APPARATUS
CRITICUS ET EXEGETICUS
AD
DEMOSTHENEM
VINC. OBSOPOEI, HIER. WOLFII,
IO. TAYLORI
ET
IO. IAC. REISKII
ANNOTATIONES TENENS.

COMMODUM IN ORDINEM DIGESTUM
ALIORUMQUE ET SUIS ANNOTATIONIBUS
AUCTUM

EDIDIT
GODOFREDUS HENRICUS SCHAEFER.

TOMUS IV.

LONDINI
APUD BLACK, YOUNG ET YOUNG
MDCCCXXVII.

I. TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

CONTRA ARISTOCRATEM

PRAEFATIO.

Bene mehercule ab Aristocrate illo factum, quod, cum hac rogatione Charidemum ornare voluit, locum dedit illustrissimae quaestioni et graviter et perutiliter a Demosthene tractandae. Perutiliter sane, cum ea causa tot leges sapientissimae reip. earumque luculentam tractationem nobis nostrisque usibus conservaverit, quot in pari ambitu orationis vix alibi produci, nedum exponi aut elucidari videas. Aegre feret lector noster eruditus, se a me admoneri, quantum ad hanc orationem recte intelligendam conferant doctissimi viri et de iure hoc nostro praeclare meriti, S. Petitus LL. Attic. L. VII. Tit. 1. cum adnotationibus eruditissimi amicissimique Wesselingii, Claud. Salmasius de Modo Usurarum C. XVII., Heraldus denique Animadv. in Salmas. L. IV. C. V.

Ab hoc Criticorum pari, Salmasium intelligo et Heraldum, cum multa acriter et erudite utrinque disputantur, quae ad causam Aristocrateam pertingunt, tum illud inprimis, quod istius causae pene summam non mediocriter afficit: nimirum, cum in sua rogatione scripserit Aristocrates: QUICUNQUE CHARIDEMUM INTERFECERIT, EUM EX OMNIBUS GENTIBUS, QUAE FOEDERE ET AMICITIA CUM P. A. CONIUNCTAE FORENT, *ΑΓΩΓΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ*, quid per illud ἀγώγιμον necessario sit intelligendum, scilicet quid cuivis in eum hominem liceret, qui Charidemum leto dederit. Fuisse ἀπαγωγὴν in iurisprudentia Attica, istius iuris periti probe norunt; norunt etiam, quid sibi velit et qualiter exercenda. Nimirum *iniecta manu reum in ius ducere, ut ibi legitimum supplicium de eo sumatur:* praeterea nihil. Atque in hoc, credo, consentiunt, qui in omnibus fere aliis dissentire inter se videntur. Attamen, si Demostheni credas,

ex hac Aristocratis rogatione sequeretur, inclementius omnino et indignius tractari potuisse eum, qui Charidemum interfecerit, quam communi isto ἀπαγωγῆς ritu in quemvis alium ordinario erat statutum. Ita enim ille p. 631, 13.: ἐν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον πάνθ', ὅσα ἀπείρηκεν ὁ νόμος, δέδωκας, χρήματα πράξασθαι, ζῶντα λυμαίνεσθαι, κακοῦν, ἔχοντα αὐτὸν ἀποκτιννύναι. Haec quam aliena sint, vides. Quam absonum hoc, ut aliud scilicet in suasione Aristocratea exprimeret vox ἀπάγειν, aliud in communi istius populi νομοθεσίᾳ? Comminiscitur ergo Salmasius commentum, in quo sibi maxime placere videbatur, differre nimirum ἄγειν et ἀγώγιμον ab eo, quod dicitur ἀπάγειν et ἀπαγώγιμον: illud esse *vi domum cruciandum*, si ita videretur, hoc *iure ad magistratum puniendum* ducere; et tulisse porro Aristocratem extrema illa et durissima. Id tamen omnino falsum est. Graeci ἄγειν et ἀπάγειν promiscue et indifferenter, sicut Latini *ducere* et *abducere*, dicunt, ut pluribus ostendit Heraldus. Neque porro Aristocrates tantum cuique licere sua rogatione voluit. Non ea erat istius inclementia, quam in hac oratione insectatur Demosthenes, verum alia omnino. Insimulabatur enim potissimum, primum, quod, cum leges nihil permittant nisi in eum, qui in iure legitime convictus fuerit, Aristocrates scripsit licere etiam in indemnatum: secundo, cum istud ἀπάγειν neque in damnatum competebat, modo ab Atheniensium ditione abstineret, id Aristocrates voluit fieri extra Atticum territorium etiam in indemnato. Quod autem addidit de contumeliis iis et iniuriosa usque ad necem tractatione, id suo more exaggerat, oratorie potius quam iuridice, ῥητορικῶς, non πολιτικῶς, et est luculentissimum argumentum istius violentiae, in qua tantum dominatur Demosthenes. Et in ea sententia video esse Ulpianum in σχ. ad hanc orationem. Ἀγώγιμον] οἱ μὲν εἰρήκασιν ἐπὶ κρίσει· ὁ δὲ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἀσαφείας εἰς ὃ ἐβούλετο μετήγαγεν, ἐπὶ θανάτου λέγων. Alibi: ἐν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον] τῷ ἀγωγίμῳ πανταχοῦ σοφίζεται. Rursus: αὐτὸς [Demosthenes] ὡς ἐφ' ὁμολογουμένοις ἔλαβεν αὐτὸν ἀγώγιμον ἐπὶ θάνατον· ὁ δὲ Ἀριστοκράτης ἔφασκεν, ἀλλ' ἐπὶ κρίσει. Similiter Scholiastes Hermogenis pag. 110. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, ἐν οἷς φησιν, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον, ἀγώγιμος ἔστω. ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀγώγιμον ἐπὶ θανάτῳ λέγει εἶναι, ὁ δὲ ἐπὶ κρίσει.

Haec habui praefanda seu complananda potius in aditu *orationis luculentae*, ut scribit vir doctissimus, *et multis antiquitatis reliquiis instructae*. Quae cum tanta sit commendata utilitate, non minorem habet elegantiae et decoris laudem. Dionysius Halic. §. 45. de vi Demosth. ἐκ δὲ τῶν ἐναγωνίων αὐτοῦ λόγων, ὁπόσοι πρὸς δικαστήρια γεγόνασιν ἢ πρὸς ἐκκλησίας, τεκμαίρομαι, ὅτι ταύτην τὴν γνώμην ὁ ἀνὴρ εἶχεν. ὁρῶ γὰρ αὐτόν, εἴ ποτε λάβοι πράγματα χαριεστέρας δεόμενα κατασκευῆς, πανηγυρικὴν αὐτοῖς ἀποδιδόντα τῆς λέξεως ἁρμονίαν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους

πεποίηκε λόγῳ, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δ' ἐν οἷς τὸν περὶ τῶν νόμων ἀποδίδωσι λόγον καὶ τὸν περὶ τῶν φονικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ἧς χρείας ἕκαστον τέτακται. Item Theo Progymn. pag. 5. οἱ γοῦν κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται. λέγω δὲ τόν τε περὶ στεφάνου καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος καὶ Τιμοκράτους καὶ Ἀριστοκράτους. ὀλίγον γὰρ διήνεγκεν, εἰ μὴ νόμον, ἀλλὰ ψήφισμα Ἀριστοκράτης ἔγραψε. Atque etiam inter τῶν δικανικῶν καλλίστους locat Hermogenes p. 376. edit. Crisp. τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους καὶ τὸν ὑπὲρ στεφάνου. Exemplar τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος nominat eius Scholiastes pag. 74. Cuius item alibi sententia est, quam et sua quoque confirmavit Aristides Rhetor, in ea elucescere utramque ideam, tam quae deliberativo, quam quae competit iudiciali sermoni. Neque eo solum ornatu orationis exaratur, verum etiam summo studio reip. Quod olim observavit Panaetius philosophus de orationibus Ctesiphontea, Aristocratea, Leptinea et Philippicis apud Plutarchum in Vita auctoris nostri.

Habita erat, eodem Plutarcho teste, iuxta id temporis, quo illas etiam habuit, c. Androtionem unam et alteram c. Timocratem. Τῶν δὲ δημοσίων ὁ μὲν κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Τιμοκράτους καὶ Ἀριστοκράτους ἑτέροις ἐγράφησαν, οὔπω τῇ πολιτείᾳ προσεληλυθότος· δοκεῖ γὰρ δυοῖν ἢ τριῶν δέοντα ἔτη τριάκοντα γεγονὼς ἐξενεγκεῖν τοὺς λόγους ἐκείνους. Verum hoc quidem aut vero saltem proximum, quod ait de Leptinea et Timocratea: serius tamen aliquanto haec contra Aristocratem, Olymp. scilicet CVII. 1., cum Demosthenes aetatis ageret annum trigesimum, si Dionysio Halic. fides. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ (nempe Aristodemo praetore, qui fuit eo anno, quem designavimus) καὶ τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους ἔγραψε λόγον Εὐθυκλεῖ τῷ διώκοντι παρανόμων τὸ ψήφισμα. Epist. ad Ammaeum §. 4.

Quis autem fuerit iste Euthycles, cuius in gratiam haec scripserit Demosthenes, penitus ignoratur, et iuxta quis fuerit ille Aristocrates, qui hic insimulatur. Certum interea est errasse Scholiasten Aristophanis ad Aves 126., cum ait, fuisse Aristocratem Scellii F., qui in bello Peloponnesiaco multa egregia facinora edidit. Epichares enim, qui per haec tempora orationem habuit adv. Theocrinem, Demosthene scribente, Aristocratem istum Scellii F. vocat avunculum avi sui, ut mirum sit, si haec concordare possint. Neque porro profecto verisimile est eundem fuisse impetitum ab Aristophane in fabula, quam dedit Olymp. XCI. 2., et a Demosthene in oratione, quam habuit Olymp. CVII. 1.

Cum nonnulla sint in hac oratione, quae alibi apud Demosthenem leguntur, ut olim adnotavimus, praecipuum est, quod multa hinc transtulit ad orationem, quae inscribitur περὶ συντάξεως: de qua re non leve aliquod in notis ad istum locum infra observavimus.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM I. ORATIONIS CONTRA ARISTOCRATEM.

P. 618. v. 5. Ἀθηναῖοι] οἱ Ἀθηναῖοι Bavaricus. REISK.

P. 618. v. 5. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekkeri Berolin., quam sequitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 618. v. 7. τοιοῦτον] Vulg. τοιοῦτο. τοιοῦτόν Bavaricus. REISK.

P. 618. v. 8. τῆς Ἀθηναίων] Vulg. τῶν Ἀθηναίων. τῆς Ἀθηναίων Bavaricus. REISK.

P. 618. v. 10. ἀγόμενον] Vulg. ἀγώγιμον. Sic Bavaricus quoque, sed cum superscripto ἀγόμενον, quod est in Felic. REISK. Conf. p. 620, 13. SCHAEFER.

P. 618. v. 10. ἢ πόλις ἢ ἰδιώτης] [ἢ πολίτης ἢ ἰδιώτης.] Quasi vero οἱ ἰδιῶται πολῖται non essent. F. ἢ πολίτης. ἢ ξένος vel σύμμαχος potius. In altero argumento mentio fit Athenodori civis et Simonis ac Bianoris sociorum. Sed quid, si pro πολίτης legas πόλις? Et hoc ego in vertendo secutus sum, nec repudio coniecturam. WOLF. Bene sane, et in posteriori hac crisi officio suo probe functus est. Ita in lege hac ipsissima, quae recitatur in Oratione pag. 651, 8., iterum peccatum est in libris inferioris notae, editis scriptisque, ἐὰν δέ τις ἀφέληται ἢ πολίτης ἢ ἰδιώτης, ubi ex nostrorum optimis iterum rescribendum est πόλις. Nam, si haec auctoritate indigere viderentur, quanquam probe sciam non indigere, ecce noster de hac eadem causa p. 647, 10. ἐὰν δέ τις ἀνθρώπων ἢ καὶ ὅλη ἡ πόλις τοσούτοις νομίμοις — βοηθήσῃ καὶ τὸν ὑβριζόμενον — ἀφέληται, ἔκσπονδον ἔγραψεν εἶναι. Mendum hoc vidit et sustulit H. Stephanus T. I. Thes. Gr. L. col. 1642. TAYLOR. Manifeste legendum ἢ πόλις, ut p. 620, 13. Vid. pag. 647, 10. ἐὰν δέ τις ἀνθρώπων ἢ καὶ ὅλη ἡ πόλις — βοηθήσῃ. IURIN. Vulg. ἢ πολίτης ἢ ἰδιώτης. REISK. Plato Gorg. p. 507. D. HSt. ἢ ἰδιώτης ἢ πόλις. ubi eadem diversitas scripturae. SCHAEFER.

P. 618. v. 12. τῷ] τοῦ Bavaricus. REISK.

P. 618. v. 12. χρησάμενος] χρώμενος Bavaricus. REISK. Bene χρώμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 618. v. 12. εἶναι τὸ ψήφισμα παράνομον] παράνομον εἶναι τὸ ψήφισμα Bekker. SCHAEFER.

P. 619. v. 2. ἀπὸ τῆς αἰτίας] Forte πρὸ τῆς αἰτίας vel ἄνευ τῆς αἰτίας. Quam lectionem confirmare videntur verba [p. 625, 23.] καὶ παραβὰς τὸ τί πράττοντα εἰπεῖν etc. WOLF. Male. Accusatur Aristocrates, non quod poenam statuerit ante criminationem, (neque enim statuerat,) verum quod poenam immediate sequi voluit criminationem, quod iudicium praeterierit et quaestionem: μέσον γάρ ἐστιν αἰτίας καὶ ἐλέγχου κρίσις, ut dicitur pag. 631, 24. Et in ea causa loquitur Demosthenes, ad cuius normam sapere contendit Libanius, τὴν τιμωρίαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς αἰτίας γεγραμμένην, *immediate, nullo iudicio interposito.* Ita pag. 640, 27. ἀλλ' ἀπ' αἰτίας εὐθὺς ἡ τιμωρία γέγραπται. Et pag. 645, 11. ἀλλ' ἀόριστον αὐτὴν εἰπὼν τὴν αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθὺς προσγράψας ἀγώγιμον εἶναι. Et pag. 647, 18. καὶ τοῦτον εὐθὺς ἄνευ κρίσεως κολάζει. Et pag. 648, 15. πρὸ τοῦ δίκην ἀξιῶσαι λαβεῖν εὐθὺς ἔγραψεν ἀγώγιμον εἶναι. Similiter pag. 692, 1. ὁ πρῶτος νόμος ἄντικρυς εἴρηκεν, ἄν τις ἀποκτείνῃ τινά, τὴν βουλὴν δικάζειν· ὁ δὲ, ἄν τις ἀποκτείνῃ, εὐθὺς γέγραφεν ἀγώγιμον εἶναι. TAYLOR. Vertit Wolfius: *et vindictam ante crimen contineat scriptam.* Potius: *et poenam sub ipsam criminationem subiungat.* Nimirum, si quis Charidemum occidisset, eum comprehendendi, abducendi, mulctandi pecunia vel etiam interficiendi hac lege lata cuilibet ius fiebat, nulla iudicum cognitione praemissa, iurene an iniuria, casu an consulto occidisset. Vide pag. 629. 633. Malim vero ἀπ' αὐτῆς αἰτίας. IURIN. πρὸ τῆς αἰτίας Interpres. Vide tamen p. 640. pen. et nil muta praeter versionem. MARKLAND.

P. 619. v. 4. γάρ] Post h. v. φησί inseruit Bekker. SCHAEFER.

P. 619. v. 5. δὲ καὶ] Istud καὶ ex edit. Felic. Quod agnoscit etiam Barocc. Et recte sane. Nam haec est *et* tertia quaestio, (Charidemi scilicet merita,) quae in hac oratione tractatur. Initium autem sumit a pag. 667, 22. TAYLOR. Vulg. δέ. δὲ καὶ etiam Wolfiana. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM II.

P. 619. v. 8. *ΈΤΕΡΑ ΎΠΟΘΕΣΙΣ.*] Morelius e Codd. Parisiensibus hoc argumentum edidit primus, cuius etiam apographum teneo ex optimo Vindobonensi, unde non vulgaria derivavi ad emendanda Moreliana. TAYLOR.

P. 619. v. 10. *μία*] I. q. *τις*. Scholiastes ad Homer. Il. XIV. 295. *τῶν εἷς γιγάντων*. V. not. ad Longi Pastor. p. 399. Graecitatis esse labentis vere monet Valckenarius Adnotatt. ad N. F. p. 347. SCHAEFER.

P. 619. v. 10. *διήκουσα διὰ* —] *porrecta iuxta* —. Notanda locutio. SCHAEFER.

P. 619. v. 15. *ξένων*] *ξένον* edit. Paris. SCHAEFER.

P. 619. v. 17. *στράτευμα ξένων*] Modo, scilicet v. 15., dixit *στράτευμα ξένον*, qualiter et hic quoque scribitur in Cod. Vindob. TAYLOR.

P. 619. v. 21. *τὴν Ἀθηναίων οὖσαν*] F. *τῶν Ἀθηναίων οὖσαν*. SCHAEFER.

P. 619. v. 21. *καὶ τελευτήσας — μερίσαιτο*] Codex Vindob. praestantissimus ita: *καὶ τελευτήσας κατέλιπε υἱὸν Κερσοβλέπτην, ὃς μετά τινῶν δύο Βηρισάδου καὶ Ἀμαδόκου τὴν βασιλείαν ἐμερίσατο*. TAYLOR.

P. 620. v. 4. *θετὸν πολίτην*] Perrarus usus adiectivi *θετὸς* de peregrino civitatis ius adepto. SCHAEFER.

P. 620. v. 5. *τοῖς δὲ*] Absurde, quia sequitur *αὐτοῖς*. MS. noster *γνοὺς δὲ*. Atque ita deinde scribas. TAYLOR. Bekkerus: „An forte *γνοὺς δὲ ὁ Χαρίδημος*?“ Fugerunt virum egregium notae Taylori. SCHAEFER.

P. 620. v. 6. *Ἀριστοδήμου*] Recte Interpres vertit: *Aristomachum*. Vide pag. 624, 26. TAYLOR.

P. 620. v. 7. *καὶ ὅτι οὐκ ἐπιβουλεύεται*] Delenda videntur *καὶ* et *οὐκ*. Redditur nempe ratio, quare indigeat Charidemus praesidio Atheniensium, scilicet quod insidiis appetatur. IURIN.

P. 620. v. 10. *ὑπειλημμένος*] Cum aliquid desiderari hic vidit Wolfius, subiecit vocem *ῥήτωρ*: *Ἀριστοκράτης — τις Ἀθη-*

ναῖος, ῥήτωρ ὑπειλημμένος. Duriuscule. Codex noster *ET* ὑπειλημμένος. Ita in Oratione p. 623, 4. κακονούστατον ἀνθρώπων καὶ πολὺ τἀναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. TAYLOR. In illa Codicis Vindob. scriptura vide ne lateat ἐπειλημμένος, ut subaudiatur τούτου (ταύτης τῆς προφάσεως), *sumto hinc praetextu.* SCHAEFER.

P. 620. v. 16. Θάσιος] Wolfius coniecit Θριάσιος, non inscite. TAYLOR. Θριάσιος. MARKLANDUS.

P. 620. v. 22. τῆς ἀξίας — πολλάκις] Cod. Vindob. τῆς ἀξίας ἑκάστου πολλάκις τῶν λαμβανόντων, sine ὑφ'. Quod melius. TAYLOR. Plane supervacaneum τὸ ὑφ'. IURIN. Vindobonensis scriptura ita videtur probanda, ut πολλάκις quo nunc loco ponatur: nam referendum est ad προτιμᾶσθαι. SCHAEFER.

P. 620. v. 24. ἐπίδοξοι] ἔνδοξοι praefert Wolfius. MS. ὅταν στρατηγοὶ τυγχάνωσι καὶ ἐπίδοξοι. TAYLOR.

P. 620. v. 24. εὐεργετῶσιν] F. εὐεργετήσειν. SCHAEFER.

P. 620. v. 25. καὶ Κερσοβλέπτου — ἔχων] Forte ὁ Κερσοβλέπτου στρατηγὸς καὶ ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔχων. MARKLAND. Pro ὁ ἀδελφὴν habet MS. ὡς ἀδελφήν. Malim: ὁ Κερσοβλέπτου στρατηγὸς καὶ ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔχων. TAYLOR. Bekkerus: „καὶ Κερσοβλέπτου στρατηγὸς ὁ] Malim articulo transposito ὁ καὶ Κερσοβλέπτου στρατηγός." SCHAEFER.

P. 620. v. 26. ἐν τῷ] Ita coniecit Wolfius, et Moreliana lectio sine dubio est mendosa, ἐν τό. Aut igitur Wolfium sequere, aut cum MSto Vindob. lege ἐν τοῖς. TAYLOR. Hoc quis non praeferat? SCHAEFER.

P. 620. v. 28. ὑπόθεσιν] In Codice, quo usus est Morelius, post hanc vocem parvula erat lacunula, quam Wolfius ex ingenio suo ita supplere voluit: — ὑπόθεσιν. ταύτην δὲ ἐπιπλέκων κ. τ. λ. Vel hoc demum pacto: — ὑπόθεσιν τὴν περὶ Χεῤῥονήσου. ἣν ἐπιπλέκων κ. τ. λ. MS. vero Vindobonensis sic: ἑτέραν ἐξεῦρεν ὑπόθεσιν ἐκ τῆς οἰκείας δεινότητος, ἵνα ἐπιπλέκων ταράττῃ τὸν ἀκροατὴν κ. τ. λ. TAYLOR. Bekkerus: „ὑπόθεσιν] Addendum ἥν." Vindobonensis sequendus. SCHAEFER.

P. 620. v. 28. ἐπιπλέκων] Mox ἐπέθηκεν p. 621, 5. SCHAEFER.

P. 621. v. 1. σχήματι] κτήματι Wolfius, ad quem ritum interpretatur. TAYLOR. Vertit Wolfius: *fundi reipublicae.* Potius: *praetextu reipublicae.* Nisi malis κτήματι, sicuti vocatur Halonesus in Argumento Orationis de Haloneso. IURIN.

P. 621. v. 1. ὡς οὖν ἀμφοτέρων, κ. τ. λ.] MS. ὡς οὖν ὄντα ἀμφοτέρων, τοῦ τε Κερσοβλέπτου, καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. Βουλόμενος τοῦτον ἀποτυχεῖν τῆς δωρεᾶς Δημοσθένης κ. τ. λ. TAYLOR. Haec satis placent, si deleatur plena interpunctio ante βουλόμενος. Conf. p. 620, 25. 27. SCHAEFER.

P. 621. v. 2. καὶ τοῦ δήμου] F. κατὰ τοῦ δήμου. Etsi malim

inversum ordinem hoc modo: *τοῦ τε Κερσοβλέπτου καὶ τοῦ Χαριδήμου βουλομένου κατὰ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ταύτης ἐπιτυχεῖν* —. WOLF.

P. 621. v. 3. *καὶ βουλομένου — ἐπιτυχεῖν*] Vix ullum sensum hinc extundas, nisi, deleto *καὶ*, rescribas *βουλομένων Χαρίδημον ταύτης ἐπιτυχεῖν*, ut referatur *τὸ βουλομένων* ad praecedens *ἀμφοτέρων*. IURIN.

P. 621. v. 8. *Κερσοβλέπτης πάλιν*] Bekkerus: „Praestat fortasse *Κερσοβλέπτη*: adverbium om. pr. F." SCHAEFER.

Secundo Argumento Taylorus subiunxit tertium, de quo sic vir doctissimus: „Hypothesis ista, quemadmodum earum plurimae, quae post Libanium leguntur, Ulpianum habet auctorem, ut pluribus ostendere possum. In editionibus Aldina, Feliciana et Manutiana Argumenti vicem sustinet. In Moreliana non divellitur a scholiis, quorum portio iure censeri debet." Atque haec causa est cur in nostra editione non legatur. Sed cum Reiskius in Apparatu dederit quae ad tertium hoc Argumentum in Taylori editione annotata sunt, ne annotationes usu careant, textum e Parisina editione transscriptum hoc loco ponere placuit. Haec igitur Pseudo-Ulpianus: *Διπλοῦς ὁ λόγος, καθάπερ καὶ ὁ κατὰ Τιμοκράτους. ἔχει γὰρ τὴν τῶν παρανόμων διπλῆν ὑπόθεσιν τὴν κρινομένην* [1]). *ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐπεισενηνεγμένην τὴν κατὰ τὴν Χεῤῥόνησον. ἔστι δ', ὡς ἂν εἴποι τις, κατὰ τὴν ὁμοιότητα ἀνταγώνισμα* [2]) *ὁ παρὼν λόγος τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν, ὅτι ἄξιός ἐστι δωρεᾶς* [3]), *ἀγωνίζεται Κτησιφῶν· ἐνταῦθα δὲ Εὐθυκλῆς Ἀριστοκράτην ἐγράψατο φάσκων παράνομον εἶναι τὸ*

---

1) *ἔχει γὰρ τὴν τῶν παρανόμων διπλῆν ὑπόθεσιν τὴν κρινομένην*] [Ita ordinantur in editis.] Verba et hic et in Enarratione Ulpiani transposita sic collocanda sunt: *ἔχει γὰρ διπλῆν ὑπόθεσιν, τὴν τῶν παρανόμων, τὴν κρινομένην· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν.* Haec lectio haud dubie vera est, neque necesse est *τὸ διπλῆν* mutari in *ἰδίαν*, *peculiarem.* WOLF. Vertitur: *habet enim, eamque duplicem, legum violatarum hypothesin, de qua disceptatur.* Verti oportebat: *habet enim duas hypotheses, alteram legum violatarum, de qua disceptatur.* Nec enim insunt in Oratione tres hypotheses, quarum duae ad leges violatas, tertia ad Chersonesum pertinet, sed omnino duae, altera violatarum legum, altera Chersonesi. IURIN.

2) *ἀνταγώνισμα*] Siquidem personam Demosthenis spectes, utriusque Orationis auctorem: sin Aeschinis et Euthyclis, *συναγώνισμα* erit. Uterque enim contendit, hic Charidemum, ille Demosthenem corona indignum esse. WOLF.

3) *δωρεᾶς*] Addit Wolfius omnibus superioribus *ὁ Δημοσθένης.* TAYLOR.

ψήφισμα, καὶ ὅτι [4]) οὐκ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς ὁ Χαρίδημος. δηλοῦται δὲ ἡ στάσις, ὅτι πραγματική ἐστιν, ἔγγραφος, εἰ δεῖ κυρωθῆναι τὸ ψήφισμα, ἢ μή. εἰσὶ δὲ τοῦ λόγου κεφάλαια τρία, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον καὶ τὸ συμφέρον. καὶ τὸ μὲν δίκαιον καὶ νόμιμον ἐνέπεσε κυρίως ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ συμφέρον ἐκ περινοίας [5]) τοῦ ῥήτορος. καὶ κατηγορεῖ τῷ μὲν νομίμῳ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· ὅτι δέκα νόμους παρέβη, ὧν οἱ μὲν ἑπτὰ φονικοί, οἱ δὲ τρεῖς πολιτικοί. τῷ δὲ δικαίῳ, ὅτι πολλάκις ὁ Χαρίδημος ἠδίκησε τὴν πόλιν, καὶ οὐ δίκαιον δοῦναι αὐτῷ τὴν τοιαύτην δωρεάν. τίθησι δὲ καὶ τὸ συμφέρον ἐκ περινοίας τοῦ ῥήτορος οὕτως· ὅτι σκοπήσατε οἵῳ τρόπῳ παρελήφθη καὶ ποίῳ [6]) ἐδόθη ἡ Χεῤῥόνησος. δῆλον ὅτι ἐλήφθη τοῦ Κότυος βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ μερισθείσης τῆς βασιλείας εἰς τρεῖς. νῦν οὖν ὑμῶν παρεχόντων τῷ Χαριδήμῳ τὴν τοιαύτην δωρεάν, ἐὰν βουληθῇ ὁ Κερσοβλέπτης τοῖς ἄλλοις πολεμῆσαι βασιλεῦσιν, οὐχ ἕξει τὸν ἐναντιούμενον. ὁ γὰρ Ἀθηνόδωρος Ἀθηναῖος ὢν οὐκ ἐθελήσει φονεῦσαι τὸν Χαρίδημον διὰ τοὺς Ἀθηναίους. πάλιν ὁ Σίμων καὶ ὁ Βιάνωρ σύμμαχοι ὄντες ἤτοι πολῖται οὐδ' αὐτοὶ ἐθελήσουσι Χαρίδημον διαχρήσασθαι. εἰ δ' οὗτοι μὴ ἐναντιωθῶσι τοῦ Χαριδήμου στρατηγοῦντος τῷ Κερσοβλέπτῃ, ἐρημωθέντων τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ φονευομένων, γενήσεται μονοκράτωρ ὁ Κερσοβλέπτης, καὶ οὐδὲν αὐτὸν κωλύσει λαβεῖν τὴν Χεῤῥόνησον. οὐκ ἔστιν οὖν τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων κυρίως, ἀλλὰ τοῦ φεύγοντός ἐστι [7]), λέγοντος, ὅτι συμφέρει ὑμῖν τὸ λαβεῖν τὴν Ἀμφίπολιν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ὅτι δὲ ἐκ περιεργίας [8]) τοῦ ῥήτορος ἀνέπεσε τὸ κεφάλαιον, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Κτησιφῶντος Αἰσχίνου. τοιαύτης γὰρ οὔσης κἀκεῖ ὑποθέσεως, ὁ μὲν Αἰσχίνης διὰ πενίαν συνέσεως [9])

---

4) ὅτι] Restitui ex editis. TAYLOR.

5) ἐκ περινοίας] F. ἐξ ἐπινοίας. Facile enim ἐπὶ in περὶ mutatur et e contrario. Sed et illud (τὴν περίνοιαν) τέχνασμα, μηχανήν, τέχνην, περισσὴν νόησιν exponunt Graeca Lexica. Post ἐκ περιεργίας τοῦ ῥήτορος eodem sensu dicit. WOLF. ἐκ περινοίας mox recurrit. SCHAEFER.

6) ποίῳ] Ita editi. Wolfius οἵῳ. Porro ex iisdem accuratius et exactius: δῆλον δὲ, ὅτι ἐλήφθη τοῦ Κότυος μὲν βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ μερισθείσης etc. In Wolfio istud μὲν desideratur. TAYLOR.

7) τοῦ φεύγοντός ἐστι] Quomodo? Charidemi opera in potestatem Atheniensium esse redigendam Amphipolim, nunciasse Aristomachum, infra dicit. Ergo τὸ συμφέρον affert Aristocrates occupationem Amphipoleos: alterum συμφέρον Euthycles, Chersonesi retentionem. WOLF.

8) ἐκ περιεργίας] F. ἐκ περινοίας. WOLF. Wolfius: *ex lascivia Oratoris.* Potius: *ex diligentia Oratoris* omnia circumspectantis et comminiscentis. IURIN.

9) διὰ πενίαν συνέσεως] Atqui Aeschines negat, esse e rep. improbum oratorem et malum civem coronari, quod et dedecus susceptura sit civitas, et alii cives futuri deteriores. Iacturam alicuius provinciae

καὶ δεινότητος ἔνδειαν οὐκ εὐπόρησε θεῖναι τὸ συμφέρον [10]), ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν ἠγωνίσατο, ὡς ἁπλούστερος· ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ἔξωθεν προσεπενόησεν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς δεινότητος συμμαχίαν λαβεῖν. διὰ τοῦτο καὶ τρίτον κεφάλαιον ἐκίνησεν ἐν τῷ λόγῳ, τὸ συμφέρον. προοίμια δὲ τοῦ λόγου ἐστὶ τρία· τὸ μὲν πρῶτον ἐκ πράγματος, ὅτι μεγάλα τὴν πόλιν ἀδικουμένην ὁρῶν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐνεστησάμην. ἐν ᾧ καὶ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Χαρίδημον μὲν κρύπτει [11]), ἔχειν δὲ ἀηδῶς πρὸς τὸν Ἀριστοκράτην διορίζεται· ἐξ οὗ βλαβήσεσθαι ἔμελλεν οὐδέν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν προφανὴς ἀγὼν πρὸς Ἀριστοκράτην, ὁ δὲ κρυπτόμενος πρὸς Χαρίδημον, διὰ τοῦτο τὸ μὲν κρυπτὸν ὡς ἀνύποπτον, περὶ δὲ τοῦ ἐμφανοῦς διαλέγεται. τὸ δὲ δεύτερον ἐκ προσώπου τοῦ λέγοντος εἴληπται· ἐπειδήπερ ἰδιώτης τυγχάνων πρᾶγμα τηλικοῦτον δείξειν ἐπαγγέλλομαι, προσήκει πάντας ὑμᾶς συναγωνίσασθαί μοι. τοῦτο δέ φησιν διὰ τὸ φοβεῖσθαι, ὅτι ἰδιώτης τυγχάνων πρὸς δημαγωγοὺς καὶ στρατηγὰν ἀγωνίζεται. πόῤῥωθεν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνύποπτον κατασκευάζει διὰ τῆς δοκούσης ἁπλότητος. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ προσώπου τοῦ Χαριδήμου, δι' ὅνπερ ὁ λόγος. δέδοται γὰρ ὑμῖν †) θεώρημα λύειν τὰ ἀντιπίπτοντα πάντα ἀπὸ τῆς ἀξίας, ἐπειδὴ κατὰ ἐνδόξου προσώπου τοὺς λόγους ποιούμεθα. τοῦτο καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Περικλεῖ πεποίηκεν. ἔστι δ' ἐν μέσῳ τοῦ προοιμίου τοῦ τρίτου συστροφή τις ἐνθυμηματική· εἰ μὲν δὴ τοῦτο μέγιστον Ἀριστοκράτης, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐπειδὴ γὰρ κατ' ἀρχὰς τοῦ προοιμίου διέβαλε τὴν ὑπόληψιν Χαριδήμου, ἐφοβήθη μὴ τὴν ἐξ ἀκολουθίας ἀπόδειξιν τῆς δυσνοίας ὁ ἀκροατὴς ζητήσῃ, ἣν ἔλυσε, νῦν μὲν σπεύδειν ἐπὶ τὸ κατὰ Χεῤῥόνησον προσποιησάμενος, ὕστερον δ' ἐρεῖν τὴν δύσνοιαν ἐπαγγειλάμενος. ἐπειδὴ δὲ ἔμελλεν ὁ ἀκροατὴς θαυμάζειν, τί δήποτε ψηφίσματος κατηγορίαν ποιούμενος παρανόμων Χεῤῥονήσου κατὰ τοὺς ἀγῶνας [12]) μέμνηται, ἐν καταστάσει προκατατί-

---

afferre qui potuit, cum fortasse nullam tum haberent Athenienses, aut, ut haberent, coronatio illa nihil ei incommodaret? Dicere autem, Macedonas aegre laturos, id eiusmodi erat, ut et Athenienses decori sibi putarent timere illos, et Demosthenes Aeschinis proditione factos illos formidabiles obiecturus fuerit. Quare videat iste Rhetorculus, ne homines acuti in ipso *εὐπορίαν συνέσεως καὶ δεινότητος περιουσίαν* requirant. WOLF.

10) *τὸ συμφέρον*] Post has voces pergit Ulpianus iste in Enarrationibus apud Morelium et Wolfium tali oratione: *οὐκ εὐπόρησε θεῖναι τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν — — — τὸ συμφέρον. προοίμια δὲ κ. τ. λ.* TAYLOR.

11) *κρύπτων*] [Ita editi.] Lego *κρύπτει*, quia sequitur *δέ*. WOLF.

†) L. *ἡμῖν*. SCHAEFER.

12) *κατὰ τοὺς ἀγῶνας*] Quidam Graeci Rhetores (ut e fragmentis ab Aldo collectis apparet) fecerunt quatuor oratoriae orationis partes, *προοίμιον, διήγησιν, ἀγῶνας, ἐπίλογον*. Quos in Partitionibus secutus Cicero, *Orationis*, inquit, *quatuor sunt partes, quarum duae valent ad rem docendam, narratio et confirmatio, ad impellendos*

θησι [13]) τὸν ἀκροατὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνειν †) τῷ ἀγῶνι τὴν μνήμην τῆς Χεῤῥονήσου, ὅλον τὸν ἀγῶνα δι' αὐτῆς διαβάλλων καὶ ὕποπτον καθιστάς. καὶ ἔστιν ὥσπερ προκατασκευὴ τοῦ συμφέροντος. ἡ κατάστασις δὲ λαμβάνεται ποτὲ μὲν ἐκ γνώμης, ποτὲ δὲ ἐκ διηγήσεως. ἐπειδὴ δ' ἔμελλεν ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς περὶ τῆς Χεῤῥονήσου ἐπιζητεῖν εὐθὺς τὰς ἐντελεστέρας ἀποδείξεις, διὰ τοῦτο φεύγων, εἶτα μὴ προσποιούμενος φεύγειν δίδωσιν αἵρεσιν, πότερόν ποτε τὸ νόμιμον ἀκοῦσαι βούλονται πρῶτον, ἢ τὸ δίκαιον, ἢ τὸ συμφέρον. ἐπειδὴ γὰρ ἦν αὐτῷ [14]) ἰσχυρὸν τὸ νόμιμον καὶ οἰκειότερον μᾶλλον τῇ γραφῇ, διὰ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον ἡγήσατο τούτῳ πρώτῳ χρήσασθαι. ἀμέλει [15]) γοῦν ὡς οὐκ ἀντειπόντος τοῦ ἀκροατοῦ ἢ ἐπιζητήσαντος κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς γραφῆς εἶπε· περὶ τοῦ νομίμου βούλεσθε πρῶτον; τοῦτο ἐροῦμεν. καὶ ἐπειδὴ ἔμελλεν ἀντιπίπτειν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ξένος Χαρίδημος, καὶ διὰ τοῦτο ἐγράφη τιμή τις αὐτῷ ἰδίᾳ ἐν τῷ ψηφίσματι. ὁ γὰρ κατὰ τῶν φονικῶν θεσμὸς κατὰ τῶν πολιτῶν ἐδόκει κεῖσθαι. διὰ τοῦτο ἐδεήθη πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἀντικειμένου προκατασκευῆς, συνεθίζων τὸν ἀκροατὴν, ὅτι πολίτης καὶ ὑπὲρ πολίτου ὁ λόγος. [16]) Hactenus argumentum quod Taylorus tertium dixit. SCHAEFER.

---

animos duae, principium et peroratio. ἀγῶνες igitur τήν τε κατασκευὴν καὶ τὴν ἀνασκευὴν continent, ut in confirmationem etiam confutatio Ciceroni comprehenditur. WOLF.

13) προκαταστήσῃ] [Uti omnes, Ald. Felic. Manut. et Paris.] Lego: ἐν τῇ καταστάσει προδιατίθησι τὸν ἀκροατήν. WOLF.

†) L. ὑπολαμβάνειν. SCHAEFER.

14) ἐπειδὴ γὰρ ἦν αὐτῷ] Pro εἶτ' ἐπειδὴ ἦν αὐτῷ antiquiores editiones universae ἐπειδὴ γὰρ ἦν αὐτῷ. Male autem, si quid ego iudicem aut iudicare possim: quanquam contrarium statuisse Wolfium in alio loco videam. TAYLOR.

15) ἀγγέλλει] [Ut Ald. Felician. et Manut.] Hoc argumentum fere totidem verbis in Enarratione Ulpiani exstat, ubi hic locus sic legitur: ἀμέλει γοῦν caetera. WOLF.

16) ὁ λόγος] Continuatur in Scholiis hoc pacto: τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς μετουσίας τιμὴν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τὸ κεφάλαιον ποιῶν ἰσχυρότερον. ὅσῳ γὰρ ὡς ὑπὲρ πολίτου, τοσούτῳ μᾶλλον ἀγανακτήσουσιν οἱ ἀκούοντες, εἰ πολίτῃ μετέχοντι τῆς ἐκ τῶν νόμων ἐπικουρίας ξένην τις ἔγραψε δωρεάν. TAYLOR.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA ARISTOCRATEM.

P. 621. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ—ΛΟΓΟΣ.*] *ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ* Bekker. SCHAEFER.

P. 621. v. 1. *Μηδεὶς ὑμῶν — ἅπασα ἡ σπουδή.*] Locum hunc citat Dionysius Halic. de Struct. Orat. p. 224. edit. Upton. REISK. T. V. p. 191. ss. R. Postea numeros eius illustrat p. 198. ss. SCHAEFER.

P. 621. v. 2. *ἐμὲ*] *Τὸ ἐμὲ* notatum est signis [in edit. videlicet Parisina], quae indicant, vocem *ἐμὲ* in quodam Codice, ut supervacaneam, esse praetermissam. Etsi autem *ἐμὲ μηδεμιᾶς κακόφωνον* videtur, tamen, quia constructio eam vocem requirit, et sententiae magis serviendum est, quam auribus, retinendam esse censeo. Et quia mediocri etiam homini facilius est animadvertere, quid abundet, quam vel ingeniosissimo divinare, quid desideretur, non temere ullum verbum loco movi notis illis Threiciis compunctum, nisi vel constructionem vel sententiam perturbare videretur. Quamvis haud me falleret, multas voculas ad explendas elegantes ellipses inculcatas a Grammaticis inscitiae rudis lectoris consulturis e scholiis in contextum irrepsisse. Sed nec illud ignoro, facilius et saepius a librariis omitti necessaria, quam inculcari aliena. WOLF. Codex ille, in quo praetermittitur pronomen, Lutetianus est Reg. *α*. Deficit etiam in Barocc. et Vindob., et defecisse sentio sono sequentis vocis suffocatum: nam non posse abesse recte iudicavit Wolfius. Dionysius Halicarnassensis legerat: *Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίσῃ με μήτε κ. τ. λ.* Quem vide, si tantum tibi sit ab re tua otii, p. 230. edit. Upton. totum hoc exordium in pedes et metra sollicite digerentem. Adde Bircovium ad locum et Victorium Var. Lect. XV. 5. TAYLOR. *ἐμὲ* abest ab August. primo. REISK. Dionysii scriptura satis placet. SCHAEFER.

P. 621. v. 5. *φαῦλον*] Citat h. l. Scholiastes Platonicus p. 40. Siebenk. (p. 84. Ruhnk. p. 337. Bekk.). SCHAEFER.

P. 621. v. 5. *οὕτως*] Addidi ex editis et MSS. Felic. Manut. Lutet. Barocc. Bodlei. Ital. Obsop. et Vindob. Vidit necessarium esse Wolfius, sive alius erat, qui Wolfii interpretationem a. 1604.

ad incudem revocavit *). TAYLOR. Abest ab editione Aldina. REISK.

P. 621. v. 6. [ἐπὶ]] Natum videtur in Aldina illud ἐπὶ e compendio male intellecto vocabuli οὕτως. Praepositio videtur redundare. Nam *posthac*, *post id factum* hic loci languet et supervacaneum est: sed hoc vel maxime desideratur, cuius sibi simultatem consciscat. *memet ipsum offerre*, *oggerere eius* (Aristocratis puta) *simultati*. ἐπὶ uncis inclusi. F. dedit orator οὑτωσὶ τούτῳ. REISK. Uncos iure amovit Bekker. ἐπὶ τούτῳ, *propterea*. SCHAEFER.

P. 621. v. 6. ἀλλ' — ἅπασα ἡ σπουδή] Citat Rufus p. 78. SCHAEFER.

P. 621. v. 7. ὀρθῶς ἐγώ] ἐγὼ ὀρθῶς Dionysius. SCHAEFER.

P. 621. v. 7. ὑπὲρ] περὶ Dionysius. REISK. Item Rufus. Quod perplacet: nam sequitur περὶ τούτου. Probat quidem ὑπὲρ Bremius ad p. 10, 17., quod variandi causa altera praepositio alteram excipiat. Sed in talibus iterationibus non puto phrasin recte variari. V. not. ad p. 641, 18. SCHAEFER.

P. 621. v. 7. τοῦ] τῇ P. Manutius. REISK.

P. 621. v. 7. Χεῤῥόνησον] τὴν Χεῤῥόνησον Dionysius. REISK. Χεῤῥόννησον Rufus. Clarissimus editor: „Gal. Χεῤῥόνησον. Praetuli scripturam Codicis. Cf. Schol. ad Philostr. Her. p. 541.“ V. not. ad p. 75. init. SCHAEFER.

P. 621. v. 8. ὑμᾶς] ἡμᾶς Rufus, quomodo etiam Cod. Bekk. Non displicet. SCHAEFER.

P. 621. v. 8. ὑμᾶς ἀσφαλῶς] ἀσφαλῶς ὑμᾶς Dionysius. SCHAEFER.

P. 621. v. 9. τούτου] Post h. v. Dionysius habet τοίνυν, quod in τανῦν mutandum mihi videri obiter monui Meletem. Crit. p. 67. Conf. Schneiderus ad Xenophont. Cyrop. VI. 3. 17. VII. 2. 27. et not. ad p. 799, 27. — Vitiosam huius loci distinctionem in prioribus Technici editionibus correxit mea p. 380. SCHAEFER.

P. 621. v. 9. μοι ἐστὶν ἅπασα ἡ σπουδή] ἐστί μοι ἅπασα σπουδή Dionysius. ἅπασα σπουδή sine articulo satis placet. SCHAEFER.

P. 622. v. 1. κεκακουργημένα] Ita recte εἰδέναι τὰ κεκακουργημένα, non εἰδέναι τὰ κεκακουργημένα τὴν ἀρχήν, ut male

*) Haec non intelligo. Quisquis ille fuit, qui Francofurtanae praefuit Demosthenis editioni, si usquam locorum Wolfianam mutavit interpretationem, de quo neque mihi constat, neque quaerere curavi, hic certe non mutavit. REISK.

edidit Wolfius Aldum secutus, licet in interpretatione sua haec recte distinxerit iuxta saniores editiones et id, quod expedit. Eodem pungendi errore, ac Wolfius, tenetur et Benenatus quoque. Nam errorem esse iudico. κακουργήματα MSS. Ald. Felic. et Manut., margo denique Benenati, ubi reperitur etiam et πεπανουργημένα. TAYLOR. γρ. κακουργήματα. πεπανουργημένα. margo Lutetianae. Istud prius est ex indicibus Aldinae et Paulinae repetitum, posterius coniecturae Lambini debetur. Castigat h. l. Taylorus vulgarem interpungendi rationem, qua comma ponitur post τὴν ἀρχὴν, quod ante debebat collocari. REISK. V. not. ad p. 491, 16. SCHAEFER.

P. 622. v. 2. τῶν ἀδικημάτων] Malim τῶν περὶ ταῦτα ἀδικημάτων, *iniuriarum, quae vobis hoc in genere fiunt*, aut τῶν μεγίστων ἀδικημάτων. REISK. Ne audias. SCHAEFER.

P. 622. v. 3. ὑπίδοισθ'] ὑπείδοισθε August. primus. REISK.

P. 622. v. 3. ὑπίδοισθ' ἔτι] Vulg. ὑπίδοισθέ τι. Malim ὑπίδοισθ' ἔτι, *non iam amplius suspicemini.* REISK. ὑπίδοισθέ τι Bekker. SCHAEFER.

P. 622. v. 5. φυλάξαισθε] Vulg. φυλάξοισθε. φυλάξεσθε August. primus. Sed voluit φυλάξαισθε, quod est in Bavarico. Correxi φυλάξαισθε in optat. aor. 1. medii. REISK.

P. 622. v. 6. ἐπιδείξομεν] Vulg. ἐπιδείξωμεν. ἐπιδείξομεν margo Lutetianae, August. primus. Correxi ἐπιδείξομεν in indicativo. REISK.

P. 622. v. 8. δικαίαν] Quare δικαίαν? *Firmum* quidem praesidium Chersonesus esse potuit: quo animo *iustum* dici potuit, profecto non video. Delet Barocc. et tu quidem delebis. Infra in Timocratea p. 711, 26. ait: τίς οὖν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. Quod ferri potest. At hic in Aristocratea p. 654, 19. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους ταραχὴ καὶ ὑποψία φρουρὰ Χεῤῥονήσου μεγίστη τῶν πασῶν ἐστι καὶ βεβαιοτάτη. TAYLOR. δικαίαν cur suspectum habeat Taylorus, non video. Potius proximum correxisset vitium: φυλακὴν, Χεῤῥόνησον, τῆς πόλεως. Sublatis commatibus accusativum genitivo mutavi: *vere iustam et aequam stabilemque rationem servandi atque custodiendi Cherronesum reip. eripuit.* REISK. δικαίαν iure tuetur. Sic etiam latine dicitur *iustus*, i. e. *muneri suo par*, *numeris suis absolutus*, ut interpretatur Ruhnkenius ad Xenophont. Memor. IV. 4. 5.*) SCHAEFER.

*) Disputat ibid. de affini notione huius adiectivi, qua δίκαιον dicitur *quod omnibus partibus aequabilitatem servat.* Hinc factum ut etiam substantivum δικαιοσύνη interdum sit i. q. *aequabilitas:* de qua significatione Lexica tacent. V. Galenus T. V. p. 786. 788. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 622. v. 8. βεβαίαν] βέβαιον August. primus. REISK. Sic Dindorf., cuius v. praefat. p. X. Conf. quae congessi in H. Stephani Thes. c. 2707. B. SCHAEFER.

P. 622. v. 8. Χεῤῥονήσου] Vulg. Χεῤῥόνησον. Χεῤῥονήσου August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 622. v. 10. εἰκότως — ἃ λέγω.] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 210. REISK. Item Anecd. Bekk. p. 163, 25. SCHAEFER.

P. 622. v. 10. ἂν] Omittunt Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 622. v. 10. προσέχοιτέ] F. πρόσχοιτέ. Quod cum per se usu tritius sit, tum aptius congruit sequenti optativo ἀκούσαιτε. SCHAEFER.

P. 622. v. 11. μοι] μου Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 622. v. 11. καὶ — ἃ λέγω] Citant Anecd. Bekk. p. 122, 13. SCHAEFER.

P. 622. v. 11. ἀκούσαιτε] ἀκούσετε August. primus. REISK. ἀκούσατε Anecd. Bekk. p. 122, 14., quomodo etiam Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 622. v. 13. ὧν] Videtur etiam in August. primo a prima manu fuisse. Sed recentior, eo sic eraso, ut vetustioris lectionis vestigia adhuc utcunque appareant, dedit ὄν. Eadem nova manus in fine vocabuli τηλικοῦτο appinxit ν. REISK. Paragogicâ litterâ, cum consonans sequatur, vocabulum facile careat. SCHAEFER.

P. 622. v. 13. πεπραγμένον] Accipio hic pro πεπραγματευμένον, μεμηχανημένον. REISK. Conf. v. 26. SCHAEFER.

P. 622. v. 16. τοῦτό τε] Sic correctum est in Weimarano pro τοῦ, τότε, quod est in Aldina. REISK.

P. 622. v. 16. τοῦτό τε σώσετε] Redit τοῦτο ad praemissum τηλικοῦτον πρᾶγμα, *rem tantam, tam periculosam*. Sententia est: non modo negotium hoc, ab Aristocrate iam inchoatum et velut in praecipitium datum, inhibebitis atque reprehendetis salutemque vestram labantem confirmabitis atque in integrum restituetis —. ut Wolfius recte reddidit. REISK. Similia Ind. Graecitat. p. 487. SCHAEFER.

P. 622. v. 17. τις] Post τις addit August. primus τι, idem omittens ante ποιῆσαι. REISK. Sic bene Bekker. Malunt Graeci continuare τίς τι quam disiungere τις — τι. V. not. ad p. 600, 12. SCHAEFER.

P. 622. v. 18. νομίζῃ] Vulg. νομίσῃ. νομίζῃ August. primus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 622. v. 21. βελτίοσι δ' ἀνθρώποις] βελτίοσι δ' ὅμως ἀνθρώποις Aristides *T.* p. 278. REISK.

P. 622. v. 23. τὴν γραφὴν ἀπενεγκεῖν] [τὴν γραφὴν ταύτην ἐπενεγκεῖν.] ταύτην restitui, et quidem ex optimis exemplaribus, Barocc. Bodlei. Aug. Obsop. et Vindob. cum editt. Felic.

et Manut. Repudio autem, quod in nonnullis ex isto numero reperitur, ἀπενεγκεῖν. TAYLOR. Vulg. τὴν γραφὴν ἐπενεγκεῖν. τὴν γραφὴν ταύτην ἀπενεγκεῖν August. primus, Bavaricus, P. Manutius, Aristides. τὴν γραφὴν ταύτην ἐπενεγκεῖν dedit Taylorus. ταύτην addi oportere ego non video. V. p. 621, 11. Quamvis haud infitiar, additum non obesse. Verum pro ἐπενεγκεῖν correxi ἀπενεγκεῖν, improbante nequicquam Tayloro. REISK. ταύτην addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 622. v. 25. πάνυ τῶν αἰσχρῶν] i. e. τῶν πάνυ αἰσχρῶν. SCHAEFER.

P. 622. v. 25. ἄγειν] ἀγαγεῖν Bavaricus. REISK. Non displicet: nam sequitur σιωπῆσαι. SCHAEFER.

P. 622. v. 26. ἀλυσιτελὲς] *noxium*. V. H. Stephani Thesaur. c. 9248. D. SCHAEFER.

P. 622. v. 27. πρότερον δ', ὅτ' ἔπλευσα κ. τ. λ.] Paene colligas ex hoc loco, actorem esse Apollodorum Pasionis. REISK.

P. 622. v. 29. ἡγούμην] Post ἡγούμην sententia monstrat deesse πολὺ ἐλάττω κακουργούντων, vel tale quid. *qui tamen multo minora et leviora peccarent.* REISK.

P. 623. v. 1. ἄν περ, ἃ] ἄν περ ἂν ἃ Bavaricus. Sed duae postremae literae ν et α una cum spiritibus et accentibus videntur a nova manu additae. REISK.

P. 623. v. 2. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 623. v. 5. πολὺ] Malim πάντα. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 623. v. 5. ὑπειλημμένον] παθητικῶς, ut in Busiride Isocratis: ὅσοι σφᾶς αὐτοὺς οὕτω κατεσχηματισαν, ὥστ' ἢ κατὰ φιλοσοφίαν ἢ κατ' ἄλλην τιν' ἀρετὴν ὑπολαμβάνεσθαι μειζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, οὗτοι βλάπτουσι τοὺς ἐξαπατηθέντας. WOLF. ἄνθρωπον, περὶ οὗ ὑπολαμβάνεται πᾶν τοὐναντίον, ἢ ὡς ἀληθῶς ἐστι. de quo vulgaris obtinet opinio contraria modis omnibus rei veritati. REISK.

P. 623. v. 7. τοιούτου] [τοιοῦτον.] Quia sequitur [v. 8.] τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν, legendum genitivo τοιούτων vel τοιούτου, vel, quod malim, ὑπὲρ τοιούτου. WOLF. Editi praeter Morel. τοιοῦτον. Male quidem. τοιούτου defendunt Bodlei. Cant. Lindenbr. Obsop. Ital. et Vindob. Atque ita ut excuderetur feci. TAYLOR. ἠδικεῖτο τοιούτου Bavaricus. τοιοῦτον Ald. P. Manut. In August. primo quoque est τοιούτου. REISK.

P. 623. v. 8. πεποιῆσθαι] πεποίησθε August. primus. REISK.

P. 623. v. 10. ταῦτ'] Mallem τοῦτ' propter praecedentia τοῦτο — τὸ. MARKLAND. ταῦτ' bene habet. *ea, quae scilicet nunc dicturus sum* aut *expositum eo.* REISK. Vulgatam recte tuetur:

secus explicat. Sensus: de hac re s. hoc argumento (Charidemi indignitate) iam (statim) ad vos dicere aggrederer. SCHAEFER.

P. 623. v. 11. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν] Idem est ac si dixisset: πολὺ ἐνδεῖν τοῦ ἄξιόν εἶναι τυχεῖν. *multum abesse ab eo, ut sit dignus, qui nanciscatur.* REISK. Est i. q. ἥκιστα ἄξιον ὄντα τυχεῖν. Nam syntactice cohaerent ἵν' εἰδῆτε ἄξιον ὄντα τυχεῖν, formulà πολλοῦ δεῖν, ut adsolet, παρενθετικῶς intersertà. SCHAEFER.

P. 623. v. 12. νυνὶ] Bekkerus: „νῦν k." Hoc verum: recepitque Dindorf. V. not. ad p. 911, 26. SCHAEFER.

P. 623. v. 15. ἀνάγκη δ' ἐστὶ πρῶτον κ. τ. λ.] Locum hunc citat Aristides Τέχν. p. 278. REISK.

P. 623. v. 17. τὸ ἀδίκημα] τἀδίκημα Dindorf. SCHAEFER.

P. 623. v. 17. ὅ φημι] Absunt a Bavarico et Aristide. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 623. v. 17. ὄψεσθε] εἴσεσθε index Aldinae. REISK.

P. 623. v. 17. ὄψεσθε σαφῶς] σαφῶς ὄψεσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 623. v. 18. τοῦτο] Post h. v. recte distinguit Reiskiana. Neque enim syntactice continuantur τοῦτο τὸ —, sed τὸ — est ἐξήγησις pronominis demonstrativi. V. p. 622, 2. 623, 6. s. SCHAEFER.

P. 623. v. 18. τὸ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 623. v. 20. Βηρισάδην] Βηρισάθην margo Lutetianae. — Locum hunc citat Harpocrat. v. Κερσοβλέπτης et Κότυς. REISK.

P. 623. v. 21. ἐκ τούτου] Absunt ab Aristide. REISK.

P. 623. v. 22. δὲ] Ita lege, fideiussoribus Felic. Manut. et Vindob. Vulgo καὶ. TAYLOR. Scilicet in Aldina hoc est et in Wolfiana illam imitata. REISK.

P. 623. v. 24. παῦσαι — παραδοῦναι — διαπράττονται] Wolfius, quem vix loci sententiam fugisse arbitror, inconsiderate tamen verborum delectum habuit ad eam declarandam, scilicet: *repellere — devolvere — extorserunt.* Verte: *Hoc igitur quidam dum* tollere *volunt et, reliquis regibus abrogatis, summam totius imperii ad Cersoblepten* conferre, *callide hoc SCtum* excogitarunt, etc. TAYLOR.

P. 623. v. 24. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 623. v. 25. ἑνὶ] Abest ab Aristide. REISK.

P. 623. v. 26. κεχωρισμένοι] [κεχωρισμένον.] Margo edit. Lutet. nec non editt. Felic. et Manut. κεχωρισμένοι. Fortasse melius propter id, quod sequitur, περαίνοντες. Et Wolfium nostrum quoque in quodam loco [in Farragine] video ita rem reputasse. TAYLOR. Lege κεχωρισμένοι, ut περαίνοντες. MARKLAND.

et Manut. Repudio autem, quod in nonnullis ex isto numero reperitur, ἀπενεγκεῖν. TAYLOR. Vulg. τὴν γραφὴν ἐπενεγκεῖν. τὴν γραφὴν ταύτην ἀπενεγκεῖν August. primus, Bavaricus, P. Manutius, Aristides. τὴν γραφὴν ταύτην ἐπενεγκεῖν dedit Taylorus. ταύτην addi oportere ego non video. V. p. 621, 11. Quamvis haud infitiar, additum non obesse. Verum pro ἐπενεγκεῖν correxi ἀπενεγκεῖν, improbante nequicquam Tayloro. REISK. ταύτην addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 622. v. 25. πάνυ τῶν αἰσχρῶν] i. e. τῶν πάνυ αἰσχρῶν. SCHAEFER.

P. 622. v. 25. ἄγειν] ἀγαγεῖν Bavaricus. REISK. Non displicet: nam sequitur σιωπῆσαι. SCHAEFER.

P. 622. v. 26. ἀλυσιτελὲς] *noxium*. V. H. Stephani Thesaur. c. 9248. D. SCHAEFER.

P. 622. v. 27. πρότερον δ', ὅτ' ἔπλευσα κ. τ. λ.] Paene colligas ex hoc loco, actorem esse Apollodorum Pasionis. REISK.

P. 622. v. 29. ἡγούμην] Post ἡγούμην sententia monstrat deesse πολὺ ἐλάττω κακουργούντων, vel tale quid. *qui tamen multo minora et leviora peccarent.* REISK.

P. 623. v. 1. ἄν περ, ἃ] ἄν περ ἂν ἃ Bavaricus. Sed duae postremae literae ν et α una cum spiritibus et accentibus videntur a nova manu additae. REISK.

P. 623. v. 2. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 623. v. 5. πολὺ] Malim πάντα. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 623. v. 5. ὑπειλημμένον] παθητικῶς, ut in Busiride Isocratis: ὅσοι σφᾶς αὐτοὺς οὕτω κατεσχηματίσαν, ὥστ' ἢ κατὰ φιλοσοφίαν ἢ κατ' ἄλλην τιν' ἀρετὴν ὑπολαμβάνεσθαι μειζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, οὗτοι βλάπτουσι τοὺς ἐξαπατηθέντας. WOLF. ἄνθρωπον, περὶ οὗ ὑπολαμβάνεται πᾶν τοὐναντίον, ἢ ὡς ἀληθῶς ἐστι. de quo vulgaris obtinet opinio contraria modis omnibus rei veritati. REISK.

P. 623. v. 7. τοιούτου] [τοιοῦτον.] Quia sequitur [v. 8.] τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν, legendum genitivo τοιούτων vel τοιούτου, vel, quod malim, ὑπὲρ τοιούτου. WOLF. Editi praeter Morel. τοιοῦτον. Male quidem. τοιούτου defendunt Bodlei. Cant. Lindenbr. Obsop. Ital. et Vindob. Atque ita ut excuderetur feci. TAYLOR. ἠδικεῖτο τοιούτου Bavaricus. τοιοῦτον Ald. P. Manut. In August. primo quoque est τοιούτου. REISK.

P. 623. v. 8. πεποιῆσθαι] πεποίησθε August. primus. REISK.

P. 623. v. 10. ταῦτ'] Mallem τοῦτ' propter praecedentia τοῦτο — τὸ. MARKLAND. ταῦτ' bene habet. *ea, quae* scilicet *nunc dicturus sum* aut *expositum eo.* REISK. Vulgatam recte tuetur:

secus explicat. Sensus: de hac re s. hoc argumento (Charidemi indignitate) iam (statim) ad vos dicere aggrederer. SCHAEFER.

P. 623. v. 11. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν] Idem est ac si dixisset: πολὺ ἐνδεῖν τοῦ ἄξιον εἶναι τυχεῖν. *multum abesse ab eo, ut sit dignus, qui nanciscatur.* REISK. Est i. q. ἥκιστα ἄξιον ὄντα τυχεῖν. Nam syntactice cohaerent ἵν' εἰδῆτε ἄξιον ὄντα τυχεῖν, formulâ πολλοῦ δεῖν, ut adsolet, παρενθετικῶς interserta. SCHAEFER.

P. 623. v. 12. νυνὶ] Bekkerus: „νῦν k." Hoc verum: recepitque Dindorf. V. not. ad p. 911, 26. SCHAEFER.

P. 623. v. 15. ἀνάγκη δ' ἐστὶ πρῶτον κ. τ. λ.] Locum hunc citat Aristides Τέχν. p. 278. REISK.

P. 623. v. 17. τὸ ἀδίκημα] τἀδίκημα Dindorf. SCHAEFER.

P. 623. v. 17. ὅ φημι] Absunt a Bavarico et Aristide. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 623. v. 17. ὄψεσθε] εἴσεσθε index Aldinae. REISK.

P. 623. v. 17. ὄψεσθε σαφῶς] σαφῶς ὄψεσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 623. v. 18. τοῦτο] Post h. v. recte distinguit Reiskiana. Neque enim syntactice continuantur τοῦτο τὸ —, sed τὸ — est ἐξήγησις pronominis demonstrativi. V. p. 622, 2. 623, 6. s. SCHAEFER.

P. 623. v. 18. τὸ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 623. v. 20. Βηρισάδην] Βηρισάθην margo Lutetianae. — Locum hunc citat Harpocrat. v. Κερσοβλέπτης et Κότυς. REISK.

P. 623. v. 21. ἐκ τούτου] Absunt ab Aristide. REISK.

P. 623. v. 22. δὲ] Ita lege, fideiussoribus Felic. Manut. et Vindob. Vulgo καί. TAYLOR. Scilicet in Aldina hoc est et in Wolfiana illam imitata. REISK.

P. 623. v. 24. παῦσαι — παραδοῦναι — διαπράττονται] Wolfius, quem vix loci sententiam fugisse arbitror, inconsiderate tamen verborum delectum habuit ad eam declarandam, scilicet: *repellere — devolvere — extorserunt.* Verte: *Hoc igitur quidam dum* tollere *volunt et, reliquis regibus abrogatis, summam totius imperii ad Cersoblepten* conferre, *callide hoc SCtum* excogitarunt, etc. TAYLOR.

P. 623. v. 24. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 623. v. 25. ἐνὶ] Abest ab Aristide. REISK.

P. 623. v. 26. κεχωρισμένοι] [κεχωρισμένον.] Margo edit. Lutet. nec non editt. Felic. et Manut. κεχωρισμένοι. Fortasse melius propter id, quod sequitur, περαίνοντες. Et Wolfium nostrum quoque in quodam loco [in Farragine] video ita rem reputasse. TAYLOR. Lege κεχωρισμένοι, ut περαίνοντες. MARKLAND.

Vulg. κεχωρισμένον. γρ. κεχωρισμένοι margo Lutet. ex edit. Felic. aut Paul., corrector Weimar. forsitan ex eodem fonte. κεχωρισμένον tametsi libenter servassem, necesse tamen habui corrigere et mutare cum κεχωρισμένοι. Quod ni fecissem, fuisset περαίνοντες cum περαῖνον mutandum. Illius autem erant auctores codices quidam, huius nulli. REISK.

P. 624. v. 5. Ἀθηνόδωρος] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀθηνόδωρος. REISK.

P. 624. v. 5. βοηθήσοι] Vulg. βοηθήσει. βοηθήσοι August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 624. v. 6. ὁ μὲν] Athenodorus. REISK.

P. 624. v. 7. οἱ δὲ] Simon et Bianor. REISK.

P. 624. v. 8. οὗτοι] hi tres modo dicti. REISK.

P. 624. v. 10. ἐκείνων] liberis puta Berisadae. REISK. Adde Amadocum. SCHAEFER.

P. 624. v. 10. τῷ] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 624. v. 11. εἰ πρῶτον μὲν] Auctius haec aliquanto leguntur in Codd. Parisiensibus, uti liquet ex margine Morelii: τρόπος δὲ ἦν, εἰ πρῶτον μὲν κ. τ. λ. *Eius porro rei ea erat ratio: primum si quis* etc., ut vertit Wolfius. TAYLOR. Post καταστρέψαιτο addit margo Lutet., forsitan e Lambini coniectura, τρόπος δὲ ἦν. Unde videtur Wolfius in Farragine sumsisse, cuius haec sunt verba: „Fortassis haec ita sunt coniungenda: ὁ δὲ τρόπος ἦν, εἰ πρῶτον μὲν —." Possit quoque suppleri οὗτος δὲ [scilicet ὁ τρόπος] ἦν. REISK. Sic Reiskius in Variet. lection. In Annotatt. sic: „Post καταστρέψαιτο deesse aliquid dubio vacat. Sed quod margo Lutet. pro supplemento dat, τρόπος δὲ ἦν, haud placet. Quod si a bonis libris sit acceptum, amplexandum est utique. Sin minus, malim οὗτος δὲ [scilicet ὁ τρόπος] ἦν. Praecessit: *Circumspiciebant rationem.* Sequitur: *Illa vero erat ratio.* Possit quoque suppleri: τοῦτο δὲ γενήσεσθαι προσεδόκων. *Hoc autem sperabant futurum, si* —. Vel πῶς δὲ τοῦτο;" Satis turbarum in loco tam sano, ut nequeat esse sanior. SCHAEFER.

P. 624. v. 11. ἂν] ἐὰν margo Lutetianae. REISK.

P. 624. v. 11. ἄν τις — ἀγώγιμον εἶναι] Ordo verborum: ἀγώγιμον εἶναι, ἄν τις αὐτὸν ἀποκτείνῃ. SCHAEFER.

P. 624. v. 15. [τῷ] ὑμετέρῳ στρατηγῷ] [ὑμετέρῳ στρατηγῷ.] τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ cum Barocc. Vindob. et edit. Lutet. TAYLOR. τῷ abest a Bavarico, Aldina, Paulina, Wolfiana. Uncis inclusi. REISK. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 624. v. 15. θήσεσθαι] Sic etiam corrector Weimaranus pro θήσεσθε Aldinae. REISK.

P. 624. v. 16. ἔμελλεν] ἤμελλεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 624. v. 17. ἐσπουδακότες πρὸς ὑμᾶς] Alias dicit σπουδάζειν περὶ τινά, et supra περὶ τούτου ἐστί μοι πᾶσα ἡ σπουδή. WOLF. Illud ultimum est inficetum et prorsus ἀπροσδιόνυσον, cum alia omnino sint περί τινος σπουδάζειν, *de re alia sollicitam curam gerere*, et περί vel πρός τινα σπουδάζειν, *officiose erga aliquem agere, studium et obsequium profiteri.* ἐσπουδακότε περὶ ὑμᾶς habet margo Paris. TAYLOR. γρ. ἐσπουδακότε (in duali) περὶ ὑμᾶς margo Lutet. forsitan e coniectura Lambini. Dualem si amplexamur, erit etiam γεγενημένω praeferendum. REISK.

P. 624. v. 17. ὁ δὲ δὴ γένει] γρ. οὔτε δὴ ὁ γένει margo Lutet. forsitan e coniectura Lambini. γένη P. Manutius. REISK.

P. 624. v. 18. βουλεύεσθαι] [βουλήσεσθαι.] Hoc nihili est, et tamen vix quicquam auxilii in MStis. βουλεύσεσθαι nonnulli, alii βουλεύεσθαί et βουλεύσασθαι. Fortasse delendum posterius οὐδέ. Ἀθηνόδωρος οὐδὲ βουλήσεσθαι τὴν διὰ τοῦ ψηφίσματος αἰτίαν ὑποδύσεσθαι. TAYLOR. βουλήσεσθαι Wolfiana. In Farragine Wolfius mavult βούλήσασθαι. Corruptum habet hunc locum Taylorus et deletum mallet οὐδὲ posterius una cum commate, non sine ulla veri specie, ut sententia sit: *ne in mentem quidem sibi venire passurum esse, ut criminationi e violato plebiscito exstiturae sese reddat obnoxium.* Ego tamen, re diligentius pensitata, arbitror vulgatam bene h. l. habere, modo ad βουλεύσεσθαι tacite e praemissis repetatur τὰ ὅπλα ἐναντία τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ θήσεσθαι. *ne in mentem quidem sibi unquam venire passurum, ut armis eum infestis vestro imperatori occurrant.* REISK. Recte interpretatur. Subaudi ἐναντία θέσθαι τὰ ὅπλα. SCHAEFER.

P. 624. v. 19. ἢ] Sic correxit Weimaranus pro ἤ Aldinae. REISK.

P. 624. v. 19. ἐκείνους] Pro ἐκείνους melius ἐκεῖνον, Athenodorum scilicet. TAYLOR. F. ἐκεῖνον, scilicet Athenodorum, de quo iam loquitur. MARKLAND. ἐκείνους, omnes illos supra nominatos, Simonem, Bianorem, Athenodorum: tametsi, boni si qui codices ἐκεῖνον dent, quod Taylorus mavult, haud sim repudiaturus. REISK.

P. 624. v. 21. βοηθῶν] Deest ea vox in Vindob., cuius auctoritate ducor, ut eam pro glossa eiiciam. V. 8. hui. pag. dixit ἐρήμων — ὄντων ἐκείνων, quod satis per se intelligitur. TAYLOR. βοηθῶν pro scholio habet Taylorus unius codicis Vindobonensis, qui omisit, auctoritate fretus. Fateor abesse posse id vocabulum. Sed auctoribus non licebit modo ἐλλειπτικῶς, modo plene eandem dictionem efferre? REISK.

P. 624. v. 21. αὐτοῖς] γρ. αὐταῖς margo Lutetianae. REISK. Scilicet Cersobleptae et Charidemo. SCHAEFER.

P. 624. v. 22. ταῦτα] ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 624. v. 22. ᾤοντο] Post ᾤοντο videtur ἔσεσθαι vel γενή-

δεσθαι vel συμβήσεσθαι vel tale quid deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 624. v. 25. τῷ πολέμῳ τε] τῷ τε πολέμῳ margo Lutetianae. REISK.

P. 624. v. 26. οὑτοσί] Bekkerus: „οὑτοσίν r.“ V. not. ad p. 113, 23. SCHAEFER.

P. 625. v. 1. τόν τε Κερσοβλέπτην] τὸν Κερσοβλέπτην Bekker. SCHAEFER.

P. 625. v. 3. κομίσασθαι] [χαρίσασθαι.] Lege cum Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. Vindob. Ven. et Codd. Lutetianis κομίσασθαι, quod multum praestat. Noster π. παραπρεσβ. p. 420, 22. ἀφεστηκυίας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων καὶ θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομίζεσθαι. *recuperare*, scilicet. Vide Indicem Lysiae. TAYLOR. Vulg. χαρίσασθαι. κομίσασθαι Paris. primus, August. primus, Lessing. Et sic correxi. *recuperare, restituere.* REISK.

P. 625. v. 3. καὶ] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 625. v. 7. πῶς ἂν τεχνικώτερον κ. τ. λ.] Coniunge: πῶς ἂν τεχνικώτερον ἢ κακουργότερον, ἢ καθιστάντες (τῷ καθιστάναι) —, διδόντες δὲ (τῷ διδόναι δὲ) τῷ πράττοντι (τῷ Χαριδήμῳ) ἐνὶ (τῷ Κερσοβλέπτῃ) τὴν ἀρχὴν τοσαύτην ἐξουσίαν. WOLF. Hunc locum intellexi olim, iam intelligo multo minus. TAYLOR. Nihil hic obscuri: Wolfiusque, cuius notulam ex parte refinxi, periodum recte intellexit. V. not. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 625. v. 10. κακουργότερον] πανουργότερον margo Paris. Quod toties loco prioris scribitur, ut posthac non sim annotaturus. WOLF. πανουργότερον margo Lutet. ex mente Lambini, qui emendatiunculam hanc centies inculcavit. REISK. V. not. ad p. 622, 1. SCHAEFER.

P. 625. v. 10. συμπαρεσκεύασαν ἄνθρωποι] [συμπαρεσκεύασεν ἄνθρωπος.] O. fere l. s. συμπαρεσκεύασαν ἄνθρωποι, Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Aug. Ital. et Paris. Omnino. συνεσκεύασαν Vindob. TAYLOR. Nisi fallor, legendum est συμπαρεσκεύασαν ἄνθρωποι. Constructio enim ita ordinatur: πῶς ἂν τεχνικώτερον — συμπαρεσκεύασαν ἄνθρωποι — ἢ τοὺς μὲν — εἰς φόβον — καθιστάντες — τῷ δὲ — τοσαύτην ἐξουσίαν διδόντες — πράττειν; *At quamnam callidiorem rationem inire possent homines — quam hos quidem — in metum iniiciendo, illi vero — tantam potestatem dando — agendi?* Iam si legas συμπαρεσκεύασεν ἄνθρωπος, debes quoque legere καθιστὰς et διδοὺς, non καθιστάντες et διδόντες. MARKLAND. Vulg. συμπαρεσκεύασεν ἄνθρωπος. συμπαρεσκεύασαν ἄνθρωποι margo Lutet. August. primus, Bavaricus. In Vindob. procul dubio etiam ἄνθρωποι fuit. Mutavi singularem plurali et correxi συμπαρεσκεύασαν ἄνθρωποι. REISK.

P. 625. v. 10. ἄνθρωποι] Immo ἅνθρωποι. SCHAEFER.

P. 625. v. 11. βασιλέων] Legendum βασιλειῶν. IURIN. Iurinus malebat βασιλειῶν. Haud absurde. Venerat idem mihi quoque in mentem. Sed vulgata bene habet, neque mutari eam fas est: obstat enim insequens εἷς, *unus*, quod perspicue ad βασιλέων redit. Ad ἐκπεσοῦνται subaudiendum esse τῆς ἀρχῆς nemo facile est tam tardus quin ipse ultro intelligat, ut ad ἐκβαλεῖν p. 624, 21. REISK.

P. 625. v. 11. βούλονται] Restitue βούλοιντο aut βούλωνται. TAYLOR. βούλωνται fuit in August. primo a prima manu. Sed recentior radendo ex ω effecit omicron. REISK. Taylorum ne audias. SCHAEFER.

P. 625. v. 11. ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσαιτο] ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσεται Codd. plures et praestantiores. Et eam lectionem commendo. TAYLOR. αὐτὸν Paris. primus, August. primus. REISK. ὑφ' αὐτὸν ποιήσεται Bekker. ποιήσεται fuit scribendum, etiamsi libri tacuissent omnes. SCHAEFER.

P. 625. v. 12. ἢ — καθιστάντες] Wolfius, ut apparet ex eius interpretatione, locum non intellexit. Verte: *Quamnam callidiorem rationem inire potuissent, ut reges caeteri pellerentur, et unus, qui eis placuisset, omne occuparet imperium*, quam eos, qui duobus regibus opitulaturi essent, in metum calumniae iniiciendo? caetera. TAYLOR. — *imperium, quam ut ii* —. Perperam Wolfius: — *imperium? aut ut ii* —. IURIN. Wolfii vertentis error hoc mirabilior, quod locum in notis recte intellexit. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 625. v. 12. τοῖν δυοῖν] τοῖς Βηρισάδου παισὶ καὶ Ἀμαδόκῳ. V. p. 624, 5. Illi hîc numerantur pro uno. SCHAEFER.

P. 625. v. 12. βοηθήσαντας] βοηθήσοντας August. primus. REISK. Male. V. not. ad p. 204, 22. SCHAEFER.

P. 625. v. 13. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν] Vulg. εἰς φόβον συκοφαντίας καὶ εὐλάβειαν. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν August. primus, Bavaricus, Ald. et index Ald. καὶ abest a Paulina. Correxi εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν, nulla alia de caussa, quam ut de ἦν tanto minus esset cur dubitetur, quo sit referendum: scilicet non ad εὐλάβειαν, sed ad συκοφαντίας. REISK. Magis placet quod ante Reiskium dederunt. SCHAEFER.

P. 625. v. 16. εἴ τι πάθοι Χαρίδημος] Absunt a Bavarico. REISK. Uncis inclusit Bekker. Mihi videntur satis apte addita. SCHAEFER.

P. 625. v. 16. τῷ δ' ἑνὶ πράττοντι] τῷ μηδενὶ πράττοντι Ald. Sed Weimaranus vulgatam adscripsit e suorum primo et secundo. Cohaeret τῷ cum πράττοντι, non cum ἑνί. Est idem ac si dixisset: τούτῳ δὲ, ὃς τῷ ἑνὶ πράττει τὴν ἀρχὴν, vel ὃς πράττει, ὅπως περιποιῇ *) τὴν ἀρχὴν τῷ ἑνί. *illi vero*, scilicet Chari-

*) Corr. περιποιήσει. SCHAEFER.

demo, *qui imperium uni*, Cersobleptae puta, *comparare conatur*. Non video, cur Tayloro diligentia Wolfii, laudabilis et bene collocata atque fructuosa, vapulet. Wolfius quidem bene locum hunc exposuit planeque, et per eum non stetit, quo minus Taylorus intelligeret. REISK. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 625. v. 16. *πράττοντι*] Margo Paris. *ταράττοντι*, quod Wolfio ineptum videtur, et recte quidem. *γρ.* etiam *πραγματευομένῳ*, quod eidem ferri posse, mihi quidem glossa sive scholion esse videtur. TAYLOR. *ταράττοντι. γρ. πραγματευομένῳ.* margo Lutetianae. Prius videtur ex editione Wolfii prima sumtum, alterum e coniectura Lambini natum esse. *πραγματευομένῳ* pro scholio ferri possit, non pro vera lectione. Graecum enim non est *πραγματεύεσθαί τινι τὴν ἀρχὴν* pro *πράττειν*. REISK. V. p. 624, 10. SCHAEFER.

P. 625. v. 18. *κατασκευάζοντι*] Vulg. *κατασκευάζον*, vitio typographico. *κατασκευάζοντι* August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 625. v. 18. *ταῦτα*] *ταῦτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 625. v. 21. *ἕνεκα*] *ἕνεκ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 625. v. 21. *ὧν λέγω*] H. e. *ἃ λέγω*. Attractionis vis talibus in constructionibus etiam ad distans porrigitur. SCHAEFER.

P. 625. v. 21. *ἀλλὰ καὶ*] [*ἀλλά*.] *ἀλλὰ καὶ* lege cum Barocc. Vindob. et edit. Felic. TAYLOR. Vulg. *ἀλλά*. *ἀλλὰ καὶ* August. primus, Bavaricus, P. Manut. Lessing. Addidi copulam. REISK.

P. 625. v. 22. *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ* Reisk. SCHAEFER.

P. 625. v. 25. *εὐθὺς*] Post *εὐθὺς* videtur *γεγραφὼς* abesse. REISK. Additum quid sibi velit, non mirer si quis non intelligat. Scilicet in Reiskiana post *εἶναι* v. 26. positum est signum interrogandi. Habuit igitur Reiskius *πότερ'* — *γέγραφεν* pro interrogatione: quae si esset, qui sequitur infinitivus sane requireret tale additamentum. Atqui non est interrogatio, sed verba *πότερ'* — *ἢ οὔ* inseruit Orator, ut explicaret antecedens *τί*. Plena oratio: *πότερ' ἡμῖν συμφέροντα πράττοντά ἢ οὔ*. SCHAEFER.

P. 625. v. 26. *τε*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 625. v. 28. *οὐ κατὰ*] *οὐκ ἀπὸ* Paris. primus, August. primus: cui Wolfius in Farragine suum *inepte* adscripsit. REISK.

P. 626. v. 3. *εἴη*] *ἐστιν* August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 626. v. 3. *φυλαξάμενος*] Vulg. *φυλαξόμενος*. *φυλαξάμενος* Lessingianus. Et hoc dedi ob praecedentem aoristum *φοβηθείς*. REISK.

P. 626. v. 6. *Βιάνωρ*] *Κιάνωρ* margo Lutetianae. REISK.

P. 626. v. 7. *εἰς εὐεργεσίας μέρος*] [*εὐεργεσίας μέρος*.] Ferri utcunque possunt haec: *ὅστις ἂν βούλοιτο καταθέσθαι μέρος εὐεργεσίας, τὸ τί; ἐπισχεῖν ἐκεῖνον ἐγχειροῦντα πράττειν ὑπεναντία*

ὑμῖν. Sed quid si ὅστις ἐν εὐεργεσίας μέρει? καταθέσθαι μέρος εὐεργεσίας videtur insolentius ἀντὶ τοῦ εὐεργεσίαν καταθέσθαι. WOLF. ἐν μέρει εὐεργεσίας τίθεσθαι, quod malit homo noster, aliud est omnino. Ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα, εἰ ἐν ἀρετῆς τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν, dixit Plato de Rep. I. 1. *Id miratus sum, si iniuriam in loco virtutis* (inter virtutes) *poneres.* Noster hac ipsa in Orat. p. 668, 23. ὅσα μὲν δὴ στρατιώτης ὢν — ἐναντία ἐστράτευται τῇ πόλει, οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει, *non inter iniurias numero*, ut recte Wolfius. Iterum c. Midiam p. 568, 4. οὐ δίκην ὀφείλει τῇ πόλει δοῦναι, τοῦτ' ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσει μέρει, *in beneficii loco numerabit.* Porro noster p. 638, 5. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν. Et p. 639, 24. τὸν ἄγοντα ἢ φέροντα βίᾳ τἀμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ. Simillima est illa locutio infra p. 650, 17. ἐν δωρεᾶς ἐποιήσαντο τάξει τὸ τούτων μεταδοῦναί τινι. Verum haec omnia quam aliena a sensu huius loci, ubi significatur: *quicunque de vobis bene mereri studet.* Et cum εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι, *beneficium collocare*, eleganter et summa cum proprietate dicitur, cur non etiam μέρος εὐεργεσίας, *one instance?* Ald. Ven. Barocc. Vindob. ἄλλος, ὅστις ἂν εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι βούλοιτο. TAYLOR. Vulg. ἐνεργεσίας μέρος. εἰς εὐεργεσίας μέρος August. primus, Bavaricus. Praepositionem addidi. REISK.

P. 626. v. 7. τὸ πράττειν] τὸ, quod necessarium est, reduxi ex editt. Felic. Manut. et Morel., MSS. item Barocc. Ital. et Vindob. TAYLOR. Deest nempe τὸ Aldinae et Wolfianae. Sed addidit Lessingianus. REISK.

P. 626. v. 7. τὸ πράττειν — ἐπισχεῖν] Constructio haec est: τὸ ἐπισχεῖν ἐκεῖνον ἐγχειροῦντα πράττειν ὑπεναντία ὑμῖν. REISK.

P. 626. v. 8. ἐῤῥήθη] ἐῤῥέθη margo Lutetianae. REISK. ἐῤῥήθη p. 625, 21. ubi Bekkerus: „ἐρρηθη O.“ V. Buttmanni Grammat. Gr. mai. II. 1. p. 121. SCHAEFER.

P. 626. v. 10. ἵνα κυρώσειεν] Subaudi αὐτά. Item ad βουλόμενοι κωλῦσαι v. 11. REISK. Immo subaudiendum αὐτό. Ad κωλῦσαι autem subaudiendum τὸν δῆμον κυροῦν. SCHAEFER.

P. 626. v. 11. ταυτηνὶ] Vulg. ταύτην. ταυτηνὶ August. primus. REISK.

P. 626. v. 13. ὑπεσχημένον] ὑπησχημένον margo Lutet. et August. primus. REISK.

P. 626. v. 13. ὑπεσχημένον ὑμῖν] Vulg. ὑπεσχημένον. ὑμῖν addit August. primus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 626. v. 16. [ἐστὶ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos recte amovit Bekker. Ita fit maior membrorum concinnitas. SCHAEFER.

P. 626. v. 16. τυχεῖν] Post h. v. addit Lessingianus Χαρίδημος. REISK. Apparet esse interpretantis. SCHAEFER.

P. 626. v. 16. ᾧ] [ὧν.] Forte cum optimis exemplaribus, Aug. et Vindob., ᾧ. Nam persona Charidemi hoc in loco videtur desiderari. Totum hoc comma laudat Hermogenes περὶ εὐκρινείας, ubi ita legit meamque coniecturam confirmat: τρίτον δὲ, ὡς ἀνάξιός ἐστι Χαρίδημος τούτου τυχεῖν, ὅ,τι βούλεσθε τοῦτο πρῶτον διδάσκειν ὑμᾶς. Alibi autem, scilicet de Invent. T. III. §. 2., legit cum vulgatis. TAYLOR. Vulg. ὧν. ᾧ August. primus. Et sic correxi. ᾧ γέγραπται, i. e. οὗτος, ᾧ γέγραπται. *indignum esse eum, cuius honoris ergo ista scripta sunt.* V. p. 627, 2. Malim tamen, ut verum fatear, τούτου, scilicet τοῦ ψηφίσματος, ut p. 623, 11. REISK. Ego non malim. Quis ignorat pronominum neutra pluralia saepissime dici pro singularibus? SCHAEFER.

P. 626. v. 16. ἁπάντων τούτων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 626. v. 18. βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶν ἀκούειν] βουλομένοις ἀκούειν ὑμῖν ἐστὶν Bekker. SCHAEFER.

P. 626. v. 21. βούλεσθε πρῶτον;] Cogitandum his auditis coronam annuisse. SCHAEFER.

P. 626. v. 21. τοῦτο τοίνυν ἐροῦμεν. ἃ δὴ κ. τ. λ.] F. τοῦτο τοίνυν ἐροῦμεν ἤδη. δέομαι δὲ καὶ ἀξιῶ κ. τ. λ. SEAGER. *Diar. Classic.* LV. p. 59. Ne audias. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 626. v. 21. ἃ δὴ δέομαι] „id est δι' ἃ δὴ δ." Ind. Graecitat. p. 365. extr. Falso. ἃ pendet ab infinitivo τυχεῖν, constructione tam notâ, ut exempla eius citare taedeat. Sensus: *Quae a vobis omnibus meo iure postulo,* (subaudi, si placet, *haec sunt,*) *ne quis vestrum* etc. SCHAEFER.

P. 626. v. 22. ὑμῶν] [ἐμὲ.] Lege ὑμῶν. παρὰ πάντων ὑμῶν τυχεῖν. Hoc necessarium est. Debes MSS. Barocc. Bodlei. Obsop. Vindob. et editt. Felic. et Manut. TAYLOR. Vulg. ἐμὲ. ὑμῶν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 626. v. 22. δίκαια, ὡς ἐμαυτὸν] δικαίως ἐμαυτὸν Bavaricus, (sed in huius margine vulgata cum γρ. annotata est,) Aldina, (ubi Weimaranus correxit δίκαι' ὡς ἐμαυτὸν,) item index Aldi, Paulina. δικαίως ὥς γ' ἐμαυτὸν Lessingianus, sed cum α super ως scripto. REISK. δίκαια, ὥς γ' ἐμαυτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 626. v. 23. τῷ διεψεῦσθαι] διὰ τὸ διεψεῦσθαι. WOLF. V. Ind. Graecitat. p. 153. extr. SCHAEFER.

P. 626. v. 26. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Bavaricus, corrector Lessingianus et Weimaranus, P. Manutius. Correxi ἡμῶν, tametsi haec, plerumque minuta, annotare negligam. Sed hic loci minutum non est. REISK.

P. 626. v. 26. ἡμῶν ἀκούσῃ] ἀκούσῃ μου Lessingianus. REISK. ἀκούσῃ μου Bekker. SCHAEFER.

P. 626. v. 26. ἀκούσῃ] ἀκούσαι (in optativo) August. primus. REISK.

P. 626. v. 27. μήθ' ἑαυτὸν] Vulg. μηδ' αὐτόν. μήθ' ἑαυτὸν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 627. v. 1. σκοπεῖσθε, ὡς δίκαια, ἃ ἐρῶ] Vulg. σκοπείσθω, ὡς δίκαια, ἃ ἐρῶ. σκοπεῖσθαι ὡδὶ καὶ ἃ ἐρῶ August. primus. ἃ abest a Bavarico. Correxi σκοπεῖσθε. Alloquitur per parenthesin iudices. Quapropter haec verba, καὶ σκοπεῖσθε, ὡς δίκαια, ἃ ἐρῶ, parentheseos signis inclusi. (*considerate modo, iudices, aequitatem eorum, quae dicam.*) REISK. καὶ σκοπεῖσθε ὡς δίκαια ἐρῶ Bekker. SCHAEFER.

P. 627. v. 2. μὲν γὰρ] Vulg. μέν. Addit August. primus γάρ. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 627. v. 2. ἀφελὼν, ὅτῳ τὸ ψήφισμα κ. τ. λ.] ἀφελὼν τὸ σκοπεῖν, ὅτῳ (τίνι) τὸ ψήφισμα (sub. ἐγράφη), σκοπείσθω περὶ τοῦ, πότερον etc. *Obsop.* — καὶ ποίῳ τινὶ, σκοπείσθω, πότερον παρὰ τοὺς νόμους —. et ἕκαστα σκοποῦντες [v. 13.]. WOLF.

P. 627. v. 2. ὅτῳ τὸ ψήφισμα εἴρηται] [ὅτῳ τὸ ψήφισμα.] Libri plerique una voce auctiores ὅτῳ τὸ ψήφισμα εἴρηται, Ald. Ven. Barocc. Felic. Manut. Ital. Vindob. et margo Benenati. In nonnullis totus hic locus ita legitur: ἀφελὼν τὸ, ὅτῳ τὸ ψήφισμα εἴρηται καὶ ποίῳ τινὶ, σκοπείσθω περὶ τοῦ, πότερον παρὰ τοὺς νόμους ἢ κατ' αὐτοὺς εἴρηται, καὶ μηδὲν ἄλλο. TAYLOR. Vulg. ὅτῳ τὸ ψήφισμα. Post ψήφισμα addunt εἴρηται margo Lutet. August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Addidi. REISK.

P. 627. v. 3. σκοπεῖν] σκοπείσθω Lessingianus. REISK. Bekkerus locum sic scriptum dedit: σκοπείσθω πότερον παρὰ τοὺς νόμους ἢ κατ' αὐτοὺς εἴρηται, καὶ μηδὲν ἄλλο. Satis apparet vulgatam gravari additamentis interpretantium. SCHAEFER.

P. 627. v. 3. πότερον] πότερα August. primus. Abest plane a Bavarico. REISK.

P. 627. v. 13. ἄριστα] ῥᾷστα August. primus. REISK.

P. 627. v. 13. ἃ προσήκει] Wolfius: *quae deceant.* Potius: *quae convenit.* IURIN.

P. 627. v. 13. συνήσετε] August. primus συνίετε, quod praefero. Solent enim Attici in verbis εἰμὶ, εἶμι et ἵημι praesentia pro futuris usurpare. REISK. Haec scripsit in Variet. lection. In Annotatt. haec: „Augustanus συνίετε, quod praefero. Videtur enim, quod in verbis ab εἶμι, *eo*, compositis usu venit, ut praesens pro futuro usurpetur, id idem etiam in verbis ab ἵημι compositis, quibusdam saltem, obtinere. Ut συνίετε sit idem atque συνήσετε, *intelligetis.* Dubito, num futurum huius verbi ab Atticis hoc quidem significatu usurpetur in activo: nam de medio nullum est dubium." Mirabilia narrat de verbis εἰμί et ἵημι. De futuro activi συνήσω v. Lehmannus ad Lucian. T. II. p. 578. s. SCHAEFER.

P. 627. v. 13. ἕκαστον] ἕκαστα Bekker. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 627. v. 15. ἀθρόα] ἄθρόα Dindorf. SCHAEFER.

P. 627. v. 16. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 627. v. 17. τούτων] Aristocratis, Charidemi, et qui cum illis faciunt. Alias legi possit τούτῳ, *Aristocrati.* — Prima haec orationis pars, quae de legibus agit, procedit usque ad p. 653, 25. REISK.

P. 627. v. 18. ἐκ τῶν —] νόμος ἐκ τῶν — August. primus. Idem cum Bavarico v. 26. omittit *ΝΟΜΟΣ.* REISK. Bene. Omnia enim haec verba faciunt titulum. *ΝΟΜΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΦΟΝΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΩΝ ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ* Bekker. SCHAEFER.

P. 627. v. 24. Ἐπίσχες.] Videtur deesse: παραναγνωθι δὲ καὶ τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἠκούσατε μὲν κ. τ. λ. WOLF. Inconsulto hoc omne. Antequam enim Orator verba facere incepit, scriba totum γραφὴν, actionem, causae summam, publice recitaverat. In ea autem continebatur plebiscitum, quod iam παρανόμων γράφεται. Aeschines c. Timarch. init. p. 27. pen.. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως. Vide Ulpianum ad hanc Aristocrateam p. 626, 13. v. ὑπεσχημένον. Nihil ergo deest. TAYLOR.

P. 627. v. 24. ἠκούσατε μὲν] ἠκούσαμεν August. primus uno vocabulo. REISK.

P. 627. v. 24. τοῦ ψηφίσματος] Aristocrateum designat, quod hac oratione tota impugnatur et in ipso orationis exordio fuerat a scriba pro more recitatum: id quod iam Taylorus observavit non probans suspicionem Wolfii de quodam h. l. defectu. REISK.

P. 627. v. 25. ὡς] F. ᾧ, cui respondet τοῦτο. MARKLAND. ὡς verum est. τοῦθ' v. 26. more Graecis solenni additum est, cum omitti potuisset. SCHAEFER.

P. 627. v. 25. δοκεῖτε] Vulg. δοκῆτε. δοκεῖτε August. primus, Bavaricus. Correxi δοκεῖτε. Sic olim coniectaveram, et postmodum a Codd. confirmatum vidi. REISK. Apparet Reiskium hanc constructionem, quae viros graece perdoctos toties fefellit, satis cognitam habuisse. Conf. farrago notularum super particula ἂν in H. Stephani Thes. c. 1987. A. SCHAEFER.

P. 627. v. 26. σκέψαισθ'] σκέψασθε August. primus. REISK.

P. 628. v. 2. γὰρ] Abest a Paulina. REISK.

P. 628. v. 6. χρήσομαι] θήσομαι August. primus. Videntur hae reliquiae esse vetustae cuiusdam lectionis, προσενεχθήσομαι. REISK.

P. 628. v. 11. ἐν μὲν τῷ νόμῳ] F. ἐν τῷ νόμῳ sine μέν. MARKLAND. Immerito μὲν a Marklando sollicitatur. Insequitur δὲ ei respondens, tametsi longiuscule, p. 629, 5. REISK. Verissime: estque haec Reiskii annotatio bonitate suppar illi ad p. 627, 25. SCHAEFER.

P. 628. v. 13. προειπὼν] [προσειπών.] MSti Barocc. Aug. Vindob., praestantiores nempe, προειπών. Ambigo tamen. Infra p. 630, 5. τὸν ἀνδροφόνον προσειπών, nullo cum discrimine legendi. Vid. p. 631, 20. TAYLOR. Vulg. προσειπών. προειπὼν August. primus. Correxi προειπὼν, omisso sigmate. προειπεῖν et προαγορεύειν est legislatoris aliquid denuntiantis, sive iubentis sive vetantis, cum interminatione. V. Harpocrat. v. Ἐπενεγκεῖν et locus Isaei, quem e Polluce citat Valesius ad Harpocrat. p. 66., item v. Ἐφορία, ubi προαγόρευσις est *promulgatio, denuntiatio*, item infra p. 1068. penult. REISK. προειπεῖν h. l. est simpliciter *prius dicere, praemittere*. Quod sequitur infra p. 630, 5. τὸν ἀνδροφόνον προσειπών, nollem Taylorus hic citasset: est enim generis longe diversi. Conf. ibid. v. 2. et 7. SCHAEFER.

P. 628. v. 15. πεποιηκὼς] Vulg. πεποίηκεν ὅμως. Malim haec duo in unum contrahi vocabulum, resectis inutilibus πεποιηκὼς, ut sit haec constructio: εἴρηκε τί χρὴ πάσχειν τὸν δεδρακότα, ἐπειδὴ πεποίηκε κρίσιν, προειπὼν (vel μετὰ τὸ προειπεῖν) ἐὰν ἀποκτείνῃ. Et sic dedi de meo. REISK. πεποίηκεν ὅμως, ut oportebat, restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 628. v. 17. ἔνεστιν] ἔστιν simplex dat index Aldi. REISK.

P. 628. v. 17. τίς] τὶ August. primus. REISK.

P. 628. v. 20. ἐπαιτιάσηται] ἐπαιτιάσοιτο in Bavarico est super vulgata scriptum. REISK.

P. 628. v. 22. ἡμᾶς] [ὑμᾶς.] F. ἡμᾶς. MARKLAND. Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς August. primus et Bavaricus. REISK.

P. 628. v. 22. δέδρακε] δέδρακεν Dindorf. — Mox v. 23. corrig. πρότερον et v. 28. ἐξελεγχθῇ. SCHAEFER.

P. 628. v. 25. πάντα τὰ τοιαῦτα ὀνόματα] *omnes huiusmodi dictiones*. V. p. 631, 18. 22. SCHAEFER.

P. 628. v. 25. ἐάν τις ἀποκτείνῃ] Addunt haec o. fere l. s., Ven. Barocc. Ital. Bodlei. Obsop. Vindob., editi etiam, Felic. Manut. et Benen., additis verbis, ut ait Obsop., haud dubie non male aut otiosis. TAYLOR. Verba ἐάν τις ἀποκτείνῃ absunt ab Aldina et proinde Wolfiana quoque. Addidit Lessingianus. REISK.

P. 628. v. 27. πρὸ τοῦ μὲν] πρὸ μὲν τοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 628. v. 27. ἐστιν] εἰσὶν Bavaricus. REISK.

P. 628. v. 27. ἐπειδὰν] Vulg. ἐπειδή. ἐπειδὰν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 628. v. 28. ἀδικήματα] Verius foret ἀδικημάτων. Sed talia Oratores non curant. SCHAEFER.

P. 629. v. 3. καὶ οὐχ — εἶπεν] [καὶ οὐχ, ἅπερ, ἂν ἁλῷ, παθεῖν, εἶπεν.] καὶ οὐκ εἶπεν, ἅπερ παθεῖν (sub. δεῖ), ἂν ἁλῷ. WOLF. καὶ οὐχ, ἅπερ, ἂν ἁλῷ, παθεῖν χρή, εἶπεν Barocc., ut infra p. 630, 5. ἐν δὲ τούτῳ τὸν ἀνδροφόνον προσειπών, ἃ χρὴ

πάσχειν, εἴρηκεν. TAYLOR. Vulg. — παθεῖν, εἰπεῖν. Addidi χρὴ post παθεῖν. REISK.

P. 629. v. 3. ὁ μὲν δὴ — πῶς;] Citat Tiberius p. 30. SCHAEFER.

P. 629. v. 3. δὴ] Omittit Tiberius. SCHAEFER.

P. 629. v. 5. τιθεὶς — γράφων] Funguntur vice substantivorum. Quod nisi esset, scribi debebat θεὶς — γράψας. ἔθηκεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον v. 27., i. q. ὁ νομοθέτης. SCHAEFER.

P. 629. v. 8. οὐκ ἔτι] οὐκέτι Bekker. SCHAEFER.

P. 629. v. 13. φανερόν] Post h. v. videtur γενόμενον deesse. REISK. Si quid desit, malim supplere ὄντα. Sed non opus videtur. SCHAEFER.

P. 629. v. 15. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 629. v. 16. ὁ κάτωθεν νόμος] De hac locutione multa tum veteres tum recentiores, Didymus in σχ. de perditis ad Demosthenem; (ut liquet ex Harpocrat. in voce Ὁ κάτωθεν νόμος, Suida et Photio MS. *)) Pollux L. VIII. C. X. §. 128. Meursius Attic. Lect. I. 22. Petitus LL. Attic. pag. 104. Salmasius de M. U. p. 758. seq. Heraldus Animadv. p. 298. Una est sententia Didymo et Polluci communis, quam primam refellam. Cum tabulae, in quibus leges erant descriptae, ab acropoli, quae urbis erat locus editissimus, in forum erant translatae, (id intelligo de legum exemplari facto,) eam rem agente potissimum Ephialte quodam, ut populo publice prostarent, ibi dici incipiebat ὁ κάτωθεν νόμος, relatione scilicet habita ad exemplar, quod erat in foro adservatum. Sit ita, quando isthoc velis: factum fuisse non nego. Hoc tamen non unam legem ab alia distinguit, cum omnes similiter in forum sint translatae, aut omnes potius similiter in tabulis ibi descriptae. Unde enim aut qua constantia haec lex *inferior* nominari possit potius, quam illa, quae modo praecesserat, aut ea, quae mox subsecutura est? Dicitur secundo, per has voces intelligendam esse Heliaeam, curiam, ut videtur, in loco depresso sitam, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι. Profecto id non novi, neque arbitror esse verum. Solus Areopagus quidem, utpote in altissimo colle situs, ἡ ἄνω βουλὴ dicebatur, ut ex Plutarcho et Heliodoro ostendit Meursius in Areopag. C. 1. extrem. [εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβεβηκέναι Lysias p. 175. ed. Lond. ἡ ἄνω et ἡ κάτω βουλὴ Plutarchus in Solone. TAYLOR. *in Schedis.*]. Veruntamen si curiae Atticae omnes in τὰς ἄνω hae, illae in τὰς κάτω distribuerentur, infeliciter sane elegisti Heliaeam, quam inter inferiores numeres. Si etymologiae magistrorum quidquam habeant momenti, in convalli aut loco

*) c. 237. SCHAEFER.

depressiore esse non potuit. Immo erat in loco subliniori, idque expresse ait Antipho: *Φιλοκράτης οὑτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν* (corrige *ἡλιαίαν*). et deinde: *ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἔλεξα.* p. 143, 39. edit. Steph. Verum, his omissis, responderi potuit simpliciter, hic non de curia agi, sed de lege. Dicitur tertio, quod ex forma legum exarandarum, quae *βουστροφηδὸν* erat, *τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον* Demosthenes vocaret *τὸν κάτωθεν νόμον.* Quae quidem non verba sunt, sed portenta. Nam in eo scribendi ritu, qui versationem boum imitari dicitur, omnino a sinistra parte dextrorsum scribere coeperunt, uti nos hodie scribimus: qua linea exarata sive sulco finito, necesse erat, ut, more boum in arando servato, sequentem versum, *τὸν κάτωθεν*, a dextra parte inchoantes versus sinistram ducerent, ut in hoc exemplo:

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ƎΠIƎ ’ΛΑΤ ƩΥƎIИΑIΑΠ

Sed videamus tamen, quantum prosit hoc commentum. In ea scriptura lineam lineae subiiciebant, et perpetuo isto tenore leges ita exarari potuisse non nego. Una ergo eademque lex partim *ἄνωθεν*, partim *κάτωθεν* erat descripta: a sinistra scil. dextrorsum, quantum nempe pateret tabula, deinde sinistrorsum a dextra. Nam isto ritu non legem legi, sed lineam lineae supponebant: et proinde nulla lex *κάτωθεν* nominari poterat, aut omnes similiter ita nominari debuerunt. Quarta est eorum sententia, qui contendunt, cum leges in axibus ordine et seriatim essent descriptae, dici *τὸν κάτωθεν νόμον* eam, quae in inferiori parte tabulae contineretur. Quae sane praestaret, ni paulo meliorem adduceremus. Provocat Demosthenes non ad tabulas axonasve, verum ad exemplar earum legum, quas exinde describi fecerat, ut, quotiescunque usus venisset, a scriba ex eo periculo recitari potuissent. Atque hoc solenniter dicebatur *παραγράφειν.* Noster c. Androt. p. 604, 2. *περὶ μὲν τῶν νόμων, οὓς παρεγραψάμεθα.* Et c. Aristocr. p. 636, 11. *Ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσους ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραψάμην.* Et p. 640, 18. *Οὐ τοίνυν μόνον τούτους τοὺς νόμους παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς, οὓ οὐ παραγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος.* Adde p. 691, 27. Neque haec dico, quasi credam, *παραγράφειν* simpliciter esse *describere*, cum novi aliud esse et proprie dici pro eo, quod ICti Romani nominant *exceptione uti.* Descripsit ergo Rhetor noster ex tabulis publicis leges hasce exceptorias, quas Aristocrateae rogationi opponeret. Descripsisse saltem constat: et multa sunt in hac oratione, quae meam sententiam adiuvant. Ita ad scribam se adcommodans saepius ait: *λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον — τὸν ἐφεξῆς νόμον — λέγε τοὺς ἐφεξῆς νόμους.* Vid. p. 631, 26. 649, 2. et 18. Praesertim p. 647, 20. dubius, utrum in periculo suo adhuc restaret lex, quam scriba non reci-

P. 629. v. 22. εἰσφέρειν] ἀντὶ τοῦ εἰσάγειν τὸν βουλόμενον. WOLF. εἰσφέρειν perinde valere iudico, ac si dixisset εἰσάγειν, neque causam subesse arbitror, quare Wolfio auscultemus, qui in quodam loco [in Farragine] hanc vocem pro illa substituit. Ad elucidandum ritum, de quo hic tractatur, video verba illa Ulpiani ad Midianam non longe ab initio esse perutilia: Μετὰ τὸ ἀποκληρωθῆναι τὸ δικαστήριον ἐδίδοντο τοῖς θεσμοθέταις αἱ γραφαί, κἀκεῖνοι ἠρώτων λοιπόν· βούλει κατηγορεῖν ἢ μάρτυρας ἔχεις εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; καὶ εἰ συνέφησεν, οὕτως ἤδη λοιπὸν εἰσήγετο. — ἄρχοντες δὲ ἦσαν οἱ ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ τὰς κρίσεις εἰσάγοντες. Ita Rex sive Archontum secundus caedis actiones εἰσάγει, *committit*. Pollux L. VIII. C. IX. §. 90. Polemarchus actiones haereditatum. Idem ibid. §. 91. Nautodicae τῆς ξενίας. Idem §. 126. Vide Suidam v. Ἡγεμονία δικαστηρίου et quae diximus ad Lysiam pag. 559. not. 9. TAYLOR. Scilicet τὴν τοῦ ἀπαχθέντος δίκην. ut Thesmothetae homicidae eiusmodi ad se adducti causam ad Haliaeam adducant, in eam inferant. REISK.

P. 629. v. 23. ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι] πρὸς τοὺς δικαστὰς ἑκάστων ἐγκλημάτων. Sic ego coniicio. Si erro, minus mihi succensebit is, qui cogitabit, quantum obscuritatis et difficultatis sit in Legg. XII Tabularum, quae etiam Ciceroni facesserunt negotium, cum Solonis et Draconis ἄξονες antiquiores etiam sint. WOLF. ὧν, scilicet δικῶν φονικῶν. prout causa quaeque homicidii ad hoc vel illud tribunal pertinet. Nam alias caedes alii iudicabant: voluntarias et insidiosas Thesmothetae; involuntarias et fortuitas Ephetae. V. p. 632, 3. REISK.

P. 629. v. 23. τῷ βουλομένῳ] Scilicet τὴν ἑαυτοῦ δίκην φονικὴν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν Ἡλιαίαν εἰσφέρεσθαι. REISK.

P. 629. v. 25. διαγινώσκειν] διαγιγνώσκειν Bekker. SCHAEFER.

P. 629. v. 28. δή] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 630. v. 3. ποῦ — ἐν τούτῳ.] Citat Tiberius p. 30. SCHAEFER.

P. 630. v. 3. ἐν τούτῳ] Praepositio abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „καὶ ἐν τούτῳ] καὶ τούτῳ S. Υ. Ο. k. r. s." Omisit ἐν Dindorf. V. Ind. ad Poët. Gnom. p. 367. SCHAEFER.

P. 630. v. 6. αἰτία] Vulg. ἡ αἰτία. Articulum omittunt August. primus, Bavaricus, Paulina. Delevi. REISK.

P. 630. v. 7. οὗ δ'] Male Morel. οὐδ'. TAYLOR. Vulg. οὐδ', quod vitium est typographicum. οὗ δ' August. primus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius et reliquae omnes editt. praeter Paris. Et sic correxi. *ubi autem*. REISK.

P. 630. v. 8. ἔγραψε] ἔγραψεν Bekker. SCHAEFER.

P. 630. v. 10. λέγει] Vulg. λέγοι. λέγει (in indicativo). Pa-

ris. primus, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. V. p. 634, 23. REISK.

P. 630. v. 10. ἀποκτείνειν καὶ ἀπάγειν] Citat Meierus de Bon. Damnat. p. 20. coniunctionem monens pro disiunctione accipi debere. *) Quod viro doctissimo concedere nequeo: nusquam enim καὶ valet i. q. ἤ. *licere occidere et abducere*, h. e. *licere et occidere et abducere*, *licere tam occidere quam abducere*, optione tibi data eligendi utrum malis: nam utrumque facere per rei naturam non licet. V. not. ad p. 528, 6. SCHAEFER.

P. 630. v. 10. αὐτόν] [αὐτόν.] αὑτόν omnino, uti edidi. Sic etiam v. 17. TAYLOR. In Wolfiana est cum leni. Sed recte est cum aspero in Parisina. REISK.

P. 630. v. 11. ὡς] Forte οἷ vel ὅποι. Nam adverbium locale postulari videtur. WOLF. Atqui statim sequitur: ἀλλὰ πῶς; Ὡς —. SCHAEFER.

P. 630. v. 11. ἀλλὰ πῶς; — φησί.] Citat Tiberius p. 30. SCHAEFER.

P. 630. v. 12. εἴρηται] εἴρηκε Bavaricus: scilicet ὁ Σόλων aut ὁ νομοθέτης. REISK. εἴρηκε satis apte respondet verbo ἀγορεύει p. 629, 21. SCHAEFER.

P. 630. v. 12. φησί] φησίν Bekker. SCHAEFER.

P. 630. v. 13. οἱ θεσμοθέται — ζημιῶσαί εἰσι] Citant Anecd. Bekk. p. 146, 16. De hoc loco v. Meierus de Bon. Damnator. p. 43. idemque et Schoemannus de Lite Athen. p. 740. s. SCHAEFER.

P. 630. v. 15. τόν] Videtur hoc esse reliquum e nomine hominis proprio, quod periit, Νικόστρατον aut Φιλόστρατον aut tale quodpiam. REISK. Significatur homo omnibus notus, ceteroquin ignobilis cuiusque nomen addi nihil quidquam referret. Sic autem Graeci solo articulo utuntur. V. Matthiae Grammat. Gr. §. 266. p. 373. SCHAEFER.

P. 630. v. 16. ὑπ' ἐκείνων] Nihil est, cur mutes in πρὸς ἐκείνους, *ad eos*, etsi mox sequitur ὡς τούτους οὖν ἀπάγειν λέγει. WOLF. Male. Thesmothetarum non erat munus damnatos ad mortem ducere, sed XIvirorum. Docebit Iulius Pollux L. VIII. C. IX. §. 102. alii. Verum, ut esset maxime eorum munus, hic locus non tractat de iis, quos illi abducebant, sed qui ad illos ducebantur. Agitur de notione τοῦ ἀπάγεσθαι. ἐξεῖναι, inquit ille, ex lege ἀπάγειν. ἆρ' ὡς αὐτόν; *Domumne? Minime, sed, ut lex iubet, ad Thesmothetas.* ὡς τούτους ἀπάγειν λέγει. Revoca igitur lectio-

*) Similem Ulpiani observationem confutavit Fr. A. Wolfius ad p. 504, 22. Nec solus Ulpianus e vetustis illis commentatoribus hac chorda oberravit. V. Heynius ad Homer. Il. XXI. 339. SCHAEFER.

nem Feliciani et Manutii eorumque MSS. ἐπ' ἐκείνους. Sexviri illi, Thesmothetae nempe, ius habebant sententiam ferendi (id enim per θανάτῳ ζημιῶσαι intelligo) de iis, qui, ubi ob caedem solum verterint, iterum domum redeant. Id quod anno quidem superiore factum vidistis, nempe a concione quendam extractum coram iis sisti ad eos deductum. Ad hos igitur iubet lex adducere, non domum ad se ducere. TAYLOR. ὑπ' ἐκείνων tuetur Wolfius, Taylorus autem revocatum vult ἐπ' ἐκείνους ex editionibus Feliciani et P. Manutii. Sed videtur locus bene habere. ὑπ' ἐκείνων ἀπαχθέντα, a Thesmothetis e concione abductum, quo traderent Undecimviris. REISK. Vellem gravior foret auctoritas alterius illius scripturae, ἐπ' ἐκείνους, quae mihi etiam perplacet. SCHAEFER.

P. 630. v. 17. αὑτὸν] αὐτὸν Reisk. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

P. 630. v. 21. τάττει] πράττει Bavaricus. REISK.

P. 630. v. 22. τὸν νόμον] Accuratius cum editione Lambini τὸ τὸν νόμον. TAYLOR. Vulg. τὸ τὸν νόμον. τὸ abest ab August. primo, Bavarico, Aldina, Paulina. Delevi. REISK. Iure delevit. SCHAEFER.

P. 630. v. 23. ἢ] Potius καί. Nam ea videtur esse constructio. TAYLOR. Vulgata bene habet. REISK. Mireris Taylorum ad solennem hanc constructionem offendere potuisse. V. quae congessi in H. Stephani Thes. c. 10020. A. SCHAEFER.

P. 630. v. 23. γίνεσθαι] γίγνεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 630. v. 25. δέ ἐστι] δ' ἐστὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 630. v. 25. μὴ] Abest a Bavarico. REISK. Nisi, quod suspicor, hoc referendum ad μὴ v. 23., ubi Bekkerus: „μὴ post φησί om. pr. Y." SCHAEFER.

P. 630. v. 26. γνώριμον — μαστιγοῦν] Vulg. γνώριμον οἶδ' ὅτι πᾶσι μὴ μαστιγοῦν. Manifestum est vitium huius loci. Aut enim λέγει in fine sententiae est delendum, aut ὅτι post πᾶσι est iterandum, quod valde durum est et aures offendit, aut denique, quod equidem praeferam, sic legendum: γνώριμον οἶμαι πᾶσιν ὅτι μὴ μαστιγοῦν — λέγει. Dedi de meo: γνώριμον οἶδα πᾶσιν (subaudi εἶναι) ὅτι μὴ —. REISK. γνώριμον οἶδ' ὅτι πᾶσι μὴ μ. Bekker. Recte. *quod verbum scilicet omnibus notum est.* SCHAEFER.

P. 630. v. 27. μηδ' — μὴ] Malim aut μὴ — μὴ aut μηδ' — μηδέ. Posterius tuetur Theo. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 630. v. 27. ἀποινᾶν] Quia mihi nullum huius generis obsoletorum verborum suppetebat *), verti: *habet etiam alterum*

*) V. Wolf. ad p. 632, 1. SCHAEFER.

legis verbum nihil obscuritatis. Quorsum enim lucernam accendas in meridie? WOLF. Theo Progymn. p. 46. ἀρχαῖα δὲ τὰ πάλαι μὲν συνήθη, νῦν δὲ ἐκλελοιπότα, ὡς λέγει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους περὶ τοῦ Δράκοντος νόμῳ τόδε, μηδ' ἀποινᾶν, *) μηδὲ (l. μὴ) χρήματα πράττεσθαι· τὰ γὰρ χρήματα ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοί. TAYLOR.

P. 630. v. 28. χρήματα ἄποινα] Vulg. ἄποινα χρήματα. Imo vero inverso verborum ordine χρήματα ἄποινα. *veteres enim, quae nos hodie* χρήματα *usurpamus,* ἄποινα *usurpabant.* Sic dudum ante e coniectura mea correxeram, quam e Tayloro intelligerem apud Theonem sic exstare. Unde correxi. REISK. Bekkerus: „χρήματα ἄποινα] ἄποινα χρήματα F. S. Y. O. k. r. s. v." Qui verborum ordo non fuit mutandus. Nempe Graeca syntaxis talibus in locutionibus praedicato quod Logici dicunt addit articulum: cuius idiomatis vulgatiora exempla dedit Matthiae Grammat. Gr. §. 266. p. 374. s. Eadem articuli ratio est in illis quae proxime antecedunt: τὸ μὲν δὴ μὴ λυμαίνεσθαι — τὸ δὲ μηδ' ἀποινᾶν —. Nec dubito etiam in Xenophont. Memor. III. 14. 7., quem locum citavit Dindorfius praefat. p. X. s., restituendam esse scripturam priorum editionum: ἔλεγε δὲ καὶ ὡς τὸ εὐωχεῖσθαι — ἐσθίειν καλοῖτο. SCHAEFER.

P. 631. v. 1. καὶ [τὸν] ἑαλωκότα] Lege τὸν ἑαλωκότα sine ista copula, quae sententiam misere funestat. *Ita statuit lex de homicida, qui iam damnatus est.* Reg. α. habet, altera vocula deleta, καὶ ἑαλωκότα. TAYLOR. Delendum puto καὶ et distinguendum: τὸν ἀνδροφόνον, τὸν ἑαλωκότα ἤδη, διώρισεν etc., ut p. 629. ult. τοῦτον ἀνδροφόνον λέγει, τὸν ἑαλωκότα ἤδη τῇ ψήφῳ, et p. 646, 17. περὶ τῶν ἀνδροφόνων, τῶν ἤδη κεκριμένων. MARKLAND. τὸν uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. Neque opus est uncis. Verte: *homicidam eumque talem, qui iam convictus sit.* SCHAEFER.

P. 631. v. 1. διώρισεν] Imo vero διορίσας. Alias constructio sibi non constat. Nam καὶ posterius v. 2. non per *et*, sed per *etiam* est reddendum. *Lex enim cum sic definiat, quomodo puniendus sit* ὁ ἀνδροφόνος, *id est reus convictus sceleris commissi atque condemnatus, et ubi sit puniendus, eo, quod patriam peremti appellavit, simul quoque disertis verbis pronunciavit, reum talem non alio quam isto a se praescripto modo neque alibi quam ibi esse puniendum.* Caetera sanus videtur hic locus, nisi quod τὸν, quod abest a codice regio α., facile passurus sim omitti. REISK. Vulgata est sanissima. Docet etiam iteratio eiusdem verbi v. 6. SCHAEFER.

P. 631. v. 2. οὖ] Vulg. οὐ. οὖ mavult Wolfius in Farragine. REISK.

---

*) L. — νόμον· τὸ δὲ μηδ' ἀποινᾶν. SCHAEFER.

P. 632. v. 7. ἀγορᾶς, καὶ ἐφορίας] καὶ abest ab August. primo, Bavarico, Paulina. REISK. ἀγορᾶς ἐφορίας Bekker. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 632. v. 10. διαγινώσκειν] διαγιγνώσκειν Bekker. SCHAEFER.

P. 632. v. 11. ἐφετάς] ἐφέτας Bekker. SCHAEFER.

P. 632. v. 13. τῆς] Abest a Bavarico. REISK.

P. 632. v. 15. ἁπανταχοῦ] πανταχοῦ August. primus. REISK.

P. 632. v. 16. τοὺς ἑτέρωσε] Subaudi a communi πεφευγότας. REISK.

P. 632. v. 17. ἡ μόνη [καὶ] λοιπῇ] [ἡ μόνη λοιπῇ.] ἡ μόνη καὶ λοιπῇ Codd. Barocc. Parisienses et Vindob. TAYLOR. καὶ abest a Bavarico, Aldina, Paulina, Wolfiana. Inclusi uncis, sine dubio hic loci importunum et vitiose redundans, tametsi a multis bonae notae codicibus sustentetur. Si servari debeat, transponatur ad hunc modum: ἡ καὶ μόνη λοιπῇ. Ante μόνος et πᾶς solet καὶ eleganter redundare. REISK. Particulam recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 632. v. 20. μεταστάντας] [μεταστάντα.] Cum Bodlei. melius μεταστάντας. TAYLOR. Vulg. μεταστάντα. Correxi μεταστάντας, quia praecessit τοῖς ἀτυχοῦσιν ἅπασι. Et sic dudum conieceram ante, quam nossem in Barocc. *) sic legi. Vulgatam si qui tueatur, ei necesse sit τινὰ subaudire. REISK. μεταστάντα Bekker. Quod satis bonum. SCHAEFER.

P. 632. v. 21. ἀδικημάτων] [ἀτυχημάτων.] Barocc. ἀδικημάτων. Quid si ἀτυχησάντων? TAYLOR. Vulg. ἀτυχημάτων. Hoc non sollicitassem, nisi auctoritas meliorum codicum **) imperasset, ut ἀδικημάτων corrigerem. Hoc *caedes voluntarias*, illud *involuntarias* designat. REISK. ἀτυχημάτων Bekker. ἀδικημάτων Dindorf. Hoc etiam mihi placet, quia sequitur αἱ τιμωρίαι. SCHAEFER.

P. 632. v. 23. ἀγορᾶς, ἐφορίας] ἀγορᾶς ἐφορίας Bekker. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 632. v. 23. τί τοῦτο λέγων;] Salmasius de M. U. p. 770. ita legit et distinguit: ἀπεχόμενον, φησὶν, ἀγορᾶς ἐφορίας. τί τοῦτο; λέγει, τῶν ὁρίων τῆς χώρας. TAYLOR. Idem est ac si dixisset τί λέγων τοῦτο λέγων; vel τί λέγων ἐν τῷ τοῦτο λέγειν; REISK.

P. 632. v. 25. γέ μοι] γ' ἐμοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 632. v. 25. τἀρχαῖα] V. H. Stephani Thes. c. 2286. A. et Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. I. p. 102. b. SCHAEFER.

---

*) Immo *Bodlei.* SCHAEFER.

**) E solo Barocc. Taylorus enotavit: e tribus suorum Bekkerus. SCHAEFER.

P. 632. v. 26. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Paris. primus, August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 632. v. 27. ἀγορὰν καὶ ἐφορίαν] καὶ abest a Bavarico, August. primo et Paulina. REISK. Omisit Bekker. V. not. ad v. 1. coll. H. Stephani Thes. c. 6956. C. SCHAEFER.

P. 632. v. 28. ὅσων] Vulg. ὅσον. ὅσων August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 633. v. 1. ζῶντι] Abest a Bavarico: sed a nova manu suppletum est. REISK.

P. 633. v. 2. ταύτῃ] αὐτῇ August. primus. REISK.

P. 633. v. 3. προγράψας, [ἧς]] Vulg. προσγράψας, ἧς. Dedi de meo προγράψας (altero σ detracto) et ἧς uncis inclusi. REISK. προσγράψας, ἧς Bekker. Nec fuit cur hoc Reiskio displiceret. SCHAEFER.

P. 633. v. 4. ἐν] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 633. v. 4. Ἀμφικτύοσι] Ἀμφικτύοσιν. Dindorf. Bekkerus: „ἀμφικτύοσι O. r. s. v.“ V. Sylburgius Ind. ad Etymol. M. s. v. SCHAEFER.

P. 633. v. 5. εἴ περ ἦν Ἕλλην ὁ παθών] Wolfius: *modo Graecus esset occisus.* Non accurate versa, si vera sint ea, quae habet Ulpianus ad illa Demosthenis π. παραπρεσβ. p. 417, 12. εἴπερ ἐστὶν ἀληθὴς ἡ φήμη, scilic. Οὐ διστάζων εἶπεν, ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἐπείπερ, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, εἴπερ ἦν Ἕλλην ὁ παθών. TAYLOR. Hic quidem Orator διστάζων εἶπεν: nam occisus potuit barbarus esse. Itaque recte Wolfius. SCHAEFER.

P. 633. v. 5. αὐτῷ] Post h. v. Reiskiana habet subdistinctionem: Bekkeriana plene interpunxit. SCHAEFER.

P. 633. v. 7. παθόντι] πεπονθότι August. primus. REISK. πεπονθότι Bekker. SCHAEFER.

P. 633. v. 10. [ἢ ἄλλοθί] που] Verba ἢ ἄλλοθί που delenda videntur ut scholium verborum ἔξω τούτων. Nisi volumus legere ἢ ἄλλο τι δρᾷ. *Si quis — occidit aut alio quo modo tractat.* Caeterum ἢ ἄλλοθι uncis inclusi. REISK. Uncos amovit particulamque ἢ delevit Bekker. Sic nihil est quod praeterea requiras. SCHAEFER.

P. 633. v. 11. τὸν — φυγάδα] I. e. κατὰ τὸν φυγάδα. *Nam quod ad exsulem adtinet* etc. MARKLAND. Sententia est: *Exsulem* [expulsum e, c. Athenis, aut qui illinc discessit, sive condemnatus, sive metu condemnationis] *lex non appellat ex nomine civitatis* [h. e. non appellat Atheniensem], *sed ex eo facinore, cuius ipse se reum fecit* [h. e. homicidam]. Marklandus existimavit τὸν φυγάδα idem esse ac si dixisset κατὰ τὸν φυγάδα, quod opinatur posse significare *quod attinet ad exsulem.* Sed bene habet *).

*) Deest *altera explicatio* aut simile quid. SCHAEFER.

sapientissimus Legislator ea potestate armavisset doliturum maritum, quasi in ea parum esset praesidii, tulit etiam alteram legem, prout in Lect. Lysiac. olim exposui, *τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνον, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται.* Id est, contra eum, qui adulterum in uxore interfecerit, *φόνου δίκην μὴ εἶναι εἰσαγώγιμον, caedis reus ne postulator.* Haec autem vel ideo quoque adduxi, ut intelligeres, qua fide istam legem proxime, nam proxime occurret, scilic. pag. sequente v. 1., interpretatur Wolfius. *Ἐάν τις ἀποκτείνῃ — ἐπὶ δάμαρτι — μὴ φεύγειν κτείνοντα. Qui caedem fecerit, ne* EXSULATO. Immo: *ne caedis reus sistatur.* TAYLOR. Conf. Meierus et Schoemannus de Lite Attica p. 309., ubi quod Meierus *ἐνδεικνύντων* mutandum censet in cascum *ἐνκτιννύντων*, vereor ut Philologorum fastidiosissimae nationi probaturus sit. SCHAEFER.

P. 636. v. 10. *μηδαμοῦ*] [*οὐδαμοῦ.*] Potius *μηδαμοῦ*, ut Ven. Barocc. Lindenbr. Ital. et Vindob. *μηδαμῶς* Reg. α. TAYLOR. Vulg. *οὐδαμοῦ. μηδαμοῦ* August. primus, Bavaricus. Et sic correxi, quia *μὴ εἶναι* praecessit. REISK. Sic fuit corrigendum, quia Legislator vetat. SCHAEFER.

P. 636. v. 13. *καὶ οἱ ἄλλοι δὲ*] Vulg. *καὶ οἱ ἄλλοι.* Post *ἄλλοι* addunt *δὲ* August. primus, Bavaricus. Addidi. REISK.

P. 636. v. 15. *ὅποι*] Vulg. *ὅπου.* Bavaricus et August. primus dant *ὅποι* hic et v. 18.: item Lessingianus hic loci solummodo. Correxi *ὅποι.* REISK.

P. 636. v. 16. *ἐνταυθί*] Vulg. *ἐνταυθοῖ. ἐνταυθὶ* August. primus. Utrumque dat Bavaricus. Correxi *ἐνταυθί.* REISK.

P. 636. v. 16. *ἃ παρ' ἀμφότερα οὗτος εἴρηκε*] *ἅπερ ἀμφότερα τοῦτο ἀνῄρηκε* Lessingianus. REISK. Est scioli *παραδιόρθωσις*, quem offendisset inversio praepositionis *παρά*. Sane perquam notabilis est hic verborum ordo, satis ille convincens quod tradunt Technici, prosaicos Atticorum scriptorum unam praepositionem *περί* casui suo postponere. Quod autem Orator *παρά* h. l. postposuit, cave credas id ubique licuisse. Scilicet positura praepositionis inter *ἃ* et *ἀμφότερα* excusavit aliquatenusque obscuravit inversionem. SCHAEFER.

P. 636. v. 18. *ὅποι*] V. not. ad v. 15. SCHAEFER.

P. 636. v. 20. *αὐτὸ τοῦτο*] *ἐνδεικνύναι* scilicet. SEAGER. *Diar. Classic.* LV. p. 59.

P. 636. v. 20. *οὐχ ὅπῃ*] Rescribo: *καὶ ὅτι, ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεστι, αὐτὸ τοῦτο δίδωσι, καὶ οὐχ ὅπῃ βούλεταί τις.* TAYLOR. Placet. Conf. v. 17. SCHAEFER.

P. 636. v. 20. *ὅπῃ*] *ὅποι* Bekker. Recte. *οὐχ ὅποι βούλεταί τις* est i. q. *οὐκ ἐὰν ὁποιοῦν ἴῃ.* SCHAEFER.

P. 636. v. 21. *τις*] *τῆς* August. primus. REISK.

P. 636. v. 21. *πόλεως. ποῦ καὶ — δῆλοι;*] Vulg. *πόλεως*

πού. καὶ — δηλοῖ. Distinctionem hic emendavi ad hunc modum. Post πόλεως posui punctum: perfecta enim est sententia. Deinde: πού, καὶ σφόδρα σαφῶς, τοῦτο δηλοῖ; *Ubinam hoc declarat lex, et quidem plane atque perspicue?* REISK. Subdistinctiones post ποῦ et σαφῶς deleri oportuit. V. Porsonus ad Euripid. Phoeniss. 1373. SCHAEFER.

P. 636. v. 22. κατίῃ] Mox v. 25. κατελθεῖν. Notabunt hunc locum Lexicographi: est enim classicus ad propriam vim verborum κατιέναι et κατέρχεσθαι demonstrandam. SCHAEFER.

P. 636. v. 22. ἔσται] ἔστ' August. primus. REISK. ἔστ' Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 636. v. 23. ἐπενεγκεῖν] ἀπενεγκεῖν August. primus. REISK. *accommodare*. SCHAEFER.

P. 636. v. 23. φεύγοι] φεύγῃ August. primus, Bavaricus. REISK. φεύγῃ Bekker. tollens soloecismum. SCHAEFER.

P. 636. v. 23. μηδὲ] μὴ August. primus. REISK.

P. 636. v. 26. ὅποι] ὅπου Bavaricus. REISK.

P. 636. v. 27. ὅποι — νόμον] [ὅποι φεύγειν οὐδεὶς ἄλλος κωλύει νόμος. λέγε τὸν νόμον.] Vides vocem ἄλλος in loco plane alieno. Lege ὅποι φεύγειν οὐδεὶς κωλύει νόμος, ut Lindenbr. Ital. Vindob. aliique. Deinde λέγε ἄλλον νόμον cum Bodlei. Aug. Vindob. Barocc. Obsop. Ital. TAYLOR. Pro λέγε τὸν νόμον omnino legendum puto vel λέγε τὸν ἐφεξῆς νόμον vel λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον, ut in superioribus saepe et infra. Tale aliquid postulat sensus et mos scribendi. MARKLAND. Vulg. ὅποι φεύγειν οὐδεὶς καὶ κωλύει νόμος. λέγε τὸν νόμον. καὶ abest ab August. primo, Bavarico, Lindenbr. Vindob. Ital. Ald. οὐδεὶς ἄλλος κωλύει Wolfius exhibet in Farragine, forsitan e Paulina, in qua sic est: οὐδεὶς ἄλλων κωλύει. Pro τὸν August. primus habet ἄλλον. Neque dubito, quin idem in Paris. primo quoque fuerit. Est idem in Bodlei. quoque, Vindob. Barocc. Pann. Obsop. Ital. Bavar. A Paulina plane abest τόν. Correxi οὐδεὶς κωλύει νόμος (sine copula). λέγε ἄλλον νόμον. Antequam nossem e libris mstis, ita legendum esse, incideram in easdem plane coniecturas, in quas Marklandus: id quod nil est mirandum, rei natura illuc ducente. REISK.

P. 637. v. 2. ἀποκτείνῃ — καθελὼν] Verba ἰσοδυναμοῦντα construendo invertit Euripides Electr. 979. Seidl. πόσιν καθεῖλες Αἴγισθον κτανών. SCHAEFER.

P. 637. v. 2. ἢ ἐν ὁδῷ, καθελὼν] Laudant haec ex Aristocratea Demosthenis et Harpocratio v. Ἢ ἐν ὁδῷ et Καθελὼν et Ὁδὸς *), et Eustathius ad Iliad. *A*. 151.

Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι.

---

*) Conf. Photius c. 52. 92. 231. Add. Zonaras c. 1165. SCHAEFER.

Scilic. Ἔστι δὲ ὁδὸν μὲν ἐλθεῖν τὸ τοὺς ἀριστεῖς εἰς λόχον ἀπελθεῖν, ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, οἳ καὶ ἀπὸ Δημοσθένους φέρουσι χρῆσιν εἰπόντος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν, ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ. Ex quibus locis constabit, quam insulse Wolfius hic interpretatur *in itinere*. Miror, haec a Demosthene in lege inferius explicanda esse praetermissa, cum satis constet ex auctoritate, quam dedi, ea verba in lege non defuisse. TAYLOR. Wolfius: *aut in itinere prostraverit*. Ergo secundum hanc legem (vel saltem hanc versionem) sicarii et grassatores, qui aliquem in via prostraverint et occiderint, non exsulabunt, sed tuti in patria manebunt. Fieri non potest, ut ita sanxerit Draco. Pro καθελὼν rectius scribi videretur οὐκ ἐθέλων, *nolens*, *invitus*, ut ἄκων et ἀγνοήσας. Et ita Homerus Iliad. Ψ. 87.

παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων.

Si nihil mutandum sit, verba ita ordinanda sunt: Ἐάν τις ἀποκτείνῃ (τινὰ) ἄκων καθελὼν (αὐτὸν) ἐν ἄθλοις, ἢ ἐν ὁδῷ, etc. Caeterum Demosthenes, qui in sequentibus commentatur in singulos huius legis articulos, de hac pericope, ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν, quod mirum est, prorsus silet. Utrum memoriae an exemplarium vitio? MARKLAND. Nil mirum Demosthenem verba ἐν ὁδῷ non esse interpretatum. Cur planissima interpretetur? Qui poterat tum vel suspicari modo, fore aliquando, ut existerent nasuti grammatici, qui orationi suae planissimae quaesitam nescio quam contortamque interpretationem affingerent. Verbum καθελὼν utrique commune est, tam ἐν ὁδῷ quam ἐν πολέμῳ, ut ἀγνοήσας item est. Ut haec sit sententia: Si qui deiecit quem, h. e. peremit, nescius qui esset seu per errorem ignorantiae, sive in via publica, sive in dimicatione pugnae. Pro nugis habeo quae grammatici de rariori nescio qua significatione v. ὁδὸς hic obtinente comminiscuntur, quasi *insidias* significet, λόχον, et hanc vim hic loci requiri, quia alias latrones in via publica caedes rapinasque exercentes hac lege licentiam scelerum acciperent. Sed licet hanc argutiam in ipsos auctores retorquere. Latrones ergo, insidiis qui praetereuntes excipiunt, ab hac lege absolventur? Ergone media in via publica, sive in urbe, sive rure, nulla potest oriri inter duos contentio et inde pugna caedesque, sive ea ampla et lata est via, sive calles angustus, sive aliis de causis, sive eo de ipso, ut alter alterum sibi decedere postulet de via, alter recuset? Oedipi Laiique exemplum quem fugit? Ista vis insolentior si vocabulo ὁδὸς h. l. inesset, censesne Demosthenem fuisse silentio praeteriturum, illum in enucleandis veteribus glossis adeo diligentem? REISK. Legendam censeo ἢ ἐν ὄχλῳ καθελὼν, *in turba, casu*. Magno conatu magnas nugas dixerunt hic multi. SEAGER. *Diar. Classic.* LV. p. 59. Vere Reiskius: *Verbum* καθελὼν *utrique commune est, tam* ἐν ὁδῷ *quam* ἐν πολέμῳ, *ut* ἀγνοήσας

item est. Itaque, deletis subdistinctionibus, continuanda ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας. Cetera viri summi cave probes: nec magis audiendi vulgatam mutantes Marklandus Seagerusque. Nam ἐν ὁδῷ quid hic significet optime docuerunt Grammatici, cordati homines et indigni qui ut nugatores traducantur. Scilicet omnis bellandi ars priscis illis temporibus huc redibat, ut aut insidiae hostibus struerentur (ὁδός, λόχος) aut confligeretur Marte aperto (πόλεμος, μάχη). Docet Homericus versus a Tayloro citatus, quocum conferenda quae sequuntur eiusdem Rhapsodiae v. 226. s.

οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

Quod autem Orator non interpretatus est ἐν ὁδῷ καθελών, nimirum interpretanda ei erant quae obscura essent auditoribus, non interpretanda quae etiam ὁ τυχὼν ex Homero suo, cuius carminibus iam pueri aures personuerant, satis superque cognita haberet. SCHAEFER.

P. 637. v. 5. ἦν] [ἢ ἦν.] Deest ἢ ante ἦν in MStis Barocc. Lindenbr. Ital. et Vindob. Iterumque v. 25., ubi verba legis repetuntur. Non diversae igitur, ut videtur, pellex et ea, quam liberis ingenuis suscipiendis habet. Innuit enim non ἑταίραν, sed concubinam, quam suboli suscipiendae et quasi uxorem domi habere solebant. TAYLOR. Vulg. ἢ ἦν. ἢ abest ab August. primo, Bavarico: iterumque v. 25. Delevi et hic et infra. Exponit legislator, quam mulierem vocabulo παλλακή designet, eam nimirum, quam quis habeat secum domi ἐπὶ παίδων ἐλευθέρων θεραπείᾳ καὶ παιδείᾳ, quo liberos, quos iam habet ex uxore legitima susceptos, seu matre orbatos, seu matre adhuc superstite, educet atque erudiat. Non hic de suscipienda vel quaerenda prole e pellice, sed de liberis iam ex uxore susceptis agitur a pellice educandis. REISK. Eadem Ind. Graecitat. p. 228. Sed fallitur vir egregius. Tu audi Taylorum de subole suscipienda interpretantem. Quod nisi talis concubina intelligenda esset, non appareret causa cur mulieris corruptorem flagrante crimine deprehensum impune necare licuerit. Nunc Legislator huiusmodi concubinatum pariter ac legitimum inter cives connubium poenà capitali sanciendum censuit. SCHAEFER.

P. 637. v. 6. φεύγειν] *exsulato.* Incaute hoc a Wolfio redditum. μὴ φεύγειν κτείνοντα, *ne reus caedis sistatur.* Post haec verba Barocc. subiicit ἐπίσχες, ut nonnunquam alibi post legis particulam recitatam reperiri solet. TAYLOR.

P. 637. v. 6. κτείναντα] Vulg. κτείνοντα. κτείναντα August. primus, Bavaricus. Correxi κτείναντα in aoristo primo. Quod cum iam ante coniecissem, postmodum a codd. reperi confirmatum. REISK.

P. 637. v. 8. τουτονὶ] τοῦτον Bekker. τουτονὶ Dindorf.

Cum sequatur τὸν ἀνεγνωσμένον νῦν, quod ipsum est vice litterae illius paragogicae, praeferendum videtur τοῦτον. SCHAEFER.

P. 637. v. 10. ἐξεῖναι] ἔξεστι margo Benenati. Wolfius [in Farragine]: „forte ἐξείη." Vide infra p. 644. ult. In proximis v. 11. πῶς (non ὅπως) cum MStis Barocc. et Vindob. TAYLOR. Tametsi codices nil variant et infra quoque p. 639, 7. et 644. ult. eadem formula recurrit, ego tamen nihilominus existimo legendum esse ἔξεστι. Alias legendum esset ἐφ' οἷς ἐξεῖναι θέλει [scilicet ὁ νομοθέτης] κτεῖναι, *quibus in causis velit licitam esse caedem.* REISK. Infinitivus tam hic quam p. 644. optime habet. V. not. ad p. 505, 18. Diversa est ratio tertii illius loci p. 639., quo Reiskium uti potuisse vehementer miror: quippe omnes illic libri, ut oportet, dant ἔξεστι. Nisi forte citare voluit v. 11., ubi recte editum est ἐξεῖναι. Conf. not. ad p. 708, 1. SCHAEFER.

P. 637. v. 10. παρεῖδε] παρίδε August. primus. REISK.

P. 637. v. 11. ὑπειπὼν] H. e. προειπὼν, ut bene Ind. Graecitat. p. 509. V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 163., ubi Grammaticus hoc ipsum ὑπειπὼν interpretatur. Add. not. ad p. 639, 10. Locus autem sic interpungendus: καὶ γέγραφεν οὐδὲν ὑπειπὼν, ὅπως ἄν τις ἀποκτείνῃ, τὴν τιμωρίαν. *nullaque facta exceptione poenam scripsit, quo tandem cunque modo caedes facta sit.* SCHAEFER.

P. 637. v. 11. ὅπως] πῶς August. primus. REISK. Male probavit Taylorus ad v. 10. SCHAEFER.

P. 637. v. 13. διελὼν] [διελθὼν.] Corrige διελὼν. Ita Ven. Barocc. Ital. Lindenbr. et Reg. α. Quod Wolfio rectius esse videtur. Vide p. 646, 16. TAYLOR. Vulg. διελθών. διελὼν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 637. v. 17. [καὶ]] Copula abest a Paulina. Et malim abesse. Uncis inclusi. REISK. Uncos iure amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 637. v. 18. ἀσθενέστερος — ἐνεγκεῖν] ἀσθενέστερος, ἢ ὥστε ἐνεγκεῖν. WOLF. Exponendi, credo, animo, non emendandi. Alibi *) legit, et quidem, ut ait, ex Codd. Lutetianis, cuius tamen lectionis vestigium non deprehendo: εἰ δ' ἐκεῖνος ἀσθενέστερος ἦν τοῦ τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν πόνον. TAYLOR. Num εἰ δὲ ἐκεῖνος ἀσθενέστερος ἦν, ἢ — ἐνεγκεῖν πόνον? IURIN. Vulgatam satis tuentur Wyttenbachii Iulianea p. 216. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 637. v. 18. αὐτὸν] Abest ab August. primo et Bavarico. REISK. Uncis inclusit Bekker. Prorsus delevit Dindorf. Mihi placet additum. SCHAEFER.

---

*) Sic nempe Wolfius coniecit in Farragine, quam Taylorus solet vocabulis *alibi* aut *alio loco* designare. REISK.

P. 637. v. 20. καὶ τοῦτον εἶναι καθαρόν] Subaudi aut ἡγήσατο e v. 19. aut potius ὥρισεν e v. 15. REISK. Infinitivus regitur a proximo φησίν. SCHAEFER.

P. 637. v. 23. φησὶν] Addunt Barocc. Lindenbr. Ital. Vindob. cum Benenato ἢ ἐπὶ μητρὶ pariter uti in Lege scribitur. In Veneto deficiebat ἢ ἐπὶ δάμαρτι. TAYLOR. Verba ἢ ἐπὶ μητρὶ absunt ab Aldina, Paulina, Wolfiana, Tayloriana. REISK.

P. 637. v. 23. ἐπὶ ἀδελφῇ, ἢ ἐπὶ θυγατρὶ] ἐπ' ἀδελφῇ ἢ θυγατρὶ Bavaricus. REISK.

P. 637. v. 25. ἦν] Vulg. ἢ ἦν. ἢ delevi. V. supra ad v. 5. scripta. REISK.

P. 637. v. 26. ἔχῃ] ἔχοι Bavaricus. REISK.

P. 637. v. 26. τινὶ] [τινά.] Omnino τινὶ. τὸν κτείναντα ἐπὶ τινι τούτων. ut in Lege: Ἐάν τις ἀποκτείνῃ ἐπὶ δάμαρτι, ἢ ἐπὶ μητρὶ, etc. τινὶ ἴσως Bodlei. atque ita margo Benenati. τῳ Lindenbr. et Ital. TAYLOR. Vulg. τινά. τινὶ margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini. Et sic correxi. *propter horum aliquid.* REISK. τῳ Bekker. Verto: *propter harum aliquam.* SCHAEFER.

P. 637. v. 26. ἀθῶον] ἀθῷον Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 638. v. 1. φίλους] φιλίους Bekker. de suo. Recte, ut puto. Conf. v. 3. et Schneider. ad Xenophont. Hellen. VII, 5, 17. φίλος et φίλιος perinde inter se differunt ut vernacula *Freund* et *befreundet:* ut dici possit φίλιος qui non possit φίλος. SCHAEFER.

P. 638. v. 2. αὐτοὺς] Ne suspiceris scribendum αὐτάς. Orator enim hic loquitur generatim simul cum illis, quarum ante meminit, mente complectens παῖδας, ἀδελφούς, alios. SCHAEFER.

P. 638. v. 3. ἔδωκεν] Pro ἔδωκεν melius conveniat ἠξίου vel δίκαιον ἐνόμιζεν. REISK. Mirare viri optimi fastidium. Mox v. 6. sequitur ἀπέδωκεν, quod tulit patienter. SCHAEFER.

P. 638. v. 3. ἐπειδὴ γὰρ οὐ γένος ἐστὶ κ. τ. λ.] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 168. REISK.

P. 638. v. 3. οὐ γένος — πολεμίων] H. e. οὐ γένει εἰσὶ φίλιοι καὶ πολέμιοι. Nempe Demosthenes loquitur de Graecis, non de barbaris. SCHAEFER.

P. 638. v. 3. φιλίων] Vulg. φίλων. φιλίων Aristides. Recepi. REISK. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 638. v. 5. τοῦθ' ἑκάτερον] τούτων ἑκάτερον Bavaricus, Aldina. τούτων ἑκάτερα August. primus. REISK. τούτων ἑκάτερον Bekker. SCHAEFER.

P. 638. v. 6. ἐχθροῦ] Lege ἐχθρῶν propter τοὺς ποιοῦντας. MARKLAND. Non opus. *hostilia facientes per legem licet sic punire, ut punias hostem.* SCHAEFER.

P. 638. v. 7. οὐκοῦν δεινὸν — ἀποκτεῖναι.] Melius cum interrogatione: οὐκ οὖν δεινὸν — ἀποκτεῖναι; ut solet noster.

P. 641. v. 9. καὶ ἥδιους ἔσεσθε ἀκούσαντες] *et iuvabit vos audivisse.* V. H. Stephanus Thes. c. 4088. D. SCHAEFER.

P. 641. v. 10. ὅθεν] Ita pro ὅταν vulgatorum ex Ven. Barocc. Bodlei. Cant. et Vindob. TAYLOR. ὅταν Aldina, Paulina. Sed correxit ὅθεν Lessing. et Weimar. e suo secundo codice. REISK.

P. 641. v. 11. ἢ] Vulg. ἦ. ἢ Aldina, Paulina. REISK. ἢ Reiskiana, invito, ut probabile est, editore. SCHAEFER.

P. 641. v. 15. καὶ νομίμων, καὶ πάντων] ἴσ. καὶ νομίμων ἁπάντων Bodlei. TAYLOR.

P. 641. v. 16. πολλὰ μὲν δὴ — ἄλλου δικαστηρίου] Citat hunc locum Dionysius Halicarn. p. 171. REISK. T. VI. p. 997. R. SCHAEFER.

P. 641. v. 17. τοιαῦτα] ταῦτα August. primus. REISK.

P. 641. v. 17. ἰδιαίτατον] ἰδιώτατον habent MSS. Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Vindob. Ita etiam legit Dionysius Halicarn. περὶ τῆς Δημοσθένους δεινότητος §. 14. atque etiam modo v. 18. rectius editis περὶ οὗ τοσαῦτα. TAYLOR. ἰδιώτατον August. primus, Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 641. v. 18. ὑπὲρ] Dionysii περὶ Tayloro probatum mihi quoque placet, cum eadem praepositio v. 20. recurrat. V. not. ad Orat. init. p. 621, 7. SCHAEFER.

P. 641. v. 19. καλὰ] Lege παλαιά: quod patet ex sensu et sequentibus et ex oppositione καὶ ὧν αὐτοὶ μάρτυρές ἐσμέν. Vide v. 28. καὶ τὰ μὲν δὴ παλαιὰ τοιαῦτα etc. MARKLAND. Vulgata bene habet, idemque est atque si dixisset: καλά, τὰ μὲν παραδεδομένα καὶ μυθώδη, τὰ δὲ ὧν ἡμεῖς αὐτοὶ μάρτυρές ἐσμέν. Facit duo genere decorum, alia fabularia et a maioribus ad posteros tradita, alia quorum ipsi essent testes. REISK. Iure tuetur vulgatam. Marklandi coniectura textum et onerat pleonasmo vix tolerabili et spoliat voce cuius magna vis est. SCHAEFER.

P. 641. v. 19. παραδεδομένα καὶ μυθώδη, καὶ ὧν —] τὰ μυθώδη καὶ τὰ μεμαρτυρημένα inter se opponuntur. τὰ καλὰ παραδεδομένα pertinent ad haec utraque. WOLF. Fallitur. παραδεδομένα καὶ μυθώδη eadem significant opponunturque iis ὧν αὐτοὶ μάρτυρές ἐσμέν. Conf. v. 22. Sic etiam Reiskius intellexit. SCHAEFER.

P. 641. v. 21. ἕνεκεν] ἕνεκα Bekker. SCHAEFER.

P. 641. v. 21. ἢ] Abest ab Aldina. REISK.

P. 641. v. 21. ἀκοῦσαι] ἀκούειν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 641. v. 22. τοῦτο μὲν] Non sequitur τοῦτο δέ, sed variatur constructio v. 28. Ita saepius fieri solet. SCHAEFER.

P. 641. v. 22. τὰ παλαιὰ] Id est κατὰ τὰ παλαιά, *temporibus antiquis.* REISK. Non probo. Subaudi ταῦτά ἐστι, coll. v. 28. Itaque post παραδέδοται ponendum signum coli. SCHAEFER.

P. 641. v. 22. ἀκοῦσαι] ἀκούειν Bekker. Fortasse huc referendum quod Reiskius suis e libris ad v. 21. enotavit. SCHAEFER.

P. 641. v. 23. τῷ] Abest a Paulina. REISK.

P. 641. v. 23. θεοὶ δίκας φόνου] δίκας φόνου θεοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 641. v. 26. ὡς λόγος] [Vel cum Barocc. ὡς ὁ λόγος.] Isocrates audacius: ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι. WOLF. Non audacius ille: nam Demosthenes rem non minus asseverat. ὡς λόγος i. q. ὡς λέγουσι, ὥς φασι, quae Graeci dicunt de rebus quas habent pro certissimis. V. not. ad p. 506, 21. 561, 28. SCHAEFER.

P. 641. v. 26. Ποσειδῶν] Ποσειδῶ August. primus. REISK. Bekkerus: „ποσειδῶ k. r. s." Movit hoc, opinor, Dindorfium, ut daret Ποσειδῶν'. Sed quod antecedit ἠξίωσαν sequi poscit nominativum. Idemque casus est v. 27. SCHAEFER.

P. 641. v. 26. Ἁλιῤῥοθίου] Ἀλλιῤῥοθίου August. primus. REISK.

P. 641. v. 27. Ἄρεως] Ἄρεος Aldina. REISK. Bekkerus: „ἄρεος v." SCHAEFER.

P. 641. v. 27. δικάσαι] Vulg. δικάσασθαι. δικάσαι Paris. primus, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Est i. q. δικασταὶ γενέσθαι v. 25. SCHAEFER.

P. 641. v. 28. καὶ τὰ μὲν δὴ παλαιὰ —] Plato de Rep. X. p. 616. HSt. καὶ τὰς μὲν δὴ δίκας —. Xenophon Hellen. VI. 5. 17. καὶ οἱ μὲν δὴ Ἀρκάδες —. quod non debebat suspectari. SCHAEFER.

P. 641. v. 28. τοιαῦτα] ταῦτα Paris. primus, August. primus, Bavaricus. REISK. Recte ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 641. v. 28. τὰ δ' ὕστερον] Subaudi ταῦτά ἐστι. V. not. ad v. 22. SCHAEFER.

P. 642. v. 1. οὐχὶ] Bekkerus: „οὐ Y. O." Placet. SCHAEFER.

P. 642. v. 3. ἡγοῦνται] Vulg. ἡγοῦντο. ἡγοῦνται August. primus, Bavaricus. Et sic correxi ob illud superius, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ἐσμέν. REISK. Sic scribendum fuit etiam ob antecedens τετόλμηκεν. SCHAEFER.

P. 642. v. 5. ἐνταυθοῖ] ἐνταῦθα Dindorf. SCHAEFER.

P. 642. v. 6. οὐδεὶς πώποτε — τὰ κριθέντα] Negavit hoc postremis suis temporibus ipse Demosthenes, cum ab Areopagitico senatu acceptae ab Harpalo pecuniae damnaretur. REISK. Fortasse etiam prius fuerunt qui negarent: ἀλλ' οὐδεὶς ἐξήλεγξεν. SCHAEFER.

P. 642. v. 10. τουτὶ] τοδὶ Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 642. v. 12. δέδωκε] δέδωκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 642. v. 12. οὑτωσί] Bekkerus: „οὑτωσίν r.“ V. not. ad p. 292, 11. et Iacobsius ad Philostrat. p. 329. SCHAEFER.

P. 642. v. 14. φόνου] τοῦ φόνου August. primus. REISK. τοῦ φόνου Bekker. SCHAEFER.

P. 642. v. 14. διομεῖται] [διεξομεῖται.] Restitue διομεῖται, quomodo eam vocem exhibent MSS. fere omnes. Verbum enim legitimum est διωμοσία, non διεξωμοσία. TAYLOR. Vulg. διεξομεῖται. διομεῖται Paris. primus, August. primus, Bavaricus. Expunxi secundam syllabam: nam διόμνυσθαι dicitur, non διεξόμνυσθαι. REISK. Conf. p. 643, 3. 22. SCHAEFER.

P. 642. v. 14. διομεῖται κατ' ἐξωλείας κ. τ. λ.] V. Commentar. in Aristophan. III. p. 154. SCHAEFER.

P. 642. v. 15. ὅ τινα] Ita dedi pro vulgato εἴ τινα ex auctoritate Felic. Manut. Paris. Bodlei. Cant. Ital. et MSS. Ald. ὅντινα Barocc. et Vindob. corrupte. TAYLOR. ὅ τινα correxit Lessing. et Weimar. e suo primo et secundo vitiosum εἴ τινα, quod est in Aldina. Vulgata est quoque in Aldinae indice. REISK.

P. 642. v. 16. οὐδὲ — ποιήσει] Satis esset οὐδὲ τὸν τυχόνθ' ὅρκον ποιήσει. WOLF. Editi et MSti οὐδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τοῦτο ποιήσει. Nescio, unde irrepserit istud κατὰ, quod in Wolfii vulgatis habemus. οὐδὲ τὸν τυχόντα τρόπον solus Bodlei. TAYLOR. Wolfius dedit in Herwagiana οὐδὲ κατὰ τὸν τυχόντα*). Vulg. οὐδὲ τὸν τυχόν τά τιν' ὅρκον τοῦτο ποιήσει. Correxi οὐδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τοῦτον ποιήσει, caetera e libris editis et mstis, τοῦτον ex coniectura mea, quam postmodum a Bavarico vidi confirmatam. ὅρκον ποιεῖν est idem atque ὀμνύναι. Est idem ac si dixisset: ἐὰν **) ὀμόσει ***) τοῦτον τὸν ὅρκον, οὐκ ὀμόσει ***) ὅρκον τινὰ τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τὸν φοβερώτατον καὶ δεινότατον. REISK. Male me habet illud τιν': ut pervellem pro eo in Cod. legi τόν. Resolve: οὐδ' ὁ τυχὼν ἐστιν ὁ ὅρκος οὗτος, ὃν ποιήσει. SCHAEFER.

P. 642. v. 16. ὃν] ὅντινα August. primus. Sed ν in articulo a nova manu est adscriptum, vetusta lectione erasa. REISK.

P. 642. v. 17. κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου] A Graecis igitur Romani acceperunt sua Suovetaurilia, ut et plerosque deos suos. PALMER.

P. 642. v. 20. προσήκει] καθήκει MSti omnes praeter eos, quos versarunt Manutius et Felicianus. TAYLOR. καθήκει Paris. primus, August. primus, Bavaricus, indices Ald. Felic. Paul. REISK. καθήκει Bekker. SCHAEFER.

---

*) Editio a. 1607. sic dat: οὐδὲ κατὰ τυχόντά τιν' ὅρκον τοῦτο ποιήσει. SCHAEFER.

**) Immo εἰ. SCHAEFER.

***) Immo ὀμεῖται. SCHAEFER.

P. 642. v. 20. ἐκ τῶν μεταχειριζομένων] Hic par pari respondet: ἐν αἷς ἡμέραις — ἐκ τοῦ χρόνου. et rursus: ὑφ' ὧν δεῖ — ἐκ τῶν μεταχειριζομένων. Haec dixi, ut caveres tibi a mala Wolfii interpretatione, nempe: *rerum, quae adhibentur, solennitate.* TAYLOR.

P. 642. v. 21. πεπρᾶχθαι] πεπρἀχθαι Reisk. SCHAEFER.

P. 642. v. 23. ἐπενεγκάμενος] Lege ἀπενεγκάμενος ex fide Barocc. Reg. α. Vindob. et Ital. TAYLOR. ἀπενεγκάμενος August. primus, Bavaricus. Taylorus mavult ἀπενεγκάμενος. Non video, qua de causa. Utraque lectio loco huic convenit: illa significat *superinducens*, haec *secum domum e iudicio referens.* REISK. ἀπενεγκάμενος Bekker. Recte. *tanquam mercedem auferens.* SCHAEFER.

P. 642. v. 25. πλέον οὐδ' ὁτιοῦν ἕξει] Intellige eleganti euphemismo: *funditus interibit.* Abstinebat sedulo lingua Attica a verbis male ominatis. Ita noster π. παραπρεσβ. p. 354, 21. εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ' ἦν ἤδη τὰ πράγματα, ὥστε μηδ' αἰσθομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδὲν, τί οὐ γέγονεν; ubi Σχ. τί οὖν μὴ διεφθάρησαν; et recte. Nugatur hic Interpres, neque vim aut solennitatem vocis vidit. TAYLOR. Taylorus Interpretem, qui bene vertit, calumniatur. *nihil quidquam proficiet, lucrabitur.* SCHAEFER.

P. 642. v. 28. κολάσειν] κολάσαι August. primus, Bavaricus, Lessingianus. REISK. Bene κολάσαι Bekker. V. p. 643, 6. De constructione verborum ἐκείνου κύριοι. κολάσαι v. not. ad Porsoni Medeam v. 1396. p. 121. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 643. v. 2. τούτων] τούτου August. primus, Bavaricus, sed hic cum ων superscripto. REISK. Bene τούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 643. v. 3. διωμοσίας] Dubitari potest, an pro διωμοσίας sit legendum ἀντωμοσίας, quam ego vocem interpretando sum secutus. WOLF.

P. 643. v. 3. ταὐτὰ] [τοιαῦτα.] Nisi intelligas οἷα τῷ διώκοντι, videtur cerimonia deesse. Sed Felicianus rectius habet ταὐτά. *eadem ratio est iurisiurandi.* WOLF. Forte ταὐτά, ut animadvertit Wolfius. Ita etiam edit. Paris. et Cod. Ital. TAYLOR. γρ. τοιαῦτα margo Lutetianae et Lessingianus. REISK.

P. 643. v. 5. μεταστῆναι] V. p. 634, 20. *solum vertere.* SCHAEFER.

P. 643. v. 5. οὔτ' ἄλλων] Vulg. οὔθ' ἄλλων. Correxi vitium typographicum. REISK.

P. 643. v. 6. ἄλλων] ἄλλος August. primus, Bavaricus. REISK. Recte ἄλλος Bekker. SCHAEFER.

P. 643. v. 10. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασιν] *non insidiabantur infortuniis,* non acribus oculis venabantur caedes, si quae aut committerentur a volentibus, aut acciderent ab invitis, (quae

raro dederunt — ηται, ubi debebant — η. V. not. ad p. 533, 26. SCHAEFER.

P. 644. v. 2. δ' ἥκειν] δίκην margo Lutetianae ex Aldina, cuius exemplo Weimarano adscripta sunt haec, quae non intelligo: „δ' ἴκην. 2, ἴκην tamen scripserat sine δ'.“ REISK.

P. 644. v. 3. ἔστιν — ἀλλὰ —] Videtur sic legendum esse: ἔστιν ὃν ἂν τύχῃ τρόπον; οὔκ, ἀλλὰ —. *Modone quocunque tandem? Neutiquam.* aut sic: ἔστιν οὖν τρόπον, ὃν ἂν τύχῃ; οὔκ, ἀλλὰ —, aut sic denique: ἔστιν ὃν ἂν τύχῃ τρόπον; Respons. οὐχ ὃν ἂν τύχῃ τρόπον, ἀλλὰ —. REISK. Omnia vana. Post δέδωκεν delenda subdistinctio. SCHAEFER.

P. 644. v. 5. ἅττα] ἅττα cum aspero August. primus, Bavaricus, Paulina. REISK.

P. 644. v. 5. διείρηκεν] Vulg. δὴ εἴρηκεν. διείρηκεν uno vocabulo Paris. primus, August. primus, Weimaranus e suo secundo, Paulina. Correxi διείρηκεν, tametsi vulgatam non damnem. REISK. δὴ εἴρηκεν prae nostra scriptura sordet. V. not. ad p. 465, 21. SCHAEFER.

P. 644. v. 6. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 644. v. 7. ἢ] ἢ τὴν Aldina. REISK.

P. 644. v. 8. τὸ] τῷ August. primus. REISK.

P. 644. v. 8. παρασχόντ'] παρασχόντι August. primus. Vitiose. παρασχόντ' est παρασχόντα. Dativo locus hic nullus est, sed accusativus requiritur. *posteaquam lex dederit abeundi e patria securitatem, sic tandem* vel *tum demum imperare exsilium.* REISK.

P. 644. v. 8. οὕτω] Vulg. οὐ τὸ. οὕτω August. primus, Bavaricus, Lessingianus, Weimaranus e suo secundo. „Felic. οὐ τὸ προστ. pro οὐ καὶ τὸ προστ.“ Wolfius in Farragine, qui in editione sua sic dedit: — ἀπελθεῖν, καὶ τὸ προστ. Quod propagavit, quamvis vitiosum et e solius Wolfii coniectura natum, Taylorus in sua, ne annotatione quidem ad h. l. adspersa, qua de hac macula lectorem admonuisset. Correxi οὕτω, quomodo legendum esse videram nondum ab Augustano et Bavarico admonitus. REISK.

P. 644. v. 10. ἔχον ἐστὶ] ἐστὶν ἔχον Bekker. SCHAEFER.

P. 644. v. 10. ὁσιοῦσθαι] Vulg. ὁσιοῦν. ὁσιοῦσθαι margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini. Vulgata cum esset vitiosa et duplex pateret emendandi ratio, aut ὁσιοῦσθαι καὶ καθαίρεσθαι, aut ὁσιοῦν καὶ καθαίρειν, praetuli priorem, quod aliqua saltim munita esset auctoritate marginis Lutet., quaecunque illa est auctoritas: quo enim e codice ductum sit ὁσιοῦσθαι me fugit. REISK. ὁσιοῦν Bekker. Apparet ὁσιοῦν, sumtum illud ex obsoleta Legislatoris graecitate, vocem esse glossematicam, quam Orator v. 3. verbo θύειν (*piaculare sacrificium facere*)

interpretatur. Eandem quod iuvenis ingeniosus nuper invexit in Xenophontis Hellen. III. 8. 1., laudarem, si summa Xenophonteae narrationis simplicitas huiusmodi voces admitteret. Talium usus cum poëtis, si tempestive sobrieque usurpant, concedatur, prosaicus scriptor his tanquam scitamentis abutens quo suam κακοζηλίαν praetextu velare possit parum intelligere me fateor. Quod si quid vitii inest Xenophontis loco, scribam: ἐπεὶ δὲ, ὡς εἰώθεσαν, αἱ ι ἡμέραι παρῆλθον —. *Cum autem, ut moris erat*, h. e. *inter iusta funebria, decem dies transiissent* —. Conf. Herodotus VI. 58. extr. SCHAEFER.

P. 644. v. 12. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα Bekker. Recte. V. not. ad p. 649, 1. SCHAEFER.

P. 644. v. 16. ὑπερπεπήδηκε] ὑπερβέβηκεν margo Bavarici cum γρ. REISK. ὑπερπεπήδηκεν Bekker. V. p. 645, 26. SCHAEFER.

P. 644. v. 16. τρίτον — δικαστήριον] Philemon p. 61. edit. Osann. Ἕτερος ἐπὶ δυοῖν· ἄλλος ἐπὶ πολλῶν. Ἀττικοὶ δὲ ἀδιαφόρως χρῶνται, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, τρίτον δὲ ἕτερον δικαστήριον πρὸς τούτοις. ἕτερον h. l. esse i. q. ἄλλο monet Reiskius Ind. Graecitat. p. 253. Sic supra p. 643, 18. δεύτερον δ' ἕτερον δικαστήριον. Sed infra p. 645, 14. τέταρτον — ἄλλο πρὸς τούτοις. et v. 25. πέμπτον δικαστήριον ἄλλο. SCHAEFER.

P. 644. v. 17. τούτων] Malim περὶ τούτων, *his de rebus, causis puta caedis*. REISK. Immo iunge πάντων τούτων. SCHAEFER.

P. 644. v. 20. τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπὶ Δελφινίῳ. REISK.

P. 644. v. 20. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ Bavaricus. REISK. δικασταὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 644. v. 23. ἔσθ'] ἔσεσθ' August. primus, eadem syllaba vitiose iterata. REISK.

P. 644. v. 23. λογιζόμενοι — ἀποφυγγάνει] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 172. Norrm. REISK. Item Marcellinus ad Hermogen. p. 343. V. not. ad p. 260, 8. SCHAEFER.

P. 644. v. 23. δ'] τε Marcellinus. SCHAEFER.

P. 644. v. 25. ἀπεκτονὼς, ὁμολογῶν,] Dele subdistinctiones. Nam τὸ ἑξῆς est: ὅτι Ὀρέστης ὁμολογῶν ἀπεκτονὼς μητέρα —. Vides hic trium participiorum eadem in enuntiatione concursum. SCHAEFER.

P. 644. v. 25. ὁμολογῶν] Pro ὁμολογῶν Aristides dat εὐμενῶν. Nescio an melius. Aut possit utrumque copulari ad hunc modum: ἀπεκτονὼς, ὁμολογῶν, εὐμενῶν θεῶν δικαστῶν —. REISK. Vanissima suspicio. ὁμολογῶν non habet Marcellinus. SCHAEFER.

P. 644. v. 25. ἀποφυγγάνει] Rectius ἀποφυγγάνοι. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 362. Fallitur. SCHAEFER.

P. 644. v. 28. ἐξεῖναι] γρ. ἐξείη et ἔξεστι margo Beneuati. TAYLOR. γρ. ἐξείη, ἔξεστι margo Lutet. forsitan e coniectura Lambini. REISK. V. not. ad p. 637, 10. SCHAEFER.

P. 644. v. 28. ἀποκτιννύναι] Bekkerus: „ἀποκτεινύναι S. qui sic ubique: ἀποκτειννῦναι s, eadem constantia." V. not. ad p. 631, 16. SCHAEFER.

P. 644. v. 18. ἀλλ' οὐχ οὗτος· οὐδὲν —] Cum Benenato distinguas: ἀλλ' οὐχ οὗτος, οὐδὲν ἀφεῖλεν. TAYLOR. ἀλλ' οὐχ οὗτος. οὐδὲν — Reisk. ἀλλ' οὐχ οὗτος οὐδὲν — Bekker. Recte. Reiskius: „Deest hic aliquid, aut ὃς ante οὐδὲν, aut γὰρ post eandem vocem." Nihil deest. SCHAEFER.

P. 645. v. 1. [φησί,]] Dele, cum sit otiosum. Non reperitur in melioribus exemplaribus, Ven. Barocc. Vindob. et Reg. α. ἀλλ' ἁπλῶς, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον — ἔκδοτον ποιεῖ. TAYLOR. φησὶ abest ab August. primo, Bavarico. φησὶ uncis inclusi, quo facile careas, et carent optimi codices, non tamen plane otiosum. Potest enim hic idem significare, quod alias saepe significat: *ut ipsis eius verbis utar.* vel: *ipsa eius verba reddo.* REISK. Vocem delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 645. v. 2. κἂν ὡς οἱ νόμοι διδόασιν] κἂν ὡς οὐχ οἱ νόμοι διδόασιν Ven. et Ital. Vid. p. 639, 16. TAYLOR. V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 645. v. 5. ἥ τε] ἡ simplex sine particula dat August. primus. REISK. Encliticam iure delevit Bekker. Nam ἥ τε τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου non potuit scribi: debuit ἥ τε τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου, h. e. ἥ τε τοῦ δικαίου καὶ ἡ τοῦ ἀδίκου. V. Ind. ad Poët. Gnom. p. 366. s. SCHAEFER.

P. 645. v. 5. οὐδὲν ἂν δύναιτο] οὐ δύναιτο Vindob. Mallem οὐκ ἂν δύναιτο. TAYLOR. Ego non item. πρᾶγμα οὐδὲν ut statim λόγος οὐδείς. SCHAEFER.

P. 645. v. 7. ταὐτὰ] ταυτὶ Bavaricus. REISK.

P. 645. v. 7. αἰτίαν] Deest in Barocc. et Vindob. Recte fortasse. Et referas ἑτέραν ad προσθήκην vel πρόφασιν, *the circumstance.* Nam aliud est αἰτία. TAYLOR. αἰτίαν abest ab August. primo. Deletum volunt, non video qua sat gravi de causa. αἰτία est *appellatio, praedicatio,* cum aliquid aliqua de re affirmamus: bonum an malum, honestum an turpe, perinde est. Convenientius dicitur ἡ ἄδικος, ἡ δικαία αἰτία, quam προσθήκη. REISK. Vocem delevit Bekker. Iure, ut puto. SCHAEFER.

P. 645. v. 10. οὐδ' ἑτέραν] Bene οὐδετέραν Bekker. Inter οὐδ' ἕτερος et οὐδέτερος idem intercedit discrimen quod inter οὐδ' εἷς et οὐδείς, de quo v. Ind. ad Porsoni Hecub. p. 120. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 645. v. 11. τούτων] [τοῦτον.] Lege: σὺ τοίνυν οὐδετέραν προσέθηκας τούτων (scilicet τῶν προσθηκῶν). Ita plurimi

editi et MSti. TAYLOR. Vulg. — προσέθηκας, τοῦτον ἄν τις ἀποκτείνῃ. τούτων margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus, Paulina, index Aldinae, unde margo Lutetianae repetisse videtur, item Lessingianus. Mutavi distinctionem et correxi sic; — προσέθηκας ταύτων, —. Scilicet τῶν αἰτιῶν vel, si mavis, τῶν προσθηκῶν. *neutram harum appellationum seu conditionum adiunxisti, eo quod simpliciter scripsisti: Si quis occiderit.* REISK.

P. 645. v. 12. αὐτὴν — τὴν αἰτίαν] merum crimen, merum nomen homicidii, sine adiunctione liciti vel illiciti, SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 362.

P. 645. v. 12. αὐτὴν εἰπὼν] εἰπὼν αὐτὴν Bekker. SCHAEFER.

P. 645. v. 13. ἀγώγιμον εἶναι] Distingue melius: σὺ τοίνυν οὐδετέραν προσέθηκας τούτων· — ἀλλ' ἀόριστον αὐτὴν εἰπὼν τὴν αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτα εὐθὺς προσγράψας, ἀγώγιμον εἶναι, τρίτον τουτὶ δικαστήριον — παραβεβηκὼς φαίνῃ. et corrige pariter versionem. TAYLOR.

P. 645. v. 14. φαίνῃ] φαίνει Bekker. SCHAEFER.

P. 645. v. 14. τέταρτον — ἐπὶ Πρυτανείῳ.] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. REISK.

P. 645. v. 15. ἐστὶ τί; ἐὰν] ἐστὶν ἐὰν Bavaricus. REISK. ἐστίν, ἐὰν Bekker. Non displicet ab aliis vulgata. Conf. p. 646, 6. SCHAEFER.

P. 645. v. 15. ἢ ξύλον] Absunt a Paris. primo. REISK.

P. 645. v. 16. ἀγνοῇ] ἀγνοεῖ Bavaricus. REISK.

P. 645. v. 17. εἰδῇ καὶ ἔχῃ] ἴδῃ καὶ ἔχει August. primus. ἴδῃ etiam Lessingianus dat. εἰδῇ, *sciat:* ἴδῃ, *videat.* Ambigo, utrum praeferam. REISK. Praefero εἰδῇ propter oppositum ἀγνοῇ. SCHAEFER.

P. 645. v. 18. λαγχάνεται] λαγχάνει Paris. primus, August. primus. Non male, scilicet ὁ νόμος δικαστάς. REISK. Sic Reiskius in Variet. lection. In Annotatt. sic: „λαγχάνεται, *datur iudicium.* Alii λαγχάνει, *dat*, scilicet lex aut legislator. Perinde est, utro modo legas. Possit quoque λαγχάνετε legi. *vos,* Athenienses, *datis iudices sorte ductos.*“ Praetulerim λαγχάνει, ita tamen, ut subaudiatur ὁ εἰδὼς καὶ ἔχων. SCHAEFER.

P. 645. v. 20. οὐδὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 645. v. 22. τῇ τύχῃ] Dele has inconcinnas voculas, quas nihil aliud esse iudico praeter marginalem glossam istius locutionis, quae paulo ante occurrit v. 21., ἐὰν τύχῃ. TAYLOR. τῇ τύχῃ volunt expungere, quoniam ἐὰν τύχῃ praecessit. Sed bene constare illa duo secum, si quid video, possunt. *multo magis erit impium atque sceleestum, indicta causa, tamen rapiendi facultatem rei dare, eius, qui fortasse an, si ita fors ferat, insons sit, aut fac sontem esse, homo tamen certe est communique nobiscum humanae naturae sorte usus est per fortunam.*

sed κέκριται ὧν ἀνδροφόνος. Nam valet in hoc verbum quod de simili ἐξελέγχεσθαι docui Appar. T. III. p. 248. SCHAEFER.

P. 646. v. 18. σπουδὴ γίνεται] γίγνεται σπουδή Bekker. SCHAEFER.

P. 646. v. 20. τεύξωνται] τεύξονται August. primus, Bavaricus. REISK. τεύξονται Bekker. Quomodo vel e coniectura scribendum fuit. SCHAEFER.

P. 646. v. 22. πότερον — πότερ'] En ambo numeros in duobus deinceps membris periodi. SCHAEFER.

P. 646. v. 23. εὐθὺς πρὸ δίκης] Vulg. αὐτοῖς πρὸ δίκης. Tria haec verba absunt a Bavarico. Pro αὐτοῖς malim εὐθὺς. Et sic dedi de meo. REISK. Bekkerus: „εὐθὺς] αὐτοῖς k. r. s. v. totum hoc εὐθὺς πρὸ δίκης om. F. S. Y. O.“ Igitur εὐθὺς πρὸ δίκης uncis inclusit. Prorsus delevit Dindorf., me assentiente. SCHAEFER.

P. 646. v. 23. ἔτι — τιμωρία] Vel lege cum MSS. Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. et Vindob. ἔτι τοίνυν ἐστὶν ἕκτη τιμωρία, vel ἔστι τοίνυν ἕκτη τιμωρία cum margine Benenati. TAYLOR. ἔτι. Forte ἔστι, ut p. 684, 10. ἔστι τοίνυν τις etc. MARKLAND. ἔστι τοίνυν ἕκτη margo Lutetianae. ἐστὶν abest ab Aldina et Paulina. Sed addidit Lessingianus. Item abest ab editt. Wolf. et Taylor. Prior duarum rationum a Tayloro propositarum est in edit. Paris., et Marklandus eam quoque coniectura est consecutus. REISK. Immo posterior Marklando in mentem venit. SCHAEFER.

P. 646. v. 26. οὑτοσί] Bekkerus: „οὑτοσίν r.“ V. not. ad p. 647, 21. SCHAEFER.

P. 646. v. 27. ἢ] Restitui ex editis et MStis. Aberat Wolfii incuria. TAYLOR. Sed aequum qui sit, ut editor, qui multis parasangis a prelo typographico distet, operarum peccata luat? Culpa haec non Wolfii est, sed puerorum Herwagii. REISK. Post ἢ addidit καὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 647. v. 14. [τις]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Recte delevit Bekker. βούλεται refer ad τις p. 646, 26. SCHAEFER.

P. 647. v. 10. τὸν μὲν — παραχρῆμα ἐκδίδοσθαι] Distinguendum τὸν δὲ, ἄκριτον παραχρῆμα ἐκδίδοσθαι. τὸν μὲν, accusatorem. ἀθῷον, μὴ προσόφλοντα χιλίας, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. τὸν δὲ, τὸν ἀνδροφόνον. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 362. Recte interpretatur. Sed post τὸν δὲ non opus distingui: sin, distinguendum etiam post τὸν μὲν. SCHAEFER.

P. 647. v. 10. ἀθῶον] ἀθῷον Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 647. v. 11. ὅλη πόλις] Vulg. ὅλη ἡ πόλις. Articulum omittunt August. primus, Bavaricus. Delevi e coniectura mea et

codd. Civitas quaecunque graeca praeter Athenas designatur, quae urbs per excellentiam ἡ πόλις usurpatur. REISK.

P. 647. v. 12. ἀναιρουμένοις] Sic correxit Lessingianus Aldinae vitiosum αἰρουμένοις. REISK.

P. 647. v. 13. κατέδειξαν] V. Matthiae ad Hymn. Homer. V. 473. ὃ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεὺς p. 772, 26., ad quem locum v. Reiskius. SCHAEFER.

P. 647. v. 17. λόγον — πεποίηκεν] „Ποιεῖν λόγον τινὶ apud Demosth. adv. Aristocr. [h. l.] est idem quod δοῦναι λόγον, i. e. *potestatem dicendi facere.*" Kusterus de Verb. Med. I. 60. Rarior locutio. Legitur etiam p. 73, 18. s. SCHAEFER.

P. 647. v. 21. δεῖξον. οὗτοι.] Vulg. δεῖξον οὑτοσί. Distinxi haec interiecto puncto. Interrogat orator scribam, sitne adhuc lex quaedam superstes nondum recitata ex illo legum fasciculo, quem e legum universo codice se collegisse supra significaverat. *Si qua est superstes, monstra,* δεῖξον. Respondet scriba: οὑτοσί. *Superest haec. Ergo,* pergit orator, *recita hanc ipsam.* Nisi malumus οὗτοι in plurali legi. Sequuntur enim leges tres. *Ex his itaque tribus legibus recita primam* h a n c, quam demonstrat. V. p. 649, 2. Dedi ergo οὗτοι de meo. REISK. δεῖξον. οὑτοσί. Bekker. adscriptâ hac notâ: „οὑτοσί] οὑτοσίν r. οὗτοι Reisk." SCHAEFER.

P. 647. v. 21. τουτονί] τοῦτον Bekker. SCHAEFER.

P. 647. v. 23. Ἐάν τις — πλέον δὲ μή.] V. Meierus et Schoemannus de Lite Att. p. 278. ss. SCHAEFER.

P. 647. v. 25. τὰς ἀνδρολη̃ψίας] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀνδροληψία. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 213. s. 393. s. Posteriori loco rectius quam priori. Fuit enim sola ἐνεχυρασία, captique dimittebantur, simulac propinquis occisi satisfactum esset. SCHAEFER.

P. 647. v. 25. ὑπόσχωσιν] Subaudi παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται, ut p. 648, 17. illi, apud quos caedes erit perpetrata et a quibus tres cives abducentur pignoris loco futuri, donec poenae peremti dentur. REISK.

P. 647. v. 28. ἐχόντων νόμων] ἐχόντων τῶν νόμων Bavaricus. REISK.

P. 647. v. 29. οὗτος ἔχει καλῶς] Vulg. καλῶς οὗτος ἔχει. οὗτος ἔχει καλῶς August. primus. REISK.

P. 648. v. 2. φησί] φησίν Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 648. v. 2. τοῦτο] [τούτῳ.] Melius τοῦτο. Ita editf. Manut. et Felic. cum optimis exemplaribus, Lindenbr. Aug. et Vindob. τοῦτο τὸ βιαίῳ signanter, *istam vocem* βιαίῳ. TAYLOR. Lego τοῦτο. *hoc* vocabulum, nempe VIOLENTA. MARKLAND. Vulg.

sed *κέκριται ὢν ἀνδροφόνος*. Nam valet in hoc verbum quod de simili *ἐξελέγχεσθαι* docui Appar. T. III. p. 248. SCHAEFER.

P. 646. v. 18. *σπουδὴ γίνεται*] *γίγνεται σπουδή* Bekker. SCHAEFER.

P. 646. v. 20. *τεύξωνται*] *τεύξονται* August. primus, Bavaricus. REISK. *τεύξονται* Bekker. Quomodo vel e coniectura scribendum fuit. SCHAEFER.

P. 646. v. 22. *πότερον — πότερ'*] En ambo numeros in duobus deinceps membris periodi. SCHAEFER.

P. 646. v. 23. *εὐθὺς πρὸ δίκης*] Vulg. *αὐτοῖς πρὸ δίκης*. Tria haec verba absunt a Bavarico. Pro *αὐτοῖς* malim *εὐθύς*. Et sic dedi de meo. REISK. Bekkerus: „*εὐθὺς*] *αὐτοῖς* k. r. s. v. totum hoc *εὐθὺς πρὸ δίκης* om. F. S. Y. O.“ Igitur *εὐθὺς πρὸ δίκης* uncis inclusit. Prorsus delevit Dindorf., me assentiente. SCHAEFER.

P. 646. v. 23. *ἔτι — τιμωρία*] Vel lege cum MSS. Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. et Vindob. *ἔτι τοίνυν ἐστὶν ἕκτη τιμωρία*, vel *ἔστι τοίνυν ἕκτη τιμώρία* cum margine Benenati. TAYLOR. *ἔτι*. Forte *ἔστι*, ut p. 684, 10. *ἔστι τοίνυν τις* etc. MARKLAND. *ἔστι τοίνυν ἕκτη* margo Lutetianae. *ἐστὶν* abest ab Aldina et Paulina. Sed addidit Lessingianus. Item abest ab editt. Wolf. et Taylor. Prior duarum rationum a Tayloro propositarum est in edit. Paris., et Marklandus eam quoque coniectura est consecutus. REISK. Immo posterior Marklando in mentem venit. SCHAEFER.

P. 646. v. 26. *οὑτοσί*] Bekkerus: „*οὑτοσὶν* r.“ V. not. ad p. 647, 21. SCHAEFER.

P. 646. v. 27. *ἢ*] Restitui ex editis et MStis. Aberat Wolfii incuria. TAYLOR. Sed aequum qui sit, ut editor, qui multis parasangis a prelo typographico distet, operarum peccata luat? Culpa haec non Wolfii est, sed puerorum Herwagii. REISK. Post *ἢ* addidit *καὶ* Bekker. SCHAEFER.

P. 647. v. 14. [*τις*]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Recte delevit Bekker. *βούλεται* refer ad *τις* p. 646, 26. SCHAEFER.

P. 647. v. 10. *τὸν μὲν — παραχρῆμα ἐκδίδοσθαι*] Distinguendum *τὸν δὲ*, *ἄκριτον παραχρῆμα ἐκδίδοσθαι*. *τὸν μὲν*, accusatorem. *ἀθῷον*, *μὴ προσόφλοντα χιλίας*, *ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων*. *τὸν δὲ*, *τὸν ἀνδροφόνον*. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 362. Recte interpretatur. Sed post *τὸν δὲ* non opus distingui: sin, distinguendum etiam post *τὸν μὲν*. SCHAEFER.

P. 647. v. 10. *ἀθῷον*] *ἀθῷον* Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 647. v. 11. *ὅλη πόλις*] Vulg. *ὅλη ἡ πόλις*. Articulum omittunt August. primus, Bavaricus. Delevi e coniectura mea et

codd. Civitas quaecunque graeca praeter Athenas designatur, quae urbs per excellentiam ἡ πόλις usurpatur. REISK.

P. 647. v. 12. ἀναιρουμένοις] Sic correxit Lessingianus Aldinae vitiosum αἱρουμένοις. REISK.

P. 647. v. 13. κατέδειξαν] V. Matthiae ad Hymn. Homer. V. 473. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεὺς p. 772, 26., ad quem locum v. Reiskius. SCHAEFER.

P. 647. v. 17. λόγον — πεποίηκεν] „Ποιεῖν λόγον τινὶ apud Demosth. adv. Aristocr. [h. l.] est idem quod δοῦναι λόγον, i. e. *potestatem dicendi facere.*" Kusterus de Verb. Med. I. 60. Rarior locutio. Legitur etiam p. 73, 18. s. SCHAEFER.

P. 647. v. 21. δεῖξον. οὗτοι.] Vulg. δεῖξον οὑτοσί. Distinxi haec interiecto puncto. Interrogat orator scribam, sitne adhuc lex quaedam superstes nondum recitata ex illo legum fasciculo, quem e legum universo codice se collegisse supra significaverat. *Si qua est superstes, monstra,* δεῖξον. Respondet scriba: οὑτοσί. *Superest haec. Ergo,* pergit orator, *recita hanc ipsam.* Nisi malumus οὗτοι in plurali legi. Sequuntur enim leges tres. *Ex his itaque tribus legibus recita primam h a n c,* quam demonstrat. V. p. 649, 2. Dedi ergo οὗτοι de meo. REISK. δεῖξον. οὑτοσί. Bekker. adscripta hac nota: „οὑτοσί] οὑτοσίν r. οὗτοι Reisk." SCHAEFER.

P. 647. v. 21. τουτονί] τοῦτον Bekker. SCHAEFER.

P. 647. v. 23. Ἐάν τις — πλέον δὲ μή.] V. Meierus et Schoemannus de Lite Att. p. 278. ss. SCHAEFER.

P. 647. v. 25. τὰς ἀνδροληψίας] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀνδροληψία. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 213. s. 393. s. Posteriori loco rectius quam priori. Fuit enim sola ἐνεχυρασία, captique dimittebantur, simulac propinquis occisi satisfactum esset. SCHAEFER.

P. 647. v. 25. ὑπόσχωσιν] Subaudi παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται, ut p. 648, 17. illi, apud quos caedes erit perpetrata et a quibus tres cives abducentur pignoris loco futuri, donec poenae peremti dentur. REISK.

P. 647. v. 28. ἐχόντων νόμων] ἐχόντων τῶν νόμων Bavaricus. REISK.

P. 647. v. 29. οὗτος ἔχει καλῶς] Vulg. καλῶς οὗτος ἔχει. οὗτος ἔχει καλῶς August. primus. REISK.

P. 648. v. 2. φησί] φησίν Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 648. v. 2. τοῦτο] [τούτῳ.] Melius τοῦτο. Ita editf. Manut. et Felic. cum optimis exemplaribus, Lindenbr. Aug. et Vindob. τοῦτο τὸ βιαίῳ signanter, *istam vocem* βιαίῳ. TAYLOR. Lego τοῦτο. *hoc* vocabulum, nempe VIOLENTA. MARKLAND. Vulg.

προσθεῖναι v. 26. καὶ τὸ μηδεμίαν ibid. καὶ τὸ μὴ δίκας v. 27. καὶ τὸ πανταχόθεν ibid. καὶ τὸ τοὺς v. 28., malam eam lectionem tuentur. Bene hic Wolfius, neque certior emendatio esse potest. τῷ Bodlei. Cant. Aug. Vindob. TAYLOR. Quinquies legitur τῷ vitiose pro τῷ, quod quinquies dant August. primus et Bavaricus. Et sic toties correxi. REISK.

P. 648. v. 26. ἂν] ἐὰν Aldina, Paulina, Bavaricus. REISK. ἐὰν Bekker. Nihil interest. Interpungendum autem: τῷ μὴ προσθεῖναι πῶς, ἂν ἀποκτείνῃ. πῶς quid valeat, docetur v. 13. s. SCHAEFER.

P. 648. v. 27. καὶ τῷ μὴ δίκας αἰτεῖν] Wolfius: *tum quia poenas exigi non iubet.* Immo: *tum quia causam dici non postularit.* IURIN. Recte Wolfius. Quod enim Iurinus vult indicatur membro proxime antegresso, καὶ τῷ μηδεμίαν κρίσιν εἰπεῖν. SCHAEFER.

P. 649. v. 1. καὶ πᾶσιν] *his, inquam, omnibus.* Sic p. 644, 12. καὶ πάντα ταῦτα (hoc enim ordine scribendum) ἔχει καλῶς, *haec, inquam, omnia bene habent.* Omninoque ille locus cum nostro comparandus. Simile καὶ πάντας p. 666, 10., quod vertas *omnes, inquam,* s. *denique omnes.* Add. not. ad p. 670, 5. 676, 20. 693, 15. SCHAEFER.

P. 649. v. 1. οὑτωσὶ] Bekkerus: „οὑτοσὶ k." Sic legendum censet Boissonadus Nov. Addend. ad Eunap. p. LIV. Me quidem adverbium non offendit. SCHAEFER.

P. 649. v. 5. ἐὰν μὴ] Subaudi θῇ. SCHAEFER.

P. 649. v. 6. ἐφ' ἅπασιν] ἐπὶ πᾶσιν Bavaricus, Lessingianus. REISK. Sic Bekker. servans tamen vulgatam v. 12. SCHAEFER.

P. 649. v. 7. ὅδε ὁ νῦν] Vulg. ὅδε νῦν. ὅδε ὁ νῦν August. primus, Bavaricus. Mediam vocem addidi. REISK.

P. 649. v. 8. δικασταὶ] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 649. v. 9. ἤπερ] Vulg. εἴπερ. Wolfius mavult ἤπερ: quod probo. Et sic dedi. Possit quoque utraque lectio coniungi hunc ad modum: ἢ εἴπερ. REISK. Hoc vero monstruosum est. Recte εἴπερ Bekker. Plena oratio: εἴπερ καὶ ἄλλος τις οὐδ' ὁτιοῦν ἧττον ἔχει καλῶς, scilicet τῶν φονικῶν. — νόμος, καλῶς, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, κείμενος p. 730, 25. s. SCHAEFER.

P. 649. v. 10. τῶν νόμων] Sic correxit Lessingianus vitiosum Aldinae τῷ νόμῳ. REISK.

P. 649. v. 11. ἔγραψε, μηδὲ] Vulg. ἔγραψεν, οὐδὲ. ἔγραψε, μηδὲ margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Altera scriptura laborat soloecismo. SCHAEFER.

P. 649. v. 16. σαφῶς καὶ παρὰ τοῦτον] [σαφῶς παρὰ τοῦτον.] Adde ex Barocc. Vindob. et Pariss. σαφῶς καὶ παρὰ τοῦτον. uti supra v. 1. οὑτωσὶ φανερῶς καὶ παρὰ τοῦτον εἴρηκε τὸν

νόμον. et infra v. 24. *περὶ τοῦ καὶ παρὰ τοῦτον εἰρῆσθαι τὸν νόμον τὸ ψήφισμα.* TAYLOR. Deest *καὶ* Aldinae, Paulinae, Bavarico. REISK.

P. 649. v. 18. *ἔννομα*] *ἔννομ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 649. v. 19. *ἢ οὗτοι πάντες εἰσίν;*] [*ἧ οὗτοι πάντες εἰσίν.*] Locus haud dubie depravatus. Ego verti: *Recita sequentem legem, qua istae omnes continentur;* non quod probarem, sed ne nihil dicerem. WOLF. Inscitissime omnium, quaecunque me aut vidisse aut legisse memini. Quali constructione non dubitasti istud *ἧ* ad *τὸν νόμον* applicare? Quo ore, qua constantia dici potest, hanc postremam legem istas omnes continere? Corrigas, oro, hoc pacto: *λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον· ἢ οὗτοι πάντες εἰσίν; Recita sequentem legem: vel anne hae iam recitatae omnes sint?* Id est: *Recita sequentem, si qua superfuerit recitanda.* Haec ait Orator ad scribam se adcommodans. *Read the next. Or are these all?* Nihil simplicius: nihil etiam verius. TAYLOR. Vulg. *νόμον, ἧ. ἢ* August. primus, Lessingianus. Distinxi et correxi sic: — *νόμον. ἢ οὗτοι πάντες εἰσίν; An sunt hae leges omnes? An nullae recitandae supersunt?* Vidit quoque Taylorus sententiam loci et vitium Wolfianae interpretationis. REISK. Similis ad scribam quaestio p. 647, 20. SCHAEFER.

P. 649. v. 21. *μήτε βουλῆς — κυριώτερον εἶναι*] [*μήτε δήμου κυριώτερον εἶναι.*] E tractatione huius legis apparet legendum: *μήτε δήμου νόμον κυριώτερον εἶναι.* WOLF. Codices hoc in loco vario errore tenentur. In quibusdam deficit vox *νόμον*, ut in Aldinis, in iis, quibus usus est Felicianus et Manutius, in Aug. et Ital. Vicissim Parisienses *) non supplent *νόμον* solummodo, sed *μήτε νόμον*, et in ea sententia aliquando fuisse Wolfium **) video, et Petitum quoque, qui LL. Attic. p. 124. ita vertit et pariter explicat: *Nullius psephismatis maior quam senatus aut populi aut legum auctoritas esto.* Sed utrinque erratum est. Lectio est ea, quam praetulimus: *Ψήφισμα μηδὲν μήτε βουλῆς μήτε δήμου νόμου κυριώτερον εἶναι.* Verte autem (nam Wolfius veram lectionem odoratus est, antiquam vertit): *Decretum nullum neque senatus neque populi leges latas auctoritate superato.* TAYLOR. Vulg. *μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, μήτε νόμον κ. ε. μήτε* post *δήμου* abest ab August. primo, Aldina, Paulina, Bavarico. *νόμου* abest a Bavarico, Aldina, Paulina. Sed est in August. primo, quanquam negat esse Taylorus deceptus a Fabricio falsa perhibente. Delevi tertium *μήτε.* REISK.

P. 649. v. 23. *πάνυ μικρὸν — τὸ ψήφισμα.*] Citat hunc locum Aristides *Τέχν.* p. 246. REISK.

---

*) H. e. ii, qui editioni Paris. seu praefuere seu interfuere. REISK.
**) Vide Farraginem. REISK.

P. 649. v. 23. μοι] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 649. v. 24. δικασταὶ] Abest a Paris. primo. REISK. Ἀθηναῖοι Aristides. SCHAEFER.

P. 649. v. 24. καὶ] Non habet Aristides: et delevit Bekker. Sed iure, ut opinor, revocavit Dindorf. V. not. ad v. 16. SCHAEFER.

P. 649. v. 26. τι] Bekkerus: „τι om. S." Vix requiram, si absit. Conf. v. 15. SCHAEFER.

P. 649. v. 27. ποιεῖν] Abest a Bavarico: et facile eo careatur. REISK.

P. 650. v. 5. μεταδοῦναι] Post μεταδοῦναι addi vult margo Lutetianae (h. e. coniectura Lambini) αὐτῷ. REISK. Haec ille in Variet. lection. In Annotatt. haec: „Adderem αὐτῷ e margine Lutetianae, si satis munitum esset gravi auctoritate. Sed videtur ea Lambini aut Wolfii coniectura esse." Non opus addi. Graeci scriptores pronominibus aliquanto parcius utuntur, quam vulgus putat. SCHAEFER.

P. 650. v. 5. ὑμῖν] ἡμῖν Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 650. v. 5. διὰ τοῦ ταῦτα] Vulg. διὰ ταῦτα. διὰ τὸ ταῦτα margo Lutetianae (h. e. coniectura Lambini). διὰ τοῦ ταῦτα August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Addidi mediam vocem. REISK.

P. 650. v. 6. δοκεῖν ποιεῖν] βούλεσθαι ποιεῖν August. primus. Lectio non contemnenda. REISK. Mihi vero videtur contemnenda. SCHAEFER.

P. 650. v. 8. ἐξείλεκται] ἐξείλεγκται margo Lutetianae, August. primus, Aldina, quod Weimaranus e primo et secundo suorum corrigit ἐξείλεκται. Wolfius in Farragine vult ἐξελήλεγκται. REISK.

P. 650. v. 8. περὶ οὗ τούτου κατηγορῶ] Id est: τὸ λέγον περὶ τούτου, ὑπὲρ οὗ (vel χάριν οὗ) κατηγορῶ τουτουὶ τοῦ Ἀριστοκράτους. REISK. Satis ille operose. Quatuor quidem verba, τὸ λέγον περὶ τούτου, poterat compendifacere. SCHAEFER.

P. 650. v. 10. λέγε] λέγει P. Manutius. REISK.

P. 650. v. 11. ΕΚ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ.] Haec verba absunt a Bavarico, eorumque loco est solummodo ψήφισμα. Sunt illa verba in August. primo, sed cum additamento ψηφίσματα. REISK. Scilicet Augustanus tria haec verba iungit imperativo λέγε. Conf. variet. lection. Bekk. SCHAEFER.

P. 650. v. 13. φησὶν] Lege φασὶν, nempe οἱ τὰ ψηφίσματα γεγραφότες. IURIN. φησὶν, scilicet ἕκαστος τῶν γραψάντων. *Unusquisque eorum, qui eiusmodi plebiscita scripsere, ait, ut ipsis eius verbis utar.* Paulo ante hunc verbi φησὶν usum attigi. Respondet latino *ait*, cum *aliquis* subaudiendum omittitur. REISK. V. etiam Ind. Graecitat. p. 521. Iurinum fefellit pluralis partici-

-piorum insequentium, ἰῶντες et ἀποφαίνοντες. Sed haec participia referenda ad antecedens γεγράφασιν, post quod poni praestat signum coli. SCHAEFER.

P. 650. v. 13. ἡ αὐτὴ τιμωρία, καθάπερ :—] V. not. ad p. 93, 15. SCHAEFER.

P. 650. v. 17. τινὶ] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 650. v. 18. καθ' ὃν ἂν δύναιτο τρόπον] [καθ' ὃν δύναιτο τρόπον.] Melius fortasse cum Barocc. Aug. Vindob. et margine Morel. καθ' ὅσον δύναται τρόπον. TAYLOR. Deesse videtur ἂν post ὃν. MARKLAND. Vulg. καθ' ὃν δύναιτο τρόπον. καθ' ὅσον δύναται August. primus, Bavaricus, Lessingianus. Quae lectio si admittitur, erit τρόπον exterminandum, ut abest a Bavarico et ab Aldina: nam in indice Aldinae haec proponitur lectio, καθ' ὅσον δύναιτο, omisso vocabulo τρόπον. Malim καθ' ὅσον δύναται sine τρόπον. Consentit Augustanus hactenus, ut tamen τρόπον retineat. Dedi de meo καθ' ὃν ἂν δύναιτο τρόπον. REISK. Dedit quod soloecum est. Bene καθ' ὅσον δύναται Bekker. SCHAEFER.

P. 650. v. 20. τούτους] τοὺς νόμους puta. REISK.

P. 650. v. 20. ὄντων ἀξίων] ἀξίων ὄντων Bekker. Idem: „ὄντων om. S.“ Omisit igitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 650. v. 22. ἐν] Abest a texto Bavarici: sed margo dat γρ. ἐν ᾗ τῆς πολιτείας. Quae lectio si optetur, legendum sit: ἐν ᾗ τῆς πολιτείας μεταδεδώκατε. REISK. ἐν delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 650. v. 22. ὡς ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν] Lego: ὡς οὐκ ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν. vel κατ' Ἀττικισμόν: ὡς οὐκ ἀγαπῶντας τοῦθ' ὑμᾶς καὶ προσοφείλοντας etc. WOLF. Illud extremum addidit, credo, Wolfius, quia in nonnullis Codd. exaratur ὑμᾶς, non ὑμῶν, veluti in Ald. Venet. et Morel., quod Lambinus, ut debuit, in ὑμῶν divinando emendavit. μὴ ἀγαπώντων habet Cant., aliis omnibus silentibus, sed praeter id, quod rectum est, silentibus. Nam Wolfii divinatio probe se habet. TAYLOR. Plane legendum: ὡς οὐκ ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν. Et in istum sensum transtulit Wolfius. IURIN. Opinor, ὡς οὐκ ἀγαπώντων. MARKLAND. Vulg. ὡς ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμᾶς. ὑμῶν August. primus, Bavaricus, Paulina, Lessingianus. ὑμᾶς correxi, ut sit ὑμῶν. Quod faciendum fuisse nemo dubitavit. Sed superest adhuc vitium. Ad ἀγαπώντων addendum esse negativam οὐκ, Wolfius, Marklandus, Iurinus, Taylorus magno consensu affirmant. Quod mihi non persuadent *), qui existimem legendum esse: ὡς ἀγαπώντων παραδεξαμένων τοῦθ' ὑμῶν. *quasi vos in magna vestrae felicitatis parte sitis posituri vobisque congratulaturi, si Charidemus ius*

---

*) Improbat etiam Ind. Graecitat. p. 4. SCHAEFER.

vestrae civitatis oblatum haud fastidiat accipere, eique sitis eo nomine gratias debituri. REISK. Sensum loci bene illustravit. Sed vulgata est integra nec quidquam addi oportet. τοῦτο, τὸ δεδωκέναι τὴν πολιτείαν Χαριδήμῳ. *quasi ius civitatis Charidemo dedisse vobis sit* ἀγαπητόν τι, *ut adeo debeatis gratiam illi, qui accipere dignatus sit.* SCHAEFER.

P. 650. v. 23. γέγραφε,] Post h. v. non distinguendum. SCHAEFER.

P. 650. v. 25. προσέτι φυλάττειν] Laudo id, quod in aliquibus exemplaribus scribi deprehendi, προσφυλάττειν ὑμᾶς ἐκεῖνο, ὅπως κ. τ. λ. Minus placet ἐκεῖνον Codicum Veneti, Ital. Barocc. Vindob., quanquam et tolerari possit. TAYLOR. προσφυλάττειν Bavaricus. Possit ferri, si duobus vocabulis scribatur πρὸς φυλάττειν. REISK. προσφυλάττειν Bekker. Idem: „πρὸς, φυλάττειν, F." Vulgata si mutanda sit, scribam πρὸς φυλάττειν. Composito quidem προσφυλάττειν non magis videtur in Lexicis locus esse quam illi προσδοκεῖν, quod inde expulit Dindorfius praefat. p. X. Sic infra p. 787, 3. idem dedit ἀλλὰ καὶ δίκην πρὸς ἔλαχεν. et p. 835, 1. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἠτιμωμένος. Add. p. 842, 17. 884, 26. Ad eundemque modum p. 823, 18. scribi praestat: ἀλλὰ καὶ τῷ βουλομένῳ πρὸς ὠνεῖσθαι. item p. 877, 25. καὶ τὴν οἰκίαν — πρὸς ἕξεις. SCHAEFER.

P. 650. v. 25. ἐκεῖνον] Vulg. ἐκεῖνο. ἐκεῖνον August. primus, Bavaricus, Farrago Wolf. nescio unde, forsitan e coniectura Wolfii. Nihil hic correxi praeter ἐκεῖνο, pro quo ἐκεῖνον reposui. Caetera sana sunt. Sententia haec est: praeterea vobis auctor fuit, ut eum quasi satellites quidam custodiretis, quo, quaecunque velit Charidemus, ea libere et impune agat. REISK.

P. 650. v. 26. οὐ] ὃ index Aldinae. REISK.

P. 650. v. 28. Ἀριστοκράτης] Iungendum sequentibus. Quod ut fiat, dele subdistinctionem post h. v. itemque post ὅτι v. 27. SCHAEFER.

P. 651. v. 2. ὑφαιρεῖσθαι] tanquam suffurari, h. e. facere ut vos lateat s. effugiat. SCHAEFER.

P. 651. v. 5. οὐδὲ αὐτὸν τοῦτον] [οὐδὲ τοῦτον.] Lege οὐδὲ αὐτὸν τοῦτον, ut Manut. cum MSS. Ald. οὐδὲ αὐτὸν ἡγούμενον τοῦτον Vindob. TAYLOR. Scilicet αὐτὸν abest ab Ald. Wolf. Taylor. οὐ δι' αὐτὸν index Aldinae, solito errore δι pro δ positi. REISK.

P. 651. v. 8. δέ] Abest a Paulina. REISK.

P. 651. v. 8. πόλις] [πολίτης.] Supra p. 618, 10. notavi legendum videri πόλις. WOLF. πόλις Barocc. Vindob. et margo Lutetianae. TAYLOR. Lege πόλις. IURIN. Vulg. πολίτης. γρ. πόλις margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 651. v. 11. καὶ μὴ] [ἢ καὶ μή.] Deest ἢ Barocc. et Vindob. TAYLOR. Vulg. ἢ καὶ μή. ἢ abest ab August. primo. Delevi. REISK. Bekkerus: „ἢ μὴ F. S." V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 651. v. 11. ἀφῃρεῖτο] Sub. κρίσιν. τὸ διδόναι ad verba perspicue posita: τὸ μὴ ἀφαιρεῖσθαι, cum aperte causae dictio non tollitur. WOLF. διδόναι, dare quod non adest: ἀφαιρεῖσθαι, eripere quod adest. Itaque scribam: εἴγε ἐδίδου κρίσιν ἢ μὴ ἀφῃρεῖτο. Sensus: si daret facultatem causae cognoscendae, aut, ut verius dicam, nisi datam a Legislatore eriperet. SCHAEFER.

P. 651. v. 11. προσέγραψε] ἔγραψε simplex August. primus. REISK.

P. 651. v. 13. ἀφείλοντο] ἀφείλαντο aut ἀφείλαιντο videtur in August. primo a prima manu fuisse, sed recentior radendo nescio quid temeravit. ἐξείλοντο Bavaricus. REISK.

P. 651. v. 13. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 651. v. 15. ταύτῃ] [ταυτί.] Lege ταύτῃ. Ita Ven. Bodlei. Lindenbr. Barocc. Ital. Vindob. et margo Morel. Pag. 653, 27. ὡς δὲ συμφέρονθ' ἡμῖν γέγραφε, λέγειν ἐπιχειροῦντα, καὶ ταύτῃ βιαζόμενον. TAYLOR. F. ταύτῃ, *hac via, hoc pacto*, ut p. 653, 27. MARKLAND. Vulg. ταυτί. γρ. ταύτῃ margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 651. v. 15. ζητήσειν] ζητεῖν August. primus et margo Bavarici. REISK.

P. 651. v. 16. ὁ νόμος δ' ἐπέτεια] ὁ δὲ νόμος ἐπέτεια August. primus. REISK.

P. 651. v. 16. ἐπέτεια] τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι p. 901, 8. V. Ind. Graecitat. p. 225. SCHAEFER.

P. 651. v. 17. αὐτοῦ] τοῦ ψηφίσματος. Conf. p. 652, 6. 8. s. SCHAEFER.

P. 651. v. 18. ἀποψηφίσησθε] ἀποψηφιεῖσθε August. primus. REISK.

P. 651. v. 18. κατὰ] Malim παρὰ, *per, propter*. Loquendi quidem mos id postulat, in scriptore quidem terso, cuiusmodi est Demosthenes: nam in alio minus emendato tantam diligentiam haud requisivero. REISK. Tersum scriptorem dedecere praepositionem κατὰ sic usurpatam, seu vertas *quod attinet ad*, seu *secundum, ex*, eccui Reiskius persuadebit? SCHAEFER.

P. 651. v. 21. τὸ ψήφισμα τοῦθ'] τοῦτο τὸ ψήφισμα Bekker. SCHAEFER.

P. 651. v. 22. ἐξῆν γὰρ αὐτῷ τὴν ἀρχὴν] τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐξῆν αὐτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 651. v. 23. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 651. v. 27. καὶ] Deleam ut natum ex ultima littera participii antecedentis. SCHAEFER.

P. 651. v. 27. τὸ ψήφισμα] Absunt a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. antecedenti verbo addens ν paragogicum in editione Berolinensi, quam sequitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 651. v. 28. ἡμῖν] Restitui ex editorum et MStorum melioribus. Vulgo ὑμῖν. TAYLOR. ὑμῖν Aldina. Sed correxit Weimaranus. ὑμῖν etiam Wolfiana. REISK.

P. 652. v. 1. ὑπάρξει] ὑπάρξειεν Bavaricus. REISK. Bene ὑπάρξειεν Bekker. SCHAEFER.

P. 652. v. 3. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 652. v. 4. ἴσως ἂν ἧττον ἦν δεινόν] Vel ἴσως ἂν ἧττον ἦν δεινὸν τοῦτο cum editione Manutiana, vel ἴσως ἂν ἧττον ἦν τοῦτο δεινόν cum MStis Obsop. et Ital. TAYLOR. δεινόν abest a Bavarico, sed eius loco est τοῦτο. Addi volunt τοῦτο, quod non putem valde necessarium. REISK.

P. 652. v. 4. οὐχὶ] Vulg. οὐ. οὐχὶ August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 652. v. 5. γε] Abest ab August. primo, Bavarico. REISK. Recte delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 652. v. 6. ἀποπεφευγός] Edit. Aldina et Lutetiana male ἀποπεφευγώς. Recte Wolfius interpretatur et secundum ea, quae adnotavi ad Aeschinem p. 58. n. 9. TAYLOR. Vulg. ἀποπεφευγώς. ἀποπεφευγός August. primus, Bavaricus, Paulina, Lessingianus. Et sic correxi. Item correxi Paris. vitium typographicum τοτοῦ. REISK.

P. 652. v. 7. γράψεται] Vulg. οὐ γράψεται. οὐ abest a Paris. primo, August. primo, Bavarico, Paulina. Delevi particulam negantem. REISK.

P. 652. v. 8. [ὁρᾶν]] Haeret constructio. Aut igitur dele h. v., quae est auctoritas Codd. praestantiorum, Barocc. Reg. α. et Vindob., vel cum Bodlei. δεῖ ὁρᾶν. TAYLOR. ὁρᾶν abest a Paris. primo, August. primo. Inclusi uncis, non quo damnem, bene enim et recte habet servandumque arbitror, sed quod codices plerique omittant. REISK. Mirum iudicium mirusque uncorum abusus. ὁρᾶν iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 652. v. 10. ἀποψηφίσησθε] ἀποψηφίσαισθε Bavaricus. REISK.

P. 652. v. 10. βουλησομένοις] Vulg. βουλομένοις. βουλησομένοις August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 652. v. 11. ἐκεῖνό με — Ἀθηναῖοι] ἐκεῖνό με ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι λέληθεν Bekker. SCHAEFER.

P. 652. v. 12. ἁπλῆν] γρ. οὐχ ἁπλῆν margo Lutetianae. REISK. E coniectura, ut videtur, Lambini, quem fugisset schema Graecae syntaxis, de quo v. Appar. T. II. p. 619. not. *). SCHAEFER.

P. 652. v. 13. παραγωγάς] φενακισμούς. SCHAEFER.

P. 652. v. 13. δέ τινας τοιαύτας] δὲ τοιαύτας τινὰς Bekker. SCHAEFER.

P. 652. v. 15. ἄρα] Est vernaculum *ja*. SCHAEFER.

P. 652. v. 16. ἔστι — οὐδὲν] ἔστι δ' οὐδέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Bekker. SCHAEFER.

P. 652. v. 17. προφάσεις] *causae*. Sic etiam p. 653, 1. SCHAEFER.

P. 652. v. 20. ἂν ἦν δήπουθεν] ἂν δήπουθεν ἦν Bekker. SCHAEFER.

P. 652. v. 21. παρὰ] περὶ Aldina. REISK.

P. 652. v. 21. καὶ εἴ τί γε γραφὲν] [καὶ εἴ τι γέγραφεν.] Rescribe καὶ εἴ τί γε γραφὲν. Ita Bodlei. Cant. Felic. Lindenbr. Ital. et Lambinus. TAYLOR. Plane legendum: καὶ εἴ τί γε γραφὲν. IURIN. Lego γραφὲν. MARKLAND. εἴρητο, γέγραφεν index Aldinae. γεγραφὲν Weimaranus e secundo suo. Vulg. γέγραφεν distinxi in duo vocabula γε γραφὲν, quod est participium aoristi 2. passivi. *accusatum*. REISK.

P. 652. v. 22. οὐδὲν] μηδὲν August. primus, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. tollens soloecismum. SCHAEFER.

P. 652. v. 25. αὐτό] [αὐτῷ.] F. αὐτό, τὸ ψήφισμα, τουτέστι, περὶ τοῦ ψηφίσματος. WOLF. Acute. Ita plane Ven. Barocc. Aug. Ital. Vindob. TAYLOR. Vulg. αὐτῷ. αὐτό August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. Scilicet τὸ παράνομον ψήφισμα. REISK.

P. 652. v. 26. δικαιοτάτῃ] δικαιοτέρᾳ Weimaranus e secundo suorum. REISK.

P. 652. v. 27. τὴν ψῆφον] Ad τὴν ψῆφον referenda videtur esse varians lectio marginis γρ. τὴν γνώμην διὰ λόγου. REISK. Cuius Codicis? Bekkerus: „τὴν ψῆφον] τὴν γνώμην διὰ λόγου F." SCHAEFER.

P. 652. v. 28. εὐσεβοῦσι] Malim εὐσέβουν in imperfecto, quia ἔθεντο praecessit. REISK. Sed modo nihil offensus legerat: οὐκ ἄρα εὐορκοῦσιν οἱ δικάσαντες αὐτό; et mox nihilo magis offensus legit: θέμενος τὴν ψῆφον εὐσεβεῖ. — εὐσεβοῦσιν Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 653. v. 2. εἰ γὰρ — διδασκόμενος] Annon desideratur negatio? εἰ γὰρ ἠγνόησέ τι μὴ διδασκόμενος. Credo sane. TAYLOR. F. μὴ διδασκόμενος. MARKLAND. Deesse h. l. aliquid patet. Sed dubitatur, quid desit. Addi volunt οὐ, ut sit οὐ διδασκόμενος. Mihi potius videtur sic legendum esse: εἰ γὰρ ἠγνόησε παράνομόν [vel ἄδικόν] τι διδασκόμενος. *Nam si non sensit, sibi commendari et obtrudi res legibus aut aequitati repugnantes, non tenetur poenas dare suae tarditatis, per quam non sensit fraudem sibi paratam*. REISK. Si deest negatio, Angli recte addunt μή: nam

νος margo Lutetianae, August. primus. ὡς ἔτι βουλόμενος margo Bavarici cum γρ. Correxi ὥστε τί βουλόμενος. REISK.

P. 657. v. 11. μικρά] μικρὰν Bavaricus. REISK.

P. 657. v. 12. λαμβάνων πολεμεῖν] Vulg. λαμβάνειν καὶ πολεμεῖν. λαμβάνων August. primus. καὶ abest a Paris. primo, August. primo, Veneto, Vindob. Correxi λαμβάνων πολεμεῖν. REISK. λαμβάνειν καὶ πολεμεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 657. v. 12. ἂν ἕλοιτο] ἀνέλοιτο uno vocabulo Bavaricus. REISK.

P. 657. v. 12. τὰ πλείω φίλος εἶναι] Vulg. τὰ πλείω καὶ φίλος εἶναι. καὶ e coniectura delevi. Ad τὰ πλείω subaudi λαμβάνων. REISK. τὰ πλείω καὶ φίλος εἶναι Bekker. SCHAEFER.

P. 657. v. 15. μᾶλλον — εἰκότως] μᾶλλον referendum ad δοκεῖ, εἰκότως ad ἀπιστεῖν. SCHAEFER.

P. 657. v. 22. ὑμῖν] ἡμῖν Aldina. REISK.

P. 657. v. 23. ποτ' ἐξέβαλον] [ἐξέβαλον.] MSti una voce auctiores πρτ' ἐξέβαλον, Barocc. Ven. Ital. Lindenbr. Aug. Vindob. cum Parisiensibus. TAYLOR. Adverbium abest ab Ald. Paul. Wolf. S. Fabricius ex August. primo retulit τότε. Sed in eo est vulgata ποτε. REISK.

P. 657. v. 23. ἄνευ — τούτου] *praeter hoc.* ἄνευ τοῦ τοῖς πράγμασι μὴ συμφέρειν τὸ ψήφισμα p. 665, 16. V. nott. ad p. 255, 10. 719, 12. SCHAEFER.

P. 657. v. 23. γάρ] Malim δέ. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 657. v. 23. ὑμεῖς μὲν — ὅντινα οὔ.] Citant Anecd. Bekk. p. 139. in. V. Bastius ad Gregor. Corinth. p. 57. SCHAEFER.

P. 657. v. 25. προὐδώκατε] προεδώκατε Anecd. Bekk. coll. Bastio l. c. SCHAEFER.

P. 657. v. 25. πώποτε] Omittunt Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 657. v. 26. οὐδένα πώποθ' ὅντινα οὔ] Est idem ac si dixisset: οὐδένα πώποτε φίλον εἴχον, ὃν οὐ προὔδωκαν. REISK. Recte supplet προὔδωκαν: secus explicat (si hanc voluit *) esse explicationem h. e. attractionis resolutionem) formulam οὐδένα ὅντινα οὔ. Sic enim explicanda est: οὐδεὶς ἦν ὅντινα οὔ. SCHAEFER.

P. 657. v. 26. τούτων οὕτως ἐχόντων] οὕτως ἐχόντων τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 657. v. 27. φίλους] Post φίλους deesse videtur ἔχειν.

---

*) Voluisse probabile faciunt quae habet Ind. Graecitat. p. 367. s. v. οὐδείς de loco p. 295, 7. Sic alia alibi subaudienda tibi erunt, si semel desciveris a simplici ratione. SCHAEFER.

Deinde malim τὸ v. 28. deleri. Aptius videtur sic dicturus fuisse: λαμβάνειν πολεμῶν — et τὰ πλείω (scilicet λαμβάνειν) φίλος ὢν —. REISK. Parum apparet quid voluerit Reiskius: videturque haec primo impetu effudisse. Nec deest ἔχειν et uncos v. 28. recte amovit Bekker. Orator contractius loquitur omittens quae ex antegressis facile subaudiantur. Plena oratio: τὸ μικρὰ λαμβάνειν ἀντὶ τοῦ μεγάλα λαμβάνειν καὶ τοὺς ἀπίστους φίλους ἀντὶ τῶν πιστῶν φίλων καὶ τὸ κινδυνεύειν — προῃρημένον αὐτόν. SCHAEFER.

P. 657. v. 29. τί δήποτε τὸ αἴτιον;] τί δήποτ' αἴτιον; August. primus, Bavaricus. REISK. τί δή ποτ' αἴτιον; Bekker. SCHAEFER.

P. 657. v. 29. οὐ γὰρ δὴ — πρόχειρον ἔχει.] *Neque enim huius facti ratio ita est in promtu.* Immo satis obvia est et bene nota observatio, res secundas et bonam mentem raro eidem personae competere. Et ita, opinor, voluit Demosthenes. Itaque pono notam interrogationis: οὐ γὰρ δὴ — πρόχειρον ἔχει; *Nonne utique huius rei ratio ita est in promtu?* MARKLAND. Futilis opinatio. Non coram philosophorum coetu Orator disserebat, sed verba faciebat ad homines quorum non esset de rebus humanis philosophari. Itaque τὸ αἴτιον, quod auditores fugere non sine causa crederet, statim copiose explicavit. οὑτωσί, nisi diligentius inquiras. SCHAEFER.

P. 658. v. 1. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν κ. τ. λ.] Si hic sit locus Demosthenis, quem allegat Longinus §. 2., vide, quam alieno sensu alleget. Ὅπερ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων ἀποφαίνεται βίου, μέγιστον μὲν εἶναι τῶν ἀγαθῶν τὸ εὐτυχεῖν, δεύτερον δὲ καὶ οὐκ ἔλαττον τὸ εὖ βουλεύεσθαι, ὅπερ οἷς ἂν μὴ παρῇ, συναναιρεῖ πάντως καὶ θάτερον, τοῦτ' ἂν κ. τ. λ. TAYLOR. Videtur hunc locum in mente habuisse Longinus §. 2. REISK. In mente habuisse non dubitat Toupius p. 231. ed. Weisk., cui facile assentior. Sed Demosthenem Longinus ita citavit, ut simul, philosophus oratorem, corrigeret. SCHAEFER.

P. 658. v. 5. παραγίνεται] παραγίγνεται Bekker. SCHAEFER.

P. 658. v. 6. εὖ] Abest August. primo, indici Aldinae. REISK.

P. 658. v. 8. ἐπιθυμοῦντες] ἐπιθυμήσαντες Bavaricus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 658. v. 11. στασιάζοι] στασιάζει Aldus. REISK.

P. 658. v. 12. πρὸς ἡμᾶς] Absunt a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 658. v. 13. τὸ τῇ πόλει πολεμεῖν] [τῇ πόλει πολεμεῖν.] MSti fere omnes praeter Aldinos τὸ τῇ πόλει πολεμεῖν, non otioso articulo addito, ut recte Obsopoeus. TAYLOR. τὸ abest ab Aldina. REISK.

P. 658. v. 13. ἐπειδὰν] ἐπειδὴ Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 658. v. 15. ἔχοι] ἔχει Aldus. Sed correxit Lessingianus ad vulgatae modum. REISK. Optativus ut apte positus est v. 11., ita hic mihi quidem videtur ineptus. Mallem scriptum εἶχε. *sed cum Thraciam sibi subiectam haberet:* id quod Cotys, τῶν ἀντιστασιωτῶν aliis post alios debellatis, tandem pervicit. SCHAEFER.

P. 658. v. 15. τὰς πόλεις] τὴν πόλιν margo Lutetianae, August. primus. Forte voluit τὴν Ἀμφίπολιν. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 658. v. 15. ἠδίκει, μεθύων ἐπαρῴνει] Vulg. ἠδίκει μεθύων, ἐπαρῴνει. Nihil h. l. plus ausus sum, quam ut distinctionem mutarem ad hunc modum: ἠδίκει, μεθύων ἐπαρῴνει. Et sic quoque distinctum h. l. in Augustano reperi: et possit quodammodo sic ferri. Ego vero nihilominus tamen locum sic persanatum non existimo. In Augustano aliisque non est τὰς πόλεις, sed τὴν πόλιν. Videntur ambae lectiones copulandae et locus sic constituendus: κατελάμβανε τὰς πόλεις, τὴν πόλιν ἠδίκει, μεθύων ἐπαρῴνει. *occupabat urbes Graeciae in Cherrhoneso* (vel potius in Asia) *sitas*, (v. p. 671, 8., ubi urbes illas nominat,) *urbem*, nostram puta, Athenas, *iniuriis vexabat*, *per temulentiam insolescebat modisque stultis et indignis importunum atque protervum sese gerebat.* REISK.

P. 658. v. 16. ἑαυτὸν] αὐτὸν Bavaricus. REISK.

P. 658. v. 16. ἔπειτα δὲ] εἶτα Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 658. v. 16. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bavaricus. REISK.

P. 658. v. 17. ὑφ' ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 658. v. 18. οὐκ εἴωθε — λογίζεσθαι] Verba sic ordinata dant August. primus et Bavaricus: οὐ τὰ δυσχερέστατα ἕκαστος εἴωθε λογίζεσθαι. REISK. Hoc ordine, qui praestat, Bekker. SCHAEFER.

P. 658. v. 21. δὲ] δὴ Bavaricus. REISK. Recte δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 658. v. 21. τὸν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 658. v. 22. γινώσκῃ] γιγνώσκῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 658. v. 23. ὑμῶν] ἡμῶν Aldina et Paulina. REISK.

P. 658. v. 23. ἀδικηθήσεται] ἀδικήσεται margo Lutetianae, August. primus. REISK. ἀδικήσεται Bekker. Haud facilis in librorum dissensu optio, cum satis notum sit scribas in vocibus polysyllabis unam alteramve syllabam de intermediis libenter compendifecisse. Mediorum formas Bekkerus, passivorum Reiskius ubique praetulit. Hunc nuper secutus sum, cum Galeni Lipsiensis operas regerem, satis probabile ratus citeriorem Graecitatem abstinuisse formis mediorum passive usurpatis. Quod nunc recte fecerim amplius videtur quaerendum esse. SCHAEFER.

P. 658. v. 26. ἀφειστήκει] Bekkerus: „ἀφεστήκει O.“ SCHAEFER.

P. 658. v. 26. καὶ ἣν, πᾶσαν ἔχων —] Vulg. καὶ ἣν, ὅτε πᾶσαν ἔχων —. Delevi ὅτε iure meo: nam codices hic adversantur. Constructio est haec: καὶ ταύτην, ἣν πέμψας — ἐξεῖλε τὰ χωρία ὑμῶν. *Recitari iubebo vobis et illam Cotyis epistolam, quam ad vos tum misit, quum Miltocythes a se defecisset, et istam alteram, quam toto Cotys potitus imperio ad Timomachum misit; quo facto vestrae ditionis loca vobis eripuit alia ex aliis.* Binae itaque literae Cotyis commemorantur: unde constat p. 659, 1. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ in numero plurali esse legendum. REISK. ὅτε ante πᾶσαν restituit Bekker. Iure. ἣν regitur ab antegresso ἔπεμψε: ad πέμψας autem subaudias, si placet, (neque enim necesse est,) αὐτήν. Apparet Thracem priorem epistolam scripsisse ad S. P. Q. A.: postea, potitum rerum, ne dignatum quidem esse litteris Athenienses, sed eorum ducem illis in locis certiorem fecisse, quid facto opus esset. Vides, quae vis sit verborum πέμψας Τιμομάχῳ. SCHAEFER.

P. 659. v. 1. ΕΠΙΣΤΟΛΗ.] V. Reiskius ad p. 658, 26. SCHAEFER.

P. 659. v. 2. ἂν ἐμοὶ πεισθῆτε] Post ἐμοὶ addit Bavaricus μέν. Pro πεισθῆτε margo Lutetianae et August. primus dant πείθησθε. Tria haec verba loco stant non suo: rectius v. 6. post ἐκείνην τὴν πίστιν stationem tueantur *), ut sit ἐκείνην τὴν πίστιν, ἂν ἐμοὶ πεισθῆτε [s. πείθησθε], βουλήσεσθε ἔχειν, *cautionem illam, si meae quidem auctoritati hoc deferetis, exigetis.* Illuc quidem si transferenda non sint, (nolim enim equidem huius violentiae auctor fieri,) tacite tamen a legentis cuiusque mente referentur. REISK. Dindorfius vulgatam secutus est. Sed Bekkerus dedit ἂν ἐμοὶ [μὴ] πεισθῆτε. Quod fecisse hominem tam gravem gravi permotum auctoritate ecquis negabit? Nimirum in uno aut altero Codicum suorum reperit illud μή, sed quod dubiae videretur fidei inclusit uncis. Idem latere in scriptura Bavarici libri vix dubitabis, si memineris frequentem particularum μὲν et μή confusionem, de qua v. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1004. b. et Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 668. b. Iam vide mihi, quam aptum sit loco ἂν ἐμοὶ μὴ πεισθῆτε. Sensus: *Quod si meis verbis non flectimini, certe cum hoc exemplum videritis praetereaque sciatis Philippum* —. Quam scripturam si Reiskius acute odoratus vulgatae vitium habuisset cognitam, de commate alium in locum transponendo non erat cogitaturus. SCHAEFER.

P. 659. v. 3. ἐπολιόρκει Ἀμφίπολιν] Ἀμφίπολιν ἐπολιόρκει Dindorf. e quatuor Codd. Bekk. SCHAEFER.

---

*) In Wolfii quidem versione hanc stationem tuentur. SCHAEFER.

P. 659. v. 6. βουλήσεσθε ἔχειν] Probabile fit e v. 16. oratorem dedisse βουλήσεσθε πρὸς τὸν Θρᾷκα ἔχειν. Profecto, nisi addantur ista verba, tacita saltim cogitatione adiungi consultum sit. REISK. Non opus addi: de quo enim hoc intelligendum esset nullus auditorum ignoravit. Infra recte adduntur propter oppositionem Lacedaemoniorum. SCHAEFER.

P. 659. v. 7. Ἰφικράτην] Dubito de fide huius loci. Iphicrates, dux ille celebratus, coriarii filius audiebat. Ideo raro invenitur nomen eius patris. Pausanias tamen in Boeoticis Timothei filium facit. In margine autem mei Codicis scriptum inveni Φιλοκράτην manu alicuius non ineruditi viri, cuius olim fuit. Unde habuerit nescio. PALMER. Φιλοκράτην Ven. Bodlei. Obsop. Ital. et Lindenbr. Sed parum interest, utro modo scribatur, neque necesse est, ut de Iphicrate, celeberrimo imperatore, haec intelligerentur. TAYLOR. Φιλοκράτην Bekker. Eadem scripturae diversitas in variet. lection. Bekk. ad p. 663, 5. SCHAEFER.

P. 659. v. 10. βούληται] Bene βούλεται Bekker. SCHAEFER.

P. 659. v. 11. δείξειαν] Vulg. δείξαιεν. δείξειαν August. primus. Pro δείξαιεν dedi δείξειαν, quod est atticum, illud vulgare. REISK.

P. 659. v. 12. ὅτι γ' ἀεὶ βουλήσονται] [ὅτι γε βουλήσονται.] Melius multo cum Barocc. Ven. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Aug. Ital. Vindob. ὅτι γ' ἀεὶ βουλήσονται. TAYLOR. Vulg. ὅτι γε βουλήσονται. ὅτι γ' ἀεὶ βουλήσονται August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 659. v. 12. γ'] Quam hic vim habeat ostendent latina: *nam h o c q u i d e m probe se scire, semper fore studiosos iniuste faciendi.* Notissima res: nec monuissem, nisi hac occasione Anglis indicare voluissem mirificum commentum, quod apud nos Germanos rerum novarum mirabiliter appetentes cum nuper pullulasset, fuerunt inter nostrates qui magno plausu exciperent. Scilicet particulâ γε docemur nihil aliud indicari quam vocem proxime antecedentem cum tono vocis pronuntiandam esse, quo magis in enuntiatione exsistat. In posterum igitur, ubi haec doctrina altiores egerit radices, (nam adhuc tenella est herbula,) γε exsulabit e Lexicis accedetque classi signorum prosodicorum, de quibus a Technicis disputatur. Conf. not. ad p. 671, 16. 674, 20. SCHAEFER.

P. 659. v. 15. χρῆσθε] χρῆσθαι Aldina. χρήσθω Lessingianus. REISK.

P. 659. v. 16. τουτονὶ] τοῦτον Bavaricus. REISK. τοῦτον Bekker. SCHAEFER.

P. 659. v. 16. βουλήσεσθε] βουλεύεσθε August. primus. REISK. Bekkerus: „βουλεύεσθε r. s. At legendum βούλεσθε.“ φυλάξετε — καὶ μὴ βουλήσεσθε cum inter se satis congruant,

tum μὴ βουλήσεσθε aptius respondet priori illi βουλήσεσθε, quod v. 6. legitur. Constructionis particulae μὴ cum futuro congessi exempla ad Poët. Gnom. p. 318. et 364. a. In quibus etsi sunt quae modi mutationem facile admittant (add. Euripid. Phoen. 936. Br.), cuiusmodi exempla Struvius tractavit in libello vernacule scripto de Fragmentis Dionysii Halicarn. ab A. Maio repertis p. 43., rursus tamen alia omnem mutandi conatum frustrantur. Neque obscura est ratio huius constructionis. Cum enim futura haud raro sic usurpentur, ut, si spectes sensum verborum, insuper habeas charientismum locutionis, imperativi pro illis possint substitui, quid mirum talibus futuris addi particulam vetantem? SCHAEFER.

P. 659. v. 17. τῆς] Abest a Bavarico. REISK.

P. 659. v. 18. ἐστὶν ἀνθρώπων] Vulg. ἀνθρώπων ἐστὶ. ἐστὶν ἀνθρώπων August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 659. v. 20. τοῦτο] Collocant post ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι August. primus, Bavaricus. REISK. Hoc loco posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 659. v. 21. ποτ'] πότ' Bekker. SCHAEFER.

P. 659. v. 22. δῆλόν ὡς] δηλονότι. SCHAEFER.

P. 659. v. 25. οὐκ ἂν] Subaudi στεφανοῦντες. SCHAEFER.

P. 659. v. 27. Πύθωνα καὶ Ἡρακλείδην] De his Diogenes Laertius in Platone, quos discipulis Platonis accenset, sed Πίθωνα vocat, non Πύθωνα. Aristoteles vero V. Polit. 10. sic habet: Πάρων δὲ καὶ Ἡρακλείδης οἱ Αἴνιοι Κότυν διέφθειραν τῷ πατρὶ τιμωροῦντες. In tanta diversitate praefero huius loci lectionem. Nam et repetitur p. 660, 2. Πύθωνα, et rursus p. 662, 10. Πύθων nominatur. De his iam diximus ad Diogenem Laertium. PALMER.

P. 659. v. 27. Αἰνίους] [Αἰνείους.] Αἰνίους margo Benenati et Ital. Recte. Stephanus Byzant. in Αἶνος: τὸ ἐθνικὸν Αἴνιος, ὡς Τήνιος· οὕτω γὰρ ἀναγράφεται ἐν τοῖς πίναξι. Porro autem, quod hic de Pythone facinus narratur, id a Diogene Laertio IX. 65. Pyrrhoni Eleo attribuitur. Utrum vero nominum similitudine deceptus fuerit eruditus ille et utilissimus scriptor, quae est sententia P. Leopardi XI. Emendatt. 21., an errorem illum debeamus importuno alicui adnotatori, de qua re multa probabiliter admodum cultissimus ille Menagius ad locum Laertii, iudicent, quibus est otium. TAYLOR. Vulg. Αἰνείους. Αἰνίους margo Lutetianae, forsitan e Paulina, in qua sic legitur, item in Lessingiano et Bavarico. ἐνίους August. primus. Correxi Αἰνίους. Citat hunc locum Harpocration v. Αἰνείους, ubi per memoriae lapsum Orationem contra Timocratem allegat pro Aristocratea, id quod iam Valesius annotavit. REISK.

P. 659. v. 27. ἐποιήσασθ'] Vulg. ἐποιήσατε. ἐποιήσασθε August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 660. v. 1. ἔκδοτον αὐτὸν εἶναι] Vulg. ἔκδοτον εἶναι. Post ἔκδοτον addunt αὐτὸν August. primus, Bavaricus. Addidi. REISK.

P. 660. v. 1. πότερον] πότερα August. primus. REISK. V. not. ad v. 29. SCHAEFER.

P. 660. v. 3. Ἀλέξανδρον ἐκεῖνον κ. τ. λ.] Citat hunc locum Harpocration p. 9, 3., ubi pauca solummodo quaedam hinc affert, caetera de suo addit. REISK. Spectant hunc locum Anecd. Bekk. p. 375, 23. SCHAEFER.

P. 660. v. 3. Ἀλέξανδρον ἐκεῖνον, τὸν Θετταλὸν] Accusativum hunc regit verbum ἀποκτείνῃ v. 9., ubi perspicuitatis causa iteratur Ἀλέξανδρον. SCHAEFER.

P. 660. v. 6. Θηβαίοις ἦν] ἦν Θηβαίοις Bekker. SCHAEFER.

P. 660. v. 9. ἄρ' ἂν ὢν — ἀσφαλὲς ἦν] Vulg. ἄρ' ὢν — ἀσφαλὲς ἂν ἦν. ἄρ' ἂν ὢν August. primus, Bavaricus. ἂν post ἀσφαλὲς abest a Paris. primo. REISK. Sic in Variet. lection. In Annotatt. sic: „Dedi ἄρ' ἂν ὢν. Contra ἂν detraxi versui 10. Utrumque ex auctoritate Augustani." Scilicet, quod toties apparet, extrema manus non accessit viri summi annotationibus. Sed hoc etiam Reiskiomastiges non curant. SCHAEFER.

P. 660. v. 10. τῳ] Vulg. τὸ. τῳ encliticum August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. *tutum fuisset alicui.* REISK.

P. 660. v. 12. ὑμῖν] ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 660. v. 13. Ἀργαῖον] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀργαῖος. REISK.

P. 660. v. 15. ὅσα] ὅσ' Bekker. SCHAEFER.

P. 660. v. 16. ἀπώλεσαν] Vulg. ἀπώλεσεν. ἀπώλεσαν August. primus, Bavaricus. Correxi ἀπώλεσαν pluralem pro singulari sufficiendo. αὐτοῖς redit ad ἀπέδωκε πάντα. *omnia ipsis reddidit, quae amisissent.* REISK.

P. 660. v. 16. ἐπηγγείλατο] ἐπηγγέλλετο margo Lutetianae (forsitan e Paris. primo), August. primus, Bavaricus. REISK. ἐπηγγέλλετο Bekker. SCHAEFER.

P. 660. v. 17. ἀνανεοῦσθαι] ἐνανεοῦσθαι margo Lutetianae, quod nescio quid sibi velit. REISK.

P. 660. v. 18. τούτων] quae Aristocrates puta Charidemo nunc a vobis impetrare vult. Sic quoque p. 661, 3. REISK.

P. 660. v. 22. ὠφληκότες παράνοιαν] παρανομίαν ὠφληκότες August. primus. παρανομίαν etiam dat index Aldi et margo Lutetianae, item παροινίαν. ὠφληκότες ἦτε παράνοιαν Bavaricus. REISK. ὠφληκότες ἦτε παράνοιαν Bekker. SCHAEFER.

P. 660. v. 25. ὑγιαινόντων ἀνδρῶν, οἶμαι] ὑγιαινόντων οἶμαι ἀνθρώπων Bavaricus: sed in margine scriptum est γρ. ἀνδρῶν. REISK. ὑγιαινόντων, οἶμαι, ἀνθρώπων Bekker. V. p. 659, 18. SCHAEFER.

P. 660. v. 26. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Bavaricus. REISK. ἀμύνασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 660. v. 28. ὥστε, ἂν] ὥστ', ἐὰν Bekker. ὥστ', ἂν Dindorf. Sed v. 26. ambo cum Reiskio ὥστε, ἂν. SCHAEFER.

P. 660. v. 28. τὸ ποιεῖν — κωλῦσαι] Paulo intricatior verborum collocatio, quae sic debent construi: ὥστε αὐτοὺς κωλῦσαι ἑαυτοῖς τὸ ἐξεῖναι ποιεῖν ταῦτα, *ut ipsi semet impediant, quominus sibi liceat haec facere*, h. e. *ut ipsi sibi eripiant facultatem haec faciendi.* REISK.

P. 660. v. 29. ταῦτα] F. τοῦτο, scilicet φίλος εἶναι. MARKLAND. Non opus. Millies huiusmodi pluralia pro singularibus ponuntur. Sic v. 1. et p. 661, 18. πότερον scribas an πότερα ad sensum nihil interest. SCHAEFER.

P. 660. v. 29. κωλῦσαι] κωλύσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 660. v. 29. ἄχρι του] Vulg. ἄχρι τούτου. Posteriorem vocem minui prima syllaba mea sponte. *quadamtenus, aliquo usque.* του hic est encliticum. Et sic reperi quoque post haec scripta a correctore libri Aldini Weimariensis emendatum. REISK. Reiskii scripturam probat Bremius ad p. 11, 3. Ego probo ἄχρι τούτου, quod revocavit Bekker. Orator enim h. l. loquitur, non indefinite, sed inprimis definite. ἄχρι τούτου φιλεῖν, scilicet ὥστε τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν μὴ ἀφελέσθαι: ἄχρι τούτου μισεῖν, scilicet ὥστε διαλλάττεσθαι ἐξεῖναι. Sic μέχρι τούτου legitur p. 668, 16. SCHAEFER.

P. 661. v. 1. μηδετέρου τὸν καιρὸν] [μηδ' ἑτέρου τὸν καιρόν.] μηδ' ἕτερον τῶν καιρῶν editio Benenati. γρ. μηδ' ἑτέρου τὸν καιρὸν margo Paris. et Aug. TAYLOR. Vulg. μηδ' ἕτερον τῶν καιρῶν. μηδ' ἑτέρου τὸν καιρὸν margo Lutetianae, August. primus. μηδ' ἑτέρου τῶν καιρῶν Bavaricus, Aldina, Paulina. Correxi μηδετέρου τὸν καιρόν. *neutrius rei*, neque amoris et studii, neque odii, *veram opportunitatem legitimumque modum migrando.* REISK.

P. 661. v. 3. τούτων] V. not. ad p. 660, 18. SCHAEFER.

P. 661. v. 3. ὁπόσοις] ὅσοις Bavaricus. REISK. ὅσοις Bekker. SCHAEFER.

P. 661. v. 4. δώσετε] Scilicet ταῦτα. REISK.

P. 661. v. 6. ταὐτὰ] ταῦτα Bavaricus. REISK. Perplacet. V. v. 11. SCHAEFER.

P. 661. v. 6. λήσομεν — δορυφοροῦντες] λήσομεν δορυφοροῦντες τ. ἑ. σ. τ. faciunt primariam notionem: quae intersertа sunt, μισθοφόρων ἔ. ἀ. ποιοῦντες, secundariam. SCHAEFER.

P. 661. v. 7. δορυφοροῦντες] V. Dorvillius ad Chariton p. 242. edit. Lips. Recurrit v. 18. Vix potuit Orator uti verbo, quod magis invisum esset Atheniensibus. SCHAEFER.

P. 661. v. 8. τοῖς μὲν] Plerique Codices τῷ μὲν, Charidemo scilicet. Sed recepta lectio bene se tueri potest. TAYLOR. τῷ μὲν Bavaricus, ut ad solum Charidemum redeat. Secundum δ' [ante οὗ] abest ab Aldina. εἰ δὲ τῷ μὲν, τοῖς δ' οὗ margo Lessing. Scilicet ψηφιούμεθα ταῦτα e v. 6. REISK. τῷ μὲν Bekker. Vere. Charidemus ceteris omnibus opponendus: nam solum Charidemum controversia spectat. SCHAEFER.

P. 661. v. 10. οἱ μὴ τυχόντες] [οἱ μὴ μετέχοντες.] MSti fere omnes, scilic. Ven. Barocc. Lindenbr. marg. Benen. Aug. Ital. et MSS. Ald., οἱ μὴ τυχόντες. Quod melius est, et fere video, quo errore orta sit exinde lectio vulgata. TAYLOR. Vulg. μετέχοντες. τυχόντες margo Lutetianae ex indice Aldinae, Lessing. August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 661. v. 10. φέρ', ἐὰν δὲ δὴ] Vulg. φέρ', ἐὰν δή. φέρε ἐὰν δὲ δὴ August. primus. φέρε ἂν δὲ δὴ Bavaricus. Addidi δὲ. REISK. V. p. 638, 10. SCHAEFER.

P. 661. v. 11. ταῦτα] ταὐτὰ margo Lutetianae. τὰ αὐτὰ Bavaricus. REISK. ταὐτὰ Dindorf. SCHAEFER.

P. 661. v. 11. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 661. v. 11. Φαΰλλος] Vulg. Φάϋλος. Φάϋλλος August. primus, Bavaricus. Correxi Φάϋλλος per duplex λ e libris et coniectura mea. Sic enim solet exarari. REISK. Simplex λ si quis praetulerit, scribere debebit Φαῦλος. SCHAEFER.

P. 661. v. 13. γινόμεθα] γιγνόμεθα Bekker. SCHAEFER.

P. 661. v. 13. πότερα] Vulg. πότερον. πότερα August. primus. Et sic correxi euphoniae gratia. REISK. Miror Reiskii aures. πότερον Bekker., opinor, etiam euphoniae gratia. Utro modo scribas, ad sensum nihil interest. V. not. ad p. 660, 29. SCHAEFER.

P. 661. v. 15. ψηφιούμεθα νὴ Δία.] νὴ Δία docet esse ὑποφοράν. SCHAEFER.

P. 661. v. 15. καὶ τί — φανούμεθα;] Citant Anecd. Bekk. p. 133, 4. et 164, 4. SCHAEFER.

P. 661. v. 15. δήπου] Abest ab August. primo, Bavarico. Eius loco est δὴ in Paulina. REISK. Neutrubi habent Anecd. Bekk. Et recte omisit Bekker. Talis enim interrogatio hanc particulam respuit. SCHAEFER.

P. 661. v. 15. φήσομεν] ψηφίσομεν Bavaricus. REISK.

P. 661. v. 16. εἰ] εἰ καὶ Anecd. Bekk. posteriori loco. SCHAEFER.

P. 661. v. 17. ἰδίᾳ] ἰδίας Anecd. Bekk. utroque loco. SCHAEFER.

P. 661. v. 18. φανούμεθα] φαινόμεθα Anecd. Bekk. posteriori loco. SCHAEFER.

P. 661. v. 18. οὐχ ὁρῶ] οὐκ ἔχω Bavaricus. Sed vulgata est in margine cum γρ. REISK.

P. 661. v. 18. ἐστί τῳ δοτέον τι τοιοῦτον] ἐστὶ τῷ δέοντι τοιοῦτον August. primus. REISK.

P. 661. v. 20. τῷ μηδὲν ἠδικηκότι] Malim τῷ μηδένα μηδὲν ἠδικηκότι. REISK. Ego non item. Subaudiendum enim ἡμᾶς. Nam de solis Atheniensibus Orator loquitur. SCHAEFER.

P. 661. v. 21. τῷ] Abest ab August. primo, Aldina, Paulina. REISK. Uncis inclusit Bekker. hac nota adscripta: „[τῷ] post δὲ omittunt omnes." Uncos amovit Dindorf. Nec potest locus articulo carere. SCHAEFER.

P. 661. v. 22. ἔπειθ', ὅστις ὡς ἀληθῶς] Vulg. ἔπειθ' ὡς ἀληθῶς ὅστις. Transposui meo periculo verba sic: ἔπειθ' ὅστις ὡς ἀληθῶς —. *quem homines omnes vere perspicueque cernent ideo esse hoc privilegium adeptum, quo ne quid mali patiatur.* REISK. Priorem ordinem revocavit Bekker. Nec fuit cur inverteretur. Vertas: *si verum volumus*, h. e. *si causam satis iustam quaerimus.* Vernacule *wahrlich.* V. p. 665, 6. εἰ δεῖ τἀληθὲς εἰπεῖν p. 665, 28. SCHAEFER.

P. 661. v. 23. μή τι παθεῖν] [μὴ παθεῖν.] Inserendum puto τι. μή τι παθεῖν, ut mox v. 27. ἵνα μή τι πάθῃ, et passim. MARKLAND. Vulg. μὴ παθεῖν. Correxi μή τι παθεῖν. Quae est emendatio Marklandi. REISK. μὴ παθεῖν Bekker. Marklandi emendatio mihi satis placet. V. Melet. Crit. p. 12. SCHAEFER.

P. 661. v. 27. πάθωσι] Vulg. πάθῃ. Imo vero πάθωσι. Atque sic mea sponte correxi: nam de pluribus sermo est. REISK.

P. 661. v. 28. ἔπειτα] ἅπαντα August. primus. REISK.

P. 661. v. 29. ὀρθῶς ὑμῖν] ὑμῖν ὀρθῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 662. v. 1. γενέσθαι ἐσπούδασαν] ἐσπούδασαν γενέσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 662. v. 1. ἂν] Quid hic valeat non intelligo. Bekkerus: „αὐτοὺς ἂν] ἂν αὐτοὺς v." Suspicor igitur particulam natam esse e priori syllaba pronominis. Verte: *ut primum ius civitatis adipiscantur, nobiscum habitare* —. SCHAEFER.

P. 662. v. 3. ὅσοις] ὅσους Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 662. v. 5. ὑφ'] ἐφ' Aldina. Sed correxit Weimar. et Lessing. REISK.

P. 662. v. 6. ἡμῶν] ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 662. v. 6. τούτους] τούτους δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 662. v. 6. οἴομαι] [οἶμαι.] οἴομαι Lindenbr. et Ital. Hic fortasse locum habere potest, quod reliquit Thomas Magister: φασὶν οἱ ἀκριβεῖς τεχνικοί, τὸ μὲν οἶμαι ἐπὶ ὁμολογουμένου (τε-

magis sit consentaneum Charidemum Cersobleptae socerum quam hunc illius fuisse. Quare vulgatam tueor, tametsi ab aliis impugnetur et ipsi mihi olim visum sit legendum esse *Χαριδήμῳ Κερσόβλέπτης*. Quid si autem *κηδεστὴς* non *gener*, sed *maritus sororis* sit? Habuerit tum Iphicrates in matrimonio sororem Cotyis et Charidemus sororem Cersobleptae. Possit sic priorum librorum vulgata stare. REISK. *Χαριδήμῳ Κερσοβλέπτης* Bekker. Quam scripturam commendat concinnitas membrorum, qualiscunque fuit ratio affinitatis inter Thraces illos Graecosque contractae. Nam *τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ* nihil aliud valet quam *ὥσπερ* nec significat gradum affinitatis: *κηδεστὴς* autem, ut in vulgus notum est, perinde ac latinum *affinis* significationis est amplissimae. Eadem membrorum concinnitas recurrit v. 7. SCHAEFER.

P. 663. v. 8. *σκεψώμεθα*] *σκεψόμεθα* August. primus. REISK.

P. 663. v. 8. *ἄνδρες*] Bekkerus: „*ἄνδρες*] *ὦ* k. s.“ Non displicet: ut scribatur *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*. Sic enim solet Orator. SCHAEFER.

P. 663. v. 10. *ὑμῖν*] Vulg. *ἡμῖν*. *ὑμῖν* margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 663. v. 16. *ὑμῖν*] *ὑμῶν* August. primus. REISK.

P. 663. v. 16. *ἔσχετε τὴν ὀργὴν ὑμεῖς*] *ὑμεῖς ἔσχετε τὴν ὀργὴν* August. primus. REISK.

P. 663. v. 17. *ἀνθρώπων*] *ἄνθρωπον* Bavaricus. REISK.

P. 663. v. 18. *ἀθλιώτατον*] *ἀθλιώτερον* August. primus verba sic struens: *ἀνθρώπων ἁπάντων ἀθλιώτερον εἶναι*. REISK. Bekkerus sic struxit: *ἀθλιώτατον ἀνθρώπων ἁπάντων εἶναι*. SCHAEFER.

P. 663. v. 18. *τότε*] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. Bene: ita enim oratio fit gravior. SCHAEFER.

P. 663. v. 21. *ἀποδώσει*] *ἀποδώσῃ* August. primus. *ἀποδώσειν* corrector Weimaranus. REISK.

P. 663. v. 22. *καὶ*] Malim *οὐδὲ*. REISK.

P. 663. v. 22. *δι' ἐκεῖνόν*] [*δι' ἐκεῖνου*.] F. *δι' ἐκεῖνόν*, *propter illum*, *illius gratia*, ut p. 666, 18. MARKLAND. Sic est in Paulina. Correxi *δι' ἐκεῖνόν*. REISK. *δι' ἐκεῖνον* Bekker. Quod praeferendum. Nam Iphicrates facilius etiam a civibus veniam erat impetraturus, si suâ ipsius operâ *τὰ φιλάνθρωπα* Atheniensibus contigissent. SCHAEFER.

P. 663. v. 25. *ὑμετέρων*] Vulg. *ἡμετέρων*. *ὑμετέρων* August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 663. v. 26. *λαβὼν αὐτός*] [*λαβών*.] Habeo fere pro necessario, quod addunt Barocc. Felic. Lindenbr. Manut. Aug. Obsop. Ital. et Vindob., *λαβὼν αὐτός*. TAYLOR. Vulg. *λαβών*. Addunt August. primus, Bavaricus *αὐτός*. Addidi. Quod si minus

est necessarium, inutile tamen non est respectu Charidemi, de quo statim post commemorat v. 27. REISK. Non Charidemi, sed Iphicratis respectu additum est, qui cum antea duxisset τὸ ξενικὸν, nunc ipse Cotys dux eius factus est. SCHAEFER.

P. 663. v. 28. προσμισθωσάμενος] προμισθωσάμενος Bavaricus. REISK.

P. 663. v. 28. προσέβαλε] προσέβαλλε (in imperfecto) Bavaricus et August. primus, qui Augustanus verba sic dat structa: τοῖς ὑμετέροις προσέβαλλε χωρίοις. REISK. προσέβαλλε Bekker. Recte. Plura deinceps Atheniensium castella Thrax adoriebatur. SCHAEFER.

P. 664. v. 2. Ἄντισσαν] Citat Harpocration v. Ἄντισσα. REISK.

P. 664. v. 2. Δρῦν] Citat idem v. Δρῦς. REISK.

P. 664. v. 2. ἡγούμενον] Sic correxit Weimaranus e suorum primo et secundo pro Aldino ἡγούμενοι. REISK.

P. 664. v. 3. οὕς] Si subaudias Ἕλληνας καὶ Ἀθηναίους ὄντας, melius intelligas vim contrapositi, τοῦ Θρᾳκὸς καὶ τοῦ βαρβάρου. SCHAEFER.

P. 664. v. 6. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Vindob. Lege autem αὐτοῦ. Et intellige salutem Iphicratis, non Cotyos. TAYLOR. ἑαυτοῦ, *suae*, Iphicratis puta. V. p. 665, 4. REISK. Fallitur Taylorus: nam stupidus sit, qui ἑαυτοῦ de Thrace intelligat. SCHAEFER.

P. 664. v. 6. ἂν] ἐὰν Dindorf. SCHAEFER.

P. 664. v. 7. Κερσοβλέπτης] Vulg. ὁ Κερσοβλέπτης. Articulum omittit Bavaricus. Delevi. REISK.

P. 664. v. 10. καὶ κινῇ] Malim καὶ κοινῇ. *etiam contra vos cunctos* vel *universos*. Componit simultates Cersobleptae cum Charidemo cum eiusdem simultatibus erga cunctam Atheniensium rempublicam, privatum odium cum publico. REISK. Talis comparationis hîc nec vola nec vestigium: neque odium, sed neglectus Charidemi dicitur. Herodianus I. 13. 7. δεδιὼς — τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν. SCHAEFER.

P. 664. v. 10. ὑμᾶς] Vulg. ἡμᾶς. ὑμᾶς Paris. primus, August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 664. v. 10. ἐξαρκεῖ — κατεσκευακέναι;] ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν, (κατεσκευακέναι) ὅτι Χαρίδημος ἐξαπατηθεὶς κατεσκεύακε τὸν Θρᾷκα ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐτούς; WOLF. Non intelligo. TAYLOR. Sententia est: *prodestne vobis, posteaquam Charidemus deceptus fuerit, vosmet ipsos Thracem in vos armasse atque roborasse?* REISK. Vidit loci sensum, qui Wolfium fugerat. Sed ἐὰν vertendum *si*, non *posteaquam*. Orator hoc vult: *num vires Thracis contra vos vestrâ ipsorum operâ auctas aequo feretis animo, dummodo Charidemum deceptum videatis?* V. not. ad v. 18. SCHAEFER.

P. 665. v. 13. *τετυφωμένως*] Vulg. *τετυφωμένος*. *τετυφωμένως* August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Correxi *τετυφωμένως*, adverbium. REISK.

P. 665. v. 15. *καὶ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα*] *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἡμῶν*. *cum ea penes nos sint.* Sed legendum *ἐφ' ἡμᾶς*, *τὸ καθ' ἡμῶν*, sicut supra [p. 664, 11.]: *ἰσχυρὸν ἐφ' ἡμᾶς*. WOLF. Vertendum: *cum tota res in nostra potestate sit.* Sic p. 686, 4. *ἐφ' ὑμῖν ἔσται τὸ πράττειν*, *vestro arbitratu agere poteritis.* Nota sunt Stoicorum *τὰ ἐφ' ἡμῖν*, *res nostri arbitrii.* MARKLAND. Cant. caeteris omnibus silentibus cum Wolfio legit. Quidni autem Wolfianam interpretationem amplecteremur et lectionem vulgatam? Ita noster c. Timocrat. p. 723, 2. *ἔστι γὰρ οὐ τὸ μὲν αὐτοῦ καλῶς κείμενον, τὸ δὲ ἡμαρτημένον, ἀλλ' ὅλος ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς μέχρι τῆς τελευταίας ἐφ' ὑ μ ῖ ν κεῖται*. TAYLOR. *contra nos facientia, nobis noxia* recte interpretatur Ind. Graecitat. p. 228., ubi satis est exemplorum huius significationis. SCHAEFER.

P. 665. v. 16. *ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ.*] [*ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ.*] *ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ* Aug. et Vindob. TAYLOR. Scilicet *γὰρ* ex editione Wolfii exciderat. REISK. *γὰρ* omisit Bekker. Conf. p. 666, 6. SCHAEFER.

P. 665. v. 17. *συμφέρει*] *συμφέρειν* Bavaricus. REISK.

P. 665. v. 18. *οὐδὲν*] Hic est pro *τι*, accommodatur enim praemisso *οὐδὲ*, et noto Atticismo plane redundat. REISK. Retulit *οὐδὲν* ad *τοιοῦτον*. Quod si facias, cum illius Atticismi quem Reiskius dicit vis non porrigatur ad duas diversas notiones, sed circumscripta sit terminis unius quamvis compositae, hoc dicitur, dedecori fore Atheniensibus, nisi tale quid sciscant: id quod absurdum est. Adde quod *τοιοῦτον ο ὐ δ ὲ ν ἐψηφισμένῃ φαίνεσθαι* soloecum est: quippe graecismus poscit *τ. μ η δ ὲ ν ἐ. φ.* Quae cum ita sint, *οὐδὲν* referendum ad *οὐδέ*. Sed hoc ut fieri possit, inverso ordine scribendum *οὐδὲν τοιοῦτον*. Conf. p. 666, 3. SCHAEFER.

P. 665. v. 20. *οἰκοῦντί τῳ*] Vulg. *οἰκοῦντι*. Addunt encliticum *τῳ* (*alicui*) August. primus, Bavaricus, Aldina. Addidi. REISK. *πόλιν οἰκεῖν*, *fixam habere sedem.* Opponitur v. 27. s. *περιέρχεσθαι κατὰ πᾶσαν χώραν*. SCHAEFER.

P. 665. v. 21. *νόμοις πολιτευομένῳ*] Infra v. 27 *νόμοις οἰκεῖν — τὴν αὐτῶν*. SCHAEFER.

P. 665. v. 23. *Θρᾳκὶ δὲ ἀνθρώπῳ βασιλεῖ*] Omnia haec ad Cersoblepten redeunt. Charidemus dicitur imperatoris operam praestare *homini Thraci eidemque regi.* REISK.

P. 665. v. 24. *διὰ τῆς ἐκείνου βασιλείας*] *cuius regno fretus* vel *per cuius regnum.* WOLF. V. p. 666, 21. s. SCHAEFER.

P. 665. v. 25. *ξεναγοῦντες*] Bekkerus: „*ξεναγωγοῦντες* Y. O.“ V. Lobeckius ad Phrynich. p. 430. SCHAEFER.

P. 665. v. 27. αὐτῶν] [αὑτῶν.] Scribe αὑτῶν, ut p. 667, 16., ubi plene τῆς αὐτῶν πατρίδος. MARKLAND. αὑτῶν Reisk. SCHAEFER.

P. 666. v. 1. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 666. v. 2. ἐπιβουλεύσαντος] Vulg. ἐπιβουλεύσοντος. Correxi ἐπιβουλεύσαντος, quod est tempus infinitum. *qui, si ita contingat, sit insidiaturus.* REISK. Sic vero addere debuit particulam ἄν. Recte ἐπιβουλεύσοντος Bekker. spreta auctoritate trium librorum, qui aoristum dant. SCHAEFER.

P. 666. v. 2. τύχοι] τύχῃ August. primus. REISK. Recte τύχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 666. v. 3. ἐψηφισμένους] Corrige ὑμῖν — ἐψηφισμένοις. Ita supra p. 665, 17. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδὲν ἐψηφισμένῃ φαίνεσθαι. TAYLOR. ἐψηφισμένους bene habet, tametsi etiam ἐψηφισμένοις, quomodo Taylorus vult legi, non spernendum sit, si codices consentiant. REISK. Recte. Attractionis quae videntur scitamenta invitis scriptoribus obtrudenda non sunt. SCHAEFER.

P. 666. v. 8. ἑαυτῶν] αὑτῶν Paris. primus. REISK.

P. 666. v. 8. τοὺς] Vulg. τοὺς μὲν. μὲν abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 666. v. 9. ὅ τι ἂν ἐθέλῃ] ὁτιοῦν βούλεται August. primus. θέλῃ Bavaricus. REISK. θέλῃ Bekker. V. p. 672, 12. SCHAEFER.

P. 666. v. 9. ἐκδοῦναι] ἐκδεδωκέναι Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 666. v. 10. καὶ] καὶ initio versus deletum malim ut vitiose redundans. Nisi si volumus hanc esse sententiam: Europaeos *quoque* Graecos. Ut Lacedaemonii Graecos Asiaticos regi Persarum prodiderunt, ita Athenienses Cersobleptae Graecos quoque Europaeos: ut ambo Graeci, tam Asiatici, quam etiam Europaei, barbaris sint traditi pro mancipiis. REISK. Cui haec sententia improbetur? SCHAEFER.

P. 666. v. 10. καὶ πάντας] V. not. ad p. 649, 1. SCHAEFER.

P. 666. v. 11. ἔσεσθαι Χαρίδημος] Χαρίδημος ἔσεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 666. v. 11. οὐ γὰρ ἄλλο τι κ. τ. λ.] Verba sic dat August. primus collocata: οὐ γὰρ ἄλλο τι τὸ ψήφισμα ποιεῖ, ἢ τοῦτο. τῷ μὲν γὰρ ἐκείνου —. Bavaricus omittit ἢ et pro ὅτι dat ὅτε. REISK. Bavarici scriptura est eadem Bekkeri. Mihi quoque perplacet. V. v. 17. SCHAEFER.

P. 666. v. 13. διείρηται] Vulg. διῄρηται. διείρηται Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

φισμένοι, scilicet ἐφαίνεσθε. Sed hoc potius ad decorem et ornatum orationis, quam ad necessitatem. TAYLOR. κατεψηφισμένοι Bayaricus: sed margo vulgatam dat cum γρ. Utrumque probari potest. REISK. Haec Reiskius in Variet. lection. In Annotatt. haec: „Codices quidam dant κατεψηφισμένοι. Quam varietatem lectionis cum non improbem, non video tamen, cur alteri vulgatae praeferatur." Iure praetulit Bekker. ἐφαίνεσθε κατεψηφισμένοι vide quam concinne respondeat superiori ἦτε πεποιηκότες. SCHAEFER.

P. 667. v. 17. τοῦτο τοίνυν — αἰσχύνην ὄφλειν], τοῦτο εὖ ποιοῦν (εὐτυχῶς καὶ ἀποδοχῆς ἀξίως) τὸ τί; ὅτι τὸ μὴ ὄφλειν αἰσχύνην οὐ συνέβη ὑμῖν φενακισθεῖσιν, ὥστε φενακισθῆναι. WOLF. Parum cepit τὸ ἑξῆς: nec rectius explicatur constructio Ind. Graecitat. p. 254. v. εὖ, Scilicet τοῦτο εὖ ποιοῦν est accusativus pendens a participio φενακισθεῖσιν. Sensus: Hac fraude in Philisci negotio, quae vestra fuit felicitas, cum non essetis circumventi, factum est, ut nihil infamiae contraheretis. Ceterum notabilis est hic usus formulae εὖ ποιοῦν passivà enuntiatione ita implicitae, ut rectus eius casus, qui fere obtinet, obliquo cedere coactus sit. SCHAEFER.

P. 667. v. 18. ἐπ' ἐκείνου] Lego ἐπ' ἐκείνων, *in illis*, scilicet Harmodio et Aristogitone, de quibus in sententia praecedente locutus fuerat. Opponuntur ἐπ' ἐκείνων, *in illis*, et ἐπὶ τούτου, *in hoc*, scilicet Charidemo. MARKLAND. ἐπ' ἐκείνου August. primus. Ad ἐκείνου adscripsit in Weimar. recentior manus Φιλίσκου e secundo suorum. ἐπ' ἐκείνου, *in eo*, Philisco puta. Marklandus ἐπ' ἐκείνων malebat ad Harmodium et Aristogitonem referens. In quo humanum quid passus est. Ego equidem, quid sibi velit, haud capio. Sed non satis ad sententiam oratoris attendebat neque eam percipiebat: et universe doctissimi et acutissimi Critici notulae ad Demosthenem adspersae non satis sunt maturatae. REISK. Refellentis Reiskii lenitatem, sanae mentis indicem, utinam nostri in Critica sermones imitentur! SCHAEFER.

P. 667. v. 19. ὄφλειν] Bene ὀφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 667. v. 19. ἐπὶ τούτου] *in hoc*, Charidemo. REISK.

P. 667. v. 19. ἐὰν ἐμοὶ πεισθῆτε] ἂν ἐμοὶ πείθησθε Bavaricus. REISK. πείθησθε Bekker. SCHAEFER.

P. 667. v. 19. φυλάξεσθε] [φυλάξασθε.] Lege φυλάξεσθε cum Bodlei. Cant. et margine Morel. φυλάξησθε Vindob. TAYLOR. Vulg. φυλάξασθε. φυλάξεσθε Bavaricus, sed cum α super ε primo. Est quoque futurum in August. primo, et margo Lutetianae idem annotavit e Paris. primo, ni fallor: nam ex eo ductas suspicor omnes lectiones cum August. primo consentientes, quae in margine Lutetianae sine auctore produntur. Correxi φυλάξεσθε. REISK.

P. 667. v. 20. μὴ γὰρ ὡρισμένου μηδενὸς] Wolfius: *nemine enim excepto*. Immo: *nulla enim re excepta*. IURIN.

P. 667. v. 20. ὡρισμένου] Ad ὡρισμένου adscripsit recentior manus in Weimar. ψηφίσματος e secundo suorum. REISK.

P. 667. v. 22. βούλομαι τοίνυν ἤδη κ. τ. λ.] Absoluta parte orationis media, qua demonstratum dedit, Aristocrateam rogationem reipublicae pestiferam esse, transit nunc orator ad postremam, qua planum faciet, honoribus tantis indignum esse Charidemum. REISK.

P. 667. v. 25. ἓν] ἓν sic nude positum paulo, mihi quidem, est obscurius. Intelligerem aliquanto melius, si aut pro isto spiritu aspero lenis esset exaratus, aut μέγα additum. Si illud prius, foret idem, ac si dixisset ἐν δὲ τούτοις, *in his autem* vel *inter haec quae vos docebo alia etiam hoc vos docebo.* Hoc autem posteriore pacto legendum sit ἓν δ' ὑμῖν ἐκεῖνο μέγα ὑπισχνοῦμαι et sic accipiendum: *Quaecunque est sors huius meae, quam nunc ingredior, demonstrationis, illud quidem semper, licet unum modo, sed magnum idem atque splendidum, vobis dabo demonstratum.* Suspicatus quoque sum, Demosthenem reliquisse οὐχ ἕν. *Non unum modo simplex demonstrabo hoc, quod promisi, Charidemum puta indignum esse, cui tantus honor satellitii habeatur, sed illud quoque addam, eum poenas scelerum gravissimas meruisse.* Iudicent periti his de coniecturis, quod ipsi volent. REISK. Nihil horum, opinor, probabunt. Orator hoc dicit: Quaequae nunc exsequar hoc uno capite complector, ut promittam inque me recipiam, vobis me demonstraturum esse, Charidemum non solum etc. SCHAEFER.

P. 667. v. 26. γὰρ] Abest a Bavarico. REISK. Malim omissum. SCHAEFER.

P. 667. v. 27. αὐτὸν] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 667. v. 28. διδόντ'] Vulg. δόντ'. διδόντ' August. primus. Et sic correxi. REISK. δόντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 667. v. 28. εἴπερ] *quandoquidem.* Adversatur hic locus cum tot aliis Hermanni doctrinae ad Viger. p. 834. SCHAEFER.

P. 668. v. 1. ἐναντία] Vulg. ἐν αἰτίᾳ. ἐναντία (uno vocabulo) Paris. primus, August. primus, Bavaricus, Paulina, corrector Weimaranus. Et sic correxi. V. v. 25. REISK.

P. 668. v. 2. κολάζοιντ' ἂν δικαίως] Subaudi *nisi vos essetis iusto leniores s. remissiores.* SCHAEFER.

P. 668. v. 3. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος Bekker. ἄνθρωπος Dindorf. SCHAEFER.

P. 668. v. 4. ἐστεφάνωται] ἐστεφάνωτο August. primus. REISK.

P. 668. v. 4. εἰ τὰ τηλικαῦτα] [εἶτα τηλικαῦτα.] F. εἰ τηλικαῦτα. Bodlei. εἰ τά. Pro τηλικαῦτα Vindob. ταῦτα. Credo, pro τοιαῦτα. TAYLOR. Forte εἰ τὰ τηλικαῦτα. Nisi haec sint verba

P. 669. v. 17. τῶν ὄντων] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 669. v. 17. ἁπάντων] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 669. v. 18. γ'] Abest ab August. primo. REISK. Recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 669. v. 20. προείλετο] Vulg. εἵλετο. γρ. προείλετο margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi. REISK. Recte εἵλετο Bekker. SCHAEFER.

P. 669. v. 21. ἐκεῖ] in Thracia apud Cotyn. REISK. Accuratius *in paeninsula*. SCHAEFER.

P. 669. v. 22. τοῖς ἔχουσιν Ἀμφίπολιν] τοῖς δυναστεύουσι ἐν Ἀμφιπόλει αὐτονομουμένῃ. Utrum Olynthii tum Amphipolin habuerint, ignoro. Brasidas quidem Lacedaemonius eam aliquando occupavit. WOLF. Weiskius de Hyperb. II. p. 43. „Verba τοῖς ἔχουσιν, quae H. Wolfius ad Olynthios refert non videns articulum additum obstare, Macedonicam in Amphip. factionem significant.“ Legisti Wolfii annotationem. Nunc quomodo vir egregius locum latine verterit*) cognosce: „denuo suam operam Olynthiis locat, inimicis vestris, et his qui tum Amphipolim obtinebant.“ Viden' calumniam? Parum decet Weiskios vim usumque articuli velle docere priorum temporum heroes. SCHAEFER.

P. 669. v. 23. ἐκεῖσε] ἐκεῖθεν August. primus. REISK.

P. 669. v. 25. τριήρων] τριηρῶν Bavaricus. REISK. Bekkerus: „τριηρῶν S.“ SCHAEFER.

P. 669. v. 26. δεῖσθαι] δεῖν Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK. Recte δεῖν Bekker. δεῖσθαι iungi sibi posceret τὴν πόλιν aut simile quid. SCHAEFER.

P. 669. v. 27. διότι οὐκ ἀποδεδώκει] [ὅτι οὐκ ἀποδεδώκει.] In nonnullis Codd. videtur deesse negativum. Unde istud Wolfii: „ὅτι οὐκ ἀποδεδώκει, scilicet ὑμῖν. Sin ὅτι ἀποδεδώκει, scilicet τοῖς Ἀμφιπολίταις.“ Barocc. et Vindob. legunt διότι οὐκ ἀπέδωκε. TAYLOR. Vulg. ὅτι οὐκ ἀποδεδώκει. διότι οὐκ ἀπέδωκε August. primus. Correxi διότι ob sequens διότι. Altera pars annotationis Wolfianae est interpretatio vulgatae lectionis: tum subiicit Wolfius coniecturam suam, posse particulam οὐκ, quae in editis omnibus legitur, si quis velit, omitti. REISK. ὅτι revocavit Bekker. Mihi non displicet διότι οὐκ ἀπέδωκε ut concinnius respondens sequenti διότι ηὐτομόλησεν. SCHAEFER.

P. 669. v. 27. οὐκ ἀποδεδώκει] vobis puta, quibus debuerat obsides tradere. REISK.

P. 670. v. 3. ἀντὶ τούτων] Desunt haec verba in Barocc. et Vindob. TAYLOR. Desunt item August. primo. REISK. Mihi videntur interpretantis, non Oratoris, esse. V. not. sequ. SCHAEFER.

---

*) Utor editione a. 1607. SC[illegible]

P. 670. v. 3. ὀφείλουσα] Subaudi τούτων χάριν ἔχειν. SCHAEFER.

P. 670. v. 5. ἃ πάντες ἐπίστασθε] Lege ἅπανθ' ὅσα ἐπίστασθε ex tribus optimis exemplaribus, Barocc. Aug. Vindob. TAYLOR. ἅπανθ' ὅσα ἐπίστασθε August. primus. REISK. Non displicet. Verte: *denique omnia quae nostis*. V. not. ad p. 649, 1. SCHAEFER.

P. 670. v. 8. λόγους] λόγον August. primus. REISK.

P. 670. v. 9. [τὴν ἐπιστολήν]] Malim τὰς ἐπιστολάς, vel potius illa duo vocabula, τὴν ἐπιστολήν, deleri. Quare uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. Conf. v. 17. s. SCHAEFER.

P. 670. v. 11. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.] Vulg. Ἐπιστολή. Ψήφισμα. Μαρτυρία. Bavaricus sic: ψήφισμα. ἐπιστολή. ψήφισμα. μαρτυρία. Pro Ἐπιστολή dedi arbitrio meo Ἐπιστολαί. Sunt enim duae epistolae, altera Iphicratis, altera Timothei. Transposui quoque vocabula sic: Ψήφισμα. Ἐπιστολαί. Μαρτυρία. REISK. Conf. v. 17. s. SCHAEFER.

P. 670. v. 12. πολεμήσειν] [πολεμεῖν.] Rectius πολεμήσειν, uti Barocc. Reg. α. Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. πολεμεῖν. πολεμήσειν August. primus, margo Bavarici cum γρ. Et sic correxi. REISK. πολεμεῖν Bekker. Mihi futurum placet. SCHAEFER.

P. 670. v. 15. δεῦρο] I. q. ἐκεῖσε. V. p. 669, 23. SCHAEFER.

P. 670. v. 16. ἔμελλε] ἤμελλε Dindorf. SCHAEFER.

P. 670. v. 16. πράξειν] πρᾶξαι August. primus. REISK.

P. 670. v. 17. πάντων] Abest ab August. primo. REISK.

P. 670. v. 17. ἐκ τῆς ἐπιστολῆς] Timothei puta ad S. P. Q. A. Is enim bellum ad Amphipolin gesserat. V. p. 669, 8. REISK.

P. 670. v. 20. ἐστὶ] Vulg. ἐπὶ: vitium typographicum, quod correxi. REISK.

P. 670. v. 20. μετὰ δὲ ταῦτα] μετὰ ταῦτα δὲ margo Lutetianae, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK. Hoc ordine Bekker. SCHAEFER.

P. 670. v. 21. διεληλυθότος] διελθόντος August. primus, Bavaricus. REISK. διελθόντος Bekker. SCHAEFER.

P. 670. v. 21. βραχέος] βραχέως Paulina. REISK. βραχέος omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 670. v. 23. οὐχὶ] οὐ August. primus. REISK.

P. 670. v. 25. ὑπ' αὐτοῦ] Malim ὑφ' αὑτοῦ, *a semet*, Charidemo: nam αὐτοῦ rediret ad Cephisodotum. REISK. Fallitur. Verte *ab ipso*. Docet etiam additum γε, cuius vim Reiskius non attendit. SCHAEFER.

P. 670. v. 25. γε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 670. v. 26. ἐν ᾗ] ἐν οἷς margo Lutetianae. REISK.

culum omitterent: de suo addidisse ubi ipsi scriptores non posuissent eccui probabile videbitur? SCHAEFER.

P. 671. v. 20. τῷ δ' οὐδ' ὁτιοῦν ἄλλο] [τῷ δ' ὁτιοῦν ἄλλο.] [Ita editi, et τοῦθ' ὁτιοῦν ἄλλο.] Lego τῷ δ' οὐδοτιοῦν ἄλλο. WOLF. Ita MSS. TAYLOR. Abest οὐδ' ab Aldina. REISK.

P. 671. v. 22. οὗ ἦν κακοῦ] Genitivus κακοῦ regitur ab adverbio οὗ. Lucianus T. VI. p. 76. Bip. ὁ δὲ συνιδὼν οὗ κακῶν ἦν —. SCHAEFER.

P. 671. v. 22. κἂν] καὶ εἰ August. primus. REISK.

P. 671. v. 23. οἶδεν] εἶδεν margo Lutetianae et Lessing. August. primus, Bavaricus. REISK. εἶδεν Bekker. Quomodo vel omnibus libris silentibus corrigendum fuit: nam οἶδεν h. l. est ineptissimum. SCHAEFER.

P. 671. v. 23. εἶτε δή τινος εἰπόντος] [εἴτε τινὸς εἰπόντος.] εἴτε δή τινὸς εἰπόντος cum Aug. Vindob. et Benenato. δὲ Barocc. TAYLOR. δή abest a Paris. primo, Aldina, Paulina. REISK.

P. 671. v. 24. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis, quam sequitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 671. v. 25. ὑμετέρα] Vulg. ἡμετέρα. ὑμετέρα August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 671. v. 26. φιλανθρωπίαν] φιλανθρωπία Bavaricus. REISK. Bekkerus: „φιλανθρωπία S." Notabilis scriptura et, ut videtur, genuina. Certe manifesta est causa, cur scribae mutarint. Et recepit Dindorf. Compara Galeni locum T. V. p. 880. s. edit. Lips. τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν, εἴτε κατασκευῆς εἴτε διαθέσεως ὀνομάζειν ἐθέλοις, ἀρετή τις ἡ εὐεξία, τῆς δὲ ἐνεργείας ἡ ῥώμη. Conf. not. ad p. 701, 26. SCHAEFER.

P. 671. v. 26. εἶθ' ὅ τι δήποτε] E. c. εὐήθειαν. SCHAEFER.

P. 672. v. 2. ταῦτα] ταυτὰ Bavaricus. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 672. v. 2. βούλεσθαι] [βουλεύεσθαι.] λογίζεσθαι Vindob. Quod pro scholio habeo. Legendum autem, ut praestantes nonnulli Codd. exhibent, βούλεσθαι, Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Aug. et edit. Felic. βούλεσθε Ital. Sensus est: *quia haec velle videbatur Cephisodotus:* et satis bene vertit Wolfius. TAYLOR. Vulg. βουλεύεσθαι. βούλεσθαι August. primus, Bavaricus. βούλεσθαι praetulit quoque Wolfius in Farragine. Et sic correxi. REISK. Verum est ταῦτα βούλεσθαι. Cephisodotus videbatur serio velle quod Charidemus se velle simulabat, ut Chersonesus rursus fieret ditionis Atheniensium. SCHAEFER.

P. 672. v. 2. τριήρων] Bekkerus: „τριηρῶν F. S. v." SCHAEFER.

P. 672. v. 2. τριήρων εὐπορήσας] ὑποθετικῶς, ἐὰν εὐπορήσειε. Narrat consilium, non rem gestam. WOLF. Recte Wolfius.

Distingue autem: τριήρων εὐπορήσας παρ' ἡμῶν vel ὑμῶν, ut scribitur in quibusdam. Quod leve est. Nescio interea, quo sensu nonnulli ex optimis habent ἡμῖν vel ὑμῖν in tertio casu, Ald. Barocc. Reg. α. Aug. Vindob. TAYLOR. Lege et distingue: τριήρων εὐπορήσας παρ' ὑμῶν, ἀσφαλῶς etc. MARKLAND. Sic iam distinctum est in Parisina. REISK.

P. 672. v. 8. ὑμῶν] [ἡμῶν.] ὑμῶν. TURIN. ὑμῖν Paris. primus, August. primus. ἡμῖν Aldina. ἡμῶν Paulina, corrector Weimaranus. REISK.

P. 672. v. 5. παρὰ ταῦτα] παρ' αὐτὰ August. primus. REISK. Recte παραυτὰ Bekker. *statim*. Quapropter sequitur ἐπ' αὐτοφώρῳ. Fallitur Valckenarius παραυτὰ proprium dicens cadentis Graecitatis Diatr. Euripid. p. 179. B.: augurorque in classicis saepius repertum iri eandem quam h. l. passum depravationem. Conf. not. ad Gregor. Corinth. p. 57., ubi nunc vellem nonnulla scripsissem cogitatius. De significatione vocis v. L. Bosii Ellips. p. 443. SCHAEFER.

P. 672. v. 5. ἐξηλέγχθη] Vulg. ἐξηλέχθη. Correxi vitium typographicum. Post h. v. addit Paulina φανερῶς, sed rursus articulum τὸ ante v. πρᾶγμ' omittit. REISK. φανερῶς addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 672. v. 10. μηδὲ] καὶ μὴ Bavaricus. REISK.

P. 672. v. 10. πείθουσιν Ἀρτάβαζον] πείθουσι τὸν Ἀρτάβαζον margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 672. v. 11. Χαρίδημον] τὸν Χαρίδημον August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 672. v. 11. ἀφεῖσθαι] F. ἀφίεσθαι. WOLF.

P. 672. v. 11. ἀφεῖσθαι] [ἀφεῖσθαι καὶ μὴ πολεμεῖν.] Verba καὶ μὴ πολεμεῖν recte desunt in optimis, Barocc. et Vindob. Repetuntur enim post vocem similiter exeuntem ab incauto librario ex v. 10. TAYLOR. Vulg. ἀφεῖσθαι καὶ μὴ πολεμεῖν. Verba καὶ μὴ πολεμεῖν absunt ab August. primo. Delevi ut perperam e versu 10. repetita. REISK.

P. 672. v. 13. διαβιβᾶτε] ἀντὶ τοῦ διαβιβάσετε. WOLF. V. Moeris p. 124. et Pierson. SCHAEFER.

P. 672. v. 15. ἀλόγου] Rarus hic usus adiectivi ἄλογος de re tam mira, ut in mentem nemini venire posse videatur. SCHAEFER.

P. 672. v. 16. ἐφ' αὑτοῦ] solus, non transvehentibus navibus nostris. SCHAEFER.

P. 672. v. 21. Κριθωτὴν] Citat hunc locum Harpocration v. Κριθωτή. REISK. V. Photius c. 132., ubi scribitur Κριθώτη, quem accentum hic habent tres Codd. Bekk. Iidem p. 673, 26. dant Κριθώτης. SCHAEFER.

gative, nisi desit vel subintelligatur μόνον vel μόνων propter istud ἀλλὰ καί. MARKLAND. προσέχειν, ἀλλ' ἐκ τῶν — Bekker. e libro notae optimae: quod omnem, si qua est, huius loci difficultatem tollit. Verte: *Iam ut hinc nondum sit manifestum, quanquam tam manifestum est, —, tamen ex iis quae post acciderunt clarius etiam apparebit.* SCHAEFER.

P. 674. v. 20. γ'] Vis huius particulae pertinet ad omnia haec, ὄντα ἐχθρὸν ὑμῖν καὶ πονηρόν. Quod si commentum, de quo scripsi ad p. 659, 12., valeret, oportuerat Demosthenem scribere: ἐχθρόν γ' ὄντα ὑμῖν καὶ πονηρόν. Sed satis de re, quam oblivio mox delebit. SCHAEFER.

P. 674. v. 22. τοῦ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 674. v. 25. τὸ] τῷ margo Lutetianae. REISK.

P. 674. v. 25. ἧκε] ἥκει August. primus. REISK.

P. 674. v. 25. Κηφισόδοτος] ὁ Κηφισόδοτος August. primus. REISK.

P. 674. v. 27. αὐτῷ] αὐτοῦ P. Manutius. REISK.

P. 674. v. 27. καὶ μὴ συγχωροῦντος Ἀρταβάζου] ἕως οὗ *) συνεχώρει Ἀρτάβαζος διαβαίνειν αὐτόν. Queat et ὑποθετικῶς exponi, κἂν μὴ συγχωροίη, *tametsi non permitteret, etiam invito Artabazo*. WOLF. Non queat, sed debet sic exponi. SCHAEFER.

P. 674. v. 28. ἔμελλον] Vulg. ἔμελλεν. ἔμελλον August. primus, Bavaricus, Paulina, correctores Ald. Weimar. ambo, sed recentior adscripsit τριήρεις. Quod interpretor illum noluisse addi, sed solummodo admonere voluisse lectorem, quo referendum sit illud plurale ἔμελλον, scilicet ad praemissum τριήρεις. Correxi ἔμελλον. Redit enim ad αἱ τριήρεις, αἳ —. REISK. ἤμελλον Dindorf. SCHAEFER.

P. 674. v. 28. προσῆκον ἦν] προσῆκεν Bavaricus. REISK. προσῆκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 675. v. 2. ποιῆσαι] Abest a Bavarico. REISK. Uncis inclusit Bekker. Deleto hoc infinitivo, advertenda constructio impersonalis προσῆκει cum accusativo personae. SCHAEFER.

P. 675. v. 2. ὧν ἐκεῖνος — οὐδενὸς] Vulg. ὃν ἐκεῖνος ἔφησεν αὐτῷ φθονεῖν οὐδενός. Pro ὃν August. primus, Bavaricus, Lessingianus dant ὧν. Post ἔφησεν addunt ἂν margo Lutetianae, August. primus. Correxi ὧν ἐκεῖνος ἔφησεν ἂν αὐτῷ φθονεῖν οὐδενός. Quod idem est, ac si dixisset: παρόντος οὐδενὸς ἐκ τούτων τῶν στρατηγῶν, οὓς ἑαυτῷ φθονεῖν ἐκεῖνος ἂν ἔφησεν. *agente ibi locorum imperatore quidem nostro, at non eo ex imperatorum numero, quos ille sibi invidos atque infestos esse caussatus esset.* REISK.

*) Voluit, opinor, οὗ. SCHAEFER.

P. 675. v. 3. ὃν] Vulg. ὃ. ὃν Aldina, Paulina, August. primus, Bavaricus et omnes libri. ὃ enim videtur vitium typographicum editionis Lutetianae esse. Correxi ὃν. REISK.

P. 675. v. 5. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus. REISK.

P. 675. v. 6. τοῦ] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 675. v. 9. ἔγωγ' ἂν φαίην.] ἔγωγε φημί margo Lutetianae, forsitan ex indice Paulinae, qui sic dat. REISK.

P. 675. v. 10. καὶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 675. v. 10. ἀλλὰ — μὲν] *Quin.* In Xenophontis Memor. I. 2. 2. Schneiderus frustra coniecit μὲν mutandum esse in μήν. SCHAEFER.

P. 675. v. 11. ἄλλον] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. — Significatur tempus a Cephisodoti adventu usque ad pactum, de quo p. 676, 7. ss. SCHAEFER.

P. 675. v. 11. ἡμᾶς πολεμῶν] ἡμῖν π. margo Lutetianae, August. primus. Haud me fugit verbum πολεμεῖν cum accusativo solere componi: malim tamen ut usitatius ἡμῖν. Verum nunc video, ἡμᾶς non cum πολεμῶν, sed cum διήγαγεν cohaerere. *ductitavit, extraxit nos bellando.* Quare bene habet h. l. REISK. Disertius Ind. Graecitat. p. 139.: „*produxit, extraxit nos,* h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi, veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas quo velis." Atque eandem struendae orationis rationem secutus est Dorvillius ad Chariton. p. 576. s. edit. Lips., si virum doctissimum satis intelligo. Sed cum sequentia omnia doceant Charidemum cum Atheniensibus bellasse, pronomen participio iungendum est. ἕνδεκα ἔτη διήγαγε κακουργῶν p. 1021, 11. Bekkerus: „ἡμῖν k. r. s." Perplacet. SCHAEFER.

P. 675. v. 15. ὁρμισαμένων] [ὁρμησαμένων.] Usitatius est et rectius ὁρμισαμένων, quod habent Felic. Manut. Lindenbr. Aug. margo Paris. TAYLOR. Vulg. ὁρμησαμένων. ὁρμισαμένων margo Lutetianae, forsitan e Paulina, in qua sic est: item Bavaricus, sed hic e correctione. In August. primo est vulgata per η. Correxi ὁρμισαμένων. REISK. V. Dorvillius ad Chariton. p. 271. SCHAEFER.

P. 675. v. 17. ἐπεχείρησε] ἐνεχείρησε Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 675. v. 18. τῶν ναυτῶν] [τῶν αὐτῶν.] Lege τῶν ναυτῶν, *nautarum.* MARKLAND. Vulg. τῶν αὐτῶν. τῶν ναυτῶν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi ex mea et Marklandi coniectura, cui accessit auctoritas Codd. REISK.

P. 675. v. 18. κατέῤῥαξε] Lege κατήῤῥαξε, uti invenitur in Reg. α. et propemodum in Barocc. κατήραξε. TAYLOR. κατήραξε Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. κατήῤῥαξε August. pri-

mus. Melius credunt κατήῤῥαξε. Sed falluntur. Nihilo est. Perinde est, sive a κατ—αράσσω repetas, sive a καταῤῥάσσω (h. e. a κατά et ῥάσσω). REISK. κατήραξε Bekker. hac nota adscripta: „κατήραξε S. κατήραξε F. κατήρραξε k. r. s. κατέρραξε O. κατέρραξε Y. v. Conf. Valcken. ad Herodot. 9, 69." Quod Tayloro placuit ne graecum quidem esse puto. SCHAEFER.

P. 675. v. 20. μετὰ ταῦτα δὲ κ. τ. λ.] Omnia haec usque ad p. 676, 3. unam periodum concinne vinctam, quamvis multa complexam interserta, efficiunt. Itaque interpunctionem refinxi. SCHAEFER.

P. 675. v. 22. τοῦτό γ' ἂν] Vulg. τοῦτ' ἄν. τοῦτό γ' ἂν Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 675. v. 22. τοῦτό γ' ἂν —] Ficta haec obiectio adversarii Charidemum tuentis, incipiens a verbis Νὴ Δία et sic desinens in v. κακόν v. 23. Sanavi locum bona distinctione. REISK.

P. 675. v. 23. γὰρ] Ind. Graecit. p. 115. ita illustratur, ut causa positae causalis non appareat. Sic resolve: Νὴ Δί' ὀρθῶς ἐποίει, ἀμυνόμενος γὰρ κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 675. v. 25. οὐδαμῇ] οὐδαμὴ Paris. primus, si vera retulit margo Lutetianae. οὐδαμοῦ August. primus, Bavaricus. REISK. οὐδαμοῖ Bekker. οὐδαμῇ scribas an οὐδαμοῖ, ad sensum nihil interest. Prius est feminini, posterius neutrius generis dativus. Quod enim in Passowii Lexico T. II. p. 492. b. monui de adverbio ποῖ, idem de omnibus adverbiis huius generis tenendum est. SCHAEFER.

P. 675. v. 26. ὑμετέρα] Vulg. ἡμετέρα. ὑμετέρα Paris. primus, August. primus, Bavaricus. REISK. Melius ὑμετέρα. V. p. 676, 2. Secundae personae pronominibus Orator utitur, quoties coronae auribus aliquid dare vellet. SCHAEFER.

P. 675. v. 26. ἀκρωτήριον δ' ἐστὶν ἀνέχον] Vulg. ἀκρωτήριον δ' ἀνέχον. Malim ἀκρωτήριον δ' ἐστὶν ἀνέχον. Et sic dedi de meo. REISK. ἐστὶν delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 676. v. 1. λαθὼν πορευθεὶς] Vulg. πορευθείς. λαθὼν πορευθεὶς Paris. primus. λαθὼν καὶ πορευθεὶς August. primus. Addidi λαθών. REISK. Delevit Bekker. *clam nobis facto itinere*, scilicet quo facilius nos inopinantes adgrederetur. SCHAEFER.

P. 676. v. 2. ἡμῖν] ὑμῖν August. primus. REISK.

P. 676. v. 3. καὶ πρότερον — ἔπεισε] καὶ οὐ πρότερον προσκαθήμενος ἐπαύσατο πρὶν τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν ἔπεισε margo Bavarici cum γρ. Quae lectio non sit spernenda, si v. 7. pro τι legeretur μηδέν τι: quo admisso ἢ v. 6. non *quam* significaret, sed *aut*. Verum vulgata bene habet. REISK. Quin unice vera est: altera illa nullo modo ferenda. SCHAEFER.

P. 676. v. 6. ὑπὸ τούτου] a Cephisodoto. REISK.

P. 676. v. 7. ὑπέσχετό] ὑπέσχητό Bekker. SCHAEFER.

P. 676. v. 7. πρᾶξαι] Vulg. πράξειν. πρᾶξαι margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi: cohaeret enim cum ἐπείσθη. Sententia haec est: Charidemus Cephisodotum a se obsessum, hac admota necessitate, prius coegit non optime reip. vestrae consulere, quam pateretur a Cephisodoto sibi persuaderi, ut earum conditionum, quibus subscripsisset et satisfacturum recepisset, vel uni satisfaceret. REISK.

P. 676. v. 7. τὰς συνθήκας ταύτας] [τὰς συνθήκας.] Addunt ταύτας τὰς Bodlei. Felic. Manut. Lindenbr. Aug. Ital. Vindob. Obsop., haud dubie perfectius et emendatius, ut scribit idem Obsopoeus. TAYLOR. De caeteris haud contendam. Sed in August. primo solum ταύτας est, non item τὰς. Sic etiam in Bavarico. Addidi vocem postremam, tametsi valde necessariam non iudicem. REISK. Bekkerus: „ταύτας τὰς S. Y. O.“ Non displicet. SCHAEFER.

P. 676. v. 10. ὥστε — ζημιώσαντες] Citant Anecd. Bekk. p. 146, 18. SCHAEFER.

P. 676. v. 11. πέντε ταλάντοις ζημιώσαντες] Vulg. πέντε ταλάντοις δ' ἐζημιώσατε. Malim πέντε ταλάντοις ζημιώσαντες. Nisi pro πέντε malumus πεντήκοντα. Quinquaginta enim talenta erant solennis multa, qua eos multabant, si quos a rep. administranda plane submovere vellent. V. p. 688, 28. REISK. πέντε ταλάντοις δ' ἐζημιώσατε Anecd. Bekk. Quam omnium librorum scripturam summo iure revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 676. v. 11. τρεῖς δὲ — τιμῆσαι] Citant Anecd. Bekk. p. 175, 11. SCHAEFER.

P. 676. v. 11. μόναι] Vulg. μόνοι. μόναι August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK. μόνοι valde placere sibi negat Dorvillius ad Chariton. p. 413. extr. edit. Lips. Mireris placere potuisse vel tantillum. SCHAEFER.

P. 676. v. 11. διήνεγκαν τὸ μὴ] [διηνέγκαντο μή.] Fortasse melius cum Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. διήνεγκαν τὸ μή. TAYLOR. Vulg. διηνέγκαντο μή. διήνεγκαν τὸ μὴ August. primus. Et sic correxi. *tria sola suffragia distulerunt* [h. e. impediverunt] *hoc, ut vos ne morte eum multaretis, intercesserunt poenae capitali.* REISK.

P. 676. v. 13. ταύτην τὴν ἀλογίαν, ὅταν —] V. not. ad p. 686, 6. SCHAEFER.

P. 676. v. 15. ἀδικοῦντα] ἀδικήσαντα Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 676. v. 20. ὀργίζεσθέ] ὀργίζεσθε Aldina. REISK.

P. 676. v. 20. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα Bekker. Qui ordo verborum genuinus. V. not. ad p. 649, 1. SCHAEFER.

P. 676. v. 21. ἐν Ἀλωπεκοννήσῳ] Vulg. Ἀλωπεκοννήσῳ. ἐν

Ἀλωπεκοννήσῳ August. primus, Bavaricus, quomodo antea conieceram. Praepositionem addidi. REISK.

P. 676. v. 23. ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΙ] Abest ab August. primo, Bavarico. REISK.

P. 676. v. 26. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 676. v. 28. προδοθέντα λαβὼν] λαβὼν προδοθέντα Bekker. SCHAEFER.

P. 676. v. 29. τοῦ Σμικυθίωνος] Citat hunc locum Harpocration v. Σμικυθίων. REISK. Photius c. 389. perperam Σμικυνθίων. SCHAEFER.

P. 677. v. 2. ἀναχθῇ] Vulg. ἀχθῇ. ἀναχθῇ August. primus. Correxi ἀναχθῇ e coniectura mea et suffragio Augustani, de quo priusquam mihi constaret, ambigebam inter ἀναχθεὶς et id quod posui. REISK. ἀχθῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 677. v. 3. λαβόντες — ἀναγαγόντες] λαβόντες καὶ τὸν υἱὸν καὶ αὐτὸν ἀναγαγόντες August. primus. λαβόντες καὶ αὐτὸν καὶ τὸν υἱὸν ἀγαγόντες Bavaricus. REISK. λαβόντες καὶ αὐτὸν καὶ τὸν υἱόν, ἀναγαγόντες Bekker. SCHAEFER.

P. 677. v. 10. πρὸς τούτους] facto foedere cum illis, scilicet Berisade et Amadoco. REISK. Ipse Athenodorus ducebat copias Atheniensium. V. mox v. 18. s. SCHAEFER.

P. 677. v. 11. οἷός τ' ἦν] Omittit τ' August. primus. REISK. Item quinque Codd. Bekk. Videndumque ne melius absit. V. not. ad p. 542, 6. SCHAEFER.

P. 677. v. 11. πολεμεῖν] Scilicet cum Cersoblepte et Charidemo. REISK.

P. 677. v. 12. ὅ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 677. v. 12. καθ' ἃς] ἐν αἷς Paris. primus, August. primus, margo Bavarici γρ. REISK.

P. 677. v. 13. καὶ πρὸς] πρὸς abest ab Aldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. V. Ind. ad Poët. Gnom. p. 367. a. SCHAEFER.

P. 677. v. 13. βασιλέας] Tuentur hic omnes libri. Sed alibi variatur. V. not. ad p. 684, 1. Conf. Dindorfii praefat. ad Demosthen. p. XI. ad Isocrat. p. VI. SCHAEFER.

P. 677. v. 16. τὴν χώραν] τὴν Χεῤῥόνησον. Eadem intelligenda p. 679, 26. SCHAEFER.

P. 677. v. 16. ἀρχαιρεσίαις] V. Moeris p. 10. et Pierson. SCHAEFER.

P. 677. v. 18. διαφεῖναι] διαφθεῖραι margo Lutetianae. REISK.

P. 677. v. 20. οὐδεμίαν] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 677. v. 20. τῷ] τῷ posterius abest ab August. primo. REISK.

P. 677. v. 21. ποιεῖ πάλιν] πάλιν ποιεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 677. v. 23. ἔξαρνος] Ante h. v. subaudiendum est ταύτας, tametsi additum malim. Formula γίγνεσθαι ἔξαρνόν τι tantundem valet atque γίγνεσθαι ἐξαρνούμενόν τι, *fieri eum, qui aliquid neget.* REISK. V. H. Stephani Thes. c. 2252. C. D. SCHAEFER.

P. 677. v. 23. τὸν] Abest ab August. primo. REISK. Referendum, ut puto, ad v. sequ. SCHAEFER.

P. 677. v. 25. Χαβρίαν] Vulg. τὸν Χαβρίαν. Delevi articulum. REISK. Restituit Bekker. Concinnius abest. SCHAEFER.

P. 677. v. 28. παραναγνωσθεισῶν] Simplicius ἀναγνωσθεισῶν dat Bavaricus. REISK. ἀναγνωσθεισῶν Bekker. παραναγνωσθεισῶν Dindorf. Cum simplex videatur indicari recitatio, non talis quacum coniuncta sit comparatio, ego Bekkerum sequar. SCHAEFER.

P. 678. v. 2. ἐψηφίσασθε] ψηφίζεσθε August. primus. REISK.

P. 678. v. 5. ἂν μὲν ἐμμένῃ] Vulg. ἂν ἐμμένῃ. ἂν μὲν ἐμμένῃ Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 678. v. 8. βουλεύσασθαι] βουλεύεσθαι Paris. primus, August. primus, Bavaricus, sed hic cum σ super ε, ut varians lectio βουλεύσεσθαι simul repraesentaretur. REISK. βουλεύεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 678. v. 10. τὰ πράγματα· ἤδη, τριβόντων] Vulg. τὰ πράγματα, ἤδη τριβόντων. Aliter distinxi. REISK.

P. 678. v. 11. τριβόντων] Sub. τοὺς χρόνους, καὶ ἀναβαλλομένων τὰ πράγματα. Sed quid si τρυφώντων? παρὰ τὸ τρυφάω. *cum fastidirent, delicias facerent et fastum prae se ferrent.* WOLF. Cave auscultes. Tametsi enim exemplar Wolfianum sequar, laudo tamen lectionem priorem editorum omnium et MStorum, quam ille immerito inculpat. τριβόντων, *moras nectentibus.* Quo quid planius? TAYLOR. cum hi, Cersobleptes et Charidemus, tempora rei bene gerendae omitterent aut absolutionem legationis protraherent. REISK.

P. 678. v. 12. ὥστ' ἐβοηθοῦμεν] [ὥστε βοηθοῦμεν.] F. ὅτε ἐβοηθοῦμεν Bodlei. Dubito. At ἐβοηθοῦμεν interea retinerem fide Manutiana. TAYLOR. Scribendum forte ὥστ' ἐβοηθοῦμεν, ut ἧκεν et ἐξέπλει. MARKLAND.

P. 678. v. 13. ἧκεν] Scilicet Athenas ex Asia, ubi Artabazo adversus regem Persarum operam navaverat. V. Simsoni Chronic. A. M. 3649. p. 833. REISK.

P. 678. v. 13. ἔχων] Ita editi omnes sine litura. In Wolfianis exemplaribus operarum, credo, incuria omittitur. MSS.

P. 681. v. 11. αὐτοῖς] Non cum προσῆκεν, sed cum καταλιπεῖν cohaeret. REISK.

P. 681. v. 12. ἡμᾶς] ὑμᾶς August. primus. REISK.

P. 681. v. 15. τῆς Καρδιανῶν πόλεως ἐχούσης ὡς ἔχει] Wolfius: *cum ita sit in nos animata Cardianorum civitas, ut est.* Fallitur: nec enim agitur de animo aut studio Cardianorum, sed de urbis ipsius situ, *noto*, inquit, *vobis, qui illic fuistis, caeteris a vobis edoctis.* Et paulo post: *Qui enim Chalcidis in Euboea situs est versus Boeotiam, idem in Chersoneso Cardianae urbis situs est versus Thraciam.* Vertendum itaque: *cum eum situm obtineat Cardianorum urbs, quem reipsa obtinet.* IDEM.

P. 681. v. 16. τοὺς Θρᾷκας] Berisaden et Amadocum. V. p. 688, 28. S. SCHAEFER.

P. 681. v. 16. εὐτρεπῆ] εὐπρεπῆ August. primus. REISK.

P. 681. v. 16. παρ' ἡμέραν] *singulis diebus.* V. not. ad p. 107, 8. SCHAEFER.

P. 681. v. 17. τῷ τόπῳ] *situ.* Mox v. 20. ὃν ἔχει τόπον. V. not. ad p. 48, 22. SCHAEFER.

P. 681. v. 18. τῆς Εὐβοίας — Χεῤῥονήσου] Pendent genitivi, ille ab ὥσπερ, hic ab οὕτω. Locum sic vertas vernacule: *Denn wie Chalcis Euboea's Schlüssel ist von Seiten Böotiens, so ist Cardia der Halbinsel Schlüssel von Seiten Thraciens.* SCHAEFER.

P. 681. v. 18. πρὸ τῆς Βοιωτίας — πρὸ τῆς Θρᾴκης] Pro utroque πρὸ dat Bavaricus πρός. REISK. Bene πρός Bekker. SCHAEFER.

P. 681. v. 20. ἣν — περιποιεῖται] ἣν τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. WOLF. De syntaxi nimirum sollicitus et veritus, ne dubitaremus, quo referre oporteret accusativum istum. Et credo, eum perperam retulisse: nam verba haec, ἣν, ὃν ἔχει τόπον, ὅστις οἶδεν ὑμῶν, eadem constructione scribi video, qua illud Lysiae p. 811, 5. ὑμᾶς εἰσόμενοι, ἥντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἕξετε. Vid. Lysiae Ind. Attic. v. *Accusativus*, TAYLOR. ἣν potest aut cum οἶδεν aut cum μὴ λαβεῖν construi v. 22. *quam qui novit, quem teneat locum* vel *situm*, est notus Atticismus pro *qui novit, quo loco ea sita sit urbs.* Tenendum enim est τόπον neque ineptum Lambini τρόπον*) admittendum. Vel etiam: *quam ne vos capiatis*, REISK. Taylori rationem Reiskio dubiam videri potuisse miror. SCHAEFER.

P. 681. v. 21. εἵνεκα] Bekkerus: „ἕνεκα k. r. s." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 681. v. 21. περιποιεῖται] περιπεποίηται Bavaricus. ποι-

*) Conf. not. ad p. 48, 22. SCHAEFER.

εἶται simplex dat August. primus. REISK. περιπεποίηται Bekker. SCHAEFER.

P. 681. v. 22. ὃν] ὃν καιρόν. WOLF. Scilicet καιρόν. Ad ὃν addi vult Marklandus καιρὸν. REISK. Ubinam hoc Anglus? Vereor ne Reiskius aliud agens Wolfii interpretationem habuerit pro coniectura eaque Marklandi. SCHAEFER.

P. 681. v. 22. ὑμεῖς] Omittit August. primus. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 681. v. 23. κωλῦσαι] Subaudi e proximo ὅπως μὴ γενήσεται. *quae opportunitas ne contingat, vos oportet pro virili vestra impedire.* REISK. Non subaudiendum. *non simul parare, sed impedire debetis.* — κώλυσαι Reisk. Quam labem Lutetiana Reiskianae hic et alibi affricuit. SCHAEFER.

P. 681. v. 25. γενήσεται] Sic etiam Bavaricus, sed cum δυ super prima syllaba scripto, hoc est, δυνήσεται. REISK.

P. 681. v. 26. παριείη] [παρίῃ.] Lego παρείη, παρὰ τὸ παρίημι, οὐχὶ δὲ τὸ πάρειμι, τὸ προέρχομαι. WOLF. Inficete. παρείη quidem Vindob. TAYLOR. Vulg. παρίῃ. παρείη August. primus. Sed videtur manus recentior ε delere voluisse: nam insidet macula tenuis. Cum Augustano facit Vindob. et Wolfius idem coniecerat. Sed Taylorus minus probat. REISK. An quod scripsit *Inficete?* Sed hoc, credo, voluit, παρίῃ esse inficetum, quod profecto est. Ipse Reiskius in Annotatt.: „πάρίῃ ferri nequit. Aut enim ponendum est, esse coniunctivum: quo posito, necesse est, ut παριῇ exaretur; formatur enim quasi a παριέω. Aut, si optativum malumus, exarandum est παριείη, qui est optativus temporis praesentis, aut παρείη, qui est optativus aoristi secundi. Dant hoc codices: ego vero παριείη malim.“ Recte παρείη Bekker. SCHAEFER.

P. 681. v. 26. δεδήλωκε] δεδήλωκεν Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 682. v. 1. ἂν] Abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „ἂν om. k. r. s.“ Hic servavit particulam: delevit v. 21. SCHAEFER.

P. 682. v. 1. ἐν μέσῳ] V. Dorvillius ad Chariton. p. 568 edit. Lips. SCHAEFER.

P. 682. v. 2. ὑμᾶς] ἡμῖν August. primus. ἡμᾶς Bavaricus. Dativum qui praeferunt, illis transponendum est hoc vocabulum, ut sit ἐν μέσῳ ὑμῖν πολεμεῖν πρὸς Καρδ. REISK. ἡμᾶς Bekker SCHAEFER.

P. 682. v. 2. ἤδη — πρὸς] ἤδη et πρὸς secundum omittit August. primus. REISK. ἤδη καὶ Κερσοβλέπτῃ Dindorf. Si quid mutandum, malim ἤδη καὶ Κερσοβλέπτην. SCHAEFER.

P. 682. v. 3. λάβε μοι] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 682. v. 7. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bavaricus. REISK.

P. 682. v. 11. αὐτοῦ] Recte αὐτοῦ Bekker. Iunge ὧν ἐπαίνους αὐτοῦ γράφεσθαι διαπράττεται. SCHAEFER.

P. 682. v. 11. ὧν] Pendet ab ὀργίζεσθαι v. 15., τούτων ibid. sic posito, ut ob attractionem, quae in praemisso ὧν obtinet, redundare videatur. οἷς οἱ δύο γνοίησαν, τούτοις ἐπάναγκες εἶναι ἐμμένειν p. 897, 7. μὴ γὰρ οἴεσθε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἤρνηται μὴ λαβεῖν, ὑπὲρ τούτων ὑμῖν λειτουργεῖν ἐθελήσειν p. 843, 8. Conf. p. 872, 25. εἴ τι τούτων ἀληθὲς ἦν ὧν νῦν λέγουσι. ubi τούτων si absit, nemo requirat. SCHAEFER.

P. 682. v. 17. ἁπάντων τῶν ἄλλων μόνος] V. not. ad p. 475, 23. SCHAEFER.

P. 682. v. 18. ποιῆσαι κακῶς] Vulg. κακῶς ποιῆσαι. Invertit August. primus. REISK. κακῶς ποιῆσαι Bekker. SCHAEFER.

P. 682. v. 21. παρ' ὑμῶν] Sic etiam est in Bavarico e correctione. Sed prius fuit παρ' ὑμῖν. REISK.

P. 682. v. 21. ἂν ἦν] [ἦν.] ἂν ἦν Vindob. TAYLOR. Vulg. ἦν. Addidi ἄν. REISK. Delevit Bekker. V. not. ad v. 1, SCHAEFER.

P. 682. v. 25. ἂν] Abest ab August. primo. REISK. Uncis inclusit Bekker. Prorsus delevit Dindorf. Mihi non videtur posse abesse, cum sequatur εἰ μὴ — ταυτηνί. V. p. 680, 27. SCHAEFER.

P. 683. v. 1. γε] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 683. v. 2. ἡμετέρους] Vulg. ὑμετέρους. ἡμετέρους August. primus. REISK. ὑμετέρους Bekker. SCHAEFER.

P. 683. v. 3. ἡμετέρου] Vulg. ὑμετέρου. ἡμετέρου August. primus. REISK. ὑμετέρου Bekker. SCHAEFER.

P. 683. v. 5. τις ἂν] Vulg. ἄν τις. Invertit August. primus. REISK. ἄν τις Bekker. SCHAEFER.

P. 683. v. 5. οὕτως ἀκριβῶς] ἀκριβῶς οὗτος August. primus. Sed voluit οὕτως dare. REISK.

P. 683. v. 7. καὶ οὐθ', ὅτ'] Vulg. καὶ οὐδ' ὅτ'. καὶ οὐθ' ὅτ' Bavaricus. REISK.

P. 683. v. 8. ἐπῃνεῖτε] Vulg. ἐπῃνεῖτο. ἐπῃνεῖτε Bavaricus. Dedi ἐπῃνεῖτε in secunda pluralis. REISK.

P. 683. v. 17. εὑρίσκετο] [ἐφαίνετο.] Ita editi nonnulli et MSti etiam Felic. et Manut. MSti interea Ald. Barocc. Cant. Lindenbr. Aug. Reg. α. Ital. et Vindob. cum editt. Felic. et Manut. εὑρίσκετο, *quae ille consequebatur*, ut recte Wolfius vertit, et tu proinde leges. Unde ergo enatum illud ἐφαίνετο? Dicam. Certe εὑρίσκετο in passiva voce non longe sensu distat ab ἐφαίνετο, *inventus est*, *apparebat*. Eam itaque significationem adripuit imprudens aliquis et imperitus lector et deinde scholii gratia sive interpretationis istud ἐφαίνετο ad oram libri sui adpinxit, cum omnino aliud intelligeretur. TAYLOR. Legendum vide-

tur ηὐφραίνετο, *delectabatur*. IURIN. Vulg. ἐφαίνετο. εὑρίσκετο Paris. primus, August. primus, Paulina, index Aldi. Et sic correxi. *inveniebat*, h. e. *adipiscebatur*, *impetrabat*. REISK.

P. 683. v. 17. θεοὺς] Vulg. τοὺς θεούς. τοὺς abest a Bavarico. Delevi articulum. REISK.

P. 683. v. 17. ἅπαντας] πάντας Bekker. SCHAEFER.

P. 683. v. 18. εἰσῄει] Ita Ald. et Morel. In caeteris est mera illuvies. Recte igitur, ut dedi, ni malles τὸ ἐπῄει Codd. Barocc. Reg. α. et Vindob. TAYLOR. εἰσήσει Paulina. ἐπῄει Paris. primus, August. primus. εἰσῄει Taylor. REISK.

P. 683. v. 18. ὑπερφυὲς] ὑπερμέγεθες p. 684, 3. SCHAEFER.

P. 683. v. 20. πεισομένους ὑμᾶς] Vulg. ὑμᾶς πεισομένους. Invertit August. primus. REISK.

P. 683. v. 20. ἠφίετε] Vulg. ἀφίετε. Sic Bavaricus quoque, sed cum η super α scripto. Dedi ἠφίετε. REISK.

P. 683. v. 21. προὐκαλεῖσθ' ἔτι τι] [προκαλεῖσθ' ἔτι.] προὐκαλεῖσθ' ἔτι vel προὐκαλεῖσθέ τι (sine τοῦ λοιποῦ) ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθόν Codd. nonnulli, MSS. Manut. marg. Benen. Aug. TAYLOR. Plane legendum: προκαλεῖσθέ τι — ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθόν. IURIN. Vulg. προκαλεῖσθ'. προὐκαλεῖσθ' margo Lutetianae ex indice Aldi et Pauli, August. primus. προὐκαλεῖσθέ τι τοῦ λοιποῦ Wolfius in Farragine praetulit. Dedi de meo προὐκαλεῖσθ' ἔτι τι. Nam ἀφίετε perinde potest imperfectum esse, atque est praesens, tametsi ἠφίετε usitatius est. REISK. προὐκαλεῖσθέ τι Bekker. SCHAEFER.

P. 683. v. 23. προσκατασκευαζόμενόν] προκατασκευαζόμενόν August. primus a prima manu: sed videtur recentior σ appinxisse. REISK.

P. 683. v. 25. ὑμᾶς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 683. v. 25. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 683. v. 28. Ἀρχέβιον τὸν Βυζάντιον] V. not. ad p. 475, 3. SCHAEFER.

P. 683. v. 28. τοὺς δύο τοὺς βασιλέας] Tertius enim, Cersobleptes, inimicus erat Atheniensibus. REISK.

P. 684. v. 1. βασιλέας] βασιλεῖς Paris. primus, August. primus. REISK. V. not. ad p. 677, 13. SCHAEFER.

P. 684. v. 1. μηδενὶ] μηδὲν August. primus. REISK.

P. 684. v. 2. ἐκεῖνον] Restitui ex editt. Ald. et Paris., ex MStis vero Aug. et Vindob. TAYLOR. Abest ab edit. P. Manutii et Wolfii. REISK.

P. 684. v. 2. καὶ νομίζω] Malim νομίζων, omissa copula. *ex quod existimem*. REISK. Sic Orator corrigitur, non librarii. SCHAEFER.

P. 684. v. 3. ἔμελλεν] ἤμελλεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 687. v. 28. ἠβουλήθησαν] Vulg. ἐβουλήθησαν. ἠβουλήθησαν Bavaricus. REISK.

P. 688. v. 1. μισαθηναιοτάτους] Vulg. μισαθηναιτάτους. μισαθηναιοτάτους Paris. primus, August. primus, Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 688. v. 2. Ἀγανόν] Bekkerus: „ἄγανον O." Recte Ἄγανον Dindorf. V. Reizius de Accent. inclinat. p. 116. s. SCHAEFER.

P. 688. v. 4. τῷ] Editi omnes τὸ. Restituerunt cum Bodlei. marg. Morel. aliisque Wolfius et Lambinus. TAYLOR. Vulg. τὸ. τῷ margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi. *praeterquam quod* —. REISK.

P. 688. v. 4. πάνθ' ἃ μέγιστ' ἦν] Ad hunc locum referendum est scholium, sed futile illud et imperitiam auctoris arguens, quod in Weimarano legitur: εἰκόνας, στεφάνους, πολιτείαν. Timotheus enim non poterat civitate donari, qui civis natus esset. REISK.

P. 688. v. 4. δύο] Omisit Bekker. Non imiter. Stomachosi est enim etiam numerum addere. V. mox v. 10. et supra p. 687, 28. SCHAEFER.

P. 688. v. 5. Φρασικρίδην] Φρασιηρίδην Bekker. hac nota addita: „φρασικρίδην F. k. r. v. Conf. Timoth. 50. [p. 1197, 4.] Polycl. 52. [p. 1219, 21.]" SCHAEFER.

P. 688. v. 5. γε, ἀλλ'] Utrumque vocabulum deest August. primo, prius Bavarico, posterius Aldinae. Prius delevit, posterius adscripsit Lessingianus. REISK. γε recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 688. v. 8. αὐτοῖς] Vindob. αὐτὸς. Minus recte. Potius id quod sequitur ex Bodlei. περὶ τούτου. TAYLOR.

P. 688. v. 8. τούτου] Vulg. τούτων. τούτου Bodlei., quod probat Taylorus. περὶ τούτων, *circa haec*, quae Cersobleptae essent contribuenda. περὶ τούτου, Cersoblepten puta. Et sic correxi. REISK. τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 688. v. 10. αὐτοὶ] ὑμεῖς Paris. primus, August. primus, Bavaricus, index Aldi. REISK. Bene ὑμεῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 688. v. 11. ὃν] Bekkerus: „ὃν om. S. Y. O." Malim deletum. SCHAEFER.

P. 688. v. 12. τοιγάρτοι] καίγαρτοι Bavaricus. REISK. Bekkerus: „καιγάρτοι F. v." V. not. ad p. 689, 8. SCHAEFER.

P. 688. v. 13. περαιτέρω] Lege πορρωτέρω cum MSS. Ald. Felic. et Manut., Codd. item Ital. Reg. α. et Vindob. TAYLOR. πορρωτέρω August. primus, Bavaricus, indices Ald. Felic. et Manut. REISK. πορρωτέρω Bekker. SCHAEFER.

P. 688. v. 15. οὐκ ἔτι] [illegible] Bekker. SCHAEFER.

P. 688. v. 15. ἀλλ' εἰ — ἕκαστον τούτων] Wolfius: *quod nisi haec singula cavebitis.* Immo: *quod nisi singulis horum satellitum vicem praestetis.* Ita supra ad invidiam faciendam p. 661, 8. τὴν ἑκάστου τούτων σωτηρίαν δορυφοροῦντες. p. 666, 2. τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι. p. 683, 1. ὅς γε αὐτός ποτε τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαμβάνων ἐδορυφόρει, τοῦτον ὑφ' ὑμετέρου ψηφίσματος φανῆναι φυλαττόμενον. p. 690, 21. νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν προελήλυθε καὶ Χαρίδημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βουλεύεται. IURIN.

P. 688. v. 16. ἔοικε] ἔοικεν Bekker. SCHAEFER.

P. 688. v. 17. προεληλυθέναι] I. q. πόῤῥω ἐληλυθέναι. SCHAEFER.

P. 688. v. 21. τοῦτ'] Scilicet τὸ ἐθέλειν δίκην λαμβάνειν. REISK.

P. 688. v. 22. πρόγονοι] πρότερον Bavaricus: sed eius margo dat vulgatam. REISK.

P. 688. v. 22. ἑαυτοὺς] Absurde. Corrige αὐτοὺς cum optimis Barocc. et Vindob. TAYLOR. ἑαυτοὺς praeter rem sollicitat Taylorus. REISK.

P. 688. v. 23. μεῖζον αὐτῶν] Vulg. μεῖζον αὐτὸν αὐτῶν. αὐτὸν abest a Paris. primo, August. primo, Bavarico, Paulina. Omisi. REISK.

P. 688. v. 23. αὐτῶν] αὑτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 688. v. 25. μηδισμὸν κατέγνωσαν] καταγινώσκω σὲ Μηδισμὸν et σοῦ Μηδισμὸν et σὲ Μηδισμοῦ posse dici exempla auctorum ostendunt. WOLF.

P. 688. v. 26. πάτριον] Παρίων Bekker. non sine librorum fide. Res, quod sciam, aliunde non cognita. SCHAEFER.

P. 688. v. 27. ἐφ' ἑαυτοῦ] [ἐφ' ἑαυτὸν.] Non intelligo, quid sibi velit haec locutio. Neque planius intelligo lectionem, quae in editis et MStis pluribus dominatur, ἐφ' ἑαυτοῦ. TAYLOR. ἐφ' ἑαυτοῦ idem est atque ἀφ' ἑαυτοῦ, *sua sponte*, *suopte arbitratu.* REISK. Confudit Reiskius quae significatione inter se differunt. ἀφ' ἑαυτοῦ est *sua sponte*: ἐφ' ἑαυτοῦ *suopte arbitratu.* Posterius cum huic loco aptissime congruat, (Cimon enim rem aggressus est suâ solius, non civitatis, auctoritate,) mireris Taylorum hîc haerere potuisse. V. not. ad p. 488, 6. et Melet. Crit. p. 21. SCHAEFER.

P. 688. v. 27. ἀφῆσαν] [ἀφῆκαν.] Ita Wolfius. Editi et MSti, credo, omnes ἀφῆσαν. TAYLOR. ἀφίσαν August. primus. Forte voluit ἀφίεσαν. ἀφεῖσαν Bavaricus. REISK. ἀφεῖσαν Bekker. ἀφιέναι h. l. construitur cum duplici accusativo: accusativi enim est τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι. SCHAEFER.

P. 688. v. 28. πεντήκοντα — εἰσέπραξαν] Aemilius Probus

P. 689. v. 28. εἰκότως] Merito suo maiores vestri tot amplissimas provincias armis suis partas et tantam rerum gestarum gloriam reliquerunt, cum artes exercerent tam honestas, atque videre est in Aristide. REISK. Immo εἰκότως referendum ad proxime antecedentia. Sensus: Nec mirum istos, quantumvis satagant, hoc facere non posse: adeo gloria maiorum exsplendescit. SCHAEFER.

P. 690. v. 1. τάξαι] Accedat exemplis quae congessimus Porsonus egoque ad Euripid. Med. p. 121. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 690. v. 2. ἐγένετο] Vulg. ἐγένοντο. ἐγένετο Paris. primus, August. primus. Et sic correxi, tametsi vulgatam non damno, cuius innumera possint exempla congeri. REISK.

P. 690. v. 5. ὁπόσου χρόνου] ὁπόσον χρόνον Bodlei. TAYLOR. Refer huc e proximo, in communi et medio positum, ἔχοντες μισθόν. *quanti temporis mercedem habentes in castra exire decreto imperassetis, tanti temporis mercedem habentes quoque reapse exiretis.* REISK. Iusto operosius interpretatur. ὁπόσου χρόνου nihil aliud quam ὁπόσον χρόνον. V. Matthiae Grammat. gr. §. 378. 5. ὁπόσου χρόνου ἐξιέναι i. q. ὁπόσου χρόνου ἔξοδον ποιεῖσθαι. Nisi forte hîc etiam obtinet attractio, redundante pronomine τοσούτου. Conf. not. ad p. 682, 11. SCHAEFER.

P. 690. v. 5. ψηφίσαισθ'] ψηφίσεσθ' August. primus. REISK.

P. 690. v. 6. ἐξήειτε] ἐξῆτε Ital. ἐξίοιτε Vindob. TAYLOR. ἐξῆτε Bavaricus. REISK. ἐξῇτε Bekker. SCHAEFER.

P. 690. v. 7. [εἰσὶν]] Abest ab August. primo. Contra Bavaricus v. 8. εἰσιν omittit, ubi sic dat: τροφὴν ἡτοιμασμένοι ἄφθονον· ὑμῖν δὲ —. Uncis inclusi. Nam alterutro loco redundat, aut hoc versu, aut proximo inferiore. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 690. v. 8. οὐδὲ μιᾶς] Vulg. οὐδεμιᾶς. In duo vocabula οὐδὲ μιᾶς dispescui. *ne unius quidem diei.* REISK. V. Ind. ad Porsoni Hecub. p. 120. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 690. v. 9. ἐφόδιά] ἐφόδιον Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 690. v. 10. ἔχετε] Post ἔχετε, si non addendum, saltim subaudiendum est εἰκότως. REISK. Ut subaudias quid cogat? SCHAEFER.

P. 690. v. 10. ἦν ὁ δῆμος δεσπότης] Vulg. ἦν δεσπότης ὁ δῆμος. ἦν ὁ δῆμος δεσπότης August. primus, Bavaricus. REISK. ὁ δῆμος ἦν δεσπότης Bekker. SCHAEFER.

P. 690. v. 13. ἀνθρώπους] Post ἀνθρώπους videtur μιαροὺς vel αἰσχροὺς vel tale quod vocabulum ignominiosum deesse. REISK. Fallitur. SCHAEFER.

P. 690. v. 15. ὑμετέρων] Abest ab August. primo. REISK.

P. 690. v. 15. ἀγαθῶν] Omisit Bekker. Ego non deleam. Tuetur etiam quod legimus v. 16. τῶν ἑτέρων ἀγαθῶν. SCHAEFER.

P. 690. v. 15. ὑμεῖς δ' — τοῦ ἐξαπατᾶσθαι] Citant Anecd. Bekk. p. 123, 3. SCHAEFER.

P. 690. v. 15. ὑμεῖς δ' οὐδ' ὁτιοῦν] [ὑμεῖς δ' ὁτιοῦν.] [Uti in quibusdam impressis reperitur.] Vellem et hic esse scriptum ὑμεῖς δ' οὐδοτιοῦν. Sed si est ellipsis, ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω. WOLF. Cum Wolfio emendant corruptam Manutii Felicianique lectionem Lindenbr. Aug. Vindob. Ita etiam Ald. Ven. Barocc. et Ital. ὑμεῖς δ' οὐχ ὅτι οὐδενὸς ἀπολαύετε margo Benenati. TAYLOR. οὐδ' abest ab editione P. Manutii, quam lectionem corrigit Wolfius ad modum vulgatae a Lambino. REISK.

P. 690. v. 16. τῶν ἑτέρων ἀγαθῶν] Id est τῶν ἑτέροις ὄντων ἀγαθῶν. REISK. Bekkerus: „τῶν] τῶν τῶν s." Notabilis scriptura, non necessaria. ἐκ τῶν τούτων ἁπάντων p. 926, 27. SCHAEFER.

P. 690. v. 17. καίτοι πηλίκον ποτ' ἂν κ. τ. λ.] Aristides T. II. p. 449. Iebb. hinc citat: καίτοι πηλίκον ἂν στενάξαιεν οἱ πρόγονοι. μέγα δ' ἂν οἴομαι στενάξαι τὸν πατέρ' ἡμῶν p. 835, 11. V. Heynius ad Hom. Il. T. V., p. 331. SCHAEFER.

P. 690. v. 17. πηλίκον] τηλίκον August. primus. REISK. πηλίκον τί Bekker. SCHAEFER.

P. 690. v. 17. στενάξειαν] στενάξαιεν Codd. Ital. et Vindob. itemque Lucianus in Encom. Demosth. non longe ab initio, ubi hunc locum citat, cui similem fere ex Livio produxit Solanus in notis ibidem. TAYLOR. στενάξαιεν Aristides *T.* p. 200. REISK. Bekkerus: „στενάξαιεν O. k. r. s." In his formis libri Demosthenici passim fluctuant. SCHAEFER.

P. 690. v. 21. ἡ πόλις] Articulum omittit Paulina. REISK.

P. 690. v. 21. προελήλυθε] προσελήλυθε August. primus. REISK.

P. 690. v. 22. Χαρίδημον; οἴμοι.] Citat hunc locum Aristides *T.* p. 202. REISK.

P. 690. v. 23. οὐ τοῦτο] Abest ab August. primo. REISK. Recte omisit Bekker. Iterationis alibi ab Oratore cum magna gravitate usurpatae quae hic vis sit non video. SCHAEFER.

P. 690. v. 25. τῶν] Abest ab August. primo, qui verba sic dat collocata: οἳ διενηνόχασιν ἁπάντων ἀρετῇ. Et sic quoque Bavaricus. REISK. Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 690. v. 25. ἀλλ' ὅτι] Suspectum ὅτι post praemissum εἰ. Malim itaque ἀλλ' εἰ. REISK. Vulgatam ne mutes. Ipsum enim εἰ h. l. sic usurpatur, ut sensu congruat cum particula ὅτι. Plane eadem ratione p. 710. post εἰ v. 7. sequitur ὅτι v. 11., nullâ intercedente inter has particulas sensus diversitate. Sensum cum dico, quid velim doceri intelligentes non oportet. SCHAEFER.

P. 690. v. 27. τουτουσὶ] Orator haec dicens digitum inten-

Androtionis facinora quaedam iisdem utrobique fere verbis recenseret. Confer

Androt. p. 607, 23.—610, 16.
p. 613, 12.—fin.
Timocrat. p. 750, 2.—752, 22.
p. 753, 16.—758, 22.

Vide Ulpianum hic ad p. 750, 2. Immo adeo consociari video has Orationes, ut magistri antiquiores sibi pene permitti arbitrarentur utramvis indifferenter allegare. V. g. ubi Harpocratio laudat Demosthenem ex Androtiana in vocibus *Ἀπὸ τοῦ πράγματος*, *Ἐπιψηφίζων*, *Θεσμοθέται*, *Μελάνωπος*, *Πρόεδροι*, verisimile est eum digitum intendere ad loca in hac nostra Timocratea, scilic. *Ἀπὸ τοῦ πρ.* p. 701, 23., quanquam miror interea hominis interpretationem. Pariter: *Ἐπιψηφ.* hic p. 749, 2. *Θεσμοθ.* p. 707, 2. *Μελάνωπος* p. 703, 21. *Πρόεδροι* p. 706, 20. vel p. 749, 2. Melius fortasse hoc, quam ut credamus, defecisse actionem c. Androtionem, si quando citarentur vocabula, quae in ea hodie non comparerent, ut olim iudicavi. Interea tamen, ubi Harpocratio laudat Timocrateam in *Αἰνείους*, rursus idem, Suidas et Etymolog. M. c. 440, 31. in *Ἠϊὼν* sive *Ἠών*, certum est, hoc non eodem esse animo factum, verum eos similitudine vocis deceptos Aristocrateam pro Timocratea voluisse. Nam in hac neutra, in illa utraque vox occurrit, *Αἰνείους* p. 659, 27. *Ἠϊόνι* p. 687, 1. Vicissim Harpocrat. v. *Ἐξεγγύησις*.

Gravissima sane Oratio et in primis admirabilis. Eam utique si cum Leptinea conferas, invenies, ut genere laudis pariter excellere, ita argumenti ratione, si fas sit cum scholis loqui, directe *ἀντιστοιχεῖν*. In illa enim popularem legem summa cum humanitate commendat, in hac similem non minori cum severitate improbat. Et sane quicunque ad huius lectionem accedit Attica iurisprudentia leviter imbutus, summa cum voluptate leget Orationem et gravitate argumenti et literarum elegantia et acumine ingenii cum Demosthenicarum vel optimis conferendam. Ut iure scripserit Theo pag. 5.: *κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται. λέγω δὲ τόν τε περὶ στεφάνου καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος καὶ Τιμοκράτους* etc. Rursus pag. 21. (editione autem utor Batava 1626.): *εὐπορήσομεν δὲ καὶ νόμων ἀνασκευῆς, πολλαχοῦ μὲν παρὰ πλείστοις τῶν ῥητόρων, ἐντελέστατα δὲ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀριστοκράτους καὶ πρὸς Λεπτίνην.*

Labitur certe Hermogenes de Invent. pag. 180. edit. Cripsin., cum haec verba ex Timocratea adducat, scilic. *διαπορητικῶς ἐστι περιοδεῦσαι, ἂν ἄρξηταί τις, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Διὰ τί ἄρα, νὴ Δία, διὰ τί τοῦτο οὐχὶ καλῶς ἔχειν τὸ ψήφισμα ἔδοξέ τισι; πότερον ὅτι παρὰ τοὺς νόμους; καὶ μὴν μόνον ἐστὶ κατὰ τοὺς νόμους. ἀλλ' ὅτι τάξεως λύσις; καὶ μὴν καὶ τοῦτο, ὡς οὐκ ἄλλο, θεμέλιος εὐταξίας.*

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM I. ORATIONIS CONTRA TIMOCRATEM.

P. 694. *ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ*] In titulo argumenti Libaniani ad hanc orationem pro *Τιμοκράτους* erat correctum in Lessingiano *Ἀνδροτίωνος*. REISK.

P. 694. v. 1. *ὁ κατήγορος*] Nude et inconcinne. *Diodorus accusator accusat.* Lege: *Διόδωρος μὲν κἀνταῦθα ὁ κατήγορος Ἀνδροτίωνος*, caetera. *Idem Diodorus, qui olim accusavit Androtionem, iam accusat Timocratem.* Debetur illud Codd. Barocc. et Ven. TAYLOR. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 694. v. 1. *κατηγορεῖ*] Post h. v. *δὲ* de suo addidit Bekker. Probo. Sic neque opus cum Tayloro addere *Ἀνδροτίωνος*, et *μὲν* habet ad quod referatur. SCHAEFER.

P. 694. v. 3. *δ' ὁ νόμος*] Vulg. *δὲ νόμος*. *δ' ὁ νόμος* Bavaricus. REISK.

P. 694. v. 5. *Εἴ τινι*] [*εἴ τις*.] Forte *εἴ τῳ* vel *εἴ τινι*, ut est in altero Argumento p. 696, 26. WOLF. Omnino sane. Et ea est solennis et perpetua constructio. Ita p. 712, 19. *Τιμοκράτης εἶπε· καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστετίμηται κατὰ νόμον.* Et infra p. 715, 11. *οὗτος ἔγραψεν ἄντικρυς, καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ προστετίμηται.* Similiter p. 719, 18. *ὅσοις δεσμοῦ προστιμᾶται.* Et p. 732, 18. *ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμοῦ.* Ita p. 764, 18. *γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προστετίμηται δεσμοῦ.* ubi male editio Moreliana et praeter solitum *προτετίμηται*. Denique, paucissimis interiectis, p. 765, 3. *τίς γὰρ ἢ τούτων ἢ ἐκείνων χρεία, ὅταν, οἷς τετίμηται δεσμοῦ, λύωνται;* Adde p. 713, 11. 723, 25. 725. ult. 730, 1. Male hic editt. superiores *εἴ τις*. Male etiam Codd. Barocc. Lindenbr. Ital. *τινα*. TAYLOR. Vulg. *εἴ τις*. REISK.

P. 694. v. 6. *ἐξεῖναι*] *εἶναι* simplex dat Bavaricus. REISK.

P. 694. v. 8. *ἦ μὴν*] *εἰ μὲν* Bavaricus. REISK.

P. 694. v. 15. *Γλαυκίου*] *Γλαυκέτου* habent ubique Codd. praestantiores. TAYLOR.

P. 694. v. 15. οὗτοι γὰρ πεμφθέντες] οὗτοι γάρ φησι πεμφθέντες Bavaricus. Sed idem paulo post v. 16. φησὶν omittit. REISK. Haec sedes verbi φησὶ aliquanto aptior, eandemque ei adsignavit Bekker. SCHAEFER.

P. 694. v. 16. ἐν τῇ τριήρει] Puto ἐν τριήρει. Nisi forte Paralon intelligat, quae per excellentiam vocatur ἡ τριήρης. IURIN. Deest iste articulus in Codd. Barocc. Lindenbr. Ital. TAYLOR. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 694. v. 22. Ἀρχέβιος] Bekkerus: „ἀρχίβιος Y.“ V. not. ad p. 703, 13. SCHAEFER.

P. 694. v. 22. οἱ τριήραρχοι] Vertitur *domini*. Potius *trierarchi* vel *praefecti*. IURIN.

P. 695. v. 1. αὐτὰ] Uncis inclusit Bekker. Uncos removit Dindorf. SCHAEFER.

P. 695. v. 1. πᾶν χρῆμα] F. πάντα τὰ χρήματα vel πᾶν τὸ χρέος. WOLF. χρῆμα editt. et MSti. TAYLOR. Rarior locutio, sed non mutanda. SCHAEFER.

P. 695. v. 1. καταβαλεῖν] Malim καταβάλλειν, quod dat Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 695. v. 2. τὰ δημόσια] F. τῷ δημοσίῳ. WOLF. Minus necessarium, cum utroque modo loquantur et τὰ δημόσια constanter reperiatur in exemplaribus. Vide doctissimum Salvinum ad Petiti LL. Attic. p. 468. edit. nov. TAYLOR.

P. 695. v. 7. εἵνεκα] ἕνεκα Bekker. SCHAEFER.

P. 695. v. 7. αὐτοῖς] F. αὐτός. WOLF. αὐτός Bekker. e Wolfii coniectura. SCHAEFER.

P. 695. v. 8. κατ' ἄλλο] [ἄλλο.] κατ' ἄλλο Moreliana editio. TAYLOR. Praepositionem deletum it Wolfius. REISK. Delevit etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 695. v. 10. εἶναί φησι τοῖς ἀρχαίοις] εἶναι τοῖς ἀρχαίοις φησὶ Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM II.

P. 695. v. 15. πλοῖα σῦλα πολεμίων εἶναι] τὰ πλοῖα τῶν πολεμίων εἶναι σῦλα, τουτέστιν ἐξεῖναι συλᾷν τὰ πλοῖα. WOLF. Scribitur in Ven. et Ital. τὰ πλοῖα τῶν πολεμίων σκῦλα εἶναι. In Vindob. σῦλα πλοίων πολεμίων εἶναι. Salmasius de M. U. p. 213.

hariolatur πλοῖα κατάσυλα πολεμίων εἶναι. TAYLOR. Placet scriptura Cod. Vindob. SCHAEFER.

P. 695. v. 15. σύλα] Recte σῦλα Bekker. SCHAEFER.

P. 695. v. 16. καὶ γίνεσθαι — δημόσια] *et aestimationes furtorum publicae fierent.* Alii δημοσίᾳ, *publice*, ἐπιῤῥηματικῶς. WOLF.

P. 695. v. 16. τῶν κλοπῶν] Sub. τῶν ἐκ τῶν σεσυλημένων πλοίων. WOLF. Doctissimus Valesius ad Harpocrat. legit καὶ γίνεσθαι τὰ τιμήματα τῶν ἁλόντων δημόσια. TAYLOR.

P. 695. v. 16. Μαύσωλος] Forte Μαύσωλος γάρ. et v. 17. κατεβόων δέ. WOLF. Soluta talibus vinculis oratio videtur Technico simplicitatem affectanti magis placuisse. Et v. ipse Wolfius ad v. 18. SCHAEFER.

P. 695. v. 16. Μαύσωλος — κακῶς ποιῶν.] Locum ita legit optimus Cod. Vindob. Μαύσωλος τῆς Καρίας σατράπης τὰς πέραν νήσους ἠδίκει. TAYLOR. Placet. SCHAEFER.

P. 695. v. 17. τὰς πέραν νήσους] Sub. τῆς Καρίας, οἷον Ῥόδον καὶ Χίον καὶ Κῶν. ἡ γὰρ Κύπρος ἀποστᾶσα τοῦ βασιλέως ἐπολεμεῖτο. WOLF. Similiter fere Argumentum imperfectum in Cod. Veneto: ἐπεχείρησε καταδουλώσασθαι αὐτῷ τὰς τρεῖς ταύτας νήσους, Χίον καὶ Ῥόδον καὶ Κῶν. Miror autem, quare verteret Wolfius *ulteriores* (ita restitue apud me, cum operarum menda *) sit) et non potius *exadversum iacentes*, *e regione oppositas*. Quod sane debuit. TAYLOR.

P. 695. v. 18. ἔδοξε] F. ἔδοξε τοίνυν, nisi hic auctor contra morem consuetudinemque Graecorum delectetur ἀσυνδέτοις. WOLF. V. not. ad v. 16. ἐμήνυσεν Εὐκτήμων p. 696, 11. item sine vinculo. SCHAEFER.

P. 695. v. 25. Ναυκρατικῇ] Verior forma Ναυκρατιτικῇ. V. not. ad p. 703, 15. SCHAEFER.

P. 696. v. 7. τῷ διπλασίῳ] Addendum fortasse ἔνοχοι. BEKKER. F. τοῦ διπλασίου. SCHAEFER.

P. 696. v. 7. σπανιότητος] F. σπάνιος. WOLF. Voluit σπάνεως. Vulgata cur ei displicuerit parum intelligo. SCHAEFER.

P. 696. v. 8. τις δημαγωγός] Vertitur: *unus e magistratibus.* Potius: *unus e demagogis* vel *oratoribus.* IURIN.

P. 696. v. 16. ἔγραψε δηλονότι] Restitue cum Vindob. ἔγραψε δὲ δηλονότι, ut recte procedere possit oratio. TAYLOR. — μνᾶς [ἔγραψε δηλονότι], φεύγων μὲν — Bekker. Ego Vindobonensem librum ita sequar, ut δηλονότι iungam sequentibus. *Horum nomina autem scripto indicavit, nimirum fugiens* —. SCHAEFER.

---

*) *Ultiores* legitur in edit. a. 1607. SCHAEFER.

P. 696. v. 20. ὤφειλον] Immo ὤφλον. BEKKER.

P. 696. v. 21. προστάττοντος δὲ νόμου κ. τ. λ.] Anonymi (non Libanii) errorem notavit Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 364. SCHAEFER.

P. 697. v. 2. ἀφίεσθαι] Malim ἀφεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 697. v. 10. γὰρ] Recte abest a praestantissimo Cod. Vindob. TAYLOR. Delenda particula. SCHAEFER.

P. 697. v. 15. διδομένης] Margo Lutetianae ἀποδιδομένης, et rectius. TAYLOR. Bene δεδομένης Bekker. Docent antecedentia. SCHAEFER.

P. 697. v. 23. εἰ ἠδύνατο] εἰ καὶ ἠδύνατο. WOLF. Deerat enim. TAYLOR.

P. 697. v. 25. ἀλλ' οὖν γε τοῦ μὴ —] In meliori scriptore requirerem: ἀλλ' οὖν τοῦ γε μὴ —. In Lycurgo quidem §. 145. Bekk. vellem libri dedissent ἀλλ' οὖν περί γε προδοσίας —. SCHAEFER.

P. 697. v. 25. τοῦ μὴ πονηρὸν εἶναι] Subaudi τὴν αἰτίαν. Obiter et hic et v. 23. adverte μὴ infinitivis additum, ut vulgo loquuntur, πλεοναστικῶς: cuius idiomatis causa est in verbis effugiendi ἐκφυγεῖν et διαφεύξεται. Sensus: *Si Timocrates potuit effugere, ne legem propter legatos tulisse dicatur, tamen non effugiet, ne in crimen incurrat latae legis perniciosae.* Vides particulam non ita additam esse, ut vis eius prorsus dispereat: idemque tenendum est de omnibus huiusmodi exemplis. Itaque plane assentior Hoogeveeno adduci se posse neganti, ut credat Graecos verbis suis inseruisse particulas plane otiosas atque inutiles, quae nihil significent (Doctr. Particc. Gr. L. T. I. p. 734.). Sed quod vir egregius, ut vulgarem doctrinam convelleret, tales locutiones dixit ellipticas, quas alibi aliter expleri oporteat, videndum ne, dum Charybdin vitare vellet, imprudens inciderit in Scyllam. Quid velim ut appareat, videamus aliquot eius exempla. Lucianus T. IX. p. 58. Bip. τοῦ — παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι. Hoogeveenus: „Particula μὴ non otiosa erit, sed necessaria, si statuimus ellipsin participii λέγων, ut intelligamus puerum ἠρνῆσθαι λέγοντα μὴ ἀποβεβληκέναι.“ Atqui notio dicendi latet in ipso illo ἀρνουμένου. Sensus: *cum puer rem infitians negaret sibi excidisse.* Plato Phaedr. p. 251. B. HSt. ὑπὸ σκληρότητος συμμεμυκότα εἶργε μὴ βλαστάνειν. Hoogeveenus: „Locutio sit elliptica, suppresso ante μὴ ὥστε· ut plena sit oratio: εἶργε, ὥστε μὴ βλαστάνειν.“ Immo verbi εἶργε vis est praegnans quam vulgo dicunt: quippe valet εἴργοντα ἐποίει. Aristophanes Acharn. 169. ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν. Iterum subaudit ὥστε. Resolve quod in v. ἀπαγορεύω involutum latet: ἀπαγορεύων λέγω. V. not. ad p. 703, 23. SCHAEFER.

P. 697. v. 28. νῦν δὲ — διαβολὴν] Lego: νῦν δὲ καὶ τὴν

κατὰ τῶν πρέσβεων προσείληφε διαβολήν. WOLF. Variatur in MStis. Sed proba sunt ista Wolfii. TAYLOR. Bekkerus: „κατὰ] Malim καί, et paullo post διαβολῆς.“ καὶ mihi quoque in mentem venerat. Sed διαβολήν non mutaverim. ἕνεκα τοῦ νομοθέτου, *quo magis premeret legislatorem.* Conf. p. 698, 26. SCHAEFER.

P. 698. v. 8. εἰς τέχνην — ἐκεῖ μὲν —] Forte εἰς τύχην καὶ ἐξουσίαν, ὥσπερ ἐν μεταλήψει. ἐκεῖ μὲν γὰρ etc. WOLF. Omne hoc emanavit ex Wolfii divinatione: silent enim Codices ubique. TAYLOR.

P. 698. v. 11. νόμῳ] Rectius cum Vindob. νόμοις. TAYLOR.

P. 699. v. 2. δίδωσι] Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA TIMOCRATEM.

P. 700. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.*] *ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ* addunt Aug. et Vindob. TAYLOR. Scripta est eiusdem Diodori nomine, cuius est Androtiana. V. p. 721, 10. REISK. *ΚΑΤΑ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ* Bekker. — Wolfius Prolegg. ad Leptin. p. 130.: „Haec Oratio tota cognoscenda est, si quis rationem legum apud Athenienses accurate discere velit.“ SCHAEFER.

P. 700. v. 1. δικασταί] Abest a Paris. primo. Et sic quoque v. 6. idem. REISK.

P. 700. v. 1. οὐδ' ἂν — αὐτὸς αὐτῷ] Citant Anecd. Bekk. p. 123, 21. SCHAEFER.

P. 700. v. 2. οἴομαι] οἶμαι Anecd. Bekk. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 700. v. 6. δικασταί] V. Reiskius ad v. 1. SCHAEFER.

P. 700. v. 10. τάχα] Wolfius *fortassis*. Immo *mox*. IURIN.

P. 700. v. 12. ἀποτρέψομαι] Wolfius ita coniungit: πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν οὐκ ἀποτρέψομαι. ut ex eius Interpretatione liquet. Melius certe, ut scribi admonemur in margine Benenati: ὃ μέγιστον ἔχω καὶ προχειρότατον πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, [τοῦτο scilic.] οὐκ ἀποκρύψομαι. Ita infra p. 732, 25. καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερον εἶναι τὸ ῥηθησόμενον δόξει, λέξω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. Et pariter iuxta orationem exeuntem p. 762, 18. ὃ τοίνυν ἔμοιγε

δοκεῖ μάλιστ' ὀργῆς ἄξιον εἶναι, φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. Rursus peccatur in hoc vocabulo, idque in hac ipsissima oratione, p. 723, 23. τοῦτο τοίνυν οὑτοσὶ Τιμοκράτης ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυψάμενος πεποίηκε, γράψας διαῤῥήδην κ. τ. λ. Vulgo ἀποκρουσάμενος. TAYLOR. οὐκ ἀποτρέψομαι, scilicet τοῦ λέγειν. *haud patiar me abduci* vel *absterreri*, *quominus id eloquar*. Alii codices dant οὐκ ἀποκρύψομαι. Quam lectionem tametsi praefert Taylorus, (et usitatior quidem est, haud enim infitiabor,) nihilo tamen est vulgata neque deterior neque melior. REISK. Subaudi simpliciter λέγειν. Sic etiam Krügerus Ind. ad Dionys. Halic. Historiograph. p. 452. a. apte comparans p. 1434, 12. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν. SCHAEFER.

P. 700. v. 13. ποιεῖ τοῦ μηδενὸς ἀξίαν] Puto: ποιεῖται μηδενὸς ἀξίαν. IURIN. ποιεῖται mavult Iurinus: non video cur. ποιεῖται est *habet pro contemnenda:* sed ποιεῖ est *reddit contemnendam*, id quod vult orator. REISK.

P. 700. v. 13. μηδενὸς] μηδὲν August. primus. REISK. Herodotus VI. 137. τὴν πρότερον εἶναι κακήν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίην. SCHAEFER.

P. 700. v. 15. οὐχ ἵνα — καταθῶσι] Citant Anecd. Bekk. p. 149, 17. ex hoc loco: οὐχ ἵνα κοινῇ τὴν πόλιν ὠφελήσῃ, ἀλλ' ἵνα μηδ' ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἠλέγχθησαν, καταθῶσιν. SCHAEFER.

P. 700. v. 15. ὠφελήσῃ] ὀφελήσῃ P. Manutius. REISK.

P. 700. v. 15. (πῶς γάρ;) ὃς — ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων] Haec omnia signis parentheseos inclusit Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 700. v. 15. (πῶς γάρ;) ὃς — ἄκυρα ποιεῖ] Libellus de Construct. Verbor. ab Hermanno editus p. 372. sic scripta citat: πῶς γὰρ ὅς γε ἀδικεῖς συνέχειν τὴν πόλιν τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς νόμους καταλύειν. Emendatius Lexicon MS. Paris. apud Osannum ad Philem. p. 254.: πῶς γάρ, ὅς γε ἃ δοκεῖ συνέχειν τὴν πολιτείαν, τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς νόμους καταλύει. SCHAEFER.

P. 700. v. 16. ταῦτα — τῶν προστιμημάτων] ταῦτα ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων. Sic distinguatur hic locus. ἃ — ταῦτα inter se cohaerent, quorum posterius κατὰ πλεονασμὸν accedit. WOLF. Distinctio Wolfiana proba est, eamque in textum nostrum recepimus. Confirmat Ulpianus in scholiis non longe ab initio: διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν εἰπών, ὅτι ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τὰ δικαστήρια, τουτέστιν, οὐκ ἐᾷ κυρίαν γενέσθαι τὴν ψῆφον τὴν τοῦ δεσμοῦ. Ita passim in hac ipsa Oratione: p. 725, 21. οὐ τοίνυν ἀπέχρησεν αὐτῷ τὰ δικαστήρια ἄκυρα ποιῆσαι τῶν προστιμημάτων, ἀλλὰ —. et p. 732, 10. οὐ τοίνυν τὰ δικαστήρια ἄκυρα μόνον ποιεῖ τῶν προστιμημάτων, ἀλλὰ —. et p. 759. ult. οὐ γὰρ τοῦτ' ἔθηκεν, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς ἄκυροι τῶν προστιμημάτων γενήσεσθε. Haec autem ideo a me dicuntur, quoniam nonnulli ita inconsiderate distinxerant: ὅς γε, ἃ δοκεῖ συνέχειν τὴν πολιτείαν,

τὰ δικαστήρια, ταῦτα ἄκυρα ποιεῖ, τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων, non plane nullo sensu, sed a mente scriptoris alieno. Caeterum Wolfius locum negligenter vertit. Potius: *nam id qui fieri queat? cum tribunalibus, quae remp. continere iudicantur, potestatem eripiat earum mulctarum inrogandarum, quae criminibus iuxta leges debentur.* TAYLOR.

P. 700. v. 17. τῶν προστιμημάτων] V. Photius c. 342. SCHAEFER.

P. 700. v. 17. τῶν] τῶν secundum abest ab August. primo. REISK.

P. 700. v. 21. καταθῶσι] καταθῶσιν Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 700. v. 22. δικαίων] δικαίως Bavaricus. REISK.

P. 700. v. 23. οὗτος] Vulg. οὕτως. οὗτος August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Correxi οὗτος. REISK.

P. 700. v. 23. οὐ πρότερον] Scilicet ἢ παρ' αὐτῶν εἴληφε τὸ ἀργύριον, *non prius, quam ab illis pecuniam impetravit.* REISK.

P. 701. v. 1. ἐμοὶ δ' ἐν χιλίαις] ἐμὲ δὲ χιλίαις Bavaricus. In margine est δεῖν. REISK.

P. 701. v. 2. ἔσθ'] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 701. v. 2. τοσοῦτον] Vulg. τοσοῦτ'. τοσοῦτον August. primus. REISK.

P. 701. v. 3. εἰώθασι μὲν οὖν κ. τ. λ.] Lege quae habet Hermogenes ad istud caput: Πῶς κοινὰ διανοήματα ἰδιώσομεν. TAYLOR.

P. 701. v. 6. [τὸν νοῦν]] Absunt ab August. primo. Inclusi uncis. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 701. v. 6. αὐτοὶ] τινὲς indices Aldi et Pauli. REISK.

P. 701. v. 10. τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν τῇ πόλει] De hoc verborum ordine v. Apparat. T. I. p. 448. SCHAEFER.

P. 701. v. 11. ἐλευθέραν] ἐλευθερίαν August. primus. REISK.

P. 701. v. 11. οὐδ' ἂν ἕνα] οὐδέν' ἂν August. primus. REISK. V. not. ad p. 691, 26. SCHAEFER.

P. 701. v. 13. σκεπτέον] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. Quod eum recte fecisse antecedentia arguunt. Sensus: Sic igitur hoc ipsum se habet (i. e. maximi vobis momenti est), oporteatne —. SCHAEFER.

P. 701. v. 15. ὑμεῖς ἀνεγράψατε] Sic etiam in Bavarico est, sed a correctione. A prima manu fuit aut lacuna, aut συνεγράψατε. ὑμεῖς abest ab August. primo. REISK.

P. 701. v. 15. τόνδε] τὸν August. primus. REISK.

P. 701. v. 16. τοῦτον] Ita ex plurium exemplarium auctoritate. Aldus, quem expresserunt Wolfianae editiones, τοῦτο. Infeliciter. TAYLOR.

P. 701. v. 17. πρᾶγμα] Post πρᾶγμα addit Bavaricus καὶ. REISK.

P. 701. v. 23. ἀπὸ τοῦ πράγματος] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀπὸ τοῦ πράγματος, sed errore memoriae, quo saepe lapsi sunt veteres Grammatici, Androtianam pro Timocratea laudans. REISK. V. Taylorus praefat. ad h. Orat. itemque Valckenarius ad Theocr. Adon. p. 239. in. Harpocration: Ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν. Quam hominis interpretationem mirari se ait Taylorus l. c. Ego non miror: nam recte interpretatus est. Bekkerus: „ἀπὸ] ἄπο S. Υ. Ο. s. v." Et sic Dindorf. V. Melet. Crit. p. 51. s. SCHAEFER.

P. 701. v. 23. ἐγὼ γὰρ — λέγω.] Citat Rufus p. 83. SCHAEFER.

P. 701. v. 23. γὰρ] Nihil hic deest, quod Wolfius suspicatus est non attendens ille ad usum particulae γὰρ, qui hic obtinet. *nempe*, *scilicet*, *nimirum*. REISK.

P. 701. v. 23. ἄνδρες] Omittit Rufus. SCHAEFER.

P. 701. v. 26. θεοῖς] θεῶν Rufus. SCHAEFER.

P. 701. v. 26. ᾧ — ἡ πόλις] Vulg. ᾧ τελευτῶσα προσέκρουσεν ἡ πόλις ὅλη. Verba sic constructa dant August. primus et Bavaricus: ᾧ τελευτῶσα ὅλη προσέκρουσεν ἡ πόλις. Et sic dedi. REISK.

P. 701. v. 26. Ἀνδροτίωνα] Ἀνδροτίωνι Rufus. Quod praefert Boissonadus ad Tiber. p. 47., me quidem non dissentiente. V. not. ad p. 96, 3. 23. *) Fuit cum his in locutionibus magis probarem accusativum. V. Ind. ad Melet. Crit. p. 163. b. meaque in Lobeckii Addend. ad Sophocl. Aiac. p. 443. s. itemque not. ad Sophocl. T. I. p. 232. Nunc, etsi utramque constructionem probam esse bene intelligo, tamen huc inclino, ut in librorum dissensu posthabeam accusativum. Cuius opinionis quae causa sit etiam tacente me intelligitur. Itaque in Aeschyli S. c. Th. 660. Br. praetulerim Πολυνείκει, loco sic interpuncto, ut nuper interpunxit Wellauerus. De simili in construendo anomalia v. not. ad p. 671, 26. SCHAEFER.

P. 702. v. 2. ἀπεστερήμην ἂν] ἂν ἀπεστερήμην Bekker. Particulam omisit Dindorf. Quod mihi non videtur recte fecisse. SCHAEFER.

P. 702. v. 4. ἐμοί] Vulg. μοι. ἐμοί August. primus. REISK.

---

*) Ἰφικράτους λέγω p. 1457, 15. SCHAEFER.

P. 702. v. 4. αἰτιασάμενος γάρ με κ. τ. λ.] V. p. 593, 11, ubi locus hic legitur paene iisdem verbis. REISK.

P. 702. v. 4. αἰτιασάμενος] αἰτισάμενος Aldus. REISK.

P. 702. v. 5. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 702. v. 7. οὐ] μὴ Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 702. v. 10. δικάζοντας] δικαστὰς Bavaricus, Lessingianus. REISK. Rectius δικάσαντας, *qui tunc iudicabant.* Non enim iidem semper. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 363. Vulgata recte habet. Praesentis enim participium, ut toties, ita nunc vice fungitur substantivi: ut ipsum illud δικαστὰς interpretanti debeatur. SCHAEFER.

P. 702. v. 10. δὴ] δ' August. primus. REISK.

P. 702. v. 10. [καὶ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. V. p. 703, 12. Utraeque enim illae pecuniae publicae seu urbis erant. Sententia est: multas habentem pecunias tam Minervae quam Eponymis sacras, quae ambae sunt urbis eoque aerarii publici propriae. REISK. Copulam delevit Dindorf. Servandam esse docet ille ipse locus, quem Reiskius citavit. Scilicet τὰ ἱερὰ χρήματα τῆς πόλεως sunt τὰ τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἐπωνύμων, sed τὰ ὅσια sunt τὰ τῆς πόλεως. Conf. quae mox sequuntur v. 29. s. Adde quod, deletâ copulâ, vix intelligas, quid Oratorem moverit ut τῆς πόλεως adderet. SCHAEFER.

P. 702. v. 17. θ'] Abest ab August. primo. REISK.

P. 702. v. 20. βουλοίμην — βούλομαι] Adverte verbi iterationem post tantulum spatium. SCHAEFER.

P. 702. v. 20. ἐμέ τε τυχεῖν] ἐπ' ἐμὲ τυχεῖν August. primus. REISK.

P. 702. v. 21. ἔστι] ἐστιν Bekkeri Berolinensis, quam sequitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 702. v. 21. τοῦ δὲ πράγματος —] Videntur quaedam deesse. Haec enim ex abrupto adduntur. WOLF. Nihil deest satisque apte haec coëunt antecedentibus: τὸ πρᾶγμα enim, *negotium*, de peculatu Androtionis intelligendum. SCHAEFER.

P. 702. v. 23. τῆς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 702. v. 25. αὐτοῖς] Abest ab August. primo. Non otiosum est. *super his ipsis rebus*, h. e. *unis*, *solis*. REISK.

P 702. v. 25. ἀναλώσαντος] γρ. ἀνηλωκότος margo Lutetianae. REISK.

P. 702. v. 26. ἐψηφισμένων] ἐψηφισμένοιν malit Lambinus. TAYLOR. Pluralis non minus recte habet. SCHAEFER.

P. 702. v. 27. ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἀπολαβεῖν παρὰ τῶν ὀφειλόντων. WOLF. Immo παρὰ τοῦ ὀφείλοντος. SCHAEFER.

P. 702. v. 27. Τιμοκράτης — τὰ πράγματα] Citant Anecd. Bekk. p. 177, 24. SCHAEFER.

P. 702. v. 28. τοσοῦτον] τοσοῦθ' Bavaricus. REISK. Item Anecd. Bekk. Et sic dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 702. v. 28. ὥστε — ἀποστερεῖ] Citat Ammonius p. 104. s. nonnihil viliata. SCHAEFER.

P. 702. v. 29. τῶν ἱερῶν — τῶν ὁσίων] V. Ammonium ibique eruditissimum Valckenaerum, et ea, quae adnotavimus ad Aeschinem p. 48. not. 78. TAYLOR. V. etiam Photius c. 257. et Scholiastes ad Platon. p. 147, s. Ruhnk. (p. 397. Bekk.). Add. Interprett. ad Hesych. T. II. c. 794. SCHAEFER.

P. 703. v. 1. ἄκυρα] ἄκηρα Paulina. REISK.

P. 703. v. 2. τοῦ δικαστηρίου] Conieci olim τοῖν δικαστηρίοιν. Ecce autem Vindob. τῶν δικαστηρίων eodem animo. TAYLOR. τοῦ δικαστηρίου bene habere puto, tametsi paulo ante p. 702, 25. dixisset δικαστηρίοιν δυοῖν. Quamvis enim Heliaea e viris uno et mille coacta e duobus iudiciis coaluisset, quorum unumquodque e quingentis constaret, unum tamen erat iudicium. Et sic quoque, si e mille quingentis coiret Heliaea, hoc est e tribus iudiciis, pro uno tamen iudicio habebatur. REISK. Reiskio assentitur Schoemannus Dissert. de Sortit. Iudic. p. 22. SCHAEFER.

P. 703. v. 3. ἄδειαν δὲ τὰ κοινὰ διαρπάζειν] Mallem ἄδειαν δὲ τοῦ τὰ κοινὰ διαρπάζειν. TAYLOR. Vulgatam satis tuentur quae adscripsi ad Dionys. Halic. de C. V. p. 265. s. SCHAEFER.

P. 703. v. 5. δὴ] δὲ August. primus. REISK.

P. 703. v. 6. λῦσαι] *refutare* Wolfius. Ingeniose satis! Quasi *refutanda* et non potius *abroganda* esset lex Timocratis hac contentione. TAYLOR.

P. 703. v. 6. δυνηθείημεν] δυναίμεθα Paris. primus, August. primus, Bavaricus. REISK. δυναίμεθα Bekker. SCHAEFER.

P. 703. v. 7. ἐν βραχέσι] Deest praepositio Paulinae. REISK.

P. 703. v. 10. αὐτὸν] Abest ab August. primo. REISK. Si quis omittat, vix requiram. SCHAEFER.

P. 703. v. 10. ἀδικήμασι] ἀδικήμασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 703. v. 10. ἐν] Abest a Paulina. REISK.

P. 703. v. 11. ζητητάς] Vulg. ζητήσας. ζητητάς Bavaricus, index Aldi, unde Lambinus repetiit. Et sic correxi. REISK. Citant hunc locum Harpocration p. 82. edit. Lips. et Photius c. 45., ubi legenda etiam quae paulo post sequuntur. SCHAEFER.

P. 703. v. 12. τούτους] *hos*, puta ζητητάς, quaesitores furtorum. Videtur Wolfius *hos* exarasse, non *vos*, quod Iurinus taxat, operis id potius typographicis tribuendum. Scilicet digna haec erant, neque alia digniora, quae annotarentur. REISK. Di-

gniora tamen erant, quam tot vitia Paulinae, quibus enotandis Reiskius chartam perdidit. SCHAEFER.

P. 703. v. 13. *Ἀρχέβιον*] Villoisonus ad Apollonii Lexicon Homericus p. 2. Prolegomenorum contendit, vitiosam hanc esse scriptionem, meliorem *Ἀρχίβιον*. REISK. V. not. ad p. 694, 22. SCHAEFER.

P. 703. v. 13. *Λυσιθείδην*] *Λυσιθίδην* August. primus. REISK.

P. 703. v. 15. *Ναυκρατιτικά*] [*Ναυκρατητικά*.] An ita, an potius *Ναυκρατικά* scribendum, (nam utroque modo in MStis reperitur, non Demosthenis modo, verum etiam Ulpiani et Harpocrationis,) hodie non definio. Insedit olim et alia lectio, sed quae in nostros Codices non se extendit, neque se extendere debuit, *ναυκραρικά* scilicet, ut discimus ex Harpocratione. *Ναυκραρικά. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. μήποτε βέλτιον φέρεται ἐπὶ τοῖς Ἀττικιανοῖς Ναυκρατικά* (Cod. MS. Bibl. Reg. Caut. Cod. item Iacob. *Ναυκρατητικά*), *ἵν' ᾖ ἀπὸ Ναυκρατικοῦ* (*Ναυκρατητικοῦ* MSS.) *πλοίου, ἢ Ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ᾖ ναυκραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον.* Vide Maussac. ad loc. et H. Stephan. Thes. L. Gr. T. II. col. 1002. P. Leopard. Emendatt. VII. 19. Polluc. l. VIII. c. IX. TAYLOR. Vulg. *Ναυκρατητικά*. *Ναυκρατιτικά* August. primus. Et sic correxi per geminum iota. Sic enim debet a *Ναύκρατις* formari. REISK. V. Photius c. 211. SCHAEFER.

P. 703. v. 17. *προὐχειροτόνησεν*] S. *τὸν Εὐκτήμονα*. WOLF. Decipitur bonus Wolfius et annotando et interpretando. Cod. Ital. habet *προὐχειροτόνησε καὶ διεσκέψατο*. Id quid sibi velit, docebit Harpocratio, unaque ritum, de quo agitur, explicabit. *Προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτό τι γίγνεσθαι. ὁπόταν τῆς βουλῆς προβουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευσάντων* (lege cum Cod. Biblioth. Iacob. *προβουλευθέντων*) *σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα*. TAYLOR. Locum hunc illuminavit Taylorus ex Harpocratione. REISK. V. Photius c. 345. SCHAEFER.

P. 703. v. 21. *Μελάνωπον*] V. Harpocration p. 119. edit. Lips. coll. Taylori praefat. ad h. Orat. Vitiose Hermanni Photius c. 187.: recte Porsoni p. 218. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 703. v. 23. *ἄνθρωποι*] Videtur addendum esse *Αἰγύπτιοι*. REISK. *ἄνθρωποι* Bekker. *ἅνθρωποι* Dindorf. Mallem vox abesset. SCHAEFER.

P. 703. v. 23. *ἀπεχειροτονήσαθ'*] Vulg. *ἐπεχειροτονήσαθ'*. *ἀπεχειροτονήσαθ'* August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. Sermo enim est de condemnatione. Est autem *ἀποχειροτονεῖν* *sententiam contra aliquem dare.* REISK.

P. 703. v. 23. ἀπεχειροτονήσαθ' — μὴ φίλια εἶναι] H. e. ἀποχειροτονοῦντες ἔγνωτε μὴ φίλια εἶναι. V. not. ad p. 697, 25. SCHAEFER.

P. 703. v. 26. ἀνέγνω] [οὓς ἀνεγνώκατε.] Utraque vox mendosa. Deest prior in Barocc. et Vindob. In aliis pro ἀνεγνώκατε legitur ἀνέγνω. Corrige igitur totum locum ad hanc normam: τότε ἀνέμνησεν ὑμᾶς· τοὺς νόμους ἀνέγνω, καθ' οὓς — τῆς πόλεως γίγνεται τὰ χρήματα. *Tum vos admonuit*: *leges recitavit, quibus* etc. Ita Cod. Ital. et similiter fere Vindob. TAYLOR. Vulg. τότε ἀνέμνησεν ὑμᾶς τοὺς νόμους, οὓς ἀνεγνώκατε. τοὺς νόμους ἀνέγνω August. primus, Bavaricus. Correxi τότε ἀνέμνησεν ὑμᾶς, τοὺς νόμους ἀνέγνω. Tametsi vel sic corruptam adhuc primam vocem iudico et legendum: ταῦτ' ἀνέμνησεν. *Haec omnia vobis ad mentem* vel *memoriam revocavit*, *recitavit leges*, *quarum ex auctoritate*, *rebus ita gestis*, *confiscantur opes*. Nam in πραχθέντων subauditur τῶν πραγμάτων. REISK. Placeret locus sic scriptus: τότε ἀνέμνησεν ὑμᾶς τοὺς νόμους καὶ ἀνέγνω. SCHAEFER.

P. 703. v. 26. πραχθέντων] Sub. τῶν πραγμάτων, vel εἰσπραχθέντων τῶν χρημάτων, vel πραθέντων τῶν ἐκ τοῦ πλοίου. WOLF. Nihil subaudiendum nisi quod toties in hac constructione subauditur, αὐτῶν. V. L. Bosii Ellips. p. 50. s. et Wellauerus ad Aeschyli Prometh. 861. SCHAEFER.

P. 703. v. 27. γίγνεται] ἐγίγνετο August. primus, cui non deest τὰ, ut perhibet Fabricius. REISK.

P. 703. v. 27. ἐδόκει] Redit ad Euctemonem. REISK.

P. 703. v. 28. ἀναπηδήσας δ' Ἀνδροτίων] Vulg. ἀναπηδήσας Ἀνδροτίων. ὁ Ἀνδροτίων August. primus. Malim ἀναπηδήσας δ' Ἀνδροτίων. Et sic dedi de meo. Quo nescio an Augustanus quoque ducat, in quo est ὁ ante nomen Androtionis. REISK. Particulam recte delevit Bekker. Est haec narratio ἀσύνδετος. SCHAEFER.

P. 703. v. 28. καὶ Μελάνωπος] Absunt a Bavarico. REISK.

P. 704. v. 1. ταῦτα] ταυτὶ Bavaricus. REISK.

P. 704. v. 1. σκοπεῖτε ἂν] ἐσκοπεῖτε ἐὰν August. primus. REISK.

P. 704. v. 2. ἔχειν ὡμολόγουν] Nonne ἑαυτοὺς ἔχειν ὡμολόγουν? IURIN. In editorum nonnullis: ἀπέλυον τοὺς τριηράρχους· ἔχειν ὡμολόγουν παρ' ἑαυτοῖς· ζητεῖν ἠξίουν τὰ χρήματα. Et Wolfius ad istum ritum olim interpretabatur: *absolvunt trierarchos, ipsi apud se habere fatentur, quaeri pecuniam postulant*. TAYLOR. οὐκ ἔχειν margo Lessing. Distinxi sic (tametsi raro mutatas a me distinctiones commemoro): ἔχειν ὡμολόγουν, παρ' ἑαυτοῖς ζητεῖν ἠξίουν. *fatebantur se pecunias habere, postulabant, ut vos eas penes se requireretis*. REISK. Voluit sic distinguere, non distinxit: nisi forte operae non auscultarunt. Ego quoque malim παρ' ἑαυτοῖς iun-

gere sequentibus. Quod autem Iurino excidit, mireris excidisse homini graece non indocto. SCHAEFER.

P. 704. v. 5. *θορυβοῦντες*] *βοῶντες* Paris. primus, August. primus, indices Aldi et Pauli, item Lessingiani margo. REISK. *βοῶντες* Bekker. SCHAEFER.

P. 704. v. 7. *ἐκείνοις*] *ἐκείνους* August. primus. REISK.

P. 704. v. 7. *αὑτῶν*] [*αὐτῶν*.] Ita pro vulgato *αὐτὸν* fide Ald. Ven. Barocc. Felic. Lindenbr. Paris. etc. TAYLOR. *αὑτῶν* Bekker. Et sic Paris.: ut Reiskianae asper spiritus typothetae lapso deberi videatur. SCHAEFER.

P. 704. v. 10. *γράφόνται*] *γράφων τε* August. primus. REISK.

P. 704. v. 10. *γράφονται τὸ ψήφισμ'*] Sub. *τὸ Εὐκτήμονος οἱ πρεσβεύσαντες, Ἀνδροτίων καὶ οἱ λοιποί.* WOLF.

P. 704. v. 10. *ψήφισμ'*] Imno *ψήφισμα*, ut Paris. et Bekker.: nam hac voce pronuntiata oportet vox insistat. SCHAEFER.

P. 704. v. 11. *εἰσῆλθεν*] *εἰσῆλθον* August. primus. REISK. Scilicet *τὸ ψήφισμα*. Docet etiam quod sequitur *ἔδοξεν εἰρῆσθαι*. V. Ind. Graecitat. p. 189. SCHAEFER.

P. 704. v. 12. *προσῆκε*] *προσῆκεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 704. v. 13. *νόμου — δήπου*] Verba sic dant ordinata August. primus et Bavaricus: *νόμου δ' οὐδοτιοῦν οὐδενὸς δήπου προσέδει.* REISK. Hoc ordine Bekker. SCHAEFER.

P. 704. v. 16. *πάντα γ'*] *γ'* abest ab August. primo et Bavarico. REISK. Recte *πάντ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 704. v. 17. *ἐφ' ἑαυτὸν*] *ἐπ' αὐτὸν* August. primus. REISK.

P. 704. v. 18. *πανουργίαις*] *κακουργίαις* margo Lutetianae. REISK.

P. 704. v. 21. *ὑπομνῆσαι — ὑμᾶς καὶ*] Haec absunt ab August. primo, qui sic dat: *πρῶτον τὸν καιρὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ τίθησι* —. REISK. Satis placet. V. not. ad p. 705, 6. SCHAEFER.

P. 704. v. 25. *προσεκκεχλευακὼς*] *γρ. προσκεχλευακὼς* Paris primus, August. primus. REISK. Vere, ut opinor. SCHAEFER.

P. 704. v. 26. *ἐκεῖνοι*] Nominati v. 2. REISK. Voluit citare p. 703, 28. SCHAEFER.

P. 704. v. 27. *οὐδὲ*] Post *οὐδὲ* videtur aliquid deesse, e. c. *ὄναρ*, aut *καθ' ἓν*, aut *μικρὸν*, vel tale quid. REISK. Nihil deest. Sententia plena sic habet: *οὐδὲ παρεσκευασμένοι — ποιεῖν, μήτι γε ποιοῦντες.* SCHAEFER.

P. 704. v. 28. *παρεσκευασμένοι*] *γρ. παρασκευασάμενοι* margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 705. v. 1. [*εἰσιν*]] Collocatum dat August. primus post *ἐκτίνειν*. Inclusi uncis. Solet verbum *εἰμὶ* post *ἕτοιμος* omitti.

REISK. Verbum delevit Bekker. Ego Augustanum sequar. Omisso quidem verbo vereor ne oratio minus concinne structa videatur. SCHAEFER.

P. 705. v. 5. τοὖργον] τοὖργον Dindorf. SCHAEFER.

P. 705. v. 5. τῶν μὲν γὰρ χρημάτων] [τῶν γὰρ χρημάτων.] τῶν μὲν γὰρ χρημάτων Aug. et Vindob. TAYLOR. Vulg. τῶν γὰρ χρημάτων. τῶν μὲν γὰρ χρημάτων August. primus, Bavaricus, Aldina. Addidi μὲν. REISK.

P. 705. v. 6. ἐκείνοις τοῖς χρόνοις] [ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις.] Ita lego. WOLF. Nam ab impressis aberat τὸ ἐν. TAYLOR. τοῖς χρόνοις absunt ab August. primo. REISK. Bekkerus: „ἐκείνοις] ἐκεῖνοι correctus k.“ et: „τοῖς χρόνοις om. k. s.“ Dindorfius aliquot exempla recensens vocis χρόνος a scribis in textum illatae (add. variet. lection. ad p. 704, 21.) praefat. p. IX. s.: „Quum τοῖς χρόνοις ab tribus libris egregiis absint, videndum an vera sit Parisini libri unius scriptura, τῶν μὲν γὰρ χρημάτων ἐκεῖνοι δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν.“ Disputatio sane quam probabilis. SCHAEFER.

P. 705. v. 7. πλείους τοὺς ὑπάρχοντας] Post πλείους videtur ὄντας deesse. *unaque sua lege leges veteres, quae dudum ante eam in usu fuerunt, tametsi sunt numero plures, debilitarunt.* Significat autem leges περὶ τῶν παρανόμων vel περὶ τῆς νομοθεσίας. Malim quoque καὶ πλείους, *complures*. καὶ solet eleganter addi redundans. REISK. Cur non longius progressus etiam post ἑνὶ insertum voluit ὄντι? SCHAEFER.

P. 705. v. 8. τεθέντων ἐν ὑμῖν] ἐν ὑμῖν τεθέντων Bekker. SCHAEFER.

P. 705. v. 9. δὴ] δὲ August. primus. REISK.

P. 705. v. 15. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus, Bavaricus. REISK. ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 705. v. 16. μὲν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 705. v. 17. ἐστὶ γεγραμμένος] Vulg. ἐστὶν ἐγγεγραμμένος. ἐστὶ γεγραμμένος August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 705. v. 18. δέδωκε] Scilicet ὁ νομοθέτης. Quod addi opus non fuit, cum nemo non audientium hoc loco de legislatore intelligeret. Interim miror ellipsium venatores hinc suum in catalogum non intulisse substantivum νομοθέτης. SCHAEFER.

P. 705. v. 18. τοῦτο πράττειν] Vulg. πράττειν τοῦτο. Invertunt August. primus et Bavaricus. REISK.

P. 705. v. 19. πρόσθεν] πρόσθε (sine ν) August. primus, Bavaricus. REISK. πρόσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 705. v. 20. γράψαντα,] Delenda subdistinctio: nam σκοπεῖν arctissime cohaeret cum ἐκθεῖναι. SCHAEFER.

P. 705. v. 20. πᾶσι] Post πᾶσι addit Paulina τούτοις. REISK.

P. 705. v. 21. τιθέναι κελεύει] Vulg. κελεύει τιθέναι. Invertunt August. primus et Bavaricus. REISK.

P. 705. v. 22. οὐδὲν ἴσως ὑμᾶς κατεπείγει] Vulg. ἴσως οὐδὲν κατεπείγει ὑμᾶς. οὐδὲν ἴσως ὑμᾶς κατεπείγει August. primus. ἴσως ὑμᾶς οὐδὲν κατεπείγει Bavaricus. REISK.

P. 705. v. 25. ἦν] Ita Codd. fere omnes. εἴη Bodlei. In editorum quibusdam suffocatur ἦν. TAYLOR. Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 705. v. 26. ἐποιεῖτο κατηγόρημα] ἐποίει τὸ κατηγόρημα Bavaricus. REISK.

P. 705. v. 28. διελόμενον] „Male acceptum pro *distinguere:* immo *disserere* vertendum erat. Ordo est: λέγειν καθ' ἕκαστον χωρὶς, διελόμενον. περὶ ἑκάστου. Sic mihi videtur saltem. διελόντα est *distinguentem*. Vid. in Aristocr. p. 733. D. 738. A. [edit. Francof.]“ Dorvillius ad Chariton. p. 595. m. edit. Lips. Sic vero scribendum fuit διαιρούμενον. διελόμενον h. l. idem valet quod διελόντα. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν ἐστιν p. 817, 10. SCHAEFER.

P. 705. v. 28. πρῶτον μὲν οὖν] Sic ex MSS. optimis et plurimis. TAYLOR. Vulg. πρῶτον μέν. πρῶτον οὖν August. primus. Correxi πρῶτον μὲν οὖν. REISK.

P. 705. v. 28. ὅπερ] Vulg. ὥσπερ. ὅπερ August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 706. v. 1. ὡς] ὅτι August. primus. REISK.

P. 706. v. 3. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 706. v. 7. *ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΟΜΩΝ.*] Legem, quae sequitur, expedite satis et enucleate interpretantur cum Ulpianus in scholiis ad hunc locum tum Sam. Petitus LL. Attic. Lib. II. Tit. I. Quod si nonnulla restent in hac constitutione, quae rudem et infirmum animum offendere possint, veluti quod vel prave repeti, vel minus apte cohaerere, vel quovis demum modo parum expedita esse videantur, intelligendum est, hanc minime esse, ut olim iudicabant et hodie fortasse iudicant, legem continuo tenore allegatam, verum auctorem nostrum, quaecunque in tabulis publicis ad legum ferendarum abrogandarumque ritum spectarent, huc fere contulisse omnia. Quae cum uno quasi spiritu olim recitarentur, evenit, ut a librariis uno deinceps et perpetuo ductu pariter describerentur. Simile aliquod arbitror me adnotasse ad Aeschinem contra Timarchum [p. 36. not. 38.]. Haec autem ita se habere, fidem facient quae sequuntur. Scribam enim excitaturus ad recitandum ait v. 3. λάβε τουτουσὶ τοὺς νόμους καὶ ἀνάγνωθι. deinde iudices ad animum advertendum v. 5. προσέχετε τὸν νοῦν ἀναγιγνωσκομένοις τοῖς νόμοις. Facta demum recitatione immediate subiungit pag. 707, 18. Οὗτοι πάντες οἱ νόμοι —, et procedente paulo Oratione

pag. 709, 22. εἰδότα τοὺς νόμους, ὧν ὀλίγῳ πρότερον πάντες ἠκούσατε. Religionem huius populi in legibus suadendis abrogandisque attingit quoque Demosthenes in Leptinea ad hunc locum conferendus. Quanta autem ea fuerit religio, ut intelligere possimus, leges, quae iam adducuntur, non gravabor liberiore quadam oratione, ea forma, qua mihi videntur esse digerendae, hic describere, scilicet:

LEGUM RECENSIO
sive
CAPITULA DE RITU LEGUM FERENDARUM.

Anno vertente, in prima populi concione, die scilicet 11. *primi mensis, Hecatombaeonis,* [Prytanea enim erat spatium 35 dierum, decima nempe pars anni, pro numero tribuum, quae seriatim ἐπρυτάνευον: in singula autem prytanea tres legitimas sive solennes conciones haberi mos erat, diebus scilicet istius periodi 11. 20. et 30.] *quamprimum praeco solennia vota peregerit* [vid. Aeschines c. Timarch. p. 48, 13.], *ad populum referunto de legibus: primum de iis, quae spectant ad senatum, deinde quae ad communem reip. statum, novissime vero quae ad magistratus. Roganto autem priore loco, an sufficiant leges, quae de senatu sunt, deinde an non sufficiant; atque eodem ritu deinceps de caeteris.*

Rogatio de legibus ferendis abrogandisve eodem more rituque celebrator, qui hodie in caeteris rogationibus lege obtinet.

Si, populi voluntate explorata, visum erit aliquas leges abrogatum iri, novarum ferendarum hic ritus esto. Prytanes, quorum sub praefectura ea abrogatio placebit, necessario providento, ut de tribus concionibus in eorum prytanea habendis postrema celebretur de iis legibus examinandis perspiciendisque, quas populo videbatur abrogare: proëdri autem, qui in ista tertia concione fuerint, [Quinquaginta enim prytanes in quinque decurias distinguebantur: decem viri autem illi uniuscuiusque manipuli proëdri vocabantur. Cum vero in singula prytanea tot essent hebdomades, quot erant istiusmodi decuriae, unusquisque Xviratus sua hebdomade imperitabat, unusquisque vir suo die: is erat epistates. Unde eveniret, ut tres ex unaquaque proëdria ad summam rerum non admoverentur.] *sacris peractis statim necessario ad populum referunto de nomothetis sortito deligendis, de legibus ad eorum curam et arbitrium deferendis, denique de stipendio iis persolvendo.*

Nemo ad nomothetae munus admittatur, qui non fuerit ex ordine numeroque eorum, qui in heliaea iudiciis praesint, et iusiurandum praestiterit ab iis iudicibus exigi solitum.

Si prytanes secus fecerint, neque concionem celebrarint iuxta formam in legibus praescriptam, aut si proëdri iuxta formam

non retulerint, mulctator prytanum unusquisque mille drachmis Minervae consecrandis, proëdrorum vero unusquisque quadraginta similiter. Eorumque deinde nomina ad thesmothetas deferre fas esto eodem modo, uti quis quem detulerit, qui magistratum gesserit, quando fisco publico aerarius fiet. Thesmothetae vero litem legitimam contra eos instituunto iuxta leges de delationibus. Si secus fecerint, a senatu Areopagitico excluduntor, quemadmodum excluduntur ii, qui legum emendationem labefactaverint.

Ante diem concionis habendae, quicunque Atheniensium legem novam ferre voluerit, legem istam legesve, quas rogaturus est, describito: descriptas ad statuas eponymorum [Erant hi heroës, quorum nomine singula tribus designabatur.] *publice proponito: ita ut, perspecto numero legum ibi prostantium, populus pro rata decernat, quantum temporis nomothetis ad munus suum exsequendum concedi fas sit.*

Alia constitutio aliunde sumta de eodem ritu:

Quicunque novam legem rogare voluerit, eam is in album describito et publicato ad statuas eponymorum de die in diem, usquedum habita fuerit concio de ista lege deliberatura.

Prima concione, qui erit dies Hecatombaeonis 11., *V viri eliguntor ex omni Atheniensium populo; iique patroni sunto earum legum, de quibus retinendis abrogandisve ad nomothetas relatio facta fuerit.*

Atque haec quidem hactenus: caetera currente rota adnotabimus. TAYLOR.

P. 706. v. 8. τῇ ἑνδεκάτῃ] τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνός. Infra p. 708. l. 10. τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ τοὺς νόμους ἐπεχειροτονήσατε, οὔσης ἑνδεκάτης τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς, δωδεκάτῃ τὸν νόμον εἰσήνεγκεν. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 363.

P. 706. v. 10. κῆρυξ] κήρυξ Dindorf. SCHAEFER.

P. 706. v. 10. ἐπιχειροτονίαν ποιεῖν] Subaudi δεῖ τοὺς πρυτάνεις. *danto prytanes concioni facultatem leges veteres suffragio suo confirmandi.* REISK.

P. 706. v. 11. περὶ] Posterius περὶ delevit Bekker. Recte. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 706. v. 12. εἶτα τῶν ἄλλων ἀρχῶν] Forte εἶτα περὶ τῶν —. et [v. 14.] εἶτα περὶ τῶν κοινῶν. WOLF. Non opus. Talia omittere est τῆς νομοθετικῆς βραχυλογίας. SCHAEFER.

P. 706. v. 13. ὅτῳ — ὅτῳ] De hac constructione v. L. Bosii Ellips. p. 364. Xenophon Cyrop. V. 2. 35. αἱ νῖκαι ἔσονται —, ὁπότεροι ἂν πλείονα ὄχλον ἀπαριθμήσωσιν. SCHAEFER.

P. 706. v. 14. εἶτα τῶν κοινῶν] Hic necessarium puto περὶ addi: v. 12. minus. Idem est ac si dixisset: εἶτα περὶ τῶν κοι-

-νῶν ἔστω ἡ ἐπιχειροτονία ἡ προτέρα, ὅτῳ δοκοῦσιν ἀρκεῖν etc. REISK.

P. 706. v. 15. κατὰ ταὐτά] Perperam Wolfius κατὰ ταῦτα. Corrige ταὐτά cum MSS. TAYLOR. κατ' αὐτά August. primus. REISK.

P. 706. v. 17. ἐπιχειροτονία] Loci ratio omnino postulat ἀποχειροτονία. Ecce: Ἐάν τινες τῶν νόμων ἀποχειροτονηθῶσι, τοὺς πρυτάνεις, ἐφ' ὧν ἡ ἀποχειροτονία γένηται, ποιεῖν περὶ τῶν ἀποχειροτονηθέντων κ. τ. λ. *Si contingat, ut aliquae leges* improbentur, *prytanes* [male et indistincte Wolfius *senatores*], *quorum in magistratu* improbabuntur, *concionem indicant de legibus ita* improbatis. Hanc lectionem tuentur Codd. Ven. Lindenbr. Bodlei. Aug. Ital. et Vindob. TAYLOR. ἀποχειροτονία August. primus, Lessing. Mavult Taylorus ἀποχειροτονία, cuius lectionis profecto sunt auctores haud contemnendi. Sed vulgata bene habet. Sententia est: *qui prytanes concionem super legibus confirmandis in suffragia mittunt, iidem legibus, si quae sint abrogandae, diem constituunto, concionem illius prytaniae postremam.* Adhuc dum sermo est de prima anni cuiusque ineuntis concione stata, in qua duo haec agebantur: ut veteres confirmarentur leges; tum ut, si visum esset quibusdam, velut leges ut parum sufficientes novis quibusdam augere, aut veterum quasdam tollere, dies certa ei mutationi suscipiendae indiceretur. REISK.

P. 706. v. 20. τοὺς — προέδρους] V. Harpocration p. 153. edit. Lips. coll. Taylori praefat. ad h. Orat. SCHAEFER.

P. 706. v. 20. τυγχάνωσι] Vulg. τύχωσι. τυγχάνωσι August. primus. Et sic correxi. REISK. τύχωσι Bekker. SCHAEFER.

P. 706. v. 21. ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ] postrema scilicet primae prytaniae. REISK.

P. 706. v. 21. χρηματίζειν] *respondeant* Wolfius et hic et infra saepius. Potius *referant* vel *dicendi potestatem faciant.* IURIN.

P. 706. v. 22. καθ' ὅ τι καθεδοῦνται] *quam in formulam,* h. e. quo tempore et ad quantum usque tempus, quo loco, quibus super causis, *sessuri sint,* h. e. iudicaturi. REISK. σκέψασθαι, καθ' ὅ τι τοὺς νομοθέτας καθεδεῖτε p. 708, 1. χρηματίζειν, καθ' ὅ τι ἂν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δοκῇ p. 715, 4. s., ubi v. not. V. Ind. Graecitat. p. 292. SCHAEFER.

P. 706. v. 23. τοῦ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 706. v. 23. νομοθέτας] νομοθέταις August. primus. REISK.

P. 706. v. 25. τὸν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 706. v. 25. δ'] Abest a Bavarico. REISK.

P. 706. v. 26. ποιῶσι] ποιήσωσι Paris. primus, August. primus. REISK. Placet: nam sequitur χρηματίσωσι. SCHAEFER.

P. 706. v. 26. *προγεγραμμένα*] Vulg. *γεγραμμένα. προγεγραμμένα* August. primus. Et sic correxi. REISK. *γεγραμμένα* Bekker. SCHAEFER.

P. 706. v. 27. [*κατὰ τὰ γεγραμμένα*]] Absunt ab August. primo. Uncis inclusi ut perperam e proximo superiori versu iterata. REISK. Uncos amovit Dindorf. SCHAEFER.

P. 706. v. 27. *ὀφείλειν τῶν μὲν*] *ὀφειλόντων μὲν* August. primus, ubi Fabricius seu Wolfius adscripsit *perperam* suum. F. voluit *ὀφειλόντων τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστοι.* REISK.

P. 707. v. 1. *τετταράκοντα δραχμὰς*] Nescio an *τετταράκοντα μνᾶς*. Quae enim proportio inter 40 drachmas et 10 minas? Prytanum si unusquisque multandus dicitur mille drachmis, qui multo plures erant numero et dignitate inferiores, quanto est convenientius existimare, prohedris, qui pauci essent et gradu eminerent, multo maiorem multam, quadruplam istius, esse imperatam? REISK. Multa censebatur non numero et dignitate deliquentium, sed gravitate delicti. SCHAEFER.

P. 707. v. 2. *θεσμοθέτας*] *νομοθέτας* Bavaricus. REISK. V. Harpocration p. 88. edit. Lips. coll. Taylori praefat. ad h. Orat. Bavarici scriptura debetur interpreti. V. Hesychius T. I. c. 1702. et Photius c. 69. in. SCHAEFER.

P. 707. v. 5. *εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον*] [*εἰσαγόντων εἰς τὸ δεσμωτήριον.*] *Τὸ ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον* usitate dicitur; idque *τῶν ἕνδεκα* munus fuit: *εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον*, quod *τῶν θεσμοθετῶν.* WOLF. Recte distinguit vir eruditus inter munus lictoris et thesmothetae. Tu ergo in posterum lege *εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον*, ad *iudicium* nempe, non ad *supplicium*, ut legendum praecipiunt MSti Aldini, Barocc. Reg. *α.* Lindenbr. Ital. Vindob. Aug. cum impressis a Manutio et Feliciano. TAYLOR. Vulg. *δεσμωτήριον: δικαστήριον* August. primus, Bavaricus, Lessing. Weimar. index Aldi. Et sic correxi. REISK.

P. 707. v. 5. *ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς Ἄρειον πάγον*] Sub. *οἱ θεσμοθέται*: de quibus vide Argumentum Androtianae p. 588. WOLF. *alioquin ne ascendant* (promoveantur, provehantur) *in Areopagum.* SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 364.

P. 707. v. 7. [*νομοθετεῖν*]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. Subauditur *τοῦτο ποιεῖν.* REISK. Vocem delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 707. v. 8. *πρόσθεν*] *πρόσθε* August. primus. Item v. 13. et p. 708, 3. REISK. *πρόσθε* Bekker. SCHAEFER.

P. 707. v. 10. *τεθέντων*] Vulg. *ἐκτεθέντων. τεθέντων* simplex Paris. primus, August. primus. Praetuli simplex. REISK.

P. 707. v. 13. *πρόσθεν*] *πρόσθε* Bekker. V. not. ad v. 8. SCHAEFER.

P. 707. v. 13. ὁσημέραι] ὁσήμεραι August. primus antepenacute. REISK.

P. 707. v. 15. τὸν δῆμον] [τῶν δήμων.] Rectius aliquanto τὸν δῆμον, scilicet αἱρεῖσθαι τὸν δῆμον τοὺς συναπολογησομένους, prout habetur in Ven. Aug. Ital. atque uti divinavit Lambinus. TAYLOR. Vulg. τῶν δήμων. τὸν δῆμον August. primus, Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 707. v. 16. οἳ] οἷοι August. primus. REISK.

P. 707. v. 17. τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς] Miror haec addita. SCHAEFER.

P. 707. v. 21. καὶ οὐδεὶς — ἔχειν αὐτούς] Vulg. καὶ οὐδεὶς πώποτε μὴ οὐ καλῶς ἔχειν ἀντεῖπεν αὐτούς. Verba sic ordinata dant August. primus et Bavaricus: καὶ οὐδεὶς πώποτε ἀντεῖπε μὴ οὐ καλῶς ἔχειν αὐτούς. Et sic dedi. REISK.

P. 707. v. 25. ἐφ' ὑμῖν] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 707. v. 26. διαχειροτονίαν] Citat hunc locum Harpocration v. Διαχειροτονία. REISK.

P. 708. v. 1. σκέψασθαι] Vulg. σκέψεσθε. σκέψασθαι margo Lutetianae e Paulina, August. primus, Bavaricus, Lessing. Et sic correxi. REISK.

P. 708. v. 1. καθεδεῖτε] καθέζειν [καθίζειν certe] νομοθέτας ἐνεργητικῶς accipiendum. Obsop. καθιεῖτε, παρὰ τὸ καθιέω, τὸ καθίημι. WOLF. Praeter Obsop. ita quoque legunt margo Benenati, Lindenbr. Ital. Bodlei. MSS. Manut. et Felic., Cod. item Venetus, qui etiam exhibet τοὺς νόμους καθιεῖτε. Atque καθιεῖτε certissima est lectio, a verbo καθίζω regulariter deducta, non παρὰ τὸ καθιέω, ut somniavit Wolfius. καθεδεῖτε certe nescio unde deduceretur. TAYLOR. καθιεῖτε margo Lutetianae ex indice Paulinae. καθεδεῖται August. primus, Aldina. καθεδεῖτε Weimaranus e suorum secundo cum interpretatione *constituetis*. καθεδεῖτε est secunda pluralis futuri secundi activi a καθέζω. Utramque lectionem, καθεδεῖτε et καθιεῖτε, dant diversae manus in Lessingiano. REISK. Haec ille in Variet. lection. In Annotatt. haec: „καθεδεῖτε. Improbat hanc lectionem Taylorus et solam καθιεῖτε probat ut devenientem a futuro 1. verbi καθίζω, quod huic loco unice conveniat, non cogitans ille καθεδῶ perinde futurum esse posse a verbo καθέζω, quod idem significat atque καθίζω. Quare nil opus esse iudicavi hic quicquam mutari. Habet utraque lectio suos auctores eosque idoneos." Atqui Graecitas novit medium καθεδοῦμαι, non novit activum καθεδῶ. καθιεῖτε Bekker. Quod quantumvis aptum sit loco, mirationem tamen movet insignis scripturae diversitas reperta in Codd. Bekk. Inprimis advertit me quod e Cod. k. enotatum est καθεδεῖται (σθαι supra). Scripsitne Orator repetens ipsa legislatoris verba (v. p. 706, 22.)

καϑ' ὅ τι τοὺς νομοϑέτας καϑεδεῖσϑαι? Hoc si scripsit, comparanda est persimilis constructio, quam passim legimus: ἐφ' οἷς ἐξεῖναι. Conf. not. ad p. 505, 18. et ad p. 637, 10. SCHAEFER.

P. 708. v. 2. τούτῳ] Malim τούτων. interea dum ista fiunt. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 708. v. 2. τούτῳ χρόνῳ] χρόνῳ τούτῳ Bekker. SCHAEFER.

P. 708. v. 3. πρόσϑεν] πρόσϑε Dindorf. V. not. ad p. 707, 8. SCHAEFER.

P. 708. v. 5. τι κατίδῃ] κατίδῃ τι Bekker. SCHAEFER.

P. 708. v. 5. ἀντείπῃ] [ἀντείποι.] Melius forte ἀντείπῃ, ut editt. Manut. et Felic. cum MStis Lindenbr. et Viridob. atque uti mavelit Lambinus. TAYLOR. Vulg. ἀντείποι. ἀντείπῃ August. primus, Paulina. Correxi ἀντείπῃ ob reliquos tot coniunctivos praemissos. REISK. Mira vero ratio. Sed modorum differentiam usumque illa aetas, frustra praelucente facem Dawesio, fere ignoravit. SCHAEFER.

P. 708. v. 6. ὄντων] Abest ab Aldina. REISK.

P. 708. v. 7. οὑτοσί] Bekkerus: „ουτοσίν r. s." SCHAEFER.

P. 708. v. 8. ἀνέμεινεν] Ita ego. [Alii enim ἐνέμεινεν.] et v. 11. ἐπεχειροτονήσατε pro ἀπεχειροτονήσατε. et ibid. οὔσης ἐνδεκάτῃ, ut in Lege τῇ ἐνδεκάτῃ et mox v. 12. δωδεκάτῃ. Deinde v. 14. διαπραξάμενος διὰ τοῦ ψηφίσματος. τὸ τί; καϑίζεσϑαι νομοϑέτας. WOLF. Vulg. ἐνέμεινεν. ἀνέμεινεν margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 708. v. 10. χρόνων] Abest ab August. primo. REISK.

P. 708. v. 11. ἐπεχειροτονήσατε] ἀπεχειροτονήσατε Paulina. Sed corrigit Wolfius in Annotatt. [ad v. 8.]. REISK.

P. 708. v. 11. ἐνδεκάτης] Immo ἐνδεκάτῃ, quomodo etiam Wolfius ad v. 8. correxit. SCHAEFER.

P. 708. v. 13. ἀφειμένης] ἀφειλαμένης August. primus. Cuius erroris enormitate ne quis offendatur, tenendum, antiquam illam manum primitus dedisse τιμῆς, sed postmodum, agnito errore, super τιμ posuisse puncta, quae significarent, illas tres literas delendas esse, et superscripsisse βουλ. Sed errorem in ἀφειλαμένης commissum pariter tollere omisit: nam in scholiis ab eadem manu perspicue et sine litura exaratum est ἀφειμένης. REISK.

P. 708. v. 15. τοῦ] Vulg. τό. τοῦ Aldina, Paulina, unde index Lambini repetiit. Et sic corrigit quoque Wolfius [ad v. 8.]. Plane omittunt August. primus et Bavaricus. Correxi τοῦ. REISK. Articulum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 708. v. 17. εἰδῆϑ'] ἴδηϑ' Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 708. v. 17. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 708. v. 18. οὗτοι] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 708. v. 18. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 708. v. 20. ἀναγίνωσκε] ἀναγίγνωσκε Bekker. SCHAEFER.

P. 708. v. 22. Ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης κ. τ. λ.] Ex hoc loco videtur colligi posse, unamquamque tribum vel φυλὴν divisam fuisse in decem partes seu προεδρίας, et unamquamque obtinuisse, id est, praefuisse concilio unum diem usque ad ultimum vel decimum, et sic indigitari, Πανδιονὶς πρώτη, Πανδιονὶς δευτέρα, Πανδιονὶς τρίτη, usque ad decimam, post quam prima recurrebat ad undecimum diem τῆς πρυτανείας, et sic deinceps. Ideo hoc loco praesidet prima Pandionis undecimo prytaniae die. PALMER. Adde eundem Palmerium ad Petiti Legg. Attic. L. III. Tit. I. pag. 269. edit. Wesseling. (ubi fallitur vir doctissimus autumatque, dici τῆς Πανδιονίδος πρώτην, δευτέραν etc., subintellecta voce προεδρίαν.) Scaliger. de Emendatione Tempor. l. II. init. Dodwell. de Cyclis Diss. III. §. 37. et Ulpianum denique in scholiis ad hunc locum. Quo pacto haec verba sunt intelligenda, paucis expediam. Quod dixit olim p. 706, 8. Ἐπὶ τῆς πρώτης πρυτανείας, τῇ ἑνδεκάτῃ, effert modo: Ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης, τῇ ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. Et nihil variatur. Tribus enim Pandionis (sive sorte hoc anno id obtigerit, ut primam prytaneam gereret, uti omnes nos olim sensimus, sive istam praerogativam iure obtinuerit et caeterae quoque tribus ordine et serie ad prytaneam quaeque suam succederent, ut Dodwellus solus in l. c. sibi in animum induxit,) in hoc loco nomen suum primae prytaneae adnectit, quod in priore isto auctor dissimulavit. Ait igitur: *Prima prytanea, id munus gerente tribu Pandionide, die vero undecimo istius prytaneas*, caetera. Confer p. 712, 18. 723, 10. Sane ubi rem mecum expendam, videtur mihi Legislator in loco priore, scilicet p. 706, 8., cum generaliter et de rebus futuris praecipiat, nomen tribus non adiecisse propter sortis incertitudinem, nescius scilicet, quaenam praesideret: at cum Orator rem gestam et praeteritam narret, aut ubi ad acta civitatis monumentaque publica refertur, quid quo magistratu consignatum sit, ibi liquido potuisse vel disertissime scribi tribus, quae praeerat. Accedit etiam, quod eadem sit mens Ulpiani, cuius auctoritatem aut ignoravit aut dissimulavit Dodwellus. Ἐνταῦθα καλῶς προσέθηκε τὴν φυλὴν, τὴν Πανδιονίδα, ἐπειδὴ ἔτυχε τότε αὐτὴν κληρωθῆναι πρώτην πρυτανεῦσαι. ἀνωτέρω, ἐπειδὴ τὴν ἐπιχειροτονίαν τῶν νόμων ἀνέγνωκεν, εἰκότως οὐχ ὥρισε, ποίας πρυτανευούσης πρώτης· ἐπειδὴ ἄδηλον ἦν, ὡς εἴπομεν, ποία κληροῦται ἀεὶ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα πρώτη πρυτανεῦσαι. Verum utcunque ea res sit, omnino admittenda est mea de hoc loco sententia, ni potior esse videretur doctissimi Iurini divinatio, quae sequitur. TAYLOR. Πρώτη Πανδιονὶς, quod illo nimirum anno Pandionis tribus Hecatombaeone mense, qui primus erat anni mensis, prima prytaniae munere fungeretur.

V. celeb. Corsini F. A. T. I. p. 101. TAYLOR. *in Schedis*. Puto rescribendum vice πρώτης πρυτανευούσης. Ita etiam p. 712, 18. IURIN. πρώτης, scilicet ἐν τούτῳ τῷ ἔτει (vel τότε) πρυτανευούσης. In prytania tribus Pandionidis, quae tribus tum temporis vel isto anno prima prytaneatum agebat, et quidem undecimo die, numerando ab initio istius prytaniae. Videntur tribus quotannis sortitae fuisse, quo ordine prytaneatum agerent. REISK.

P. 708. v. 23. Ἐπικράτης] [Τιμοκράτης.] Immo Ἐπικράτης potius. Hoc enim psephisma non rogatur a Timocrate, sed a quodam eius amico, Timocrateae rogationi succenturiante atque aditum struente. Atque in eadem sententia Ulpianum esse video, qui per totam hanc Orationem optimam operam praestitit: ψήφισμα (hoc nempe praeparatorium) ἔγραψεν Ἐπικράτης, φίλος τοῦ Τιμοκράτους, —. εἰ γὰρ καὶ τὰ δύο ἐποίησεν ὁ Τιμοκράτης, ὕποπτος ἂν ἐγίνετο. Vide hominem ad v. 21. et p. 709, 13. Porro in omnibus fere, praestantissimis certe, exemplaribus Ἐπικράτης scribitur, non Τιμοκράτης, Ven. scilic. Bodlei. Lindenbr. Aug. Ital. Vindob. Expedire autem mihi aliquem velim, unde aliter tot librarii adriperent ignotum istum Epicratem. Proclive erat vicissim, id quod nonnulli faciunt, ab ignoto Epicrate ad notiorem Timocratem deflectere. Vidit huius correctionis necessitatem Petitus ad LL. Att. p. 87. edit. ornatissimi Wesselingii. TAYLOR. Vulg. Τιμοκράτης. Ἐπικράτης August. primus. Et sic correxi. Epicrates ergo scripsit decretum, quod legi Timocratis (altero die post latae) aditum munivit. V. p. 712, 18. REISK.

P. 708. v. 23. θύηται] [θύηταί τις.] Dele τις, fideiussoribus Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Ital. Vindob. TAYLOR. Vulg. θύηταί τις. τις abest ab August. primo, Bavarico. Delevi. θύηται h. l. est, non medium, sed passivum. *quomodo sacra diis fiant.* REISK. Non *quomodo*, sed *ut*. SCHAEFER.

P. 708. v. 28. ἡ διοίκησις] ἡ δαπάνη, ἡ χορηγία. Sic οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, οἱ τῶν προσόδων τῆς πόλεως ἐπιμελούμενοι. WOLF. Aliquatenus Wolfius. Non autem vidit, quam solenni usu et proprietate sermonis aliquando hoc vocabulum denotet *reditum civitatis*, *bona sive fortunas reip.*, quarum nempe auxilio διοικοῦνται τὰ πάντα. Adducam nonnulla, unde ea, quae dixi, cum indicta sint alio ore, elucidari et confirmari possunt. Noster infra in hac ipsa Oratione p. 730, 23. ἔτι τοίνυν τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν, scilic. reditus tam sacros quam publicos, tam res religionis quam quae sunt universitatis. Proxime ibid. v. ult. διὰ τοίνυν τοῦ νόμου τούτου διοικεῖται τὰ κοινά. Hoc est, ut locus ille indicat: *ex hac lege factum est*, *ut reip. facultates suppetant*. Pergam porro: p. 731, 4. οὐ γὰρ ὄντων ἱκανῶν τῶν ἐκ τῶν τελῶν χρημάτων τῇ διοικήσει τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα διὰ τὸν τοῦ νόμου τούτου φόβον καταβάλλεται. Deinde v. 8. ὅταν αἱ τῶν τελῶν καταβολαὶ μὴ ἱκαναὶ

ὥσι τῇ διοικήσει. Proxime p. 732, 12. τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας λυμαίνεται, τὴν διοίκησιν καταλύει. Similiter in ista Oratione c. Neaeram non longe a principio p. 1346, 17. διαχειροτονῆσαι τὸν δῆμον, εἴτε δοκεῖ τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. Nempe *the surplus of the revenue.* Et deinceps v. 20. eiusd. pag. κελευόντων τῶν νόμων — τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι. TAYLOR.

P. 708. v. 25. ἐνδεῖ] προσδεῖ August. primus. REISK.

P. 708. v. 26. τοὺς] τοὺς posterius abest ab August. primo. REISK.

P. 708. v. 26. καθίσαι] καθῆσαι August. primus. Quod una cum proximo κατεπείγειν p. 709, 2. *perperam* scriptum pro more suo pronuntiat Fabricius seu Wolfius. REISK.

P. 708. v. 27. ἐκ τῶν ὀμωμοκότων] τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον. V. p. 706, 25. SCHAEFER.

P. 708. v. 29. Ἐνεθυμήθητ'] Ἐνθυμήθητε.] Malim et hic Ἐνεθυμήθητε. WOLF. Vulg. Ἐνθυμήθητε. Malim Ἐνεθυμήθητε. *Observastis, animadvertistis interea, dum psephisma hoc recitaretur.* Nam alias imperativus non quadraret. Qui possit attentio iudicibus imperari ad legem, non adhuc recitandam, sed iam recitatam. Itaque sic de meo dedi. Praeterea quoque insinuatio haec est in gratiam auditorum, qua praeoccupatos eorum animos nobis conciliamus, cum eorum attentionem et sollertiam in momentis causae ultro observandis, etiamsi a nobis admoniti minus sint, laudamus. REISK. Ἐνθυμήθητ' Bekker. Quod qui ferri possit, ego non magis quam Wolfius Reiskiusque intelligo. Conf. p. 711, 2. 713, 10. SCHAEFER.

P. 709. v. 2. κατεπεῖγον] κατεπείγειν August. primus. In Bavarico est etiam vulgata, sed super o est ει scriptum. REISK.

P. 709. v. 2. αὐτὸς] *ultro, sponte sua, iure suo*, a nulla alia re quam a libidine sua ductus. REISK. Est simpliciter *ipse*: quippe novitius legislator opponitur veteri illi. SCHAEFER.

P. 709. v. 5. τι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 709. v. 7. αὐτοῖς] sibi caeterisque sodalibus flagitii, quorum intererat hanc legem ratam fieri. REISK.

P. 709. v. 8. καθιζομένων] καθεζομένων August. primus. REISK.

P. 709. v. 10. μὲν] Post μὲν addit δὴ August. primus REISK.

P. 709. v. 11. [καὶ]] καὶ uncis inclusi. Cuius loco malim aut τῆς legi aut utrumque omitti. REISK. Uncos iure amovit Bekker. Conf. τὴν διοίκησιν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς v. 1. SCHAEFER.

P. 709. v. 11. βελτίω νόμον οὐδέν'] βελτίονα νόμον οὐδὲν (voluit οὐδέν' cum apostropho) August. primus. REISK. Bekkerus:

„βελτίονα k. s." Quid si cui magis probetur ob χείρονα, compararet hoc Platonis Legg. II. p. 656. s. HSt. οὔτε τι καλλίονα οὔτ' αἰσχίω, ubi tot nuper collati Codd. nihil dant diversitatis. SCHAEFER.

P. 709. v. 12. οὔτε τὸ] τό τε margo Lutetianae. REISK.

P. 709. v. 13. οἵ τε] οὔτε margo Lutetianae. οὔτε οἱ νόμοι Wolfius in Farragine. REISK.

P. 709. v. 15. ἐνομοθέτει] Wolfius: leges tulit. Immo: legem tulit. IURIN.

P. 709. v. 21. καίτοι — ἠκούσατε] Citant Anecd. Bekk. p. 122, 15. SCHAEFER.

P. 709. v. 23. εἰδότα δ' — ψήφισμα οὐδὲν] [εἰδότα δ' οὐκ ἐῶνθ' ἕτερον ψήφισμα οὐδέν.] Wolfius: *qui sciret item, easdem non sinere ullum decretum aliud.* Perperam. Refertur enim vox ἕτερον non ad ψήφισμα, sed ad νόμον subintellectum. Verti ergo oportebat: *qui sciret item aliam non sinere decretum ullum.* IURIN. Bene mehercule factum a viro praestantissimo, cum vox, quam ille subintelligit ad orationem sustentandam, in nonnullis exemplaribus reperiatur disertissime scripta. Lambinus, ut locum complanaret, pro ἐῶνθ' legit ἐῶντας, ad quem morem interpretatur Wolfius. Atque profecto ita exhibent editiones a Manutio et Feliciano profectae. Sed Iurinum optimum sequor atque ita totum locum refingo ex MSS. optimis: εἰδότα μὲν τοὺς νόμους, ὧν ὀλίγῳ πρότερον πάντες ἠκούσατε, κυρίους ὄντας, εἰδότα δ' οὐκ ἐῶνθ' ἕτερον νόμον ψήφισμα οὐδὲν, οὐδ' ἂν ἔννομον ᾖ, νόμου κυριώτερον εἶναι, γράψαι καὶ θεῖναι νόμον ὑμῖν κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ καὶ αὐτὸ παρὰ τοὺς νόμους εἰρημένον ᾔδει. *cum sciret, aliam quoque exstare legem, qua constitutum est, ut nullum populiscitum, etiam legitimum, plus auctoritatis haberet, quam legibus attribuitur, ipse interea legem ferret virtute populisciti, quod ipsum probe sciret contra leges esse factum.* Nimirum haec est ea lex, de qua disputavi quamque olim emendavi ad Aristocrateam p. 649, 21. Occurrit etiam, sed mendosa, apud Andocidem de Mysteriis pag. 11. ult. et 12, 12. edit. Steph. ψήφισμα δὲ μηδὲν μήτε βουλῆς μήτε δήμου κυριώτερον εἶναι. Utrobique post δήμου adde νόμου, quae vox ab illa strangulatur. *Nullum neque SCtum neque Populiscitum Leges auctoritate vincat.* Illud habe. TAYLOR. Vulg. ἕτερον ψήφισμα. ἕτερον νόμον ψήφισμα August. primus, Bavaricus, Lessing. Wolfius dubitabat, quo referretur ἕτερον, utrum ad νόμον, an ad ψήφισμα. Subaudiri νόμον contendit Iurinus. Addidi νόμον, non quasi omnino necessarium, poterat enim facile a lectore paulo attentiore e superioribus tacite repeti, sed quo planior et apertior esset oratio, et quo facilius error caveretur. Idem est atque si dixisset: *tametsi sciret Timocrates*, ὅτι νόμος ἐστὶν ἕτερος οὐκ ἐῶν ψήφισμα κυριώτερον εἶναι νόμου, *legem esse aliam adhuc vetantem,*

ne quod decretum esset validius lege. Nam vocem hanc, νόμου, addendam esse v. 24. Tayloro assentior, tametsi libri repugnant. REISK.

P. 709. v. 24. ἔννομον] Opponitur παρὰ τοὺς νόμους εἰρημένον v. sequ. SCHAEFER.

P. 709. v. 24. ἔννομον ᾖ] Vulg. ἔννομον. Addunt ᾖ August. primus, Bavaricus, Paulina. Addidi. REISK.

P. 709. v. 24. κυριώτερον] νόμου κυριώτερον Lessing. REISK. νόμου κυριώτερον Bekker. V. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 709. v. 25. ὑμῖν κατὰ ψήφισμα] Vulg. ὑμῖν τὸ ψήφισμα. ὑμῖν κατὰ ψήφισμα August. primus. ὑμῖν κατὰ τὸ ψήφισμα Bavaricus. Correxi ὑμῖν κατὰ ψήφισμα sine articulo, qui h. l. est inutilis. REISK.

P. 709. v. 27. αὐτὴν] Mallem abesse. SCHAEFER.

P. 709. v. 27. μή] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. *securitatem quidquam molestum patiendi*, h. e. fidem, fore, ut nil quicquam molesti patiatur. REISK. Uncis includere voluit, non inclusit: aut operae non paruerunt. Quod bene cecidit: nam particula recte addita est. SCHAEFER.

P. 709. v. 28. δεινὸν,] Dele distinctionem: arcte enim iungenda τοῦ μή τι — τῷ χρόνῳ. SCHAEFER.

P. 709. v. 28. ποιήσασαν] F. ποιήσασιν. Vide, quantum praestet! TAYLOR. Vulgata recte habet, tametsi Tayloro displicet. Sententia est: *Indignum est, remp. unicuique hoc tempore securitatem iniuriarum spopondisse, quippe quae resp. fecerit* ἱερομηνίαν. Est autem ἱερομηνία iustitium seu publica cessatio ab exercitio armorum et simultatum, tempus, quo μένομεν τὰ ἱερὰ, sacra manemus, iis solis vacamus, omissis tantisper et sopitis rebus aliis omnibus a religione festi diei alienis: quo tempore severe interdictum erat odiorum quacunque exercitatione. Mavult Taylorus ποιήσασιν exclamans prae gaudio super inventi sui praestantia: *Vide, quantum praestet!* Ego vero nil video. Quid quod deterior est haec lectio vulgatâ et plane nequit neque intelligi neque cum constructione conciliari. Quorsum enim referas hunc dativum pluralem? Deinde ποιεῖν ἱερομηνίαν longe est aliud atque ἄγειν. Utentes iustitio dicuntur id ἄγειν, *agere, obire, eo fungi*, resp. vero id sanciens, indicens, imperans dicitur ἱερομηνίαν ποιεῖν. REISK. Bene disputat vulgatam tuens contra Taylorum. Reliqua disputatio viri eximii habet quae iure reprehendas. Primum enim perperam ait sententiam esse: *Indignum est, remp. — spopondisse.* Hoc vero non indignum est, sed vel maxime honestum. Fugit Reiskium Graecorum consuetudo periodi membra per particulas μὲν et δὲ sic vinciendi, ut primaria enuntiationis notio posteriori membro contineatur, prius complectatur secundariam propterea praemissam ἀντιθετικῶς, ut quae se-

quitur primaria animum per hanc oppositionem valdius moveat. Itaque sententia est: *Indignum est, cum resp. — spoponderit, ipsam a Timocrate — maximâ iniuriâ affectam esse.* Conf. simillimum locum p. 690, 26. ss. et v. not. ad p. 667, 13. et p. 920, 2. Deinde vix credibilis est error Reiskii de etymo vocis ἱερομηνία. Etymolog. M. c. 469, 15. Ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα, ἡ ἐν τῷ μηνὶ ἱερὰ ἡμέρα. SCHAEFER.

P. 709. v. 28. αὐτὴν] Revocavi ex editis omnibus et MSS. Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Vindob. pro vulgato αὐτῆς. TAYLOR. Vulgatum dicit Wolfianum. REISK.

P. 710. v. 2. τί] τίς August. primus, omisso τις proxime insequente. REISK.

P. 710. v. 3. καταλύων] *violando* Wolfius. Immo *tollendo* vel *abrogando*. IURIN.

P. 710. v. 3. αὐτῆς] Scilicet τῆς πόλεως. REISK.

P. 710. v. 5. τοίνυν] οὖν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 710. v. 12. νόμοις]. νόμον indices Aldi et Pauli. Hoc malim, aut utrumque copulari: τοῖς οὖσι νόμοις νόμον. REISK. Vulgatam cave mutes. SCHAEFER.

P. 710. v. 13. πρῶτον τουτονὶ] Vulg. τουτονὶ πρῶτον. Invertit August. primus. REISK. τουτονὶ πρῶτον Bekker. SCHAEFER.

P. 710. v. 14. [νόμον οὐδένα] ἐναντίον] Legendum videtur νόμον οὐδένα νόμῳ ἐναντίον. IURIN. νόμον οὐδένα absunt ab August. primo. Uncis inclusi. In ἐναντίον subauditur e v. 11. s. τοῖς οὖσι νόμοις. REISK. Recte confutavit Anglum: secus adhibuit uncos a Bekkero amotos. SCHAEFER.

P. 710. v. 14. εἰσφέρῃ] εἰσφέρει Paulina. REISK.

P. 710. v. 18. ἐν νομοθέταις] τοῖς νόμοις, οἳ ἂν ἐν τοῖς νομοθέταις λύωνται p. 707, 15. V. not. ad p. 31, 11., ubi verti *per* νομοθέτας. Possis accuratius *in consessu* s. *consilio nomothetarum*. SCHAEFER.

P. 710. v. 18. τῶν] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 710. v. 20. ἕτερον τιθέντι] [ἕτερόν τι τιθέντι.] Dele otiosum istud τι, quod ortum traxit ex initio vocis sequentis. Delent Barocc. Vindob. et Petitus LL. Attic. p. 185. TAYLOR. Vulg. ἕτερόν τι τιθέντι. τι abest ab August. primo, Bavarico. Mediam vocem delevi ut perperam e proximi vocabuli initio enatam. ἕτερον non est h. l. neutrum, sed masculinum, scilicet νόμον. REISK. Bene correxit: secus Fr. A. Wolfius ἕτερον ἀντιτιθέντι Prolegomm. ad Leptin. p. 130. SCHAEFER.

P. 710. v. 20. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν] Wolfius: *suffragia ferunto.* Potius: *suffragia ferendi potestatem faciant.* IURIN.

Recte. Sic ἐπιχειροτονίαν ποιεῖν p. 706, 10. ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν διαχειροτονίαν p. 707, 25. SCHAEFER.

P. 710. v. 22. τῷ Ἀθηναίων] Vulg. τῶν Ἀθηναίων. τῷ Ἀθηναίων August. primus, Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 710. v. 26. ἀντιτιθῇ] ἀντιθῇ August. primus, Bavaricus. REISK. Placet. V. p. 711, 1. SCHAEFER.

P. 710. v. 27. τῷ Ἀθηναίων δήμῳ] τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων August. primus, Bavaricus. REISK. τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων Bekker. V. v. 22. SCHAEFER.

P. 710. v. 27. ᾖ ἐναντίον τῶν κειμένων τῳ] Post τῳ encliticum videtur deesse μὴ λύσας τοῦτον. Duae hic proponuntur conditiones, quae potestatem dant litis in aliquem instituendae ex titulo τῶν παρανόμων: altera, si quis novam legem ferat, sed eam noxiam, tametsi vetustiorem legem ei contrariam sustulerit; altera, si quis legem ferat utilem quidem illam reipubl., verumtamen praeterhabita cautione legem vetustiorem novae legi repugnantem tollendi. Utrum horum quis peccarit, in eum dat haec lex actionem ex titulo illius legis, quae punit eos, si qui legem tulerint civitati haud accommodatam. REISK. Non deest quod Reiskio videtur deesse: quippe id ipsum latet in voce ἐναντίον. Nam si est ἐναντίος τῶν κειμένων τῳ, nempe ὁ κείμενος, ᾧ ἐναντίος ἐστὶν, οὐκ ἐλύθη. SCHAEFER.

P. 711. v. 2. καλῶς] Vulg. καλῶν. καλῶς August. primus. Et sic correxi. REISK. V. p. 712, 6. SCHAEFER.

P. 711. v. 6. πρῶτον μὲν] Quod ei respondet ἔπειτα, latet in formula ἔτι πρὸς τούτῳ v. 15. SCHAEFER.

P. 711. v. 8. δύο τινὲς] Cod. Vindob. ignorat inficetum istud τινὲς. TAYLOR. τινὲς abest ab August. primo. Taylorus id inficetum appellat. Ego contra vel elegans et exquisitum appellem. REISK. Ambo ad extrema deerrarunt. τινὲς illud neque inficetum est neque elegans et exquisitum. De hoc pronomine numeralibus iuncto alibi in his Commentariis dicere memini. Adde quae congessi in H. Stephani Thes. c. 9496. A. D. SCHAEFER.

P. 711. v. 11. ἀξιοίη] [ἀξιοῖ.] Cod. Vindob. habet ἀξιοίη. Tu illum sequere. TAYLOR. Vulg. ἀξιοῖ. ἀξιοίη August. primus. Neque ἀξιοῖ damnem, sponte mea quidem. Sed codices consentiunt in ἀξιοίη ut magis atticum. Quapropter hoc dedi. REISK. ἀξιοῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 711. v. 13. ψηφιζομένους] Scilicet ὑμᾶς. ψηφιζομένοις margo Lutetianae. Scilicet ὑμῖν. Nil interest, utram lectionem optes. REISK. Ad sensum nihil interest: plurimum ad fidem scripturae. Atqui accusativus nititur auctoritate librorum: dativus, ut videtur, solâ coniecturâ Lambini. SCHAEFER.

P. 711. v. 13. [νόμον]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Vocem delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 711. v. 14. ἡ γνῶσις] Post ἡ γνῶσις deesse videtur ἄδικος [vel ἀσεβὴς] οὖσα. *per alteram enim legem fit, ut sententia vestra sit iniqua et periurio affinis.* REISK. Nihil deest. παρὰ h. l. non est *per*, sed *contra*. SCHAEFER.

P. 711. v. 15. τούτῳ] Vulg. τούτοις. τούτῳ August. primus, Bavaricus, sed hic cum vulgata superscripta. Correxi τούτῳ. Praecessit enim v. 14. τοῦτό τ' οὖν — de una re, non de pluribus. REISK.

P. 711. v. 16. τῶν νόμων ὑμᾶς] ὑμᾶς τῶν νόμων Bekker. SCHAEFER.

P. 711. v. 17. αὐτῶν] αὐτῷ August. primus. Error natus ex iota adscripto. REISK.

P. 711. v. 17. πολλαχῇ] Vulg. πολλαχοῦ. πολλαχῇ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Recte. *multimodis.* SCHAEFER.

P. 711. v. 17. διακρούσασθαι] Post h. v. videtur οἷον vel simile quid in hoc loco deesse, ut γὰρ post τούς. REISK. Ne audias. Sequuntur ἀσύνδετα. SCHAEFER.

P. 711. v. 18. τοὺς συνηγόρους, οὓς χειροτονεῖτε] αἱρεῖσθαι δὲ καὶ τοὺς συναπολογησομένους τὸν δῆμον τοῖς νόμοις p. 707, 15. SCHAEFER.

P. 711. v. 18. τις πεῖσαι] Vulg. πεῖσαί τις. Invertit August. primus. REISK. πεῖσαί τις Bekker. SCHAEFER.

P. 711. v. 20. κελεύει,] Dele distinctionem. SCHAEFER.

P. 711. v. 20. ὡς] Abest a Bavarico. REISK. Recte delevit Bekker.: oportueratque deleri, etiamsi omnes libri tuerentur. Scilicet ἐκτιθέναι — πάντας est ὑποφορά: quapropter post πάντας plene interpungendum. Sequitur ἀνθυποφορά: τάχ' ἂν — ἀναγνοῖεν ἄν. Hoc non animadversum quantas turbas concitaverit, ostendet nota proxime sequens. SCHAEFER.

P. 711. v. 20. ὡς τάχ' ἂν — ἀναγνοῖεν ἄν.] [ἀγνοοῖεν ἄν.] Sub. τὴν διάνοιαν τοῦ νόμου. Alii ἀναγνοῖεν, quod fere idem est. Legere enim et non intelligere est negligere, ut inquit ille. WOLF. ἀγνοοῖεν MSS. Ald. editt. Manut. et Felic. Aug. et Lambinus. ἀγνοῖεν caeteri fere omnes. ἀναγνοῖεν edidit Wolfius iuxta id, quod MSS. Manut. et Felic. exhibent cum nostro Vindob. Sed neque MStorum lectio neque Wolfii explicatio neque Lambini hariolatio *) mihi locum satis extricare videntur. TAYLOR. ἀγνοῖεν margo Lessing. et Lutet., quod nihili est. Correxit Weimar. e suorum secundo ἀγνοοῖεν, quod est in August. primo, Paulina, indice Aldinae. Locus perquam difficilis et perobscurus: quod vel ipsa

*) Lambinus nempe in indice sic dedit: οἱ δ' οὐδὲν προσέχοντες ἀγνοοῖεν. REISK.

discrepantia codicum in v. ἀναγνοῖεν indicat, pro quo multi codices dant ἀγνοοῖεν. Utram lectionem optes et quoquo te verses, sententiam tamen ne probabilem quidem expedias. Hoc video quidem satis clare, ex illis, εἰ μὴ προαίσθοιντο, negationem esse tollendam, ut haec sententia exsistat: *Legislator iussit, ut novae ferendae leges in publico legendae omnibus proponerentur, quia, si minus id fiat, facile contingat, ut, quid rei agatur, eos fugiat, qui, si praesensissent, oblocuturi fuissent.* Sed alterum membrum, οἱ δ' οὐδὲν προσέχοντες ἀναγνοῖεν [vel ἀγνοοῖεν] ἄν, non extrico. Quid si μὴ illud e sede, quam importunam occupavit, huc transferamus? ut sit: οἱ δ' οὐδὲν προσέχοντες ἂν μὴ ἀγνοοῖεν ἄν. *contra vero, qui nil curent, feratur illa lex, nec ne, saltim ne nesciant, quid agatur.* Sed viderint alii acutiores. Possit quoque v. 22. vulgata ἀναγνοῖεν sic accipi: *alii autem, tametsi nil sint curaturi, utrum feratur lex quaepiam, nec ne, tamen eam in tabula publice proposita legant, et, ut fit in populo, per causam sermonis familiaris ea de lege ad illos superiores, acutiores illos patriaeque amantiores, referant, quo futurum, ut hi cordatiores ab illis segnioribus admoniti celeriter accurrant pestemque irrumpentem depellant.* Quicquid huius rei est, oratio est vitiose concisa et abrupta, quae lectorem meditando torqueat. Post haec scripta venerunt mihi rem diligentius pensitanti alia in mentem, quae illis ipse praeferam, ut menti oratoris convenientiora. Vult enim orator demonstrare, per hanc unam legem de lege nulla ferenda alii vetustiori legi repugnante cautum esse securitati legum omnium: nam tametsi lex nova proponatur publice, fieri tamen vel sic posse, ut lex noxia feratur: facile enim posse evenire, ut prudentiores de ea nil praesciant et ut ea lex solummodo legatur a tardis et incuriis salutis publicae. Verum sic non quadrat ὡς, sed eius in locum ἀλλὰ erit sufficiendum. Quo admisso erit vulgata in reliquis sic satis tolerabilis et haec sententia: ἀλλὰ τάχ' ἂν —, *atqui facile, si sic fors ferat, eos, si qui obrogaturi sint, fugiat hanc legem ferri, si nempe nihil eius praesenserint, alii autem supini legant quidem illam legem, verumtamen ei haud intercedant.* At vel sic tamen, hac admissa interpretatione, post λάθοι deerit κυρωθείς: quod facile agnoscent graece callentes. Verum sic deerit huic obiectioni conveniens depulsio. Quicquid est, quoquo me verto, exitum nullum reperio. Penes me tamen certum est, oratorem sic ferme reliquisse: τοὺς μὲν ἀντειπόντας ἄν, εἰ προαίσθοιντο, εἰσφερόμενος, εἰ μὴ προαίσθοιντο, λάθοι, οἱ δ' οὐδὲν προσέχοντες οὐδ' ἀναγνοῖεν ἄν. quia facile fiat, si fortuna adversa sic velit, ut iis, qui, si praescissent, fuissent oblocuturi, nesciis et non sentientibus lex noxia perferatur: nam qui talia non curant, ne legant quidem eiusmodi leges, tametsi publico in loco propositas ad legendum. REISK. Mirabiliter aestuat vir optimus in loco sensus satis expediti. Orator hoc dicit: *At Legislator, inquit, leges*

rogandas publice proponi iubet, ut omnes cognoscant. At hac ratione nondum satis prospectum est civitati. Fieri enim potest, ut cordati cives, impedituri illi, ne noxiae leges perferantur, publice propositas non legant, nisi forte fraudem praesenserint, legant soli ii, qui susque deque habent, tales leges perferantur nec ne. SCHAEFER.

P. 711. v. 22. ἂν] Abest ab indice Aldi. REISK.

P. 711. v. 22. ἀλλὰ γράψασθαι κ. τ. λ.] Anthypophora est, cui respondet v. 25. κἂν ἐνταῦθ' ἀπαλλάξῃ τις τὸν ἐπιστάντα, τὸν γραψάμενον καὶ ἀκυρώσοντα. WOLF. Nescio anthypophoram. Interea scio, quid velit hic sibi locus, idque strenue nescire Wolfium. *Leges non solum prostare publice iubet, ut ab omnibus legi et examinari possint, verum etiam unumquemque nostrum eas in iudicium vocare hortatur: id quod ego nunc feci.* ἀλλὰ, *sed praeterea, verum etiam.* TAYLOR. Taylorus Wolfium audire debebat. ἀλλὰ γράψασθαι νὴ Δί' ἕκαστον ἔστιν nova est ὑποφορά (Wolfio minus recte dicta ἀνθυποφορά), indice etiam formula solenni νὴ Δία. Post πεποίηκα sequitur ἀνθυποφορά. SCHAEFER.

P. 711. v. 25. ἀλλὰ κἂν ἐνταῦθ', ἂν ἀπαλλάξῃ] Vulg. κἂν ἐνταῦθ' ἀπαλλάξῃ. Post ἐνταῦθ' addit ἂν August. primus. Addidi ἂν, quod accipiendum est pro ἐὰν, *si.* Sin minus, h. e. si ἂν solito modo pro potentiali accipitur, legendum erit mox ἡ δὲ πόλις παρακέκρουσται. Ego dedi *) sic de meo: ἀλλὰ κἀνταῦθα, ἂν ἀπαλλάξῃ —. Caetera bene habent. Constructio haec est: ἀλλὰ κἀνταῦθα παρακέκρουσται ἡ πόλις, ἐὰν ἀπαλλάξῃ τις τὸν ἐπιστάντα, id est τὸν ἐπιστάτην, tametsi nescio, an illud pro hoc usitatum fuerit. *Verum et hic quoque circumvenitur resp., si quis epistatam a cura reip. in hoc negotio fraude averterit.* — Pro ἡ πόλις sententia postulat ἡ δὲ πόλις. Ante κἂν si non plane necessarium est ἀλλὰ praeponi, erit tamen satius: ἀλλὰ κἂν ἐνταῦθα. Illud ἀλλὰ, ut obiectiones, ita refutationes illarum obiectionum orditur. τὸν ἐνστάντα **) appellat inimicum et exagitatorem novae legis, qui eius rogatori acriter insistat, eum graviter premat atque urgeat neque sinat quiescere. REISK. Recte κἀνταῦθ', ἂν ἀπαλλάξῃ Bekker., omisso ἀλλὰ. SCHAEFER.

P. 711. v. 25. ἂν ἀπαλλάξῃ τις] *si quis amoverit,* quocunque id fiat modo, non tantum corrumpendo. Bene Zonaras c. 255. Ἀπαλλάξας. ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. V. Harpocrat. p. 35. edit. Lips. SCHAEFER.

---

*) Non dedit, ut vides, sed videtur voluisse dare. Omnino haec annotatio, si qua alia, redolet Reiskii liturarios. SCHAEFER.

**) Fuit igitur cum Reiskius ἐπιστάντα mutatum vellet in ἐνστάντα. SCHAEFER.

P. 711. v. 26. τις] Ita omnino. Atque ita Barocc. Felic. Lindenbr. Aug. Paris. Ital. Obsop. et Vindob. Vulgo τισὶ. TAYLOR. τισὶ Aldina. τις Weimar. et Lessing. REISK.

P. 711. v. 26. τὸν ἐπιστάντα] V. Wolfius ad v. 22., quem recte interpretantem Reiskius audire debebat. SCHAEFER.

P. 711. v. 26. ἡ μόνη] Vulg. μόνη. ἡ μόνη August. primus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 711. v. 27. καὶ δικαία καὶ βέβαιος] καὶ βεβαία καὶ δίκαιος Paris. primus, August. primus. REISK. V. Dindorfius praefat. p. X. et Matthiae ad Euripid. Iphig. Taur. 1169. SCHAEFER.

P. 711. v. 28. γνῶναι τὸ δίκαιον] [γνῶναι.] γνῶναι τὸ δίκαιον Manut. Felic. Lindenbr. Aug. Obsop. Cum hoc autem homine germanam lectionem esse statuo. TAYLOR. Vulg. γνῶναι. Post h. v. addunt τὸ δίκαιον, non August. primus, nam in eo haec non est accessio, (falluntur qui aiunt,) sed Felic. P. Manut. Weimar. Lessing. Addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 711. v. 28. βέλτιον] βέλτιστον August. primus, Lessing. REISK. βέλτιστον Bekker. SCHAEFER.

P. 712. v. 1. διαφθείρας] Subaudi πάντας ὑμᾶς. REISK. διαφθείρας definit generalem notionem alterius participii, ἀπαλλάξας. V. not. ad p. 711, 25. Sensus huius loci: *Nemo unus enim vos nec decipiendo nec corrumpendo permovere possit, ut deteriorem legem meliori praeferatis.* SCHAEFER.

P. 712. v. 2. χείρονα] χείρω Paris. primus, August. primus, Bavaricus. REISK. χείρω Bekker. SCHAEFER.

P. 712. v. 6. ἠφάνισεν, ἐξήλειψεν] Puto Morelium ita hanc rem reputasse aut in suis exemplaribus invenisse, ut veritas voluit, nempe illa priore voce in textum recepta, hac autem ad marginem adposita. Neque porro eam ibi variae lectionis, verum scholii officio fungi arbitror. TAYLOR. Vulg. ἠφάνισεν. ἐξήλειψεν margo Lutetianae, August. primus. ἠφάνισεν, ἐξήλειψεν Bavaricus, Aldina, Paulina: eleganter, ni fallor, copiose, fortiter, ut oratorem decebat. Et restitui. REISK.

P. 712. v. 7. ἀπαίσιον, ἅπασιν] Vulg. ἅπασιν. ἀπαίσιον August. primus: portentosa lectio, quam excogitare facile non sit, quomodo huc pedem intulerit. Elegantem dicerem et a captu vulgi librariorum remotiorem, si insequentia locum ei darent. Sed loci series ratioque demonstrat, vulgatam probam et tenendam esse, aut utramque copulandam hoc modo: ἀπαίσιον, ἅπασιν ἐναντίον —. Quomodo feci. REISK. ἀπαίσιον uncis inclusit Bekker. Ego mallem vocem deletam, natam illam, ut opinor, e proxima. ἀπαίσιος citeriori Graecitati satis notum fuit: ut non mirabile sit ad talem scripturam aberrari potuisse. V. not. ad Heusingeri Aesop. p. 149. edit. Lips. coll. Boisson. ad Marin. p. 141. SCHAEFER.

P. 712. v. 8. παραναγνοὺς] Vulg. παραγνοὺς. παραναγνοὺς margo Lutetianae et Lessing. August. primus, Bavaricus. Correxi παραναγνοὺς. V. dicta ad Polybium p. 258. REISK. Ind. Graecitat. p. 381. extr.: „coram concione recitare.“ Non satis accurate. Quid sit, docuit Taylorus ad p. 229, 20. SCHAEFER.

P. 712. v. 13. [νόμους]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos removit Bekker. Recte: neque enim opus est ut παρ' οἵους οἷον continuentur. Sophocles Antig. 942. οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω. Longus p. 125. edit. Lips. σῖος ὢν οἵων ἐρᾷ. Similiter Plato Menex. p. 244. HSt. ὡς εὖ παθόντες ὑπ' αὐτῆς οἵαν χάριν ἀπέδοσαν. SCHAEFER.

P. 712. v. 15. καὶ] Abest ab August. primo, Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 712. v. 18. Ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος κ. τ. λ.] V. p. 723, 10., ubi formula haec iteratur, sed exemplo nonnihil ab hoc discrepante. REISK.

P. 712. v. 18. πρώτης] Abest a Bavarico. REISK.

P. 712. v. 21. ἢ τὸ λοιπὸν προστιμηθῇ] *aut in posterum damnabitur.* Quod neglexit Wolfius. Legunt nonnulli et hic et infra p. 713, 12. προστιμηθείη. TAYLOR. προστιμηθῇ legitur etiam p. 723, 15. 726, 2. Et hoc suo in libro habuit Anonymus, cuius est Argumentum posterius. V. p. 696, 28. Sed in Libanii libro videtur fuisse προστιμηθείη. V. p. 694, 6. Vulgata bene habet. Eodem modo subiunctivus sequitur indicativum in alia Timocratis lege p. 720, 19. ὁπόσοι — ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν καταπεθῶσι, καὶ μὴ παραδοθῇ —. Vicissim indicativus sequitur subiunctivum in syngrapha p. 927, 7. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον, —, σωτηρία δ' ἔσται τῶν ὑποκειμένων, —. quomodo corrigendum. Videturque constructio haec σολοικοφανὴς sedem habuisse propriam in tabulis legum et contractuum. SCHAEFER.

P. 712. v. 22. ἐγγυητὰς καταστῆσαι —, ἢ μὴν ἐκτίσειν] Herodotus I. c. 196. ἐγγυητὰς — καταστήσαντα, ἢ μὴν συνοικήσειν. SCHAEFER.

P. 712. v. 25. ὦφλε] ὦφλεν Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 712. v. 25. ἐπιχειροτονεῖν] *ratos habere.* Wolfius. Quasi vero necesse esset praesidibus, cum quis vades dare voluisset, eos, qualescunque demum essent, illico ratos habere, quod manifeste contra legem est: lex enim iubebat ratos haberi vades, non quoscunque, sed quos populus comprobasset. Clarum est itaque, vocem ἐπιχειροτονεῖν hoc loco alium sensum habere, quam qui vulgo ei adscribitur. Significat nempe non *habere ratos* nec *suffragiis ferendis decernere*, sed *potestatem facere suffragia ferendi*, concione scilicet convocata, utrum rati habendi sint vades

necne. IURIN. Voluit igitur esse i. q. ἐπιχειροτονίαν ποιεῖν p. 706, 10. ἐπιχειροτονίαν διδόναι p. 716, 18. Aliter Reiskius Ind. Graec. citat. p. 245.: „plebis voluntatem significatam insequente suo assensu comprobare et confirmare.“ Vere, ut opinor. Harpocration v. 74. edit. Lips. Ἐπιχειροτονία, ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις. SCHAEFER.

P. 712. v. 26. τῷ δὲ καταστήσαντι] Melius, ut margo Benenati habet, τὸν δὲ καταστήσαντα. TAYLOR. Nil interesse arbitror, utram lectionem optes. In utraque subauditur ἔστω vel ἐξέστω vel etiam εἶναι e v. 22. Ut sit haec constructio: Τιμοκράτης εἶπεν, εἶναι τῷ καταστήσαντι — τὸ ἀφεῖσθαι τῶν δεσμῶν. Satis quidem plana igitur est oratio, sed stultitiam eius satis mirari non possum. Patet enim per se et ultro intelligitur, aerarium, praesertim qui nexus non fuisset, depenso aere debito e custodia liberum esse. Planius et concinnius si loqui scisset, sic erat dicturus: *et usque ad nonam prytaniam manento et ipse debitor et eius vades a vinculis immunes; quod si autem tunc temporis nomen expunctum non fuerit, tum debitor in carcerem migret, vadum bona confiscantor.* REISK. Non satisfacit Reiskii ratio tuentis vulgatam: nam infinitivus ἀφεῖσθαι pendet, non a subaudito εἶναι, sed ab εἶπε v. 20., a quo ceteri infinitivi omnes reguntur. Quod si displicet marginis Parisinae scriptura ut sublestae fidei, (nam Lambini videtur esse coniectura,) corrigamus licet: τῷ δὲ καταστήσαντι — ἀφεῖσθαι τὸν δεσμόν. Bekkerus enim: „τῶν δεσμῶν] τὸν δεσμόν Y. O. r.“ Supra v. 21. δεσμοῦ. — Stultitiam orationis Reiskius miratur: ego non item; qui nihil hic videam quod stultum dici debeat. Subaudi ad ἐὰν ἀποδῷ quod habet Libanius p. 694, 8.: ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας. Addere Legislator supersedit, quia proxime sequentia τὴν προθεσμίαν satis definiunt. Omnino legum in formulis passim leguntur, quae si ad vivum reseces, mirabilia videantur. Velut quod infra p. 716, 15 — 20. ter legimus πρὶν ἐκτῖσαι, cavillatoris sit ita interpretari, quasi tale quid etiam μετὰ τὸ ἐκτῖσαι fieri possit. Ad leges rite interpretandas non calumniarum argutiolae, sed sensus communes adhibendi. SCHAEFER.

P. 712. v. 27. ἀποδῷ] ἀποδιδῷ August. primus, Bavaricus. REISK. ἀποδιδῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 712. v. 27. ἐφ' ᾧ] [ἐφ' οἷς.] *a vinculis immunis esto*, eo nomine, quod vades dedit. Inficete. Corrige sodes, praeeuntibus Ven. Reg. α. Bodlei. Aug. Ital. et Vindob., ἐφ' ᾧ, et sic verte: *quod si reddiderit civitati argentum, cuius causa vades dederit, a vinculis immunis esto.* TAYLOR. Vulg. ἐφ' οἷς. ἐφ' ᾧ August. primus. Correxi ἐφ' ᾧ, scilicet ἀργυρίῳ. REISK.

P. 713. v. 1. ἐννάτης] ἐνάτης (uno ν) August. primus: et sic quoque v. 7. et 8. constanter. Item Bavaricus, sed hic variat: nam secus statim v. 7. Hic autem loci inter ε et ν erat lacunula

satis perspicua, ut constaret prius ν fuisse erasum, REISK. ἐνάτης Bekker. SCHAEFER.

P. 713. v. 2. ἐξεγγυηθέντα] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐξεγγύησις, sed ille per memoriae errorem Aristocrateam laudans, quem errorem Valesius notavit. REISK.

P. 713. v. 3. περὶ δὲ τῶν — καὶ ἐκλεγόντων] V. p. 745, 15. SCHAEFER.

P. 713. v. 5. μισθώσιμα] [μισθώματα.] Felicianus μισθώσιμα habet, ut et Obsop., rectius, ut opinor, quam μισθώματα. WOLF. μισθώσιμα etiam legitur in Aug. Ital. et Vindob. et, quod pace mea liceat, rectius. Caeterum quaeri a nonnullis video, quinam sint τὰ τέλη ὠνούμενοι — ἐκλέγοντες — μισθούμενοι: neque a magno Budaeo, qui hoc in se recepit, id argumenti satis praestari video. Agitur de publicanis. *Omnes* enim (ut ait Ulpianus l. 1. D. de Public.), *qui quid a fisco conducunt, recte appellantur publicani.* Primo loco veniunt τελῶναι, οἱ τὰ τέλη ὠνούμενοι, cum suis praedibus sive fideiussoribus. Hi sunt publicani strictius dicti, nimirum qui vectigalia publica, τὰ τέλη, *the customs*, redimunt et pensitationes annuas sive mercedes pro eorum locatione solvunt. Secundo οἱ ἐκλέγοντες sine vadibus. Hos intelligo ministros esse publicos, fisci servos, qui vectigalia a nemine redemta ad portum exigunt, *vectigaliarii, portitores.* Atque hactenus mihi fideiussor erit Ulpianus ad locum: ὠνουμένων ἐνταῦθα λέγει, οὐκ ἀγοραζόντων, ἀλλὰ μισθουμένων — ἐκλεγόντων δὲ, ἐπιτετραμμένων τινῶν ἀπαιτεῖν τὰ τέλη· οὐ γὰρ λέγει αὐτοὺς τοὺς τελώνας. Tertio denique οἱ μισθώματα μισθούμενοι, quicunque demum fuerint. Nimirum complecti voluit eos, qui quidvis a populo redemtum habuerunt. Nam, ut ait Caius l. 12. D. eod., *Sed et ii, qui salinas et arenas et cretae fodinas et metalla conducta habent, publicanorum loco sunt. Praeterea et si quis vectigal conductum a rep. cuiusdam municipii habet, hoc edictum locum habet.* Vides, quot sunt μισθώσιμα. Et praeter haec quamplurima. Immo quicquid fere in commercium venit et a fisco redimi possit. De agris publicis et latifundiis P. A. conductis dixi olim ad Marm. Sandvic. p. 64. Noster c. Eubulid. vers. fin. p. 1318, 20. εἰ δὲ δεῖ τὴν δημαρχίαν λέγειν, δι' ἣν ὠργίζοντό μοι τινὲς, ἐν ᾗ διάφορος ἐγενόμην εἰσπράττων ὀφείλοντας πολλοὺς αὐτῶν μισθώσεις τεμενῶν καὶ ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν. TAYLOR. Vulg. μισθώματα. μισθώσιμα August. primus. Obsecutus quidem Tayloro sum existimanti μισθώσιμα praestare. Verumtamen nil peiorem arbitror vulgatam ab Harpocratione v. Ἀπὸ μισθωμάτων confirmatam. REISK.

P. 713. v. 6. τῶν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 713. v. 6. ἐγγυωμένων] Sub. ὑπὲρ τούτων. WOLF.

P. 713. v. 6. τὰς πράξεις] τὰς εἰσπράξεις. WOLF. Docentis, credo, et interpretantis ritu, non emendantis. TAYLOR. V. Ind.

N 2

Graecitat. p. 418. Hesychius T. II. c. 1015. *Πρᾶξις. ἀπαίτησις.* SCHAEFER.

P. 713. v. 7. *ἐὰν δ' — ἐκτίνειν.*] Totum hoc postremum comma mihi videtur iuxta Bodlei. inducendum esse. Video, hanc legem a Petito esse neglectam neque caeteris adscriptam, quia putavit non obtinuisse. TAYLOR. Totam hanc clausulam Taylorus putat inducendam. Scire velim, qua de causa. Quid aequius, quam, qui anno exeunte aerarii facti essent seu coepissent reip. debere, quo tempore debita exigi et dependi et rationes confici atque recognitoribus ad examinandum et probandum exhiberi solebant, ut iis pecuniae cogendae otium annuum concederetur? Quod Petitus hanc clausulam praeteriit, quid id ad nos? quid ad rem praesentem? Quae in eo auctoritas? An clausula minus in usu fuit, quam tota lex, quae nunquam valuit? REISK. Satis negligenter Taylori annotationem Reiskius inspexit. Anglus enim comma non temere suspectavit, sed quod in Bodleiano libro deesse vidisset. Praeterea Petitus non solam hanc clausulam, sed totam legem praeteriit. SCHAEFER.

P. 713. v. 7. *ἐννάτης — ἐννάτης*] *ἐνάτης — ἐνάτης* Bekker. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 713. v. 13. [*περὶ*]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 713. v. 15. *ὅλος*] [*ὅλως*.] *omnino.* Melius *ὅλος. tota lex.* Ita Barocc. margo Lutet. MSS. Manut. et Felic. Lindenbr. Aug. Ital. TAYLOR. Vulg. *ὅλως. ὅλος* margo Lutet. ex indice Paulinae, August. primus, index Felic. margo Lessing. Correxi *ὅλος. tota lex.* REISK.

P. 713. v. 15. [*ὅδε γε*]] Absunt ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. *ὅδε γε* delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 713. v. 15. *ἐναντίος*] *ἐναντίως* P. Manut. REISK.

P. 713. v. 16. *— ταῦτα. γνώσεσθε δ' ἀκούοντες. —*] Vulg. *— ταῦτα γνώσεσθε, ἀκούοντες τοὺς νόμους αὐτούς. ἀκούσαντες* margo Lutetianae e Paulina, item Lessing., qui etiam *δ'* addit, quod ab Aldina abest. Totum hunc locum sic dat August. primus: *μάλιστα δὲ ταῦτα. γνώσεσθε δ' ἀκούοντες. λέγε τοὺς νόμους αὐτούς. ΝΟΜΟΣ.* Malim: *— ταῦτα. γνώσεσθε δ' ἀκούοντες. Tota quidem lex adversatur legibus omnibus, sed inprimis haec,* quae modo dixi puta. *Intelligetis autem, cum audietis leges ipsas.* Significat leges, non cunctas, sed tantum de aerariis et de debitorum exactione scriptas. Et sic correxi ex auctoritate Augustani meam coniecturam confirmantis. REISK.

P. 713. v. 17. *αὐτοῖς*] Vulg. *αὐτούς. αὐτοῖς* dedi e coniectura mea. REISK. Bekkerus: „*αὐτούς* omnes." Servavit tamen dativum. SCHAEFER.

P. 713. v. 18. *ΝΟΜΟΣ.*] [*Νόμοι.*] *Νόμος* rectius Barocc.

et Vindob. Verum, ut ea lex satius intelligatur, supponendum est, Dioclem eam tulisse anno post praeturam Euclidis, ut recte contendit S. Petitus LL. Attic. L. II. Tit. 1. fin. TAYLOR. Vulg. *Νόμοι. Νόμος* Bavaricus. [Item August. primus. V. not. ad v. 16.] Dedi singularem. REISK. De hac lege v. Meierus de Bon. Damnator. p. 71. SCHAEFER.

P. 713. v. 21. ἐπ' Εὐκλείδου] [ἀπ' Εὐκλείδου.] Immo ἐπ' Εὐκλείδου, ut dictitant Ald. Ven. Barocc. Aug. Vindob., Benenatus quoque. Hoc in vertendo vidit Wolfius. TAYLOR. Cum darent editt. quaedam, ut Pauli et in his ipsa Taylori, ἀπ' Εὐκλείδου, corrigit idem hanc mendam in annotationibus. REISK.

P. 713. v. 21. ἀναγεγραμμένοι] ἀνεγεγραμμένοι Paulina. REISK.

P. 713. v. 25. χρόνος, ὅντινα δεῖ ἄρχειν] Transtulit Wolfius: *tempus, quo debeat geri magistratus.* Respexisse nempe videtur ad ea, quae paulo post sequuntur p. 714, 7., ἀπὸ τοῦ μετὰ τὸν νῦν ἄρχοντα. Sed fallitur, puto. Sensus enim est: χρόνος, ὅντινα χρόνον δεῖ τὸν νόμον ἄρχειν, *tempus, quo oportet legem capere initium auctoritatis.* IURIN. Eodem sensu margo Benenati ἀφ' οὗ δεῖ ἄρχειν. Verum pace viri doctissimi tueamur animum Wolfii: *nisi si cui adscriptum sit tempus, nempe quota praetura agenda sit, antequam rata esse coeperit.* Verbi gratia: *Haec lex rata nec esto ante secundum, tertium vel quartum ab hoc anno praetorem.* Idem est tenor earum, quae scribuntur hodie: *from and after — next ensuing.* TAYLOR. Pro ὅντινα margo Lutetianae habet ἀφ' οὗ, quod est scholium. ὅντινα, id est καθ' ὅντινα. V. p. 714, 5. ἄρχειν sine dubio hic significat *incipere, ordiri, initium auctoritatis seu validitatis capessere.* REISK. Eadem leguntur Ind. Graecitat. p. 87. in. Sed Iurinus Reiskiusque toto coelo errarunt. Verum vidit unus Taylorus. Proxime verum accesserat Wolfius hoc uno falsus, quod ὅντινα referret ad χρόνος. Scilicet ὅντινα (i. q. ὁπόστον) δεῖ ἄρχειν est epexegesis nominis χρόνος e notissimo Atheniensium more annum definiendi magistratu Archontis. Post hoc membrum autem, si placet, subaudi οὗ ἄρχοντος κύριος ἔσται. SCHAEFER.

P. 713. v. 26. ἐπιγράψαι] Scilicet eas iam ratas et usu receptas esse. Sententia clausulae huius est: *oportere scribam intra diem a lata hac Dioclis lege trigesimum adscribere legi cuique iam validae, eam legem iam obtinere, sive ea esset Euclide vetustior, sive recentior.* REISK.

P. 713. v. 27. τριάκοντα ἡμερῶν] ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν. WOLF. Iterum, credo, enarrat, non emendat. Quanquam idem supplesse videam Bodlei. TAYLOR.

P. 713. v. 27. ὅς] ὃν Paulina. REISK.

P. 713. v. 28. τῷ νόμῳ] τὸν νόμον margo Lutetianae, Bava-

ricus. Wolfius in Farragine: „Alii τῶν νόμων inepte." Scilicet Aldus et Paulus. REISK. τὸν νόμον Bekker. continuans sequentibus. SCHAEFER.

P. 714. v. 1. Καλῶς — νόμων] Verba sic ordinata dat August. primus: Καλῶς ἐχόντων τῶν νόμων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῶν ὑπαρχόντων. REISK. Hoc ordine dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 714. v. 2. ὅδε ὁ νῦν] ὁ δὲ νῦν August. primus. REISK.

P. 714. v. 2. διώρισε] *distinxit*, h. e. singulas quasque leges suis terminis temporum circumscripsit et aliam ab alia dissepsit. Fuit cum διῃώνισε coniicerem, *reddidit aeternas.* Quod nunc nolim cuiquam venditare. REISK. Silentio premere praestiterat. SCHAEFER.

P. 714. v. 5. τούτῳ δὲ τὸν γεγραμμένον ἄρχειν] Legendum videtur τοῦτον δὲ τὸν γεγραμμένον ἄρχειν, *hanc legem initium capere a tempore eidem adscripto*, non, quomodo Wolfius, *quo praetore rata esse debeat.* IURIN. Revoca antiquam Wolfii versionem, et omnia recte procedent: *iubet unamquamque ab eo die, quo lata fuerit, esse ratam, nisi si cui adscriptum fuerit tempus, huic vero scriptum imperare.* Id est: ubi alicui legi tempus certae praeturae praestitutum fuerit, ibi praefinitus ille Archon magistratum capessat, antequam lex rata sit. TAYLOR. τούτῳ, h. e. τούτῳ δὲ τῷ τοιούτῳ νόμῳ, *legi sic habenti*, in qua cautio haec sit adhibita. τὸν γεγραμμένον, scilicet χρόνον, auspicium valoris et auctoritatis facere tempus in ipsa lege scriptum. REISK. Non χρόνον, sed ἄρχοντα. τούτῳ est dativus quem commodi dicunt. Sensus: ἵνα δὲ οὗτος κύριος ᾖ. SCHAEFER.

P. 714. v. 6. προσεγέγραπτο] Lege προσγέγραπται. Ita Codd. Barocc. Reg. α. Aug. Vindob. TAYLOR. προσγέγραπται August. primus. REISK. Recte habet vulgata, *adscriptum erat*, scilicet antequam Diocles suam legem ferret. SCHAEFER.

P. 714. v. 7. τὸν δὲ — τόνδ' —] Puto: τὸν δὲ νόμον εὐθὺς εἶναι κύριον, τὸν δὲ —. IURIN. Accedit Cod. Ital.: — εἶναι κύριον· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ —. TAYLOR. Pro τόνδ' ἀπὸ index Aldinae dat τῶδε ἀπὸ. ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος μετὰ τὸν ἄρχοντα νῦν Weimaranus e suorum secundo, τὸν δὲ νόμον — bene habet. Formula haec ipsa legis est. Orator id si voluisset significare, quod Iurinus ei affingit, sic erat dicturus: τὸν μὲν τῶν νόμων εὐθὺς εἶναι κύριον, τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ —. Sed vulgatae haec est sententia: *Quoniam Diocles legum antiquarum permultis hanc adiectam repererat clausulam; Legem vero hanc* [scilicet vult legislator] *inire* [seu exerceri] *ab Archonte, qui proximus esset* [l. *est*] *futurus successor huius Archontis* [sub quo lex lata]. REISK.

P. 714. v. 7. ἀπὸ τοῦ] Scilicet ἐσομένου. REISK. Subaudias licet, modo ne putes ellipsin participii esse. Rem obiter tetigi in

L. Bosii Ellips. p. 572. s. Scilicet articulo Graeci addere solent quidquid notionem ita complet et absolvit, ut vice nominis fungatur. SCHAEFER.

P. 714. v. 8. ὕστερον δὲ γράφων ἐπὶ τούτοις] Idem est ac si dixisset: μετὰ τούτους δὲ τοὺς εἰρημένους, τοὺς ὑπάρχοντας νόμους. *qui legem hanc ferebat*, Diocles puta, *ferens legem hanc suam modo recitatam post illas modo commemoratas* p. 713, 20. s. REISK.

P. 714. v. 8. ἐπὶ τούτοις ὁ τιθεὶς] Vulg. ὁ τιθεὶς ἐπὶ τούτοις. ἐπὶ τούτοις ὁ τιθεὶς August. primus. REISK. ὁ τιθεὶς ἐπὶ τούτοις Bekker. SCHAEFER.

P. 714. v. 10. τοὺς αὐτοὺς — κυρίους εἶναι] Sententia est: *eas leges, quibus adscribi clausulam hanc, ut tempore aliquanto tardiore, quam latae essent, inciperent demum valere atque effectui dari, latores ipsi curassent.* quasi si sic dixisset: τῶν νόμων ὅσοι αὐτοὶ περὶ ἑαυτῶν προγράφουσι καὶ προαγορεύουσιν, ὅτι κύριοι ἄρχουσιν εἶναι ὕστερον, ἢ ἐτέθησαν, *quae leges hanc ipsae sibi quasi legem praescripsissent et indixissent, initium suae auctoritatis se velle serius aliquanto capere, quam quo die latae essent.* REISK. Libenter legerem; τοὺς οὕτως τῶν νόμων ἀναγεγραμμένους· „ὕστερον, ἢ ἐτέθησαν, κυρίους εἶναι·" *) ἀνενεγκεῖν ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν. Sententiam loci satis accurate dat Taylorus [ad v. 12.]. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 364. Cave assentiaris. Verte: *easdem de legibus, iussas illas certo tempore, postquam latae essent, vi sua pollere.* SCHAEFER.

P. 714. v. 11. ἀναγεγραμμένους] γεγραμμένους simplex dat August. primus. γρ. γεγραμμένης margo Bavarici: sed idem voluit. REISK. Simplex verum puto. Legislator γράφει κύριον εἶναι τὸν νόμον, non ἀναγράφει. ἀναγράφονται ipsae leges, e. c. εἰς λεύκωμα, εἰς στήλην. SCHAEFER.

P. 714. v. 12. ἀφ' ἧς] Non est i. q. ἐν ᾗ. ἐτέθησαν enim hic dicitur, non ἀορίστως, sed παρακειμένως. Resolve igitur sic: ἀφ' ἧς εἰσὶ τεθειμένοι. *a quo die civitas habet latas.* Sic etiam v. 17. Conf. not. ad v. 21. SCHAEFER.

P. 714. v. 12. καὶ πρότερον] [καὶ μὴ πρότερον.] Dele μὴ, me fideiussore, Codd. item Aug. Lindenbr. Barocc. et Vindob. cum editione Moreliana. Totum autem locum ita vertas: *qui vero postea legem hanc tulit modo recitatam, non aequum censuit legibus iis, quae diserte iubentur auctoritatis initium capere, interiecto aliquo tempore, postquam latae fuerint, auctoritatem dare ab eo ipso die, in quo latae essent, atque eo pacto ratas habere, priusquam ipse lator postulasset.* TAYLOR. γρ. καὶ

*) Sic etiam Reiskius interpunxit. Interpunctionem, ut oportebat, sustuli. Sustulit etiam Bekkerus. SCHAEFER.

ricus. Wolfius in Farragine: „Alii τῶν νόμων inepte.“ Scilicet Aldus et Paulus. REISK. τὸν νόμον Bekker. continuans sequentibus. SCHAEFER.

P. 714. v. 1. Καλῶς — νόμων] Verba sic ordinata dat August. primus: Καλῶς ἐχόντων τῶν νόμων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῶν ὑπαρχόντων. REISK. Hoc ordine dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 714. v. 2. ὅδε ὁ νῦν] ὁ δὲ νῦν August. primus. REISK.

P. 714. v. 2. διώρισε] *distinxit*, h. e. singulas quasque leges suis terminis temporum circumscripsit et aliam ab alia dissepsit. Fuit cum διῃώνισε coniicerem, *reddidit aeternas*. Quod nunc nolim cuiquam venditare. REISK. Silentio premere praestiterat. SCHAEFER.

P. 714. v. 5. τούτῳ δὲ τὸν γεγραμμένον ἄρχειν] Legendum videtur τοῦτον δὲ τὸν γεγραμμένον ἄρχειν, *hanc legem initium capere a tempore eidem adscripto*, non, quomodo Wolfius, *quo praetore rata esse debeat*. IURIN. Revoca antiquam Wolfii versionem, et omnia recte procedent: *iubet unamquamque ab eo die, quo lata fuerit, esse ratam, nisi si cui adscriptum fuerit tempus, huic vero scriptum imperare.* Id est: ubi alicui legi tempus certae praeturae praestitutum fuerit, ibi praefinitus ille Archon magistratum capessat, antequam lex rata sit. TAYLOR. τούτῳ, h. e. τούτῳ δὲ τῷ τοιούτῳ νόμῳ, *legi sic habenti*, in qua cautio haec sit adhibita. τὸν γεγραμμένον, scilicet χρόνον, auspicium valoris et auctoritatis facere tempus in ipsa lege scriptum. REISK. Non χρόνον, sed ἄρχοντα. τούτῳ est dativus quem commodi dicunt. Sensus: ἵνα δὲ οὗτος κύριος ᾖ. SCHAEFER.

P. 714. v. 6. προσεγέγραπτο] Lege προσγέγραπται. Ita Codd. Barocc. Reg. a. Aug. Vindob. TAYLOR. προσγέγραπται August. primus. REISK. Recte habet vulgata, *adscriptum erat*, scilicet antequam Diocles suam legem ferret. SCHAEFER.

P. 714. v. 7. τὸν δὲ — τόνδ' —] Puto: τὸν δὲ νόμον εὐθὺς εἶναι κύριον, τὸν δὲ —. IURIN. Accedit Cod. Ital.: — εἶναι κύριον· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ —. TAYLOR. Pro τόνδ' ἀπὸ index Aldinae dat τῶδε ἀπό. ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος μετὰ τὸν ἄρχοντα νῦν Weimaranus e suorum secundo. τὸν δὲ νόμον — bene habet. Formula haec ipsa legis est. Orator id si voluisset significare, quod Iurinus ei affingit, sic erat dicturus: τὸν μὲν τῶν νόμων εὐθὺς εἶναι κύριον, τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ —. Sed vulgatae haec est sententia: *Quoniam Diocles legum antiquarum permultis hanc adiectam repererat clausulam; Legem vero hanc* [scilicet vult legislator] *inire* [seu exerceri] *ab Archonte, qui proximus esset* [l. *est*] *futurus successor huius Archontis* [sub quo lex lata]. REISK.

P. 714. v. 7. ἀπὸ τοῦ] Scilicet ἐσομένου. REISK. Subaudias licet, modo ne putes ellipsin participii esse. Rem obiter tetigi in

L. Bosii Ellips. p. 572. s. Scilicet articulo Graeci addere solent quidquid notionem ita complet et absolvit, ut vice nominis fungatur. SCHAEFER.

P. 714. v. 8. ὕστερον δὲ γράφων ἐπὶ τούτοις] Idem est ac si dixisset: μετὰ τούτους δὲ τοὺς εἰρημένους, τοὺς ὑπάρχοντας νόμους. *qui legem hanc ferebat*, Diocles puta, *ferens legem hanc suam modo recitatam post illas modo commemoratas* p. 713, 20. s. REISK.

P. 714. v. 8. ἐπὶ τούτοις ὁ τιθεὶς] Vulg. ὁ τιθεὶς ἐπὶ τούτοις. ἐπὶ τούτοις ὁ τιθεὶς August. primus. REISK. ὁ τιθεὶς ἐπὶ τούτοις Bekker. SCHAEFER.

P. 714. v. 10. τοὺς αὐτοὺς — κυρίους εἶναι] Sententia est: *eas leges, quibus adscribi clausulam hanc, ut tempore aliquanto tardiore, quam latae essent, inciperent demum valere atque effectui dari, latores ipsi curassent.* quasi si sic dixisset: τῶν νόμων ὅσοι αὐτοὶ περὶ ἑαυτῶν προγράφουσι καὶ προαγορεύουσιν, ὅτι κύριοι ἄρχουσιν εἶναι ὕστερον, ἢ ἐτέθησαν, *quae leges hanc ipsae sibi quasi legem praescripsissent et indixissent, initium suae auctoritatis se velle serius aliquanto capere, quam quo die latae essent.* REISK. Libenter legerem: τοὺς οὕτως τῶν νόμων ἀναγεγραμμένους· „ὕστερον, ἢ ἐτέθησαν, κυρίους εἶναι·" *) ἀνενεγκεῖν ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν. Sententiam loci satis accurate dat Taylorus [ad v. 12.]. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 364. Cave assentiaris. Verte: *easdem de legibus, iussas illo certo tempore, postquam latae essent, vi sua pollere.* SCHAEFER.

P. 714. v. 11. ἀναγεγραμμένους] γεγραμμένους simplex dat August. primus. γρ. γεγραμμένης margo Bavarici: sed idem voluit. REISK. Simplex verum puto. Legislator γράφει κύριον εἶναι τὸν νόμον, non ἀναγράφει. ἀναγράφονται ipsae leges, e. c. εἰς λεύκωμα, εἰς στήλην. SCHAEFER.

P. 714. v. 12. ἀφ' ἧς] Non est i. q. ἐν ᾗ. ἐτέθησαν enim hic dicitur, non ἀορίστως, sed παρακειμένως. Resolve igitur sic: ἀφ' ἧς εἰσὶ τεθειμένοι. *a quo die civitas habet latas.* Sic etiam v. 17. Conf. not. ad v. 21. SCHAEFER.

P. 714. v. 12. καὶ πρότερον] [καὶ μὴ πρότερον.] Dele μὴ, me fideiussore, Codd. item Aug. Lindenbr. Barocc. et Vindob. cum editione Moreliana. Totum autem locum ita vertas: *qui vero postea legem hanc tulit modo recitatam, non aequum censuit legibus iis, quae diserte iubentur auctoritatis initium capere, interiecto aliquo tempore, postquam latae fuerint, auctoritatem dare ab eo ipso die, in quo latae essent, atque eo pacto ratas habere, priusquam ipse lator postulasset.* TAYLOR. γρ. καὶ

*) Sic etiam Reiskius interpunxit. Interpunctionem, ut oportebat, sustuli. Sustulit etiam Bekkerus. SCHAEFER.

μὴ πρότερον margo Lutetianae, Bavaricus, Aldina et eius imitatrix Herwagiana prima. Sed abest μὴ ab editione P. Manutii. Recte abest μὴ ab editione nostra. Sententia est: Diocles aequum haud iudicavit esse legibus illis antiquius initium auctoritatis a se constitui, quam ipsi voluissent earum latores. REISK.

P. 714. v. 13. ἠξίωσε] ἠξίωσεν Bekker. SCHAEFER.

P. 714. v. 15. μέντοι] [μὲν.] Rescribe μέντοι, ut Barocc. Aug. Vindob. Quod perinde erit ac δέ. Atque id postulat locus. TAYLOR. Vulg. μὲν.. μέντοι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 714. v. 15. ὡς] Vulg. ὅς. ὡς August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 714. v. 15. τέθεικεν] τέθηκεν Aldina, Paulina. Et sic quoque v. 21. REISK.

P. 714. v. 17. ἀφ' ἧς] Idem est atque ἐν ᾗ. REISK. V. not. ad v. 12. SCHAEFER.

P. 714. v. 17. ἂν τεθῇ] ἐτέθη August. primus. REISK.

P. 714. v. 17. κυρίαν] Puto κύριον. Referri enim videtur non ad ἡμέραν, sed ad νόμον. IURIN. Atque ita vertit Wolfius: et eodem pariter modo scribitur in margine Benenati. TAYLOR. Immo refertur ad ἡμέραν. κύριον dicitur tempus definitum, quo quid fieri debet, h. l. quo lex lata etiam rata fit. V. L. Bosii Ellips. p. 177. et Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. II. p. 61. a. SCHAEFER.

P. 714. v. 18. τοῦθ' ὥρισεν] Potest defendi subaudiendo τὸ πρᾶγμα. *et ne hanc quidem rem definivit certis terminis.* Malim tamen ταῦθ' ὥρισεν, ut ad τὰ παρεληλυθότα redeat. REISK. Vulgata non eget defensore. SCHAEFER.

P. 714. v. 21. πρὸ] [ἀπὸ.] Quid hoc monstri? Quid enim esset, ut succenseres, si Timocrates voluisset legem suam incipere auctoritatem habere ab eo die, in quo lata esset? Fecerunt hoc et plurimi. Neque id culpae vertebatur. Fecit et Diocles, qui nondum ex manibus nostris excidit, ubi ait, leges omnes in posterum ferendas κυρίους εἶναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἕκαστος ἐτέθη (p. 713, 23.), nisi latori aliter visum fuerit. Tu proinde, ut sensus efflagitat et praestantiores Codd. prae se ferunt, Aug. Ital. Vindob., quibuscum Barocc. pene consentit, emendes πρὸ τῆς ἡμέρας. *Cum Timocrates in lege scripsit,* καὶ εἴ τινι προστετίμηται, *indefinite loquens et de omni anteacta aetate, quid aliud fecit, nisi ut legem suam ratam esse vellet non solum* ante diem, *quo tulit, verum etiam antequam nostrum quisquam nasceretur?* TAYLOR. Vulg. ἀπὸ. πρὸ August. primus. Bene vidit notavitque Taylorus absurditatem vulgatae. Correxi πρὸ. Et vel sic tamen nondum satis plene perspicueque locutus est orator, nisi, mente saltim tacita, addas ἐπ' ἐνιαυτούς τινας ἄνω, *ad annos aliquot retro.* Hoc certe voluit orator subiicere, tametsi omisit confidens

lectoris cuiusque solertiae et sagacitati. Nam alias, si vulgatam sic nude accipis et cavillari vis, absurda et inconsentanea locutus est. Tempus enim, quod legem Timocratis antecessit, sine dubio amplius est illo tempore, quod iudicum cuiusque natalem antecessit. Sed orator, id quod ex toto huius loci habitu constat, brevius vult illud tempus hoc tempore facere. Quare necesse est id, quod dixi, subaudiri. REISK. Talia recte intelligere lectoris est, non solertis et sagacis, sed τοῦ τυχόντος, modo ne careat sensu communi. Significatur tempus etiam brevissimum (non tantum aliquot annorum), quod diem quo lex lata est antecessit. SCHAEFER.

P. 714 v. 21. ἐν ᾗ] Ne compares ἀφ' ἧς v. 12. et 17. Nam illic indicatur ἡ ἀπὸ χρόνου σχέσις: hic tempus significatur Timocratis τὴν νομοθεσίαν antegressum. SCHAEFER.

P. 714. v. 23. χρῆν] ἐχρῆν August. primus. Et sic quoque p. 715, 23. REISK.

P. 714. v. 25. ἢ ἐκεῖνον] ἢ 'κεῖνον Dindorf., cuius v. praefat. p. III. s. SCHAEFER.

P. 714. v. 25. [καὶ]] Abest ab August. primo, Bavarico. Uncis inclusi. REISK. Copulam delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 714. v. 26. συνταράξαι] συνταραχθῇ August. primus, margo Bavarici. REISK.

P. 714. v. 29. Μηδὲ περὶ τῶν ἀτίμων] Subaudi ἐξέστω λέγειν ἢ γράφειν. *Nemini liceto seu oratione seu lege populo suadere, ut iis, si qui sint infamia notati, iura honoresque restituat.* REISK. Immo subaudiendum χρηματίζειν. Discas id e p. 715, 4. s. Antecesserat hoc verbum in lege, cuius caput h. l. recitatur: nam partem eius recitari, non integram legem, quae prima legitur particula arguit. SCHAEFER.

P. 715. v. 1. δημοσίῳ τῷ Ἀθηναίων] Vulg. δημοσίῳ τῶν Ἀθηναίων. δήμῳ τῷ Ἀθηναίων August. primus. Etiam Bavaricus dat τῷ pro τῶν. REISK.

P. 715. v. 2. τάξεως] περὶ ἀφέσεως τάξεως, τουτέστι στρατείας. WOLF. Vides, hominem, quasi parum esset male vertere, id quod male vertit adnotando ingeminare. Verum huius incogitantiae Petito olim poenas dedit recte neganti Comment. ad LL. Attic. pag. 470. edit. nov. haec de militia intelligi aut posse aut debere. Quid tamen interea Petitus ipse? In quantum eius verba intelligam, nam sibi displicuit, cum haec scripsit, adeoque orationem obumbravit, τάξιν autumavit esse *statum ingenuitatis. Idem enim*, inquit ille, *est τάξεως atque ἐπιτίμους εἶναι.* Quod ante hunc diem non inaudivi, et credo, post hunc diem me rursus non inauditurum. Ulpianus denique orationem incoeptat: Ἄλλο καλεῖ ἄφεσιν, ἄλλο καλεῖ τάξιν. Deinde ἄφεσιν pluribus, τάξιν nullis verbis explicat. Quod ille praetermisit, nostrum

erit perficere: nam recta insistere mihi visus est via. Per ἄφεσιν τοῦ ὀφλήματος intelligo tabulas novas, ubi nomen debitoris in spongiam incubuit et aes alienum vel plene vel aliqua tenus parte ei condonatur. τάξις (neque tu frontem caperabis, si nova videar dicere) est conventio inter partes, qua debitoris inopiae ita succurritur, ut, quod ille universum, salvis rebus familiaribus, reddere nequeat, id unciatim et ad modum constitutum persolvat. Nos *compositionem* vocamus. Ita Hesychius: Τάξις ἡ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή. Ita Libanius in Argumento Aristogitonianae p. 768, 16. ὠνεῖται ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, τάξιν αἰτησάμενος τοῦ ὀφλήματος, ὥστε ἐν δέκα ἔτεσιν ἐκτῖσαι τὸ σύμπαν καθ' ἕκαστον ἔτος τιθεὶς τὸ ἐπιβάλλον μέρος. Thucydides III. §. 70. ὀφλόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων διὰ τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν. Interpreteris cum Budaeo τεταγμέναις καταβολαῖς, *pensionibus menstruis* vel etiam *annuis*. Ita pariter idem Thucydides I. 117. τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενος ἀποδοῦναι. ubi Σχ. ad locum: κατὰ χρόνους] οὐδὲ γὰρ εὐπόρουν ἀθρόον ἐκτῖσαι τὸ πᾶν. TAYLOR. Aestuatur in constituenda huius vocabuli significatione. Certum est Wolfium male reddidisse, qui pro *militia* habuit. Sed et de Taylori nova interpretatione mihi quidem nondum certo liquet, qui genus illud decisionis vel pactionis vel, ut ipse appellat cum vulgo, compositionis autumat esse, quo creditori cum debitore hac lege convenit, ut creditori debiti partem quotam remittenti debitor spondeat certis diebus certas debiti portiones dependsurum. Verum cum constet, hic loci non de aere alieno privato, sed de publico agi, tum non constat, fueritne populus Atheniensis [solitus] ita cum debitoribus suis decidere. Quare, donec hac de re certo constet, liceto mihi vocabulum τάξις h. l. vulgari significatione accipere atque *tributum* interpretari, quod civibus universis a rep. imperatur et quod civium quisque dudum ante novit certo die a se dependendum. Vetat itaque haec lex cum populo agi de remittenda cuiquam seu multa seu tributo. τάξις est quod debetur aerario nomine tributi reip. sustentandae ergo: ὄφλημα est debitum e multa non persoluta contractum. REISK. Ego Tayloro assentior. Ipse Reiskius mox (ad v. 8.) intellexit, sua si vera sit interpretatio, scribi debere, addito articulo, τῆς τάξεως. Quid multa? Ind. Graecitat. p. 490. in. plane ut Taylorus interpretatur: de altera ratione οὐδὲ γρ. Add. Taylor. ad p. 768, 16. SCHAEFER.

P. 715. v. 3. τὴν ἄδειαν] Scilicet τοῦ λέγειν, hac de re cum populo agendi. V. v. 8. et 13. REISK.

P. 715. v. 4. οἷς ἂν δόξῃ] Scilicet ψηφίσασθαι τὴν ἄδειαν. SCHAEFER.

P. 715. v. 5. καθ' ὅ τι] I. q. ὡς v. 16. SCHAEFER.

P. 715. v. 5. τῷ] Abest a Paulina. REISK.

P. 715. v. 6. οὑτοσὶ] Vulg. οὗτος. οὑτοσὶ August. primus. REISK. οὗτος Bekker. SCHAEFER.

P. 715. v. 8. ἢ] οὐδὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 715. v. 8. τάξεως] Si τάξις id est, quod opinatus est Taylorus, recte abest articulus a voc. τάξεως: sin autem id est, quod dixi mihi placere, necesse est, ut τῆς addatur. REISK. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 715. v. 10. ἢ] οὐδὲ P. Manutius. REISK. Recte huc retulerit, an, quod suspicor, ad ἢ v. 8. sit referendum, videant quibus Paulina ad manus est. SCHAEFER.

P. 715. v. 10. ἔγραψεν] ἀνέγραψεν margo Lutetianae, August. primus, sed hic omissis illis duobus, οὗτος δ'. REISK.

P. 715. v. 11. δεσμοῦ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 715. v. 12. ἐγγυησομένους] ἐγγυησαμένους August. primus. REISK.

P. 715. v. 12. οὐ προτεθέντος οὐδενὸς] [οὐ προστεθέντος οὐδενὸς.] Alii προτεθέντος. Forte προθέντος οὐδενὸς, *cum nemo hoc proposuerit.* WOLF. προτεθέντος Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Obsop. Ital. Vindob. cum editis Parisina, Manut. Felic. et Σχ. Recte sane. *nullo aditu facto, nihilo super ea re prius proposito,* ut debuit. Varii sunt in his vocibus errores. Dixi alibi. TAYLOR. προστεθέντος Bavaricus, Aldina, Herwag. pr., unde repetiit Wolfius. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 450. med. εἰπὼν περὶ τούτων οὐδὲν v. 20. SCHAEFER.

P. 715. v. 13. ἀδείας] τῆς ἀδείας Paulina et Bavaricus. REISK. Articulus recte abest: nam additum est λέγειν sine articulo. SCHAEFER.

P. 715. v. 17. ἀδείας] τῆς ἀδείας Bekker. SCHAEFER.

P. 715. v. 20. εἰς — εἰς] I. q. πρὸς, ut Reiskius Ind. Graecitat. p. 186.: ne putes, quod ille non improbat, idem valere posse quod ἐν. Sic autem praepositio aut plurali aut, ut hic, nomini collectivo iungitur. Cuius vim his in locutionibus ut plane intelligas, memento proprie hoc dici: *loqui conversum ad senatum, ad populum.* SCHAEFER.

P. 715. v. 21. ἐν παραβύστῳ] Ad haec Scholiastes aliquis haec mira commentatur: ἐν παραβύστῳ, ἀντὶ τοῦ λάθρα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν παραπληρωμάτων τῶν ἐμβαλλομένων ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ἔνδον. Ex his doceri debemus, non admittenda esse omnia, quaecunque in antiquorum auctorum scholiis inveniuntur, et scholia conflata esse ex variis auctoribus, quorum alii eruditi erant, alii vero scioli nullius pretii. Quid enim dicere poterat hic Scholiastes, quo plus suam Graecae antiquitatis ignorantiam manifestam faceret? Primum enim, dum ἐν παραβύστῳ interpretatur λάθρα, eloquentissimo Demostheni ταυτολογίαν satis indecentem tribuit: nam dicit Demosthenes in eadem periodo v. 22. λάθρα τὸν νόμον εἰσήνεγκε. Sed ignorabat mirus ille Scholiastes cum sua metaphora, παράβυστον fuisse quandam curiam Athenis,

ita dictam, quod ἐν ἀφανεῖ πόλεως ἦν καὶ ἐπ' ἐλαχίστοις συνῄεσαν εἰς αὐτὸ, ut ait Pausanias in Atticis. Ideo arguit Timocratem, quod legem contra morem et constitutiones tulerit in curia, ubi parum frequentes erant Athenienses, non vero ἐν Πυκνὶ, εἰς τὸν δῆμον, vel ἐν βουλευτηρίῳ, εἰς τὴν βουλήν. Nam et παράβυστον significative est *infartum*, *inculcatum* potius, quam *secretum*. Ideo iure hoc scholium dici potest παράβυστον, nam infartum et insertum est melioribus, nec credo esse Ulpiani. Sed et peccat locus Demosthenis male interpunctus: legendum enim est: περὶ τούτων οὐδέν· ἐν Παραβύστῳ τῆς βουλῆς etc. PALMER. Vide viros eruditos, qui de hoc tribunali collegerunt, quae apud veteres sparsim sunt dicta: Meurs. Attic. Lect. II. 9, et Areopag. c. extrem. Petit. LL. Attic. pag. 395. Adde Sigon. de rep. Athen. III. 4. et cel. Hemsterhus. ad Luciani Necyomant. §. 17. [T. III. p. 321. et 409. edit. Lehm.] Maussac. ad Harpocrat. pag. 231. Vales. ad pag. 105. TAYLOR. οὐδὲν, ἐν παραβύστῳ. οὐδ' ἐν παραβύστῳ margo Lutetianae. REISK. De tribunali, quae fuit opinio Palmerii videturque fuisse Taylori, non cogitandum. Monuit etiam Ullrichius Append. de Undecimviris Atheniens. post Platonis Dialogos IV vernacule versos (Berol. 1821.) p. 252. Hemsterhusius vertit *clam, occulte:* non male, si satis habeas reddidisse sensum. Sin propriam et nativam vim locutionis quaeras, audi Pseudo-Ulpianum, qui ad h. l. non mira commentatur, sed verissima. V. not. ad p. 716, 6. SCHAEFER.

P. 715. v. 22. λάθρα] λάθρᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 715. v. 22. τὸν] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. V. v. 18. SCHAEFER.

P. 715. v. 22. εἰσήνεγκε] εἰσήνεγκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 715. v. 23. χρῆν] V. not. ad p. 714, 23. SCHAEFER.

P. 715. v. 25. ἐβούλου] ἠβούλου Dindorf. SCHAEFER.

P. 715. v. 25. πρόσοδον γράψασθαι] Sic Isocrates Areopagitico: τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι καὶ ποιήσασθαι. WOLF. Hanc locutionem erudite pro suo more explicat cel. Hemsterhusius ad Luciani Prometh. es in verb. §. 6. TAYLOR. impetrare, ut ad senatum adeundi et cum eo agendi venia scripto consignata et nomine senatus a scriba publico tibi exhibita impertiatur, postquam senatui brevi libello, qua de re cum eo agere velles, exposuisses. Quo facto senatus, si causam dignam haberet, de qua ad populum referretur, veniam dabat petenti cum populo agendi delegabatque prohedros, qui eam causam populo proponerent. REISK.

P. 715. v. 26. καὶ οὕτως] καὶ τόθ' οὕτως Bavaricus. Aut per copiam hoc dictum est, aut τότε est scholium v. οὕτως. REISK. Bekkerus: „καιθ' οὕτως S.“ Bene κᾆθ' οὕτως Dindorf. SCHAEFER.

P. 715. v. 28. καὶ τότε] *vel sic.* SCHAEFER.

P. 716. v. 2. οὖν] οὐ Lessing. REISK. Adverte complexum particularum μὴ οὖν — γε. SCHAEFER.

P. 716. v. 3. γ' ἐδόκεις] γε δοκείης margo Lutetianae. REISK. Nisi παραδιόρθωσις est Lambini (conf. not. ad p. 959, 1.), confusa est διττογραφία. Nam Bekkerus: „ἐδόκεις] δοκῆς r." Verum autem est ἐδόκεις. Enuntiatione enim liberata constructionis vinculo Orator hoc dicit: εἰ τοῦτον τὸν τρόπον ἔπραττες —, οὐκ ἂν ἐδόκεις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ —. V. not. ad p. 47, 18., ubi cum idioma hoc syntacticum scribas perinde offendisset, similis nata est librorum fluctuatio inter ἦν et ἦ. SCHAEFER.

P. 716. v. 3. γνώμῃ διαμαρτὼν] Apud Isocratem: τῆς γνώμης ἢ διανοίας διαμαρτεῖν ἢ διεψεῦσθαι. WOLF.

P. 716. v. 5. λάθρα] λάθρᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 716. v. 6. θεῖναι] Legendum ἐκθεῖναι, nempe πρόσθε τῶν ἐπωνύμων. V. p. 707, 8. IURIN. θεῖναι bene habet. Sententia est: eo quod legem tuam non modis honestis legitimisque palam tulisti, sed subiecisti, h. e. in veteres probas leges tuam spuriam, ementitam, illegitimam ingessisti, intrusisti, furtim immisisti. Iurino nemo facile accedet. REISK. Facete loquitur Orator Timocratem esse dicens, non νομοθέτην, sed νομεμβολέα, τὸν νόμον tanquam παραβύσαντα. Conf. p. 715, 21. SCHAEFER.

P. 716. v. 7. σαυτοῦ] σαυτῷ dat Paulina. REISK.

P. 716. v. 7. [τὴν]] Omittit articulum August. primus. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 716. v. 7. ἄκουσιν ἁμαρτοῦσι] γρ. ἀκουσίως ἁμαρτάνουσι margo Bavarici. Etiam in Paris. primo et August. primo est ἁμαρτάνουσι. REISK. Vulgata tenenda ob librorum auctoritatem, etsi minus iucunda auribus. ἑκόντας — ζημιωθέντας infra v. 27. SCHAEFER.

P. 716. v. 8. ἐπιβουλεύσασιν] ἐπιβουλεύουσιν August. primus. REISK.

P. 716. v. 8. ἢ ἡ βουλὴ] [ἢ βουλή.] Meliores Codd., Barocc. Vindob. Aug. Lindenbr. etc., necessarios articulos hic adiiciunt, quos errore et literarum similitudine excidisse arbitror, ἢ ἡ βουλὴ et αὐτὸς ὁ ὄφλων. TAYLOR. Vulg. ἡ βουλή. ἢ βουλὴ Bavaricus. ἢ ἡ βουλὴ August. primus. Addidi ἢ. REISK.

P. 716. v. 13. αὐτὸς ὁ ὀφείλων] Vulg. αὐτὸς ὄφλων. αὐτὸς ὁ ὄφλων August. primus, Bavaricus. Articulum addidi et de meo dedi ὀφείλων. REISK. ὄφλων Bekker. ὀφλὼν Dindorf. Male Reiskius ὀφείλων ignarus discriminis inter haec duo verba. ὀφείλων est *debens*, ὀφλὼν *damnatus debiti:* quae ipsa causa est cur melius scribatur ὀφλών. Potest aliquis ὀφείλειν, qui nondum ὦφλεν. V. mox v. 16. τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ p. 1328, 11. τὸν νόμον, ὃς ὀφείλειν ἀπ' ἐκείνης κελεύει τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ p. 1337, 27. SCHAEFER.

P. 716. v. 15. ἱκετεύῃ] ἱκετεύσῃ Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 716. v. 15. κατ'] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 716. v. 16. ἡλιάζηται] Omnino esse i. q. δικάζῃ vult Ullrichius l. ad p. 715, 21. c. 253. Sed quidni proprie significet δικάζῃ ἐν Ἡλιαίᾳ? Etymol. M. c. 427, 38. ἡλιάζεσθαι καὶ ἡλίασις ἐστὶ τὸ ἐν Ἡλιαίᾳ δικάζειν. SCHAEFER.

P. 716. v. 18. ἐὰν δέ τις — τὴν ἐπιχειροτονίαν] *si dederit alicui suffragiorum ius.* δοῦναί τινι τὴν ἐπιχειροτονίαν, *dare alicui suffragationem.* Utrum est *comprobare postulationem alicuius* an *dare aliis decernendi potestatem?* WOLF. Posterius, ut puto. ἐπιχειροτονίαν ποιεῖν p. 706, 10. SCHAEFER.

P. 716. v. 20. ὠφληκότι] ὀφληκότι P. Manutius. REISK.

P. 716. v. 22. ἔργον —, εἰ — ἐροῦμεν] Rarior constructio: nam vulgo dicitur ἔργον ἐστὶ λέγειν. Dionysius Halic. T. I. p. 249. R. πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν. Xenophon Memor. IV. 7. 9. ἔργον — εἶναι εὑρεῖν. SCHAEFER.

P. 716. v. 23. οἷς] εἷς Aldina. Sed correxit Lessingianus. REISK.

P. 716. v. 24. εἴπερ] Bekkerus: „εἰ S. Y. O. r." Placet magis ob fidem librorum quam quod suavius ad aures accidit. Quanquam scio etiam εἴπερ in talibus formulis recte dici. V. not. ad p. 649, 9. et Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. 1589. SCHAEFER.

P. 716. v. 24. ἀνέγνω] Scilicet scriba publicus. Malim tamen ἀνέγνων, quod cum more loquendi Demosthenis magis convenit. REISK. Atque ἀνέγνων dat Cod. Bekk. Sed nihil est causae cur vulgata deseratur. SCHAEFER.

P. 716. v. 26. πρᾳότητα] πραότητα Bekker. SCHAEFER.

P. 717. v. 1. δικαστηρίῳ] δικαστηρία P. Manutius. REISK.

P. 717. v. 2. ἐγνωσμένους — τῆς ὑμετέρας] Anecd. Bekk. p. 91, 24. citant sic scripta: ἐγνωσμένος οὐκ ἠνείχετο δεῖν τῆς εὐηθείας τῆς ὑμετέρας. SCHAEFER.

P. 717. v. 2. εὐηθείας] φιλανθρωπίας, πρᾳότητος, quae antecesserunt p. 716, 26. *Gutmüthigkeit.* V. Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 717. v. 6. τῶν] Abest ab Aldina. REISK.

P. 717. v. 8. ποιήσαιθ'] ποιήσεθ' August. primus. REISK.

P. 717. v. 10. οἶδ'] pro εὖ οἶδ'. Sic saepe noster. REISK. V. not. ad p. 72, 25. SCHAEFER.

P. 717. v. 11. ἀνάνδρων] Alii ἀναιδῶν. *illud impudentiae, sub.* eorum, qui imperant. WOLF. Retine tamen ἀνάνδρων cum libris pluribus et melioribus. TAYLOR. ἀναιδῶν P. Manutius. REISK. Hoc longe ineptissimum est. SCHAEFER.

P. 717. v. 13. ἧπου] ἥπου Reisk. *num forte licet* —? SCHAEFER.

P. 717. v. 13. νόμον] νόμου August. primus. REISK.

P. 717. v. 15. περὶ τούτων] Absunt ab August. primo. Quod possit defendi loco simili, qui est hac ipsa pagina v. 27., ubi περὶ τούτων, quod abest; tamen subaudiri debet. Ego vero vulgatam probo tueorque. REISK.

P. 717. v. 17. νόμον] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 717. v. 20. δίκη — εὐθύνα — διαδικασία] [δίκη — εὐθύνη — διαδικασία.] Quantum inter haec intersit, pene docuit Petitus LL. Attic. Lib. IV. Tit. VIII. ex Ulpiano nostro. Propemodum me fugit adiicere, vocem εὐθύνη in quibusdam Codd. ita reperiri scriptam et accentu notatam, scilic. εὔθυνα, id quod idem Scholiastes admonuit: περὶ δὲ τοῦ λόγου (forte τόνου) τῆς εὐθύνης ἤδη εἴπομεν, ὅτι προπαροξύνεται. TAYLOR. γρ. εὔθυνα margo Lutetianae, Bavaricus. γρ. εὐθύνη margo Lutetianae, August. primus. REISK. εὐθῦνα Bekker. Idem: „εὐθῦνα] εὔθυνα Y. r. s. εὐθύνα (η) O.“ εὔθυνα h. l. corrigit Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 205. V. not. ad p. 17, 15. SCHAEFER.

P. 717. v. 21. ἰδία — δημοσία] V. not. ad p. 718, 13. SCHAEFER.

P. 717. v. 21. τὸ δημόσιον ἀπέδοτο] περὶ ὧν ὁ δῆμος ἐχρημάτισε. WOLF. Immo: *quae publice vendita sunt.* De his lex vetat emtoribus litem intendi. V. Meierus de Bon. Damnator. p. 230. S. SCHAEFER.

P. 717. v. 22. ἐπιψηφίζειν] Wolfius: *decernito.* Puto potius: *agendi potestatem faciat.* Ita etiam infra p. 718, 2. IURIN.

P. 717. v. 26. ὅ] In August. primo dederat primitus antiqua manus οὕς. Sed postmodum aut ipse librarius aut alius nescio quis υ erasit, ut remanserit ὅς. REISK.

P. 717. v. 27. τὸ] Delevit Bekker. V. v. 21. SCHAEFER.

P. 717. v. 27. πάλιν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 717. v. 29. χρηματίζειν] *vacare, in concionem convenire,* non *respondere,* quod vult Wolfius. IURIN.

P. 718. v. 1. καταστήσῃ] καταστήσει Bavaricus. REISK. Sic Bekker. Et quis non, vel omnibus libris ad tutandum vulgatae soloecismum conspirantibus? SCHAEFER.

P. 718. v. 1. ὅ] Omittit Bavaricus. REISK.

P. 718. v. 1. ὀφείλων] [ὤφλων.] Forte ὄφλων. et v. 5. καθιστῇ. [Alii καθίστη.] WOLF. Vulg. ὤφλων vitio typographico. ὀφείλων Paris. primus, August. primus. Et sic correxi. REISK. ὄφλων Bekker. ὀφλὼν Dindorf. Recte. V. not. ad p. 716, 13. SCHAEFER.

P. 718. v. 5. καθιστῇ] καθαστῇ P. Manutius. Alii καθίστη, pro quo scribendum esse καθιστῇ coniecit etiam Wolfius [ad v. 1.]. REISK.

P. 718. v. 6. [δ']] Omittunt August. primus et Bavaricus. Uncis inclusi. REISK. Particulam delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 718. v. 8. ὅσαι] ὁπόσαι corrigendum censet Meierus de Bon. Damnator. p. 71. Quo quid lucrifaciamus non intelligo. SCHAEFER.

P. 718. v. 9. ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει] [ἐν δημοκρατουμένῃ πόλει.] Alii et melius ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει. Sunt autem MSti Ven. Aug. Obsop. Ital. Vindob. Ita erit *libera hac nostra republ.* Aliter non ita fuisset. V. infra v. 26. TAYLOR. Vulg. πόλει. τῇ πόλει August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 718. v. 10. Οὔ — οὔκουν —] In Reiskiana sic interpunctum est: οὔ, φησι Τιμοκράτης. οὔκουν —. Meliorem interpunctionem iam praeiverat Parisina. SCHAEFER.

P. 718. v. 10. ὁπόσοις] ὁπόσαις Bavaricus. REISK. ὁπόσαις etiam optimus Cod. Bekk. Hoc cave ne te fallat. Verum est masculinum: quod mutarunt parum cauti, quos in errorem induxissent antecedentia feminina. SCHAEFER.

P. 718. v. 13. Ὁπόσα] οὗτος ἃ August. primus. REISK.

P. 718. v. 13. ἢ δίκη] Id est ἢ ὁπόση δίκη. Deinde ἰδία ἢ δημοσία pro nominativis habeo. REISK. Bekkerus: „δίκηι F." Quod speciosius videtur quam verius. ἰδίᾳ et δημοσίᾳ non mutem. Supra quidem p. 717, 21. editum est ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ. Sed Bekkerus: „ἰδίαι ἢ δημοσίαι S. Y. O." Recte, ut opinor. SCHAEFER.

P. 718. v. 14. ἄκυρα εἶναι]. Ad ἄκυρα εἶναι adscriptum est in Weimarano e secundo νόμος κελεύει. Quod habeo pro scholio. Idem adscripserat eadem manus ad voc. ἐξεῖναι p. 719, 5. Eadem p. 719, 8. dedit νόμος οὐκ ἐᾷ νόμον. REISK.

P. 718. v. 16. φήσαιτε] φήσετε margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 718. v. 16. ἂν μάλιστα] μάλιστ' ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 718. v. 16. ἀπεύξαισθε] Ita restitui cum editt. et MStis plerisque. Wolfius ex Aldo solo adripuit suum ἐπεύξαισθε, licet nobiscum interpretetur. TAYLOR. ἀπεύξησθε margo Lutetianae, August. primus. ἐπεύξαισθε Aldina. Lessingianus quoque ἀπεύξαισθε correxit. REISK.

P. 718. v. 18. οὑτοσὶ] Bekkerus: „οὑτοσὶν s." SCHAEFER.

P. 718. v. 20. ἐπ' ἐκείνων] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 718. v. 22. ἥνπερ τῶν ἐπ' ἐκείνων] [ἥνπερ ἐπ' ἐκείνων.] ἥνπερ τῶν ἐπ' ἐκείνων Bodlei. Vide, annon rectius. TAYLOR. τῶν

abest a Taylori et Wolfii editt. item Aldina, Paulina, Bavarico, August. primo. REISK.

P. 718. v. 23. καίτοι τί φήσομεν] καίτοι γε φήσομεν Paris. primus, August. primus, in quo non est τί, quod Fabricius ait esse, sed eius loco γε: nihil aliud. REISK.

P. 718. v. 28. λύσοντα] λύσαντα Paris. primus, August. primus. Quod in Farragine Wolfii procul dubio e margine Lutetianae affertur, λήσαντα, paret esse vitium typographicum. REISK.

P. 719. v. 1. πλὴν εἰ μὴ — ἔστιν εἰπεῖν.] Locum hunc citat Aristides T. p. 200. REISK.

P. 719. v. 2. ἕτερον] ἄλλον Bavaricus. REISK. ἄλλον Bekker. SCHAEFER.

P. 719. v. 5. Μηδὲ] μηδένα Lessingianus. REISK.

P. 719. v. 5. ἐὰν μὴ — τιθῇ] Pro his omnibus nihil aliud dat August. primus quam τιθῇ. REISK.

P. 719. v. 6. ψηφισαμένων] Petitus ad LL. Attic. L. II. Tit. I. p. 188. refingit ἐὰν μὴ ψηφισαμένων etc. Quasi relinqueretur et privilegiis gratia. Ita in lege superiore utitur simili exceptione p. 715, 2. ἐὰν μὴ ψηφισαμενων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων. Verum puto id non iam obtinere, neque Athenis Atticis, ubi toties praedicarent libertatem aequam fuisse omnibus, privas leges ullo obtentu aut conditionibus rogari potuisse. Credo praeterea, ab optimis exemplaribus hanc ultimam clausulam abesse. TAYLOR. Petitus LL. Attic. p. 188. ἐὰν μὴ ψηφισαμένων suadet. Obloquuntur Wesselingius et Taylorus. Ego tamen nihilominus arbitror Petitum ad sententiae quidem veritatem accessisse, tametsi leniori motu res peragi potest, scilicet praeponendo ἢ, ut sit: — τιθῇ, ἢ ψηφισαμένων —. Patet, qui potuerit ea vocula hic excidere. Sententia legis haec est: Ne liceto in gratiam privati legem ferre, a cuius fructu reliqui cives excludantur, aut liceto quidem, sed hac conditione, si sex millia civium in eius legis lationem consenserint. Cur enim alias adderet illam de sex millibus clausulam, quae supervacua et importuna est, si negas exceptionem hic fieri? Ad ἢ subauditur ἐξέστω. Tametsi ferretur lex, non ideo statim perlata erat. Sed hac exceptione solummodo copia datur legis novae ferendae, h. e. populo proponendae, penes quem tamen semper adhuc erat eam legem, si vellet, improbare. REISK. Verum puto Anglum vidisse. Docet Atheniensium ἡ ἰσονομία, quam omne genus privilegiorum funditus eversurum erat: docent ipsius Oratoris quae statim sequuntur v. 8. sqq. Sed longius progrediendum est. Scilicet vel in omnium librorum silentio deleri oportet omnia haec, ψηφισαμένων — ψηφιζομένοις, quae cum recte legantur p. 715, 2. ss., hic sunt longe ineptissima. Ne dubites, compara p. 649, 5. s. SCHAEFER.

P. 719. v. 23. εἰσιόντες — ἀγορὰν] ἐάν τις ἁλοὺς τῆς κακώσεως τῶν γονέων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ p. 732, 20. SCHAEFER.

P. 719. v. 23. [δ']] Uncos recte amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 719. v. 26. λελῦσθαι] λελύσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 720. v. 2. ἔχοι] Ita reposui iuxta Paris. et Bodlei. Vulg. ἔχει. TAYLOR. ἔχει Aldina, Paulina. REISK.

P. 720. v. 5. ἐξωσθήσομαι — εἰπεῖν] οὐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ ἐστίν, ut p. 1116, 11. SCHAEFER.

P. 720. v. 5. περὶ] Abest ab optimo Reg. α. et Bodlei. Idque satius. ἐξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν. TAYLOR. Malim ἐξωσθήσομαι τοῦ περὶ τοῦ μηδ' —: ut primum τοῦ referatur ad εἰπεῖν, secundum ad εἶναι. REISK. Ne Taylorum audias: sic enim officitur concinnitati membrorum, περὶ πάντων ἐρῶ, περὶ τοῦ — εἰπεῖν. Nec rursus cum Reiskio articulus inserendus. ἐξωσθήσομαι εἰπεῖν Demosthenes dixit, ut Sophocles Ai. 69. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. SCHAEFER.

P. 720. v. 5. μηδ' ἐπιτήδειον ὅλως ὑμῖν] ἀλλὰ βλαβερώτατον. V. v. 10. οὐδ' ἐπιτήδειον ὑμῖν νόμον οὐδὲ συμφέροντ' — p. 722, 10. SCHAEFER.

P. 720. v. 6. ὁμοίως] perinde ac si omnibus adversaretur. REISK.

P. 720. v. 6. φανεῖται] φαίνεται August. primus. REISK.

P. 720. v. 6. τῇ γραφῇ] Puta τῇ ἐμῇ τῶν παρανόμων. REISK.

P. 720. v. 7. ὄντων νόμων] ἐν τῷ νόμῳ August. primus. REISK.

P. 720. v. 7. ἐστὶ] ἐστὶν Bekker. SCHAEFER.

P. 720. v. 7. πῶς οὖν; δοκεῖ μοι] [πῶς ἂν μοι δοκεῖ.] Alii πῶς οὖν. Neutrum placet. Malim τοιγαροῦν μοι δοκεῖ. WOLF. Ab editis et MSS. omnibus perperam discedit hic homo sua nimium sententia fretus. Restitue igitur πῶς οὖν; (cum interrogatione.) δοκεῖ μοι et caetera. TAYLOR. δοκεῖ μοι invertunt August. primus, Bavaricus. πῶν ἂν μοι δοκεῖ recitat Wolfius e nescio qua editione addens haec: „Alii πῶς οὖν. Neutrum placet. Malim τοιγαροῦν μοι δοκεῖ.“ Et sic quoque dat eius editio Herwag. Quod Taylorus restituit, πῶς οὖν; δοκεῖ μοι —, iam est in Paris. REISK. πῶς οὖν μοι δοκεῖ; Bekker. Subaudi ποιεῖν. Sed videndum ne Reiskii ratio praestet. Compara haec: p. 379, 15. πῶς οὖν; ἀῤῥωστεῖν προφασίζεται. Infra p. 729, 22. πῶς οὖν; ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν κ. τ. λ. — In hac Reiskii nota operae turbarant. Correxi. SCHAEFER.

P. 720. v. 9. νόμον] [νόμον.] νόμον forte, uti habent Barocc. Aug. Lindenbr. cum editt. Felic. et Manut. TAYLOR. Vulg. νόμον. νόμον Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

tantisper custodiae, hoc est curae undecimvirorum, committerentur, donec de iis concio rogaretur quid statueret. Sed rursus fieri solebat, ut hi custodiae mandati menses multos in carcere haererent, antequam eorum causa ad populum referretur atque ab eo cognosceretur. Suadet itaque haec lex Timocratea, ut placeat thesmothetis undecimviros in heliaeam inducere in eiusmodi causis, si, qui iussu senatus in carcerem dati, neque ad iudicium vocaretur eorum causa, neque sententia veniret, quae illos morti condemnaret, idque ni fieret intra trigesimum diem, ex quo missi essent in carcerem. Conditiones itaque, sub quibus Timocrates haec thesmothetis suadet, sunt tres: 1. si nexus ex auctoritate senatus ultra mensem in vinculis haeret; 2. si interea temporis eius causa a senatu ad populum non refertur; 3. si condemnatoria sententia ex auctoritate populi perscripta thesmothetis intra mensem a captura inde non exhibetur a scriba prytaniae. Tum auctor est Timocrates thesmothetis, ut undecimviros in heliaeam inducant una cum reis, quippe qui sine undecimviris nunquam in publicum prodibant, donec aut absolverentur aut morte multarentur, h. e. ut quaestio super nexis agitaretur neque diuturnitate carceris macerarentur. REISK. τοὺς θεσμοθέτας probat etiam Matthiae Miscellan. Philolog. T. I. p. 233. Mihi, si quid de rebus, quarum disceptatio est Iureconsultorum, Grammatico licet pronuntiare, vulgata non videtur mutanda esse. Sensus enim, opinor, hic est: Quod scriba non fecit, faciant XIviri vinctosque thesmothetis sistant. Ut εἰσάγειν τοῖς θεσμοθέταις εἰς τὸ δικαστήριον idem valeat quod παραδιδόναι τὴν κατάγνωσιν τοῖς θεσμοθέταις. SCHAEFER.

P. 720. v. 23. εἰσάγειν] εἰσαγαγεῖν August. primus. REISK.

P. 720. v. 25. τὸ δικαστήριον] De heliaea intelligit Reiskius Ind. Graecitat. p. 162. Ego malim intelligere de tribunali thesmothetarum. SCHAEFER.

P. 720. v. 25. [ἐντὸς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Dindorf. V. not. ad p. 529, 18. SCHAEFER.

P. 720. v. 26. δημοσίᾳ] L. δημοσίᾳ. [Vulgo τῇ δημοσίᾳ.] WOLF. Vulg. τῇ δημοσίᾳ. τῇ abest ab August. primo, Bavarico, Aldina. Delevi. REISK.

P. 720. v. 26. κωλύῃ] Vulg. κωλύσῃ. κωλύῃ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 720. v. 26. ἐὰν δὲ μὴ] *widrigenfalls*. SCHAEFER.

P. 721. v. 1. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 721. v. 1. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ] Anecd. Bekk. p. 175, 22. hinc citant: ἐὰν δὲ ἀργυρίου προστιμηθῇ. Minus recte. προστιμᾶν est *insuper irrogare*. προστιμῆσαι δ' ἐξεῖναι — πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν p. 736, 13. SCHAEFER.

P. 721. v. 23. τούτους τοὺς νόμους] Aut legendum est τοῦτον τὸν νόμον, (nam de una Timocratis lege sermo est,) aut hanc legem appellat νόμους, quia constitutiones numerò plures complectitur, aut possit etiam legi τὸν τούτου νόμον. V. p. 724, 8. 725, 17. Sed satius est vulgatam servare. Pari modo p. 734, 28. τοὺς νόμους appellat, tametsi unica modo lex esset. REISK. Omnia vana. Intellige leges posterius recitatas, in quibus est etiam Timocratis prior. οἱ προειρημένοι sunt prius recitatae. Quod autem legitur p. 734, 28., in universum dictum est, ut omnino Timocrates, qua legislatorem se gerit, infametur. SCHAEFER.

P. 721. v. 27. αὐτοῦ] αὐτὸν August. primus. REISK.

P. 721. v. 27. καὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 721. v. 28. περὶ τούτων] de his, ad haec, quae ipsi exprobravi, et quorum complexum statim subiicit. REISK.

P. 722. v. 1. δεικνύειν] Ἀττικώτερον mox v. 12. δεικνύναι, quo etiam p. 720, 2. usus est. SCHAEFER.

P. 722. v. 1. [αὐτὸν]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 722. v. 2. [τοῦτ']] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. τοῦτο redit eo, scilic. ὅτι ὁ νόμος αὐτοῦ ἐναντίος ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις. REISK. Parum haec inter se concinunt. Nempe posteriora scripserat, antequam ab Augustano libro pronomen omittente moveretur, ut priora adderet. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 722. v. 2. μισθοῦ] V. not. ad p. 151, 17. SCHAEFER.

P. 722. v. 2. καὶ γράφων καὶ νόμους εἰσφέρων] Videntur verba transponenda esse: καὶ γράφων νόμους καὶ εἰσφέρων. aut sic: καὶ γράφων καὶ εἰσφέρων νόμους. Nisi malis γράφων habere pro nude sic, per se, posito et cum νόμους haud cohaerente, ita ut δίκας subaudiatur. qui dudum se gesserit eum, qui pro mercede aliis orationes scribat, quas conducentes in iudiciis recitent; item qui pro mercede leges in concionem inferat, quas alii inferre metuant. REISK. γράφων de psephismatis intelligendum. SCHAEFER.

P. 722. v. 4. ἔνεστιν] ἐστιν simplex dat August. primus. Wolfius in Farragine ad ἔνεστιν addi vult εἰπεῖν: quae est halucinatio festinantis et minus attenti. REISK.

P. 722. v. 4. ὁμολογῆσαι] ὁμολογεῖσαι P. Manutius. REISK.

P. 722. v. 5. οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ Bekker. SCHAEFER.

P. 722. v. 6. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. Sic etiam v. 8. SCHAEFER.

P. 722. v. 7. ὑπὲρ μεγάλα — προσηκόντων αὐτῷ] Videntur deesse coniunctiones: ὑπὲρ μεγάλα μὲν ἠδικηκότων ὑμᾶς, οὐδὲν δὲ προσηκόντων αὐτῷ. WOLF. Vel potius cum Ven. ὑπὲρ μεγάλα

ἠδικηκότων ὑμᾶς καὶ οὐδὲν προσηκόντων αὐτῷ. TAYLOR. ὑμᾶς καὶ οὐδὲν Lessing. Multo fortius stringunt haec ἀσύνδετα, quam per μὲν et δὲ aut καὶ dissoluta et fracta. REISK.

P. 722. v. 8. συγγενεῖς] συγγενὴς August. primus. Quod si exaretur sic, συγγενῆς (cum circumflexo et iota subscripto), possit pro Attico haberi, ut ἱππῆς pro ἱππεῖς. Sed est haec forma Demostheni minus usitata. REISK. Quin prorsus inaudita. SCHAEFER.

P. 722. v. 10. αὐτόν] αὑτόν Bekker. SCHAEFER.

P. 722. v. 11. ὑμῖν νόμον] Vulg. νόμον ὑμῖν. Invertit August. primus. Pronomen abest ab editione P. Manutii. REISK. νόμον ὑμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 722. v. 12. πάντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογῆσαι] [πάντας ἂν ὁμολογῆσαι.] Rescribe, ut scribunt Codd., πάντας ἂν ὑ μ ᾶ ς ὁμολογῆσαι. TAYLOR. Vulg. πάντας ἂν ὁμολογῆσαι. Post ἂν addit August. primus ὑμᾶς. Particulam addidi. REISK. Non particulam addidit, quam habet etiam Parisina, sed pronomen. Fecit calamus sic errans, ut Bremius hoc loco abuteretur in cinno docto illo quidem sed tamen dissimilium cinno rerum ad p. 13, 16. SCHAEFER.

P. 722. v. 15. πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως] πᾶσι γνωρίμως Bekker. SCHAEFER.

P. 722. v. 16. νομίζειν] γνωρίζειν Paris. primus. REISK.

P. 722. v. 18. μὲν] Sic correxit Lessingianus pro vitioso μὴ, quod est in Aldina. REISK.

P. 722. v. 18. φράζοι] φράζειν Aldina. REISK.

P. 722. v. 20. δὲ] Vulg. δή. δὲ August. primus, Bavaricus, Weimaranus e suorum secundo, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 722. v. 20. οὐδενὶ] μηδενὶ August. primus. REISK. μηδενὶ Bekker. οὐδενὶ h. l. est soloecum. SCHAEFER.

P. 722. v. 21. διδόντα] διδόναι Bavaricus. διδόντων August. primus: quod Fabricius seu Wolfius recte negat placere. REISK.

P. 722. v. 21. ῥᾳστώνην] Anecd. Bekk. p. 300, 13. Ῥᾳστώνη: ἄδεια, ἀνάπαυσις. V. v. sq. SCHAEFER.

P. 722. v. 22. πράους] πρᾴους Bekker. SCHAEFER.

P. 722. v. 22. τίσι τούτοις, προσεξεταζέτω] Si bene habet τούτοις, erit non cum τίσι, sed cum προσεξεταζέτω copulandum. *praeter ista etiam hoc consideret, quibusnam velit leges esse mites.* Possit quoque τούτους legi et ad νόμους referri. REISK. Dorvillius ad Chariton. p. 355. extr. edit. Lips.: „Prior periodus tota" [εἰ γὰρ — τοὺς νόμους] „in posteriore membro supplenda et accommodanda." Immo non repetendum nisi πρᾶοί εἰσι. Sic autem resolve phrasin: τίνες οὗτοι οἷς πρᾶοί εἰσι. V. Sturzii Lexic. Xenophont. T. IV. p. 306. a. Simul apparet Reiskium erravisse. SCHAEFER.

P. 724. v. 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις —] Plene: ὥσπερ ἂν δεινά τις ποιήσειεν, εἰ —. SCHAEFER.

P. 724. v. 2. ἂν] οὖν August. primus. REISK.

P. 724. v. 3. γενέσθαι τὸν τούτου νόμον] τὸν τούτου γενέσθαι νόμον Bekker. SCHAEFER.

P. 724. v. 5. προστετιμημένον] Hoc absolute, ut aiunt, positum existimo et recte scribi. προστετιμημένου edit. Morel. προστετιμημένων Ven. Ital. Vindob. Neutrum probo. TAYLOR. Vulg. προστετιμημένου. προστετιμημένον Bavaricus, Aldina, Paulina. Idem quoque voluit August. primus, licet mendose dederit προστετιμημένων. Saepe enim ο et ω in codicibus inter se permutantur. Correxi προστετιμημένον in nominativo absoluto, cum esset iis lis carcere aestimata, aut cum essent custodia multati. REISK. Minus accurate verbum compositum interpretatur. V. not. ad p. 721, 1. SCHAEFER.

P. 724. v. 6. τούτου] Abest ab August. primo. REISK. Recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 724. v. 6. διεγγύησιν] Citat hunc locum Harpocration v. Διεγγύησις. August. primus simplex ἐγγύησιν dat. REISK. Bekkerus: „ἐγγύησιν Υ. Ο. k. r. s. Conf. Anecd. p. 94, 18." Ubi leguntur haec: Ἐγγύησις: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Simplex praefero. In formulis legum enim, opinor, non licitum, certe non solitum fuit sic variari. Praepositio autem videtur orta e littera antecedente. SCHAEFER.

P. 724. v. 8. σύ τ'] οὔτε margo Lutetianae. Non vere Wolfius hanc lectionem in Farragine sic retulit: οἶμαι οὕτω, σύ τ' ἐκεῖνα —. REISK.

P. 724. v. 11. ταὐτὸ] ταὐτὸν August. primus. REISK.

P. 724. v. 13. τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας] ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀδικοῦσιν. ἐξελέγχομαι ἀδικῶν. ἐξελεγχόμενος ἀδικῶν. WOLF. V. Apparat. T. III. p. 248. SCHAEFER.

P. 724. v. 16. ἐργάσονταί] Vulg. ἐργάσωνταί. ἐργάσονταί August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 724. v. 17. τῷ] Vulg. τό. τῷ margo Lutetianae. Et sic correxi. *quam atrox facinus commiserit*, aut *quam atrocem tulerit legem lege ea ferenda, quae res etiam praeteritas dudum complecteretur.* Perinde enim est, δεινὸν pro neutro habeas subaudiens ἔργον, an pro masculino et cum νόμον copules. ποιεῖν τὸν νόμον δεινὸν est *reddere suam legem saevam, efficere ut lex a se lata saeva sit.* REISK. τὸ Bekker. Bene: nam alterius scripturae fides est sublestissima. δεινὸν autem pro neutro habendum. SCHAEFER.

P. 724. v. 18. αὑτῷ] αυτῷ cum leni Aldina et Paulina. αὐτῶν index Aldinae. REISK.

P. 724. v. 18. ᾧ] ὧν index Aldinae. REISK.

P. 724. v. 18. νόμος] Lego δῆμος, τουτέστι δημοκρατία. WOLF. Laudo id vehementer et puto esse verum: tametsi vulgata scriptura diu inveteraverit, si ad hunc locum spectent (et spectare arbitror) verba ista Scholiastae ad Aristidis Panathen. init. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους νόμον καλέσας τὴν πόλιν. TAYLOR. Non displicet Wolfii coniectura δῆμος. Designavit quidem orator hoc. Defendi tamen satis bene potest vulgata, si *lex* per metonymiam aut synecdochen accipiatur pro *civitate legibus utente*, opposita oligarchiae et monarchiae legibus nil utenti, quod voluntas praevalentis summa lex et pro lege sit. Eoque magis servanda est vulgata, quod ipsi veteres existimarunt, insolentiam huius usurpationis sibi annotandam esse: id quod ex Aristidis Scholiasta, quem Taylorus citavit, constat. Possit tamen etiam fieri, ut orator reliquerit ᾧ πολιτεία ἔννομος —. Locus ille, quem Taylorus ex Aristidis Scholiasta inedito ad Panathenaicam citat, non est in Scholiis ad eam orationem, sed in Sopatri Prolegomenorum hiatu magno, quem e Bavarico codice sarsi, p. V. edit. Iebb. REISK. Etiam quae statim sequuntur contraposita, ὑπὸ νόμων et ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχιῶν, manifesto docent νόμος ab Oratore scriptum esse. Conf. Herodotus VII. 104., ubi lex componitur cum rege. SCHAEFER.

P. 724. v. 20. νόμων] Restitui ex Barocc. Lindenbr. Aug. et impressis, Manut. Felic. et Paris. Vulgo νόμον. TAYLOR. νόμον August. primus. Fabricius verum h. l. retulit, secius Taylorus ex eo νόμων vulgatum referens. Magis illi quam huic crede. νόμον est in Aldina quoque, unde in Herwag. pr., hinc in Wolfianam permanavit. νόμων Weimar. e suo secundo, nisi is e Felic. hausit. νόμῳ Lessing. REISK.

P. 724. v. 21. σώφρονες καὶ ἐλεύθεροι καὶ χρηστοὶ] [σώφρονες καὶ χρηστοί.] Plenius σώφρονες καὶ ἐλεύθεροι καὶ χρηστοὶ iuxta Barocc. Aug. Vindob. et edit. Benenati. TAYLOR. καὶ ἐλεύθεροι absunt a Bavarico, Aldina, Paulina, Wolfiana. REISK.

P. 724. v. 21. [πολῖται]] Abest a Paris. primo, August. primo, et abesse posse iudicat Wolfius in Farragine. Uncis inclusi. REISK. Uncos removit Dindorf. Mallem vocem prorsus deletam. SCHAEFER.

P. 724. v. 25. ἕκαστος] Subaudi τῶν ὀλιγαρχούντων. — Corrig. ὀλιγαρχίαις. SCHAEFER.

P. 724. v. 29. ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας] Ita scribendum fuit, quia sequitur μετήνεγκε. Sin sequeretur verbum δηλωτικὸν τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως, legeremus scriptum ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. SCHAEFER.

P. 725. v. 2. αὐτὸν] αὑτὸν Bekker. Conf. v. 15. SCHAEFER.

P. 725. v. 4. γέγραφεν] γέγραπται Bavaricus. REISK.

P. 725. v. 4. γέγραφεν· Ἢ] Vulg. γέγραφε καὶ. Pro καὶ August. primus habet ἢ. Correxi γέγραφεν· ἢ. REISK.

P. 725. v. 6. *καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, —*] *ἐχρῆν αὐτὸν νομοθετῆσαι, προστιμᾷν μηδενὶ δεσμοῦ, ὃς ἂν καθιστῇ ὑμῖν ἐγγυητὰς, μὴ ποιεῖν* (malim *ἀλλὰ μὴ ποιεῖν*) *τηνικαῦτα τὴν ἐξεγγύησαι, προλαβόντα* (*ἐπειδὴ προὔλαβεν ὁ Τιμοκράτης*) *ὑμᾶς κ. τ. λ.* WOLF.

P. 725. v. 6. *ἐχρῆν*] *χρῆν* Bekker. SCHAEFER.

P. 725. v. 6. *αὐτὸν*] Bekkerus: „*αὐτὸν*] *αὐτὸν νομοθετῆσαι μὴ προστιμᾷν δεσμὸν τοῖς καθιστῶσιν ἐγγυητάς, οὐχὶ δὲ μετὰ τὴν προστίμησιν καὶ κατάγνωσιν τῶν δικαστῶν τηνικαῦτα κελεῦσαι διὰ τοῦ νόμου ποιεῖν τὴν ἐγγύησιν μετὰ τὸν δεσμόν, ἢ μὴ ἐκτίσειν ἀφεῖσθαι. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν* v.“ Scriba τῷ *ὁμοιοάρκτῳ* (*αὐτὸν — αὐτὸν*) deceptus in textum intulit quod Interpres constructioni expediendae in margine scripserat. SCHAEFER.

P. 725. v. 6. *προστιμᾷν*] Sic correxit Lessingianus vitiosum *προτιμᾷν* Aldinae. REISK.

P. 725. v. 7. *καθιστῇ*] *καθίστῃ* Bavaricus. REISK.

P. 725. v. 8. *προλαβόντα*] Fere i. q. *ὑπειπόντα*. SCHAEFER.

P. 725. v. 8. *τὸν δεσμὸν*] *τῶν θεσμῶν* August. primus REISK.

P. 725. v. 8. *διατεθέντα*] *διαθέντα* Bavaricus. *διαθέντα ἢ διατιθέντα* Weimaranus e suorum secundo. REISK. Idem in Annotatt.: „Imo vero *διαθέντα* in participio aoristi 2. activi, ut *προλαβόντα*. *non tum demum dare ius vadium sistendorum, postquam damnatum reddidisset inimicum vobis.* Verumtamen bene potest vulgata defendi. *non tum demum imperare constitutionem praedum, postquam praecepisset hinc vos sententiam carceris in condemnatum effatos, illinc damnatum inimicum vobis redditum.* Sic ad gracca adscripte, quae latine sic efferas ferme: *decebat eum sic sancire, ut fas sit aerario praedes edere, nulla praemissa carceris poena, qua necesse est ut damnati erga vos animus infestus fiat.*“ Similia legas Ind. Graecitat. p. 432. Mihi quidem unice verum videtur *διαθέντα*. Apparet enim ita augeri criminis invidiam. *ἐχθρῶς διατιθέναι τινά* quid sit, dictum est ad p. 463, 17. SCHAEFER.

P. 725. v. 10. *τὸν*] Post *τὸν* addit Lessingianus *ἐχθρόν*. REISK.

P. 725. v. 10. *ἑαλωκότα*] [*ἁλωκότα.*] *ἡλωκότα ἢ ἑαλωκότα.* WOLF. *ἑαλωκότα* legitur in edit. Lutet. *ἡλωκότα* Reg. *α.* Vindob. Lindenbr. Obsop. et Felic. TAYLOR. *ἁλωκότα* Aldina, Wolfiana. *ἡλωκότα* August. primus, Bavaricus, Paulina. REISK. *ἡλωκότα* Bekker. SCHAEFER.

P. 725. v. 15. *τὰς* [*ὑπὸ*] *τῶν ὀμωμοκότων γνώσεις*] Melius *τὰς τῶν ὀμωμοκότων γνώσεις*, abiecta praepositione, quemadmodum habent Scholiastes et Cod. Vindob. TAYLOR. *ὑπὸ* omittunt August. primus, margo Bavarici. Praepositionem uncis inclusi. Si servatur, subauditur *γενομένας* aut *γεγονυίας*. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 725. v. 16. γνώσεις] γνώμας August. primus, margo Bavarici, index Aldinae. REISK.

P. 725. v. 16. τοῖς ἀνωμότοις] τοῖς οὐκ ὀμωμοκόσι. V. Euripides Med. 735. Pors. et Hippol. 616. Br. SCHAEFER.

P. 725. v. 22. γενέσθαι νυνί] νυνὶ γεγενῆσθαι August. primus. νυνὶ γενέσθαι Bavaricus. γεγενῆσθαι Paris. primus. REISK. νυνὶ γενέσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 725. v. 23. ἃ δίκαια] ἃ δὴ καὶ MSS. Ald. Manut. et Felic. cum margine Benenati. TAYLOR. ἃ δὴ καὶ indices Aldi, Feliciani, P. Manutii. REISK.

P. 725. v. 26. ὡς ἂν] Subaudi γράφοι. SCHAEFER.

P. 725. v. 28. γέγραφε] γέγραφεν Bekker. SCHAEFER.

P. 726. v. 4. καταγνώσεως οἱ] κατακρίσεως εἰ index Aldinae. REISK.

P. 726. v. 6. τίς γὰρ —Ἕνδεκα] Desunt Bavarico. REISK.

P. 726. v. 6. ἀρχὴ] ἀρχῇ August. primus. REISK.

P. 726. v. 7. παραδώσει] Scilicet undecimviris. REISK.

P. 726. v. 7. ὀφείλοντα] Vulg. ὄφλοντα. Dedi de meo ὀφείλοντα. REISK. ὄφλοντα Bekker. ὀφλόντα Dindorf. V. not. ad p. 716, 13. SCHAEFER.

P. 726. v. 7. παραλήψεται] Scilicet a thesmotheta. REISK. Omnino ab ἀρχῇ quae παραδίδωσιν. SCHAEFER.

P. 726. v. 7. παραλήψεται, κελεύοντος — καταστήσῃ τοὺς ἐγγυητάς;] παραλήψεται; κελεύοντος — καταστήσῃ τοὺς ἐγγυητάς. Reisk. et Bekker. Quae melior est interpunctio. SCHAEFER.

P. 726. v. 10. ἐκκλησίαν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 726. v. 11. τέως, ἕως] τε ἕως August. primus, qui cum Aldina consentit: item v. 15. Posterius vocabulum ἕως abest a Bavarico hic et v. 15.: item ab ora Lessingiani. REISK. τέως Bekker. ἕως Dindorf. V. not. ad p. 721, 2. SCHAEFER.

P. 726. v. 13. ὀφείλοντα] Vulg. ὄφλοντα. Dedi de meo ὀφείλοντα. REISK. ὄφλοντα Bekker. ὀφλόντα Dindorf. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 726. v. 15. τέως, ἕως] τέως Bekker. ἕως Dindorf. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 726. v. 15. πότερον] πότερα August. primus. REISK. πότερ' Bekker. SCHAEFER.

P. 726. v. 15. οὐχὶ] οὐ August. primus. REISK.

P. 726. v. 16. φήσαιτε] φήσητε August. primus. REISK.

P. 726. v. 17. οὒκ] οὐκ Reiskiana et Bekkeri Oxoniensis. Accentus addendus, quia vox post negativam paullulum quiescit. SCHAEFER.

P. 726. v. 17. μᾶλλον] μόνον August. primus, Lessingianus. REISK. μόνον Bekker. Quod aliquanto gravius est. SCHAEFER.

P. 726. v. 18. εὗροι τις ἄλλο] [εὗροι τι ἄλλο.] Aut εὗροι τις aut εὕροιτε legendum. WOLF. Similiter adnotatum reperitur in margine Parisiensi. TAYLOR. Vulg. εὗροι τι ἄλλο. — εὕροιτε ἄλλο. γρ. εὗροι τις ἄλλο margo Lutetianae ex Aldina. ἄλλο τις εὗροι August. primus, Bavaricus. Wolfius sua fortasse ex Aldina accepit. Correxi εὗροι τις ἄλλο. REISK. ἄλλο τις εὗροι Bekker. SCHAEFER.

P. 726. v. 20. εἶτα πῶς γέγραπται κ. τ. λ.] Verte: *Deinde quomodo scripsit postea?* CONSTITUENDOS ESSE etc. TAYLOR.

P. 726. v. 22. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 726. v. 23. ὑφῄρηται] [ἀφῄρηται.] Potius ὑφῄρηται. Quasi subdole et callide id fieret. Iubent id Barocc. Ven. Reg. α. Lindenbr. Aug. Vindob. Obsop. Ital. cum MStis Manut. et Felic. Idque Wolfio placere video. TAYLOR. Vulg. ἀφῄρηται. ὑφῄρηται August. primus, Bavaricus, index Paulinae. ἠφῄρηται margo Lessing. Correxi ὑφῄρηται. REISK.

P. 726. v. 23. ὁπόσων] Lego per o μικρὸν, ὁπόσον. Ordo enim hic est: ἀφῄρηται τὸ ἥμισυ τῶν ὁσίων, ὁπόσον διπλασιάζεται. WOLF. *quae* Wolfius. Potius *quaecunque*. Nec enim omnis pecunia publica iubebatur dupla solvi, sed ea solum, quam privati per annum integrum retinuissent. IURIN. ὁπόσων recte habet. Idem est atque τοσούτων, ὁπόσα. Wolfii ὁπόσον ne graecum quidem est. Non omnes mulctae publicae duplicabantur. Recte ergo dicit: *earum omnium mulctarum, quae geminae irrogantur.* Irrogantur autem geminae, quae a reis damni simplicis duplum eius, quod iniuria esset ablatum, exigunt. REISK. Mihi videtur διπλασιάζεται dictum impersonaliter: ut plena sit locutio ὁπόσων ἐν τῷ νόμῳ διπλάσιον τὸ τίμημα γίγνεται. SCHAEFER.

P. 726. v. 27. ὦφλε] ὦφλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 727. v. 1. τὰ μὲν διπλᾶ, τὰ δὲ καὶ δεκαπλᾶ] Vulg. τὰ μὲν δεκαπλᾶ, τὰ δὲ καὶ διπλᾶ. Aut καὶ delendum est, aut transponenda sunt vocabula διπλᾶ et δεκαπλᾶ. Et transposui meo arbitrio. *vi quarum legum aliae mulctae duplae, aliae vero etiam decuplae irrogantur.* REISK. Priorem verborum ordinem restituit Bekker. Sic vero ego etiam καὶ deletum malim. SCHAEFER.

P. 727. v. 3. ὀφείλουσι] Vulg. ὄφλουσι. ὀφείλουσι August. primus. Dedi ὀφείλουσι. REISK. ὄφλουσι Bekker. ὀφλοῦσι Dindorf. SCHAEFER.

P. 727. v. 3. τὸ γεγραμμένον] aes, cuius essent rei facti. V. v. 7., ubi λῆξιν et γράμματα appellat. REISK.

P. 727. v. 5. νῦν δὲ τῷ γράψαι] [νῦν δ' ἐν τῷ γράψαι.] Lege potius νῦν δὲ τῷ γράψαι, ut Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. et Vindob. TAYLOR. Vulg. νῦν δ' ἐν τῷ γράψαι. νῦν δὲ τῷ γράψαι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 727. v. 7. λήξεως] λέξεως Bavaricus. REISK.

P. 727. v. 8. ποιεῖ] ποιεῖν August. primus. REISK.

P. 727. v. 8. ὅ τις] [ὅστις.] Malim ὅ τις. WOLF. Atque ita margo Benenati, MSS. Ald. Ven. Lindenbr. Vindob. TAYLOR. Vulg. ὅστις. ὅ τις margo Lutetianae ex indice Aldinae aut Paulinae, August. primus, Bavaricus. Hoc idem quoque aut coniecit Wolfius aut ex Aldina repetiit. Correxi ὅ τις. REISK.

P. 727. v. 8. ὤφληκεν] ὦφλεν August. primus, Bavaricus. REISK. ὦφλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 727. v. 10. τηλικοῦτον] τηλικοῦτο August. primus, Bavaricus. REISK. τηλικοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 727. v. 11. ἐν τῇ τῶν ῥημάτων μεταθέσει] V. p. 726, 26. s. SCHAEFER.

P. 727. v. 12. ἐπιχειροτονεῖν] χειροτονεῖν simplex dat August. primus. REISK.

P. 727. v. 13. παρὰ πάντα τὸν νόμον] F. παρὰ πάντας τοὺς νόμους. Sin illud placet, expone ἐν παντὶ τῷ νόμῳ. *tota lege nihil aliud agens, nisi ut sontes conserventur et damnati a vobis.* WOLF. Cum Wolfio consentit optimus Vindob. TAYLOR. Wolfius: *contra omnes leges.* Immo: *per totam legem*, a prima syllaba ad ultimam. V. p. 734, 23. IURIN. παρὰ πάντα τὸν νόμον verum existimo et alteri lectioni, παρὰ πάντας τοὺς νόμους, praeferendum. *per totam legem suam.* REISK. Est i. q. δι' ὅλου τοῦ νόμου p. 728, 17. Polybius XXXII. 8. 11. T. IV. p. 558. s. Schw. καὶ τοῦτο μνημονεύεσθαι (l. μνημονευέσθω) παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν ἡμῖν (f. ἡμῶν). SCHAEFER.

P. 727. v. 15. ἐκτῖσαι] ἐκτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 727. v. 17. ἀπαλλάξεται] [ἀπαλλάξωνται.] Forte ἀπηλλάξονται, τῷ μετ' ὀλίγον μέλλοντι, aut certe ἀπαλλάξονται per o, priore futuro medio. Sub. οἱ ἐγγυηταὶ ἐσόμενοι. *qui, ubi vos eos improbaveritis, discedant.* Aut ἀπαλλάξωνται, sub. οἱ καταστήσαντες τοὺς ἐγγυητὰς, ut sit mutatio numeri. *quos ubi vos improbaveritis, liberetur.* Sub. *damnatus.* Sed hic calumniatorem agere videtur Orator. Neque enim liberabitur, nisi approbatis a populo vadibus ex lege Timocratis. WOLF. Haec certe intelligo parum: neque uno piaculo procurari possunt. ἀπαλλάξονται Ald. margo Benenati. ἀπαλλάξεται Ven. Lindenbr. Ital. ἀπαλλάξετε Barocc. Bodlei. Aug. et Vindob. Ego praefero Ald. TAYLOR. Vulg. ἀπαλλάξωνται. ἀπαλλάξονται margo Lutetianae ex Aldina, Bavaricus. ἀπαλλάξετε August. primus. Correxi ἀπαλλάξεται, ut ad reum redeat. *liber erit atque discedet absolutus.* REISK.

P. 727. v. 20. δείξει] Vulg. δείξειν. δείξει Bavaricus. Correxi, detracta ultima litera, δείξει. REISK.

P. 727. v. 21. ὅταν βούληται] Non quidem haec verba Le...

sunt, sed quia nullum certum tempus adscriptum est, abusus obscuritate verborum argutatur. WOLF.

P. 727. v. 25. βουλομένοις] ἐθέλουσι index Aldinae. REISK.

P. 727. v. 25. φησὶ] φήσει August. primus. REISK.

P. 727. v. 26. ἐφ' ᾧ κατέστησε τοὺς ἐγγυητάς, ἀφεῖναι τοῦ δεσμοῦ] Verba haec omnia desunt August. primo. REISK.

P. 727. v. 27. ἀφεῖναι] Bene ἀφεῖσθαι Bekker. e suorum optimo. SCHAEFER.

P. 727. v. 28. κακουργήματος] πανουργήματος margo Lutetianae. REISK.

P. 727. v. 28. εἶπον] εἶπε August. primus. REISK.

P. 728. v. 1. δεσμοῦ] Post h. v. plene interpungendum, ut factum in Reiskiana. SCHAEFER.

P. 728. v. 2. ἢ οἱ ἐγγυηταὶ] Vulg. ἢ ἐγγυηταί. ἢ οἱ ἐγγυηταὶ August. primus, Bavaricus. Addidi articulum. REISK.

P. 728. v. 2. ἐννάτης] ἐνάτης (altero ν eraso) Bavaricus. V. p. 713, 1. Et sic quoque infra v. 23. Sed in insequentibus relictum est geminum ν. REISK. ἐνάτης Bekker. SCHAEFER.

P. 728. v. 8. ἀπεῖπε] εἶπε simplex August. primus. REISK.

P. 728. v. 11. [λαβεῖν]] τιμωρίαν λαβεῖν recte quis dixerit: at τοὔνομα τιμωρίας non ita. Abest ergo λαβεῖν ab optimis exemplaribus, Barocc. Bodlei. Reg. α. Lindenbr. Aug. Ital. Vindob. TAYLOR. λαβεῖν abest ab August. primo. Uncis inclusi et plane delevissem, nisi in mentem venisset, ut dicitur *umbram poenae captare*, sic etiam recte dici posse *nomen poenae*, quod eius est umbra, *captare. reliquit vobis pro poena poenae nomen capere.* Praeterea etiam λαβεῖν potest et paene debet ad ἀφείλετο repeti: *eripuit vobis rem poenae sumere*, h. e. *ipsam poenam sumere, eripuit vobis facultatem ipsam poenam repetendi.* Quare satius esse duxi verbum hoc relinquere, sed cum admonitione, a multis id omitti. REISK. Summo iure delevit Bekker. Argutiae sunt enim quibus Reiskius tuetur, quem ipsa membrorum concinnitas advertere debuerat. SCHAEFER.

P. 728. v. 12. ὑμέτερα] ἡμέτερα August. primus. REISK.

P. 728. v. 13. καὶ μονονοὺ — τοῦ δεσμοῦ] Citant Anecd. Bekk. p. 175, 25. SCHAEFER.

P. 728. v. 13. μονονοὺ] μόνον οὐ Bekker. SCHAEFER.

P. 728. v. 18. ἅπαντας] ἅπαντα August. primus. Post ἐγγυητὰς deesse videtur εἰπὼν vel λέγων. eo, *quod dictione τῷ καταστήσαντι τοὺς ἐγγυητὰς usus est* vel *utitur*, *significat omnes.* Nam ἅπαντας in numero plurali praestat alteri lectioni, ἅπαντα, in singulari, quam Wolfius ex Augustano adscivit. REISK. Huiusce loci sententiam quod non vidit Reiskius, idcirco pravam lectio-

nem ἅπαντας verissimae ἅπαντα praetulit. ἅπαντα tamen in plurali numero est et neutro genere, non in singulari et masculino, ut Reiskio videbatur. Delenda interpunctio post ἐγγυητάς *). τῷ καταστήσαντι τοὺς ἐγγυητὰς ἅπαντα λέγει, *illi, qui vades dederit, omnia dicit.* Legis omnis provisio, cautiones omnes, omnes sanctiones ad illum diriguntur, illum spectant, qui vades utique dederit. Sed quid faciendum debitore qui vades non dederit? De hoc consulto et vafre tacuit Timocrates, inquit Orator, quo effugiant aerarii. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 364. Vere vir doctissimus. ἅπαντα Bekker. SCHAEFER.

P. 728. v. 18. καθιστάντι] κατιστάντι Aldina. καταστήσαντι Weimaranus e suorum secundo. REISK.

P. 728. v. 23. χρόνον] Post h. v. videtur σκοπεῖτε vel ὁρᾶτε vel tale quid deesse. Universe hic locus asper et hiulcus mihi videtur, ut suspicer aut ab auctore minus elaboratum esse relictum, aut aliud quid labis hic loci libris Demosthenicis insedisse a sinistra fortuna illatum. REISK. Nihil hic vitii est. *tempus quod definivit, nonam prytaneam*, quae sit ἡ προθεσμία pecuniae dependendae, *scripsit ei qui dederit vades.* SCHAEFER.

P. 728 v. 23. ἐννάτην] ἐνάτην Bekker. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 728. v. 23. τῷ καταστήσαντι λέγει τοὺς ἐγγυητάς]. Subaudi καὶ μόνῳ τούτῳ, ἀλλὰ μὴ [corr. οὐ] τῷ μηδένα καταστήσαντι ἐγγυητήν. REISK.

P. 728. v. 25. [τὴν]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos removit Bekker. SCHAEFER.

P. 728. v. 27. ἐγγυητὰς ὑπάρχειν] ὑπάρχειν ἐγγυητάς Bekker. SCHAEFER.

P. 729. v. 1. ἀνάγκην] Scilicet τοῦ καθιστάναι ἐγγυητὰς ἢ δεδέσθαι, *necessitatem aut constituendi vades aut in carcerem migrandi.* REISK. Immo τοῦ δοῦναι δίκην. Docent proxime sequentia. SCHAEFER.

P. 729. v. 1. ἔδωκεν] δέδωκεν August. primus. Plane abest hoc verbum a Bavarico. REISK.

P. 729. v. 4. ὑφ' ὑμῶν] Vulg. ἐφ' ὑμῶν. ὑφ' ὑμῶν August. primus. Et sic correxi. *a vobis*, aut a decessoribus vestris. Oratores enim graeci de conventu iudicum ut de corpore quodam immortali loqui solent. Si quid superiores iudicarint, id idem etiam praesentes censere et ratum habere existimantur. REISK.

P. 729. v. 6. κελεύων] Ante κελεύων addit Weimarani secundus οὐ. REISK.

---

*) Subdistinctionem post h. v. in Parisina et Reiskiana positam delevi. SCHAEFER.

P. 729. v. 7. ἄκυρα τὰ προστιμήματα ποιεῖ] eludens executionem sententiarum, quas iudices tulerint, earumque vim suis exceptionibus et clausulis frangens. REISK. Mutatâ locutione p. 725, 22. τὰ δικαστήρια ἄκυρα ποιῆσαι τῶν προστιμημάτων. Quod recurrit p. 732, 10. SCHAEFER.

P. 729. v. 10. τιμῶντας] Haud scio, an aliud verbum desideretur. Neque τιμωμένους neque εἰσιόντας placet. WOLF. τιμῶντας h. l. idem est atque προστιμῶντας. *mulctam irrogantes*. REISK. Non est idem quod προστιμῶντας, sed significat genus, quod etiam τὸ προστιμᾶν ut formam complectitur. SCHAEFER.

P. 729. v. 12. Τριάκοντ' εἰσέφερε] τριάκονθ' εἷς ἔφερον August. primus, non ἔφερε, quod Fabricius retulit lectionem hanc pro scholio habens. REISK.

P. 729. v. 13. οἴομαι τρόπον] τρόπον οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 729. v. 16. φιλοτιμίας] *decora*. SCHAEFER.

P. 729. v. 16. περιαιρεῖται] παραιρεῖται margo Bavarici, margo Lutetianae. παραιτεῖται indices Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 729. v. 18. ὑμῶν] ἡμῶν August. primus, Bavaricus. Item p. 730, 11. REISK. Recte ἡμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 729. v. 20. πεζὰς] πεζικὰς Barocc. Reg. α. Aug. Vindob. Testes certe fide digni. Audi tamen Thomam Magistrum: Πεζὴ στρατιὰ λέγε, ὡς Δημοσθένης καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζικὴ, ὡς Θουκυδίδης — ποιητικώτερον γὰρ τοῦτο. TAYLOR. πεζικὰς August. primus. REISK. V. Dorvillius ad Chariton. p. 566. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 729. v. 20. καλὰ] κακὰ August. primus. REISK.

P. 729. v. 22. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα August. primus. REISK.

P. 729. v. 25. γίγνηται] Vulg. γίγνεται. γίγνηται August. primus, Lessingianus. Et sic correxi. REISK.

P. 729. v. 25. πληροῦτε] πληροῦται August. primus e correctione, ut videbatur, sed eiusdem antiquae manus. REISK.

P. 729. v. 25. καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων] Ferri potest καταγινώσκω σὲ δεσμοῦ et σοῦ δεσμόν. WOLF.

P. 730. v. 2. ἐννάτης] ἐνάτης Bekker. SCHAEFER.

P. 730. v. 6. εἷς] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK. Vocem a Bekkero uncis inclusam delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 730. v. 6. ὀφλισκάνων] I. q. ὀφλών. SCHAEFER.

P. 730. v. 7. ἀλλὰ μὴ] ἀλλ' οὐ P. Manutius. Particula infitians abest ab Aldina. Sed in Lessing. ora est adscripta μή. REISK.

P. 730. v. 8. νὴ Δία] Formula intendens vim enuntiationis sarcasticam. SCHAEFER.

P. 730. v. 10. ἐννάτην] ἐνάτην Bekker. SCHAEFER.

P. 730. v. 10. εἶτα τότ'] Sic Latini *tunc deinde.* SCHAEFER.

P. 730. v. 11. ὑμῶν] ἡμῶν August. primus et Bavaricus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 730. v. 12. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manutius. REISK.

P. 730. v. 13. ἀναμενεῖν] Vulg. ἀναμένειν. ἀναμενεῖν margo Lutetianae. Dedi ἀναμενεῖν in futuro. REISK.

P. 730. v. 13. αὐτὴν] αὑτὴν Bekker. V. not. ad θήσετε v. 15. SCHAEFER.

P. 730. v. 15. εἰ] In Lutetiana positum est post ἢ v. 13. August. primus post νόμους collocat. Eodem modo in Bavarico quoque collocata sunt verba: item in Paulina. Ab Aldina abest εἰ. REISK. Reiskium particulam suo posuisse loco docet nota proxime sequens: unde simul apparet post ἢ non distinguendum esse. SCHAEFER.

P. 730. v. 15. θήσετε] [θήσεσθε.] θήσετε Codices, credo, omnes. Et nescio sane, quo casu dicam an consilio ita ediderit Wolfius, uti edidit. Nam, si Grammaticis fides, lectio ista non contemnenda. Ammonius: Τίθησι καὶ τίθενται διαφέρει. τίθησι γὰρ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης· τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ αἱρούμενοι. Atque iterum: Τίθεται νόμον καὶ τίθησι διαφέρει. τίθησι μὲν γὰρ ὁ εἰσφέρων· τίθεται δὲ ὁ κυρῶν. TAYLOR. Malim θήσεσθε in medio. *si patiemini leges vobis ferri easque ratas habebitis.* Populus enim non ipse leges ἐτίθει, sed solummodo ἐτίθετο. Et video nunc Wolfium sic edidisse, ut suspicatus sum esse edendum. REISK. Recte θήσεται Bekker. e Codd. bonae notae. Quomodo αὐτὴν v. 13. mutandum fuit in αὑτὴν. Reiskium toties monentem de solenni confusione litterarum ε et αι non vidisse verum mireris. SCHAEFER.

P. 730. v. 16. δυνήσεσθαί] Vulg. δυνήσεσθέ. Sic etiam Bavaricus, sed cum αι super ε extremo. In Paulina quoque est δυνήσεσθαί. Et sic dedi. Aptus est hic infinitivus ex οἴεσθε v. 12. ἆρά γ' οἴεσθε — δυνήσεσθαι. REISK. Mox corrig. ὦ. SCHAEFER.

P. 730. v. 18. ταῖς ὀξύτησι — καὶ τοῖς τοῦ πολέμου καιροῖς] Potest vulgata defendi aut sic, ut traiectio statuatur pro vulgari plana verborum constructione hac, ταῖς ὀξύτησι καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου, ut τοῦ πολέμου perinde ad ταῖς ὀξύτησι referatur, atque ad τοῖς καιροῖς refertur, aut sic, ut ἓν διὰ δυοῖν statuatur pro ταῖς ὀξύτησι τῶν τοῦ πολέμου καιρῶν. Malim tamen legi ταῖς τῶν πραγμάτων ὀξύτησι. REISK. Ego non item: nam in librorum scriptura prorsus nihil est quod reprehendas. Verborum autem traiectio decantataque figura ἓν διὰ δυοῖν, quibus ad defendendam vulgatam Reiskius utitur, sunt ex detritis illis interpretandi machinulis, quas cum prior aetas ad ravim venditasset, nostra tandem coepit abiicere ut nullius usus. H. l. ταῖς ὀξύτησι et τοῖς τοῦ πολέμου καιροῖς deinceps ita sequuntur, ut posterius sit

epexegesis prioris. Simili epexegesi Theophylactus Simoc. p. 9. edit. Comel. οἶδεν ὁ λαγωὸς διὰ τοῦ δρόμου καὶ τῆς τῶν ποδῶν ὀξύτητος κυνηγέτου ἐπιβουλὰς ἀποπέμπεσθαι. SCHAEFER.

P. 730. v. 19. δυναίμεθ' ἂν] Vulg. δυναίμεθα. δυναίμεθ' ἂν August. primus, non, quod Fabricius retulit, δυνάμεθ' ἄν. REISK. Recte δυναίμεθα Bekker. SCHAEFER.

P. 730. v. 20. ἀλλὰ] καὶ August. primus. REISK.

P. 730. v. 20. φαίνῃ] φανῇ August. primus. γρ. φαίνεται margo Bavarici. REISK.

P. 730. v. 23. τὴν διοίκησιν] V. not. ad p. 564, 28. SCHAEFER.

P. 730. v. 23. τήν θ' ἱερὰν] Copula τε abest ab August. primo. REISK.

P. 730. v. 25. ὡς δὲ] πῶς δὲ margo Lutetianae. ὅπως δὲ margo Lessing. REISK.

P. 730. v. 26. ἄλλος] Post ἄλλος addit August. primus iteratum καλῶς, quasi per emphasin: nisi malumus vitiose e proximo v. ἄλλος iteratum esse. REISK.

P. 730. v. 28. τοῖς νόμοις χρωμένην] χρωμένην τοῖς νόμοις Bekker. SCHAEFER.

P. 730. v. 29. τὰ κοινὰ] Absunt a Paris. primo, August. primo. Quae verba si omittuntur, necesse est legi διοικεῖσθε, nisi malumus ἡ διοίκησις subaudire. REISK.

P. 731. v. 3. ὁ ποιῶν] In Obsop. et Felic. ita et forte integrius: ὁ διοικῶν καὶ ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι. Cod. Lindenbr. retinet ὁ διοικῶν et illud alterum *) dissimulat. TAYLOR. Post νόμος addunt Lessingianus et Paulina ὁ διοικῶν καί. REISK.

P. 731. v. 3. προευπορεῖσθαι] Vulg. προσευπορεῖσθαι. προευπορεῖσθαι August. primus, h. e. *prius comparari*, quam scilicet eorum usus sit. Sic correxeram e coniectura, quam postmodum ab Augustano confirmatam vidi. REISK. Bekkerus: „προσευπορεῖσθαι F. S. Y. O. v." Hoc verum puto. Conf. quod v. 5. et 11. sequitur τὰ προσκαταβλήματα. V. p. 962, 3. SCHAEFER.

P. 731. v. 7. ἅπαντ'] γρ. ἅπασα margo Lutetianae. REISK.

P. 731. v. 8. ἐνδεεῖς] ἐνδεῆ Bavaricus. F. voluit ἐνδέῃ πολλά. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 731. v. 10. πολλῷ] [πολλῶν.] F. πολλῷ. TAYLOR. Vulg. πολλῶν. Sine dubio praestat πολλῷ. Et sic dedi de meo. Illud ν natum esse potest ex iota olim adscribi solito. Sic dudum censui, antequam Taylori ad h. l. animadversionem inspicerem, qui idem

---

*) quod nescio quod sit. REISK.

censuit. Possit quoque legi ἐνδέῃ πολλῷ vel πολλά, quo ducit lectio Bavarici. REISK. ἐνδέῃ πολλῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 731. v. 10. ἀλλ' ἢ] Malim ἄλλως ἤ, *et ne haec quidem aliter quam* —. REISK. Centies Reiskius ἀλλ' ἢ inoffensus legerat. Exempla Demosthenica dat Ind. Graecitat. p. 27. SCHAEFER.

P. 731. v. 11. μὴ ᾖ κυρία — τὰ δικαστήρια] Non necesse est hic recensere omnes Codd. varietates. Sufficit ut ostendam, saniores hanc lectionem, id quod res exigit, tueri: κυρία ᾖ μηδὲ ἡ βουλὴ μηδὲ τὰ δικαστήρια δῆσαι. TAYLOR. Vulg. τοὺς μὴ τιθέντας κυρία ᾖ ἡ βουλὴ μηδὲ τὰ δικαστήρια δῆσαι. ᾖ. μηδὲ. ἡ βουλὴ margo Lutetianae. τοὺς μὴ τιθέντας μὴ ᾖ κυρία δεῖν ἡ βουλὴ μηδὲ τὰ δικαστήρια, ἀλλὰ — August. primus. μὴ κυρία ᾖ ἡ βουλὴ Bavaricus, Lessingianus. Non culpo vulgatam, quae sexcentis possit exemplis approbari. Solent Graeci prorsus ut nostri Gallofranci primum μηδὲ omittere, insequente uno alterove μηδὲ, et hospes in Graecis sit is, quem hoc fugiat, necesse est. Quoniam tamen codices h. l. dissentiunt, visum est lectionem Augustani adsciscere. REISK. μὴ κυρία ᾖ ἡ βουλὴ μηδὲ τὰ δικαστήρια δῆσαι Bekker. SCHAEFER.

P. 731. v. 13. μέχρι] ἄχρι Bavaricus. REISK. ἄχρι Bekker. SCHAEFER.

P. 731. v. 13. ἐννάτης] ἐνάτης Bekker. SCHAEFER.

P. 731. v. 15. βουλευσόμεθα] βουλευόμεθα Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 731. v. 20. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus. REISK. Recte ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 731. v. 20. καταλελῦσθαι] καταλελύσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 731. v. 20. ἀμισθὶ] Bekkerus: „ἀμισθεὶ Υ. Ο." V. Sturzii Opuscula p. 242. SCHAEFER.

P. 731. v. 21. ποιήσομεν] ποιήσομεν; Reisk. et Bekker. Esse ὑποφορὰν docet νὴ Δία. SCHAEFER.

P. 731. v. 23. χρῆν γὰρ τοῦτό γέ κ. τ. λ.] Constructio h. l. impeditior haec: χρῆν γὰρ προσγράψαι σε εἶναι καὶ κατὰ τούτων τὰς πράξεις [h. e. εἰσπράξεις] κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, ὅπερ ἐποίεις [id est ὥσπερ προσέγραψας] κατὰ τῶν τελωνῶν. *Oportebat enim te, quam clausulam contra publicanos adscripseras tuae legi, eandem adscribere etiam contra hos* (Androtionem, Glaucetam, Melanopum iisque similes), *scilicet exactiones debitorum ab iis legibus iam obtinentibus accommodatas esse.* REISK. Quod v. 25. legitur, τὰς πράξεις κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, suspicor olim adscriptum margini ab interpretante postea in textum irrepsisse. Deleto eo enim vide quam levis periodus ab initio ad finem decurrat. Servatum autem non modo gravat constructionem, sed etiam disiungit arcte iungenda: κατὰ τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, καὶ εἰ κατά τινων —. SCHAEFER.

P. 731. v. 24. *καὶ τῶν ἐγγυητῶν*] Malim *καὶ τῶν τούτων ἐγγυητῶν*, id est *κατὰ τῶν ἐγγυητῶν, οὓς ἂν οὗτοι καταστήσωσι.* *et contra vades, si quos hi publicani exhibuerint.* REISK. Sed conf. p. 713, 5. 6., ubi pronomen non magis additum est. Omnino graecismus abstinet usu pronominum, ubi omissa sensum non obscurant. SCHAEFER.

P. 731. v. 25. *τὰς πράξεις κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους*] F. *τὰς πράξεις εἶναι* —. Nisi malis *κατ' ἐπεξήγησιν* accipere: *προσγράψαι τοῦτο, τὸ τί; τὰς πράξεις* —. WOLF. *καὶ τὰς πράξεις* — August. primus. Recte meo iudicio suadet Wolfius ad *πράξεις* addi *εἶναι*. Quod mihi quoque in mentem venit. REISK.

P. 731. v. 25. *καὶ εἴγε κατά τινων* —] [*καὶ εἰ κατά τινων* —.] *καὶ εἰ εἴρηται ἐν ἄλλῳ τινὶ νόμῳ ἢ ψηφίσματι, τὸ τί; τὰς αὐτὰς πράξεις εἶναι κατά τινων* (*ὅτι ἔξεστιν εἰσπράττειν τινὰς*) *ὧν* (*τούτων ἃ*) *ὀφείλουσιν, ἃς περὶ τελωνῶν* (*ἅπερ εἰσὶ περὶ τελωνῶν*), *καὶ τὰς πράξεις εἶναι κατὰ τούτων κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους.* Videant rudiores, ne ordinis immutatione et earundum vocum inculcatione perturbentur. WOLF.

P. 731. v. 25. *εἴγε*] Vulg. *εἰ*. *εἴτε* August. primus. Dedi de meo *εἴγε* ex *εἴτε* Augustani. REISK. Recte *εἰ* Bekker. SCHAEFER.

P. 731. v. 26. *τινων*] In talibus locutionibus ad pronomen indefinitum vulgo subaudiunt adiectivum *ἄλλος*. V. L. Bosii Ellips. p. 27. et 848. Frustra. *τὶς* enim sic usurpatum valet i. q. *ὁστισοῦν*. Galenus T. VI. p. 52. edit. Lips. *ὄνῳ — ἤ τινι τῶν ἀλόγων ζώων* —. SCHAEFER.

P. 731. v. 27. *ἃς περὶ*] Malim haec duo vocabula in unum *ἅσπερ* contrahi. Aut *ἃς παρὰ*. Nam *παρά τινος εἰσπράττειν* usurpatur, *ab aliquo redigere.* REISK. Vulgatam cave mutes. SCHAEFER.

P. 731. v. 27. *τῶν τελωνῶν*] Vulg. *τελωνῶν*. *τῶν τελωνῶν* August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 732. v. 1. *κύκλῳ φεύγων*] Vernaculum *umgehend.* Aliter Reiskius Ind. Graecitat. p. 319. SCHAEFER.

P. 732. v. 7. *σωφρονῆτε*] *σωφρονεῖτε* P. Manutius. REISK.

P. 732. v. 10. *οὐ τοίνυν — ἄκυρα*] Vulg. *οὐ τοίνυν τὰ δικαστήρια ἄκυρα μόνον.* Post *οὐ τοίνυν* ponunt August. primus et Bavaricus *μόνον* omittentes idem post *ἄκυρα*. REISK.

P. 732. v. 16. *νυνὶ*] Vulg. *νῦν*. *νυνὶ* August. primus. REISK. Recte *νῦν* Bekker. SCHAEFER.

P. 732. v. 18. *ἐάν τις ἁλῷ κ. τ. λ.*] Citant Anecd. Bekk. p. 123, 13. usque ad v. *θανάτου*, p. 175, 27. usque ad v. *δεσμόν*. SCHAEFER.

P. 732. v. 18. *ἐάν τις*] *ἐὰν δέ τις* Anecd. Bekk. loco priori. SCHAEFER.

P. 732. v. 20. *δεσμὸν*] L. *δεσμοῦ*. Ita Manut. Felic. Lin-

denbr. Obsop. Ital. Ita noster constanter: p. 712, 19. εἴ τινι — προστετίμηται κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφισμα δεσμοῦ. et p. 713, 10. εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ προστετίμηται. et p. 715, 11. εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ προστετίμηται. et p. 719, 18. ὅσοις δεσμοῦ προστιμᾶται. et p. 745. pen. οὐκ ἂν οὖν ἐξῆν δεσμοῦ τιμῆσαι. et p. 764, 9. εἴ τινι προστετίμηται δεσμοῦ. et p. 765, 3. ὅταν οἷς τετίμηται δεσμοῦ —. Similiter p. 733, 15. ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ. TAYLOR. δεσμοῦ margo. Lessing. Bene habet vulgata. Dubito, satisne tuto colligi possit ex eo, quod ὅτῳ προστετίμηται δεσμοῦ dicitur, dici etiam recte posse aut dictum esse προστιμᾶν αὐτῷ δεσμοῦ. Nam in illa ipsa dictione, προστετίμηται αὐτῷ δεσμοῦ, tamen subauditur τιμή: et, recte si dicatur προστιμᾶν τινι δεσμοῦ, tamen subaudiendum sit τιμήν. REISK. Bekkerus: „δεσμοῦ Y. O. r." Add. not. ad p. 694, 5. Utraque constructio recte habet. Accusativus est etiam p. 736, 15., libris consentientibus: ad q. l. Taylorus eandem canit cantilenam. SCHAEFER.

P. 732. v. 20. καὶ ἐάν] κἄν August. primus. REISK.

P. 732. v. 21. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ] I. q. εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσίῃ. V. p. 719, 23. εἰς τὴν ἀγορὰν — ἐμβαλεῖν p. 751, 26. Talibus in locutionibus verbum ἐμβάλλειν omnisque eius familia nihil violenti significat. Conf. Ind. ad Odyss. p. 151. SCHAEFER.

P. 732. v. 21. ἐμβάλῃ] ἐμβάλλει Bavaricus. REISK. ἐμβάλλῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 732. v. 22. ὄφλῃ] Quidam Codd. ἄλλῳ. Puto varietatem lectionis esse ἁλῷ. Atque ita rescribit Aug. Quod et tu fortasse rescribes. TAYLOR. ἁλῷ August. primus. ὄφλῃ, scilicet ζημίαν vel καταδίκην vel τιμωρίαν vel tale quid. ἁλῷ est varians lectio. Nil refert. REISK. Largissimus est ellipsium. Sed nihil hic subaudiendum. SCHAEFER.

P. 732. v. 22. καί τι] καίτοι Aldina. Sed correxit Weimaranus. REISK.

P. 732. v. 23. Τιμοκράτης] Post h. v. addit August. primus δ'. REISK.

P. 732. v. 23. τῶν ἐγγυητῶν] τῇ τῶν ἐγγυητῶν August. primus. REISK.

P. 732. v. 25. καὶ γὰρ εἰ] Cave vertas *etenim si*. Vertendum *etsi enim*. V. Hoogeveen. Doctr. P. Gr. T. I. p. 566. s. SCHAEFER.

P. 732. v. 26. ἀποκρύψομαι] ἀποτρέψομαι Codd. Ven. Lindenbr. Obsop. Aug. Ital. Vindob. Vide supra p. 700, 11. Porro locum hunc memoria fretus videtur Hermogenes citare cap. περὶ αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων hoc modo: ὁμολογία δὲ τοῦ τολμήματος, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ· ἀποκτείνατε αὐτόν, ἵνα τοῖς ἀσε-

βέσιν ἐν Ἅιδου θῇ τοῦτον τὸν νόμον. TAYLOR. ἀποτρέψομαι August. primus. REISK.

P. 732. v. 27. τοῦτό γ' αὐτὸ] τοῦτ' αὐτὸ August. primus. REISK. τοῦτο αὐτὸ Bekker. SCHAEFER.

P. 732. v. 28. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bavaricus, Aldina et illinc margo Lutetianae. REISK. Bene ἡμᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 733. v. 3. ΝΟΜΟΙ] νόμος August. primus. REISK.

P. 733. v. 5. Ὅ τι ἐάν] Idem est atque Ὅ τι ἄν. *Quodcunque tandem.* REISK. Sic vero usurpatum ἐάν classici scriptores ignorant. Recte Ὅ τι ἄν Bekker. Monuit etiam Meierus de Lite Attica p. 185. SCHAEFER.

P. 733. v. 5. ἀπολέσῃ] ἀπωλέσῃ Aldina, Paulina. REISK.

P. 733. v. 5. ἐὰν] ἂν August. primus, Bavaricus. REISK. Ambigo ad hoc ἐὰν an ad antecedens ἐάν referri oporteat. SCHAEFER.

P. 733. v. 5. αὐτὸ λάβῃ] Rectius fortasse ἀπολάβῃ. Ita Bodlei. TAYLOR. Scilicet τὸ κλέμμα ὁ ἀπολωλεκώς. *Si, qui perdidit aliquid furto, ipsam illam rem furto ablatam reperit apud furem.* REISK.

P. 733. v. 5. λάβῃ] λάβοι Bavaricus. REISK.

P. 733. v. 5. τὴν διπλασίαν καταδικάζειν] Scilicet δεῖ τοὺς δικαστὰς τοῦ φωρὸς ζημίαν. *duplum pretii irroganto iudices furi pro mulcta: sin minus,* h. e. si non repererit, *tum iudices decuplum irroganto* πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις, *praeter illam rem, de qua contenditur.* Ut, si Davus Simmiae ovem averterit, tum Davus Simmiae aut duplum ovis pretium cum ipsa ove, aut, si ovis ipsa iam mactata et devorata aut alio vendita sit, decuplum ovis pretium et aliam praetera ovem aversae similem luito. REISK. Sed v. not. sequ. SCHAEFER.

P. 733. v. 6. πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις] Utrum καταδικάζειν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐπαιτίους, ἢ τῶν ἐπαιτίων? WOLF. Quid hoc Wolfianum sit, nescio. Scio autem, eum errare in vertendo *una cum adiutoribus:* et Petitum similiter *quorum ope consilioque fecit* *). Praeter mulctas, quae legibus definiuntur, (uti sunt hic actio in duplum, si quis rem furtivam receperit, in decuplum, si non,) eae, quae arbitrio iudicum reservantur, vocantur προστιμήματα et ἐπαίτια. Et nescio, annon ad hanc ipsissimam legem respexerit Pollux et verba Solonis in hac laudata, ubi ait L. VIII. C. V. §. 22. τὰ μέντοι προστιμήματα Σόλων ἐπαίτια καλεῖ. Coniunge Harpocrationem in Προστιμήματα. ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων —. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον. Vide infra p. 736,

---

*) Petitum sic vertentem ridet Meierus de Bon. Damnator. p. 108. SCHAEFER.

12. et Herald. Animadv. III. 3. TAYLOR. Statim indicatur, quae ἐπαίτια h. l. intelligenda sint. SCHAEFER.

P. 733. v. 7. ποδοκάκη] Legendum ποδοκάκκῃ. Vide quae adnotavimus ad Lysiam c. Theomnest. p. 356. not. 43. TAYLOR. ποδοκάκκῃ habent Anecd. Bekk. p. 292, 21. ποδοκάκῃ Photius c. 322. hunc locum citans. SCHAEFER.

P. 733. v. 8. ἐὰν προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία] si nempe Heliaea dignum iudicaverit reum, cui praeter restitutionem aut compensationem modo dictam, quae est poena rata, constans, a legibus dicta, nulli remittenda, adhuc poenam carceris arbitrariam irroget. REISK.

P. 733. v. 8. προστιμᾶσθαι] Utrum πλείω τίμησιν ἐπιφέρειν? WOLF. Recte rem reputaverit. Male ergo et hic et alibi *censere* vertit, cum sit poenae quasi cumulus, poena additiiia. Vide quae nos modo ad v. 6. TAYLOR. προστιμᾶσθαι dicitur ille, qui iudices rogat, ut reum poena quadam aut supplicio pro ipsorum arbitrio afficiant: quod rogare poterat seu actor seu quicunque alius, cui per leges liceret. προστιμᾷ autem iudex. REISK.

P. 733. v. 10. ὅταν περὶ τοῦ τιμήματος ᾖ] Scilicet ἡ ζήτησις. Tum scilicet, cum de aestimatione litis agetur, in causa eiusmodi, ubi locum habet mulcta in aere, non poena capitalis. REISK.

P. 733. v. 10. ἐὰν δέ τις ἀπαχθῇ κ. τ. λ.] Incipit lex nova, a priori, id nescius ne esses, resecanda. TAYLOR.

P. 733. v. 10. ἐὰν δέ τις — ἢ ἀστρατείας] Citant Anecd. Bekk. p. 123, 11. SCHAEFER.

P. 733. v. 10. ἀπαχθῇ] Scilicet πρὸς τὴν Ἡλιαίαν aut πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ex actione τῆς ἀπαγωγῆς. REISK.

P. 733. v. 11. προειρημένον — εἴργεσθαι] [προειρημένων αὐτῷ τῶν νόμων εἴργεσθαι.] Forte: προειρημένον (ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ προειρημένου, τὸ ἐπειδὴ προείρηται) αὐτῷ ὑπὸ τῶν νόμων *), τὸ τί; εἴργεσθαι. Sub. τόπων τινῶν, οἷον ἀγορᾶς, ἱερῶν. Hoc malo quam exponere passive [sic]**) ἀντὶ τοῦ προειρηκότων αὐτῷ τῶν νόμων εἴργεσθαι. WOLF. προειρημένων αὐτῷ τῶν νόμων lectio est omnium editionum et MStorum fere, quam bono consilio sustulit Wolfius. Consentit propemodum margo Benenati: προειρημένου αὐτῷ ὑπὸ τῶν νόμων. Neque enim multum interest, an ita, an cum Wolfio et Lambino ***) προειρημένον legas. Verum cum ὑπὸ in omnibus, puto, Codd. desit, melius est, ut

*) Hanc lectionem Wolfius suam in editionem recepit, Taylorus servavit et propagavit. REISK.

**) Nemo dubitet Wolfium scripsisse *passive*. Quid autem voluerit, cum scriberet, satis apparet. SCHAEFER.

***) Lambinus nempe in indice nihil aliud dat, quam προειρημένον, de ὑπὸ silet. Tametsi nullus dubito, ei coniecturam quoque deberi in margine Lutetianae positam. REISK.

cum Salmasio de M. U. p. 774. ita emendemus: προειρημένον αὐτῷ τῶν νομίμων εἴργεσθαι. Hominem vide. Et sane praestat. Ita scripsit noster in Aristocratea p. 634, 1. τῶν νομίμων εἰργόμενον. V. Petit. LL. Att. p. 243. nov. edit. TAYLOR. Vulg. ἢ προειρημένων αὐτῷ τῶν νόμων εἴργεσθαι. προειρημένον αὐτῷ ὑπὸ τῶν νόμων margo Lutetianae. προειρημένον August. primus et Bavaricus. Sed in horum neutro est ὑπὸ. Primum ἢ delevi meo arbitratu. Deinde correxi προειρημένον, quod idem est atque ὄντος προειρημένου καὶ ἀπηγορευμένου, *cum esset ipsi interdictum.* Post correxi ὑπὸ τῶν νόμων auctore fretus solo margine Lutetianae editionis, cuius auctor qui fuerit praeter Wolfium alius, nescio: nam praepositionem in nullo meorum librorum neque manu scripto neque typis exarato reperi. Sed in loco aperte mendoso cum esset inter Wolfii coniecturam et Salmasii, qui τῶν νομίμων sine ὑπὸ suadet, optandum, malui cum Wolfio facere, cuius coniectura planior, simplicior et probabilior est. Recepi igitur ὑπὸ. In illo εἴργεσθαι subauditur τῶν τόπων, οὗ [l. οἷ] μὴ χρὴ εἰσιέναι, e proximo. Idem est ac si dixisset: εἴ [l. ἐάν] τις ἀπαχθῇ διὰ τοῦτο, ὅτι εἰσῆλθεν ὅποι μὴ χρὴ εἰσέρχεσθαι, (καίτοι προειρημένον ἦν αὐτῷ ὑπὸ τῶν νόμων εἴργεσθαι τούτων τῶν τόπων,) διότι ἥλωκε κακώσεως γονέων ἢ ἀστρατείας. REISK. ἢ προειρημένον αὐτῷ τῶν νόμων εἴργεσθαι Bekker. Proxime verum, ut puto. Nam Reiskius ἢ perperam delevit. Neque enim de duobus agitur delictis, sed de tribus: primo eorum, qui convicti sunt τῆς τῶν γονέων κακώσεως; altero eorum, qui τῆς ἀστρατείας; tertio eorum, qui quae loca ob facinus (e. c. homicidium) adire legibus vetiti erant tamen adierunt. Non magis probo quod Reiskius, ut loco aperte mendoso mederetur, Salmasii coniecturam posthabuit commento Wolfiano. Quid enim planius, simplicius et probabilius quam νομίμων, scribendi compendio male intellecto, corruptum esse in νόμων? Conf. mea in H. Stephani *Thes* c. 6329. D. et 6338. D. Atque νομίμων non displicet Bekkero: dignum enim habuit cuius mentionem faceret in variet. lection. Igitur Osanno ad Lycurg. p. 70. tantum abest ut assentiar, ut Legislatorem arbitrer haec scripsisse: ἢ προειρημένον αὐτῷ τῶν νομίμων εἴργεσθαι. SCHAEFER.

P. 733. v. 12. ὅπῃ] ὅποι August. primus. REISK. ὅποι Bekker. Ad sensum nihil refert utrum optes. SCHAEFER.

P. 733. v. 12. μὴ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 733. v. 12. αὐτὸν] Deest in Vindob. δησάντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα καὶ εἰσαγόντων εἰς τὴν Ἡλιαίαν. TAYLOR. Si Taylorum recte intelligo, Vindobonensis omittit, non prius αὐτὸν, sed posterius. Prius omittunt duo Codd. Bekk. Utut est, altero utro loco delendum esse arbitror. Ecquis enim putet Legislatorem iterasse quod Graeci, ubi licet, prorsus omittere solent? SCHAEFER.

P. 733. v. 13. τὴν Ἡλιαίαν] Generatim τὸ δικαστήριον

interpretatur Ullrichius l. ad p. 715, 21. c. p. 253. Sed quidni propria significatione intelligamus? Iussit Legislator XIviros hominem vinctum sistere coram Heliaea, opinor, ut Heliastae de eo sententiam ferant. SCHAEFER.

P. 733. v. 14. ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξεστι] Constructio hoc minus miranda, quod ὁ βουλόμενος vice fungitur nominis collectivi. Conf. not. ad Porsoni Orest. p. 84. s. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 733. v. 14. ὅ τι] τί simplicius August. primus. REISK.

P. 733. v. 15. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 733. v. 16. τέως, ἕως] Pro prima voce dant August. primus et Aldina τε syllaba minus. Secunda plane caret Bavaricus. Utramque lectionem dat Lessingianus. REISK. τέως Bekker. ἕως Dindorf. SCHAEFER.

P. 733. v. 17. Ὅμοιός γε — Τιμοκράτης.] Citat hunc locum Aristides p. 202. REISK.

P. 733. v. 17. Ἀθηναῖοι] Post h. v. addit Aristides parentheticum οὐ γάρ. REISK. Immo post γε: nam Sophista omittit verba ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Bekkerus: „γε] γε οὐ γάρ v." Itaque ab Oratore puto scriptum esse: Ὅμοιός γε (οὐ γάρ;), ὦ ἄ. Ἀ. —. Sic enim solet. V. p. 616, 16. SCHAEFER.

P. 733. v. 17. νομοθέτης] ὁ νομοθέτης August. primus. REISK.

P. 733. v. 18. ὁ μέν γε — ἔσεσθαι] Vertit Wolfius: *Ille probiores facit tum eos, qui sunt improbi, tum eos, qui futuri sunt.* Recte, si tollas τὸ *improbi*: quod faciendum puto, quamvis Ulpianus ipse aliter censeat. IURIN.

P. 733. v. 18. τοὺς ὄντας] Malim τοὺς ὄντας πονηρούς. REISK. Ego non item: etiam ne Solonis laudes minuantur. Demosthenes enim Solonis praedicat laudes non modo ut legislatoris sed etiam ut magistri omnis virtutis. SCHAEFER.

P. 733. v. 21. δώσουσι] δώσωσι August. primus. REISK. V. not. ad v. 24. SCHAEFER.

P. 733. v. 23. σῶοι] σῷοι Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 733. v. 24. πείσονται] πείσωνται August. primus. REISK. Docet et hoc πείσωνται et illud δώσωσι (v. not. ad v. 21.), quam proclives fuerint scribae vel optimorum Codicum ad corrumpendam legitimam particulae ὅπως constructionem. Quo cautiores decet esse Criticos, quoties libri sic fluctuant inter futura et aoristos. Add. not. ad p. 735, 25. — Bekkerus: „πήσονται Y." V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. II. 1. p. 206. SCHAEFER.

P. 733. v. 25. σύ] Abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „δοίης] σὺ δοίης Y. O. r." et: „σύ] om. Y. O. k. r. s." Scribendum puto: καίτοι τίνα ἂν ἀξίαν σὺ δοίης δίκην ἢ τί παθὼν —. SCHAEFER.

P. 733. v. 25. τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ] Malim τὰ γὰρ ἄλλα ἐῶ aut τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἐῶ. Nam μὲν saepe redundat. REISK. Nec γὰρ inserendum est nec μὲν redundat: refertur enim ad proximum ἀλλά. De hac autem locutione v. not. ad p. 120, 5. et 573, 10. SCHAEFER.

P. 733. v. 26. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ] Manifeste legendum: τοὺς νόμους τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. IURIN. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς νόμους λυμαίνῃ Bodlei. TAYLOR. νόμους post βοηθοὺς quo minus addatur, non intercedam, tametsi nescio, an pari iure pro scholio id haberi queat. Potius videtur epithetum ad τοὺς conveniens desiderari, ut ἀρίστους aut βεβαιοτάτους: ut sit τοὺς ἀρίστους καὶ βεβαιοτάτους τῷ γήρᾳ βοηθοὺς, qui sunt leges. REISK. Omnia vana. SCHAEFER.

P. 734. v. 1. οὐχὶ] Vulg. οὐ. οὐχὶ August. primus. Et sic correxi. REISK. οὐ Bekker. SCHAEFER.

P. 734. v. 2. ὅστις] Indefinitam hic, ut v. 27., exuens notionem non differt a simplici ὅς, quo utitur Orator p. 733, 25. V. H. Stephani Thesaur. c. 7008. B. *) SCHAEFER.

P. 734. v. 2. τοὺς] τοὺς prius abest a Paulina. REISK.

P. 734. v. 5. ἡμῶν] [ὑμῶν.] ἡμῶν puto. Nam durum videtur in eadem sententia et reum et iudices alloqui. IURIN. ἡμῶν Ald. Ven. Barocc. Lindenbr. Ital. et Vindob. TAYLOR. Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 734. v. 5. τιθείς] Bekkerus: „τίθης F. S." Placet: et recepit Dindorf. V. not. ad p. 739, 2. SCHAEFER.

P. 734. v. 6. ἀπολογήσασθαι] Lego per ι, παρὰ τὸ ἀπολογίζομαι, τὸ ἀπαριθμῶ, non παρὰ τὸ ἀπολογοῦμαι. βούλομαι ἀπολογίσασθαι ὑμῖν ἐμαυτὸν πεποιηκότα (ὅτι πεποίηκα) ἃ ὑπεσχόμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου. WOLF. Ita Lambinus quoque, et recte. TAYLOR. Magna veri specie commendatur ἀπολογίσασθαι, inventum, ni fallor, Wolfii, tum Lambini, nisi hic ab illo mutuo sumsit, a verbo ἀπολογίζομαι, *enumero*, *recenseo*, *rationem reddo*. REISK. ἀπολογίσασθαι Bekker. non sine Codicis auctoritate. Quanquam etiam in omnium librorum silentio sic corrigendum fuit. Assentitur Dorvillius ad Chariton. p. 597. ed. Lips. Anecd. Bekk. p. 430, 15.: Ἀπολογίσασθαι — τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Zonaras c. 266. hunc locum, opinor, respiciens: Ἀπολογίσασθαι. τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. οὕτως Δημοσθένης. SCHAEFER.

---

*) Matthiae ad Euripid. Iphig. Aul. 1180.: „— nec ὅστις pro simplici ὅς usurpari puto." Non meminerat vir egregius particulae compositae ὅτι, cui simplex ὅ, idem illa significans, (mira enim narret qui in composita dicat dilatari significationem simplicis,) ita cedere coacta est, ut, nisi e casca Epicorum graecitate innotuisset, prorsus ignoraretur. SCHAEFER.

P. 734. v. 7. ἐξελέγξειν] ἐξελέγχειν August. primus. REISK.

P. 734. v. 7. κατὰ πάντα ἔνοχον ὄντα] Mox v. 17. κατὰ παντ' ἀδικεῖ φανερῶς: SCHAEFER.

P. 734. v. 8. παρὰ] Sic emendavit Weimaranus siglam, quae in Aldina hic est, perinde περὶ et παρὰ significans. REISK.

P. 734. v. 13. ἠκούσατε] ἠκούετε Bavaricus, sed cum σα vulgata superscripta. REISK. Bekkerus: „ἠκούσατε] ἠκούετε F. ἠκούετε S." ἠκούετε Dindorf. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 734. v. 13. φαίνεθ' ὁ τούτου] [ἐφαίνετο τούτου.] Malim ἐφαίνεθ' ὁ τούτου, scilicet νόμος. IURIN. Recte. Ita sine litura Vindob. Alii etiam Codd. articulum agnoscunt hoc pacto: ἐφαίνετ' ὁ. TAYLOR. Vulg. ἐφαίνετο τούτου. φαίνετ' ὁ τούτου August. primus. ἐφαίνεθ' ὁ τούτου Bavaricus, Aldina, Paulina. Correxi φαίνεθ' [id est φαίνεται] ὁ τούτου. REISK. Bekkerus: „φαίνεθ'] ἐφαίνεθ' F. S. v." ἐφαίνεθ' Dindorf. Recte. Ipsa enim elisio diphthongi vulgatam facit suspectam. Simul intelligitur verum esse ἠκούετε. SCHAEFER.

P. 734. v. 18. [ὑμῶν]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Iure omisit Dindorf. SCHAEFER.

P. 734. v. 18. ἔμοιγε] ἐμοί τε August. primus. REISK.

P. 734. v. 20. ποιῆσαι] Post h. v. videtur deesse γράψαι vel scribendum esse τοῦτον ἄδειαν ποιῆσαι. REISK. Fallitur. *sed mihi quidem videtur, si quid aliud praeterea nostrae leges vetuissent fieri, etiam hoc facturus fuisse.* SCHAEFER.

P. 734. v. 22. ἀδικεῖ] [ἀδικῶν.] Ita dedit Wolfius. Impressi tamen et MSti ἀδικεῖν vel (quod pro eo mendose exaratur) ἀδικεῖ. TAYLOR. Vulg. ἀδικεῖν. ἀδικεῖ August. primus. Correxi ἀδικεῖ in indicativo, tametsi Wolfii ἀδικῶν haud displicet. REISK. ἀδικεῖ solum probandum. SCHAEFER.

P. 734. v. 23. ὑστάτης] ἐσχάτης August. primus, margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 734. v. 26. ἔμελλε] ἤμελλε Dindorf. SCHAEFER.

P. 734. v. 27. ὅστις — ἠμέλησεν] Citant Anecd. Bekk. p. 128, 15. SCHAEFER.

P. 734. v. 27. ὅστις] ὅτι Anecd. Bekk. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 734. v. 28. καὶ τῶν ὕστερον] Vulg. καὶ ὕστερον. καὶ ὑπὲρ τῶν ὕστερον August. primus. Addidi articulum. REISK. καὶ ὕστερον Bekker. Iure delevit articulum: idem enim hominum genus indicatur. SCHAEFER.

P. 734. v. 28. τοὺς νόμους] V. not. ad p. 721, 23. SCHAEFER.

P. 734. v. 28. τέθεικε] ἔθηκεν August. primus. REISK. ἔθηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 734. v. 30. τὸ — μὴ ποιήσασθαι] Forte τῷ — μὴ ποιήσασθαι. ὅτι οὐκ ἐποιήσατο. WOLF. Praeter rem improbat Wolfius τὸ, quod bonum probumque est. *in* vel *ex eius audacia hoc maxime miror, τὸ* —. REISK.

P. 735. v. 1. τῷ — εἰσφέροντι] τῷ εἰσφέρειν. ἐγὼ ἀπείρηκα εἰσφέρων· ἐμοῦ ἀπειρηκότος εἰσφέροντος· καὶ τὰ λοιπὰ καθ' ὁμοιόπτωτον. WOLF. Satius hoc multo, quam quod arridere Lambino video: τῷ ἀπειρηκότι, τῷ τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι. TAYLOR. Post ἀπειρηκότι iterat index Lambini τῷ. Sed ei coniecturae Lambini, quae videtur esse, Taylorus merito interpretationem Wolfii praefert. Dictionem bene atticam ἀπειρηκότι εἰσφέροντι [id est ἐν τῷ εἰσφέρειν vel διὰ τοῦ εἰσφέρειν] Wolfius bene enucleavit. REISK.

P. 735. v. 3. τὰ μὲν ἱερά, τὰ δ' ὅσια] Recurrit v. 17. SCHAEFER.

P. 735. v. 5. τῶν μὲν ὁσίων — τῶν ἱερῶν δὲ] Adverte diversam sedem particularum. SCHAEFER.

P. 735. v. 6. οὕτω] τοῦτο August. primus. οὕτω sic nude positum ferri queat. Malim tamen aut οὕτω σκαιῶς aut οὕτως ὠμῶς aut tale quid aliud. REISK. Nihil addendum. E contrario deletam velim copulam καὶ ut male natam e littera proxime antecedente. SCHAEFER.

P. 735. v. 7. δὴ] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. αὐτίκα δὴ μάλα p. 613, 14. 749, 8. 753, 18. 764, 21. 778, 25. 799, 17. αὐτίκα δὴ p. 781, 21. SCHAEFER.

P. 735. v. 8. δικαίως δ' ἂν] ὥστε δικαίως ἂν margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 735. v. 10. ἐμοὶ δοκεῖ] μοι δοκῇ August. primus. REISK.

P. 735. v. 11. κατὰ δήμους] [κατὰ νόμους.] κατὰ τοὺς νόμους. WOLF. Immo κατὰ δήμους. Ita exhibent hunc locum Barocc. Ven. Bodlei. marg. Benen. Lindenbr. Obsop. Aug. Ital. cum Ulpiano. Ita quoque legit Harpocratio: Κατὰ δήμους δικαστάς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον, εἶτα ἐγένοντο τεσσαράκοντα, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Iudices erant pedanei, qui in pagis de peregrinitate iudicabant. Vide Pollucem VIII. 5. et quae diximus ad Aeschinem c. Timarch. p. 129. not. 76. Errant, qui haec de XLviris intelligunt post sublatum XXXviratum constitutis. TAYLOR. Vulg. κατὰ νόμους. κατὰ δήμους margo Lutetianae et Lessing. August. primus, Bavaricus. Correxi κατὰ δήμους, quam lectionem Valckenarius quoque praetulit ad Ammon. p. 139. et ad Herodot. [III. 31.] p. 210. Nescio quoque, an probari possit *) haec suspicio,

*) Non potest. Opponuntur enim inter se, non κατὰ δήμους et ὑπὸ τοῦ δήμου, sed κληρωτὴν ἀρχὴν ἄρξας et αἱρεθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου. SCHAEFER.

τοὺς δήμους opponi τῷ δήμῳ v. 16. Concludit enim orator a minori ad maius. Si iudices per *demos* singulos a *sorte* constituti severe puniuntur, quanto minus ferri potest eos poena liberari, si qui peccent, qui *populi universi voluntate* functioni cuidam praeficiantur? Magistratus per sortem obtingentes erant iis, qui delectu et optione deferrentur, multo ignobiliores, in causis versabantur levioribus et emolumenta afferebant multo minora. REISK. V. Photius c. 102. Confusionis nominum δῆμος et νόμος aliud exemplum v. ad p. 737, 26. SCHAEFER.

P. 735. v. 18. πολλῶν] Videtur πραγμάτων deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 735. v. 13. κληρωτὴν — ἄρξας] κλήρῳ τὴν et ἦρξας August. primus, utrumque vitiose. REISK. Significanter hoc additum: quis enim iam miretur tales homines fuisse ἰδιώτας καὶ πολλῶν ἀπείρους? SCHAEFER.

P. 735. v. 15. εἶναι] Videtur deesse κυρίαν, *ratam*. REISK. Ne credas. SCHAEFER.

P. 735. v. 16. καὶ—τίθησιν, — εὗρε] Adverte constructionem, quae adhuc obliqua fuerat utpote pendens ab οἴεται δεῖν, subito ita inflexam, ut in rectam transeat. SCHAEFER.

P. 735. v. 17. ὑφείλοντο] ἀνείλοντο Bavaricus. REISK.

P. 735. v. 20. εὗρε] εὗρεν Bekker. SCHAEFER.

P. 735. v. 21. ᾧ] ὡς August. primus. REISK.

P. 735. v. 22. οὐχ, ὅπως — τοῖς τοιούτοις] Verba sic dat ordinata August. primus: φαίνεται τούτοις οὐχ ὅπως —. et tum omittit φαίνεται v. 23. REISK.

P. 735. v. 22. κακουργήσουσι] κακουργήσωσι August. primus. πανουργήσουσι margo Lutetianae. REISK. Posterius, credo, e coniectura Lambini, qui insonti κακουργεῖν internecivum bellum indixerat. SCHAEFER.

P. 735. v. 25. ἀδικήσουσιν] ἀδικήσωσιν August. primus, servans tamen δώσουσι. REISK. Bekkerus: „δώσωσι correctus r." Scilicet idem Codex dat κακουργήσωσι et ἀδικήσωσιν. En novum exemplum effrenis licentiae scribarum bona corrumpentium. V. not. ad p. 733, 24. SCHAEFER.

P. 735. v. 25. ἀξίαν, καὶ] Post ἀξίαν videtur punctum esse ponendum et post καὶ addendum γάρ. REISK. Neutrum verum. V. quae statim monebuntur. SCHAEFER.

P. 735. v. 25. εἰσήνεγκε] ἠσήνεγκε Aldina, Paulina. REISK.

P. 735. v. 25. λέγε τουτονὶ τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ.] Vulg. Λέγε τοῦτον τὸν νόμον. Νόμος. Omnia haec absunt ab August. primo et Bavarico. REISK. Recte absunt: et omisit Bekker. sequentia antecedentibus sic continuans: — ἀξίαν, καὶ νόμον εἰσήνεγκεν, εἰ μέν τις κ. τ. λ. Non ipsam enim legem a scriba reci-

tari, sed eius argumentum ab Oratore referri, totus loci tenor clarissime ostendit. SCHAEFER.

P. 735. v. 28. *Εἰ μέν τις κ. τ. λ.*] Complures leges sive compluria legis capita in hoc ambitu orationis video contineri: *Εἰ μέν τις μεθ' ἡμέραν κ. τ. λ.* et: *Τῷ ἁλόντι κ. τ. λ.* p. 736, 3. *καὶ Εἴ τίς γ' ἐκ Λυκείου κ. τ. λ.* v. 6. et: *Εἴ τις ἰδίαν δίκην κ. τ. λ.* v. 11. Ita enim demum concludit: *καὶ τούτων ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε τῶν νόμων.* TAYLOR.

P. 736. v. 3. *εἰ βούλοιτο*] Scilicet *ὁ λαβὼν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ δικαζόμενος.* REISK.

P. 736. v. 3. *τῷ δ' ἁλόντι ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν*] *ἁλόντι τούτων (διὰ ταῦτα), δι' ἃ ἔξεστιν ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἢ παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τῷ κλέπτῃ.* WOLF. Vide Salmasium de M. U. p. 775. Ulpianum ad hunc locum et Petitum LL. Attic. L. VII. Tit. V. TAYLOR. *eorum convicto, ob quae data et concessa est a legibus abductio.* Locum hunc legis a Solone latae Demosthenes interpolationibus quibusdam suis variavit. REISK. Immo totum legis argumentum suis verbis recenset. V. not. ad p. 735, 25. SCHAEFER.

P. 736. v. 5. *οὐκ*] Subaudi *εἶπεν* aut simile quid. Sin refers ad infinitivum *εἶναι*, constructionem facis soloecam: quippe sic poni oportuit *μή*. SCHAEFER.

P. 736. v. 6. *θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν*] Vulg. *θάνατον τὴν ζημίαν.* Post *θάνατον* addit August. primus *εἶναι.* Infinitivum addidi, quo tamen facile careri posse haud equidem infitiabor. REISK. *εἶναι* omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 736. v. 7. *Ἀκαδημίας*] Sic etiam in August. primo dederat antiqua manus, sed recentior ad *ι* adscripsit *ε*, ut esset *ἀκαδημείας.* REISK.

P. 736. v. 7. *ληκύθιον*] *λικύθιον* August. primus. REISK.

P. 736. v. 8. *ἤ τῶν σκευῶν τι*] *ἢ εἴ τι τῶν σκευῶν* August. primus. REISK.

P. 736. v. 8. *ἐκ τῶν γυμνασίων*] Nam ob loci celebritatem populique frequentiam, et quia nemo, dum lavat, ungitur, luctatur aut quoquo demum modo se exercet, fures (*λωποδύτας* vocant) a vestimentis, quae deposuit, facile arcere possit, ob haec, inquam, ibi furta et facillime committi et aegerrime deprehendi poterant. De furibus balneariis vide Victor. Var. Lect. VII. 17. Casaubon. ad Theophrasti Charact. p. 81. edit. Needh. Alciat. Parerg. II. 38. Cuiac. Observat. et Emendat. V. 8. Marqu. Freher. Parerg. seu Verisim. l. II. c. 12. Muret. ad istud Catulli Carm. 30.

O furum optime balneariorum.

Inde serior aetas iis rebus custodes adposuit, quos *capsarios* vocant. *Adversus capsarios quoque, qui mercede servanda in*

balineis vestimenta suscipiunt, iudex est constitutus: ut, si quid in servandis vestimentis fraudulenter admiserint, ipse cognoscat. L. 3. §. ult. de Offic. Praef. Vig. *Sive balneator fuerit, velut in quibusdam provinciis fit, in balneis ad custodienda vestimenta conducta habent mancipia.* L. 4. §. 2. D. de his, qui not. infam. TAYLOR.

P. 736. v. 11. ἐνομοθέτησεν] ἐνομοθέτησαν Aldina. Sed correxit Lessingianus. REISK.

P. 736. v. 12. ἁλῴη] ἁλοίη Bekker. e tribus Codd. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 347. SCHAEFER.

P. 736. v. 12. αὐτῷ] αὐτὸ Bavaricus. Quod malim. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 736. v. 12. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 736. v. 15. δεσμὸν] Immo potius δεσμοῦ, si vera sint ea, quae dixi supra ad p. 732, 20. TAYLOR. V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 736. v. 17. γὰρ] Vulg. δὲ. γὰρ August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 736. v. 17. γε] Abest ab August. primo, Bavarico. REISK.

P. 736. v. 18. ὑφείλετο] ὑφείλατο August. primus. REISK.

P. 736. v. 18. ἀποδόντα] Vulg. ἀποδιδόντα. ἀποδόντα Paris. primus, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 736. v. 18. ἂν — ἔσεσθαι] Oratione in rectam conversa habebis: πολλοὶ γὰρ ἂν — ἔσοιντο, εἰ μέλλοιεν κ. τ. λ. Apparet igitur multum falli, si qui talibus exemplis utantur ad demonstrandam rem sane quam dubiam, futurum indicativi adsciscere posse particulam ἄν. Quod enim Fr. A. Wolfius ad p. 494, 21. scripsit, in Atticis quoque exempla esse huius particulae cum futuro iunctae atque plura fore, quo correctius id genus scriptorum editum fuerit, tantum abest ut nunc probem, ut mihi persuaserim, quo meliores libros Bekkeri excusserint, hoc pauciora talis structurae exempla nos esse numeraturos. In Aeschine, ut hoc utar, Reiskius dederat p. 196. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι —. et p. 542. τί ποτ' ἂν ἐρεῖ —; Quid Bekkerus? In illo loco οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, in hoc τί ποτ' ἀνερεῖ —; utrumque ea librorum auctoritate, ut qui addubitare audeat, non veri amans, sed calumniator videatur. Alia eiusdemmodi, qui hoc aget, comparans Bekkeri editiones cum prioribus facile indagabit: quae enim plura habeo in promtu addere supersedeo. SCHAEFER.

P. 736. v. 21. μόνα] μόνον Paris. primus, August. primus. REISK. μόνον Bekker. SCHAEFER.

P. 736. v. 21. ὑφείλοντο] ὑφείλαντο August. primus. REISK.

P. 736. v. 25. διπλάσια] διπλᾶ Bavaricus. REISK.

tari, sed eius argumentum ab Oratore referri, totus loci tenor clarissime ostendit. SCHAEFER.

P. 735. v. 28. *Εἰ μέν τις κ. τ. λ.*] Complures leges sive compluria legis capita in hoc ambitu orationis video contineri: *Εἰ μέν τις μεθ' ἡμέραν κ. τ. λ.* et: *Τῷ ἁλόντι κ. τ. λ.* p. 736, 3. *καὶ Εἴ τίς γ' ἐκ Λυκείου κ. τ. λ.* v. 6. et: *Εἴ τις ἰδίαν δίκην κ. τ. λ.* v. 11. Ita enim demum concludit: *καὶ τούτων ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε τῶν νόμων.* TAYLOR.

P. 736. v. 3. *εἰ βούλοιτο*] Scilicet ὁ λαβὼν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ δικαζόμενος. REISK.

P. 736. v. 3. *τῷ δ' ἁλόντι ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν*] ἁλόντι τούτων (διὰ ταῦτα), δι' ἃ ἔξεστιν ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἢ παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τῷ κλέπτῃ. WOLF. Vide Salmasium de M. U. p. 775. Ulpianum ad hunc locum et Petitum LL. Attic. L. VII. Tit. V. TAYLOR. *eorum convicto, ob quae data est concessa est a legibus abductio.* Locum hunc legis a Solone latae Demosthenes interpolationibus quibusdam suis variavit. REISK. Immo totum legis argumentum suis verbis recenset. V. not. ad p. 735, 25. SCHAEFER.

P. 736. v. 5. *οὐκ*] Subaudi εἶπεν aut simile quid. Sin refers ad infinitivum εἶναι, constructionem facis soloecam: quippe sic poni oportuit μή. SCHAEFER.

P. 736. v. 6. *θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν*] Vulg. θάνατον τὴν ζημίαν. Post θάνατον addit August. primus εἶναι. Infinitivum addidi, quo tamen facile careri posse haud equidem infitiabor. REISK. εἶναι omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 736. v. 7. *Ἀκαδημίας*] Sic etiam in August. primo dederat antiqua manus, sed recentior ad ι adscripsit ε, ut esset Ἀκαδημείας. REISK.

P. 736. v. 7. *ληκύθιον*] λικύθιον August. primus. REISK.

P. 736. v. 8. *ἢ τῶν σκευῶν τι*] ἢ εἴ τι τῶν σκευῶν August. primus. REISK.

P. 736. v. 8. *ἐκ τῶν γυμνασίων*] Nam ob loci celebritatem populique frequentiam, et quia nemo, dum lavat, ungitur, luctatur aut quoquo demum modo se exercet, fures (λωποδύτας vocant) a vestimentis, quae deposuit, facile arcere possit, ob haec, inquam, ibi furta et facillime committi et aegerrime deprehendi poterant. De furibus balneariis vide Victor. Var. Lect. VII. 17. Casaubon. ad Theophrasti Charact. p. 81. edit. Needh. Alciat. Parerg. II. 38. Cuiac. Observat. et Emendat. V. 8. Marqu. Freher. Parerg. seu Verisim. l. II. c. 12. Muret. ad istud Catulli Carm. 30.

O furum optime balneariorum.

Inde serior aetas iis rebus custodes adposuit, quos capsarios vocant. *Adversus capsarios quoque, qui mercede servanda in*

balineis vestimenta suscipiunt, iudex est constitutus: ut, si quid in servandis vestimentis fraudulenter admiserint, ipse cognoscat. L. 3. §. ult. de Offic. Praef. Vig. *Sive balneator fuerit, velut in quibusdam provinciis fit, in balneis ad custodienda vestimenta conducta habent mancipia.* L. 4. §. 2. D. de his, qui not. infam. TAYLOR.

P. 736. v. 11. ἐνομοθέτησεν] ἐνομοθέτησαν Aldina. Sed correxit Lessingianus. REISK.

P. 736. v. 12. ἁλῴη] ἁλοίη Bekker. e tribus Codd. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 347. SCHAEFER.

P. 736. v. 12. αὐτῷ] αὐτὸ Bavaricus. Quod malim. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 736. v. 12. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 736. v. 15. δεσμὸν] Immo potius δεσμοῦ, si vera sint ea, quae dixi supra ad p. 732, 20. TAYLOR. V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 736. v. 17. γὰρ] Vulg. δὲ. γὰρ August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 736. v. 17. γε] Abest ab August. primo, Bavarico. REISK.

P. 736. v. 18. ὑφείλετο] ὑφείλατο August. primus. REISK.

P. 736. v. 18. ἀποδόντα] Vulg. ἀποδιδόντα. ἀποδόντα Paris. primus, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 736. v. 18. ἂν — ἔσεσθαι] Oratione in rectam conversa habebis: πολλοὶ γὰρ ἂν — ἔσοιντο, εἰ μέλλοιεν κ. τ. λ. Apparet igitur multum falli, si qui talibus exemplis utantur ad demonstrandam rem sane quam dubiam, futurum indicativi adsciscere posse particulam ἄν. Quod enim Fr. A. Wolfius ad p. 494, 21. scripsit, in Atticis quoque exempla esse huius particulae cum futuro iunctae atque plura fore, quo correctius id genus scriptorum editum fuerit, tantum abest ut nunc probem, ut mihi persuaserim, quo meliores libros Bekkeri excusserint, hoc pauciora talis structurae exempla nos esse numeraturos. In Aeschine, ut hoc utar, Reiskius dederat p. 196. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι —. et p. 542. τί ποτ' ἂν ἐρεῖ —; Quid Bekkerus? In illo loco οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, in hoc τί ποτ' ἀνερεῖ —; utrumque ea librorum auctoritate, ut qui addubitare audeat, non veri amans, sed calumniator videatur. Alia eiusdemmodi, qui hoc aget, comparans Bekkeri editiones cum prioribus facile indagabit: quae enim plura habeo in promtu addere supersedeo. SCHAEFER.

P. 736. v. 21. μόνα] μόνον Paris. primus, August. primus. REISK. μόνον Bekker. SCHAEFER.

P. 736. v. 21. ὑφείλοντο] ὑφείλαντο August. primus. REISK.

P. 736. v. 25. διπλάσια] διπλᾶ Bavaricus. REISK.

tari, sed eiu[illegible] ...ὁτιοῦν.] ὁτιοῦν δ'. WOLF. Dee-

clarissime o[illegible] ...Vulg. ὁτιοῦν. Addunt δ' August.

...adversativam addidi. REISK.

P. 78[illegible] ...] Post h. v. addunt καὶ August.

complurir[illegible]

Εἰ μὲν [illegible]

8. καὶ [illegible] ...] ἀφῆκεν Bekker. SCHAEFER.

κ. τ. λ. [illegible] ...] Vulg. καί τι. καίτοι August. primus. Et sic correxi. REISK.

πρότι[illegible]

καὶ [illegible] ...ὅμην δεῖν — περὶ τούτων νομοθετεῖν] C... v. 1. ...ὅμην τὸν νομοθετοῦντα περὶ τῶν μελλόντων ... νομοθετεῖν περὶ τούτων, scilicet οἷα δεῖ etc. REISK.

τ[illegible] ...ὅμην δεῖν τὸν νομοθετοῦντα νομοθετεῖν περὶ ... ἔσεσθαι, οἷα δεῖ κ. τ. λ. Et περὶ τούτων sit notissima epanalepsis, qua oratio fit et dilucidior et vero gravior. ...enim omnino vetat νομοθετεῖν περὶ τῶν γεγονότων πραγμάτων. V. mox v. 5. SCHAEFER.

P. 737. v. 2. τὰς τιμωρίας ὁποίας τινὰς] Exquisitior verborum ordo pro vulgari ὁποίας τινὰς τὰς τιμωρίας. SCHAEFER.

P. 737. v. 3. ὁποίας] οἵας margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 737. v. 7. τωνδί] τῶνδε margo Bavarici. REISK.

P. 737. v. 10. οὐδ' ἂν — τοῦ νόμου] Sensus: *nec Timocrates dictitaret hanc legem perferendam esse.* SCHAEFER.

P. 737. v. 10. τούτου τοῦ νόμου] [τοῦ νόμου.] Nonnulli habent, idque melius, τούτου τοῦ νόμου, Barocc. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Aug. cum impressis a Manutio et Feliciano. TAYLOR. Vulg. τοῦ νόμου. τούτου τοῦ νόμου August. primus, Lessingianus, Paulina. τοῦδε τοῦ νόμου Bavaricus. Addidi pronomen, tametsi non est necessarium. REISK.

P. 737. v. 15. τοὺς] διὰ Paulina. REISK.

P. 737. v. 15. αὐτὸν — αὐτοῦ] αὐτὸν — αὐτοῦ Reisk. αὐτὸν — αὐτοῦ etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 737. v. 17. ἡμῖν] ὑμῖν margo Lutetianae. ὄντες νόμοι ἡμῖν κύριοι August. primus. REISK.

P. 737. v. 17. τουτουσὶ] iudices scilicet. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 364.

P. 737. v. 18. νομίζωσι] νομίζουσι August. primus. REISK.

P. 737. v. 20. κεχρῆσθαι] χρῆσθαι in praesenti August. primus, Bavaricus. REISK. χρῆσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 737. v. 20. μέγα — μικρὸν —] μέγα, scilicet εἴ τις ἠδίκηκεν, ἐχρῶντο ὀργῇ μεγάλῃ. et rursus: μικρὸν εἴ τις ἥμαρτέ τι, καὶ μικρᾷ τῇ ὀργῇ ἐχρῶντο. Minucianus p. 148. cum locum hunc recitasset, interpretandi gratia subiicit: εἴρηται δὲ ὁ λόγος περὶ

τῆς ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ὀργῆς. *Significat hac dictione, modum poenae cuiusque modo delicti cuiusque respondisse.* REISK. Post μέγα itemque post μικρόν Bekkeriana Reiskianam sequens habet signum interrogationis, Dindorfiana coli. SCHAEFER.

P. 737. v. 21. ὅταν γὰρ ᾖ κ. τ. λ.] Ad ὅταν ᾖ sub: τὸ πρᾶγμα, ὥστε δεῖν ἀποφαίνεσθαι, hoc est, ὅταν ᾖ ἀτίμητος ἡ δίκη, μὴ ὡρισμένης ἐκ τῶν νόμων τῆς ζημίας. WOLF. ὅταν γὰρ ᾖ τῷ τί χρὴ παθεῖν Barocc. Lindenbr. Ital. Aug. ὅτῳ τί χρὴ etc. Vindob. TAYLOR. Vulg. ᾗ ὅ,τι χρή. ᾗ τὸ τί χρὴ August. primus. Correxi ᾗ τὸ τί χρή. Subaudi γεγραμμένον ἐν τοῖς νόμοις. *ubi enim in legibus occurrit haec formula,* τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι, *ibi leges poenae mulctaeve irrogandae facultatem iudicibus faciunt.* REISK.

P. 737. v. 21. ἀποτῖσαι] ἀποτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 737. v. 23. ἀφιεὶς] ἀφίεις August. primus. REISK.

P. 737. v. 25. λείπουσι] λιποῦσι margo Lutetianae, August. primus. REISK. Conf. not. ad p. 547, 27. Quanquam participii ratio alia est quam illorum compositorum. SCHAEFER.

P. 737. v. 26. νόμῳ] δήμῳ index Aldi. REISK.

P. 737. v. 28. ὑπὲρ τοῦ δήμου] ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου duo Codd. Bekk. Placet ut aptius respondens antecedenti ὑπὲρ τῶν ἱερῶν. τὰ τοῦ δήμου i. q. τὰ ὅσια. Mox p. 738, 6. s. τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα. SCHAEFER.

P. 738. v. 1. οὐ γὰρ δὴ ἐρεῖ γε] οὐ γὰρ δή γε ἐρεῖ duo Codd. Bekk. Perperam. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 230. ad Theocrit. I. 68. ad Sophocl. Electr. 482. SCHAEFER.

P. 738. v. 1. ἐρεῖ] Timocrates puta. Quamquam nescio an melius sit ἐρεῖς in secunda persona. REISK. Non est melius. Nihil frequentius tali conversione in orationibus Demosthenicis. SCHAEFER.

P. 738. v. 4. ὢν] Post h. v. addit August. primus οὗτος. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 738. v. 4. ἱερόσυλοι εἰσὶ] ἱεροσύλοί εἰσι Reisk. Rectius ἱερόσυλοί εἰσι Bekker. SCHAEFER.

P. 738. v. 6. τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα] Hic vides τὰ μὲν ἱερὰ τὰ τῶν θεῶν, τὰ δ' ὅσια τὰ τοῦ δήμου καὶ τὰ δημόσια dici. Quid ἡ ὁσία καὶ τὰ ὅσια significent alias, non est ignotum. Hesychius: Ὁσίη, θέμις. Ὅσιος, γνήσιος, καθαρὸς, δίκαιος, εὐσεβὴς, εἰρηνικὸς, ἁγνός. Item: Ὅσιον, τὸ μὴ θεῖον, ἀλλ' ἀνθρώπειον, ἀπὸ τῆς ἔσεως, τὸ ἐφειμένον καὶ μὴ ἀπηγορευμένον. ubi Timocrateam citat. WOLF. Vide ad p. 702, 29. TAYLOR.

P. 738. v. 7. διαφέρει — τῶν ἄλλων] Facinus igitur Demostheni gravius visum est sacrilegio quod vulgo dicitur, etsi tantummodo peculatus fuit. V. Meierus de Bon. Damnator. p. 17.

Scilicet talia exaggerantur oratorie, ut causae inserviant, nec sunt exigenda ad regulam aut adstringenda nomenclatione Iureconsultorum. SCHAEFER.

P. 738. v. 7. τοσοῦτον αὐτῶν] τοσούτων αὐτῷ August. primus. REISK.

P. 738. v. 7. τοσοῦτον — ὅτι] Adverte ὅτι h. l. relatum, non ad τοῦτο, sed ad τοσοῦτον. SCHAEFER.

P. 738. v. 8. αὐτῶν] istorum, Androtionis puta sociorumque. REISK.

P. 738. v. 8. τῶν ἄλλων] Malim τῆς τῶν ἄλλων, scilicet ἱεροσυλίας. *Tanto atrocius est horum hominum sacrilegium, quam sacrilegia aliorum.* Quamquam me non fugit posse ἱεροσυλιῶν subaudiri. REISK. Neque hoc subauditur neque addendus est articulus τῆς. Quippe hoc etiam exemplum est breviloquentiae in comparationibus usitatissimae, de qua v. not. ad *Schol.* Apollon. Rhod. p. 164. SCHAEFER.

P. 738. v. 8. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν] Recte τὴν ἀρχὴν οὐδὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 738. v. 10. δέον αὐτούς] Subaudi ἀνενεγκεῖν. SCHAEFER.

P. 738. v. 13. τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης] Vide Valesium ad Harpocrat. p. not. 183. TAYLOR. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 294. SCHAEFER.

P. 738. v. 13. ἀκρωτήρια] ἀκροτήρια Aldus. REISK.

P. 738. v. 16. αὐτοῖς] ἐν αὐτοῖς vel ἑαυτοῖς libri optimi, Barocc. Aug. Vindob. TAYLOR. ἐν ἑαυτοῖς August. primus. Qui codices ἐν αὐτοῖς dant, videntur illi voluisse ἑαυτοῖς dare. REISK.

P. 738. v. 16. ἀπόλοιντο] Restituimus ex Barocc. Ven. Bodlei. Lindenbr. Aug. ex editis Paris. Manut. Felic. pro vulgato ἀπώλοντο. Cod. Vindob. ἀπόλωνται. Ital. ἀπώλοιντο. TAYLOR. ἀπόλοιντο etiam Lessing. ἀπώλοντο Aldina. REISK.

P. 738. v. 17. δεκάπλάσια] Vulg. διπλασία. δεκαπλάσια August. primus, Lessing. Et sic correxi. REISK.

P. 738. v. 20. παράδοξόν] παράλογόν margo Lutetianae, August. primus, margo Bavarici et Lessing. REISK.

P. 738. v. 20. [καὶ]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Copulam delevit Bekker. Ita oratio fit vividior. SCHAEFER.

P. 738. v. 22. χρήματα] Post h. v. ponenda subdistinctio. SCHAEFER.

P. 738. v. 23. γέγραπται] ἐγέγραπτο August. primus. REISK.

P. 738. v. 25. ἔμελλον] ἤμελλον Dindorf. SCHAEFER.

P. 738. v. 26. τοῖς δ' ὑφαιρουμένοις — καὶ ἱεροσυλοῦσι] Malim τῶν δ' ὑφαιρουμένων — καὶ ἱεροσυλούντων ob verbum

ἀφεῖλε. ἀφαιρῶ σου τοῦτο, ἢ ἀφαιρῶ σε τοῦτο, ἢ ἀφαιρῶ σε τούτου. Omnia usitatiora, quam ἀφαιρῶ σοι τοῦτο Latina constructione. WOLF. Offendit Wolfium copulatio verbi ἀφαιρεῖν cum dativo. Negans graecum esse ἀφαιρεῖν τινι τὸν δεσμὸν vult latinum morem imitari. Ego, cum haud desperem eam defendi posse similibus locis auctorum probatorum, quod in medio relinquam, tum, si constet indignam nitore Demosthenico esse, molliorem iniri posse viam huius loci sanandi autumo legendo ἀφεῖκε. REISK. Nihil mutandum. Aliud est ἀφαιρεῖν τινος τὸν δεσμόν, aliud ἀφαιρεῖν τινι τὸν δεσμόν. Illud significat *vinctum solvere*, hoc *cavere ne quis vinciatur*. Est igitur in hoc dativus quem commodi dicunt. SCHAEFER.

P. 738. v. 26. τὰ] τι margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 738. v. 27. ἀφεῖλε] ἀφεῖλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 738. v. 28. τούτους] Androtionem cum sociis. REISK.

P. 738. v. 28. ἐκείνων] quam publicani delinquunt. REISK.

P. 739. v. 1. ἐκεῖνα τἀδικήματα] Androtionis puta sociorumque, ad quos etiam τούτοις v. 3. [referendum]. REISK. Fortasse malis τὰ τούτων ἀδικήματα. Sed Graeci licenter inflectunt usum horum pronominum, quando ita inflectere licet, ut sensus ne fiat obscurus. SCHAEFER.

P. 739. v. 2. ἀφίης] ἀφίεις August. primus. ἀφιεὶς Bavaricus. Voluit uterque ἀφιεῖς, secunda persona singul. praesent. indicat. ab ἀφιέω. REISK. Bekkerus: „ἀφιεις S. ἀφίεις k. s. ἀφιεὶς F. Y. O. r. v.“ Solennis haec in talibus fluctuatio. V. not. ad p. 734, 5. His autem librorum sordibus cave cum nonnullis ad decretum Porsoni *) convellendum abutaris. SCHAEFER.

P. 739. v. 5. ὅσοι ὑμεῖς — τῶν ῥητόρων] vobis ipsis scilicet, humilioribus, non parcendo legibus abrogandis, si quis vestrum poenam commeruerit. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 364.

P. 739. v. 6. ἐπὶ] κατὰ margo Lutetianae. Unde Wolfius vel τὰ κατὰ τοῦ πλήθους vel τὰ ἐπὶ τὸ πλῆθος. TAYLOR. κατὰ margo Lutetianae, nihil amplius. Sed voluit seu Lambinus seu quisquis est istius seu coniecturae seu interpretationis potius quam emendationis auctor κατὰ τοῦ πλήθους. REISK. Vulgata est sanissima. V. not. ad p. 665, 15. 723, 5. 744, 27. SCHAEFER.

P. 739. v. 7. μισθοφορῇ — ἐκκλησιάζῃ — δικάζῃ — ποιῇ] μισθοφορεῖ — ἐκκλησιάζει — δικάζει — ποιεῖ August. primus. REISK.

P. 739. v. 9. λύετε] [κωλύετε.] Legendum λύετε. τὰ νενο-

---

*) V. quae nuper adscripsi Supplemento praefat. Porsoni ad Hecub. p. XXIX. coll. L. Bos. Ellips. p. 636. SCHAEFER.

μοθετημένα οὐ λύετε. ex auctoritate Codd. complurium, Barocc. Lindenbr. Obsop. Ven. Reg. α. Ital. Atque ita, si per mendum scriptoris liceret, Vindob. οὐ λύεται. TAYLOR. Vulg. κωλύετε. λύετε August. primus. Et sic correxi, detracta prima syllaba. Subaudi τοὺς κειμένους νόμους, *non abrogatis ideo leges dudum latas, a quibus poenae irrogantur, si qui eiusmodi quid patrent.* REISK. Non subaudiendum quod ille vult, sed λύετε referendum ad τὰ — νενομοθετημένα v. 6. SCHAEFER.

P. 739. v. 9. ποιήσειεν] [ποιήσει.] ποιήσειεν cum praestantissimis, Barocc. Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. ποιήσει. ποιήσειεν August. primus. Correxi ποιήσειεν in optativo. REISK. Bekkerus: „ποιήσει F. Y. O. v. Optativo addendum ἄν." Mihi placet ποιήσει ut paulo gravius ad illustrandam Atheniensium τὴν μεγαλοφροσύνην. SCHAEFER.

P. 739. v. 11. [αὐτοῖς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi non nescius vulgatam sic posse defendi, ut dicatur, tameisi singularis praecesserit ὁ τούτων τι ποιῶν, recte tamen pluralem numerum potuisse subiici, quia plures sint eiusmodi facinora audentes, et rem ad τὸ νοούμενον referri. REISK. Uncos recte amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 739. v. 11. οὗτοι δ'] Scilicet τιθέασι (non τίθενται) νόμους. *hi autem leges ferunt, ut* —. REISK.

P. 739. v. 11. οὗτοι δ', ὅπως οἱ τὰ αἴσχιστα] ὅπως δ' οὗτοι τὰ αἴσχιστα August. primus, non ut Fabricius retulit δ' omittens. REISK.

P. 739. v. 15. τρόπους] τρόπον August. primus. REISK.

P. 739. v. 18. ἀνθρώπων ἁπάντων] πάντων ἀνθρώπων August. primus. REISK. πάντων ἀνθρώπων Bekker. SCHAEFER.

P. 739. v. 18. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. Conf. v. 22. SCHAEFER.

P. 739. v. 20. δὴ] Vulg. δέ. δὴ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 739. v. 22. αὐτῶν ἑκάστοις] [αὐτοῖς ἕκαστος.] Melius cum MSS. αὐτῶν ἑκάστοις. Et ea est sententia doctissimi Obsopoei auctoritatem sui Codicis tutantis. „Ita" inquit ille „legendum esse praecedentia verba confirmant. *quin etiam multitudinem vituperant, quod* ipsis singulis *sit conscia.*" TAYLOR. Vulg. ἕκαστος. ἑκάστοις August. primus. Et sic correxi. *quod populus norit, quae dedecora unusquisque eorum* [oratorum puta] *tum patrarit, quum adhuc pauper esset atque miserabilis et contemnendus.* Videtur enim pro δεινότητι legendum esse ἐλεεινότητι, *in ista eorum egestate atque vilitate.* Et sic dedi de meo. Boni aliquot codices dant καὶ τῇ νεότητι, quam lectionem vulgatae saltim praeferam, si vera minus sit: qua de re haud decernam. Adolescentes, rerum rudes, levitate ingenii, imprudentia et temeritate ducti, multa stulta, atrocia, nefanda audent, quorum

veniam aetatis vitium impetrat. Confirmat etiam p. 740, 3. hanc lectionem τὰ ἐν τῇ ἡλικίᾳ. Acquiescam tamen in vulgata δεινότητι, cum dubium adhuc sit, annon orator vocem δεινότης hic usurpaverit sensu, parum quidem illo usitato, quem tamen ratio linguae graecae toleret, pro miseria, vita molesta et aerumnosa, ubi cum inopia rerum omnium sit conflictandum. Demonstrari quidem certis et evidentibus argumentis nequit, vocabulum illud hoc sensu a Graecis Demosthenis aequalibus non fuisse usurpatum. Silentium enim scriptorum, qui nobis hodie supersunt, non satis valde arguit. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 739. v. 22. ἐλεεινότητι] [νεότητι.] Scripsit, puto, Orator σπανιότητι. Quod melius quadrat cum superiore v. 20. ἐκ πενήτων πλούσιοι. IURIN. δεινότητι in exemplaribus quibusdam, puta in Ald. et Paris. in MSS. Manut. et Felic. TAYLOR. Vulg. δεινότητι. τῇ νεότητι margo Lutet. et Lessing. August. primus, Paulina. νεότητι Weimar. e suorum secundo, Bavaricus, index Aldinae. REISK. νεότητι Bekker. Recte. Sed malim cum articulo τῇ νεότητι, quomodo etiam tres Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 739. v. 25. ἀλλὰ νὴ Δία — ἢ Μελάνωπον;] Cum sit ὑποφορά, signum interrogandi male positum est. Conf. not. sequ. SCHAEFER.

P. 739. v. 25. ἴσως ἂν] [ἴσως.] Alii enunciative hoc pacto: Ἀλλὰ, νὴ Δία, αἰσχρὸν ἴσως ἂν ἦν Ἀνδροτίωνα δεδέσθαι. Ven. Lindenbr. Vindob. TAYLOR. Vulg. ἴσως. Post h. v. addit August. primus ἂν. Quod Taylorus appellat *enuntiatius*. Addidi ἂν. REISK. Delevit Dindorf. Tayleri *enunciative* non de hac particula intelligendum, sed de toto hoc, ἀλλὰ νὴ Δία — ἢ Μελάνωπον: quod Anglus ait illis in libris ut κατάφασιν (simplicem enuntiationem) scriptum legi, non ut ἐρώτησιν. SCHAEFER.

P. 739. v. 26. δεδέσθαι] δεθῆναι margo Lutetianae, August. primus. REISK. δεθῆναι Bekker. SCHAEFER.

P. 739. v. 27. αἴσχιον] αἴσχιστον August. primus. REISK.

P. 739. v. 29. αὐτῆς] Vulg. αὐτῆς. αὑτῆς cum aspero Aldina, Paulina. REISK.

P. 739. v. 29. πατρῷον] Malim πάτριον. WOLF.

P. 740. v. 1. πενταετηρίδας] πεντετηρίδας August. primus, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 740. v. 2. καὶ οὐκ ἀφεθέντα] Annon potius, uti Barocc. Ven. Reg. α. Ital. et Vindob., ἀλλ' οὐκ ἀφεθέντα? TAYLOR. ἀλλ' οὐκ ἀφ. August. primus, Bavaricus. REISK. ἀλλ' οὐκ ἀφ. Bekker. Recte. Placuit idem Osanno ad Lycurg. p. 131. SCHAEFER.

P. 740. v. 3. ἀλλὰ — ἡλικίᾳ;] Subaudi e praemissis οὐ προσήκει Ἀνδροτίωνα δεδέσθαι. REISK. Accuratius subaudias αἰσχρὸν ἴσως ἂν ἦν Ἀνδροτίωνα δεδέσθαι. Ceterum haec etiam est ὑποφορά, non ἐρώτησις. SCHAEFER.

P. 740. v. 3. τῇ ἡλικίᾳ] I. q. τῇ νεότητι p. 739, 22. SCHAEFER.

P. 740. v. 5. ὑφείλετο] ὑφείλατο August. primus. REISK. Post h. v. Reiskiana habet signum coli: Bekkeriana plene distinxit, posito signo interrogandi post δεσμωτήριον v. 7. Mihi omnia haec, ἀλλὰ καὶ διὰ ταῦτα — εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀνθυποφορὰν efficere videntur. SCHAEFER.

P. 740. v. 7. ἀλλὰ Μελάνωπος — ἔμελλεν;] Rursus est ὑποφορά, non ἐρώτησις. SCHAEFER.

P. 740. v. 7. ἀλλὰ Μελάνωπος] Vulg. ἀλλὰ καὶ Μελάνωπος. καὶ abest ab August. primo, Bavarico. καὶ delevi, cuius loco malim γε, ut sit ἀλλὰ Μελάνωπός γε δεινὸν —, aut γάρ, ut sit ἀλλὰ γὰρ Μελάνωπος δεινὸν —. REISK. Neutrum probo: minime γάρ, cui in ὑποφορᾷ locus non est. SCHAEFER.

P. 740. v. 8. τὸν] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Delevit Bekker. Recte. νὴ τὸν Δία in ὑποφοραῖς legere non memini. V. not. ad p. 981, 11. SCHAEFER.

P. 740. v. 8. ἐστὶν] Malim ἦν, quia sequitur ἔμελλεν. WOLF. Me quidem vulgata non offendit. Etiam in vernacula lingua Germanis licet ponere praesens, quando in membro enuntiationis conditionali est imperfectum, e. c. *Es ist schrecklich, wenn die Griechen noch unterliegen sollten.* SCHAEFER.

P. 740. v. 8. νῦν] Abest ab August. primo. REISK. Omittunt etiam quinque Codd. Bekk. Si absit, non requiram. SCHAEFER.

P. 740. v. 8. ἔμελλεν] ἤμελλεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 740. v. 8. ἔμελλεν] Post h. v. deesse videtur τὸν τοιούτου πατρὸς ἐκγεγονότα vel simile quid. Quod ni addendum est, tacite quidem esse subaudiendum insequentia docent. REISK. Neque addendum est quidquam nec subaudiendum. Dixerat Orator de patre Androtionis: nunc exspectabant auditores etiam de Melanopi patre, quem et ipsum ambustum nossent, dicturum esse. Itaque oratio non hiat. SCHAEFER.

P. 740. v. 10. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 740. v. 11. ἔστω ἐκεῖνός γ' ἐμοὶ] ἔστω μοι ἐκεῖνός γε August. primus. ἔστω ἐμοὶ ἐκεῖνός γε Bavaricus. REISK. ἔστω ἐμοὶ ἐκεῖνός γε Bekker. Ego sequar Augustanum. SCHAEFER.

P. 740. v. 12. οἷον ἂν — αὐτὸν ἐγκωμιάσειεν] ἐγκωμιάζω σε τοιοῦτον i. q. ἐγκωμιάζων λέγω σε τοιοῦτον. Notanda locutio: nam Lexica de ea tacent. SCHAEFER.

P. 740. v. 15. γε] τε August. primus, solenni errore. REISK.

P. 740. v. 16. δεκαπλασίαν] Vulg. δεκαπλάσιον. δεκαπλασίαν August. primus. Et sic correxi. Subaudi ζημίαν vel τίσιν. REISK. δεκαπλάσιον Bekker. SCHAEFER.

P. 740. v. 17. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον] Plato Legg.

XII. in. p. 941. HSt. Ἐὰν ὡς πρεσβευτής τις — παραπρεσβεύηται πρός τινα πόλιν κ. τ. λ. V. H. Stephanus Thes. c. 7951. B. SCHAEFER.

P. 740. v. 18. οὐ τοσούτῳ] οὗτος οὕτω August. primus, iisdem quidem totidemque literis, sed vitiose discerptis, non ut Fabricius retulit, qui οὕτω omisit, vel potius operae Basileenses. V. annotationem proximam. REISK.

P. 740. v. 18. εἰ] Sic etiam in August. primo est, non, ut Fabricius vel potius operae Basileenses retulere, εἰ καὶ οὕτω. REISK. εἰ καὶ habent tres Codd. Bekk.: ut etiam in Augustano καὶ esse suspicer. SCHAEFER.

P. 740. v. 20. ἦν] Hic vicissim *) reponendum suadeo ἐστίν. Ita etiam Barocc. Ven. Aug. et Vindob. TAYLOR. ἐστιν August. primus. Quod malunt aliqui, haud respicientes illi ad initium periodi huius neque ad ἔδει proximum. REISK.

P. 740. v. 21. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 740. v. 23. ἐῶμεν] ἐάσωμεν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 740. v. 27. ταῦθ', ἃ λέγω] ταῦτα Bavaricus (sine ἃ λέγω). REISK. Bekkerus: „ἃ λέγω om. F. S.“ Puto delenda esse. Conf. p. 741, 8. SCHAEFER.

P. 740. v. 27. καὶ ὁ ἀπὸ] Vulg. καὶ ἀπὸ. καὶ ὁ ἀπὸ Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 740. v. 28. καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων] καὶ ἄλλων καὶ χρημάτων. REISK. Haec sola Reiskius αἰνιγματωδῶς. SCHAEFER.

P. 741. v. 1. ἐκεῖ τῷ] ἐκείνῳ August. primus. REISK.

P. 741. v. 2. δέ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 741. v. 3. τὰς — δεκάτας] Intelligenda pecunia Naucratitica. SCHAEFER.

P. 741. v. 5. ἔλαβεν] Scilicet ἡ πόλις. REISK.

P. 741. v. 7. Μαρδονίου] Μαρδωνίου August. primus. REISK.

P. 741. v. 7. ὅς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς] „Id est fere sexcentos quos dicunt ducatos.“ Dorvillius ad Chariton. p. 533. med. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 741. v. 8. δαρεικούς;] Posui signum interrogandi. Haec enim periodus, καὶ ὁ ἀπὸ μὲν τῶν — τριακοσίους δαρεικούς est altera interrogatio, cui respondent proxima, ἀλλὰ ταῦτά γ' — εἰδέναι. Sic primam interrogationem, οὐχ οὗτός ἐστιν — ἄγων ὑμᾶς, excipit similis responsio, ἀλλὰ πάντες ἴστε ταῦτα. SCHAEFER.

---

*) Hoc *vicissim* spectat Wolfii notam ad v. 8. SCHAEFER.

nuistis παρ' ὀλίγας ψήφους, *intercedentibus perpaucis suffragiis infamiam ei sancientibus et numero, sed exiguo, vincentibus a suffragia, quae mortem ipsi decernerent.* REISK. Iunxit igitur χρημάτων πολλῶν ἀντιτιμωμένου. Sic autem post πολλῶν ... debuit interpungere: omisitque subdistinctiones post πολλῶν et ἀντιτιμωμένου Bekker. Mihi quid de hoc loco videatur statim dicam. SCHAEFER.

P. 743. v. 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε] *paucis suffragiis evasit, quo minus ignominia notaretur.* WOLF. Recte interpretatur παρ' ὀλίγας ψήφους: nam Reiskii ratio non probanda est. Adde quod ipse Reiskius Wolfii interpretationem amplectitur Ind. Graecitat. p. 374. med.: nisi forte Hesleri sunt quae illo loco leguntur. Iam verba χρημάτων πολλῶν ἠτιμώσατε iungenda esse particulae inter se oppositae μὲν et δὲ tam manifesto docent, ut nemo semel monitus dubitare posse videatur; sin quis adhuc dubitet, discat Demosthenem, si iunxisset χρημάτων πολλῶν ἀντιτιμωμένου, scripturum fuisse hoc ordine verborum: παρ' ὀλίγας δὲ ψήφους, χρημάτων πολλῶν αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου, ἠτιμώσατε. Sed quid sibi vult χρημάτων πολλῶν ἠτιμώσατε? Hoc qui interpretetur, credo fore neminem. Salva tamen res est: nam spissas quae loci sensum obscurant tenebras discutit palmarius Codex, cui toties debemus manum Oratoris. Scilicet Bekkerus: „ἠτιμώσατε] ἐτιμήσατε S." Verissime. Hoc dicitur: per pauca suffragia stetisse, quo minus ingenti pecunia reus mulctaretur; nunc illam suffragiorum paucitatem effecisse, ut non valeret ἡ τίμησις, valeret ἡ ἀντιτίμησις. SCHAEFER.

P. 743. v. 25. τούτου αὐτοῦ] [τοῦ αὐτοῦ.] τούτου Barocc. et Vindob. TAYLOR. Vulg. τοῦ αὐτοῦ. τούτου Lessing. ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, εἰ οὗτος — idem est ac si dixisset ὑπὸ τούτου, εἰ ὁ αὐτὸς —. *quid passuri fuissetis ab hoc homine* (Timocrate), *si idem* (qui tam nefandas leges tulit) *praeterea quoque in numero legatorum vestrorum fuisset.* Dedi tamen τούτου αὐτοῦ. REISK.

P. 743. v. 25. ἐπρέσβευσεν] ἐπρέσβευεν Bekker. SCHAEFER.

P. 743. v. 25. ὑμῶν] ἡμῶν August. primus. REISK.

P. 743. v. 26. τοιοῦτον εἶναι] εἶναι τοιοῦτον Bekker. SCHAEFER.

P. 743. v. 26. δὴ] Recte δὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 743. v. 28. δεικνυσι] δεικνυσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 743. v. 28. βούλομαι δ' ὑμῖν κ. τ. λ.] Vide Σχ. Hermogen. p. 28. Menag. ad Diogen. Laert. p. 33. Vales. ad Harpocrat. v. Ἑτερόφθαλμος. Adde Stobaei Serm. 37. ex Hierocle, item Serm. sive Tit. de Legg. de Consuetudd. TAYLOR.

P. 743. v. 29. νομοθετοῦσι] V. not. ad p. 484, 22. SCHAEFER.

P. 743. v. 29. οὐδὲν γὰρ — ἀκηκοότες] I. q. οὐδὲν γὰρ χεῖ-

ϱον παϱάδειγμά τι ἀκηκοέναι. V. Reiziana in Hermanni Adnotatt. ad Viger. p. 725. SCHAEFER.

P. 744. v. 1. παϱάδειγμά τι] Vulg. παϱαδείγματι. In duo divisi vocabula παϱάδειγμά τι. REISK.

P. 744. v. 2. ἐκεῖνοι] ἐκεῖ August. primus. REISK. ἐκεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 744. v. 3. τὰ πάτϱια πεϱιστέλλειν] V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. II. p. 206. b. SCHAEFER.

P. 744. v. 3. τὰς βουλήσεις] Vereor, ne hoc loco aliquid desit. Quare suspicor, τὰς τῶν ῥητόϱων (aut τὰς τῶν πονηϱῶν) βουλήσεις legendum esse. *pro libidine oratorum* aut *sceleratorum.* REISK. Nihil deest. Omnino enim est *nach Willkühr, nach Launen.* SCHAEFER.

P. 744. v. 5. διαδύσεις] Vulg. διαλύσεις. διαδύσεις August. primus, Paris. primus. Et sic correxi. *latebras et subterfugia.* REISK. τὰς τῶν — πονηϱῶν διαδύσεις p. 730, 12., ubi item male διαλύσεις in tribus Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 744. v. 5. νομοθετεῖσθαι] νομοθετεῖν Paris. primus, August. primus: in quo perhibens Fabricius utrumque legi, et νομοθετεῖν et νομοθετῆσαι, falsus fuit, fefellit certe. Non est ibi nisi prius. REISK. Activum non displicet. Conf. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 744. v. 6. ὥστε, ἄν τις κ. τ. λ.] Ad hunc locum adscriptum est in margine Bavarici: εὖ γε τῆς ἀκϱιβείας. REISK.

P. 744. v. 6. ὥστε, ἄν τις] ὥστ' ἐάν τις Bekker. SCHAEFER.

P. 744. v. 10. ἐπισπασθέντος] Sic etiam in Bavarico est. Sed in margine est ἐφελκυσθέντος, verum sine γϱ.: ut dubium supersit, variansne sit istaec lectio, an scholium. Sed varians videtur potius esse. REISK.

P. 744. v. 10. καὶ γάϱ τοι] I. q. τοιγάϱτοι. *Quapropter.* SCHAEFER.

P. 744. v. 11. τίθεσθαι] Vulg. τιθέναι. τίθεσθαι Paris. primus, August. primus. Et sic correxi. REISK. Malim τιθέναι. Infra v. 20. λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν. SCHAEFER.

P. 744. v. 11. νόμους] Abest ab August. primo. REISK.

P. 744. v. 11. πάλαι] παλαιοῖς August. primus. REISK.

P. 744. v. 14. παϱασχεῖν] Subaudi τοῦτον τὸν ἐκκόψαντα REISK.

P. 744. v. 15. καὶ οὐ — οὐδεμιᾶς] In fine desiderari videtur verbum ἀπολύεσθαι, cui forte excidendi causam dedit similitudo sequentis ἀπειλῆσαι. IURIN. Potest ferri et subaudiri οὔσης ex ὄντος v. 13. Malim tamen καὶ οὔσης χϱημάτων τιμήσεως οὐδεμιᾶς. *cum nulla penes eos in usu esset aut in legibus scripta aestimatio aut luitio iniuriae in aere.* REISK. Vulgata bene habet. Tuetur etiam Dorvillius ad Chariton. p. 637. extr. edit. Lips. et οὔ-

φης subaudiendum esse monens et Iurini coniecturam improbans. Anglum fugit quod tot graece etiam doctiores fugit videturque fugisse ipsum Dorvillium discrimen usus negativarum. Nam si Orator tale quid voluisset, scriptum legeremus, non οὐ et οὐδεμιᾶς, sed μή et μηδεμιᾶς. SCHAEFER.

P. 744. v. 18. ἑτερόφθαλμος] Citat hunc locum Harpocration v. Ἑτερόφθαλμος. REISK. V. Photius c. 25. SCHAEFER.

P. 744. v. 18. εἶναι αὐτῷ] Invertit Bekker. SCHAEFER.

P. 744. v. 18. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis, quam sequitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 744. v. 23. πλείοσιν] πλέον Bekker. ex optimo Cod. Y. mea in H. Stephani Thes. c. 7859. B. Sic p. 747, 10. γέγονα οὐκ ἔλαττον ἢ τριάκοντ' ἔτη. SCHAEFER.

P. 744. v. 23. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus. REISK. ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 744. v. 25. ὅσοι μῆνες] Sicut ὅσαι ἡμέραι, pro quo ὁσημέραι plerumque dicitur. WOLF. Koenius ad Gregor. Corinth. p. 64.: „ὅσοι μῆνες occurrere in lege Solonis monuit me vir quidam clarissimus.“ Non in lege Solonis, opinor, sed in nostro loco, ubi Orator etiam de Solonis legibus loquitur. ὁπόσα ἔτη dat Cod. Paris. in Xenophont. Rep. Athen. III. 4. SCHAEFER.

P. 744. v. 26. νομοθετεῖν τὰ αὐτοῖς συμφέροντα] *sua emolumenta legibus sancire*. Ferri queat. Nullus tamen dubito, Demosthenem dedisse νομοθετεῖν πρὸς τὰ αὐτοῖς συμφέροντα, *leges ferre, prout ipsis expediat, ad suas utilitates*. REISK. Ne audias. *legibus sancire utilia sibimetipsis*. SCHAEFER.

P. 744. v. 26. αὐτοὶ μὲν —, ὅταν ἄρχωσιν] V. p. 734, 30. SCHAEFER.

P. 744. v. 27. ἐφ' αὐτοῖς] *adversus se ipsos*. SCHAEFER.

P. 744. v. 28. τὸ αὐτὸ δίκαιον] *ius idem*, ut ipsi quoque patiantur in custodiam se dari. REISK.

P. 744. v. 28. εἶναι τοῦτο] τοῦτ' εἶναι Bekker. SCHAEFER.

P. 745. v. 3. τιμωρήσησθε] Vulg. τιμωρήσεσθε. τιμωρήσησθε Bavaricus. Et sic dedi. REISK. τιμωρήσεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 745. v. 5. οὐκ ἂν φθάνοι — δουλεῦον] τὸ πλῆθος ὡς τάχιστα δουλεύσει τοῖς ῥήτορσι. Notetur haec phrasis. Alias fere additur καὶ, ut in Euagora: οὐκ ἔφθησαν πλησιάσαντες ἀλλήλοις καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσαντο σφᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς πρότερον οἰκείους ὄντας. WOLF. *non facile praeveniat*, h. e. effugiat, *multitudo, quo minus his bestiis serviat*. REISK. Recte Wolfius: secus Reiskius. Sensus enim formulae est: οὕτω ταχέως δουλεύσει, ὥστε μὴ δύνασθαι φθάνειν δουλεῦον. *tam cito serviet, ut citius non possit*. Ut, servatâ notissimâ verbi φθάνειν significatione, idio-

matis in impeditissimis vulgo numerati explicatus facillimus esse videatur. Conf. Hermanniana ad Viger. p. 764. SCHAEFER.

P. 745. v. 7. ὀργίζησθε] ὀργίζεσθε August. primus. REISK.

P. 745. v. 7. ἀσελγανοῦσιν] ἀσελγαίνουσιν Bavaricus. REISK.

P. 745. v. 8. εὑρήσετε] [εὕρητε.] F. πολλοὺς ἂν — εὕρητε. Alias malim εὑρήσετε. WOLF. εὕρητε quidem in editorum quibusdam. MSS. tamen praestantiores εὑρήσετε, ut Wolfius, scilicet Reg. c. Aug. etc. TAYLOR. Vulg. εὕρητε. εὑρήσετε August. primus, Bavaricus, Aldina. Correxi εὑρήσετε propter praecedens futurum. REISK.

P. 745. v. 8. [ὑμᾶς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 745. v. 11. τουτονὶ, καὶ] Eaedem plane sunt in August. primo literae atque in editione Parisina. Sed hoc errorem obiecit Fabricio, quod και circumflexum haberet super α, quo deceptus ille credidit atque tradidit, in illo codice legi τοῦτο νικᾷ. Quod si ibi legeretur, nil intercederem, quo minus *absurdissime*, quod ille adscripsit pro more suo, pronuntietur scriptum. Sed consentit Augustanus h. l. quidem cum vulgata. REISK.

P. 745. v. 12. καθιστῇ] Vulg. καθίστῃ. καθιστῇ Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 745. v. 15. ἁλῷ] „etsi adhuc ἄκριτος: id quod sequentia doceant.“ Ita Schoemannus de Lite Attica p. 585. Sed ἁλῶναι, quod sciam, non dicitur ἄκριτος: sequentia autem non referenda sunt ad verba πλὴν ἐάν τις — μὴ καταβάλλῃ, sed ad verba ὃς ἂν — τελοῦντας. SCHAEFER.

P. 745. v. 15. τέλος τι] Vulg. τέλος. Addit August. primus τι. Lessing. idem procul dubio voluit dare, quamvis τε exararit. Addidi τι. REISK.

P. 745. v. 16. καταβάλλῃ] Vulg. καταβάλῃ. καταβάλλῃ August. primus. Et sic correxi. V. p. 746, 5. REISK.

P. 745. v. 17. οὐ γὰρ ἐρῶ] quanquam dicere possem. Iterum iterumque inculcat quod sciret vel maxime commoturum esse bilem auditorum. V. p. 734, 30. 744, 26. SCHAEFER.

P. 745. v. 25. πάντων] ἁπάντων Bavaricus. REISK. ἁπάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 745. v. 26. γνώσησθε] Vulg. γνώσεσθε. Correxi γνώσησθε. REISK. Reiskii barbarismum expulit Bekker. Resolve: *Ego vero hac de re ita disseram, quomodo me disserentem audientes intelligetis vera me dicere.* Ita satis apparet vis futuri. SCHAEFER.

P. 745. v. 26. λέγω] Vulg. λήγω. Correxi. REISK.

P. 745. v. 26. οὔτε γὰρ ἂν] [οὔτε γάρ.] L. οὔτε γὰρ ἂν et caetera. Ita recte habent Barocc. et Ital. TAYLOR. Vulg. οὔτε γάρ. Post οὔτε γὰρ addit Bavaricus ἄν. Addidi. REISK.

uti in editis et MStis quibusdam legitur. Ita quoque noster c. Androt. p. 610, 2. TAYLOR. σκέψασθε August. primus, Aldus, editt. Wolf. et Taylor. REISK.

P. 752. v. 12. ὅτι — ὑπεύθυνόν ἐστι] Ex h. l. Anecd. Bekk. p. 177, 26. citant haec: ὅτι τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν. SCHAEFER.

P. 752. v. 15. τοῖς — ἐλευθέροις] Dativum dicas incommodi. SCHAEFER.

P. 752. v. 17. ἀνίσως] αἰσχρῶς supra p. 610, 10. REISK. Bekkerus: „αἰσχρῶς correctus r." Scilicet ex illo loco. Vulgatam Oratoris esse non dubitabis. SCHAEFER.

P. 752. v. 18. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bavaricus. REISK.

P. 752. v. 20. ἐπὶ χρήμασιν] Subaudi κοινοῖς. propter aes publicum reip. debitum sive ex mulcta litis cuiusdam, qua cecidisset, sive ex peculatu. Opponit aes publicum privato. Multo est gravius aliena nolle reddere, quam nolle de suis privatis aes debitum reddere: multo turpius ob peculatum necti, quam propter nomen privatim contractum duci, quod per angustias rei familiaris diluere nequeas. REISK.

P. 752. v. 22. τῷ] Abest a superiori exemplo p. 610, 15. REISK. Scilicet in editione Parisina. SCHAEFER.

P. 752. v. 22. ὑφ' ἑαυτοῦ] ὑπ' αὐτοῦ August. primus. REISK.

P. 752. v. 26. μὴ — ἀλλ' οὐδὲ] In tali formula post μὴ fere sequitur ὅτι. Ut autem vis particulae μὴ appareat, verte: *ne forte putes usque ad nonam prytaneam, sed ne unius quidem diei.* SCHAEFER.

P. 752. v. 26. ἐννάτης] ἐνάτης Bekker. SCHAEFER.

P. 752. v. 27. καταβαλεῖν] καταβάλλειν August. primus. REISK. καταβάλλειν Bekker. SCHAEFER.

P. 752. v. 28. τὸν οὐκ ὠφληκότα] Opponitur ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε v. sequ. SCHAEFER.

P. 753. v. 1. ὅπως, ὧν] ὁπόσων August. primus. REISK.

P. 753. v. 2. περιΐωσιν] [περιΐασιν.] Lego περιΐωσιν, quia praecedit ὅπως. WOLF. Ita etiam Codd. Barocc. Aug. Vindob. alii. TAYLOR. Vulg. περιίασιν. περιϊῶσιν August. primus, non, quod Fabricius retulit, περιΐωσιν. Correxi περιΐωσιν, ab antiquo verbo ἴω, unde εἶμι manavit. REISK. περιίασιν Bekker. Vere, ut puto. Aristophanes Equit. 767. Dind. ὅπως ἕξει. Ipse Orator p. 583, 23. ὅπως ἐπέξει. Vides futuri significationem huic cognatisque verbis adeo ingenitam esse, ut constructionem particulae ὅπως a regula deflectere videatur. SCHAEFER.

P. 753. v. 2. ὑπεύθυνον αὐτὸν ποιήσας] *suo periculo.* SCHAEFER.

P. 753. v. 2. εἰσενεγκεῖν] ἐπενεγκεῖν Bavaricus. REISK.

P. 753. v. 3. καὶ τάδε κἀκεῖνα] κἀκεῖνα καὶ τόδε Bavaricus, sed cum α super o vocabuli postremi. κἀκεῖνα καὶ τάδε August. primus. REISK. κἀκεῖνα καὶ τάδε Bekker. SCHAEFER.

P. 753. v. 3. πεπρᾶχθαι] πράττειν August. primus. REISK. πράττειν Bekker. Mihi nostrum placet. Conf. not. sequ. SCHAEFER.

P. 753. v. 5. ἐφ' ἑαυτοὺς] Desunt haec in plurimis. Pergunt porro legere: εἶτα ταῦθ' ὑμεῖς ἀνέξεσθε ὑπὲρ ὑμῶν πεπρᾶχθαι. TAYLOR. ἐφ' ἑαυτοὺς absunt ab August. primo, qui sic dat: εἶθ' ὑμεῖς ἀνέξεσθε (non ἀνέξεσθαι, quod retulit Fabricius) ὑπὲρ ὑμῶν. γρ. εἶθ' ὑμεῖς ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνέξεσθε margo Bavarici. REISK. ἐφ' ἑαυτοὺς delevit Bekker. Suspicor Oratorem dedisse: εἶτα ταῦθ' ὑμεῖς ἀνέξεσθε καὶ τὰ —. SCHAEFER.

P. 753. v. 7. πράως] πρᾴως Bekker. SCHAEFER.

P. 753. v. 10. πράων] πρᾴων Bekker. SCHAEFER.

P. 753. v. 13. αἰεὶ] Vulg. ἀεί. αἰεὶ August. primus. REISK. ἀεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 753. v. 15. ἃ] ὃ Bavaricus. REISK. ὃ Bekker. SCHAEFER.

P. 753. v. 16. μηδὲ] [μὴ.] Potius, ut Aug. et Vindob., μηδέ. Quo modo vertit Wolfius. TAYLOR. Vulg. μή. μηδὲ August. primus. Et sic correxi. *ne audientia quidem dignati*. REISK. μὴ Bekker. μηδὲ magis placet. SCHAEFER.

P. 753. v. 16. θελήσαντες] ἐθελήσαντες Bavaricus. REISK.

P. 753. v. 16. ἀκοῦσαί σου] ἀκοῦσαι σοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 753. v. 17. ἀφίεσαν] Vulg. ἀφίεισαν. ἀφίεσαν August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. Poterat quoque ἀφιείησαν corrigi, aut, quod Wolfius dedit, ἀφείησαν. REISK. Malim ἀφεῖεν, quanquam non damnem quod Wolfio placuit: neque enim semper Attici in his optativorum formis ἀττικίζουσιν. Conf. Ruhnkenius ad Xenophont. Memorab. I. 4. extr. Nec caret scriptura Wolfii auctoritate Codicis. Nam Bekkerus: „ἀφείησαν correctus v.“ correctus ille ab homine rerum grammaticarum satis perito. Conf. not. ad p. 582, 25. SCHAEFER.

P. 753. v. 17. ὅτι τοίνυν οὐδὲ τὴν εἴσπραξιν κ. τ. λ.] Conf. p. 613, 13. ss. SCHAEFER.

P. 753. v. 18. πεποίηνται] πεποίηται in singulari August. primus. REISK.

P. 753. v. 20. γάρ] Emendavi ex praescripto Barocc. Vindob. Ital. et editionum Paris. *) Manut. et Felic. Vulgo δέ. Recte se habet Androtiana p. 613, 15. TAYLOR. Vulg. δέ. γὰρ Paris. primus, August. primus, Bavaricus, Weimar. Lessing. Et sic correxi. REISK.

*) Parisina numero illo eximenda. SCHAEFER.

P. 753. v. 23. ἐλλελοιπότες] [λελοιπότες.] Androtiana habet, omnibus libris consentientibus, ἐλλελοιπότες, uti et hic habent Aug. et Vindob., eodem quidem sensu, sed maiore longe proprietate. TAYLOR. Vulg. λελοιπότες. ἐλλελοιπότες August. primus, Bavaricus, Lessing. et superius exemplum p. 613, 17. Correxi ἐλλελοιπότες. REISK.

P. 753. v. 23. ἐθελησάντων] μὴ ἐθελησάντων Lambinus pariter ut in Androtiana. TAYLOR. Hoc quomodo potuerit Taylorus affirmare *) miror, cum particula infitians ibi desit. Male autem inseras μή. Vulgata bene habet. Fiscus enim constat pecuniis ultro collatis. Qui nihildum contulerint, sed adhuc sint in reliquiis, eorum nihil est in aerario. Quo fit, ut nihil, quod eorum sit, illinc auferri possit. REISK.

P. 753. v. 25. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων] In Regiis quibusdam videtur legi τὰ τῶν συμμάχων sine praepositione. TAYLOR. παρὰ inclusum est in edit. Paris. signis illis, quibus illius editionis curatores solent verba designare, quae suis in codicibus non reperissent. REISK.

P. 753. v. 25. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων] Scilicet προσγενόμενα aut ἐξειλεγμένα. *pecunias e sociis collectas, redactas.* REISK. Ne de ellipsi participii cogites. SCHAEFER.

P. 753. v. 26. ἀπολλύντες] disperdentes, dilapidantes luxuria, gula et ventre. REISK.

P. 754. v. 1. ἕτερος] ἑταῖρος August. primus. REISK.

P. 754. v. 5. ὑποχωρήσαντες] ὑποχωρίσαντες P. Manutius. REISK.

P. 754. v. 6. τούτων] Abest ab August. primi texto, sed in margine est ab alio nescio quo adscriptum. REISK.

P. 754. v. 7. ἔπασχεν] πάσχει Bavaricus. Sed in margine vulgata est cum γρ. REISK. Bekkerus: „πάσχει F. S. v. unde faciendum πάσχοι.“ πάσχοι Dindorf. V. not. ad p. 614, 2. SCHAEFER.

P. 754. v. 8. ἐφάνητε ἡμῶν] Vulg. ἐφάνηθ' ἡμῶν. In August. primo est ἐφάνητε ὑμῶν. Unde possit etiam haec lectio exsculpi: ἐφάνητον (in duali) ὑμῶν. ut subito a Timocrate et Androtione ad iudices convertatur oratio. REISK. Mirabile commentum non recordantis sic scribi oportere ἐφανήτην. Confusione pronominum primae secundaeque personae quid crebrius? SCHAEFER.

P. 754. v. 8. πολλοὺς] τοὺς πολλοὺς margo Lutetianae. Praeferam hanc lectionem, quae nescio sitne Wolfii an Lambini coniectura. REISK. πολλοὺς verum est. V. p. 614, 3. SCHAEFER.

---

*) Non affirmavit, sed dixit Lambinum etiam illic μὴ additum voluisse. SCHAEFER.

P. 754. v. 11. τούτων] Legendum videtur οὗτοι vel τοιοῦτοι. IURIN. V. not. ad p. 614, 6. SCHAEFER.

P. 754. v. 12. ὑφῃροῦντο] Melius cum Ven. Barocc. Aug. Ital. Vindob. atque ut olim in illa altera contra Androtionem legebatur. ὑφαιροῦνται, p. 614, 7. TAYLOR. ὑφαιροῦνται August. primus, Bavaricus. REISK. Recte ὑφαιροῦνται Dindorf. SCHAEFER.

P. 754. v. 13. πολλοῖς] Malim τοῖς πολλοῖς cum articulo. REISK. Ego non item. Opponitur ὀλίγοις v. 15. SCHAEFER.

P. 754. v. 15. τὰ μικρὰ] [κατὰ μικρὰ.] ἐν μικροῖς. Sed malim τὰ μικρὰ, quia sequitur ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλα, non κατὰ μεγάλα. WOLF. τὰ μικρὰ Cod. Vindob. Similiter in Androtiana p. 614, 8. TAYLOR. Vulg. κατὰ μικρά. τὰ μικρὰ voluit quoque Wolfius in Annotatt. In Farragine autem praetulit idem μικρὰ sine articulo. Correxi τὰ μικρὰ et mox τὰ μεγάλα e p. 614, 8. s. Nam κατὰ μικρὰ est *minutatim, per parvas particulas*, sed τὰ μικρὰ *parvis in rebus*. Possit quoque legi μικρὰ et μεγάλα, modo κατὰ absit. REISK. κατὰ μικρὰ Bekker. V. not. ad p. 614, 8. SCHAEFER.

P. 754. v. 15. τὰ μεγάλα] μεγάλα edit. Paris. et Bekker. V. not. ad p. 614, 8. SCHAEFER.

P. 754. v. 17. ὁ ἐγὼ] οὑγὼ Bavaricus. REISK. Sic Bekker. οὑγὼ Dindorf. V. not. ad p. 614, 12. SCHAEFER.

P. 754. v. 18. λογισαμένους] λογιζομένους August. primus. REISK.

P. 754. v. 21. ἀπ' ἐκείνου] Subaudi τοῦ χρόνου, ὅτε ἡμαρτε vel ἠδίκει ὑμᾶς. REISK.

P. 754. v. 21. ταῦτ'] τοιαῦτ' Bavaricus. ταῦτα, scilicet ἃ λέγω, aut ἃ κατηγοροῦσιν ἄλλοι αὐτῶν. REISK.

P. 754. v. 22. νῦν] in hac causa Timocratis, in qua agitur, lex ab eo lata sitne perferenda an repudianda. REISK.

P. 754. v. 22. πρᾴως] πράως Bekker. SCHAEFER.

P. 754. v. 22. τότ'] in causa Euctemonis, in qua Androtio sacrilegii peculatusque seu interversarum sacrarum publicarumque pecuniarum condemnatus est. Illa condemnatio est ὀργὴ a nostro hic commemorata. Idem ad v. 25. tenendum. REISK.

P. 754. v. 23. κατεγνωκέναι τὰ χρήματα τούτων] τὰ χρήματα, τὰ Ναυκρατιτικά. τούτων, Ἀνδροτίωνος, Μεναλώπου, Γλαυκέτου. Sed pro τὰ χρήματα fortassis legendum παραχρῆμα. WOLF. sententia lata pronuntiasse, penes eos videri pecunias sacrasque et publicas esse et ipsos restitutionis earum teneri. REISK.

P. 754. v. 25. ἐργάσασθαι] εἰργάσθαι Bavaricus. REISK.

P. 754. v. 26. ὑπ' αὐτοῖς] ὑφ' αὑτοῖς margo Lutetianae REISK. Bene. SCHAEFER.

P. 754. v. 28. ὑμῖν αὐτοῖς χαρίσασθαι παρὰ τὸ δίκαιον] Sic

S 2

Isocrates: τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δ' ἐμαυτῷ χαριοῦμαι. Loquitur autem de Naucratiticae pecuniae condemnatione et non de exactione tributorum, de qua nullum iudicium intercessit, ea re ultra privatam indignationem non progressa. WOLF.

P. 755. v. 2. μήτε τούτου μήτ' ἐκείνου] Vulg. μήτε τούτων μήτ' ἐκείνων. μήτ' ἐκείνου μήτε τούτου August. primus. Correxi μήτε τούτου (Timocratis puta) μήτ' ἐκείνου (Androtionis). REISK.

P. 755. v. 2. τῶν] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 755. v. 3. ἀλλὰ νὴ Δία ταῦτα κ. τ. λ.] Conf. p. 614, 27. ss. SCHAEFER.

P. 755. v. 3. ἐν] ἐφ' Bavaricus. REISK.

P. 755. v. 4. πεπολίτευνται] Vulg. πεπολιτεύονται. πεπολίτευνται August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 755. v. 4. διωκήκασιν.] Male διῳκήκασιν; Reisk. V. not. ad p. 614, 27. SCHAEFER.

P. 755. v. 5. προσεληλύθασι] Vulg. προσεληλύθεσαν. προσεληλύθασι August. primus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 755. v. 7. ἐπεσκευάκασι] ἐπεσκευάσι Paulina. REISK.

P. 755. v. 8. εἰ] Mallem scriptum εἰ καὶ, quod legitur p. 615, 5. SCHAEFER.

P. 755. v. 10. δικαίως] δίκαιοι margo Lutetianae. REISK.

P. 755. v. 10. δικαίως ἄν μοι τεθνάναι] τεθνάναι δικαίως ἄν μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 755. v. 11. τεθνάναι] Est infinitivus plusquamperfecti valetque i. q. θανεῖν. Xenophon Anab. VII. 2. 2. οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γένοιντο, παντὸς ἂν προεστάναι τοῦ στρατεύματος. i. q. ἂν προστῆναι. Ne putes ἂν iungi posse perfecti infinitivo. Dawesii de constructione huius particulae cum perfecto secum ipso dissensionem Miscell. Crit. p. 103. [166. Kidd.] et praefat. p. II. componant qui possunt. SCHAEFER.

P. 755. v. 11. ἀσεβείᾳ] quae quibus in rebus cernatur, exponit ipse p. 756, 28. s. REISK.

P. 755. v. 16. συγχωρεύειν] Corrig. συγχωνεύειν. SCHAEFER.

P. 755. v. 17. προσείλετο] προείλετο Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 755. v. 17. τουτονὶ] τοῦτον Bavaricus. REISK.

P. 755. v. 17. ἁπάντων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 755. v. 18. κἄπειτ'] κἆτ' Bavaricus. REISK. κᾆτ' Bekker. Sic p. 615, 12. SCHAEFER.

P. 755. v. 18. τὸν δημόσιον] Vulg. τὸ δημόσιον. τὸν δημόσιον August. primus, Aldina. Correxi τὸν δημόσιον, scilicet δοῦλον vel γραμματέα. REISK. Conf. v. 27. SCHAEFER.

P. 755. v. 20. ὢν] Participium abest ab August. primo. REISK.

P. 755. v. 22. προσήγαγε ταὐτὸ] Vulg. προσηγάγετο ταὐτό. προσηγάγετο αὐτὸ August. primus. προσήγαγε τὸ αὐτὸ Bavaricus. Correxi προσήγαγε. REISK.

P. 755. v. 23. γέγονε] γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 755. v. 25. ὅσα πράττεις] Malim ὅσ' ἔπραττες. WOLF. Non opus: idemque legitur p. 615, 18. SCHAEFER.

P. 755. v. 25. τῇ πόλει] τὴν πόλιν margo Benenati. Vide Orat. c. Androt. p. 615, 18. TAYLOR.

P. 755. v. 25. σαυτῷ πιστεύειν] Malim aut σαυτῷ μὴ πιστεύειν, *tibi non credere*, *te non fidere*, aut ὁμοίως e sede sua transferri et ante πιστεύειν collocari. *si iussisses*, *flagitasses*, *aequum censuisses*, *ut resp. tibi in omnibus rebus*, *quas tu ei praestares atque perageres*, *eandem fidem haberet*, *quam tibi hac in causa voluisti ab ea haberi*, h. e. nullam —. REISK. Vulgata est sanissima: quod nemo non intelliget, qui totum locum attente perlegerit. V. etiam not. sequ. SCHAEFER.

P. 755. v. 26. οὐκ ἂν — ἑφωρῶ] *nunquam esses*, *ut nunc es*, *in furto deprehensus*, quia caruisses occasione furandi. REISK. Immo sensus est: furtum tuum magis quam nunc lateret; nunc, cum tibi non constiteris, haec ipsa inconstantia non potuit non movere furti suspicionem. SCHAEFER.

P. 756. v. 1. προσγραψάμενος] Ita edendum curavi motus auctoritate Barocc. Aug. Lindenbr. Vindob. editt. Manut. et Felic. et Codd. praeterea constantia in Androtiana, ubi haec eadem leguntur p. 615, 23. Vulg. προγραψάμενος. Margo Lutet. γρ. περιγραψάμενος. TAYLOR. Vulg. προγραψάμενος. προσγραψάμενος August. primus, Bavaricus, Paulina. Et sic correxi. Constructio paulo perplexior sic explicabitur: νῦν δὲ, ὁπότε φαίνῃ μὴ προσγραψάμενος ἄλλο τι πράττων καὶ κινῶν [h. e. ἐν τῷ πράττειν ἄλλο τι καὶ ἐν τῷ κινεῖν] ὁρίσας [id est μετὰ τὸ ὁρίσαι] —. Iam insequitur apodosis: οὐκ ἤδη δῆλον —; *iam vero*, *cum te ita gesseris*, *ut constet inter omnes*, *te nil curasse tuae auctoritati adscribi clausulam hanc eandem — in alio quopiam reip. versans negotio*, *in quo sacras opes commovebas — tu idem*, *qui antea in redigendis debitis tamen id quod par erat cautionis ipse tibi statuisses — nonne liquet —?* Vocabulo *auctoritas* hic designo decretum magistratus populive, quo mandatur aliquid alicui publice curandum, functio quaedam defertur, committitur, et omnes, ad quos ea res pertinet, ei parere iubentur. Nos vulgo *commissionem* appellamus. REISK.

P. 756. v. 5. καὶ μὴν — ἐπιγράμματα] Rescribendum arbitror: καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκέψασθε, ὡς καλὰ καὶ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου ζηλωτὰ ἐπιγράμματα. Idem mendum alteri Ora-

tioni insedit, si mendum sit. V. Wolf. ibidem ad p. 615, 26. TAYLOR. Taylori coniectura elegans profecto est et ingeniosa. Videtur tamen vulgatus ordo verborum servari posse, si verba καὶ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου σκέψασθε signis parentheseos includantur, ut haec sit sententia: *Ego vero, Athenienses, (sed velim a vobis non huius praesentis solummodo temporis, sed etiam cuncti postmodum futuri rationem haberi,)* —. REISK. Signa parenthesis a Reiskio hic adhibita delevi. Neque adhibuerat p. 615, 26. s. Iure: nam inepta est parenthesis. V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 756. v. 5. κατὰ παντὸς] καθ' ἅπαντος Bekker. κατὰ παντὸς Dindorf. Quomodo etiam p. 615, 27. SCHAEFER.

P. 756. v. 10. τὸν Ἀθηναίων] Vulg. τῶν Ἀθηναίων. Sic etiam Bavaricus, sed super ῶ (in articulo) superscriptum est ὸ, ut sit τὸν. REISK.

P. 756. v. 10. ἕνεκ'] ἕνεκα Dindorf. SCHAEFER.

P. 756. v. 10. ἐστεφάνωσαν] Uncis inclusit Bekker. Conf p. 616, 3. SCHAEFER.

P. 756. v. 13. σωθέντες καὶ ἐλευθερωθέντες] καὶ ἐλευθερωθέντες absunt ab August. primo. Contra Bavarico desunt verba σωθέντες καί. REISK. Recte σωθέντες καὶ omisit Bekker. V. p. 616, 6. SCHAEFER.

P. 756. v. 15. τὸν δῆμον, ἐπεγέγραπτό που] Malim sic distingui: — τὸν δῆμον, ἐπεγέγραπτό που. quod cohaeret cum ἢ κατὰ πόλεις —. *aut oppidatim* (pro numero civitatum, si volumus donaria civitatum singularum spectare et recensere,) *inscripta erant uspiam;* HI...... POPULUM CORONARUNT. πάλιν —. *rursus* (h. e. alii cuipiam donario erat inscriptum): CONON etc. REISK. In Parisina sic interpunctum est: — τὸν δῆμον. ἐπεγέγραπτό που πάλιν, —. SCHAEFER.

P. 756. v. 15. ἐπεγέγραπτό που] V. not. ad p. 616, 7. SCHAEFER.

P. 756. v. 22. Ἀνδροτίωνος] Ἀνδρωτίωνος Paulina. REISK.

P. 756. v. 22. ἐποιήθησαν] Omisit Bekker. auctoritate, puto, optimi Codicis. V. not. ad p. 616, 13. SCHAEFER.

P. 756. v. 25. ἐπιγεγραμμένον] γεγραμμένον simplex August. primus. REISK. γεγραμμένον Bekker. Sic p. 616, 15. SCHAEFER.

P. 756. v. 26. προτέροις] πρότερον Bavaricus. REISK.

P. 756. v. 28. πεπραγμένα] πεπραγμέν' Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 1. τῆς πόλεως δὲ] τῆς δὲ πόλεως Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 2. ὑπομνήματ'] ὑπόμνημα Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 2. ὄντες] Participium, solum per se intelligen-

dum, τὴν ὕπαρξιν significat. Monui H. Steph. Thes. c. 3581. s. V. not. ad p. 616, 21. SCHAEFER.

P. 757. v. 3. τὸ δοκεῖν] [τῷ δοκεῖν.] In Androtiana p. 616, 22. τὸ δοκεῖν. Vide notata ad locum. Cod. Vindob. et hic etiam τὸ habet. TAYLOR. Vulg. τῷ δοκεῖν. τὸ δοκεῖν August. primus, Bavaricus, superius exemplum p. 616, 22. Et sic correxi. *iis, qui ea donaverant, dedicaverant, eripuerunt existimationem eam, qua viderentur aliis memores beneficiorum in ipsos collatorum; quae existimatio non parum est gloriosa.* REISK.

P. 757. v. 5. ἐργασάμενοι κακὰ] κακὰ εἰργασμένοι Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 5. ἀναισθησίας] ἀναιδείας margo Lutetianae. ἀναισχυντίας Bavaricus. REISK. Bekkerus: „ἀναισχυντίας F. v." V. not. ad p. 613, 5. 616, 25. SCHAEFER.

P. 757. v. 6. ὁ μὲν] Timocrates. REISK.

P. 757. v. 6. δι' ἐκεῖνον] δι' ἐκείνων Aug. V. p. 616, 27. TAYLOR. δι' ἐκείνων August. primus. ἐκεῖνον, Androtionem, ad quem ipsum etiam ὁ δὲ redit. REISK. V. not. ad p. 616, 27. Quo loco ὁ μὲν et ὁ δὲ versa vice intelligi oportet. SCHAEFER.

P. 757. v. 7. τοῖς πεπραγμένοις] Malim ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. REISK. Non opus. V. p. 616, 28., ubi Reiskius non offendit. SCHAEFER.

P. 757. v. 10. ἐστιν] Androtio puta. REISK.

P. 757. v. 11. καὶ ἐκπώματα] Absunt ab August. primo. REISK. Uncis inclusit Bekker. Prorsus delevit Dindorf. V. p. 617, 2. SCHAEFER.

P. 757. v. 15. ὑπερβάλῃ] ὑπερβάλλῃ Bavaricus. REISK. ὑπερβάλλῃ Bekker. Sic p. 617, 4. SCHAEFER.

P. 757. v. 15. τῷ πλήθει] Sequitur v. 16. ἐὰν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηταί τις. Antitheseos ratio postulare videtur: ἐὰν μὲν ὑπερβάλῃ τῷ μεγέθει, *si sint ingenti magnitudine*: nisi ἐπὶ σμικροῖς accipias pro ἐπ' ὀλίγοις. WOLF. τῷ μεγέθει puto, vel τῷ πλήθει καὶ μεγέθει. Alioqui perit argumentum. IURIN. V. not. ad p. 617, 4. SCHAEFER.

P. 757. v. 16. σμικροῖς] Bekkerus: „μικροῖς S. Y. v." Placet: nam haec forma et praecedit v. 12. et sequitur v. 20. Sic etiam p. 617, 5. SCHAEFER.

P. 757. v. 16. σεμνύνηταί τις] Bekkerus: „τις σεμνύνηται F. v." Sic etiam l. c. SCHAEFER.

P. 757. v. 18. προσέδοξεν] πρὸς ἔδοξεν Dindorf. V. not. ad p. 617, 7. SCHAEFER.

P. 757. v. 18. ἀνελὼν τὰ τῆς δόξης] Vulg. ἀνελὼν μὲν τῆς δόξης. Pro μὲν August. primus et Bavaricus dant τά. Et sic correxi. REISK.

P. 757. v. 20. τὰ τοῦ πλούτου] Vulg. τοῦ πλούτου. τὰ τοῦ πλούτου supra p. 617, 8. Et sic correxi. REISK. Bekkerus: „τὰ ante τοῦ om. omnes.“ SCHAEFER.

P. 757. v. 20. καὶ ἀνάξια ὑμῶν] καὶ οὐχ ὑμῶν ἄξια Bavaricus. REISK. Sic p. 617, 8. SCHAEFER.

P. 757. v. 21. ἐκεῖνο] ἐκεῖν' Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 21. οἶδεν] εἶδεν Bavaricus. REISK. εἶδεν Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 25. ποτὲ σχὼν] ποτ' ἔχων August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 757. v. 25. πάνθ'] ἅπανθ' Bavaricus. REISK. ἅπανθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 25. ἀνήλωσεν] ἀνάλωσεν Bavaricus. REISK.

P. 757. v. 27. ἀθάνατ'] ἀθάνατα Bekker. SCHAEFER.

P. 757. v. 28. σταθέντων] ἀνατεθέντων supra p. 617, 17. REISK.

P. 758. v. 1. νεώσοικοι] νεὼς οἶκοι Bavaricus. REISK.

P. 758. v. 1. νεώσοικοι, στοαὶ] στοαὶ, νεώσοικοι inverso ordine August. primus. REISK. Hoc ordine Bekker. V. p. 617, 18. SCHAEFER.

P. 758. v. 2. ἄγουσα] ἄγουσαι Bavaricus. REISK.

P. 758. v. 3. ἃς — καταχωνεύειν] Omnia haec absunt ab August. primo. REISK.

P. 758. v. 3. γράφεις] γρ. γράψεις margo Lutetianae. REISK. Recte γράψεις Bekker. V. p. 617, 21. SCHAEFER.

P. 758. v. 6. εἰσφορὰς] τὰς εἰσφορὰς August. primus, Bavaricus. REISK. τὰς εἰσφορὰς Bekker. V. p. 617, 23. SCHAEFER.

P. 758. v. 7. οἷός] Vulg. οἷοις. Correxi οἷός. REISK. Bekkerus: „οἷόσπερ] Libri οἷοισπερ.“ V. not. ad p. 613, 10. 617, 25. SCHAEFER.

P. 758. v. 10. ἀγαγόντες — αὐτοῖς] [Locum hunc sic dat Bavaricus constitutum: ἄγοντες ἀθάνατον ἑαυτῶν κλέος. REISK. ἄγοντες, ἀθάνατον κλέος αὐτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 758. v. 12. τοσοῦτον] Vulg. τοσοῦτο. τοσοῦτον August. primus. τοῦτο Bavaricus. γρ. τοιοῦτο margo Bavarici. Correxi τοσοῦτον. REISK.

P. 758. v. 15. ἐπισκευαστής. Ἀνδροτίων; ὦ γῆ καὶ θεοί.] Bekkerus recte sic interpunxit: ἐπισκευαστής, Ἀνδροτίων, ὦ γῆ καὶ θεοί. SCHAEFER.

P. 758. v. 16. ἔλαττον τίνος] Vulg. καὶ ἔλαττόν τινος. καὶ abest ab August. primo, Bavarico, Aldina, Paulina. Correxi, deleta copula, ἔλαττον τίνος cum addito signo interrogationis post

ἡγεῖσθε. *Quodnam id est sacrilegium, quo hoc sacrilegium Androtionis minus et levius putetis?* Idem est ac si dixisset: τί ἐστιν ἀσέβημα, οὗ ἔλαττον ἡγεῖσθε εἶναι τουτὶ τὸ ἀσέβημα; REISK. V. not. ad p. 618, 5. SCHAEFER.

P. 758. v. 17. ἡγοῦμαι] οἶμαι Bavaricus. REISK. V. p. 618, 6. SCHAEFER.

P. 758. v. 20. προειρημένον [τακτὸν] ἡμερῶν ἀριθμὸν] Vulg. προειρημένων τακτὸν ἡμερῶν ἀριθμόν. προειρημένον Paulina. τακτὸν abest ab August. primo et a superiori exemplo p. 618, 8. Etiam supra est *) προειρημένων (cum ω). Ego vero nihilominus utroque loco arbitror legendum esse προειρημένον (in accusativo singulari), ut ad ἀριθμὸν referatur. Et sic dedi ex Paulina. τακτὸν uncis inclusi ut scholium vocabuli προειρημένον. REISK. τακτὸν ἡμερῶν ἀριθμὸν, omisso προειρημένον, Bekker. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν, omisso τακτὸν, Dindorf. SCHAEFER.

P. 758. v. 21. ὅλον] Abest a texto Bavarici, sed est in margine cum γρ. REISK.

P. 758. v. 21. ἐπιτηδευμάτων] Vulg. ἐπιτηδευμετά. Vitium est typographicum, quod mutavi cum ἐπιτηδευμάτων. REISK.

P. 758. v. 22. βεβίωται] In hoc verbo desinit locus ille ex Androtiana in hanc Timocrateam translatus unaque ipsa illa tota oratio. REISK.

P. 758. v. 22. ἃ δὲ Τιμοκράτει συνερεῖ] Atqui nihil dixisti de suffragatione, sed mores et facta Androtionis perstrinxisti. WOLF. Malim: ἃ δὲ Τιμοκράτης Ἀνδροτίωνι συνερεῖ, πολλὰ λέγειν ἔχων ἔτι, πρὸς ταῦτα εἰπὼν παύσομαι. *tametsi multa, quae dicam, supersunt, tamen, posteaquam adversus ea, quae Timocrates pro Androtione* (eius purgandi et tuendi causa) *proferet, disputavero, dicendi finem faciam.* Paret enim ex αὐτὸν v. 27., ex αὐτὸς p. 759, 1., ex τούτῳ v. 3., item φήσεις et ὁμολογεῖς v. 5., quae omnia ad Timocratem redeunt, et ex toto huius loci habitu, Demosthenem hic pugnare adversus Timocratem Androtioni patrocinantem, non adversus Androtionem causam Timocratis tuentem. REISK. Hoc etsi verum est, tamen nemo probabit Reiskii violentam vulgatae mutationem, quam satis confutat hoc unum, quod συνερεῖν (i. q. συναπολογεῖσθαι p. 749, 22. συνηγορεῖν p. 761, 10.) dicitur de advocato reum tuente, non de reo dicente quae iuvent causam advocati. Orator fortasse haec scripsit: καὶ περὶ μὲν τούτου (sic optimus Cod. Bekk.) κατὰ σχολὴν ἃ Τιμοκράτει συνερεῖ πόλλ' ἂν λέγειν ἔτι πρὸς τούτοις ἔχων παύσομαι. *Et de Androtione quidem loqui desinam, multa, si otium suppeteret, additurus de iis quae Timocrati patrocinans proferet.*

---

*) Fuit ante Reiskium. SCHAEFER.

Quippe tempore exclusus de sola pecuniarum exactione locutus est. SCHAEFER.

P. 758. v. 23. λέγειν ἔτι πρὸς τούτοις ἔχων] λέγειν ἔχων ἔτι πρὸς τούτοις Parisina et Wolfiana. SCHAEFER.

P. 759. v. 1. ἐκείνων] τούτων Bavaricus. REISK.

P. 759. v. 3. ἐνεῖναι] Simplex εἶναι dat August. primus. REISK.

P. 759. v. 5. φήσεις] φῂς Bavaricus. REISK. φῂς Bekker. SCHAEFER.

P. 759. v. 6. κατ' ἐκεῖνό σε προσήκει] κατ' ἐκεῖνο προσήκει σε Bekker. SCHAEFER.

P. 759. v. 6. προσήκει] [προσήκειν.] [Ald.] προσήκει. Alii προσῆκεν. Quod si placet, legendum erit ὡμολόγεις: quod et rectius videtur. Neque enim ὁμολογεῖ Τιμοκράτης, ἀλλ' αἰτίαν ἔχει. WOLF. προσήκει Barocc. Ven. Vindob. edit. Parisina. προσῆκεν scribitur in margine. TAYLOR. προσήκειν Aldina, pro quò πρόσήκει mavult Wolfius. REISK. V. Dorvillius ad Chariton. p. 610. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 759. v. 10. νομοθετῆσαι] νομοθετήσας August. primus. REISK.

P. 759. v. 15. φῂς] φῂς Bekker. SCHAEFER.

P. 759. v. 16. ἀπορήσαιμ'] ἀπορήσαιμεν Bavaricus. REISK.

P. 759. v. 18. ἐκείνους] αὐτοὺς Bavaricus. REISK.

P. 759. v. 23. πείσεταί] Bekkerus; „πήσεται Υ." SCHAEFER.

P. 759. v. 23. πρᾳοτάτους] πραοτάτους Bekker. SCHAEFER.

P. 759. v. 23. πρᾳοτάτους καὶ μετριωτάτους] πρᾴους καὶ μετρίους p. 760, 10. V. Lennepius ad Phalar. p. 184. a. SCHAEFER.

P. 759. v. 25. δὲ] Malim δή. REISK. Recte δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 759. v. 27. ὅταν μὲν γὰρ λέγῃ] Deest hic aliquid et videtur locus ad hunc ferme modum integrari posse: ὅταν μὲν γὰρ τὸν νόμον τεθεικέναι λέγῃ. aut: ὅταν μὲν γὰρ προνοηθῆναι λέγῃ. *Quod si enim iactet, se legem ideo tulisse,* (aut *se providisse,*) *quo* —. Sed potius verba τὸν νόμον τεθεικέναι quam προνοηθῆναι deesse patet e verbis v. 28. τοῦτ' ἔθηκεν. Quae verba pariter corrupta et sic legenda videntur: οὐ γὰρ τούτου ἕνεκα τοῦτον [τὸν νόμον puta] ἔθηκεν. *non enim huius rei causa legem hanc tulit.* REISK. Nihil deest. Verte: *Quando enim dicet haec verba,* ὅπως μηδεὶς δεθήσεται Ἀθηναίων. Nec quae sequuntur, οὐ γὰρ τοῦτ' ἔθηκεν, corrupta sunt, quanquam etiam Seagero displicuerunt. „Interponendum" inquit (Diar. Classic. LVIII. p. 365.) „διά. οὐ γὰρ διὰ τοῦτ' ἔθηκεν, ἀλλ' ὅπως κ. τ. λ." Scilicet τοῦτο significat illud ipsum, ὅπως μηδεὶς δεθήσεται Ἀθηναίων. SCHAEFER.

P. 759. v. 28. τοῦτ' ἔθηκεν] τοῦτο τέθεικεν Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 760. v. 1. γενήσεσθέ] ἔσεσθε August. primus. REISK. ἔσεσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 760. v. 3. ἀνάδικον] [ἄδικον.] Illud sane nullo modo tolerari potest. ἂν ἄδικον Barocc. Ven. Vindob. Lege itaque ἀνάδικον, *irritum*, *nullum*. Noster adv. Boeot. de dote materna p. 1018, 26. οὐ μόνον τὴν δίκην ταύτην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι, ἀνάδικον ἐποίησεν, ἀλλὰ —. Vide Ulpianum ad Midianam p. 548, 12. TAYLOR. Vulg. ἄδικον. ἀνάδικον August. primus, Lessing. Sic legendum esse dudum censuit Wolfius in Farragine. Correxi ἀνάδικον. *irritam*, *nullam*, *quae denuo iudicari*, *in ius vocari queat.* REISK.

P. 760. v. 3. καθίστησι] Aut καθιστῇ legendum videtur, aut καταστήσῃ. REISK. Non vidit καὶ — καθίστησι referendum esse, non ad ὅπως, sed ad οὐ γὰρ —, ἀλλ' —. καθίστησιν Bekker. SCHAEFER.

P. 760. v. 3. μὴ δὴ] Vulg. μηδὲ. μὴ δὴ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 760. v. 3. τῶν ἐκ τοῦ νόμου ῥημάτων] Idem est, ac si dixisset: ἐκ τῶν τοῦ νόμου ῥημάτων. REISK. Sensum vidit: idiomatis syntactici rationem non videtur perspexisse. V. not. ad p. 671, 20. SCHAEFER.

P. 760. v. 7. ταῦτ'] ταὐτὰ August. primus. REISK.

P. 760. v. 8. τῷ] Vulg. τὸ. Dedi τῷ de meo. REISK. Recte τὸ Bekker. Quomodo scribendum esset, etiamsi omnes libri darent τῷ. SCHAEFER.

P. 760. v. 10. πρᾳόνους] πρᾳάους Bekker. SCHAEFER.

P. 760. v. 11. κατὰ πάσας] καθ' ἁπάσας Bavaricus. REISK.

P. 760. v. 13. διωρισάμεθα] διορίζόμεθα Bavaricus. REISK.

P. 760. v. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldina, Paulina. REISK.

P. 760. v. 18. τοὺς περὶ τῶν ἰδίων] [περὶ τῶν ἰδίων.] Lege τοὺς περὶ τῶν ἰδίων, ut modo v. 20. τούσδε δὲ τοὺς περὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον προσιόντων. Videtur excidisse per incuriam. TAYLOR. Vulg. περὶ τῶν ἰδίων. τοὺς περὶ — August. primus. Addidi τοὺς. REISK.

P. 760. v. 20. τούσδε] τοὺς simplex Bavaricus. REISK.

P. 760. v. 21. προσιόντων] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 760. v. 21. ἔχειν] Locat Bavaricus pone ἰσχυρῶς. REISK.

P. 760. v. 23. ὑμῶν] ὑμᾶς Bavaricus. REISK. ὑμᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 760. v. 25. τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν] *quae vobis defendendis*

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA ARISTOGITONEM.

P. 767. v. 6. τὸ ἱερὸν κυνηγέσιον] Videtur esse proprium nomen loci alicuius. WOLF. Dubito valde de isto Wolfii consilio, licet, ut ingenue fatear, nihil in promtu habeam, quod plene opponam. TAYLOR.

P. 767. v. 8. δὲ] Abest ab August. quinto et Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 767. v. 8. κελεῦον] Vulg. κελεύων. κελεῦον August. quintus. Recepi. REISK.

P. 768. v. 3. τεθνάναι] i. q. θανεῖν. SCHAEFER.

P. 768. v. 3. τοῦτο] τὸ αὐτὸ τοῦτο margo Lutetianae. REISK.

P. 768. v. 6. Ἱεροκλέους]. Vulg. ὁ Ἱεροκλέους. ὁ τοῦ Ἱεροκλέους August. quintus. Uterque articulus abest a Bavarico. REISK. Recte ὁ Ἱεροκλέους Bekker. SCHAEFER.

P. 768. v. 6. αὐτοῦ] [Ita enim praeter Aldum editi.] Scilicet τοῦ ψηφίσματος. Sed malim αὐτῷ, τῷ Φανοστράτῳ. WOLF. τοῦ August. quintus. αὐτῷ dedit Wolfius e sua coniectura. REISK. Recte τοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 768. v. 8. ἀπόφλημα] F. ὄφλημα. WOLF. Simplex ὄφλημα dant August. quintus et Bavaricus. REISK. Iure praetulit Bekker.: compositum enim videtur esse fidei sublestissimae. SCHAEFER.

P. 768. v. 9. τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος] causa vendita sive praevaricatus. Sed ea, quae sequuntur, repugnant. Videntur aut haec verba omitti posse et legi: γραψάμενος καὶ τὸ πέμπτον μέρος —. aut: γραψάμενος καὶ τὸν ἀγῶνα ὑποδυσάμενος —. sicut dicimus ὑποδύεσθαι κίνδυνον ἢ πόνον. Quam ego lectionem in vertendo sum secutus. [Et alibi:] τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος. Dubito de lectione. Sententia postulare videtur: *cum causam in iudicium deduxisset.* WOLF. Non video, quomodo istam lectionem in vertendo sis secutus. *) Veruntamen ait Orator pag. 784, 15.

*) Vere secutus est. SCHAEFER.

τὴν καθ' Ἡγήμονος εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπέδοτο, in eo loco, ubi agit de sycophanta omnes lites suas et actiones cauponante: ut nulla dubitatio esse possit de lectione. Interea tamen cum Wolfio miror, quo pacto haec constare possunt cum iis, quae sequuntur. Deleto itaque τὸ πέμπτον μέρος μὴ λαβὼν τῶν ψήφων, quae verba adscripsit aliquis ad oram libri sui, ignarus scilicet, aeque mille drachmis mulctari eum, qui publicam litem transegisset, ac eum, qui, causa in iudicium adducta, quintam partem suffragiorum non tulerit. Vide argumentum Orationis c. Theocrin. p. 1321. et orationem ipsam non longe a principio p. 1323, 19. ἐὰν ἐπεξιὼν τις μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, χιλίας ἀποτίνειν· κἂν μὴ ἐπεξίῃ, χιλίας ἑτέρας, ἵνα μήτε συκοφαντῇ μηδεὶς, caetera. Huiusmodi homines in iure Romano compescuit SCtum Turpillianum. TAYLOR. Wolfius: *cum causam in iudicium adduxisset.* Immo: *cum pecunia accepta causam prodidisset.* Ita pag. 784, 15. τὴν καθ' Ἡγήμονος εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπέδοτο. ubi, ut etiam hoc in loco, non animum advertisse videtur Wolfius, homo bonus et probus, prodi posse causam non solum accusationem non prosequendo, sed etiam male accusando. IURIN.

P. 768. v. 10. μεταλαβὼν] Vulg. λαβών. μεταλαβὼν August. quintus. REISK. λαβὼν Bekker. SCHAEFER.

P. 768. v. 12. διπλοῦται] διπλοῦνται August. quintus. REISK.

P. 768. v. 13. τῶν] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 768. v. 16. Εὔνομος] εὐνόμενος August. quintus. Sed codex ille vitiosissime et socordia cum incredibili est exaratus. REISK.

P. 768. v. 16. τάξιν] Dixi ad Timocrateam p. 715, 2., quae tu consules ibi. Infra in Oratione c. Theocrin. p. 1327, 5. κατετάξατο ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. Quod de eadem re dicitur. TAYLOR.

P. 768. v. 16. αἰτιασάμενος] Vulg. αἰτησάμενος. Sic correxit Lessingianus quoque, deletis duobus vocabulis inutilibus δύο καὶ, quae sequuntur participium in Aldina. REISK. Nescio quid Reiskio in mentem venerit, ut mallet Aldinam quam Lutetianam sequi. Recte αἰτησάμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 768. v. 17. ἐκτῖσαι] ἐκτίσαι Reisk. SCHAEFER.

P. 768. v. 18. τὸ ἐπιβάλλον μέρος] *ratam portionem.* Uniuscuiusque anni τὸ ἐπιβάλλον μέρος erat talentum unum cum drachmis ducentis. Ea phrasis explicabit istam d. Lucae XV. 12. Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Adde Demosthen. π. στεφ. p. 312, 2. Wolfium nostrum ad Isocratem p. 75. notarum, I. Christoph. Wolfium in Curis Philolog. ad N. T. ad Lucae locum. TAYLOR.

P. 768. v. 23. χρήστην] χρηστὴν Reisk. χρήστην etiam Bekker. e Cod. SCHAEFER.

P. 768. v. 25. τὸν] τὰ Bavaricus. REISK.

P. 768. v. 26. μέχρις] μέχρι Bekker. SCHAEFER.

P. 768. v. 28. ὀφειλήματος] ὀφλήματος Bavaricus, August. quintus. REISK. Recte ὀφλήματος Bekker. SCHAEFER.

P. 769. v. 1. χρήστου] χρηστοῦ Reisk. Correxit etiam Bekker. e Cod. SCHAEFER.

P. 769. v. 3. ὀφείλει] ὄφλει August. quintus. REISK.

P. 769. v. 3. καὶ] Omittit August. quintus. REISK.

P. 769. v. 3. ὄφλων] ὀφλὼν Dindorf. SCHAEFER.

P. 769. v. 3. ἄχρις] ἄχρι Bekker. SCHAEFER.

P. 769. v. 3. ἐκτισθῇ] Vulg. ἐκθεσθῇ. ἐκτισθῇ Bavaricus, August. quintus, margo Lutetianae. REISK.

P. 769. v. 5. ὀφείλειν] Bekkerus: „ὄφλειν v." Placet, ita tamen ut scribatur ὀφλεῖν. SCHAEFER.

P. 769. v. 10. ἐγγραφὴν] Sic correxit etiam Lessingianus vitiosum ἔγγαφον Aldinae. REISK.

P. 769. v. 11. ἕλῃ] ἀνέλῃ Bavaricus. REISK.

P. 769. v. 14. Ἀρίστωνι] τῷ Ἀρίστωνι August. quintus. REISK. τῷ Ἀρίστωνι Bekker. SCHAEFER.

P. 769. v. 15. ἐνηγώνισται δ' αὐτοῖς] *In illis autem certans versatus est.* SCHAEFER.

P. 769. v. 20. Ἁλικαρνασεὺς] Bekkerus: „ἁλικαρνασσεὺς v." V. Melet. Crit. p. 1. s. SCHAEFER.

P. 769. v. 25. ἐπειδὴ — Λυκοῦργος] Legendum videtur: ἐπειδὴ κατὰ τὸν τῆς ἡλικίας χρόνον τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος. IURIN. Assentior. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM I. CONTRA ARISTOGITONEM.

P. 770. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ] Demostheni tribuendam iudicat Photius Biblioth. p. 800. edens rationes iudicii sui. Orationem hanc non Demosthenis, sed Hyperidis esse auctores sunt Harpocration et Ulpianus ad Olynthiacam secundam, item Suidas v. Ἀπεψηφίσατο, (sed ille quidem, Harpocrationis compilator cum sit, auctoritate caret,) et praeterea ἦθος quoque, quale Dio-

Chrysostomus Orat. 19. Hyperidis fuisse praedicat, luculenter hac in oratione expressum est, ut paene magis hac de re, quam Grammatici veteres, testetur. Fieri potest, ut Demosthenis contra Aristogitonem oratio olim superfuerit, sed ea quidem hodie periit. REISK. Photius c. 71. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. Demosthenis esse non dubitat Ruhnkenius ad Longin. p. 358. edit. Weisk. Dubitasse videntur Piersonus ad Moer. p. 286. et Lennepius ad Phalar. p. 342. coll. p. 144. Orationem II. spuriam dicit Fr. A. Wolfius Prolegomm. ad Leptin. p. 140., assentiente Boeckhio de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 37., ubi etiam de Oratione I., coll. p. 354. et 420. Denique Bekkerus utramque retulit inter spurias. V. not. ad p. 777, 5. 25. 786, 5. SCHAEFER.

P. 770. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΠΡΩΤΟΣ.] ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Α. Bekker. SCHAEFER.

P. 770. v. 1. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 770. v. 5. τοῦθ'] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 770. v. 5. παρὰ] διὰ ἢ κατὰ Bodlei. Inscite. TAYLOR. διὰ quidem est scite interpretantis. V. praefat. ad Iuliani Orat. in Constant. laud. p. VIII. SCHAEFER.

P. 770. v. 7. ὑμῶν ἔχοι πρὸς τὸ ἢ δυσχεραίνειν] Vulgo ἡμῶν —. ὑμῶν ἔχῃ ἢ πρὸς τὸ δυσχεραίνειν Paulina. ὑμῶν August. primus. ὑμῶν ἔχει πρὸς τὸ δυσχεραίνειν August. quintus. ὑμῶν δικαστῶν ἔχῃ Weimaranus e suorum secundo. ἢ primum abest quoque ab August. primo. REISK. Recte ἔχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 770. v. 10. τὴν] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 770. v. 11. ὑμετέρας] ἡμετέρας August. quintus. REISK.

P. 770. v. 11. ἀκροάσεως] Videtur hoc vocabulum h. l. illam significare oblectationem, quae nascitur ex audientia dicentis et spectaculo agentis: unde ductus quoque est usus Latinus vocis *acroama*, quo spectaculum omne designat, unde animis oblectatio seu per oculos seu per aures quaeritur. Locum hunc citat Aristides Τέχν. p. 248. REISK. ἔθους — ἀκροάσεως simpliciter significat: quod ita consuetudo poscit utque vos (qui mos est iudicum, priusquam ineant suffragium) audiatis. De acroamatis quae dicuntur non cogitandum. SCHAEFER.

P. 770. v. 12. τοῦτο πάλαι τὸ πρᾶγμα] τοῦτο τὸ πρᾶγμα πάλαι Aristides. Hunc ordinem tenent quoque August. primus et quintus, Bavaricus, REISK. τοῦτο τὸ πρᾶγμα πάλαι Bekker. SCHAEFER.

P. 770. v. 12. ἐπὶ] ὑπὸ Codd. plures, Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Aug. Ital. cum margine Benenati. TAYLOR. ὑπὸ August. primus et quintus. Bavaricus dat ἐπὶ, sed super ἐ habet ὑ superscriptum et ὁ super ὶ, ut sit ὑπὸ. REISK. Recte ὑπὸ Bekker. SCHAEFER.

P. 770. v. 12. οἴκοθεν] *vestrapte sponte, sumtis e vobismet ipsis iudicandi causis rationibusque.* SCHAEFER.

P. 770. v. 13. νῦν] νυνὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 770. v. 15. μάτην ἐῤῥαψῳδηκότας] V. not. ad p. 181, 13. SCHAEFER.

P. 770. v. 16. ἂν] ἐὰν margo Lutetianae. REISK.

P. 770. v. 16. τουτονὶ] τοῦτον Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 771. v. 3. τὰ τῶν] τὰ abest a Bavarico. REISK.

P. 771. v. 3. τὰ τῶν νόμων δίκαια [ἰσχυρά]] Vox illa suprema impune abesse potest, et abest quidem a Barocciano. *prodeunt adversarii, uterque palam facturus, causae aequitatem* (τὰ δίκαια) *ab eo stare.* Iuxta mecum interpretatur Phil. Melanchthon, scilic. *eorum, qui litigant, uterque adest, ut sua iusta exponat.* Scriba nimirum deesse aliquid suspicabatur propter ea, quae in initio Orationis leguntur, et securus itaque supplevit. Infra p. 791, 3. οὕτως ἐξετάσαι τοῦτον καὶ τὰ τουτουῒ τοῦ ἀγῶνος δίκαια. Et p. 773, 25. τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐνδείξεως καὶ τῶν νόμων δίκαια αὐτὸν, ὅπερ πεποίηκε, Λυκοῦργον αἱρεῖν ἡγούμην. Theophrastus C. 17. de Querulo: δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων. Vide Casaubonum ad locum, ubi notat, Terentium et Ciceronem ad verbum *iusta* interpretari. Item de Coron. n. 11. et 14. edit. Lutet. TAYLOR. ἰσχυρά abest ab August. primo et quinto. Uncis inclusi. Videtur e varià lectione irrepsisse, cum aliis in libris esset τὰ τῶν νόμων δίκαια, in aliis τὰ τῶν νόμων ἰσχυρά: utrumque bene, sed seorsim quodque. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 3. τουτουῒ] τούτου Paulina. REISK. τούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 5. οἱ μὲν δικάζοντες ὑμεῖς κ. τ. λ.] Locum citat Aristides loco laudato. REISK.

P. 771. v. 5. δικάζοντες] δικάσοντες margo Lutetianae. REISK.

P. 771. v. 6. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Paulina, August. primus et quintus, Bavaricus, Aristides. REISK.

P. 771. v. 6. τῶν] Abest ab Aldina. REISK.

P. 771. v. 7. ἐγγεγραμμένον] [γεγραμμένον.] Malim ἐγγεγραμμένον, ut est in Bodlei. et optimo Augustano. Ita Libanius in Argumento p. 768. ult. οὐκ ἐξαληλιμμένον ἐξ ἀκροπόλεως Ἀριστογείτονος, ἀλλ' ἔτι τοῦ ὀφειλήματος ἐγγεγραμμένου. et p. 769, 14. οὐ προσήκει λέγειν τὸν τάχα δικαίως ἐγγεγραμμένον. Et p. 791, 10. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες. et proxime v. 18. ibid. οἱ διὰ γραφὴν ἐγγεγραμμένοι μόνην,

Vide autem porro Valesium ad Harpocrat. v. *Βουλεύσεως* et notata a me ad Aeschin. c. Timarch. p. 62, 1. TAYLOR. Vulg. *γεγραμμένον. ἐγγεγραμμένον* August. primus et quintus, Aristides. Et sic correxi. REISK.

P. 771. v. 7. [*καὶ*]] Abesse malim. Constructio haec est: *εἰδότες τοῦτον λέγειν (οὐκ ἐξὸν αὐτῷ) καὶ ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ καὶ ἐγγεγραμμένον ἐν ἀκροπόλει. gnari, Aristogitonem hunc oratorem agere, quem agere haud ipsi liceat, quippe qui et aerario debeat et inter aerarios in arce pendeat.* REISK.

P. 771. v. 8. *τάξιν — δεῖσθαι*] [*καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι.*] Praefero *καὶ τὸ πρᾶγμα εἰδέναι* cum Lindenbr., vel, uti adhuc plenius Ven. Aug. Ital. MSti Aldini et Regg. Parisienses, — *τάξιν ἔχειν, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰδέναι οὐδὲν ἧττον ἡμῶν, καὶ μὴ μαθεῖν δεῖσθαι.* TAYLOR. Vulg. — *τάξιν ἔχειν, καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι, καὶ μὴ μαθεῖν δεῖσθαι.* — *τάξιν ἔχειν, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰδέναι οὐδὲν ἧττον ἡμῶν, καὶ μὴ μαθεῖν δεῖσθαι* margo Lutetianae ex indice Aldinae. Est in Bavarici quoque margine haec lectio cum *γρ.*, texto cum vulgata consentiente. — *τάξιν ἔχειν, καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ, καὶ μὴ μαθεῖν δεῖσθε* August. primus, sed hoc quidem postremum e correctione, vetusta lectione erasa, quae videtur fuisse *δεῖσθαι*. Correxit tamen eadem antiqua manus. Consentit cum August. primo quintus, nisi quod *δεῖσθαι* dat. Pro verbis Aldinae *καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι* dedit margo Lessing. *καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ εἰδέναι.* Integravi locum in vulgata mutilum addendo verba *καὶ τὸ πρᾶγμα* [scilicet *εἰδέναι*, quod tacite est repetendum] *οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ*, quae vulgo desunt. REISK. Verba a Reiskio addita Aristides non habet. — *τάξιν εἰδέναι καὶ τὸ πρᾶγμα εἰδέναι, μὴ μαθεῖν δεῖσθαι* Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 11. *αὐτῷ*] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 11. *ἀλλ' οὐδ' ὁτιοῦν*] [*οὐδ' ὁτιοῦν.*] Nihil est, quod addatur *ἀλλ' οὐδοτιοῦν*, cum sequatur v. 13. *οὐκ ἄλλο οὐδοτιοῦν.* WOLF. Qui addunt, sunt MSti Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Aug. Ital. TAYLOR. Post *φερόντων* addunt August. primus et quintus *ἀλλ'*. Vocem primam addidi, quae non est *ἄλλο*, sed *ἀλλά*. *) Solet haec coniunctio eleganter in eiusmodi locis redundare. REISK. Non redundat, sed intendit. SCHAEFER.

P. 771. v. 12. *οὐχὶ*] *οὐ* Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 13. *οὐ*] *οὐχὶ.* REISK. Sic, non nominato Codice. SCHAEFER.

P. 771. v. 14. *ἀδικῶν*] *quae etiam* insonti *terrorem incuterent.* WOLF. *ἀδικία* est ea species pravitatis, qua quis latas

*) Monuit propter Wolfium. SCHAEFER.

leges violat. τὸ ἀδικεῖν, ut ait Aristoteles Rhet. IV., est τὸ βλάπτειν ἑκόντα παρὰ τὸν νόμον. Similiter et Paraphrastes Nicomacheorum V. 1. λέγεται ἄδικος ὅ τε παράνομος καὶ ὁ πλεονέκτης καὶ ὁ ἄνισος —. καὶ δίκαιον μὲν τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἴσον, ἄδικον δὲ τὸ παράνομον καὶ τὸ ἄνισον. Ait ergo: *Aristogito ita privatam vitam instituit, ut etiam merito sibi metueret, si leges civitatis non fuisset transgressus.* TAYLOR. Subaudi τὴν πόλιν. *ob quae quis etiam nullo de crimine publico accusatus tamen metuat, ne in iudicium vocatus damnetur.* Bene locum hunc exposuit Taylorus. REISK.

P. 771. v. 16. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων] οὕτω δ' ἐχόντων τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 22. εἰ δ' ἕτερόν] εἰ δὲ πρότερον August. primus et quintus. REISK.

P. 771. v. 23. ἕτερόν τι] *deterior causa.* SCHAEFER.

P. 771. v. 23. τούτων περιέσται] περιέσται τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 23. μηδεὶς] Recte μηδεὶς, non οὐδείς: quippe pendet hoc periodi membrum ab enuntiatione conditionali. SCHAEFER.

P. 771. v. 23. ἂν — φήσειεν] [φήσειεν.] Rectius omnino φήσει. Error natus est ex voce sequente. Non tamen dissimulabo, Codd. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. legere ὁ μηδεὶς μὲν ἂν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσειεν: id quod cum mea correctione constare non posse arbitror. TAYLOR. Post μὲν addunt ἂν August. primus et quintus. Addidi. REISK.

P. 771. v. 25. εὑρεθήσεται] V. not. ad p. 54, 18. SCHAEFER.

P. 771. v. 26. δόξητέ] δόξετέ August. primus. REISK.

P. 771. v. 26. βουλόμενον] Scilicet παιδοτριβεῖσθαι vel παιδεύεσθαι. REISK. Immo plena est notio verborum βουλόμενον εἶναι πονηρόν. SCHAEFER.

P. 771. v. 27. παιδοτριβεῖν] Subaudias πρὸς τὴν πονηρίαν. Verbum significantissimum: *initio facto a puerilibus annis.* SCHAEFER.

P. 771. v. 27. πᾶς ἐστὶν] Vulg. ἐστι πᾶς. ἐστὶν ἅπας margo Lutetianae. πᾶς ἐστιν August. primus et quintus. REISK. ἐστιν ἅπας Bekker. SCHAEFER.

P. 771. v. 28. προσθήσθε] Praestat προσθῆσθε. V. Bekkerus praefat. ad Thucydid. p. IV. (a. 1824.). SCHAEFER.

P. 772. v. 1. ἐργασία] *quaestus.* SCHAEFER.

P. 772. v. 2. δοῦσιν] [δοκοῦσιν.] [uti Ald. Manut. Felic.] Hic manifestum est legendum esse τοῖς διδοῦσιν ex antithesi, cum antecedat v. 1. τῷ λαβόντι et τὸ τοῖς δοκοῦσιν prorsus sit alienum, nisi quis auguretur, id ἀντὶ τοῦ τοῖς δόξαν ἔχουσιν

accipiendum. WOLF. δοῦσιν Ven. Barocc. Bodlei. Aug. cum edit. Benenati. TAYLOR. Item Lessing. REISK.

P. 772. v. 3. πρὸ τοῦ περὶ τῶν κ. τ. λ.] πρὸ τοῦ περὶ τῶν ἰδίων ἐμὲ τῶν τουτονὶ (f. vel τουτουῒ vel τουτωνὶ) λέγειν ἀδικημάτων ἐξετάσαι διὰ βραχέων Cod. Ital. τουτονὶ λέγειν ἀδικήσαντα ὑμᾶς ἐξετάσαι Ven. TAYLOR. Pro τούτου margo Bavarici τουτουὶ: qui idem margo etiam post λέγειν addit ἀδικημάτων REISK. τουτουὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 772. v. 5. προῆχε] [προεῖχε.] Lego προῆχε, παρὰ τὸ προάγω, ἀλλὰ μὴ [l. οὐ] τὸ προέχω. WOLF. προεῖχε editt. Ald. Manut. Felic. προῆγε Ven. Bodlei. cum edit. Paris. προῆχε Barocc. Aug., uti Wolfius restituit. προῆκε margo Paris. non insulse. TAYLOR. Vulg. προῆγε. προῆκε margo Lutetianae, qui videtur idem voluisse dare, quod est in August. primo et Bavarico, προῆχε. προῆγε August. quintus. Correxi προῆχε in praeterito, quam formam Demosthenes amat. REISK. V. Dorvillius ad Chariton. p. 494. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 772. v. 6. μέσος — πρῶτος] V. not. ad Poët. Gnom. p. 3. SCHAEFER.

P. 772. v. 6. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω] [ὧν τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω.] καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω Obsop. WOLF. Ita quoque Barocc. Bodlei. Lindenbr. Aug. et Ital. TAYLOR. Vulg. ὧν. καὶ August. primus et quintus. Et sic dedi, non quo damnarem vulgatam, sed offendebat ὧν in brevissimo intervallo bis iteratum. REISK.

P. 772. v. 7. ἐάσω] ἐγὼ ἐάσω margo Lutetianae. REISK.

P. 772. v. 7. ἀλλ'] V. not. ad p. 573, 10. SCHAEFER.

P. 772 v. 7. γνώμης ἀπόδειξιν, οὐ πονηρίας] Isocrates captata παρωνομάσίᾳ fortasse dixisset: οὐ πονηρίας ἐπίδειξιν. WOLF. Ad οὐ πονηρίας addi vult Wolfius in Farragine ἐπίδειξιν. REISK. Verius idem in Annotatt. SCHAEFER.

P. 772. v. 8. προτίθετε] προστίθετε August. quintus. REISK.

P. 772. v. 10. συκοφαντίας] Vulg. συκοφαντίαν. συκοφαντίας August. primus et quintus. Correxi συκοφαντίας in plurali. REISK. συκοφαντίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 772. v. 12. βουλεύεσθαι] βούλεσθαι August. quintus. REISK.

P. 772. v. 12. νομίζω — αἰσχίω] [νομίζω δ' οὐδ' ἂν αἰσχίω.] νομίζω δὲ, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐδ' ἂν αἰσχίω Barocc. Ven. Aug. et margo Benenati. TAYLOR. Vulg. νομίζω δ' οὐδ' ἂν αἰσχίω. νομίζω δὲ μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' ἂν αἰσχίω August. primus et quintus, Lessing. Et sic correxi. REISK. μὰ τοὺς θεοὺς uncis inclusit Bekker. Uncos iure amovit Dindorf., qui praefat. p. XI. apte comparat νομίζω δὲ μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ', ὅσιον p. 785, 2. SCHAEFER.

P. 772. v. 13. πάντων τῶν καλῶν τῶν τῆς πόλεως] ἁπάντων τῶν τῆς πόλεως καλῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 772. v. 15. προγράμματος] ἐν ᾧ προὐτίθετο, περὶ τίνων συνῆλθον. Vide Annotationes in Areopagiticum Isocratis. WOLF. πράγματος August. quintus. REISK.

P. 772. v. 16. εὐκοσμίας] εὐνομίας margo Lutetianae. REISK.

P. 772. v. 17. ὁδῷ βαδίζειν [καὶ] ἐᾶν δεῖ] Vulg. ὁδῷ βαδίζειν, καὶ ἐᾶν δεῖ. Videtur comma una cum καὶ tollendum esse. Et uncis inclusi καὶ. *oportet vos sinere ista suam viam ire*, h. e. nil impedire, quominus istaec improbitas in itinere suo inoffenso pede procedat. REISK. ὁδῷ βαδίζει καὶ ἐᾶν δεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 772. v. 20. προειμένα] [προειρημένα.] προειμένα Barocc. Bodlei. TAYLOR. Vulg. προειρημένα. Sic etiam primitus dederat librarius, qui August. primum exaravit, unde reliquum in eo factum est προειμένα, quod idem est in August. quinto quoque. Correxi προειμένα, a verbo ἱέναι. *quae vos nimis late serpere et nimis diu inulta invalescere siviatis*. REISK.

P. 772. v. 21. πάντα — παριδόντας] Quem usum habeant ista verba hoc loco posita, videant eruditi. Mihi videntur turbare et infringere orationem, cum non id agatur, ut negligantur pravae et turpes huiusmodi consuetudines, sed ut corrigantur et penitus tollantur e republica. Quod si ea in praecedentem periodi partem v. 17. transferas, unde puto huc irrepsisse, et hic et illic longe commodiorem et dignam Demosthene lectionem habebis in hunc modum: εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς ταῦτα βούλεσθε, καὶ μετὰ τῆς ὑμετέρας γνώμης οὗτοι ταῦτα ποιοῦσι, πάντα τὰ τοιαῦτα ἔθη παριδόντας ὁδῷ βαδίζειν καὶ ἐᾶν δεῖ· εἰ δὲ — βελτίω ποιῆσαι, τήμερον ὀρθῶς δεῖ δικάσαι κ. τ. λ. IURIN. Pro παριδόντας Lambinus mavult παραλιπόντας. Haec verba ab ordine suo aberrasse existimans Iurinus in v. 17. translatum ivit pone ποιοῦσιν. Sed bene habet, neque in delectu verborum neque in collocatione peccatum hic est. Sententia est haec: *necesse est, ut, praeterhabitis* (vel *postpositis*) *malis illis consuetudinibus* [h. e. eas non imitantes] *recte et severe iudicetis*. Notat illam quorundam importunam et vitiosam lenitatem connivendi et dissimulandi, si quis aerarius ante persolutum reipublicae aes debitum in foro versaretur et causas ageret: id quod per leges non licebat. Sed Aristogiton huius criminis reus agitur. REISK. Iurinum ne audias. Vere Reiskius. τὰ ἔθη sunt quae commemorantur v. 7. ss. Conf. p. 773, 8. SCHAEFER.

P. 772. v. 22. ὑμᾶς] Ante τήμερον substituunt ὑμᾶς Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. TAYLOR. ὑμᾶς abest ab Ald. Paul. Wolf. Taylor. Bavarico, sed est in eius margine. REISK.

P. 772. v. 22. [δεῖ]] Abest ab August. primo et quinto. Uncis inclusi: potest enim facile e v. 18. memoria tacite repeti. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 772. v. 22. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν κ. τ. λ.] Talia non videntur esse Demosthenici coloris. SCHAEFER.

P. 772. v. 25. καὶ] καὶ primi loco dat margo Lutetianae τάς. REISK.

P. 772. v. 26. καταδείξας] Verbum in hac re proprium, ut ad Aristidem meum [notavi], non ἐπιδεῖξαι, prout e memoria locum hunc recitans dat Theodoretus in Curatione Graecar. Affect. p. 7, 18. edit. Sylb. REISK. V. not. ad p. 647, 13. SCHAEFER.

P. 772. v. 26. Ὀρφεὺς — φησὶ] Leguntur hodie in Orphei Hymnis:

Ὄμμα Δίκης μέλπω πανδερκέος, ἀγλαομόρφου,
Ἣ καὶ Ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει
Οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.

TAYLOR.

P. 772. v. 28. ἐφορᾷν· ἣν εἰς ἑαυτὸν —] ἐφορᾷν, εἰς ἑαυτὸν — Bekker. Quomodo huius periodi salebrae egregie complanantur. Placuit idem Tayloro ad p. 773, 1. SCHAEFER.

P. 772. v. 28. ἂν βλέπειν] Vulg. βλέπειν. ἂν βλέπειν August. primus et quintus. ἂν addidi. Malim tamen pro ἂν βλέπειν uno verbo ἐμβλέπειν. REISK. Recte ἂν delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 773. v. 1. οὕτω δὴ δεῖ ψηφίζεσθαι] [οὕτω ψηφίζεσθαι.] Lego οὕτω δεῖ ψηφίζεσθαι. WOLF. Omnino aliquid huiusmodi desiderari quis non videt? Et sane auctoritatem suam addunt Budaeus et maxime Codex Augustanus. Quod tamen suspicor fuisse scriptum δή: οὕτω δὴ ψηφίζεσθαι, ut sine litura Codd. Ven. et Regg. Parisienses. Nam mihi semper alia medicina adhibenda esse videbatur. Verbum illud quaerendum est e p. 772, 22. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ hoc pacto demum: ὀρθῶς δεῖ δικάσαι, τὴν — Εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, — καὶ τὴν — Δίκην — εἰς ἑαυτὸν ἕκαστον νομίσαντα βλέπειν οὕτω (vel οὕτω δή) ψηφίζεσθαι. *recte diiudicare* oportet *Eunomiam maximi facientes, et existimantes Iustitiam in unumquemque vestrum oculos defigere ita demum pronunciare.* Post vocem ἐφορᾷν ibid. v. 28. culpa librarii enatum est ἣν, quod has turbas dedit. TAYLOR. Vulg. οὕτω ψηφίζεσθαι. Post οὕτω addunt alii δή, ut margo Lutetianae et Venet., alii δεῖ, ut August. primus et quintus. Addidi δὴ δεῖ. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 773. v. 2. καταισχύναι] Recte καταισχῦναι Bekker. Vitiosus accentus quo Reiskium errore implicuerit, docet nota ad v. 5. Continuanda autem προορώμενον μὴ κ. SCHAEFER.

P. 773. v. 3. τὰ πάντων — τῇ πόλει] πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει margo Lutetianae. Etiam ab August. primo et quinto abest ταύτῃ. Uncis inclusi. REISK. πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει Bekker. SCHAEFER.

P. 773. v. 3. καλὰ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα] Eadem iunguntur p. 774, 15. 783, 17. s. SCHAEFER.

P. 773. v. 5. οὐ φυλάττων] [φυλάττων.] [Ita enim constanter edi solebat, et in MSS. plurimis reperitur.] Obsop. *φυλάττειν δὲ ταύτην*. Sed durum est λαχὼν δικάζειν φυλάττειν. Fortasse legendum v. 3. τά τε συμπάντων, ut sit λαχὼν δικάζειν καὶ φυλάττειν. WOLF. Vides, hic Wolfium trepide et diffidenter loqui, in textu vero contra Codd. consensum καὶ post λαχὼν inserere, deinde φυλάττων in φυλάττειν convertere rursusque coniunctionem καὶ ingeminare. Locus sane praefractus, quem ille emendando praefractiorem reddidit. Utinam sane abesse φυλάττων, cum ita tota haec refingerem, adiuvantibus nonnihil scriptis Codicibus, scilic. φυλαττόμενον — μὴ καταισχύναι ταύτην, ἧς ἐπώνυμός ἐστιν ὑμῶν ἕκαστος ὁ ἀεὶ δικάζειν λαχών, *καὶ πάντα τὰ* ἐν τῇ πόλει καλὰ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα ταύτην τὴν ἡμέραν παρακαταθήκην ἔνορκον εἰληφώς κ. τ. λ. *caventem, ne eam pudefaciat, a qua cognominati estis* (δικασταὶ scilicet) *omnes vos, qui id muneris sortiti estis, atque idcirco omnia reip. iura et commoditates hodierno die tanquam solenne depositum accepistis.* TAYLOR. Vulg. φυλάττων. Mirifice hic, sed praeter rem, aestuant. Ne litera quidem hic male habet. Sententia est: e cuius deae Δίκης seu Iustitiae nomine appellatur, quicunque sorte ductus iudicat, φυλάττων, custodiens (h. e. si modo custodiat, dum servet, hac lege, si servet) decora et iura et emolumenta huius civitatis, εἰληφώς, quippe quae servanda atque tuenda acceperit pro deposito vel fideicommisso sub religione iurisiurandi. Ego tamen de meo dedi οὐ φυλάττων. *ne foedet et dedecoret, — eo quod non custodiat iura, quae eo die accepit —*. REISK. Recte φυλάττειν Bekker. Delenda autem subdistinctio post h. v.; delevitque idem. *custodiam omnium civitatis decorum, iurium commodorumque sibi creditam iureiurando interposito nactus.* SCHAEFER.

P. 773. v. 5. ταύτην τὴν ἡμέραν] quo ἔλαχε δικάζειν. SCHAEFER.

P. 773. v. 5. παρακαταθήκην] Citat hunc locum Phrynichus p. 138. edit. Pauw. [p. 312. edit. Lobeck.]. REISK. Hunc locum a Grammatico citari ego quidem non adseverem. SCHAEFER.

P. 773. v. 8. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας] κατὰ τὴν συνήθη εὐήθειαν. WOLF.

P. 773. v. 8. εἰσεληλυθότες] Simplex ἐληλυθότες dant August. primus et quintus. REISK.

P. 773. v. 12. μηδὲν μᾶλλον] Vulg. μηδέν. Post h. v. addunt August. primus et quintus μᾶλλον. Hanc lectionem Fabricius seu Wolfius pro sua coniectura proponit, sed est lectio ipsius codicis. Addidi μᾶλλον. Neque supervacanea est vox, tametsi iam praecessisset. Sententia est: *Si, quo magis nos demonstraverimus improbitatem rei, vos nil eo magis pensi habeatis.* REISK. Iure μᾶλλον delevit Bekker. SCHAEFER.

νοὶ καὶ τεταγμένοι.] Rectius Felicianus κοινὸν καὶ τεταγμένον καὶ ταυτὸ πᾶσιν. Nam coniunctio addenda videtur etiam ante ταυτὸ. WOLF. Praeter Felicianum Manutius quoque, Lindenbr. Aug. Bodlei. et Codd. Lutet. Coniunctionem addunt Barocc. Aug. et Ven. TAYLOR. Vulg. κοινοὶ καὶ τεταγμένοι, ταυτὸ πᾶσιν. κοινὸν καὶ τεταγμένον margo Lutet. Lessing. August. primus et quintus, Bavaricus. Pro ταυτὸ Bavaricus et Aldina habent τοῦτο. καὶ ταυτὸ August. primus et quintus. ταυτὸ correxit Weimaranus, sed sine καὶ. Correxi κοινὸν [scilicet τι χρῆμα] καὶ τεταγμένον καὶ ταυτὸ πᾶσιν. REISK.

P. 774. v. 11. βουλεύεται] βούλεται potius. Ita Cod. Lindenbr. Infra pariter legimus in eadem causa v. 13. οἱ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον — βούλονται. TAYLOR. βουλεύεται bene habet. Respondet latinum *designat*. REISK. Recte βούλεται Bekker. SCHAEFER.

P. 774. v. 12. ῥᾳδίως] Abest a Bavarico et Aldina. Eius loco est πλεῖστ' (per στ, tametsi ἁ cum aspero insequatur) in margine Lutetianae et August. primo. Falsum enim retulit Fabricius, in August. primo esse πλεῖσθ' per σθ, quod est in August. quinto. Codices nempe, qui σθ exhibent, simplex ἁμαρτάνοντας dant: alteri, qui στ, dant ἐξαμαρτάνοντας compositum. REISK. ῥᾳδίως omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 774. v. 17. προσήκει πείθεσθαι] πείθεσθαι προσήκει Bekker. SCHAEFER.

P. 774. v. 17. ὅτι πᾶς ἐστι νόμος κ. τ. λ.] Talia non redolent stilum Demosthenis. SCHAEFER.

P. 774. v. 18. εὕρημα — θεῶν] Conf. Xenophon Cyneget. init. SCHAEFER.

P. 774. v. 20. ἐπανόρθωμα — ἁμαρτημάτων] Appendix ad Forcellini Lexic. s. v. *Involuntarie*: „Marcian. Dig. lib. 1. tit. 3. leg. 2. *Coercitio eorum, quae sponte vel involuntarie delinquuntur.* Animadvertas tamen velim his verbis translatum fuisse a Marciano vel ab antiquo aliquo auctore locum Demosthenis in orat. advers. Aristogit. qui ita se habet: ἐπανόρθωμα — ἁμαρτημάτων.“ SCHAEFER.

P. 774. v. 21. συνθήκη] Libet adscribere Enarratoris Aphthonii verba [p. 25.]: ἢ ὅτι πολλῶν συνελθόντων εἰς ταυτὸ συνετέθη, ἢ ὅτι, κἂν ὑφ' ἑνός, τῇ συνθήκῃ καὶ συμφωνίᾳ τῶν ἄλλων κυροῦται. τῶν δὲ νόμων οἱ μὲν εἰσὶ κοινοί, οἱ καθόλου περὶ τῶν τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἴδιοι, οἱ περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους συμβολαίων. καὶ οἱ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἀμοιβοί, οἱ δὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρηταί. WOLF.

P. 774. v. 22. ἐν τῇ πόλει] Articulum debes Codd. Barocc. Lindenbr. Ital. cum editione Parisiensi. TAYLOR. Deest nempe τῇ reliquis editionibus omnibus, et nescio an recte. REISK. Immo male. SCHAEFER.

P. 774. v. 23. πᾶσιν] ἅπασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 774. v. 25. ὄντοιν] ὄντων August. primus et quintus. REISK.

P. 774. v. 26. οἱ νόμοι τίθενται] τίθενται οἱ νόμοι Bekker. SCHAEFER.

P. 774. v. 29. ἀμφοτέροις τούτοις] et patrationi scelerum puta et punitioni. REISK. Immo sensus: debebit et puniri, quod fuit iniustus, et puniendo eo exemplum edi, ne alii eadem audeant. SCHAEFER.

P. 774. v. 29. ἐπὶ μὲν — οἷς — ἐπὶ δ' οἷς] ἀντὶ τοῦ διότι. WOLF.

P. 775. v. 1. αὐτῷ] [αὐτῶν.] αὐτῷ lege, et [v. 2.] οὐκ ἐμμένει τούτοις, s. τοῖς ὀφλήμασι, μᾶλλον δὲ τοῖς ἐγνωσμένοις. WOLF. αὐτῷ similiter habent Ven. Baroce. Bodlei. Et recte habent. Quod superest, bene a Wolfio explicatur. Ad eamque normam, consentientibus optimis libris, et edi et pungi curavimus. TAYLOR. Vix dubitandum puto, quin scripserit Demosthenes αὐτῷ. IURIN. Vulg. αὐτῶν. αὐτῷ August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 775. v. 2. τούτοις] Vulg. τούτους. τούτοις margo Lutetianae, Weimaranus, August. primus et quintus. Et sic correxi, mutata insuper prava distinctione *) ad hunc modum: ἐπὶ δ' οἷς οὐκ ἐμμένει τούτοις, νῦν —. *ideo vero, quod non manet in his mulctis, nunc ad vestram punitionem adducitur*, h. e. quod non paret legum poenae eique non satis facit neque patitur eam in se validam et ratam fieri atque effectui dari, ideo ad vestrum pertrahitur iudicium, quo eum de pervicacia et audacia eius puniatis. REISK.

P. 775. v. 3. μηδεμίαν] οὐδεμίαν August. quintus. REISK.

P. 775. v. 4. ἀφίῃ] ἀφείη August. primus et quintus. REISK. Recte ἀφείη Bekker. SCHAEFER.

P. 775. v. 4. οὐδὲ] οὐ August. quintus. REISK.

P. 775. v. 4. τοῦτ'] Post h. v. addit margo Lutetianae αὐτῷ. REISK.

P. 775. v. 5. ἡ πόλις οὐδὲν] οὐδὲν ἡ πόλις Bekker. SCHAEFER.

P. 775. v. 5. ἐγὼ γὰρ —] Est παράλειψις, longius ducta periodo propter insertas αἰτιολογίας, ante cuius ἀπόδοσιν verbum ἐάσω ponitur v. 17., ut sit ἐγὼ — ἐάσω. Etsi fortasse principio etiam legi possit: ἐῶ γὰρ, ὅτι μὲν πάντα —. WOLF. Recte vidit

---

*) Nam Lutetiana post ἐμμένει habet subdistinctionem. Reiskianam post τούτοις delevi. Item delevi post νόμους v. 1. Vellem utroque loco servassem: nam vox his locis paulum insistit. SCHAEFER.

P. 776. v. 28. ἡ σωφροσύνη, ἡ — αἰσχύνη] Vulg. ἡ σωφροσύνη πρὸς τοὺς γονέας — ὑμῶν, ἡ παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη. ἡ πρὸς August. primus et quintus, Lindenbr. Ital., probante Tayloro. Deinde post ὑμῶν articulum una cum commate tollit Taylorus nihil hic de codicibus suis testatus. Ex August. quidem primo nihil ad hunc locum annotavi. In August. quinto, quem haec literis mandans mecum habeo, reperio utique ἡ articulum. Correxi ἡ σωφροσύνη, ἡ πρὸς τοὺς γονέας — παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 777. v. 1. παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη, ἡ εὐταξία] [ἡ παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη, ἡ εὐταξία.] F. καὶ εὐταξία. Alioqui certe salebrosa est collocatio: videturque aliquid deesse, cuiusmodi sit ἡ κατὰ τὸν βίον εὐταξία. Est haec praeclara et plane philosophica oratio: sed vereor, ne pluribus mendosa locis, quam qui aut collatione codicum aut nostra divinatione possint corrigi. WOLF. Immo quidem satis sana, licet non recte intelligam, quid sit ἡ σωφροσύνη πρὸς τοὺς γονέας. In MStis Aug. Lindenbr. Ital. post σωφροσύνη additur articulus ἡ. Lege itaque: ἡ σωφροσύνη, (id unum est, deinde:) ἡ πρὸς τοὺς γονέας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη, (additur tertium:) ἡ εὐταξία. *temperantia, reverentia, disciplina.* TAYLOR.

P. 777. v. 3. τῆς ἀναιδείας] αἰσχύνη, *pudor:* αἰδώς, *reverentia.* Illa turpitudinis metus est: haec dignitati, virtuti, auctoritati, aetati honorem habet. Possunt ergo ἀναισχυντία καὶ ἀναίδεια habere locum: sed quia praecedit εὐταξία, quid si legatur τῆς ἀταξίας? WOLF.

P. 777. v. 5. τομὸν] Vulg. τολμηρὸν. τομὸν August. primus et quintus. Memorabilis haec est et nescio an vera lectio. Et sic dedi. Digna certe est haec dictio et hoc loco et ingenio Hyperidis, cuius haec oratio, quod iam Taylorus annotavit, *) dictionibus masculis et efficacibus et ab usu communi abhorrentibus, quas, ut diversi sunt sensus hominum, alii damnarunt vitii, alii, cum quibus ipsemet facio, in luminibus orationis habuerunt. τομὸν est *acre, saevum, penetrans et perrumpens omnia obstacula cum vi quadam et fervore atque rapiditate.* REISK. τολμηρὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 777. v. 5. καλοκἀγαθία] καλοκαγαθία Reisk. καλοκαγαθία Bekker. SCHAEFER.

P. 777. v. 6. δεινὸν ἐλαττωθῆναι] Wolfius: *damni patiens.* Melanchthon: *nec facile a suo statu deiicitur.* δεινὸν ἐλαττωθῆναι, ait ille ad Theophrastum, sive Stanleius sit sive Duportus, mirifice dictum, ac si diceres: *apta fraudari.* Sed frigidum hoc prae Graeco. Et certe ea mihi videtur esse huius phraseos elegantia, ut latine exprimi non possit. καλοκἀγαθία δεινὸν ἐλαττωθῆ-

*) Videtur inserendum *excellit.* SCHAEFER.

ναι vult dicere: *morum probitas ita comparata est, ut facile in damnum incidat.* Haec vir summus. TAYLOR. Vera haec, nec probo quae de h. l. scripsi in H. Stephani Thes. c. 3166. D. SCHAEFER.

P. 777. v. 6. τοὺς νόμους—ὑμῶν] Idem est ac si dixisset: προσήκει τοῖς δικάζουσι τηρεῖν τοὺς νόμους καὶ ἰσχυροὺς αὐτοὺς ποιεῖν. REISK.

P. 777. v. 9. ἀνέῳκται] aperiuntur et profanantur ea, quae clausa, sacra, augusta esse oportebat. REISK.

P. 777. v. 9. ὁ βίος συγκέχυται] [συγκέχυται.] ὁ βίος συγκέχυται Codd. Ven. Barocc. cum margine Benenati. TAYLOR. Vulg. συγκέχυται. ὁ βίος συγκέχυται August. primus et quintus. Et sic dedi. REISK. ὁ βίος delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 777. v. 10. ἡ πόλις μεστὴ γίγνεται] [ἡ πόλις γίγνεται.] ἡ πόλις μεστὴ γίγνεται Codd. Ven. Barocc. Aug. cum editione Parisiensi. TAYLOR. μεστὴ abest a Bavarico, Aldina, Paulina, Wolfiana, Taylorana. Est in August. primo et quinto. REISK. Recte delevit Bekker. Docet oppositio v. 8. SCHAEFER.

P. 777. v. 11. εἰ εἷς] Vulg. εἰ. Pro εἰ dat εἷς August. primus, non εἰ εἷς, quod perhibuit Fabricius. Dedi εἰ εἷς. Haec coniunctio resumitur absolvendi et restaurandi sermonis ergo v. 17. (εἰ ταῦτα —), item v. 23. (εἰ ταῦτα —). REISK.

P. 777. v. 12. τόλμαν] Bekkerus: „τόλμαν F." (η superscr.) V. Anecd. Bekk. p. 66, 23. SCHAEFER.

P. 777. v. 13. μέχρι τινὸς] S. χρόνου, εἰ καὶ μὴ ἀεί. WOLF. μέχρι παντὸς Lessing. REISK. μέχρι παντὸς Bekker. Quod praestat ut gravius. SCHAEFER.

P. 777. v. 16. δόξῃ] Recte δόξει Bekker. SCHAEFER.

P. 777. v. 16. ὀλιγωρήσῃ] Post h. v. addit Lessing. τοῦ. REISK.

P. 777. v. 16. ἐπ'] Abest ab Aldina. Sed addidit Lessing. REISK.

P. 777. v. 17. εὐθὺς ἀποκτενεῖ] γρ. εὐθὺς αὐτὸν ἀποκτείνῃ margo Lutetianae. εὐθὺς αὐτὸν ἀποκτενεῖ August. primus et quintus. REISK. εὐθὺς αὐτὸν ἀποκτείνει Bekker. Pendet ab ὅτι v. 13. SCHAEFER.

P. 777. v. 20. ζητοίη] ζητοῖ August. quintus. REISK.

P. 777. v. 23. ἔτι] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 777. v. 25. οἰκεῖσθαι] Wolfius: *incoli.* Immo: *regi, administrari.* Dixi alibi et plenius. Verum, priusquam hunc locum dimittamus, examinemus id, quod sequitur. ἔστιν ἔτι τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι; τί δέ; τ ο ὺ ς ν ό μ ο υ ς κ υ ρ ί ο υ ς ε ἶ ν α ι; Non facile memini, me aliquid aliud unquam legisse otiosius, aliquid aliud importunius. Comprehendit tota haec perioche disputatio-

nem satis honestam de legum necessitate earumque auctoritate: atque ad eam rem conficiendam graphice depingit, qualis futura esset resp., si leges earumque auctoritas tolleretur. Concludit demum: *quid? dicemusne, hanc esse remp.?* Hic quid infelicius, quam ut adderet: *quid? dicemusne, leges esse ratas?* Nam omnis ea, quae praeteriit, argumentatio sita est in supponendo, quod *leges non essent ratae.* Quid homine sapiente indignius, quam ut nihil aliud concludat praeter ea, quae praemisit? Nimirum animadvertit lector aliquis curiosus, οἰκεῖσθαι non esse *incoli*, verum *legibus contineri atque administrari*, quod ut alios quoque admoneret, adlevit ista ridicula. Quibus rursus deletis, vide porro, ut pergat sententia: εἰ ταῦτα ποιοῖμεν, ἔστιν ἔτι τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι; τί δέ; πόσην ἂν οἴεσθε βίαν et quae sequuntur. TAYLOR. Taylorus tolli vult verba τοὺς νόμους κυρίους εἶναι, sed frustra. Utitur hoc argumento, probabili illo quidem, quod conclusione conficiatur, id a propositione atque ab assumtione excludi oportere. Recte vero. Sed male concludit existimans oratorem sic ratiocinari: Leges dominari par est; ergo leges dominari par est. Multum aberat Hyperides ab ista inscitia. Sic colligit: Civitas bene constituta legibus carere nequit; sed civitas, in qua huiusmodi mores dominantur, constare nequit; ergo neque leges in ea valere, quas tamen nemo est qui dubitet necessarias esse. Vel sic: Legum edicta exsequenda sunt; sed leges poenas illis indicunt, qui sunt Aristogitoni similes, et eos a foro excludunt; ergo Aristogitoni quoque actione causarum interdicendum est. REISK.

P. 777. v. 27. τὴν] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 777. v. 28. καὶ τί δεῖ —; ἀλλ' —] Sic infra p. 802, 27. s. V. not. ad p. 573, 10. SCHAEFER.

P. 778. v. 3. βουλομένων — ἡμῖν] Citant Anecd. Bekk. p. 132, 21. SCHAEFER.

P. 778. v. 3. τουτὶ] τοῦτο Anecd. Bekk. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 3. δικάζεσθ'] Vulg. δικάζεσθ'. δικάζεθ' in activo August. primus et quintus, item Lessing. Et sic correxi. *vos nobis ius dicitis.* δικάζει iudex, ius aequum pronuntiat: δικάζονται partes litigantes, ius petunt, iure experiuntur. REISK.

P. 778. v. 5. ἀπεκληρώθητε] Wolfius non recte cepit huius loci mentem, quantum eius interpretationem intelligo. λαχεῖν est *sortiri, sortes ducere,* quod omnium, ἀποκληρωθῆναι *sortibus vincere*, quod paucorum. Vertas itaque liberius: *Quod omnes voluerunt, vos soli hodie ius dicitis. Id quo modo se habet? Quia vos cum caeteris una civibus ad sortes accessistis, deinde vobis solis sortito obtigit, ut huic iudicio praeficeremini. Id enim legum praescripto fit.* TAYLOR. Verbum ἀποκληροῦσθαι respondet latino *subsortiri.* V. p. 779, 5. REISK. Wolfius vertit: *Cur? quia sors*

vobis obtigit: quia sortito selecti estis. bene interpretatus ἀπεκληρώθητε, secus ἐλάχετε. Male autem Reiskius comparavit latinum *subsortiri.* Nec p. 779, 5. intelligenda est *subsortitio.* SCHAEFER.

P. 778. v. 5. γὰρ] δὲ margo Lutetianae. REISK. δὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 8. οὐδεὶς — φανήσεται] Citat hunc locum Aristides Τέχν. p. 102. Cave, quod mihi aliquando accidit, verba οὐδὲ ὀργὴν pro scholio vocabuli χολὴν habeas, quem in errorem facile est incidere. Sed χολὴ est celer, subitus irae aestus, in ipso sensu iniuriae, tum cum vis infertur, effervescens: sed ὀργὴ est recordatio illatae iniuriae et animadversio, punitio, quae est lenta et tempori opportuno reservatur, et ipsa punitio atque ultio. REISK. Subtilius hoc quam verius. Est locutio pleonastica, quales indicavi ad p. 566, 17. SCHAEFER.

P. 778. v. 11. ὅς, ὦ μιαρώτατε κ. τ. λ.] Longinus §. 27., ubi agit de personae in aliam personam commutatione, locum istum citat et illustrat. TAYLOR.

P. 778. v. 11. ὅς — παῤῥησίας] Citat Tiberius p. 67., ubi pro ὅς legitur ὡς, non Technici errore, sed scribae negligentia.*) SCHAEFER.

P. 778. v. 11. τῶν ὄντων] Absunt a Bavarico: sed ab alia manu superscripta sunt. REISK. τῶν ὄντων ἀνθρώπων omisit Tiberius. SCHAEFER.

P. 778. v. 12. κεκλεισμένης] Fuit olim quoque in Bavarico exaratum, sed nescio quis σ medium erasit. REISK. κεκλειμένης Bekker. V. not. ad p. 22, 27. SCHAEFER.

P. 778. v. 12. σοι] Vulg. σου. σοι margo Lutetianae, forsitan ex Aristide aut Longino, quorum ille p. 266. hunc locum citat, hic p. 104., sed multo aliter. σοι dant quoque August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 778. v. 12. παῤῥησίας] ἐξουσίας margo Lutetianae. REISK.

P. 778. v. 13. παρανοίξειεν] παρανοίξοιεν Bavaricus. REISK.

P. 778. v. 13. καὶ τηλικούτοις] Absunt ab Aldina. REISK.

P. 778. v. 14. καὶ τούτων — κειμένων] Adverte mutatam constructionem: exspectes enim καὶ τούτοις — κειμένοις. SCHAEFER.

---

*) Eadem negligentia ibid. p. 66. editorem lusit. Citat Technicus Eupolideum τῆς τῶν ἀριθμῶν ἀλλοιώσεως exemplum: Ἅπασα γὰρ ποθουμένη κλεινὴ πόλις. Boissonadus: „Locus non est integer: nam nunc ubi est ἀλλοίωσις? nisi forte legendum, ποθούμενοι.“ Immo legendum ποθοῦμεν ἡ. Quod vidit Dindorfius meus. Vidit etiam Meinekius de Euphor. p. 92. SCHAEFER.

P. 778. v. 14. θεῷ] Bekkerus: „θεᾶ v." SCHAEFER.

P. 778. v. 14. τὰ ἐντὸς] Vulg. τὸ ἐντὸς. τὰ ἐντὸς Aristides. Et sic correxi. REISK. τὸ ἐντὸς Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 16. οἱ νόμοι,] οἱ νόμοι· Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 16. ἀπεσχοινισμένος] Vide Harpocrat. Maussac. ad locum, Plin. IX. Epist. 26. TAYLOR. V. Anecd. Bekk. p. 422, 31. Zonaras c. 260. et not. ad p. 776, 20. SCHAEFER.

P. 778. v. 17. γνώσεσι] Harpocratio: Γνῶσις, ἀντὶ τοῦ κρίσις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. Codd. interea Ven. Ital. et Pariss. hic κρίσεσι legunt, quod puto aliquando ex scholio oriundum. TAYLOR. κρίσεσι margo Lutetianae. REISK.

P. 778. v. 17. τριῶν δικαστηρίων] δικαστηρίων τριῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 17. ἐγγραφῇ] [τῇ γραφῇ.] Laudo Ven. Barocc. Bodlei. Aug. et Regg. Paris. ἐγγραφῇ. Thesmothetae et similiter exactores, non dicam scribebant, verum nomina obaeratorum in codices retulerunt: id quod hoc loco agitur. Oratio contra Theocrinem haec omnia complanabit. Quod Wolfius infra ad p. 781, 1., ineptum est et a mente huius loci alienum. TAYLOR. Vulg. τῇ γραφῇ. τῇ ἐγγραφῇ margo Lessing. et Lutet. ἐγγραφῇ (sine articulo τῇ) Bavaricus, August. primus et quintus. Correxi ἐγγραφῇ, omisso articulo. Constrictus teneris, ait, o Aristogiton, inscriptione thesmothetarum, tum exactorum. Thesmothetae nimirum in tabulas inferebant nomen hominis aerarii, quod scilicet iudices eum mulctae damnassent. Tum exactores, nisi mulctam ab homine aerario tulissent exigentes, iisdem tabulis inscribebant, eum, cum a se postularetur, recusasse dependere. REISK.

P. 778. v. 18. τῇ] τῷ Aldina, quod Lessingianus correxit. REISK.

P. 778. v. 18. τῇ—γραφῇ] Antiquum exemplar sic habuit: ἐν γραφῇ [istud est ἐγγραφῇ. vide notam superiorem.] θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων, τῇ τῆς βουλήσεως, ἣν αὐτὸς διώκεις, γραφῇ etc. Quam lectionem cum Aldina conferens, utra melior sit, mox videbis. OBSOP. [τῷ τῆς βουλήσεως, ἣν αὐτὸς διώκεις γραφὴν.] [uti Aldus edidit.] Alii: τῇ τῆς βουλεύσεως, ἣν αὐτοὺς διώκεις (παρὰ τὸ διοικέω), γραφῇ. Alii: τῇ τῆς βουλῆς. Mihi placet: τῇ τῆς βουλεύσεως, ἣν αὐτὸς διώκεις, γραφῇ. De hoc crimine vide Suidam. Accusavit autem Aristogito quendam Aristonem, ut a quo falso fuerit in aerarios relatus: accusatus et ipse est, quod Pythangeli vitae falsa accusatione struxerit insidias. WOLF. [βουλεύσεως.] Harpocratio: Βουλεύσεως. ἐγκλήματος ὄνομα ἐπὶ δυοῖν ταττόμενον πραγμάτων. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον —. τὸ δ' ἕτερον, ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηταί τινι, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μάρτυς Ἰσαῖος —. περὶ

δὲ τοῦ ἑτέρου ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος πρώτῳ. Vide infra pag. 791, 25. Si quaeras, quantum intersit inter γραφὴν βουλεύσεως et ψευδεγγραφῆς (nam et istius quoque actio dabatur), consulas Suidam in v. Ψευδὴς ἐγγραφή, Petitum LL. Attic. p. 467. edit. nov. Pollucem L. VIII. C. 6. §. 43. et 88. virosque doctos ad loca, Valesium ad p. 301. Harpocrationis, H. Stephanum Thes. Gr. L. T. IV. p. 720. TAYLOR. Vulg. τῇ τῆς βουλήσεως, ἣν αὐτὸς δίωκεις γραφήν. τῇ τῆς βουλεύσεως — γραφῇ August. primus et quintus. τῶν τῆς βουλῆς — γραφῇ margo Lutetianae ex indice Paulinae. Correxi τῇ τῆς βουλεύσεως — γραφῇ. Erat nempe γραφὴ βουλεύσεως actionis id genus, cum homo pro aerario, tabulis inscriptus se iniuria inscriptum quereretur ab eo, qui bene nosset, se reip. nil debere. Constringeris, ait, illa ipsa actione βουλεύσεως, qua adversus Aristonem adhucdum tu ipse agis, a quo contendis nomen tuum iniuria inscriptum esse. REISK. Similia Ind. Graecitat. p. 112. V. Anecd. Bekk. p. 220, 11. SCHAEFER.

P. 778. v. 20. καὶ] Abest a Bavarico, August. primo et quinto. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 20. μονονουχ] μόνον οὐχ Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 20. ἀλύσει σιδηρᾷ] ἀλύσεσι σιδηραῖς August. primus et quintus, nisi quod hic dat ἀλλύσεσι (sic), quod non intelligo quid sibi velit. REISK.

P. 778. v. 20. δεδεμένος] Omisit Bekker. auctoritate optimi Cod. SCHAEFER.

P. 778. v. 20. ὑποδύῃ] ὑποδύει Bekker. SCHAEFER.

P. 778. v. 21. πλάττων] Sic correxit Lessingianus vitiosum Aldinae πράττων. REISK.

P. 778. v. 22. τὰ κοινὰ δίκαι'] [τὰ κοινά.] Lege confidenter cum bonis exemplaribus, Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. et margine Morel., τὰ κοινὰ δίκαια. TAYLOR. Vulg. τὰ κοινά. Addunt δίκαια (vel δίκαι') margo Lutetianae, August. primus et quintus, Lessing., alii. Addidi. REISK.

P. 778. v. 25. αὐτίκα δὴ μάλα] ne longe abeam, ut exemplo utar obvio, omnibus noto, quod statim memoriae succurrit. REISK. Formulam αὐτίκα δὴ μάλα hoc sensu usurpatam legere non memini. SCHAEFER.

P. 778. v. 25. εἴποι] εἴπῃ Bavaricus. REISK.

P. 778. v. 26. τῶν λελειτουργηκότων] Vide Fr. Luisini Parerg. III. 43., qui nova et insolita mente hunc locum intelligit de hominibus infimae sortis et conditionis, de faece populi. Nihil minus. Contendit tantum Orator, in libera rep., qui patriae prodesse et consulere vellent, non ex uno tantum ordine aut collegio sumi debere, qualecunque demum sit, verum id omnibus patere. TAYLOR.

P. 780. v. 7. τούτῳ ἐπιτρέψειε] γρ. ταύτῃ, et in nonnullis ταύτῃ συνάψειε. Recte sane, ut mea fert sententia. *Vecordiae*, ut loquitur schola, in abstracto. Proinde enim dicitur: τίς δ' οὐκ ἂν, εἰς ὅσον δυνατὸν, φύγοι, καὶ τὸν ἔχοντα ταύτην (vel αὐτὴν, ut exemplaria plurima) ἐκποδὼν ποιήσαιτο; Perges porro emendando v. 10. ἵνα μηδὲ ἄκων αὐτῇ ποτε περιπέσῃ, uti MSti Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Ital. Adhuc autem: istius rei nescius comma, quod sequitur, male interpretatur Wolfius aut certe minus accurate. Et v. 14. pro ἐκεῖνα δὲ legendum est ἐκείνῃ δὲ cum Codd. Ven. Bodlei. Lindenbr. Ital. et marg. Benenati. *Vecordia* scilicet, quae ubique in hoc loco personae vicem sustinet. TAYLOR. Recte ταύτῃ συνάψειε Bekker. συνάψειεν Bekkeri Berolinensis, quam sequitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 780. v. 7. δ'] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 780. v. 8. φύγοι] φεύγοι Bekker. SCHAEFER.

P. 780. v. 8. ταύτην] αὐτὴν margo Lutet. August., primus et quintus et, teste Tayloro, exemplaria plurima. REISK. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 780. v. 10. μηδ' ἂν ἄκων] Vulg. μηδὲ ἄκων. μηδ' ἂν ἄκων August. primus et quintus. Addidi ἄν. REISK. μηδ' ἄκων Bekker. SCHAEFER.

P. 780. v. 10. αὐτῇ] Vulg. αὐτῷ. αὐτῇ August. primus et quintus, Lessing. Et sic correxi. REISK. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 780. v. 14. ἐκείνῃ] Vulg. ἐκεῖνα. ἐκείνῃ margo Lutetianae. Et sic correxi. Redit enim ad τὴν ἀπόνοιαν. REISK. V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 780. v. 15. τὰ πάντων ἀνθρώπων ἔθη] Vulg. πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη. Imo vero τὰ πάντων ἀνθρώπων ἔθη. *Inspicite in mores hominum omnium.* REISK. ἅπαντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη Bekker. F. ἔθνη. SCHAEFER.

P. 780. v. 17. Προνοίας Ἀθηνᾶς] Hinc etiam Aeschinis locus [Videtur innuere ista Aeschinis c. Ctesiph. p. 499, 12. et saepius.] explicari potest. Opponit Ἀθηνᾶν Πρόνοιαν τῇ Ἀριστογείτονος Ἀπονοίᾳ. WOLF. Recte hoc, et tuetur ea, quae nuper dixi. TAYLOR. V. Lennepius ad Phalar. p. 143. ss. SCHAEFER.

P. 780. v. 17. μεγάλης καὶ ἀγαθῆς] ἀγαθῆς καὶ μεγάλης Bekker. SCHAEFER.

P. 780. v. 18. παρὰ τῷ] παρ' αὐτῷ Bavaricus. REISK.

P. 780. v. 18. νεὼς] F. βωμὸς, *ara*. WOLF. Non habeo necesse. Aediculam intelligere potuit seu cellam (cuiusmodi fere hodie sunt capellae in ecclesiis Romanensium, privatis sacris destinatae et suis quoque aedituis instructae), quarum plurimas unum fanum complecti solebat. Nam in templo, Iovis puta aut Apollinis, caetera quoque numina hospitio non prohibebantur.

Verbi gratia in uno Capitolio Romae plurimorum deorum aediculae erant. Livius XXXV. 41. Aedes duae *Iovi eo anno* in Capitolio *dedicatae sunt — de mulcta damnatorum quadrigae inauratae in Capitolio positae in* cella Iovis *supra fastigium* aediculae. De contubernalibus diis plurima habet consulenda cl. G. D'Arnaud in commentario, quem inscripsit de Diis *Παρέδροις*, et quae adtulerunt viri docti ad explicanda illa Act. Apostol. XIX. 24.: adeo ut nihil mirum esse possit, si in templo Apollinis Delphici Minerva quoque suam aediculam, ritus et antistites etiam haberet. Immo Minervae *Προνοίας* cellam Delphis memorat Pausanias in Phocicis p. 623. edit. Hanov. 1613.: *ὁ τέταρτος δὲ Ἀθηνᾶς καλεῖται Προνοίας.* et deinde: *χρυσοῦ δὲ ἀσπίδα ὑπὸ Κροίσου τοῦ Λυδοῦ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Προνοίᾳ δοθεῖσαν ἐλέγετο ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὡς Φιλόμηλος αὐτὴν ἐσύλησε.* Sed me male habet, quod ea aedicula hic diceretur *κάλλιστος καὶ μέγιστος*, praesertim vero (nam illud alterum negligerem) quod iure summo olim contenderunt viri doctissimi, quos infra nomino, aedes istas, quas memorat Pausanias et hic memorare videtur Demosthenes, non esse consecratas Minervae *Προνοίᾳ*, verum, ut vocatur, Minervae *Προναίᾳ*, aedes scilicet minores ante vestibulum Apollinis, ut alibi loquitur idem Pausanias Boeot. p. 556.: *πρῶτα μὲν δὴ λίθου κατὰ τὴν ἔσοδόν ἐστιν Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς, ὀνομαζόμενοι πρόναοι.* *Protemplarem* dicas aut *vestibularem* Minervam. Ita *Herodotus* de rebus Delphicis VIII. 37.: *οἱ βάρβαροι, ἐπειδὴ ἐγίνοντο ἐπειγόμενοι κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προναίης Ἀθηναίης.* et iuxta: *ἐπεὶ γὰρ δὴ ἔσαν ἐπιόντες οἱ βάρβαροι κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προναίης Ἀθηναίης*, caetera. Suidas: *Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι.* Iterum: *Πρόνοια Ἀθηνᾶ. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν· οἱ δὲ, ὅτι προὐνόησεν* etc. Adiungas Diodorum Sic. XI. §. 14. et ornatissimum Wesselingium ad locum, Gronovium ad Herodot. I. 92. H. Steph. Thes. Gr. L. T. II. col. 1080. et Append. col. 1715. Meurs. Attic. Lect. II. 17. eund. de Regno Lacedaem. C. V. Kuster. ad Suid. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Lavacr. Pallad. v. 121. His adde Hesychium, Harpocrationem, Etymol. M. Lexicographos. Ex quibus omnibus abunde patere arbitror, primo, Minervam Delphis cultam, ut dixi, nominari non *Πρόνοιαν*, *providentem*, sed *Προναίην*, *vestibularem*: deinde, eos decipi, qui haec Demosthenis ad eandem normam corrigi volunt, cum utique interiret omnis, qualis demum fuerit, huius loci lepor et elegantia, in quo institui voluit comparationem inter *ἀπόνοιαν* Aristogitonis et *Πρόνοιαν* Minervam. Quid igitur dicemus? An erravit simius ille Demosthenis, antiquitatis verae ignarus et vocabulorum similitudine deceptus, cum haec scriberet? Illud quidem asserere non audeo, cum paria fere habeat Aeschines de Corona, et probe sciam, multa in vetustis scriptoribus reperiri posse simili *ἀμφιβολίᾳ* quasi ad ludibrium

codicibus Pariss. esse depromtas. Paucissimae illae sunt et nescio an nullae. Lambinus pro sua oscitantia in ea parte Demosthenis Paris. satis habuit lectiones nudas ponere, dissimulato auctore, nescius ille aut non recogitans, plurimum interesse, ut iudicaturis de quaque lectione de auctore ipsius constet, dissimillimus hac in re decessori suo, Morellio, homini saepe plus quam deceret in his rebus diligenti. Incidit nimirum in Demosthenem Lambinus alia omnia agitans, non accessit ad eum edendum paratus. Quas in margine Lutetianae posuit lectiones ἀδεσπότους, eae sunt aut ex antiquioribus editionibus Demosthenis, aut ex earum indicibus, aut e Pannonico Obsopoei, aut ex annotationibus Wolfii prioribus, aut e grammaticis rhetoribusve vetustioribus corrasae, aut sunt ipsius Lambini coniecturae. Correxi ὅμως. REISK.

P. 781. v. 16. ἔπειτ' ἐν τούτοις κ. τ. λ.] Est haec interrogatio: itaque v. 22. post ἐρεῖ ponendum signum interrogandi. SCHAEFER.

P. 781. v. 16. ἐν τούτοις] [ἐν τοιούτοις.] Diu est, quod divinabam τούτοις. Ita etiam Bodlei. Lindenbr. Aug. Ital. τοσούτοις MSS. Felic. et Manut. TAYLOR. Vulg. ἐν τοιούτοις. ἐν τούτοις August. primus et quintus. Et sic correxi. *in his duobus annis*. REISK.

P. 781. v. 17. χαλκοτύπον] χαλκότυπον Reisk. SCHAEFER.

P. 781. v. 18. σκυλόδεψον] [σκυτόδεψον.] Aristophanes βυρσοδέψην appellat Cleonem eodem sensu. WOLF. Vulg. σκυλλόδεψον. σκυλοδεψὸν August. primus et quintus, Bavaricus, Aldina, index Paulinae. Detraxi alterum λ. V. Dorville ad Chariton. p. 750. [659. edit. Lips.]. REISK.

P. 781. v. 23. καθ' ἡμῶν] [καθ' ὑμῶν.] S. τῶν Ἀθηναίων. WOLF. Multo melius ita, uti nos edidimus ex auctoritate Barocc. Lindenbr. Ital. et edit. Benenati. TAYLOR. καθ' ὑμῶν Aldina, Paulina. REISK.

P. 781. v. 23. [ἀδίκημα]] Abest ab August. primo et quinto. Uncis inclusi. REISK. Uncos removit Bekker. SCHAEFER.

P. 781. v. 25. ἠφίει] ἀφίει August. quintus. REISK.

P. 781. v. 27. τοιοῦτός —, οἷος — ζητεῖν] εἴ τις ἐστὶν ὁ ζητῶν, εἴ τις ζητεῖ. WOLF. Plus dicitur. *Si quis in urbe tam pravi est ingenii, ut quaerat.* SCHAEFER.

P. 781. v. 27. τίς]. Abest ab August. quinto. REISK.

P. 782. v. 1. εἰ δὲ — φροντίζειν] [μηδὲν φροντίζειν.] [Ita enim constanter edi et, ut puto, scribi solebat.] Forte φροντίζων. Nisi quis referre velit ad οἷος, quod non placet, aut legere καὶ εἴτε δικαίως. WOLF. Profecto temeraria haec nimis et incocta. Nam ex Codd. Barocc. Ven. Bodlei. Ital. et Pariss. veram lectionem eruere possumus et antiquum istud φροντίζειν editorum retinere. Lege itaque: εἰ —, τίς ἐστιν — οἷος ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν, εἰ δὲ δικαίως ἢ

(vel cum marg. Paris. εἴτε) ἀδίκως, μηδὲν φροντίζειν, caetera. TAYLOR. Vulg. εἴτε δικαίως. Pro εἴτε dant εἰ δὲ margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 782. v. 2. οὐδένα] οὐδὲν August. quintus. REISK. Voluit dare, certe debuit, οὐδέν'. SCHAEFER.

P. 782. v. 2. χρήσιμον] Post h. v. addit Lessingianus ὄντα. REISK. Addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 4. διαφεύγωσιν] ἀποφεύγωσιν August. primus, Lessingianus. ἀποφεύγουσιν August. quintus. REISK. ἀποφεύγωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 6. τίς] Vulg. τί. τίς margo Lutetianae, August. primus et quintus. Correxi τίς. Sed ut verum fatear, non satis bene inter se cohaerent omnia. Malim sic: τί οὖν; οὐχ οὗτός ἐστι κύων νὴ Δία (φασί τινες) τοῦ δήμου; *Quid tum? interrogant quidam. Nonne hic est canis populi? At qualis? ego contra interrogo.* REISK. Recte τί Bekker. Reiskii suspicio vanissima. κύων — τοῦ δήμου esse ὑποφορὰν ipsa formula νὴ Δία argueret, etiamsi non additum esset, quod raro additur in ὑποφοραῖς, φασί τινες. SCHAEFER.

P. 782. v. 7. κύων — τοῦ δήμου] Theophrastus Charact. XXXI. 3. αὐτὸν κύνα εἶναι τοῦ δήμου, φυλάττειν γὰρ αὐτὸν τοὺς ἀδικοῦντας. ubi nostrum locum nuper compararunt. Apparet κύων τοῦ δήμου locutionem fuisse multo usu tritam in Atheniensium sermone. SCHAEFER.

P. 782. v. 7. ποδαπός] Bekkerus: „ποταπός correctus k." Correxit scriba doctior, quem non fugeret decretum Grammaticorum, de quo v. Thomas Mag. p. 726. SCHAEFER.

P. 782. v. 10. τίνα γὰρ δὴ] Vulg. τίνα γάρ. Post γὰρ addunt δὴ August. primus et quintus. Addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 10. τίνα γὰρ δὴ κ. τ. λ.] Aldus quidem sic legit: τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων οὗτος εἴργασταί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον τοὺς ἰδιώτας, οὓς συκοφαντῶν περιέρχεται; etc. Antiquum autem ad hunc modum: τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων οὗτος εἴργασταί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον ὅσον τοὺς ἰδιώτας, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἑάλω. Caetera non aderant. Estque horum verborum sensus: Rhetoribus Aristogitonem accusando adeo non exhibuisse negotium, ut de illis decreta quoque scripsisse deprehensus sit; tantum autem homines privatos vexasse. Aldina lectio hoc loco multum confusa est: nam eadem verba post sequuntur, sed ordine praepostero. Porro cives de republ. bene meritos decretis honorari solitos apud Athenienses quis ignorat? Totus ergo iste locus sic mihi ordinandus videtur: τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων οὗτος εἴργασταί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον ὅσον τοὺς ἰδιώτας; περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἑάλω. τίνα δὲ, ἐξ οὗ πάλιν νῦν λέγει, κέκρικε ῥητόρων;

οὐδένα, ἀλλ' ἰδιώτας πολλοὺς, οὓς συκοφαντῶν περιέρχεται. OBSOP. Pro ἡλίκον habent ὅσον margo Lutetianae (e codice Obsopoei), August. primus et quintus. Postea verba περὶ ὧν ψήφισμα γράφων ἑάλωκεν absunt ab August. primo et quinto, sed leguntur in ambobus pone περιέρχεται, et quidem in quinto pro γράφων legitur γράψας. REISK. Magnae h. l. in libris turbae. Bekkerus sic scripta dedit: τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων οὗτος εἴργασθαί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον τοὺς ἰδιώτας, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἑάλω; τίνα δ', ἐξ οὗ νῦν πάλιν λέγει, κέκρικε ῥήτορα; οὐδένα. ἀλλ' ἰδιώτας πολλούς. ἀλλὰ μὴν κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 782. v. 15. περὶ ὧν — ἑάλωκεν] De Hierocle sacrilegii reo vide Libanii Argumentum [p. 767.]. WOLF.

P. 782. v. 16. τοὺς γενομένους κύνας τῶν προβάτων] V. not. ad p. 287, 6. γενέσθαι grave verbum decensque stomachum Oratoris indignabundi. Compares Sophocleum Ai. 835. Erf. γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ. ubi etiam priorem imperativum referri ad genitivum qui sequitur non dubitabis, si perpenderis Aiacem loqui irâ furentem vimque sibi iamiam illaturum: qualem furorem vel maxime decet universo exercitui mala imprecari. Adde quod imprecationis huius immanitas aliquanto levior est atrocitate gloriationis de perpetrata caede Graecorum v. 96. SCHAEFER.

P. 782. v. 17. οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος] ὡς τάχιστα κατακεκόψεται. WOLF. Si propriam vim locutionis spectes, sensus est: *tam cito necandus est, ut citius non possit.* V. not. ad p. 745, 5. Ceterum hic locus satis manifesto docet talia non esse nec scribenda nec legenda ἐρωτηματικῶς. Nam si haec foret interrogatio, nimirum Orator scripsisset: οὐκ ἂν οὖν φθάνοι κατακοπτόμενος; SCHAEFER.

P. 782. v. 17. γὰρ] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 18. οὑτωσὶ] Vulg. οὗτος. Malim οὕτως. Dedi de meo οὑτωσί. *sed deditus est studio* (vel *negotio*) *tam spurco atque tam infami.* REISK. οὗτος Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 20. ἑώρακε] Annon εὕρηκε potius? TAYLOR. Bene habet ἑώρακε. Quod mavult Taylorus εὕρηκε, ne graecum quidem esse videtur. Potius εὕρηται dixisset. εὑρίσκει quis, quae in via reperit: εὑρίσκεται quae sibi excogitat vel arte, studio, contentione parit. Sed ὁρᾷν τι Graecis significat *operam rei navare, deditum ei esse.* Latini pariter *spectare* usurpant hoc modo. REISK. Iure tuetur vulgatam: sed quod ait εὕρηκε videri ne graecum quidem esse, alia omnia docent exempla congesta Ind. Graecitat. p. 259. s. SCHAEFER.

P. 782. v. 21. ὧν ἂν ἐκ τούτων κ. τ. λ.] καταβὰς λαμβάνει δίκην τούτων (τῶν πραγμάτων) παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα, ὧν

(ἃ ἢ ἐν οἷς) ἂν παρακρούσηται ἐκεῖ πάντας ὑμᾶς ἐκ τούτων, τουτέστιν, ἐκ τοῦ λοιδορεῖσθαι καὶ προσκρούειν. WOLF. ὧν est pro ἃ ob sequens τούτων δίκην. *satisfactionem, talionem sumit pro eo, si quid [si quapiam in re] vos offenderit his suis moribus, ut vos eum mulctaretis.* παρακρούσηται ὑμᾶς necesse est ut significet, si bene habet, *si quo dicto vel facto suo vos ibi* (in concione puta) *exacerbaverit.* Sed dubito num παρακρούεσθαι ita usurpetur. Num προσκρούσηται? Verum non magis προσκρούεσθαί τινα dicitur, sed προσκρούειν τινί. REISK. Fallitur. παρακρούσηται i. q. ἐξαπατήσῃ. Ideo mox sequitur τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς ἀπείρους. SCHAEFER.

P. 782. v. 21. ἀθρόους] ἀθρόους Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 22. καταβὰς] *domum reversus e concione.* Athenienses enim in forum vel theatrum, ubi concio habebatur, ἀνέβαινον, illinc domum redeuntes κατέβαινον. REISK. Malim vertere: *suggestu relicto.* SCHAEFER.

P. 782. v. 23. [παρ' ἑκάστου]] Absunt ab August. primo et quinto. Haec duo verba uncis inclusi, quae videntur scholium esse dictionis καθ' ἕνα. REISK. Uncos amovit Bekker. Vulgatamque recte tuetur Ind. Graecitat. p. 291. SCHAEFER.

P. 782. v. 23. εἰσπράττων, αἰτῶν] Vulg. αἰτῶν, εἰσπράττων. Invertunt August. primus et quintus. REISK. αἰτῶν, εἰσπράττων Bekker. Recte. Antecedit τὸ αἰτεῖν, sequitur τὸ εἰσπράττειν. SCHAEFER.

P. 782. v. 24. ἀργύρια] ἀργύριον Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 24. οὐχὶ μὰ Δία τοὺς λέγοντας, οὔ] [οὐχὶ μὰ Δία τοὺς λέγοντας.] Codd. meliores, Ven. Barocc. Aug., aliquanto plenius et vehementius: οὐχὶ μὰ Δία τοὺς λέγοντας, οὔ. TAYLOR. Vulg. οὐχὶ μὰ Δία τοὺς λέγοντας. Post λέγοντας addunt οὔ (non οὐκ, quod exhibuit Fabricius) August. primus (in quo signate οὔ cum accentu est exaratum) et quintus. Addidi οὔ *), quae una syllaba sententiam per se absolvit. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 24. οὗτοι] Post h. v. addunt μὲν August. primus et quintus. REISK. Addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 782. v. 25. συνδιαβαπτίζεσθαι] Sive legas ita cum Barocc. Bodlei. Obsop. margine Paris. et editionibus a Feliciano et Manutio procuratis, sive διαβαπτίζεσθαι cum Ald. Paris. et Lindenbr., utrinque habes vocem Lexicographis incognitam. Cum Melanchthon verterit *qui norunt eius audaciam retundere,* videtur in animo habuisse ista Sophoclis in Aiace 655.:

Κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε,
Βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα.

---

*) Sic Reiskiana etiam in textu. SCHAEFER.

Verum ego arbitror, utrumque interpretem, Melanchthonem scilicet cum Wolfio nostro, aberrare a loci sententia, quae quodammodo est huiusmodi: Ille a rhetoribus manum abstinet, non quia cum eo congredi et conflictari possunt, verum quia eodem cum eo quaestu immersi sunt, iisdem inhonestis artibus tinguntur. TAYLOR. Plutarchus de Educat. pueror. ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται. D. Chrysostomus T. I. p. 2. διάνοια ὑπὸ μέθης καταβαπτισθεῖσα. p. 6. ὅταν γὰρ καταβαπτισθῇ ὑπὸ τῆς πολλῆς οἰνοποσίας ὁ λογισμός. — διαπληκτίζεσθαι Th. Bentley. V. Plutarch. in Timol. p. 118. ed. Bryan. et in Sulla p. 45. IDEM *in Schedis*. Vulg. διαβαπτίζεσθαι. συνδιαβαπτίζεσθαι margo Lessing. et Lutet. ex edit. aut Felic. aut Manut. August. primus et quintus. Praepositionem συν addidi. Significat hoc verbum e balneis ductum *maledicum*, *conviciatorem*, *durum litigatorem pari probrorum virulentia atque turpitudine ulcisci*. Nota est balneorum petulantia atque licentia, qua alii alios cadis aqua seu frigida seu calida etiam plenis perfundere certant risus ciendi ergo. Cum eiusmodi hydria aqua plena, quae alteri aut in os ingeritur aut super capite infunditur, conviciorum atque contumeliarum, quibus quis adspergitur, foeditas comparatur. Utrumque enim qui patiuntur, illi de se risum faciunt, pudefiunt et dolore cruciantur. REISK. Similia Ind. Graecitat. p. 477. Recte διαβαπτίζεσθαι Bekker. βαπτίζειν s. βάπτειν τινά est i. q. λοιδορεῖν τινά. Epigramma servatum a Scholiasta MS. Aristidis (v. Creuzeri Lectt. Platonn. p. 465.):

Βάπτ' ἔμ' ἐνὶ θυμέλῃσιν· ἐγὼ δὲ σὲ κύμασι πόντου
βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.

διαβαπτίζεσθαί τινι i. q. διαλοιδορεῖσθαί τινι, *conviciando cum aliquo certare*. Compares διαβοᾶσθαι, de quo v. not. ad p. 806, 2. Conf. Valckenarius ad Herodot. V. 18., cuius talium verborum catalogo accedat rarissimum διαβασιλίζεσθαι, de quo v. Anecd. Bekk. p. 241, 14. Quod autem placuit Th. Bentleio, dudum occuparat anonymus, cuius hanc legas notulam in Var. lect. Bekk.: „οἶμαι συνδιαπληκτίζεσθαι margo v." ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. SCHAEFER.

P. 782. v. 27. χρήσιμον δ' — κρίνειν] ὁμολογήσετε δὲ (aut φήσετε δὲ) χρήσιμον εἶναι, ἄνθρωπον κρίνειν τῇ πόλει, id est, κατηγορεῖν τινα ὑπὲρ τῆς πόλεως, vel τὸν Ἀριστογείτονα δημόσιον ὄντα κατήγορον χρήσιμον εἶναι τῇ πόλει. WOLF. χρήσιμον δὲ, ἄνθρωπον τῇ πόλει κρίνειν. Sic interpungit Wolfius, et sic reddit: *sed cum utile sit publicum esse accusatorem*. Utrumque male. Legendum: χρήσιμον δὲ ἄνθρωπον τῇ πόλει κρίνειν. *sed cum sententia ferenda sit de homine utili reip.* TURIN. κρίνειν, id est πρὸς τὸ κρίνειν, *ad accusandum et litibus implicandum*. REISK. Non assentior: κρίνειν enim pendet a verbo ὁμολογήσετε valetque *existimare*. Thucydides II. 40. κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ —. Xenophon Cyrop. III. 1. 34. ἀδύνατος ἂν φαι-

νοίμην εἶναι, ἄδικος δ' οὐκ ἂν δικαίως κρινοίμην. ut locum vulgo turpiter inquinatum scribi oportet: id quod partim monuit Buttmannus Gramm. Gr. mai. II. 1. p. 245. SCHAEFER.

P. 783. v. 1. ἔργῳ] Pro ἔργων lego ἔργῳ, quia sequitur ἐκ λόγου [v. 2.]. WOLF. Ita omnino ex Ven. Barocc. Bodlei. marg. Paris. Recte etiam se habet Oratio proxime, ubi haec eadem ῥῆσις totidem fere literis repetitur p. 806, 25. Restituit etiam optimus Wesselingius in praecellentissima sua editione Diodori Sic. Vol. I. p. 439. TAYLOR. Vulg. ἔργων. ἔργῳ August. primus et quintus, Weimar. Et sic correxi. REISK.

P. 783. v. 2. σκοπεῖσθ'] σκοπεῖσθε August. primus et quintus. REISK. σκοπεῖσθε Bekker. V. v. 13. SCHAEFER.

P. 783. v 3. πέντε ἐτῶν] ἐν πέντε ἔτεσιν, ἐξ οὗ ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν. WOLF.

P. 783. v. 3. μὴ] Abest ab August. primo et quinto, iudice Fabricio seu Wolfio potius, *perperam.* REISK.

P. 783. v. 5. ἐπόθησε] ἐπόθησεν Bekkeri Berolinensis, quam secutus est Dindorf. SCHAEFER.

P. 783. v. 6. τοὐτὸν;] τοῦτον, Bekker. SCHAEFER.

P. 783. v. 7. γεγονός] Ita MSti plerique omnes. Quatuor cusi ante Wolfium γέγονε. Quod non improbo, sed desidero auctoritatem. TAYLOR. Vulg. γέγονε. γεγονός August. primus et quintus. γέγονεν Bavaricus. Correxi γεγονός, scilicet εἶδε a communi. REISK.

P. 783. v. 7. τοὐναντίον] Male semper pungunt in hoc loco. Istud enim δοκεῖ ad ἀναπαύσασθαι v. 8. pertinet et cum eo est conglutinandum, τοὐναντίον autem adverbialiter ponendum, hoc pacto nimirum: ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τοὐναντίον — ἀναπαύσασθαι. *Mihi e contra videtur resp. refocillata fuisse* etc. TAYLOR. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 783. v. 7. ὂν μὲν οὐ] [ὂν μὲν οὖν οὐ.] τὸ οὖν videtur abundare. WOLF. Recte: et Codd. nostri ignorant. TAYLOR. Vulg. — τοὐναντίον. ὂν μὲν οὖν οὐ. οὖν abest ab August. primo et quinto, item Bavarico. Delevi natum, ut videtur, e male intellecta sigla vocabuli ὑμῖν, quod statim post χρόνον addidi. REISK.

P. 783. v. 7. προσῆξει] S. τοῖς κοινοῖς. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 783. v. 8. χρόνον ὑμῖν] [χρόνον.] χρόνον ὑμῖν MSti Ven. Lindenbr. Barocc. Aug. Ital. TAYLOR. Vulg. χρόνον. Addunt ὑμῖν August. primus et quintus. REISK.

P. 783. v. 8. ἀναπαύσασθαι] ἀεὶ ἀναπαύσασθαι margo Benenati. TAYLOR. Pertinet hoc ad v. 10. V. statim. REISK.

P. 783. v. 10. ἐν ἁπάσαις ἀεὶ] Vulg. ἐν ἁπάσαις. Addunt

P. 784. v. 10. ἄπανϑ'] Vulg. πάντα. ἄπανϑ' margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK. πάνϑ' Bekker. SCHAEFER.

P. 784. v. 11. τί τοῦτον, ὦ μάταιε, ἀκονᾷς;] Subiecit, puto, alicui librario vocem istam ἀκονᾷς mentio cultri, quae fit paulo infra: sed quem in sensum, ego plane non perspicio. Neque enim id agitur, ut Aristogitonem in alios acuat Philocrates, sed ut eum praesenti periculo eripiat. Nonne igitur legendum est: τί τοῦτ', ὦ μάταιε, ἀγωνιᾷς; vel, quod magis arridet, etsi paulo longius a recepta lectione recedat: τί περὶ τούτου, ὦ μάταιε, ἀγωνιᾷς; Quicunque enim mutavit ἀγωνιᾷς in ἀκονᾷς, idem necesse habuit pro περὶ τούτου rescribere τοῦτον. IURIN. ἀκονᾷς, armas, subornas, instigas in tuos inimicos iisque immittis velut securim, quam eorum cruribus impingas. id est: cur operam perdis in hoc homine tuis nequam artibus imbuendo et adversus hostes tuos armando? qui homo tanquam ensis male cusus ad primum statim ictum retunditur et incurvatur atque mucrone hebetatur, non quod hebes et tardus, sed quod nequam est et praevaricator teque perinde atque alios decipit. Grave verbum et exquisitum, cuiusmodi multa sunt huius orationis, ad quae nauseant magistelli illi belluli et delicatuli, plus quam par est sapientes. Melius sapiebant veteres. REISK. Non offendisset, credo, Anglus, si cogitasset hanc esse vim contrapositorum: Si Aristogiton simplex est sycophanta, per me licet ei patrocineris; nec quisquam rem miretur, cum homo utilis tibi videatur futurus. Nunc cum duplex sit et praevaricator, quid, stulte, operam perdis? Quantumvis enim eum instiges et acuas in tuos inimicos, tamen senties plumbeo te uti pugione. SCHAEFER.

P. 784. v. 12. μή] οὐ margo Lutetianae. REISK. μή verius. ἥτις μὴ τέμνει i. q. ἐὰν μὴ τέμνῃ. SCHAEFER.

P. 784. v. 13. αὐτοῦ] αὑτοῦ Reisk. SCHAEFER.

P. 784. v. 15. ἀποδωσόμενος] ἀποδοσόμενος Aldina. ἀποδεξόμενος index Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 784. v. 16. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος] τοιοῦτος οὗτός ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 784. v. 16. εἰδότι σοι φράσω] Sensus: ipse scis; ut vix opus sit me dicere. Dionysius Halic. T. IV. p. 2126. R. φορτικὸς ἂν εἴην ἔγωγε ἐν εἰδόσιν ὑμῖν ἀκριβῶς λέγων. ubi v. not. Alia congessi Gregor. Cor. p. 833. Add. not. ad p. 613, 11. SCHAEFER.

P. 784. v. 17. ὡς ἀπέδοτο· τὰς —] F. ὡς ἀπέδοτο καὶ τὰς κατὰ Δημάδου γραφὰς —. WOLF. Ita nullo neque iure neque acumine mutari et edi etiam voluit Wolfius. καὶ in nullis exemplaribus deprehenditur, neque locum habere debet. Alio modo neque tamen adhuc satis sincere distinxerunt haec Felicianus et Manutius, scilic. τὴν καϑ' Ἡγ. εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπέδοτο τὰς κατὰ Δημάδου γραφάς. οἶσϑ', ὡς ἐξέλιπε τὸν ἐλαιοπώλην caetera. Ego interea cum Parisiensibus interpungo h. p. τὴν καϑ'

Ἡγ. εἰσαγγελίαν μέμνησαι ὡς ἀπέδοτο· τὰς κατὰ Δ. γραφὰς οἶσθ' ὡς ἐξέλιπε· τὸν ἐλαιοπώλην Ἀγάθωνα — λαβὼν ὁτιδήποτε etc. *Actionem contra Hegemona memineris uti pretio vendiderit: accusationem contra Demadem scis uti destituerit: Agathonem, ad quem iudicandum cum toties vos interpellaverat, nactus tandem in iudicio et eius compos factus obmutuit.* TAYLOR. Wolfius: *Meministi, ut Hegemonem laesae maiestatis reum fecerit.* Immo: *Meministi, ut Hegemonem accusatum accepta pecunia dimiserit.* IURIN.

P. 784. v. 18. *ἐξέλιπε*] *ἐξέλειπε* August. primus. REISK. *ἐξέλιπεν* Bekker. post h. v. plene distinguens. Recte. SCHAEFER.

P. 784. v. 18. *τὸν ἐλαιοπώλην κ. τ. λ.*] Vulg. *τὸν ἐλαιοπώλην Ἀγάθωνα· ταῦτα γὰρ πρώην βοῶν — ἄφωνος ἐγένετο.* Sic distinguo: *τὸν ἐλαιοπώλην Ἀγάθωνα (ταυτὶ γὰρ πρώην)* [subaudi *γέγονε* vel *συνέβη*] —. Vel potius sic est construendum: *βοῶν ὡς δέον* [scilicet *ἦ* *)] *στρεβλοῦν τὸν Ἀγάθωνα. — ὡς ἠφίετε.* Cohaeret ille accusativus *Ἀγάθωνα* cum *ἠφίετε.* Sententia est: Obmutescebat Aristogiton tum, cum vos Agathonem absolveretis, (commemorabo enim rem recentem,) ille idem Aristogiton, qui clamitabat insaniens et omnia susque deque versans, oportere Agathonem tormentis subiici: obmutuit autem ideo, quod lucelli nescio quid accepisset. REISK. Voluit igitur *ἠφίετο*, quod omnium est Codicum, in *ἠφίετε* mutatum. Frustra. Sed apparet hanc quoque annotationem, ut alias non paucas, ab egregio viro temere profusam, non pensiculate scriptam esse. Retractaturus erat, credo, si ad examen revocare potuisset. SCHAEFER.

P. 784. v. 18. *ταυτὶ*] Vulg. *ταῦτα. ταυτὶ* August. primus et quintus. Quod idem voluit Lessing. quoque *ταυτῇ* dans. REISK.

P. 784. v. 18. *πρώην*] *πρῴην* Reisk. *τὰ πρῴην* Bekker. SCHAEFER.

P. 784. v. 19. *ἰοὺ ἰού*] Ita multo melius cum Barocc. Aug. et Lutetianis, quam, ut vulgo scribitur, *βοῶν καὶ κεκραγὼς, καὶ ἰοὺ ἰού, πάντ' ἄνω* etc. TAYLOR. Post *κεκραγὼς* addunt *καὶ* August. primus et quintus, Bavaricus. REISK. *καὶ* addidit Bekker. Conf. p. 406, 8. SCHAEFER.

P. 784. v. 19. *καὶ*] *καὶ* ante *πάντ'* abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 784. v. 20. *παρὼν*] *παρ' ὧν* Lessing. REISK.

P. 784. v. 21. *ὅτ'*] Vulg. *ὅτε. ὅσ'* August. quintus. *ὅτι* Lessing. REISK.

P. 784. v. 21. *ἐγένετο·*] Rectius *ἐγένετο.* Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

---

*) Immo *ἐστί.* SCHAEFER.

P. 784. v. 22. *ἀνασείσας*] *ἀπειλησάμενος* Harpocratio hunc locum Aristogitonianae innuens. Vide Valesium ad locum et corrige Wolfii interpretationem. TAYLOR. Citat hunc locum Harpocrat. v. *Ἀνασείειν*, male tamen ille interpretans *ἀπειλησάμενος*. Imo vero: *cum illam caussam succussisset*, h. e. *movisset*. Simile ductum de stragulis, quae succutiuntur, agitantur. REISK. Aliter et probabilius Ind. Graecitat. p. 40. extr. SCHAEFER.

P. 784. v. 23. *οἶδ' ὅτι*] *εὖ οἶδ' ὅτι* Bekker. SCHAEFER.

P. 784. v. 23. *καὶ*] Abolet Lessing. REISK.

P. 784. v. 25. *τίς οὖν — διὰ τί;*] F. *τίς οὖν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων* [Aug. habet *σώσων*]; *ἢ πονηρός; οὔ. ἢ χρηστός; οὔ. διὰ τί;* *Quis ergo est, qui talem hominem conservatum velit? An improbus? Non. An vir bonus? Non. Quid ita?* Sed contra consensum Codd. lectionem tolerabilem mutare non audeo. WOLF. Wolfium vides aliter edere, aliter hariolari, aliter demum vertere. Nam eius Interpretatio sapit eam, quam alicubi memorat, ego nondum reperire potui, lectionem, scilic. *τίς — ὁ — σώζων; ἢ πονηρὸς, ἢ χρηστός; πονηρός.* Sed vulgata rectissime se habent, modo cum MStis atque etiam vulgatis ab Aldo et Morelio inseras *ἢ* ante *διὰ τί*. Ecce: *τίς οὖν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων —; ἢ διὰ τί;* *Quis est, qui hunc servare velit, vel bonus, vel malus? Aut quare servaret?* TAYLOR. Wolfius: *Quis igitur est, qui talem tuetur? bonus, an malus? malus. quamobrem?* Perperam. Sensus est: *Quis igitur est, qui talem salvum velit, sive bonus, sive malus? Quorsum?* IURIN.

P. 784. v. 25. *σώσων*] Vulg. *σώζων*. *σώσων* August. primus et quintus. Et sic correxi. Caetera huius loci bene habent. Sententia est: *Ecquis iam erit, qui hunc talem servatum velit, sive ille malus est civis, sive frugi? Nam utrique perinde inutilis et noxius est. Aut cur servatum eat?* REISK.

P. 784. v. 26. *ἢ διὰ τί;*] *ἢ* abest a Paulina. Post *ἢ διὰ τί;* tacita mente a lectore addi debet *οὐδείς*, quamquam ipsum verbum addi nil necesse sit. Obtinet hoc in omnibus linguis, ut interrogatio carens responsione relinquatur. REISK. Non ad *ἢ διὰ τί;* subaudiendum *οὐδείς*, sed ad antecedentem interrogationem *τίς — χρηστός;* Ad sequentem, si placet, subaudi *δι' οὐδέν*. Habemus hic duas interrogationes deinceps positas, quas eodem ordine excipiunt totidem membra vice fungentia responsionum. Videlicet ad priorem refertur *τῶν μὲν — γένους ἐστί*, ad posteriorem *πλὴν εἰ — τῇ πόλει*. SCHAEFER.

P. 784. v. 27. *γένους ἐστί*] Vulg. *γένους*. Addunt *ἐστί* August. primus et quintus. Addidi. REISK.

P. 784. v. 27. *ἐστί*] *ἐστὶν* Bekkeri Berolinensis, quam sequitur Dindorf. SCHAEFER.

P. 784. v. 28. *ὥσπερανεὶ*] [*ὥσπερ.*] Alii *ὥσπερ ἂν* et *ὥσπερ*

ἂν εἰ. TAYLOR. Vulg. ὥσπερ. ὡσπερανεὶ margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 784. v. 28. γεωργὸς] γεωργὸς reliqui, tametsi γεωργοῖς malim. Integra dictio haec foret: ὡσπερανεί τις οἴηται δεῖν τοῖς γεωργοῖς ὑπάρχειν σπέρμα καὶ ῥίζαν. ut si quis necessarium existimet superesse rusticis e superiori anno et antequam proximi anni culturam capessant semen et radicem rei cuiuscunque seu serendae seu plantandae. REISK. γεωργὸς cave mutes. Integra dictio autem haec est: ὥσπερ ἂν οἴοιτο δεῖν ὑπάρχειν σπέρμα καὶ ῥίζαν [ὁτουοῦν φυτοῦ], εἰ γεωργὸς εἴη. SCHAEFER.

P. 785. v. 1. ὑπάρχειν οἴεται δεῖν] οἴεται δεῖν ὑπάρχειν Bekker. SCHAEFER.

P. 785. v. 2. γὰρ] Abest a Bavarici texto, sed est in margine. REISK.

P. 785. v. 3. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus. REISK. ταῦτ' e Reiskiana in nostram male transiit. Corrig. ταῦθ', SCHAEFER.

P. 785. v. 5. μοσχεύητε] μόσχοι sunt quidem *vituli*, unde nihil vetat τὸ μοσχεύειν, quasi μόσχους τρέφειν, *tanquam vitulos saginare* vertere. Sed quia supra σπέρματος καὶ ῥίζης mentionem fecit, commodius verteris *propagare*, παρὰ τὰ μοσχεύματα, *stolones*, *viviradices*. WOLF. Ita olim, ut memorat, verterat ille in Interpretatione, quam Oporinus excudebat. Sed merito seipsum castigat. Scholiastes Hermogen. iuxta finem: *Μοσχεύειν λέγουσιν οἱ γεωργοὶ τὸ ἐντιθέναι ἀνεστραμμένως τὰ κλήματα ἐν ὀρύγματι γῆς ἐπὶ τῷ ἐκφῦσαι ῥίζας, εἶθ' οὕτως ἐμφυτευθῆναι.* Caetera quaere in Lexicis vulgatis. TAYLOR. V. Anecd. Bekk. p. 280, 18. et Photius c. 202. Ubi si corrigas *Μοσχεύητε, τρέφητε*, apparebit unde glossam Grammatici petiverint. SCHAEFER.

P. 785. v. 6. ἐπιθυμῇ] ἐπιθυμεῖ August. primus et quintus, Aldina. REISK.

P. 785. v. 7. δὲ] Malim γάρ. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 785. v. 7. ὅπου γὰρ] [ὅπου.] ὅπου γάρ. WOLF. Wolfius cum Bodlei. Lindenbr. Ven. Barocc. et Benenato restituit id, quod desiderabatur in caeteris. TAYLOR. γάρ abest a Bavarico, Aldina, Paulina. Wolfius autem, ut vidit restituendum coniectura ductus, sic restituit idem quoque in editione sua, probante factum Tayloro. REISK.

P. 785. v. 8. εἶναι] Delendum olim iudicavi, cui sententiae suffragantur Bodlei. Lindenbr. Ital. et margo Benenati. TAYLOR. Non redundat, sed idem significat, ac si dixisset: ἐπὶ τοιούτοις ἀδικήμασιν, ἃ ὁμολογεῖται ὅτι ἐστὶν ἀδικήματα. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 785. v. 12. μέγιστα] μάλιστα Aldina. REISK.

P. 785. v. 12. ἐγχειρίζετε] Vulg. ἐνεχειρίζετο. ἐνεχειρίζετε Bavaricus. ἐγχειρίζετε August. primus et quintus: idemque volui

quisquis dedit ἐγχειρίζεται in margine Lutetianae. Correxi ἐγχειρίζετε. REISK. ἐνεχειρίζετε Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 785. v. 18. κοπρώνων] κοπρῶνες an κοπρῶναι intelligendi sint, miror dubitari Ind. Graecitat. p. 314. V. Anecd. Bekk. p. 273, 11. τῶν κοπρώνων ἐπιστάται sunt ἀστυνόμοι, οἷς μέλει περὶ τῶν κοπρολόγων. V. Harpocration p. 32. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 785. v. 15. οὖ] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 785. v. 16. ἐκείνοις — ταῦτα] Citant Anecd. Bekk. p. 139. 8. SCHAEFER.

P. 785. v. 16. ἀλλὰ — προπηλακίζων] Citant eadem p. 165, 12. SCHAEFER.

P. 785. v. 18. σπαράττων] Malim ταράττων. Ita fere Pollux VI. 32. Πρὸς τὸν θορυβοῦντα τὸ δημόσιον τάδε ἂν τις εἴποι, κυκῶν — συγκρούων πάντας πρὸς ἀλλήλους, ταράττων, τάρακτρον, caetera. TAYLOR. σπαράττων praestat alteri, quod a Tayloro commendatur, ταράττων. Ductum id a canicula carunculam vellicante et eius aliquid morsu revellere conante egregie convenit sycophantae esurienti et rabioso, in obvios quosque temere incurrenti, quemadmodum Verres quoque suos comites, Siciliae illos praedones, *canes* appellitabat tribunal suum lambentes. REISK.

P. 785. v. 18. αἰτῶν] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 785. v. 18. αἰτῶν ἀργύριον, εἰσπράττων] αἰτῶν, εἰσπράττων ἀργύριον Bekker. SCHAEFER.

P. 785. v. 18. κακὸν] κακῶν Bavaricus. REISK.

P. 785. v. 23. ὁμοῦ] Harpocratio: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονός φησιν, εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Suidas in v.: — καὶ Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. Εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι χιλιάδες [sic] Ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν· ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν. caetera. Cum his paria habet Didymus ad Iliad. Ε. 867. Male ergo Wolfius: omnino *vicies mille sunt:* cum debuit: *vicies mille sunt* praeterpropter, circiter. Aristophanes in Equit. 245.

Ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.

Scholiastes ad locum: τὸ ὁμοῦ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς, ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ· Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδε. Adde omnino Lamb. Bos. Observatt. Crit. Cap. IV. Valesium ad dictum Harpocrationis locum, eruditissimum Valckenaer. ad Eranium Philonem p. 162. et cel. Tib. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. nov. edit. pag. 443. Contra, cum definitum numerum paulo excedit, dicimus μάλιστα aut aliquid simile. Plato in Critia: πλῆθος δὲ διαφυλάττοντες ὅτι μάλιστα ταὐτὸν ἑαυτῶν εἶναι πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὸ δυνατὸν πολεμεῖν ἤδη κατὰ τὰ ἔτη, περὶ δύο μάλιστα

ὄντας μυριάδας. Quae verba non recte a plurimis accipiuntur. Nam, si cum Salmasio Graeci sermonis proprietatem spectes, non *circiter* aut *admodum*, ut illi, expones, sed quod binas myriadas aliquantulum excedit. „*Μάλιστα τρία τάλαντα* apud Demosthenem" inquit vir ille summus de M. U. p. 156. „sunt X talenta *et quod excurrit*. Contra, si dixisset ὁμοῦ τρία τάλαντα, aliquid deesset ad summam trium talentorum." Caeterum de hoc numero civium Atheniensium magna est inter veteres concordia. Aristophanes Vesp. 705.

Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις.

ubi ait Scholiastes doctissimus: *Ἐκ πολλοῦ φαίνεται περὶ τοσοῦτον ἀριθμὸν τῶν Ἀθηναίων πλῆθος προΐστασθαι. καὶ Δημοσθένης γάρ φησιν· Εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι.* Similiter eruo idem ex Plutarcho in Vita Lycurgi Rhetoris hoc pacto: [Diphilum] *ἁλῶναι ἐποίησε* [Lycurgus] *καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἑξήκοντα, ἢ, ὥς τινες, μνᾶν.* Iam si talenta centum sexaginta in drachmas resolvas et unicuique civium Atheniensium viritim quinquaginta impertias, hominum capita erunt 19200, scilic. *ὁμοῦ δισμύριοι.* Adiungo Athenaeum l. 6. p. m. 237. *Κτησικλῆς ἐν τρίτῃ Χρονικῶν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν Ὀλυμπιάδι Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικήν, καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα.* Quod si aliquando contingat, ut in hoc numero dissentirent auctores vetustiores, (et ecce aperte dissidet Herodotus V. 97., qui ante bellum Persicum atque hanc longe aetatem tres myriadas Atheniensium sive triginta millia fuisse ait,) memineris, alios aliter calculum instituere: hos unamquamque aetatem et conditionem complecti, alios interea, uti hic noster caeterique, quos adduximus, eos tantum numerare, qui familiae capita erant, aut saltem qui ea essent aetate, ut remp. armis tegere possent, aut denique qui opibus ita valebant, ut in censu essent. De qua re multa habeo dicenda, verum in tempore opportuniori. Iam fere hoc omne extra oleas. TAYLOR. Plutarchus Quomodo quis etc. p. 77. D. in Bruto p. 229. ed. Tonson. Demosthenes in π. παραπρ. de aetate Solonis. IDEM in *Schedis*. Malim ὁμοῦ τι. Citat hunc locum Harpocration. Quod discrimen inter ὁμοῦ et μάλιστα statuit Taylorus, id nullum est. REISK. Spectat hunc locum indicio non obscuro Hesychius T. II. c. 756. Manifesto citant Photius c. 244. in. et mox iterum, Scholiastes ad Homeri Il. V. 867. et Scholiastes ad Platon. p. 10. Ruhnk. (p. 380. Bekk.). De numero Atheniensium alio aliis temporibus v. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 35. ss. Ceterum non opus, quod Reiskio placet, τι post ὁμοῦ inseri. SCHAEFER.

P. 786. v. 7. πράξεται] εἰσπράξεται margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK. εἰσπράξεται Bekker. V. not. ad ὄφις v. 5. SCHAEFER.

P. 786. v. 7. οὐδὲ προσφοιτᾷ κ. τ. λ.] Notantur mores hominis duri, intractabilis, vitantis loca ubi frequentia est hominum confabulantium. SCHAEFER.

P. 786. v. 8. μυροπωλίων] μυροπωλείων Bekker. Sic etiam p. 911, 13. SCHAEFER.

P. 786. v. 10. ἄσπειστος] ἄπιστος August. primus et quintus. REISK. Perpetua variatio. V. quae congessi ad Dionys. Halic. de C. V. p. 38. et Bredowii Epistt. Pariss. p. 248. SCHAEFER.

P. 786. v. 10. ἀνίδρυτος] *vagabundus* Wolfius. Quasi *domicilium non habens*. Adnotatum reperi: Ἀνίδρυτος, ἀνέστιος οἶμαι. Harpocratio et Suidas exponunt ἀνεξίλαστος. Quod non intelligo. Illa superiora rectissima sunt et vim vocis optime explicant. Lege Aristotel. Polit. L. 1. Cap. 2. ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῶον, καὶ ὁ ἄπολις — ἤτοι φαῦλός ἐστιν, ἢ κρείττων, ἢ ἄνθρωπος, ὥσπερ καὶ ὁ ὑφ' Ὁμήρου [Iliad. I. 63.] λοιδορηθεὶς,

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος —.

ἅμα γὰρ φύσει τοιοῦτος καὶ πολέμου ἐπιθυμητὴς, ἅτεπερ ἄζυξ, ὥσπερ ἐν πετεινοῖς. Eodem animo morosus ille et consuetudinum amicitiarumque osor, Timo, ab Aristophane in Lysistr. 810. vocatur ἀνίδρυτος sive, ut scribitur quoque, ἀΐδρυτος. TAYLOR. Citat Harpocration v. Ἀνίδρυτος, sed male exponit. Est, cui nullae sunt certae fortunarum sedes. REISK.

P. 786. v. 11. ἄμικτος] Recurrit p. 788, 10. His locis est significationis activae. Rursus passivae est p. 789, 17. SCHAEFER.

P. 786. v. 11. ὧν ἄνθρωπος μέτριος] Subaudi γιγνώσκει. SCHAEFER.

P. 786. v. 12. γινώσκων] γιγνώσκων Bekker. SCHAEFER.

P. 786. v. 12. οἱ ζωγράφοι] Bekkerus: „Conf. Valcken. ad Adon. p. 374. B.“ Valckenarius si suspectavit has voces, non habuit iustam causam suspicionis. SCHAEFER.

P. 786. v. 13. γράφουσιν εἰς Ἅιδου] ἐν ᾅδου γράφουσιν August. primus et quintus. ἐν quoque dant Paulina et margo Lessing. et Lutet. εἰν ᾅδου Bavaricus. REISK. γράφουσιν ἐν ᾅδου citavit Valckenarius. ἐν Ἅιδου γράφουσιν Bekker. Voluit γράφουσι. Satis apparet εἰς ferri non posse. Conf. Bastii Commentat. Palaeogr. p. 726. SCHAEFER.

P. 786. v. 13. τούτων — νείκους] Post τούτων itemque post νείκους ponenda subdistinctio, ut factum in Reiskiana. SCHAEFER.

P. 786. v. 16. εἰκός ἐστι τυχεῖν — ὠσθῆναι] Recte τυχεῖν et ὠσθῆναι. Nam si mutes in orationem rectam, hoc dicitur: ὅς

οὐδὲ τῶν — θεῶν τύχοι ἂν ἵλεων, ἀλλ' — ὠσθείη —. Conf. Heindorfius ad Platon. Euthydem. p. 323. SCHAEFER.

P. 786. v. 16. ἵλεων] Vulg. ἵλεω. ἵλεων margo Lutetianae e Paulina, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 786. v. 20. ὥσπερ] Vulg. ὡς. ὥσπερ August. primus et quintus, margo Lutetianae ex Obsop. codice. Et sic correxi. Sed vel sic tamen affectus adhuc manet locus. Sententia postulat ἢ ὅσωνπερ τοὺς εὐεργέτας. *maioribus etiam affectum honoribus, quam quibus dignos habuistis vestros benefactores.* REISK. ὡς Bekker. Sententia quid postulet bene vidit Reiskius. Sed lenior suppetit medicina, Corrig. ὧν (s. ὧνπερ) τοὺς εὐεργέτας. SCHAEFER.

P. 786. v. 21. ὀφείλῃ] Vulg. ὄφλῃ. Dedi de meo ὀφείλῃ. REISK. Recte ὄφλῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 786. v. 21. τούτῳ] Recte τοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 786. v. 21. καταθέντι] Vulg. καθέντι. καταθέντι August. primus et quintus, Lessing. Et sic correxi. REISK.

P. 786. v. 22. δότε] δῶτε Bavaricus. REISK. δῶτε Bekker.: magis ex regula Graecae syntaxis. V. not. ad p. 585, 8. SCHAEFER.

P. 786. v. 25. ἄξιον δ' ἐστὶν — ἀκοῦσαι] *Operae autem pretium est — audivisse.* SCHAEFER.

P. 786. v. 26. γάρ] καὶ Paulina. REISK.

P. 786. v. 26. οὔμενουν] οὐ μὲν οὖν Bekker. V. not. ad p. 274, 16. 330, 12. SCHAEFER.

P. 786. v. 26. ἐχόντων] Imo vero οὐκ ἐχόντων. *atrocia cum sint eius facinora, imo vero, ut rectius dicam, tanta, ut atrociora excogitari nequeant.* REISK. Recte interpretatur: secus Ind. Graecitat. p. 868. Sed quam addi vult negativam, ea iam adest. Conf. ll. cc. SCHAEFER.

P. 786. v. 28. πρὸς μὲν γὰρ τῷ κ. τ. λ.] πρὸς τῷ ἀπελθεῖν ἐξ Ἐρετρίας προδοὺς (καὶ προδοῦναι) τὸν πατέρα. WOLF.

P. 786. v. 28. ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ] Vide Suidam v. Ὀφλήσειν, qui emendabit similem locum in Σχ. Aristophan. Nub. 774. TAYLOR. Haec verba absunt ab Aldina. REISK.

P. 787. v. 3. τὴν ταφὴν ἀπέδωκεν] τὸν τὴν ταφὴν — οὐκ ἀπειληφότα p. 788, 1. *sumtus funeris.* SCHAEFER.

P. 787. v. 3. προσέλαχε] προσέλαχεν Bekker. πρὸς ἔλαχεν Dindorf. V. not. ad p. 650, 25. SCHAEFER.

P. 787. v. 5. ἀποσχέσθαι] Obsop. ἀπεσχῆσθαι. et v. 6. μαρτυριῶν pro μαρτύρων. WOLF. ἀπεσχῆσθαι August. primus et quintus, margo Lutetianae. REISK. ἀπεσχῆσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 787. v. 7. οὖσαν] Abest ab Aldina et Bavarico, sed addidit Lessing. REISK.

χρηστὸς ἀδελφὸς οὑτοσὶ August. primus et quintus, item Lessing. Et sic correxi. REISK. ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς uncis inclusit Bekker. Prorsus delevit Dindorf. Ac videntur haec vocabula e margine in textum irrepsisse. SCHAEFER.

P. 788. v. 5. κάλει δέ μοι] Vulg. κάλει δὲ. μοι addunt August. primus et quintus, item Lessing. Addidi. REISK.

P. 788. v. 6. προστάτην — ἀπήγαγεν] Verba inter προστάτην et οὓς ἀπήγαγεν interiecta omnia desunt Aldinae, in qua Weimaranus lacunam hanc sic supplet: προστάτην καὶ τοὺς πωλητάς, πρὸς οὓς προσήγαγεν. Sed Lessingianus supplet ut vulgata. REISK.

P. 788. v. 6. πωλητὰς] πωλήτας August. primus. πολήτας August. quintus. REISK. De accentu huius nominis v. H. Stephanus Thes. c. 8094. A. SCHAEFER.

P. 788. v. 7. ἀπήγαγεν] προσήγαγεν Bavaricus. REISK.

P. 788. v. 7. ὑμεῖς δ' ἠγανακτεῖτε κ. τ. λ.] Apparet, Lycurgum ingratum animum obiecisse Aristogitoni eoque crimine iudices concitasse. WOLF. Subaudi: Quid igitur sentietis, ubi tam immane facinus cognoveritis? SCHAEFER.

P. 788. v. 10. μιαρὸν — Ἀθηναῖοι] μιαρόν, μιαρόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ θηρίον Bekker. SCHAEFER.

P. 788. v. 10. ὦ] Abest ab August. primo et Bavarico. REISK.

P. 788. v. 10. τοῦτο καὶ ἄμικτον] [καὶ ἄμικτον.] τοῦτο καὶ ἄμικτον MSti Ven. Barocc. Aug. TAYLOR. Vulg. καὶ ἄμικτον. Praeponunt τοῦτο August. primus et quintus. Pronomen adieci. Aristides hunc locum citans p. 178. sic dat: μιαρὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον. REISK. τοῦτο omisit Bekker. Tiberius p. 44. s.: μιαρὸν μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ πονηρὸν ὁ συκοφάντης. Editor: „Credo librarium hic nonnulla omisisse, sicque rescribendum esse hunc locum: „μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο," καὶ πάλιν· „πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης." Prius exemplum est ex Orat. in Aristogiton. p. 788, 10.; posterius ex Coron. p. 307, 21. R." SCHAEFER.

P. 788. v. 13. [πονηρά]] Abest ab August. primo et quinto. Uncis inclusi. REISK. Prorsus delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 788. v. 17. ἐμπεσόντος] Scilicet εἰς τὸ δεσμωτήριον. Sic mox v. 25. Plena locutione ἐμπεπτωκότες εἰς τὸ οἴκημα p. 789, 16. SCHAEFER.

P. 788. v. 17. πρὸς κατεγγύην] „quia pro alio quopiam caverat" Ind. Graecitat. p. 305. extr. Quam interpretationem reprehendens Meierus de Bon. Damnat. p. 29. „Potius" inquit „explicandum est *vadimonii caussa*, i. e. quia vadem iudicio sistendi caussa dare non poterat." SCHAEFER.

P. 788. v. 18. γραμματεῖον] „*literae cambiales, aut ei-*

mile quid" Ind. Graecitat. p. 123. Intelligam codicillos, in quibus homo quae vellet scriberet. V. Anecd. Bekk. p. 226, 26. SCHAEFER.

P. 788. v. 18. λαλῶν] λαβὼν Bavaricus, margo Lutetianae ex indice Paulinae, item Lessing. REISK.

P. 788. v. 18. ὅ τι δή ποθ'] ὁτιδήποθ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 788. v. 23. νεαλὴς — καὶ πρόσφατος] *integer atque recens.* τὸν νεάλη sive παρὰ τὴν ἅλα sive παρὰ τὸ ἅλας deducere nihil vetat. Opponitur τῷ τεταριχευμένῳ, ut πρόσφατος τῷ πολὺν χρόνον ἐμπεπτωκότι. TAYLOR. νεαλὴς August. primus et quintus. Citat hunc locum Harpocration v. *Νεαλής.* REISK. νεάλης Reisk. Sumta haec de sermone plebis Atticae, quae multos usurpabat tropos petitos e re navali et piscatoria. SCHAEFER.

P. 788. v. 23. αὐτοῦ] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 788. v. 26. τὴν γεγονυῖαν] Subaudi ἑαυτῷ. REISK.

P. 788. v. 27. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος Bekker. 'ἄνθρωπος Dindorf. SCHAEFER.

P. 788. v. 28. [ἢ ζητεῖν]] Verba haec abesse malim, quae scholium verbi ἐρευνᾶν esse videntur: et uncis inclusi. REISK. Bekkerus: „ἢ] καὶ S. Y. O. et γρ. k." Igitur Dindorfius, uncis amotis, dedit καὶ ζητεῖν. Mihi videtur Reiskii suspicio non improbabilis. Hesychius T. I. c. 1425. Ἐρευνᾶν. ζητεῖν. Nec puto Oratorem in narratione tam simplici recte usum esse locutione pleonastica. SCHAEFER.

P. 789. v. 1. τὴν κλεῖν] Citavit h. l. Piersonus ad Herodian. p. 467. SCHAEFER.

P. 789. v. 1. εἶχε] εἶχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 2. ταυτὶ] Recte ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 3. μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ] Citat hunc locum Ammonius v. *Πότος* [p. 118.] tanquam ex Orat. in Androtionem. REISK. Haec Grammaticus: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος, βρωτοῦ καὶ ποτοῦ μεταλαβεῖν. SCHAEFER.

P. 789. v. 3. μηδένα μηδενὸς] μηδενὸς μηδένα Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 7. ἀπεσθίων] Vulg. ἐσθίων. Malim ἀπεσθίων. V. p. 788, 26. Et sic dedi de meo. REISK. ἐσθίων Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 7. κατέφαγε] κατέφαγεν Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 11. ἐκ τοῦ — στόματος] Non cohaeret τοῦ cum στόματος, sed idem est ac si dixisset: ἐκ στόματος τοῦ πεποιηκότος τὰ τοιαῦτα. *ex ore hominis, qui talia patravit.* REISK.

P. 789. v. 12. δὲ] δὴ August. primus et quintus. REISK. δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 15. εἰ οἱ μὲν —, ὑμεῖς δ' —] *si, cum delapsi in carcerem —, vos —.* SCHAEFER.

P. 789. v. 16. αἰσχίστοις] Obsop. ἐσχάτοις. et mox v. 17. ἑαυτῶν εἶναι πονηρότερον. [Similiter Ven. Barocc. Bodlei. Aug. et margo Benenati.] WOLF. ἐσχάτοις margo Lutetianae ex Obsop. codice, August. primus et quintus. REISK.

P. 789. v. 16. τοσούτῳ] οὕτω August. primus et quintus. REISK.

P. 789. v. 17. ἡγήσαντο] Vulg. ἡγήσατο vitio typographico. ἡγήσαντο August. primus et quintus, Bavaricus. REISK.

P. 789. v. 17. ἑαυτῶν εἶναι] Vulg. ἑαυτῶν. Addunt εἶναι margo Lutetianae, August. primus et quintus. Addidi. REISK. V. not. ad αἰσχίστοις v. 16. SCHAEFER.

P. 789. v. 19. καταμίξετε] [καταστήσετε.] καταμίξετε Codd. Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Aug. Ital. margo Lutet. et MSS. Felic. et Manut. TAYLOR. Vulg. καταστήσετε. καταμίξετε margo Lessing. et Lutet. ex Obsop. Pannon. aut ex indicibus Felic. et Manut. August. primus et quintus, Bavaricus. καταστήσετε possit ferri ob praemissum καταστῆσαι v. 18. Sed praetuli καταμίξετε. REISK. Praeferendum esse docet illud ipsum ἄμικτον καταστῆσαι. SCHAEFER.

P. 789. v. 20. δυσχεράναντες] δυσχεράναντες Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 22. καὶ τοιοῦτος ὤν] Vulg. καίτοι οὗτος ὤν. καὶ τοιοῦτος ὢν August. primus: nam in quinto erat ambigue exaratum, ut ad utramvis lectionem trahi posset. καὶ τοσοῦτος Aldina. Sed Weimaranus corrigit καὶ τοιοῦτος ὤν, item Lessingianus. Correxi καὶ τοιοῦτος ὤν. REISK.

P. 789. v. 23. λοιπὸς] [εὔνους.] λοιπὸς editt. Ald. et Paris. MSS. Ital. Felic. et Manut. Alii scribunt: ἐγὼ μόνος ὑμῖν διαμένω· πάντες οὗτοι etc. TAYLOR. Pro λοιπὸς alii dant εὔνους, alii post ὑμῖν addunt διαμένω. Priorem lectionem repetiit margo Lutetianae ex editione Paulina. Est ea quoque in margine Bavarici. Posteriorem dat idem margo sine auctore. Locum hunc sic exhibent August. primus et quintus: ἐγὼ μόνος ὑμῖν διαμενῶ. πάντες οὗτοι συνεστᾶσιν ἐπ' ἐμέ. προδέδοσθε. ἐπ' ἐμὲ dat etiam Lessing. εὔνους est in Wolfiana. REISK. ἐγὼ μόνος εὔνους ὑμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 23. συνεστᾶσι] Literâ paragogicâ carent editt. Bekker. et Dindorf. SCHAEFER.

P. 789. v. 25. παρ' ἐμοὶ] παρ' ἐμοῦ dat Wolfius in Farragine. REISK. Vellem niteretur auctoritate Codd. SCHAEFER.

P. 789. v. 26. δὲ] δὴ August. primus et quintus. REISK. δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 789. v. 26. σφοδρὰν] σφόδρα textum Bavarici: nam vulgata est in margine. REISK.

P. 789. v. 27. ὡς ἀληθῶς] Post haec verba videtur φίλτρον desiderari: nam alias illa verba sunt supervacanea. Postulatur vocabulum insigne et grave, quod rem animo altius infigat. a quonam philtro, hoc est, a quanam seu potione seu alia quapiam machina mentem pervertente et amorem non eliciente, sed extorquente, illa eius erga vos voluntas exstiterit: nam profecto vim aliquam in hac tam incredibili et subitanea animi propensione versari solitum naturae modum excedente par est existimari. REISK. ὡς ἀληθῶς omisit Bekker. Apta foret horum verborum sedes in proximo membro, εἰ μὲν ἔστι τοιαύτη. SCHAEFER.

P. 789. v. 27. ἵν'] ἦν Bavaricus. REISK.

P. 790. v. 2. ὄφλουσαν] ὀφλοῦσαν Dindorf. SCHAEFER.

P. 790. v. 2. ἀποστασίου] Correxit eruditissimus Valckenaerius ad Ammon. p. 19. ἀπροστασίου. Actio haec dabatur in inquilinos inquilinasve, qui sponsorem ex civibus non sibi assumserant: illa altera ἀποστασίου contra libertum libertamve, qui patronis debitam reverentiam non praestitissent; ut pleni sunt libri eorum, ad quos istud eruditionis genus pertinet. TAYLOR. Non sat graves causas video, cur ἀπροστασίου praeferamus, auctoribus Valckenario ad Ammon. p. 19. et Wesselingio ad Petiti Leges Atticas p. 263. REISK. De utraque actione v. Anecd. Bekk. p. 201. et 434. s. SCHAEFER.

P. 790. v. 2. διὰ] Vulg. κατά. διὰ margo Lutetianae, August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 790. v. 3. νὴ — θεοὺς] τοὺς omittit Bavaricus. νὴ Δία καὶ θεοὺς (omissis articulis et aliis) dant August. primus et quintus. REISK. νὴ τὸν Δία καὶ πάντας θεοὺς Bekker. νὴ τὸν Δία καὶ θεοὺς Dindorf. Si quid mutandum, malim νὴ Δία καὶ θεούς. SCHAEFER.

P. 790. v. 7. εἷς ὁ αὐτὸς] εἷς καὶ ὁ αὐτὸς Bekker. V. Melet. Crit. p. 54. SCHAEFER.

P. 790. v. 8. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. δηλονότι Dindorf. SCHAEFER.

P. 790. v. 10. μηδένα — ὑπόλογον] Sic μηδεὶς ὑπόλογος voce composita scribitur, nisi legendum sit: μηδὲν — ὑπὸ λόγον. WOLF. Vide quae adnotavimus ad Lysiam p. 183. Adde etiam Indicem v. Ὑπόλογον. Hic pro ὑπόλογον Ven. et margo Benen. habent φροντίδα. Illud nimirum olim glossa fuit. λόγον Barocc. Aug. TAYLOR. Simplex λόγον dant August. primus et quintus. ὑπὸ λόγον duobus vocabulis Bavaricus. REISK. μηδένα in μηδὲν mutandum censet Heindorfius ad Platon. Protagor. p. 607. Non placet. SCHAEFER.

P. 790. v. 11. γονέας] γονεῖς margo Lutetianae, August.

P. 791. v. 25. τὸν] τῶν August. primus. REISK.

P. 791. v. 26. μ' ἐγγέγραφεν] [με γέγραφεν.] Lego μ' ἐγγέγραφεν omnino. Habent id optimi Codd., Ven. Lindenbr. Aug. Ital. Vide adnotata supra ad p. 771, 7. TAYLOR. Vulg. με γέγραφεν. μ' ἐγγέγραφεν August. primus et quintus, Lessing. Et sic correxi. REISK.

P. 791. v. 28. λήψει] Vulg. λήψῃ. λήψει August. primus. Quod ut atticum praetuli. REISK.

P. 792. v. 2. ἔλῃ] ἔφη August. primus et quintus. REISK.

P. 792. v. 6. ὀφειλήσει] Vulg. ὀφλήσει. ὀφειλήσει August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. ὀφειλήσει τῷ δημοσίῳ valet i. q. ἄτιμος ἔσται: nam opponitur ἐπίτιμος ἔσται. Omninoque argumentatio Oratoris fit paulo manifestior, si, quoties h. l. (v. 6 — 11.) verbum ὀφείλειν legitur, toties eius in locum tacite substituas ἄτιμον εἶναι. SCHAEFER.

P. 792. v. 6. δ'] δὲ restitui iuxta auctoritatem Codd. et editt. omnium. Apud Wolfium erat καί. TAYLOR.

P. 792. v. 7. νυνὶ] Vulg. νῦν. νυνὶ August. primus. REISK. νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 792. v. 8. ἐξαλειφθῇ — νῦν ὀφείλει.] ἐξαλειφθῇ, τότε ὀφειλήσει. οὐκοῦν νῦν ὀφείλει. August. primus et quintus, intermediis omissis. REISK.

P. 792. v. 10. ὀφειλήσει] Vulg. ὀφλήσει. Dedi ὀφειλήσει. REISK.

P. 792. v. 10. δηλονότι] δῆλον ὅτι Dindorf. SCHAEFER.

P. 792. v. 11. ὀφειλήσει] [ὀφείλει.] Corrige ὀφειλήσει. Ita Ven. Barocc. Bodlei. Et recte Interpres: *Verum ubi deletus fuerit, tum non* debebit; *nunc igitur debet*. TAYLOR. Vulg. ὀφείλει. Dedi ὀφειλήσει. REISK.

P. 792. v. 12. αὐτὸς ἀποφύγοι] αὐτὸν ἀποφύγῃ August. primus et quintus, Bavaricus, Aldina. REISK. αὐτὸν ἀποφύγῃ Bekker. Recte: scilicet Aristo Aristogitonem. SCHAEFER.

P. 792. v. 12. παρὰ τοῦ — ἡ πόλις] *quisnam civitati praestabit indemnitatem eorum* —. SCHAEFER.

P. 792. v. 13. αὐτὴν] [αὐτῷ.] Facessere iubent otiosum istud vocabulum Codd. Barocc. Lindenbr. Ital. TAYLOR. Legendum videtur: ἃ νῦν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, οὗτος ποιεῖ. IURIN. Vulg. αὐτῷ. Abest ab August. primo et quinto. Correxi meo arbitratu αὐτὴν, ut αὐτὴν ad τὴν πόλιν referatur. *quae* [scilicet mala] *Aristogiton ei* [reip. puta] *affert, quae vulnera ipsi imponit*. REISK. Recte pronomen omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 792. v. 16. ἐγκυκλίων] συνήθων Ital. Credo fuisse glossema ad marginem adscriptum. TAYLOR. συνήθων Taylorus recte

pro scholio habet. REISK. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 402. SCHAEFER.

P. 792. v. 18. [γιγνομένων τούτων]] Scabra haec est oratio. Nisi quaedam desunt, quae videntur, suspicor haec duo verba e varia lectione reliqua mansisse nostris in libris. Fuit nempe, ni fallor, in aliis libris ταῦθ' ὁρῶν, in aliis γιγνομένων τούτων. Coaluerunt tum ambae lectiones et altera locum invasit minus opportunum. Quicquid est, satius sit haec duo, γιγνομένων τούτων, deleri. REISK. Uncos a Reiskio adhibitos recte amovit Dindorf. Nihil hic scabri est. SCHAEFER.

P. 792. v. 20. ἔγωγε] Vulg. ἐγώ. ἔγωγε August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 792. v. 20. τὸ τἄνω κάτω γεγενῆσθαι] [τότ' ἄνω κάτω γίγνεσθαι.] Forte τὰ ἄνω. Et pro γίγνεσθαι legit Obsop. γεγενῆσθαι. Et [p. 793, 12.] ὃν ποῦ βεβίωκεν; *quam vitam ubi actam?* Et [v. 27. h. p.] τετράφθαι pro ἐστράφθαι. WOLF. τὸ, τ' omnes libri scripti et editi. Bodlei. habet τὸ, τὰ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι. γεγενῆσθαι etiam plurimi et praestantissimi. ἄνω καὶ κάτω, quod et scribitur, parum probo. TAYLOR. Vulg. τότ' ἄνω καὶ κάτω γίγνεσθαι. τὸ τἄνω κάτω (sine καὶ) Aldina, Paulina, August. primus, Bavaricus. τὸ τἄνω καὶ κάτω γεγενῆσθαι August. quintus. Etiam in primo est γεγενῆσθαι. Correxi τὸ τἄνω [id est τὰ ἄνω] κάτω [sine copula] γεγενῆσθαι. REISK.

P. 792. v. 21. ἡ γῆ μὲν — τὰ δ' ἄστρα] Adverte anomalum positum particularum. Contrariam sedem habent v. 23. s. SCHAEFER.

P. 792. v. 22. ἀλλ' ὅταν, οἷς κ. τ. λ.] Corrigo: ἀλλ' ὅταν, οἷς ἐκ τῶν νόμων μὴ ἔξεστι, τούτοις ἐκ τῶν ὑμετέρων βουλήσεων ἐξῇ· καὶ ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀποῤῥίπτηται· καὶ ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τοῦ φθόνου, τότε ἄνω καὶ κάτω etc. Primum illud excepi ex margine Benenati. Coniunctiones addunt, illam Ven., hanc Barocc. Denique, quanquam istud καὶ inter ἄνω et κάτω expungat bonus Venetus, hic tamen necessarium esse iudico, licet in anterioribus id esset secus. TAYLOR. De καὶ iterando v. not. ad v. 25. SCHAEFER.

P. 792. v. 23. μὴ ἔξεστιν] Post μὴ ἔξεστιν deesse videtur λέγειν aut δημηγορεῖν aut πολιτεύεσθαι vel talis quispiam infinitivus. REISK. Eandem canit cantilenam ad proximum ἐξῇ. Sed talia complementa non desiderat τὸ πάθος Oratoris. SCHAEFER.

P. 792. v. 23. ἐκ] Ante h. v. addit margo Lutetianae τούτοις. Adderem, si margo ille idoneus esset auctor. Verum vel absque eo tamen oratio sibi facile constet atque sit integra. REISK.

P. 792. v. 23. ἐξῇ] Post ἐξῇ videtur aliquis infinitivus desiderari, v. c. γράφειν, *leges et plebiscita ferre vel ferendis adesse*, aut λέγειν, *pro concione dicere*, aut ἐπιτίμοις εἶναι, *salvo iure civili et integro frui*, vel πολιτεύεσθαι, vel tale quid. REISK.

P. 792. v. 25. καὶ ὅταν] Vulg. ὅταν. καὶ ὅταν August. primus et quintus. Copulam addidi. REISK. Nollem addidisset. Asyndetum enim auget gravitatem orationis: tantum abest ut cum Tayloro [ad v. 22.] copulam etiam v. 23. inferciendam putem. Qui libri h. l. καὶ dant, in iis male ortum est e syllaba ultima vocis antecedentis. V. not. ad p. 1206, 1. et Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 672. SCHAEFER.

P. 792. v. 26. ἄνω καὶ κάτω] Copula abest ab August. primo. REISK. Et potest abesse, frustra negante Tayloro ad v. 22. Bekkerus: „καὶ post ἄνω om. k." Delevit p. 544, 1. SCHAEFER.

P. 792. v. 27. ἐστράφθαι] τετράφθαι margo Lutetianae ex Obsop. August. primus et quintus, Bavaricus. REISK. V. Wolfius ad v. 20. τετράφθαι Bekker. ἄνω καὶ κάτω — πάνθ' ὅσα ἂν βούληται στρέφει p. 544, 1. s., ubi libri non variant. SCHAEFER.

P. 793. v. 2. κατέφυγον] Vulg. κατέφευγον. κατέφυγον August. primus et quintus. Dedi κατέφυγον. REISK.

P. 793. v. 6. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς κ. τ. λ.] Citat hunc locum Aristides Τέχν. REISK. Ubinam? Locum Rhetoris frustra quaesivi. SCHAEFER.

P. 793. v. 6. τί γὰρ — νὴ Δία ἀλλὰ —] In Reiskiana haec sic distincta sunt: τί γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρεῖ; ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· τί πεποίηκε, νὴ Δία; ἀλλὰ —. In Bekkeriana sic: τί γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρεῖ; ὧν ὁ πάτὴρ τι πεποίηκε νὴ Δία. ἀλλὰ —. Recte. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 793. v. 7. τί] [τι.] Legere iubet optimus Augustanus: ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ πεποίηκε. A Veneto abest etiam αὐτοῦ. TAYLOR. αὐτοῦ τι absunt ab August. primo et quinto. Falsum est, quod Fabricius ait, αὐτοῦ in August. primo esse. REISK. Vere τι Bekker. simul delens αὐτοῦ. Est haec ὑποφορὰ sic explenda: ἐρεῖ νὴ Δία τι ὧν ὁ πατὴρ πεποίηκε. SCHAEFER.

P. 793. v. 8. ὡς] Abest a Bavarico et Aldina. REISK.

P. 793. v. 8. δηλονότι] δῆλον ὅτι Dindorf. SCHAEFER.

P. 793. v. 10. τεθνάναι] τεθνᾶναι Reisk. SCHAEFER.

P. 793. v. 12. μέτριον.] Male μέτριον; Reisk. SCHAEFER.

P. 793. v. 12. ποῖον;] Omittit August. quintus. REISK.

P. 793. v. 12. ὃν ποῦ βεβίωκεν;] Recte hoc, ut mihi quidem videtur. Vide supra Wolfium ad p. 792, 20. MSti plurimi οὗ, quod eodem recidere iudico: nam οὗ, id est *ubi*, pariter voluerunt. Atqui ita excuderunt Parisienses. Lambinus hic in contrarium prorsus abit. At certe frigidus est sensus, quem ille revocavit et Wolfius interpretando dedit: *ad suam vitam confugiet —? quam? eam, quam* non vixit? *in ea enim, quam vos vidistis omnes, non est talis.* Verte autem: *quam vitam? ubi gentium actam? in ea* *) *enim, quam* hic *egit* coram vobis, *non*

*) Immo *ea.* SCHAEFER.

est talis. TAYLOR. Wolfius: *quam? eam, quam non vixit?* minus ad mentem Oratoris. Vertendum: *qualem? ubi terrarum actam?* JURIN. Vulg. ὃν οὗ βεβίωκεν. ὃν ποῦ βεβίωκεν margo Lutetianae ex Obsop. August. primus et quintus, Paulina, Weimar. οὐ dant Bavaricus et index Paulinae. Et illam lectionem praefert Wolfius in Farragine. Dedi ποῦ. REISK. Pessime Parisina οὗ, quod nusquam est ἐρωτηματικόν. SCHAEFER.

P. 793. v. 12. ὃν] ἓν margo Lutetianae ex indice Paulinae. REISK.

P. 793. v. 13. ὦ τὰν] ᾦ τᾶν Dindorf. SCHAEFER.

P. 793. v. 16. φάσεις] Malim ἀλλὰ φάσεις. REISK. Non opus. V. not. ad p. 794, 22. De v. φάσις v. Photius c. 468. SCHAEFER.

P. 793. v. 17. χωρὶς τούτων] [καὶ χωρὶς τούτου.] Corrige, ut suadent libri meliores, χωρὶς τούτων sine coniunctione. TAYLOR. Vulg. καὶ χωρὶς τούτου. Copulam omittunt August. primus et quintus, qui iidem quoque τούτων dant. Delevi καὶ et τούτου cum τούτων mutavi. REISK. καὶ restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 793. v. 18. καλοὶ κἀγαθοὶ] καλοί τἀγαθοὶ August. primus. REISK.

P. 793. v. 20. ἐξαιτήσονται.] Male ἐξαιτήσονται; Reisk. SCHAEFER.

P. 793. v. 21. — ἀδελφός. τίς — λαχών.] Vulg. ἀδελφός τις οὗτος αὐτῷ ὁ παρὼν καὶ — λαχών. Aristides T. p. 200. sic citat: — ἀδελφός τις αὐτῷ ὁ τὴν καλὴν δίκην αὐτῷ λαχών. Malim verba sic distingui et strui: — ἀδελφός. *Est ipsi frater.* τίς οὗτος; *Quis vel cuias ille?* Responsio: ὁ παρὼν αὐτῷ, *Qui nunc ei advocatus praesto est*, ὁ καὶ λαχὼν [nam ni articulum addis, etiam καὶ erit inutile atque delendum], *idem ille, qui etiam olim aliquando diem ei dixit.* REISK. — ἀδελφός τις οὗτος αὐτῷ, ὁ παρὼν καὶ τὴν καλὴν δίκην αὐτῷ λαχὼν Bekker. Recte. Ac ne forte te offendat sic iunctum τις οὗτος, v. nott. ad p. 547, 13. 15. 574, 17. SCHAEFER.

P. 793. v. 22. τὴν καλὴν δίκην] V. p. 787, 10. SCHAEFER.

P. 793. v. 23. ἀλλ' ἀδελφός γ' ἔστι *) τούτῳ] Vulg. ἀδελφὸς δ' ἐστὶ τούτου. ἀλλ' ἀδελφός γ' ἐστὶ τούτῳ August. primus et quintus. ἀλλ' ἀδελφός ἐστι τούτῳ margo Lutetianae. Correxi ἀλλ' ἀδελφός γ' ἐστι τούτῳ. REISK. ἀδελφὸς δ' ἐστὶ τούτου Bekker. Magis placet quod dedit Reiskius. V. mox v. 26. et not. ad p. 573, 10. SCHAEFER.

P. 793. v. 23. ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος] ὁμομήτριος καὶ

---

*) Reiskiana ἐστι. SCHAEFER.

ὁμοπάτριος August. primus et quintus. REISK. Hoc ordine Dindorf. SCHAEFER.

P. 793. v. 25. καὶ πρὸς] *et praeterea.* SCHAEFER.

P. 793. v. 26. οὑτοσὶ] Vulg. οὗτος. οὑτοσὶ August. primus. REISK. Placet οὗτος. V. not. ad p. 794, 2. SCHAEFER.

P. 793. v. 26. τὰ] καὶ τὰ Bekker. Non imiter. V. p. 733, 25. SCHAEFER.

P. 793. v. 26. ἄλλα] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 793. v. 27. Θεοδωρίδα] [Θεωρίδα.] Harpocratio: Θεωρίς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἡ Θεωρὶς καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν ἕκτῃ γράφει. Qui eam ream fecit, fuit noster ipse Demosthenes, ut docemur a Plutarcho: κατηγόρησε δὲ καὶ τῆς ἱερείας Θεωρίδος, ὡς ἄλλα τε ῥᾳδιουργούσης πολλὰ καὶ τοὺς δούλους ἐξαπατᾷν διδασκούσης, καὶ θανάτου τιμησάμενος ἀπέκτεινε. Codd. Barocc. et Aug. legunt Θεοδωρίδα. TAYLOR. Vulg. Θεωρίδα. Θεοδωρίδα August. primus. Citat hunc locum Harpocration v. Θεωρίς. Ego tamen lectionem Θεοδωρίδα praefero. REISK. V. Photius c. 71. SCHAEFER.

P. 793. v. 27. Δημνίδα] Δημνίαν August. primus et quintus, Barocc. REISK. Δημνίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 794. v. 2. οὑτοσὶ] οὗτος Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. Placet. V. not. ad p. 793, 26. SCHAEFER.

P. 794. v. 4. ἐπίληπτος] V. Lennepius ad Phalar. p. 342. SCHAEFER.

P. 794. v. 4. ὁ φαρμακὸς] Vide Hermogenem p. 255. et 257. Didymum Demosthenis Scholiasten apud Harpocrationem in v. Etymolog. M. p. 788., ubi scribitur mendose: οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσει ὁ φαρμακός. Suidas etiam et Harpocratio legit ἐξαιρήσεται. TAYLOR. Item vetus Lexicon apud Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 485. Citat hunc locum Harpocration v. Φαρμακός. REISK. Add. Photius c. 467., qui et ipse habet ἐξαιρήσεται. Sed Etymolog. M. ἐξαιρήσας, non ἐξαιρήσει. SCHAEFER.

P. 794. v. 5. λοιμός;] λοιμός, Bekker. SCHAEFER.

P. 794. v. 6. ὃς — τετίμηκεν] [ὃς αὐτὸς αὐτὸν θανάτου τετίμηκεν.] Lego αὐτῷ θανάτου. WOLF. αὐτὸν Ald. αὐτῷ Barocc. Aug. TAYLOR. Vulg. ὃς αὐτὸς αὐτὸν θανάτου τετίμηκεν. αὐτῷ θανάτου August. primus et quintus, Lessing. αὐτῷ θανάτῳ Bavaricus, sed super primo ῷ erat ὸν superscriptum (id est αὐτὸν), quod est in Aldina. Correxi αὐτῷ. Subaudi ζημίαν. REISK. Verum est αὐτῷ, Aristogitoni. *qui eum ipse, cum in tale crimen vocaret, capite damnandum censuit.* Plato Legg. II. p. 659. HSt. αὐτοὶ αὐτοὺς οἱ θεαταὶ παιδεύουσι. — Citant haec verba Anecd. Bekk. p. 175, 14. SCHAEFER.

P. 794. v. 7. ἔλαχε] ἔλαχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 794. v. 11. ἔλεον, συγγνώμην, φιλανθρωπίαν] [ἔλεον, συγγνώμην καὶ φιλανθρωπίαν.] ἔλεος, συγγνώμη καὶ φιλανθρωπία Lambinus. TAYLOR. Vulg. ἔλ., σ. καὶ φ. καὶ abest ab August. primo et quinto. Delevi. Lambinus, qui accusativos hos mutatos nominativis mallet, non animadvertit praecessisse ἔχων. REISK. Hoc quidem, credo, Lambinus animadvertit: sed maluit nominativos, quod responsionis eundem quem interrogationis (τί οὖν λοιπόν;) casum esse debere arbitraretur. Scilicet fugit eum vis attractionis, qua factum est, ut nominativus transiret in casum obliquum. V. not. ad p. 462, 18. 572, 6. SCHAEFER.

P. 794. v. 12. οὐδ' — οὐδὲ] Recte οὔθ' — οὔτε Bekker. SCHAEFER.

P. 794. v. 15. νόμον] ἔρανον dicit Demosthenes p. 547, 11. 574, 11. Noster gravius νόμον. SCHAEFER.

P. 794. v. 15. καθ' ἁπάντων] κατὰ πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 794. v. 17. πότερ'] Vulg. πότερον. πότερ' August. primus et quintus. REISK. πότερον Bekker. SCHAEFER.

P. 794. v. 20. κακὰ] κατὰ August. quintus. REISK.

P. 794. v. 22. ταῦτα γεωργεῖ] Malim καὶ γὰρ ταῦτα γεωργεῖ aut ταῦτα γὰρ γεωργεῖ. *hic enim ei est fundus, quem excolit, haec negotiatio, qua exercenda quaestum facit.* REISK. Identidem infercit quae elevent pondus orationis. SCHAEFER.

P. 794. v. 22. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται.] Absunt ab August. primo et quinto. REISK.

P. 794. v. 22. ὁ δὲ δὴ παμπόνηρος κ. τ. λ.] [ὁ καὶ δὴ παμπόνηρος κ. τ. λ.] Impedita satis et obscurior sententia. In MStis legitur: ὁ δὲ τοιοῦτος ποῖός τις καλοῖτ' ἂν δικαίως; ὁ τρισκατάρατος, etc. Quod probo. Tum autem inducenda sunt illa in exitu orationis, οὐχ ὁ τοιοῦτος; TAYLOR. Locum hunc sic exhibent August. primus et quintus: ὁ δὲ τοιοῦτος ποῖός τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καλοῖτ' ἂν δικαίως. Bene habet vulgata, tametsi acriter oppugnata. Sententia haec est: Homo, qui vulgo ὁ παμπόνηρος appellatur, modis omnibus nequam, ὁ τρισκατάρατος, ter diris devotus dignusque qui diris ter devoveatur, hostis vulgo sic dictus publicus, cui est animus erga omnes malevolus, acerbus, infestus, cui omnes nolunt terram neque fructus et annonas superstiti proferre neque locum sepulturae defuncto dari, qualem illum esse, hoc est, quibus moribus praeditum, vobis, Athenienses, par esse videtur, quo nomina ista tam praeclara iure mereat? Nonne vobis videtur ille haec nomina merere, qui huic moribus sit similis? REISK. Verborum τὸ ἑξῆς sic habet: ποῖός τις δικαίως ἂν καλοῖτο ὁ παμπόνηρος ἄνθρωπος, ὁ τρισκατάρατος, κ. τ. λ. Post verba appellandi articulum addi praedicato tam notum esse arbitror, ut verbo monuisse satis habeam. Tirones consulant Matthiae Gramm. Gr. § 266. p. 874. Sed locus adhuc laborat ab inter-

P. 795. v. 25. οὑτωσὶ] Vulg. οὗτοσὶ. οὑτωσὶ August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 795. v. 27. ἔστε] Vulg. ἐστι. Quod non damno. Melius tamen conveniat ἔστε. *neque enim vos estis aerarii, (absit,) neque mihi vos esse videmini.* Et hoc dedi de meo. REISK. ἐστι Bekker. SCHAEFER.

P. 795. v. 27. μὴ] μήτε August. primus et quintus. μηδὲ Lessing. REISK. μήτε Bekker. deletis parentheseos signis. SCHAEFER.

P. 795. v. 28. ἐν τούτοις] in hac iudicium circumstante turba. Ore manuque orator eos demonstrabat haec verba pronuncians. Vel potius: inter hos nulla sua culpa, sed ex mera humanitate et benevolentia aerarios factos. REISK. Posterius verum. SCHAEFER.

P. 796. v. 1. τούτοις, — τούτου τοῦτον —, τοῦτο] V. Melet. Crit. p. 133. τούτου τοῦτον p. 773, 28. τούτῳ διὰ τοῦτον p. 797, 22. παρὰ τούτου τούτῳ p. 846, 28. SCHAEFER.

P. 796. v. 1. ὡς — μισεῖν] ὑπὲρ τούτου, huius sui amici aut necessarii causa vel gratia. τοῦτον, hunc Aristogitonem. ὡς hic loci idem atque ὅτι significat. REISK.

P. 796. v. 2. ἐγγύαι] Vulg. αἱ ἐγγύαι. Articulum omittunt August. primus et quintus. Delevi. REISK.

P. 796. v. 3. γίγνονται καὶ ὀφλήματ' ἴδια] Lego γίγνονται ὀφλήματα ἴδια. et p. 797, 12. ταῦθ' οὗτος μονονού. WOLF. Amplector potius vulgatam lectionem impressorum, Felic. Manut. et Lutet., γίγνονται καὶ ὄφλ. ἴδ. Eamque satis bene reddit versio Wolfiana. TAYLOR. Wolfius καὶ e sua editione exterminavit. REISK. Vellem accederet librorum auctoritas: nam mihi quoque copula displicet. Conf. not. ad p. 792, 25. SCHAEFER.

P. 796. v. 3. οἷς] Refer ad ὀφλήματ' ἴδια. SCHAEFER.

P. 796. v. 6. αὐτῷ] [αὑτῷ.] ἑαυτῷ Barocc. TAYLOR. ἑαυτῷ August. primus et quintus. REISK.

P. 796. v. 7. οὐ γάρ ἐστιν ὅμοιον] οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 796. v. 7. Ἀριστόγειτον] Ἀριστογεῖτον Bekker. V. not. ad p. 795, 13. SCHAEFER.

P. 796. v. 7. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Wolfius: *neque multis verbis est opus.* Vide supra ad p. 795, 24. Tu vertes: *Neque enim idem est; longe abest.* TAYLOR.

P. 796. v. 7. γράψαντα σὲ] γράψαντά σε Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 796. v. 10. ἐπὶ ταύτῃ τεθνάναι] τεθνάναι ἐπὶ ταύτῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 796. v. 13. πρὸς ἀλλήλους] Omnia inter hoc πρὸς ἀλλήλους et alterum proximum insequens v. 16. interiecta desunt August. primo, oculo librarii ab uno superiori ad alterum inferius aberrante. Sed sunt in August. quinto: unde constat, quin-

tum e primo non esse transscriptum, quod alias facile suspiceris ex illa tam constanti amborum codicum in lectionibus concordia. REISK.

P. 796. v. 15. τὸ καθ' αὑτὸν] Absunt ab August. quinto. REISK.

P. 796. v. 15. ἴδοιτ' ἂν] ἴδοιτε δ' ἂν August. quintus. REISK. Bekkerus: „ἴδοιτ'] ἴδοιτε δ' k. et γρ. S." Satis placet. Itaque interpungam: — τὸ καθ' αὑτόν. ἴδοιτε δ' ἂν ἐντεῦθεν. Sic periodus ἔπειθ' ὅτι — τὸ καθ' αὑτόν superiori periodo πρῶτον μὲν ὅτι — οὐδὲ προσηκόντως syntactico habitu tam concinne exaequatur, ut non possit concinnius. SCHAEFER.

P. 796. v. 16. πρὸς ἀλλήλους] Absunt ab Aldina et Bavarico. REISK.

P. 796. v. 23. ὅπως] Corrige operarum turpe vitium sic, ut legas ὅμως. SCHAEFER.

P. 796. v. 23. ὅσ' ἂν πράττωσιν] Haec qualia oporteat intelligi, indicatur v. 26. s. SCHAEFER.

P. 796. v. 26. παιδιὰν] παιδιᾶς margo Lutetianae e Paulina. Verba ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας absunt ab August. primo et quinto. REISK.

P. 797. v. 1. τοῦτον] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 797. v. 3. ὥστε] Vulg. ὥσπερ. Sic correxit Weimaranus Aldinae ὅπερ vitiosum. ὥστε margo Lutetianae e Paulina, August. primus et quintus: et hoc iudicat Wolfius quoque in Farragine rectius. ὅπερ Bavaricus, sed in margine legitur γρ. ὥσπερ. Correxi ὥστε. *ut, quomodo vulgari proverbio dicitur, videntes nil videant et audientes nil audiant.* REISK. V. not. ad p. 1200, 10. Addenda ad Gregor. Corinth. p. 888. et not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 30. Polybius XXVIII. 7. 13. ἄλλως περ καὶ μέλλοντας —. Vere Reiskius corrigit ἄλλως τε κ. μ. SCHAEFER.

P. 797. v. 5. ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν] *Seeing ye shall see and not understand.* Ita N. T. scriptores. Plutarchus de Liberor. Educat. circa finem: ὡς ἔνια τῶν πραττομένων ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν καὶ μὴ ἀκούειν ἀκούοντας. TAYLOR. *in Schedis.*

P. 797. v. 5. ὁρῶντας — ἀκούοντας] ὁρῶντες — ἀκούοντες Bavaricus: sed super utroque ε superscriptum est α. REISK. Nominativos praefero. SCHAEFER.

P. 797. v. 6. καὶ φυλαττόμενοι] Vulg. φυλαττόμενοι. καὶ φυλαττόμενοι August. primus et quintus. Particulam addidi. *ut moribus suis prodant, se cum cavere, tum pudere:* cavere, ne deprehendantur in aliqua re, quae vitio ipsis vertatur; pudere, cum deprehensi fuerint. REISK.

P. 797. v. 11. μεταῤῥιπτεῖ] Vulg. μεταῤῥίπτει. μεταῤῥιπτεῖ

August. primus et quintus. Correxi μεταῤῥιπτεῖ, a verbo contracto in έω exeunte. REISK. μεταῤῥίπτει Bekker. V. Bekkerus ad Theognid. 175. SCHAEFER.

P. 797. v. 12. καὶ] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 797. v. 13. οὗτος] Ita Barocc. Bodlei. margo Paris. cum Lambino: Editi οὕτω. Vide supra ad p. 796, 8. TAYLOR. Vulg. οὕτω. οὗτος margo Lutetianae et index Lambini, August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 797. v. 13. μονονοὺ] μόνον οὐ Bekker. SCHAEFER.

P. 797. v. 13. κώδωνας ἐξαψάμενος] V. Interpretes ad Longinum p. 357. s. edit. Weisk. SCHAEFER.

P. 797. v. 13. οὐ πρύτανις, οὐ κῆρυξ] Videntur haec membra transponenda: οὐ κῆρυξ, οὐ πρύτανις. Ascendit enim ab inferioribus dignitate ad superiores. A praecone transit ad senatorem, ab hoc ad principem senatus, postremo loco cunctum collegium senatorium complectitur. REISK.

P. 797. v. 15. κῆρυξ] κήρυξ Reisk. et Dindorf. SCHAEFER.

P. 797. v. 17. λυπηθεὶς — εἴπῃ] εἴπῃ continuo post λυπηθεὶς posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 797. v. 17. Τουτονὶ δὲ] Vulg. τουτονὶ. Addunt δὲ August. primus et quintus. Addidi. Circa h. l. addit Lessing. λείπει. Verba illa, τουτονὶ δὲ ταῦτα ποιεῖν, sunt materialiter accipienda pro fictitia oratione civis alicuius Atheniensis antiquis moribus indignantis, Aristogitonem ita in remp. grassari, et sic stomachantis: *Itane vero? istumne istaec designare?* Subaudi ἐάσομεν; *sinemus?* aut ἀνεκτόν ἐστι; *tolerandum est?* aut ἐξέσται; *licebit?* aut οὐκ ἀνάξιόν ἐστι; *non indignum est?* aut tale quid. Cui alius aliquis, homo paulo improbior, flagitiis Aristogitoni similis et culpa cognatus, occurrit: *Quid tu tibi vis, mi homo? Non iste et iste item aerarius est?* Quibus cum verbis una nominat hunc vel illum, inimicum sibi, studio, sed illo paulo incautiore, de amicis et necessariis bene merendi aerarium factum. REISK. Male Reiskius ait infinitivum illum, ἀποστατικῶς, ut loquuntur, usurpatum, *materialiter* accipi debere. Quippe hoc adverbio Grammatici sensu longe diverso utuntur: videturque Reiskius Hoogeveeni annotationem ad Vigerum p. 16. s. aliud agens legisse. Recte autem explevit locutionem ellipticam. SCHAEFER.

P. 797. v. 17. ταῦτα] Wolfius: *eum talia et talia dicat agere, cum debeat aerario.* Parum exacte. *Si quis igitur vestrum motus eius petulantia conqueratur, eum istiusmodi facinora patrare, adeoque* (vel *atque etiam*) *cum sit aerario obstrictus,* caetera. Atque ad eum sensum exemplaria nostra pungi curavimus. TAYLOR.

P. 797. v. 18. τῷ δημοσίῳ;] τῷ δημοσίῳ, Bekker. Recte. Tales enim enuntiationes non sunt ἐρωτηματικαί, sed σχετλιαστικαί, quibus vulgo adpingunt signum exclamationis. SCHAEFER.

P. 797. v. 18. *Τί δ'; οὐ καὶ ὁ δεῖνα, —*] Apparet hunc locum esse mutilatum. Sententia certe est, Aristogitonis exemplo cives sua crimina communicare cum aliis et ita propagari lites. Ad quam planius exprimendam verba quaedam desunt. WOLF. Nihil simplicius loci huius vera mente, nihil Wolfii explicatione et suspicionibus futilius. *Cum cives Aristogitoni petulantiam exprobrant atque insuper petulantiam hominis, qui publico erat obaeratus, ibi, arrepta occasione inimicos suos sugillandi, Quid? ait, egone debeo solus? Annon obaeratus est quoque Simo et Pamphilus et Charidemus?* Lege autem τὸν ἐχθρὸν ἕκαστον εἰπὼν (vel ὑπειπὼν, ut MSti fere omnes, cordate sane et feliciter!) τὸν ἑαυτοῦ. TAYLOR. Recte habet φησὶν in constructione cum ἕκαστος copulandum. Taylorus loci huius sententiam non est consecutus, et tamen in bonum Wolfium invehitur: quod eum profecto non decebat, qui nihilo meliora quam is, quem reprehendit, et vel peiora etiam afferret. Mihi quidem Wolfii memoria sancta est et esse debet omnibus, quotquot amant Demosthenem, de quo ille est immortaliter meritus: tametsi caeteroquin Taylori merita de nostro, nescio an Wolfianis multo inferiora, cum agnosco, qua par est, tum gratus iis utor. Reddam huius loci sententiam paulo liberius: Si contingat, ut vestrum aliquis ab insolentia et audacia Aristogitonis commotus in eiusmodi orationem stomachi plenam erumpat: Itane vero nos patiemur hunc tanta facinora perpetrare? tum occurret alius atque alius ei sic: Non item iste et iste debet aerario? et tum nominat unusquisque eorum, qui hac oratione utuntur, aliquem sibi inimicum. REISK. Ego vero Taylorum sequor, qui unus omnium loci sententiam perspexit. φησὶν enim intelligi oportere de Aristogitone non dubitabit qui periodum diligenter perlegerit. Sic autem ἕκαστος mutandum esse in ἕκαστον ita liquet, ut nihil possit esse manifestius. Accedit librorum perbonorum auctoritas. Scilicet Bekkerus „ἕκαστον" inquit „S. Y. O. v." Nec, puto, quenquam offendet quod ἕκαστον postpositum est: nam etsi usitatior verborum ordo poscere videatur ἕκαστον τὸν ἐχθρὸν, tamen etiam alterius ordinis exempla passim occurrunt. Sic p. 601, 7. *περὶ τῶν ἀδικημάτων ἑκάστων. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου* p. 816, 13. 17. s. 1074, 22. *τῆς ἐλαίας ἑκάστης* p. 1074, 23., pro quo mox v. 26. *καθ' ἑκάστην ἐλαίαν.* V. not. ad p. 247, 21. 310, 8. 1214, 21. 28. SCHAEFER.

P. 797. v. 18. δ'] Immo δέ. SCHAEFER.

P. 797. v. 20. *ὑπειπὼν*] Vulg. *εἰπών. ὑπειπὼν* margo Lutetianae, August. primus et quintus, Bavaricus. Correxi *ὑπειπών*, quod hic loci significat *addens iam dictis.* REISK. V. Taylorus ad v. 18. et Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 177. Sed *ὑπειπὼν* significat idem quod alibi, *praefatus.* Scilicet ubi nunc positum est indefinitum ὁ δεῖνα, ibi, h. e. ante verbum ὀφείλει, audiebatur pronuntiatum nomen inimici, quem ut sui similem Aristogito tangere vellet. SCHAEFER.

P. 797. v. 22. τοῦτον] Restitui ex editis et MStis. τούτων Wolfius. TAYLOR.

P. 797. v. 23. παράδειγμα] Mihi quidem nec παράδειγμα nec παράγγελμα nec ἀδίκημα satis placet. Ac fieri potest, ut aliquid desit. WOLF. ἀδίκημα MSti Ven. Barocc. Bodlei. Lindenbr. Obsop. Ital. margo Benenati. TAYLOR. ἀδίκημα margo Lutetianae ex Obsop. August. primus et quintus, Lessing. παράδειγμα bene habet. *exemplum*, *documentum*, unde cognoscatur, quomodo in causa quaque dubia et controversa decernendum, pronunciandum, agendum sit, et quod poenarum genus in sontes statuendum. REISK. ἀδίκημα Bekker. Recte. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 797. v. 25. ἐκ τῶν νόμων] Scilicet *repetitum*. REISK. Immo sensus: *cum hominem legibus ita convictum maleficii teneant, ut negare non possit.* SCHAEFER.

P. 797. v. 26. θανάτου αὐτῷ] αὐτῷ θανάτου Bekker. SCHAEFER.

P. 797. v. 27. οὐ] μὴ August. primus et quintus. REISK. Recte μὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 798. v. 1. βελτίστους] βελτίους August. primus et quintus. REISK.

P. 798. v. 6. τοὺς] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Bekkerus: „τοὺς ante ἐξαγίστους om. S. Y. O. k." Iure delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 798. v. 6. τάς γε συμφορὰς] [τάς τε συμφοράς.] Forte addendum καὶ τὰς τιμωρίας. Nisi legas τάς γε σ. WOLF. Recte sane. Et quanquam Barocc. habeat τάς γε, caeteri tamen omnes, credo, constanter τάς τε, et margo Paris. addit, quod Wolfius addi voluit. TAYLOR. Vulg. τάς τε συμφοράς. Post καὶ τὰς τιμωρίας addere quosdam καὶ τὰς κολάσεις testatur Wolfius in Farragine. Correxi τάς γε συμφοράς. Quod γε foret necessarium tamen, etiamsi verba καὶ τὰς τιμωρίας e margine addantur. REISK.

P. 798. v. 8. πάντας] ἅπαντας Bekker. SCHAEFER.

P. 798. v. 13. πάντα] [ταῦτα.] Vel πάντα potius, ut Ven. Barocc. Aug. margo Benenati. Quod haud paulo melius. TAYLOR. Vulg. ταῦτα. πάντα August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 798. v. 18. [ἄγειν,]] Abest ab August. primo et quinto. Minus sana haec videntur. Quid enim sibi volunt λέγειν et ἄγειν in hoc flagitiorum consortio? Suspicor ἄγειν natum e λέγειν et fuisse in codd. quibusdam, non αἰτιᾶσθαι, quod est in nostris, sed αἰτίας λέγειν. Deleantur itaque ista duo vocabula per me licet. Et ἄγειν quidem iam uncis inclusi. REISK. λέγειν ne sollicites. V. p. 768, 22. 25. SCHAEFER.

P. 798. v. 18. ἅπας] Obsop. ἅπαντας. WOLF. Cum Obso-

poeo excudit, cum caeteris omnibus (ἅπας enim omnes mordicus tenent) interpretatur Wolfius noster. TAYLOR.

P. 798. v. 20. ταχύ γ' ἂν φροντίσειέ—] V. not. ad p. 581, 28. SCHAEFER.

P. 798. v. 20. τι] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 798. v. 21. ἀνίατον, ἀνίατον] [ἀνίατον.] ἀνίατον, ἀνίατον maiori cum vehementia et spiritu legunt Ald. Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. TAYLOR. Vulg. ἀνίατον, ὦ ἄ. 'Α. ἀνίατον ingeminant August. primus et quintus, uterque sine ὦ, quod Fabricius de suo admensus est: item Bavaricus. ἀνίατον alterum omiserunt operae Wolfianae seu Wolfius ipse exterminaverat. Correxi ἀνίατον, ἀνίατον, ἄνδρες 'Αθ. Acrem et vehementem gravemque reddit orationem cum iteratio eiusdem verbi gravissimi tum omissio exclamationis ὦ. REISK. Bene iteravit ἀνίατον. Sed ὦ an recte deleverit dubites: tot occurrunt exempla huius particulae per scribarum socordiam omissae. SCHAEFER.

P. 798. v. 22. τὸ] Omittunt August. primus et quintus. REISK.

P. 798. v. 22. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ, κ. τ. λ.] V. Hemsterhusiana in Schraderi Emendatt. p. 100. repetita in editione Burmanniana Propertii p. 922. SCHAEFER.

P. 798. v. 22. οἱ ἰατροὶ] Vulg. ἰατροί. οἱ ἰατροὶ August. primus et quintus. Addidi articulum. REISK.

P. 798. v. 23. τῶν ἄλλων ἀνιάτων] Vulg. τῶν ἀνιατωτάτων. τῶν ἄλλων ἀνιάτων August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 798. v. 25. ἀπέκαυσαν] Malim ἐπέκαυσαν. Nam de ambustione artuum, quae fit a medicis, non ἀποκαίειν usurpatur, quod meminerim, sed ἐπικαίειν. REISK. Vulgatam tuetur Garatonius ad Ciceron. Philipp. T. II. p. 253. citans Xenophontis Memorab. I. 2. 54. et Plutarchi V. Cat. mai. cap. XVI. SCHAEFER.

P. 798. v. 26. ῥίψαι] ῥῖψαι Bekkeri Berolin., sequente Dindorf. SCHAEFER.

P. 798. v. 27. μήτ' ἰδίᾳ μήτε δημοσίᾳ] [μήτε δημοσίᾳ.] Forte addendum μήτ' ἰδίᾳ. WOLF. ὃ μήτε ἰδίᾳ μήτε δημοσίᾳ γένοιτο MSS. Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. cum edit. Lutet. TAYLOR. μήτ' ἰδίᾳ absunt ab Aldina, cui Lessing. addidit. REISK.

P. 798. v. 28. πώποθ' ὑμῶν ἴσως] πώποτ' ἴσως ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 1. μήτε] μηδὲ Bavaricus. REISK. μηδὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 1. [ποτέ]] Abest ab August. primo et quinto Uncis inclusi: satis enim est id, quod p. 798, 28. praecessit. REISK. Particulam omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 2. ἐπὰν ἴδητε] ἂν εἴδητε August. primus. ἂν ἴδητε August. quintus. REISK.

P. 799. v. 2. ἀποκτείνετε] Vulg. ἀποκτενεῖτε. ἀποκτείνετε August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 799. v. 5. ἴδητε] εἴδητε August. primus a prima manu: sed e diphthongo post erasa est prior litera ε. REISK.

P. 799. v. 5. μή ποτε] Pro μὴ ἕως. WOLF. Recte μὴ πότε Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 5. δήξεται] Vulg. δήξετε vitio typographico. δήξεται August. primus et quintus, Aldina, Paulina. δήξηται Bavaricus. REISK.

P. 799. v. 6. αἰεὶ] ἀεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 7. ἐμαρτύρετο] ἐμαρτύρατο August. primus et quintus. REISK.

P. 799. v. 8. γ'] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 10. ἐκείνων] τὰς ἐκείνων (articulo iterato) August. primus et quintus. REISK. τὰς ἐκείνων Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 10. οὐδ' ὁ χρόνος] Vulg. οὐδὲ χρόνος. οὐδ' ὁ χρόνος August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 799. v. 12. τοῖς συκοφάνταις] Vulg. συκοφάνταις. τοῖς συκοφάνταις August. primus et quintus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 12. συνεργεῖν] συνερεῖν August. primus et quintus. Quod negat Fabricius seu Wolfius sibi placere. REISK.

P. 799. v. 12. συνεργεῖν διδόντες ἑαυτοὺς] οὐ παρέσχον ἑαυτοὺς συμπράττοντας τοῖς συκοφάνταις. WOLF.

P. 799. v. 16. ἅπαντες] πάντες Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 16. ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων] Vide Victor. Var. Lect. XXIV. 9. TAYLOR.

P. 799. v. 16. ἓν] Vulg. ὂν. ἓν August. primus et quintus, Bavaricus, Weimaranus. Et sic correxi. Editum errori typographorum imputabimus. REISK.

P. 799. v. 18. περιεστηκότες] Vulg. προεστηκότες. περιεστηκότες August. primus et quintus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 799. v. 20. τὸν παριόντα] Vulg. τὸν περιόντα. τὸν παριόντα Bavaricus. παρόντα August. primus sine articulo. τὸν παρόντα August. quintus. Correxi τὸν παριόντα. REISK.

P. 799. v. 21. ἀποψηφισαμένους] ἀπεψηφισμένους August. primus et quintus. REISK.

P. 799. v. 21. τί οὖν — Ἀθηναῖοι] Vulg. τί οὖν ἐρεῖτε, ὦ ἄ. Ἀ. Post τί οὖν ἐρεῖτε addunt iteratum τί ἐρεῖτε August. primus

et quintus, sed sine μὲ, quod, ut et secundum οὖν, Fabricius de suo admensus est. REISK. Alterum τί ἐρεῖτε delevit Bekker. Iteratum non displicet: amatque Orator huiusmodi repetitiones. V. p. 800, 5. SCHAEFER.

P. 799. v. 23. κοίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς] Tria postrema verba videntur aut e varia lectione aut e scholio irrepsisse. REISK. Neutrum puto; neque haec sunt ταυτολόγα. SCHAEFER.

P. 799. v. 25. ἀντιβλέψεσθε] ἀντιβλέψετε August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. Oblitus est corrigere: aut, si correxit, operae non paruerunt. ἀντιβλέψετε Bekker. βλέψονται supra v. 20., omnibus libris hac in forma consentientibus. Atque ἀντιβλέψεσθε hic videtur legisse Synesius, e quo H. Stephanus Thes. c. 2749. D. citavit: τίσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντιβλέψεται; SCHAEFER.

P. 799. v. 25. τὸ Μητρῷον] ubi leges servabantur. V. Photius c. 197. ex τῇ πρωτολογίᾳ haec citans: τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μητρῴῳ. SCHAEFER.

P. 799. v. 26. δήπου γε] Vulg. δήπου. Addunt γε August. primus et quintus. Addidi. REISK. In encliticae locum εἰς suffecit Bekker. SCHAEFER.

P. 799. v. 26. ὥσπερ] ὡς simplex August. quintus. REISK.

P. 799. v. 27. πορεύσεται] πορεύεται August. primus et quintus. REISK.

P. 799. v. 27. νῦν] Bekkerus; „τοίνυν Y." Scribendumne ταννῦν? V. Melet. Crit. p. 67. et not. ad p. 621, 9. 962, 20. 1070, 23. SCHAEFER.

P. 799. v. 28. τὴν] Omittunt August. primus et quintus. REISK.

P. 800. v. 2. εὔξεται] Malim εὔξεσθε. Nam id postulat praemissum ἀναβαίνοντες. REISK. Non deterius est εὔξεται relatum ad propius ἕκαστος. SCHAEFER.

P. 800. v. 2. πατρὸς] Bekkerus: „ἀδελφοῦ correctus k." Nec potuit aliter Orator scribere: quippe Aristogitonis pater non erat amplius in vivis. V. p. 787, 2. SCHAEFER.

P. 800. v. 3. τοῦ χρηστοῦ] ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς οὑτοσὶ p. 787, 10. SCHAEFER.

P. 800. v. 5. ἢ τί ἐρεῖτε, ὦ ἄνδρες] τί δ' ἐρεῖτ' ἄνδρες August. primus et quintus. REISK.

P. 800. v. 5. τί ἐρεῖτε — τί φήσετε;] τί ἐροῦμεν, ἢ τί φήσομεν — p. 99, 8. Num etiam ibi scribemus τί ἐροῦμεν; τί φήσομεν —? SCHAEFER.

P. 800. v. 6. ἀποψηφισαμένους] Obsop. ἀπεψηφισμένους. WOLF. Similiter Barocc. et Bodlei. TAYLOR. ἀπεψηφισμένους August. primus et quintus. REISK.

P. 800. v. 7. τολμήσων] τολμήσειν Aldina. REISK.

P. 800. v. 10. βουλησόμενος] βουλόμενος August. primus et quintus. REISK.

P. 800. v. 10. ἀποψηφίσασθαι] [καταψηφίσασθαι.] ἀποψηφίσασθαι Ven. Barocc. Lindenbr. Aug. Ital. et margo Paris. TAYLOR. Vulg. καταψηφίσασθαι. ἀποψηφίσασθαι August. primus et quintus. Margo Bavarici sic dat: γρ. ἕκαστος φήσει ἀποψηφίσασθαι. Substitui ἀποψηφίσασθαι. Vulgata si servetur, necesse foret legi: ἀλλ' οὐκ αὐτὸς φήσων καταψηφίσασθαι; *Ecquis non multo magis esset affirmaturus, Aristogitonem a se esse condemnatum?* Sed praestat id, quod reposui. *Sed* [scilicet φήσετε, id quod e superioribus tacite debet repeti] *dicetis singuli quique vos, a vobis eum non esse absolutum. Unusquisque vestrum seorsim et viritim interrogatus negabit Aristogitonem a se esse absolutum.* Possit quoque varians lectio e margine Cod. Bavar. adsciscì. REISK. Mihi scribendum videtur: ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἕκαστος φήσει καταψηφίσασθαι; Conf. variet. lect. Bekk. SCHAEFER.

P. 800. v. 11. καταρᾶσεσθε] [καταρᾶσθαι.] Lege καταρᾶσθε, ut margo Morelii habet. Codd. Barocc. Bodlei. et Aug. καταράσεσθε. TAYLOR. Vulg. καταρᾶσθαι. καταράσεσθε August. primus. καταράσασθε August. quintus. καταρᾶσθαι si servetur, necesse sit ἀνάγκη addi. οὐκοῦν ἀνάγκη καταρᾶσθαι —. *Ergo necesse vobis erit diras in eos pronunciare, si qui Aristogitonem absolverint.* Sed correxi καταράσεσθε, quod ad sententiam idem est. REISK.

P. 800. v. 11. ἀποψηφισαμένοις] ἀπεψηφισμένοις Barocc. et Aug. TAYLOR. ἀπεψηφισμένοις August. primus et quintus. REISK.

P. 800. v. 11. τὸ πιστὸν] τὸ πιστὸν August. primus et quintus. REISK. Hoc cur enotaverit quis dicat? Sed Bekkerus: „τὸ om. k.“ Suspicor igitur etiam Augustanos Codices carere articulo. SCHAEFER.

P. 800. v. 12. οὗτος] Scilicet ὁ ἀποψηφισάμενος. *se non esse eum, qui Aristogitonem absolverit.* REISK.

P. 800. v. 12. ἐστι] ἐστιν Bekkeri Berolinensis, sequente Dindorfio. SCHAEFER.

P. 800. v. 13. ἅπαντας] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 800. v. 17. ἐφῖκται γὰρ, ἐφῖκται πάντων] [ἐφῖκται γὰρ πάντων.] In antiquo vehementius sic: ἐφῖκται γὰρ, ἐφῖκται πάντων ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη. *Pervenit enim, pervenit ad omnes huius improbitas.* Facere autem eam repetitionem ad epitasin obscurum opinor esse nemini. OBSOP. ἐφῖκται secundum abest ab Aldina et Bavarico. Addidit Lessing. REISK.

P. 800. v. 18. πονηρίας] In hac voce desinit in August. primo haec oratio: reliqua deficiunt. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM II. CONTRA ARISTOGITONEM.

P. 800. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΔΕΥΤΕΡΟΣ.*] Quanquam hanc Orationem multi negent esse Demosthenis, quod in ea nihil dignum sit Demosthenis eloquentia, de quo meum non est pronunciare aut iudicium facere, tamen cum multis in locis apud Aldum corruptissime excusa legatur, nolui illam qualemcunque praeterire. Itaque quicquid invenire potui, libens et diligenter annotavi inque medium contuli. Sic enim de graecis scriptoribus sentio, nullius orationes sine aliquo fructu legi posse, ideoque nullas respuendas. OBSOP. V. Dionysius Halic. T. VI. p. 1126. s. R. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 37. 414. et not. ad Titul. Orat. I. p. 770. Demosthenis non esse ita liquet, ut qui pro genuino eius foetu habeat nihil Demosthenici legisse videatur. SCHAEFER.

P. 800. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΔΕΥΤΕΡΟΣ.*] *ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Β.* Bekker. SCHAEFER.

P. 800. v. 1. *καὶ ὀφείλει*] Vulg. ὀφείλει. καὶ ὀφείλει August. primus et quintus. Copulam addidi. REISK.

P. 800. v. 3. [*ἐν τῷ δήμῳ*]] Tria haec verba desunt August. primo et quinto, Bavarico, Aldinae. Uncis inclusi. REISK. Uncos removit Dindorf. Mihi etiam videntur profecta ab interpretante. SCHAEFER.

P. 800. v. 3. *τοῖς τοιούτοις λέγειν*] *λέγειν τοῖς τοιούτοις* Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 1. *ἄνδρες δικασταί*] *ὦ ἄνδρες δικασταί* Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 1. *δικασταί*] Abest ab August. quinto. Sed plerumque soleo has allocutionum varietates ut res minimi momenti silentio praeterire. REISK.

P. 801. v. 5. *βλάπτεσθαι*] Interpres recte ad sensum: *per hos maximas resp. clades accipit.* uti profecto eum decebat. Sed Graeca vitiosa sunt et perquam incommode abest vox necessaria. Repone itaque *μάλιστα. διὰ γὰρ τούτους τὰ κοινὰ καὶ μάλιστα βλάπτεσθαι πέφυκεν, ἂν ὦσι φαῦλοι, καὶ τὰ μέγιστα πάλιν ὠφελεῖσθαι, ἐὰν ὦσιν ἐπιεικεῖς.* Vix satis erat dicere *βλάπτεσθαι*, ubi quaeritur de gradu et intensione *βλάβης*, et unde resp. *gra-*

…301. v. 20. *βραδείας ἐποίησε*] *ἐποίησε βραχείας* (*parvas*) …rimus et quintus. REISK. *ἐποίησε βραδείας* Bekker.

…21. *δημαγωγοῖς ταχείας*] In August. quinto est … *χρόνον*, sic ut *τρα* finiat versum, tum inci… …um librarium pro *ταχείας* dare voluisse *τρα*… …raetervidisse: quod ipsi solens est. REISK.

…ιβάνων, *τοῖς μὲν κ. τ. λ.*] Videtur *ἀκυ*… …rivati poenas sumant de aliis, cum …mpore licere ulcisci. Quid si legas …έχεσθαι *καὶ μετὰ χρόνον τὸ* …ἶναι *περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμε*… …ησόμενον, *ἀντὶ ἐκδικήσεως* …ic nescio cuius *ἀκυρολογίας* … traductus et exagitatus. Sententia … enim Solon temporis moram nil officere, …es, etiam aliquanto tempore post, factas privatis …sequerentur et vim passis ius aequum redderent; nullo …i modo fieri posse, ut iudices otium facerent illis, si qui …maiestatem populi laesissent. *λαμβάνει τῷ ἀδικουμένῳ τὸ δίκαιον* iudex iniuriam vindicans. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 801. v. 23. *τοὺς δ'*] Vulg. *τοῖς δ'*. Correxi meo periculo *τοὺς δ'* in accusativo. Quod idem est ac si dixisset: *οὐκ εἶναι δὲ τὸ περιμένειν τούτους*. *non esse* vel *negatum esse*, *ut iudices hos opperiantur*. Dicunt Graeci de iudicibus, eos *περιμένειν τοὺς ἀδικοῦντας*, subaudi *ἕως δίκην δῶσι*, cum criminosis moram indulgent neque cita animadversione eos insectantur. REISK. Recte *τοῖς δ'* restituit Bekker. Utrumque autem *τοῖς* secus quam Reiskio placet intellige de iniustis, quorum alios vindicta maneat serior, alii protinus puniendi sint. Dativus est quem vulgo dicunt incommodi. SCHAEFER.

P. 801. v. 23. [*τὸ ἐκδικούμενον*]] In nonnullis exemplaribus desunt ea verba. Et sane nullo cum detrimento abesse posse iudico. Enata sunt nimirum e margine. TAYLOR. Absunt haec verba ab August. primo et quinto et a texto Bavarici, sed leguntur in eius margine sine nota, quo pertineant: ut facile sit suspicari, aut variam lectionem aut glossam vocabuli *τιμωρησόμενον* esse. Glossam inquam, non scholium. Notatum est in margine Lutetianae quoque, illa verba a codice nescio quo abesse. Uncis inclusi. Videtur in libris quibusdam Demosthenicis fuisse sic: — *περιμεῖναι· τὸ γὰρ ἐκδικούμενον οὐχ ὑπέσται* —. in aliis: — *περιμεῖναι· τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται* —. REISK. *τὸ ἐκδικούμενον* delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 25. *τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται*] Lego omnino: *τὸν γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπολείπεσθαι*. Illud suppeditavit Barocc., utrumque Ven. Aug. et margo Benenati. *γρ.*

vissimum vulnus acciperet. TAYLOR. Taylorus malit μάλιστα βλάπτεσθαι. Quod facile ferrem et reciperem etiam, si codices darent: omnino tamen necessarium non putem esse. REISK.

P. 801. v. 5. ἂν] Bekkerus: „ἐὰν O. k." Bene adscivit Dindorf., cum in opposito membro eadem forma sequatur. SCHAEFER.

P. 801. v. 7. ὑπὲρ] Malim abesse. REISK. Ego non item: tueturque praepositionem ipse Reiskius not. sequ. SCHAEFER.

P. 801. v. 7. ἐγχειροῦσί τι πράττειν] [ἐγχειροῦσι πράττειν.] Alii dicerent τὰ κοινὰ πράττειν, credo. Auscultabis ergo Codd. Barocc. Bodlei. Aug. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν. TAYLOR. Vulg. ἐρχειροῦσι πράττειν. ἐγχ. τι πράττειν August. primus et quintus. Et sic correxi. In dictione ὑπὲρ τῶν κοινῶν subauditur συμφερόντων. REISK. Non subauditur. τὰ κοινά, *respublica*. SCHAEFER.

P. 801. v. 10. τῆς τούτων κακίας] Absunt ab August. primo et quinto, item a texto Bavarici, sed sunt in huius margine. Facile possunt abesse. Sed subaudiendum tum sit τούτου. *fructus huius rei* [noxiae puta indulgentiae] *necessario ferant omnes hac civitate fruentes*. REISK. Verba haec uncis inclusit Bekker. Rursus amovit uncos Dindorf. SCHAEFER.

P. 801. v. 11. ἁμαρτημάτων,] Dele subdistinctionem: genitivus enim pendet a proximo ἅ. SCHAEFER.

P. 801. v. 12. πλοῦς] πόλους August. quintus. Sed aut vulgatum voluit, aut πλόους, quod non usurpatur. REISK.

P. 801. v. 13. τι] Addidi de meo. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 13. ἠνέγκεν] Perinde est, sive τοῦτο subaudiatur, redeunte ad praemissum τι oratione, sive οὗτος subaudiatur, ὁ ναύτης. REISK. Neutrum subauditur: nam ἤνεγκεν referendum ad ἃ τῶν—ἁμαρτημάτων. SCHAEFER.

P. 801. v. 15. [ἢ διαμάρτῃ]] Uncis inclusi ut scholium verbi ἀποσφαλῇ. REISK. Prorsus delevit Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 801. v. 15. κοινὴν] [κοινῇ.] Obsop. κοινήν. WOLF. Vulg. κοινῇ. κοινὴν August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 801. v. 16. συμπλέουσι] Obsop. ἐμπλέουσι, hoc est, τοῖς πλέουσιν ἐν τῇ νηΐ. WOLF. ἐμπλέουσι Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 16. κατεσκεύασεν] παρεσκεύασεν August. primus et quintus. REISK.

P. 801. v. 17. αὑτοὺς] [αὐτοὺς.] Lege cum accuratius impressis αὑτοὺς, *se ipsos*. TAYLOR. αὐτοὺς cum leni Aldina, Paulina. ἑαυτοὺς Lessing. REISK. Recte αὑτοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 18. ὑμᾶς] ὑμῶν August. primus et quintus. REISK. Pronomen delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 20. *βραδείας ἐποίησε*] *ἐποίησε βραχείας* (*parvas*) August. primus et quintus. REISK. *ἐποίησε βραδείας* Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 21. *δημαγωγοῖς ταχείας*] In August. quinto est *δημαγωγοῖς τρα τὸν χρόνον*, sic ut *τρα* finiat versum, tum incipiat novus. Constat eum librarium pro *ταχείας* dare voluisse *τραχείας* et totum versum praetervidisse: quod ipsi solens est. REISK.

P. 801. v. 22. *ὑπολαμβάνων, τοῖς μὲν κ. τ. λ.*] Videtur *ἀκυρολογία* esse, quasi homines privati poenas sumant de aliis, cum sententia sit, privatos quovis tempore licere ulcisci. Quid si legas *ὑπολαμβάνων παρὰ τῶν μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ μετὰ χρόνον τὸ δίκαιον λαβεῖν, ἐπὶ τῶν δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον*? Nota *τὸ ἐκδικούμενον, τὸ τιμωρησόμενον, ἀντὶ ἐκδικήσεως καὶ τιμωρίας.* WOLF. Immerito locus hic nescio cuius *ἀκυρολογίας* fuit accusatus et pro mendoso traductus et exagitatus. Sententia haec est: Existimabat enim Solon temporis moram nil officere, quo minus iudices, etiam aliquanto tempore post, factas privatis iniurias exsequerentur et vim passis ius aequum redderent; nullo autem modo fieri posse, ut iudices otium facerent illis, si qui maiestatem populi laesissent. *λαμβάνει τῷ ἀδικουμένῳ τὸ δίκαιον* iudex iniuriam vindicans. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 801. v. 23. *τοὺς δ'*] Vulg. *τοῖς δ'*. Correxi meo periculo *τοὺς δ'* in accusativo. Quod idem est ac si dixisset: *οὐκ εἶναι δὲ τὸ περιμένειν τούτους. non esse* vel *negatum esse, ut iudices hos opperiantur.* Dicunt Graeci de iudicibus, eos *περιμένειν τοὺς ἀδικοῦντας*, subaudi *ἕως δίκην δῶσι*, cum criminosis moram indulgent neque cita animadversione eos insectantur. REISK. Recte *τοῖς δ'* restituit Bekker. Utrumque autem *τοῖς* secus quam Reiskio placet intellige de iniustis, quorum alios vindicta maneat serior, alii protinus puniendi sint. Dativus est quem vulgo dicunt incommodi. SCHAEFER.

P. 801. v. 23. [*τὸ ἐκδικούμενον*]] In nonnullis exemplaribus desunt ea verba. Et sane nullo cum detrimento abesse posse iudico. Enata sunt nimirum e margine. TAYLOR. Absunt haec verba ab August. primo et quinto et a texto Bavarici, sed leguntur in eius margine sine nota, quo pertineant: ut facile sit suspicari, aut variam lectionem aut glossam vocabuli *τιμωρησόμενον* esse. Glossam inquam, non scholium. Notatum est in margine Lutetianae quoque, illa verba a codice nescio quo abesse. Uncis inclusi. Videtur in libris quibusdam Demosthenicis fuisse sic: — *περιμεῖναι· τὸ γὰρ ἐκδικούμενον οὐχ ὑπέσται* —. in aliis: — *περιμεῖναι· τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται* —. REISK. *τὸ ἐκδικούμενον* delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 801. v. 25. *τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται*] Lego omnino: *τὸν γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπολείπεσθαι*. Illud suppeditavit Barocc., utrumque Ven. Aug. et margo Benenati. *γρ.*

P 804. v. 6. τὴν] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 804. v. 6. [ὑπὲρ]] Abesse malim. REISK. Uncos amovit Bekker. Mihi etiam displicet ὑπὲρ damnatum ab ipsa membri oppositi concinnitate. SCHAEFER.

P. 804. v. 7. τῆς] Abest a Bavarico. REISK.

P. 804. v. 8. αὐτοῦ] τούτου Aldina. Sed Weimar. corrector ibi vulgatam [αὐτοῦ] e suorum secundo adscripsit. Est etiam τούτου in Bavarico. REISK. αὐτοῦ Reisk. SCHAEFER.

P. 804. v. 15. ἕνα] Margo Benenati habet μὴ ἕνα. Sed inutiliter. Mentem scriptoris satis expressit Wolfius in interpretatione. TAYLOR.

P. 804. v. 22. δι' αὐτὸ τοῦτο] Vulg. διὰ τοῦτο. δι' αὐτὸ τοῦτο August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 804. v. 23. ἀποθάνοις] ἀποθάνοι Bekker. SCHAEFER.

P. 804. v. 25. διὰ τί νῦν] διὰ τοίνυν August. primus. REISK.

P. 804. v. 25. ψηφίζεσθαι] ψηφίσασθαι August. primus et quintus. REISK.

P. 804. v. 27. ἄνδρες δικασταὶ] ὦ ἄνδρες δικασταὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 805. v. 2. ἐξετάζεσθαι] ἐξετάζεσθε Bavaricus, sed cum αι super ε extremo. REISK.

P. 805. v. 7. προσήκει] [προσήκειν.] προσήκει Ven. Barocc. ὡς οἴεσθαι προσήκειν Bodlei. Melius sane ὡς προσῆκον. TAYLOR. Vulg. προσήκειν. προσήκει August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. προσήκειν Bekker. Mihi placet quod Reiskius dedit. οὕτως ἔχουσιν enim valet idem quod alibi plenius dicitur οὕτως ἔχουσι γνώμης. SCHAEFER.

P. 805. v. 11. ἄδικος] Bekkerus: „δεινῶς ἄδικος S." Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 805. v. 12. ἐπέδειξεν] ἐπιδέδειχεν margo Lutetianae, August. primus et quintus. ἀπέδειξεν margo Lutetianae. REISK. ἐπιδέδειχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 805. v. 13. αὐτοῦ] Vulg. αὐτὸν. Dedi de meo αὐτοῦ. REISK. Recte αὐτὸν Bekker. Usitatissimi idiomatis Reiskius non memor fuit. SCHAEFER.

P. 805. v. 13. θεωρήσειε] θεωρήσειεν Bekker. SCHAEFER.

P. 805. v. 15. ᾐτιᾶτο] αἰτιᾶται August. primus et quintus. REISK. αἰτιᾶται Bekker. SCHAEFER.

P. 805. v. 15. τούτων] τοῦτον August. primus et quintus. Nil referre arbitror. αἱρεῖν τινά τινος, subaudi ἕνεκα vel δίκῃ vel γραφῇ, est *actione criminis aliquem capere*, id est *condemnare, in causa esse iudicibus, ut eum condemnent. Ecquem enim a se accusatum peregit in iudicium productum* (h. e. *coram iudicibus*) *eorum criminum, quorum ipsum incusabat?* REISK. De ellipsibus illis falli Reiskium nunc etiam tirones sciunt. SCHAEFER.

P. 805. v. 15. ἤρηκε κατηγορῶν] Obsop. κατηγορήσας εἶλεν. WOLF. Ita Cod. Barocc. quoque aliique. κατηγόρηκε καὶ εἶλεν Lindenbr. TAYLOR. τούτων εἴρηκε est in Aldina. Adscripsit Lessingianus τοῦτο ἤρηκε. REISK.

P. 805. v. 16. πεπόρικεν] πεπόρηκεν August. primus. REISK.

P. 805. v. 17. ταῦθ'] τὸ ταῦτα non video quid faciat ad sensum. WOLF. παρὰ ταῦτα Bodlei. Quod fere interpretatur Wolfius. TAYLOR. Igitur sine dubio legendum περὶ ταῦθ'. Saepissime παρὰ et περὶ in libris inter se permutantur: id quod ex eo fit, quod ambae praepositiones eadem sigla exarantur. Quod admonere necesse nobis iterum iam atque iterum fuit. REISK. Probarem, si παρὰ a libris plus haberet auctoritatis. Bekkerus quidem in nullo suorum reperit. ταῦθ', *hoc in negotio*. SCHAEFER.

P. 805. v. 18. ἴδῃ — πρός τινας] ἴδῃ πρός τινος ὀργισθέντας margo Lutetianae, August. primus et quintus (non ὀργισθέντος, quod Fabricius retulit). REISK.

P. 805. v. 20. παροξυνθέντας] προξυνθέντας Paulina. REISK.

P. 805. v. 21. τηνικαῦτα — λαβὼν] Nescio sane, annon rectius ita distinguere et legere: τηνικαῦτα παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν, τὰ βουλεύματα λαβὼν etc. *adcommodans sua consilia vestrae iracundiae*. TAYLOR. Ad eundem sensum interpretatur Ind. Graecitat. p. 113. etsi servans vulgatam. βουλήματα ne sollicites. *vestras, dum irâ fervetis, libidines arripiens*. SCHAEFER.

P. 805. v. 21. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται] *Age vero*, inquit ille, *si hic non satis insanit sua sponte, instiga*. Irati placandi sunt potius, quam inflammandi. Hoc enim illud tempus postulat. Si non placet *occasionibus adversetur*, repone *omnem excedat modum*. WOLF. Subaudi τοῖς τῇ πόλει συμφέρουσιν, ἑτοίμοις ὑπάρχουσιν. *praesentibus opportunitatibus bene de vobis merendi*. REISK.

P. 805. v. 26. ἀκολουθεῖν] Optimi Codd. non agnoscunt, et certe minus est necessarium. Immo profecto ingrata est admodum horum vocabulorum repetitio in eodem fere commate. TAYLOR. ἀκολουθεῖν abest ab August. primo et quinto. Minus probo codices illos, qui ἀκολουθεῖν omittunt. Differre videntur ἀκολουθεῖν et ἐπακολουθεῖν. Hoc est servi, illud amici. Servus pone insequitur e vestigio, ἐπακολουθεῖ, nil agit, nisi quod cernit herum velle, inservit eius libidini: sed amicus ἀκολουθεῖ, euntem amicum prosequitur, consilio regit. REISK. Discrimen subtilius quam verius: laudoque Bekkerum, qui deleverit ἀκολουθεῖν. SCHAEFER.

P. 805. v. 27. πλείονα] πλείω August. primus et quintus. REISK. πλείω Bekker. SCHAEFER.

P. 805. v. 27. ὑπάρχειν] ὑπάρχει Wolfius, errore, ut puto, operarum. TAYLOR.

P. 805. v. 28. ἐλέγχει] Obsop. ἐλέγχεται. WOLF.

P. 805. v. 28. τὰ ἀπόῤῥητα] Utrum arcana an vero quae interdicta sunt? Vetitae fuerunt ἀντινομίαι, eaedemque nimis fuere manifestae, quod ex multis Demosthenis locis apparet. WOLF. Dictio ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας significat *nudum reip. latus aperit, denudat eius vulnera cogitque eam morbos clandestinos, quos illa adhucdum decenter sapienterque celaverat, prodere.* Est autem in morbis reip. vel gravissimis inconstantia decretorum. REISK.

P. 805. v. 28. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. τὰ αὐτὰ Lessing. Correxi ταὐτὰ, *eadem.* REISK.

P. 806. v. 1. ποιεῖν] Ante h. v. deesse videtur ὑμᾶς. REISK. Non deest. Subaudi αὐτήν. SCHAEFER.

P. 806. v. 2. αἰεὶ] ἀεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 806. v. 2. λοιδορεῖσθαι—διασπᾶσθαι] [καὶ διασπᾶσθαι.] Annotatum est καὶ διαβοᾶσθαι. Sed prius magis probo. Sequitur enim: οὐ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβουλευομένοις etc. WOLF. διαβοᾶσθαι habet auctoritatem eorum Codd., qui aetate et fide vincunt. Quorum nonnulli ita collocant: λοιδορεῖσθαι καὶ διαβοᾶσθαι καὶ μέμφεσθαι τὰ λεγόμενα. Id utique unice verum est. TAYLOR. λοιδορεῖσθαι, διαβοᾶσθαι, μέμφεσθαι August. primus et quintus. Margo quoque Lutetianae διαβοᾶσθαι ex indicibus Aldi et Pauli repetiit. Nescio, an iisdem e fontibus hauserit Weimaranus auctorem laudans codicum suorum secundum. διασπᾶσθαι est in texto Bavarici: sed in eius margine est γρ. διαβοᾶσθαι. Quid si ex his duabus lectionibus unam conflemus? διασπᾶσθαι βοῶντα, *rumpi clamando.* REISK. λοιδορεῖσθαι καὶ διαβοᾶσθαι καὶ μέμφεσθαι τὰ λεγόμενα Bekker. Quod mihi, ut Tayloro, unice verum videtur. διαβοᾶσθαι, *clamando certare.* V. not. ad p. 782, 25. SCHAEFER.

P. 806. v. 3. τὰ λεγόμενα] Potest gemino modo accipi, aut *ut vulgari proverbio dici solet*, (quamquam, hoc si voluisset orator, dicturus potius videtur fuisse τὸ λεγόμενον in singulari,) aut, quod malim, *si vera de Aristogitonis maledicentia narrant.* REISK. Immo: *quae* (ab aliis oratoribus) *dicuntur.* SCHAEFER.

P. 806. v. 3. νῦν] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 806. v. 5. ἁρμόττει;] ἁρμόττει, Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. Recte. Est ὑποφορά. SCHAEFER.

P. 806. v. 6. τῇ πόλει γιγνόμενα] [τὰ γιγνόμενα τῇ πόλει.] Emendatius multo Cod. Barocc., si bona fide verterit haec Wolfius, quod sane puto, scilic. — ὄνειδός ἐστιν, ἄνδρες δικασταί, τῇ πόλει τὰ γινόμενα ἐπὶ τοῦ βήματος. TAYLOR. Vulg. τὰ γιγνόμενα τῇ πόλει. τῇ πόλει γιγνόμενα (sine τὰ) August. primus et quintus. Dedi, expuncto τὰ et mutato verborum ordine, τῇ πόλει γιγνόμενα. REISK. τὰ γιγνόμενα τῇ πόλει Bekker. Mihi magis placet quod Reiskius dedit. *haec probro sunt civitati, quando in suggestu fiunt.* SCHAEFER.

P. 806. v. 7. τούτων] τῶν τοιούτων August. primus et quintus. REISK. Satis placet. SCHAEFER.

P. 806. v. 7. παρὰ τοῖς] παρ' αὐτοῖς August. quintus. REISK.

P. 806. v. 8. εἰ δ' οὖν ταῦτά τισιν ὑμῶν] Vulg. εἰ δ' οὖν τινὶ ὑμῶν. εἰ δὲ ταῦτά τισιν ὑμῶν margo Lutetianae. εἰ δ' οὖν ταῦτά τισιν ὑμῶν August. primus et quintus. τινὶ τοῦθ' ὑμῶν index Aldi et margo Bavarici cum γρ. ὑμῶν τοῦτ' ἐν ἡδονῇ Paulina. Correxi εἰ δ' οὖν ταῦτά τισιν ὑμῶν. *Quod si autem haec vestrum quibusdam tamen arrident. haec*, quae agit Aristogiton, furiosa eius libido calumniandi omnes et in omnes debacchandi. REISK. εἰ δ' οὖν τινὶ τοῦθ' ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 806. v. 8. ἐν ἡδονῇ] I. q. πρὸς ἡδονήν. *Quod si quibus vestrum res iucunda accidit.* SCHAEFER.

P. 806. v. 9. τὰ] Abest ab August. primo et quinto, item Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 806. v. 10. συμβουλευομένοις] συμβεβουλευμένοις Bavaricus. REISK. Adscivit Bekker. Recte. *taxare ea quorum alii auctores fuerunt.* SCHAEFER.

P. 806. v. 11. συμβουλεῦσαί τι καὶ πεῖσαι] συμβουλεῦσαι καὶ πεῖσαί τι Bekker. SCHAEFER.

P. 806. v. 15. ἠγωνίζετο] ἠγωνίσατο Bekker. SCHAEFER.

P. 806. v. 15. τὸ] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 806. v. 16. τὸ παρανομεῖν] [παρανομεῖν.] τὸ παρανομεῖν omnino, ut optimi habent. TAYLOR. Vulg. παρανομεῖν. τὸ παρανομεῖν margo Lutetianae, August. primus et quintus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 806. v. 17. τοὺς νόμους] τὸν νόμον August. primus: et idem censendus est August. quintus quoque voluisse, quamvis dederit κατὰ τὰ νόμον. REISK.

P. 806. v. 18. τὸ πιστεῦσαι] Forte τό τε πιστεῦσαι. WOLF. Wolfium credo rem recta via reputasse et, si per typothetam licuisset, id ipsum dixisse, quod res est: τότε nimirum, *tunc*, *eo tempore*, cum nondum vos deceperat, in primo aditu. TAYLOR. Adverbio τότε hic locus non est: dicit enim Orator quod *nunc* fieri liceret, nisi fraus antea commissa esset. Ceterum videndum ne hic quoque praestet deleri articulum. SCHAEFER.

P. 806. v. 21. μελλούσαις] Obsop. ὁμολογουμέναις. Quod non placet. WOLF. Scripti etiam libri cuncti. TAYLOR. ὁμολογουμέναις margo Lutetianae, August. primus et quintus, quod negat Fabricius seu Wolfius sibi placere. REISK. Mihi vero perplacet. Quo certior enim spes olim facta erat, eo magis ab homine, qui talem spem destituit, nunc cavendum est. SCHAEFER.

P. 806. v. 26. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus et quintus. REISK.

P. 806. v. 28. παρεληλυθότων] παρελθόντων August. primus et quintus. REISK. Adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 1. τούτοις] Sic correxit Lessingianus vitiosum Aldinae τούτους. REISK.

P. 807. v. 1. παρακατατίθεσθαι] [παρακατατιθεμένων.] Rectius παρακατατίθεσθαι, et v. 3. ἐπιτρέπειν. Et sic Obsopoeus. WOLF. Felicianus etiam aliique. TAYLOR. Vulg. παρακατατιθεμένων. παρακατατίθεσθαι margo Lutetianae e Paulina aut ex Obsop., item Lessing. Et sic correxi. Pari modo v. 3. pro ἐπιτρεπόντων dedi ἐπιτρέπειν. REISK. Nimirum in aliis libris sic scriptum fuit: θαυμάζω δ' ἔγωγε τῶν τὰ μὲν ἴδια — παρακατατιθεμένων, τὰ δ' — ἐπιτρεπόντων. SCHAEFER.

P. 807. v. 2. ὁμολογουμένοις καὶ ἐξεληλεγμένοις] [ὁμολογουμένως ἐξεληλεγμένοις.] Cusi ante Wolfium ὁμολογουμένοις καὶ ἐξεληλεγμένοις. Melius fortasse disiunctive: ἢ ἐξεληλεγμένοις. *quorum improbitas vel manifeste ab omnibus deprehenditur vel in iudicio ita visa est.* TAYLOR. ὁμολογουμένως ἐξεληλεγμένοις August. primus et quintus. Et sic dedit Wolfius in sua editione, nescio quo auctore, sene an alio quo. REISK. ὁμολογουμένως ἐξεληλεγμένοις Bekker. In vulgata me nihil desiderare obiter monui ad Porsoni Hecub. p. 31. edit. tert. Lips. Cave autem καὶ cum Anglo in ἢ mutes. Gravius additur leviori: potest enim aliquid esse ὁμολογούμενον, quod non est ἐξεληλεγμένον. SCHAEFER.

P. 807. v. 2. ὁμολογουμένοις — οὖσι φαύλοις] V. nott. ad Euripid. Hecub. l. c. et ad Demosthen. p. 218, 25. 496, 23. 646, 18. 724, 13. SCHAEFER.

P. 807. v. 3. τούτοις ἐπιτρέπειν] [ἐπιτρέπειν.] Lege τούτοις ἐπιτρέπειν, ut Ven. TAYLOR. τούτοις abest a Bavarico, Aldina et Paulina. REISK. Delevit Bekker. Malim servatum. Ita hoc membrum antecedenti paulo concinnius respondet. SCHAEFER.

P. 807. v. 3. ἐπιτρέπειν] Vulg. ἐπιτρεπόντων. ἐπιτρέπειν margo Lutetianae ex Obsop. aut e Paulina aut Felicianea. ἐπιτρέπειν etiam in Lessing. est. REISK. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 807. v. 3. ποίμνιον] ποίμνην August. primus et quintus. REISK. ποίμνην Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 4. ἀγεννῆ] ἀγενῆ P. Manutius. REISK.

P. 807. v. 6. ἔνιοί [τινες]] Poterat alterutrum sufficere: neque solet orator ambo coniungere. Et inclusi τινες uncis. REISK. Prorsus delevit Bekker. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 8. s. 864. SCHAEFER.

P. 807. v. 6. δεῖν φύλακας] φύλακας δεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 6. ἐφιστάνειν] Obsop. ἐπιπέμπειν. WOLF. Caeteri. TAYLOR. ἐφιστᾶναι margo Lutetianae. ἐπιπέμπειν August. primus et quintus. REISK. ἐπιπέμπειν Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 7. ἐξαμαρτάνοντας] Vulg. ἁμαρτάνοντας. ἐξαμαρτάνοντας margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic quoque v. 17. Dedi ἐξαμαρτάνοντας. REISK. ἁμαρτάνοντας Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 8. φάσκοντας — τῷ λόγῳ] Inter pleonasticas locutiones refert Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 754. Mihi videtur amplius quid indicari quam simplici φάσκοντας. *dictitantes inanibus verborum ampullis.* Confer λέγειν λόγους p. 1824, 5. Qua locutione utitur etiam Euripides Med. 322. SCHAEFER.

P. 807. v. 10. τούτους] Vulg. τούτῳ. τούτους August. primus et quintus, Lessing. Et sic correxi. REISK.

P. 807. v. 10. ἐάσετε] Vulg. ἐάσατε. Dedi ἐάσετε de meo. REISK. Recte ἐάσατε Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 11. δῶτ'] δότ' margo Lutetianae. REISK.

P. 807. v. 12. ἄλλως τε καὶ τῶν πολλά] [ἄλλως τε καὶ τῶν πολλῶν.] Forte ἄλλως τε τῶν πολιτευομένων καὶ ὑπὲρ —. Verti: *praesertim cum vulgares etiam homines populi suscipere causam et dicendo et decernendo non recusent.* Nunc hanc lectionem sequor. WOLF. Lambinus legit ἄλλως τε καὶ πολλῶν sine articulo. *praesertim cum* multi *sint, qui profitentur, se dicere et decernere posse pro republica.* TAYLOR. Vulg. ἄλλως τε καὶ τῶν πολλῶν. Pro πολλῶν malim πολλά. Et sic dedi de meo. *praesertim eorum nemini, qui videri volunt multum in rep. scribendis decretis et habendis concionibus valere, qui speciem magnam ingentis in rep. auctoritatis et exquisitae prudentiae civilis prae se ferunt.* τῶν bene habet, quod Lambino eiiciendum videbatur, aptum quippe e v. μηδενὶ v. 11. REISK. πολλῶν restituit Bekker. Mihi videtur delendum: deberi enim suspicor interpreti, qui verbis proxime sequentibus τοῦ πλήθους alleverat τῶν πολλῶν. SCHAEFER.

P. 807. v. 17. ἁμαρτάνοντας] V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 807. v. 17. αὐτοὺς] Immo αὑτούς, ut Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 807. v. 17. προελέσθαι] Deest in exemplaribus Lindenbr. Obsop. et Ital. Id quod non arbitror esse verum. Nam quicunque haec scripsit, instituit sane, quemadmodum inter ἀποθνήσκειν et τιμωρεῖσθαι, ita etiam oppositionem inter τολμᾶν et προελέσθαι. TAYLOR. προελέσθαι delevit Bekker. Restituit Dindorf. Iure, ut arbitror. SCHAEFER.

P. 807. v. 18. ψηφίσασθαι] ἐψηφίσθαι Bavaricus. ἐψηφίσασθε Aldina. REISK. ἐψηφίσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 20. πῶς δ' οὐκ ἂν εἴη] [πῶς καὶ οὐκ ἂν εἴη.] πῶς δὲ οὐκ ἂν εἴη κ. τ. λ. editi. TAYLOR. Pro δὲ dat Wolfiana per errorem typographicum καὶ, quem errorem Taylorus propagavit: unde nata Taylori annotatio. REISK.

P. 807. v. 22. ἀθώους] ἀθῴους Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 807. v. 23. ἐάσετε] ἐάσατε August. primus. Voluit ἐάσαιτε. V. ad p. 808, 7. REISK.

P. 807. v. 23. ἀπεχθάνεσθαι — ὑπὲρ ὑμῶν] Verba haec omnia desunt Aldinae. Sed supplevit Lessing. μηδὲ deest August. quinto. REISK.

P. 808. v. 1. ζημίαν] τὴν ζημίαν August. primus et quintus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 808. v. 1. ἐάν τις — παράσχηται] *si quis quae lex non est ut legem afferat, ea ut lege utatur.* SCHAEFER.

P. 808. v. 1. τοὺς δὲ τοὺς ὄντας κ. τ. λ.] [τοὺς δὲ ὄντας εἰς —.] Lege, ut emendatiora exempla, τοὺς δὲ τοὺς ὄντας νόμους εἰς τὴν τῶν οὐκ ὄντων τάξιν ἄγοντας, vel τῶν ὥσπερ οὐκ ὄντων. TAYLOR. Vulg. τοὺς δὲ ὄντας εἰς —. τοὺς δὲ τοὺς ὄντας νόμους εἰς — August. primus et quintus. Secundum τοὺς etiam Lessing. supplet. Correxi τοὺς δὲ τοὺς ὄντας νόμους εἰς —. Prius τοὺς referendum est ad ἄγοντας, posterius ad νόμους. REISK.

P. 808. v. 3. συνθεωρήσαιτε] [συνθεωρήσετε.] Lege cum Lambino et Bodlei. συνθεωρήσαιτε. TAYLOR. Vulg. συνθεωρήσετε. Adoptavi συνθεωρήσαιτε in optativo. Sexcenties ε et αι inter se permutantur. V. v. 7. REISK.

P. 808. v. 5. καὶ μὴ πειθαρχεῖν] καὶ τὸ μὴ πειθαρχεῖν August. primus et quintus. REISK.

P. 808. v. 6. τά τε ἐκ] Vulg. τὰ ἐκ. τά τε ἐκ margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. Post haec verba typothetae culpâ excidit articulus τῶν. SCHAEFER.

P. 808. v. 6. διὰ τῆς παρανομίας] Videtur aut διὰ τὴν παρανομίαν aut ἐκ τῆς παρανομίας legendum esse. REISK. Vulgata optime habet. SCHAEFER.

P. 808. v. 7. τῶν ὀφθαλμῶν] Articulum omittit Bavaricus. REISK. ὀφθαλμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 808. v. 7. θεωρήσαιτε] Vulg. θεωρήσετε. θεωρήσατε August. primus. θεωρήσασθε August. quintus. Uterque voluit θεωρήσαιτε. V. p. 807, 23. Dedi de meo θεωρήσαιτε. REISK.

P. 808. v. 8. τὴν μὲν] τὸ μὲν margo Lutetianae. REISK.

P. 808. v. 8. τῆς ἀκρασίας] Articulus abest a Bavarico. REISK. Bekkerus: „τῆς ante ἀκρασίας om. F. v. ante πλεονεξίας S. Y." Utroque loco articulum deleam. Conf. quae statim sequuntur. SCHAEFER.

P. 808. v. 10. τοὺς δὲ] Vulg. τὸν δέ. τὸ δὲ margo Lutetianae. τοὺς δὲ August. primus et quintus. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 808. v. 11. διαπραττομένους] Vulg. διαπραττόμενον. γρ. τοὺς διαπραττομένους margo Lutetianae. Quod sic debet accipi, in quibusdam codicibus pro τὸν δὲ — διαπραττόμενον legi τοὺς

δὲ — διαπραττομένους. Et sic est in August. primo et quinto et in Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. Correxi τοὺς δὲ — διαπραττομένους. Praecessit enim τῶν νόμων. REISK.

P. 808. v. 11. δῆλον δέ] δῆλον ὅτι δέ August. quintus. REISK.

P. 808. v. 12. ταύτας — οἰκουμένας] Vulg. ταύτας ἄριστ' ἂν οἰκουμένας ἴδοιμεν ἄν. Verba sic constructa dat margo Lutetianae: ταύτας ἂν ἴδοιμεν ἄριστα οἰκουμένας. August. autem primus et quintus sic: ταύτας ἴδοιμεν ἂν ἄριστα οἰκουμένας. Delevi alterum ἄν. REISK. ταύτας ἄριστ' οἰκουμένας ἴδοιμεν ἄν Bekker. SCHAEFER.

P. 808. v. 13. γεγόνασι] γεγώνασι P. Manutius. REISK. γεγόνασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 808. v. 17. εὑρήσομεν] Bekkerus: „εὑρήσαιμεν S.“ Vides ne optimos quidem libros immunes mansisse sordium ultimae Graecitatis. Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 721.: „τοῦ εὑρήσαντος Etym. s. Ἑρμώνειον.“ Noli quaerere: non reperies. SCHAEFER.

P. 808. v. 20. διοικεῖν φαίνεται] Forte διοικῶν φαίνεται, sub. ὁ νόμος. WOLF. Sic Orator rem affirmaret. Sed dubitanter eum loqui docet quod antecedit, εἰ χρὴ τοῖς ὁρωμένοις πιστεύειν. SCHAEFER.

P. 808. v. 22. εἰς] εἰ P. Manutius. REISK.

P. 808. v. 24. ψηφιεῖσθε] Vulg. ψηφίσεσθε. ψηφιεῖσθε August. primus et quintus. Correxi ψήφιεῖσθε, quod est Atticis convenientius. REISK.

Clausula haec erat in Bavarico: κατὰ ἀριστογείτονος β. δημόσιοι. ἐπιτροπικοί. κατὰ ἀφόβου α. Quo significatur, in oratione secunda in Aristogitonem desinere publicas causas, in oratione prima in Aphobum autem incipere illas, quae de male gesta tutela agant, quarum classem peculiarem a veteribus esse constitutam haec clausula arguit. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONUM CONTRA APHOBUM.

P. 811. v. 10. ἐγγραφῇ] ἐγγραφθῇ Bavaricus. REISK.

P. 811. v. 10. θυγατέρα] θυγατέραν August. quintus. REISK.

P. 812. v. 3. κεχρῆσθαι δὲ κελεύει] καὶ χρῆσθαι κελεύει August. quintus. REISK. Adscivit Bekker. Bene. SCHAEFER.

P. 812. v. 6. αὑτοῖς] αὐτοῖς Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 812. v. 10. θυγατέρα] θυγατέραν August. quintus. REISK.

P. 812. v. 17. συντίθησιν] F. συνίστησιν. WOLF.

P. 812. v. 18. κατὰ Ἀφόβου] Videtur abundare. WOLF. Deleri vult Wolfius. Et absunt ab August. quinto. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 812. v. 20. οὗτος ὁ λόγος — ἐπανάμνησιν.] Haec clausula pertinet ad secundam orationem. WOLF. Bekkerus, plenâ interpunctione positâ post v. ἐπικαρπίας, sequentia ita iunxit, ut post Ἀφόβου v. 18. subdistingueret ac deinde continuaret ὑπὸ τοῦ Ἀφόβου οὗτος ὁ λόγος —. Praeterea annotavit haec: „κατὰ Ἀφόβου] Malim addito β incipere hinc argumentum secundae adversus Aphobum orationis. Pro ἀγομένας scribendum videtur λεγομένας.“ F. εἰσαγομένας. SCHAEFER.

P. 812. v. 20. ἐπηγώνισται] V. not. ad p. 587, 14. SCHAEFER.

P. 812. v. 21. ἐπανάμνησιν] ἀνάμνησιν simplicius dat August. quintus. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM I. CONTRA APHOBUM.

P. 813. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΠΡΩΤΟΣ.*] *ΚΑΤΑ ΑΦΟΒΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ* Bekker. — De tempore litis v. Fr. A. Wolfius Prolegomm. ad Leptin. p. 100. Isaeum has quinque contra Aphobum et Onetorem orationes scripsisse, certe expolivisse, inter veteres multi fuerunt qui traderent. V. Libanius p. 3, 10. ss. et 875, 3. ss. SCHAEFER.

P. 813. v. 1. *Εἰ μὲν ἐβούλετο κ. τ. λ.*] Consultus Chirius Fortunatianus libro Rhetoricorum 3. folio 102. *In adoxo, id est, in humili genere materiae proxima sermoni debent esse principia, neque sententiis alte petitis, neque verbis ultra modum ornatis, nec structura graviore, sed quasi resoluta et simplici. Vis autem omnium sententiarum, quam his principiis adhibemus, ea esse debet, ut rem a proprietate revocet ad communitatem et dicat, omnium interesse illam rem vindicari, propterea quod, quanto quaeque minora sint, tanto crebrius et magis inter multos cadere possint, nec tam oportere spectari magnitudinem rerum et personarum, quam rationem aequi et iniqui, veri atque falsi: eandem enim esse horum in minimis vim, quam in maximis. Talia principia sunt pleraque apud Demosthenem in his libris, qui inscribuntur Idiotici, et magis apud Lysiam, et apud quosdam ex nostris veteribus. Certe M. Tullius, quum pro Archia diceret, non aliter exorsus est.* WOLF.

P. 813. v. 1. *Εἰ μὲν ἐβούλετο — ἐπιτρέπειν*] Citat hunc locum Harpocration v. *Ἐπιτροπή.* REISK.

P. 813. v. 1. *ἐβούλετο*] *ἠβούλετο* Dindorf. SCHAEFER.

P. 813. v. 1. *τά*] Abest ab exemplo Harpocrationis. REISK.

P. 813. v. 2. *ἤ*] Abest ab eodem. REISK.

P. 813. v. 2. *τοῖς γε οἰκείοις*] Vulg. *τοῖς οἰκείοις: τοῖς τε οἰκείοις* Harpocration. Unde correxi mea sponte *τοῖς γε οἰκείοις.* REISK. Particulam iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 813. v. 2. *ἐπιτρέπειν*] *ἐπιτρέψαι με πείσας Ἀρχένεῳ κ. τ. λ.* p. 861, 25. *τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν* p. 1028, 7. Harpocration: *ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι.* V. Anecd. Bekk. p. 260, 18. Plenius *τούτῳ ἐπετρέψαμεν δικάσαι περὶ ὧν ἐνεκαλοῦμεν ἀλλήλοις* p. 1013, 5. SCHAEFER.

P. 813. v. 3. ἀπέχρην] Vulg. ἀπέχρη. ἀπέχρην August. primus. Et sic correxi. REISK. Recte ἀπέχρη Bekker. Sic scribi iussit etiam Göttlingius ad Theodos. p. 218. Anecd. Bekk. p. 197, 8. Ἀπόχρη: ἐξήρκει. Corrig. Ἀπέχρη. SCHAEFER.

P. 813. v. 3. ἂν] ἐν Bavaricus. REISK.

P. 813. v. 6. τουτονὶ] τοῦτον Bekker. SCHAEFER.

P. 813. v. 12. παρασκευάσασθαι] παρακρούσασθαι Lambinus, cui vulgata sine causa displicuit. Demosthenem scilicet et graecos oratores ille non triverat. Verbum hoc huic loco, si quod maxime, convenit, et eo significatu, quo hic loci, ab oratoribus atticis inprimis, frequentatur. Dicitur nimirum ille παρεσκευάσθαι, qui pecunia, precibus, gratia praesidium et opes adversus iura civilia, amicis, advocatis conscribendis, iudicibus corrumpendis, comparavit, quibus munitus et fretus ad causam suam dicendam fidens atque securus accedat. REISK. V. not. ad p. 864, 17. SCHAEFER.

P. 813. v. 13. περὶ τῶν ὄντων, ἁπάντων ἄπειρον —] Bekkerus sic distinxit: περὶ τῶν ὄντων ἁπάντων, ἄπειρον —. SCHAEFER.

P. 813. v. 16. παρ' ὑμῖν] παρ' ὑμῶν margo Lutetianae, August. primus et quintus. παρ' ὑμῖν, *apud vos*, in iudicio vestro. πάρ' ὑμῶν, *a vobis*. Nil referre existimo. REISK.

P. 813. v. 17. τῶν] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 813. v. 17. μέχρι γε τοῦ] Vulg. μέχρι τοῦ. μέχρι γε τοῦ August. primus et quintus, Bavaricus. Particulam γε addidi. REISK.

P. 813. v. 20. περὶ ὧν — διενεγκεῖν] F. περὶ ὧν τὴν ψῆφον δεῖ ἐνεγκεῖν. WOLF. *in Farragine*. ἐνεγκεῖν simplex margo Lutetianae, August. primus et quintus. Volunt simplex praestare. Mihi secus videtur. Omnes omnium iudiciorum iudices διήνεγκον τὰς ψήφους, differebant suffragia, alii in alias partes, hi in absolventem capsam coniicientes, alii in condemnantem. REISK. ἐνεγκεῖν Bekker. Bene. Nam etsi vera Reiskius docet de locutione διαφέρειν τὰς ψήφους, (v. not. ad Porsoni Orest. p. 18. edit. tert. Lips.) tamen hic, cum Demosthenes omnium calculos iudicum in causa tam iusta laturus sibi videatur, simplex praeferendum est. SCHAEFER.

P. 814. v. 2. τ' ἐμοῦ] Vulg. γέ μου. Pro γε dant August. primus et quintus τε. Correxi τ' ἐμοῦ. REISK. Malim τέ μου. SCHAEFER.

P. 814. v. 2. κἂν] Aequabili voce pronuntiandum: nam e καὶ et ἂν sic coaluit, ut copula referatur ad praegressum τε. SCHAEFER.

P. 814. v. 5. δ' οὖν] Vulg. οὖν. δ' οὖν August. primus. Adversativam addidi. REISK.

P. 814. v. 7. ὁ ἐμὸς] οὑμὸς Bekker. οὖμὸς Dindorf., cuius v. praefat. p. IV. SCHAEFER.

P. 814. v. 7. κατέλιπεν] κατέλειπεν Bekker. Sed p. 815, 22. 816, 5. 15. servavit aoristum, spreto imperfecto, quod optimus Cod. obtulerat. SCHAEFER.

P. 814. v. 12. ἐνεχείρισεν] Vulg. ἐνεχείρησεν. ἐνεχείρισεν margo Lutetianae, August. primus et quintus, Bavaricus, probante Wolfio. Correxi ἐνεχείρισεν, ab ἐγχειρίζω. REISK.

P. 814. v. 13. τούτοιν] τούτοις margo Lutetianae. REISK.

P. 814. v. 13. ἀδελφιδοῖν] ἀδελφοῖν δυοῖν August. primus et quintus. REISK.

P. 814. v. 15. γεγονότοιν] Adverte dualis hac in sede usum referendi ad duo membra coniuncta, non per copulam, sed per particulas partientes μέν et δέ. SCHAEFER.

P. 814. v. 16. Θηριππίδῃ τῷ Παιανιεῖ] [Θηριππίδῃ μὲν Παιανιεῖ.] F. τῷ Παιανιεῖ. WOLF. Vulg. Θηριππίδῃ μὲν Παιανιεῖ. Pro μὲν est τῷ in August. primo et quinto, Bavarico, Aldina. Et sic coniecit quoque Wolfius. Manavit hoc vitiosum μὲν in reliquas editiones ex Herwag. pr. Correxi. REISK.

P. 814. v. 17. κἀκείνῳ] Redit ad proximum, Therippidem. REISK.

P. 814. v. 18. ἂν] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Delevit Bekker. ἕως ἐγὼ ἀνὴρ γενοίμην p. 857, 15. SCHAEFER.

P. 814. v. 21. διοικήσειε,] διοικήσειεν· Bekker. Berolin. et Dindorf. SCHAEFER.

P. 814. v. 22. αὐτῷ δὲ τούτῳ] huic Aphobo, in quem actio tota invehitur. REISK.

P. 814. v. 22. τὴν μητέρα τὴν ἡμετέραν] Vulg. τὴν μητέρα. Addunt τὴν ἡμετέραν August. primus et quintus. Addidi. τὴν ἡμετέραν, e qua nos nati sumus, ego et soror. REISK.

P. 814. v. 25. προῖκα] προῖκά τ' Bekker. SCHAEFER.

P. 814. v. 25. τῇ οἰκίᾳ] Vulg. τὴν οἰκίαν. Correxi meo arbitratu τῇ οἰκίᾳ, scilicet χρῆσθαι, quod statim sequitur. *dedit ei hoc, ut domo mea et supellectili domestica tantisper uteretur.* Aliud est διδόναι τινὶ οἰκίαν, *domum alicui donare*, in quo ius proprietatis ad alium transfertur, aliud διδόναι τινὶ χρῆσθαι οἰκίᾳ, *alicui usum domus solummodo concedere.* Nunquam Demosthenes pater Aphobo domum donavit, sed indulsit tantummodo usum fructum: et paulo post dicitur quoque Aphobus domum Demostheni filio puberi facto reddidisse. REISK. V. Argument. p. 812, 3. s. SCHAEFER.

P. 814. v. 26. εἶ] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Bene delevit Bekker. V. not. sequ. Vellem etiam καὶ quod proxime sequitur deletum. Unde nasci potuerit, dicere non attinet. SCHAEFER.

P. 814. v. 27. ἐμοὶ] εἴ μοι August. primus et quintus. REISK. εἴ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 814. v. 27. οὐκ—ἐπιτροπευθῆναι] Citant Anecd. Bekk. p. 145, 28. SCHAEFER.

P. 814. v. 27. ἐμὲ] με Anecd. Bekk. Et sic Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 814. v. 28. ταύτης —προσγενομένης] Adverte locutionem pleonasticam. Conf. Ind. ad Homeri Odyss. p. 176. Nec tamen tales pleonasmi vi sua carent: quippe usurpantur, ut notio inprimis attendenda magis exsistat. SCHAEFER.

P. 815. v. 1. σφίσιν — διαχειρίσαντες] Hinc Anecd. Bekk. p. 134, 11. sola haec citant: σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἄλλην οὐσίαν ἅπασαν διαχειρίσαντες. SCHAEFER.

P. 815. v. 2. καὶ —ἐπιτροπεύσαντες] Citant Anecd. Bekk. p. 145, 29. SCHAEFER.

P. 815. v. 2. τὰ μὲν — ἀπεστερήκασι] Citant Anecd. Bekk. p. 119, 10. SCHAEFER.

P. 815. v. 5. τέτταρα καὶ δέκα] τετταρακαίδεκα Bekkeri Berolin. et Dindorf. Conf. Lobeckius ad Phrynich. p. 408. s. SCHAEFER.

P. 815. v. 5. μάλιστα—μνᾶς] Domum et 14 mancipia non esse nisi 40 minis aestimata per est incredibile. Ipse Demosthenes p. 816, 21. s. domum triginta minis aestimat, et servile quodque caput, tametsi vilissimum, ternis minis ibid. v. 7.: unde summa 42 minarum exsistit. Adde triginta minas parati aeris et alias triginta minas, pretium domus. Sunt minae centum et duae. Non capio has rationes. Quamquam novi Demosthenem solere caussam et pretia rerum, prout expedit et caussae inservit, aut attollere aut deprimere. REISK. Quis credat Demosthenem in primo orandi periculo falsa computatione ad fraudem faciendam usum esse? Suspicor igitur tutores adolescenti tradidisse domum tam ruinosam et mancipia tam vilia, ut pluris aestimari non possent. SCHAEFER.

P. 815. v. 6. παραδεδώκασι] παραδεδώκασιν, ut solet, Bekker. SCHAEFER.

P. 815. v. 7. τοῦτ' ἔστιν] quod scilicet haereditatem 14 talentorum, quae decennio rite administrata et foenori collocata potuerat duplo augeri, interverterint, neque de tantis opibus reddiderint nisi unum talentum cum decem minis. REISK.

P. 815. v. 8. τὸ] τὸ secundum abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 815. v. 11. τὴν συμμορίαν] Citat hunc locum Harpocration v. Συμμορία. REISK. Item Etymolog. M. p. 734, 34. et Photius c. 405. SCHAEFER.

P. 815. v. 11. κατὰ—εἰσφέρειν] Hoc est, ut existimo, de

aureis 250 aureos 50, de 15 talentis 3 talenta, quintam partem rei familiaris. Sed utrum soli divites tantum contulerunt, tenuiores minus, cum videatur aequalis esse solere tributorum ratio? II. Oratione legitur: οὐκ ἐπὶ τοῖς μικροῖς τιμήμασι etc. Deinde quae ratio est 25 minas particulatim nominandi prius, cum mox totus census commemoretur? WOLF. Particulatim, opinor, nominavit, quod hic tanquam canon esset in computandis exigendisque ditiorum contributionibus. Idem visum Reiskio ad p. 816, 1. SCHAEFER.

P. 815. v. 12. ὅσονπερ — εἰσέφερον] Idem recurrit p. 862, 12. Aterutrum locum spectavit Thomas Mag. p. 854. SCHAEFER.

P. 815. v. 13. τιμήματα] [τιμητά.] F. τιμήματα. WOLF. Vulg. τιμητά. τιμήματα August. primus et quintus, item Lessing. Et sic correxi. Vulgatum enim usitatum non est, tametsi caeteroquin facile locum hic tueatur et conveniat. Sunt enim τὰ τιμητά ea, quae censentur, quorum causa certus quidem census dependitur, ut agri, villae, domus. Sed idem quoque significat voc. τίμημα, tametsi etiam censum seu pecuniam significat eam, quae pro illis rebus aerario dependitur. REISK. Conf. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 53. SCHAEFER.

P. 815. v. 17. ὅτι] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 815. v. 17. οὐδένες] Ad οὐδένες malim τὰ οὐδένων addi: *neminem fuisse omnium, quotquot unquam tutores quorumcunque tandem fuere, qui eius bona, cui esset tutor datus, turpius diripuerit, quam hi homines nostra bona diripuerunt.* REISK. Non addendum quidquam, sed subaudiendum τὰ τῶν ἐπιτροπευθέντων. SCHAEFER.

P. 815. v. 18. διηρπάκασι] διηρπάκασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 815. v. 21. τούτων] Abest a Bavarico. τούτου dat August. quintus. REISK.

P. 815. v. 26. μοι] τοι August. primus et quintus. REISK.

P. 815. v. 26. ἀναγίνωσκε] ἀναγίγνωσκε Bekker. SCHAEFER.

P. 815. v. 26. ταυτηνὶ] ταύτην Bekker. SCHAEFER.

P. 815. v. 28. καὶ ἐκ τούτων] Subaudi καὶ μόνων, *ex his vel solis*, etiamsi alia argumenta deficerent. REISK.

P. 816. v. 1. πεντεκαίδεκα — τίμημα] ἠξίουν ταύτην (τὴν οὐσίαν) εἰσφέρειν. εἰσφορὰν τρία τάλαντα ἀπὸ τῶν ιέ. WOLF. Citat h. l. Harpocration v. Τίμημα. In vicenas quinas quasque minas dabant opulentissimi quique (pauperiores enim videntur minoris aestimati fuisse) drachmas quingentenas, seu, quod idem est, de drachmis quibusque 2500 dependebant drachmas 500 seu quintum numum, ut nos usurpamus, de quinis quibusque talentis talenta singula. REISK. Conf. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 53. SCHAEFER.

P. 816. v. 1. πεντεκαίδεκα ταλάντων γὰρ] πεντεκαίδεκα γὰρ ταλάντων Bekker. Veruntamen nostrum ordinem tuentur F. S., quorum non contemnenda auctoritas. SCHAEFER.

P. 816. v. 2. δ'] Coniunctionem addidi de meo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 816. v. 6. τριάκοντα καὶ δύο ἢ τρεῖς] Post τριάκοντα est interpungendum. Neque enim dubitat, utrum 32 an 33 fuerint, sed ex illis 30 dicit duos vel tres potuisse quinis aut senis minis aestimari, caeteros ternis, quibus illi vel aetate vel artificio praestiterint. WOLF. Cur non dubitaverit de numero mancipiorum? SCHAEFER.

P. 816. v. 6. τρεῖς, τοὺς μὲν ἀνὰ —] Vulg. τρεῖς, ἀνὰ —. Post τρεῖς addunt τοὺς μὲν margo Lutetianae, August. primus et quintus, item Lessing. Correxi τρεῖς, τοὺς μὲν ἀνὰ —. Sententia est, officinae, in qua gladii cuderentur, operas omnino fuisse triginta duos aut tres, et horum alios quinis senisve minis veniisse, alios ternis, sed neminem minus quam ternis. REISK. τοὺς μὲν delevit Bekker. Videturque ab interprete constructionem explente profectum esse. V. L. Bosii Ellips. p. 329. s. SCHAEFER.

P. 816. v. 6. ἀνὰ πέντε μνᾶς —] Observa ἀξίους μνᾶς πέντε ἢ ἕξ, nisi forte legendum sit μνῶν. WOLF. Non legendum est: accusativus enim regitur a praepositione ἀνά. ἀνὰ πέντε μνᾶς — i. q. ἕκαστον ἄξιον πέντε μνῶν —. SCHAEFER.

P. 816. v. 7. ἢ καὶ ἕξ] ἢ omittunt August. primus et quintus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 816. v. 8. ἀφ'] ἐφ' Paulina. REISK.

P. 816. v. 8. μνᾶς ἀτελεῖς] Forte *ultra omnem sumtum, demto victu.* Lalamantius: *subductis omnibus.* Nostratibus proceribus quantum de reditibus decedit, quo sustentandi sunt procuratores et ministri, utinam abstinentes et integri! Si non triens, at certe quadrans: ut, cuius vectigalia sunt 1200, is vix percipiat 900. Sed iidem isti praesto sunt domino, quoties opus est, et ad usum et ad ornamentum aulae: et hac ratione aluntur multi inopes, utinam homines frugi! WOLF. V. Ind. Graecitat. p. 92. Anecd. Bekk. p. 458, 26. Ἀτελῆ: ἀδάπανα. SCHAEFER.

P. 816. v. 11. ὑποκειμένους] V. p. 821, 12. SCHAEFER.

P. 816. v. 12. ἐπὶ δραχμῇ] τῆς μνᾶς δραχμὴν ἑκάστου μηνὸς τόκον τελούσης. Talentum minas habet 60. Hinc ergo singulis mensibus pendendae fuerunt 60 drachmae, quae conficiunt aureos 6. Duodecies 6 sunt 72 aurei, hoc est minae 7. Ita de centenis aureis numerandi fuerunt pene duodecim: quae Romanorum centesimis non absimilis usurarum ratio fuit. WOLF. Sententia est: Reliquit pater paratae pecuniae talentum propemodum (vel circiter), sed id foenori elocatum ita, ut de singulis minis drachmae singulae in mensem dependerentur. Mirifice locum hunc exposuit Palmerius Exercitatt. p. 636. REISK.

P. 816. v. 12. δεδανεισμένον] Vulg. δεδανεισμένου. δεδανεισμένον Lessing. August. primus et quintus. (Quod e primo refert Fabricius ἀργύριον, ibi non est, sed ἀργυρίου, ut in vulgata.) Correxi δεδανεισμένον. Duo vocabulo εἰς τάλαντον (*ferme talentum*) pro uno quasi vocabulo habentur. REISK. δεδανεισμένου Bekker. Hoc an illud optes nihil interest ad sensum. Sed genitivi aliquanto maior est a libris auctoritas. SCHAEFER.

P. 816. v. 15. ἐνεργά] χρήματα ἀργά, *pecunia ignava*, ἐνεργά, *quaestuosa*, *foenore occupata*, *collata in usuras*, δεδανεισμένα: quibus vocibus utar, dum invenero meliores. WOLF.

P. 816. v. 16. γίγνεται] γίνονται August. quintus. REISK.

P. 816. v. 16. τοῦ μὲν ἀρχαίου κεφάλαιον] [τοῦ μὲν ἀρχαίου κεφαλαίου.] ά. 'Ολ. τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν, absolute. Hic adiective. Paulo post [p. 819, 2.] τό τε ἀρχαῖον καὶ τὸ τῶν δώδεκα ἐτῶν, s. γιγνόμενον. WOLF. Vulg. κεφαλαίου. κεφάλαιον margo Lutetianae, Lessing. August. primus et quintus. τὸ μὲν ἀρχαιον κεφάλαιον margo Lutetianae. Dedi κεφάλαιον. REISK. H. Stephanus Thes. c. 2285. A.: „Invenitur et ἀρχαίου κεφαλαίου ap. Demosth. c. Aphob., sed κεφαλαίου synon. irreptitium esse putatur. Vide Bud. 132. 133." Alia ratio placuit Tayloro Apparat. T. II. p. 33., quam qui velit sequatur. Ego assentior Reiskio: assensusque est etiam Bekkerus. κεφάλαιον, *summa*. V. p. 817, 8. 821, 7. s. — Spectavit hunc aut alium locum τῶν ἐπιτροπικῶν Photius c. 119. SCHAEFER.

P. 816. v. 17. πεντακισχίλιαι] Vulg. πεντακισχίλια. Sic perspicue etiam in August. quinto est. In primo quid sit, pro certo dicere non habeo, vulgatane an πεντακισχίλιαι. Solet α in illo codice longam et sublimem attollere caudam, ut saepe fias incertus, sitne α an αι. Aldina dat πεντακισχιλία penacute. πεντακισχίλιαι δραχμαὶ (posteriore vocabulo e scholio redundante) Paulina, Weimaranus e suorum secundo. Correxi πεντακισχίλιαι, scilicet δραχμαί: hoc est, talentum minus decem minis. REISK. Sic corrigendum esse dudum monuerat Taylorus Apparat. T. II. p. 33. SCHAEFER.

P. 816. v. 17. τὸ — ἔργον] οἱ τόκοι οἱ γιγνόμενοι. WOLF. V. p. 820, 21. 822, 22. SCHAEFER.

P. 816. v. 20. ὃν] Vulg. ὧν. ὃν August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. *quod* (ebur *) puta) *consumebant in elaborando*. Nostri *verarbeiten* dicunt. REISK.

P. 816. v. 20. κλίνεια] κλίνια August. primus. REISK.

P. 816. v. 20. εἰς ὀγδοήκοντα μνῶν] Aut εἰς abundare ait Wolfius in Farragine, aut loco μνῶν legendum μνᾶς. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

*) Adde ferrum. SCHAEFER.

P. 816. v. 20. ἀξίαν] Vulg. ἄξια. Correxi de coniectura mea ἀξίαν. REISK. ἄξια Bekker. Quod in librorum silentio non mutandum. Nam εἰς ὀγδοήκοντα μνῶν ut mirabile videatur, quid impedit quo minus puteinus Graecorum sermonem εἰς in huiusmodi locutionibus usurpasse ἐπιῤῥηματικῶς? Plane eadem ratione Latini *ad* sine casu pro *circiter* usurpant. Sin minus placet haec ratio, (ac fateor aliud me huius usus exemplum non recordari,) per me licet confugias ad decantatum nostrae aetatis machinamentum, ut Oratorem dicas duabus e constructionibus (ὀγδοήκοντα μνῶν ἄξια et εἰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἄξια, ut v. 23. legimus ἄξια — εἰς μυρίας δραχμάς) tertiam quandam anomalam conflavisse. SCHAEFER.

P. 816. v. 21. κηκίδα] Citat hunc locum Harpocration v. Κῆκις: circumflexum enim in penultima editiones huius Lexici exhibent. REISK. Recte κηκῖδα Bekker. V. Anecd. Bekk. p. 271, 26. S. SCHAEFER.

P. 816. v. 21. δὲ] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 816. v. 22. τρισχιλίων] S. δραχμῶν, non μνῶν. WOLF.

P. 816. v. 22. καὶ κόσμον] τὸν κόσμον margo Lutetianae, August. primus. Quod magis placere ait Wolfius in Farragine, ut addatur κατ' ἐπεξήγησιν. REISK. Bekkerus: „τὸν κόσμον S. r.“ Vide ne Wolfio assentiendum sit. SCHAEFER.

P. 816. v. 23. σύμπαντα ταῦτα] Vulg. σύμπαντα. Addunt ταῦτα margo Lutetianae, August. primus et quintus. Addidi. REISK.

P. 816. v. 23. εἰς μυρίας δραχμάς] ἑκατὸν μνᾶς, 1000 aureorum. Lalamantius χιλίας vertit, et ego sic legendum existimo. WOLF. Bene habet vulgata. Cui credibile sit tam copiosam supellectilem, vestem, mundum, vasa tricliniaria domus perlocupletis non fuisse maioris quam sexta talenti parte aestimata? Sola vestis mulieris, cui fortunae perquam modicae essent, decem minis seu mille drachmis aestimatur in Oratione in Spudiam. Praeterea si mille drachmas pro decies mille seu minas decem pro centum minis poneres, summa quindecim talentorum non coalesceret, quorum censum Demosthenes ait tria talenta dependisse seu quintam totius summae partem. Ponamus summas singulas et computemus.

4 talenta, 50 minae ἀρχαίου κεφαλαίου *) (v. 16.).
50 minae annui reditus (v. 17.).
1 talentum, 20 minae ebur, ferrum, ligna in lectos.
1 talentum, 10 minae galla et aes.
30 minae domus.
1 talentum, 40 minae supellex domestica, vasa, vestis, mundus muliebris.

---

*) Scriptura Parisinae ab ipso Reiskio repudiata. SCHAEFER.

1 talentum, 20 minae argenti praesentis.
1 talentum, 10 minae argenti foenore nautico crediti.
24 minae in mensa Pasionis.
6 minae in mensa Pyladis.
16 minae apud Demomelem.
1 talentum conflatum e summis minutis diversis mutuo datis.
Summa conficit 14 talenta cum 36 minis.

Ecquis probet denique, solam gallam et aes septem drachmarum millibus aestimari, tantam copiam vestis, supellectilis, vasa tot aurea et argentea, mundum denique matronae divitis non nisi mille drachmis? Abhorret hoc. Ipse Demosthenes p. 817, 23. vasa argentea sola cum mundo matris aestimat 5000 drachmis. Ergo reliqua tantidem fuisse minus credemus? REISK.

P. 816. v. 25. ἀργυρίου δ' ἔνδον] S. ἀποκειμένου, ἀργοῦ, τεθησαυρισμένου. WOLF.

P. 816. v. 26. ναυτικὰ] S. χρήματα. δάνειον ναυτικὸν, usuras nauticas sive maritimas, traiectitiam pecuniam: cuius usurae maiores fuere caeteris, ut alibi videbimus. Lalamantius: *LXX vero minas in classis apparatum expendendas.* WOLF.

P. 816. v. 26. ἔκδοσιν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἔκδοσις. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 247, 21. et Zonaras c. 655. SCHAEFER.

P. 816. v. 26. Ξούθῳ] ξούσθω Bavaricus. REISK.

P. 816. v. 27. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 332. SCHAEFER.

P. 816. v. 28. παρὰ Δημομέλει δὲ] παρὰ δὲ Δημομέλει Bekker. παρὰ Δημομέλει δὲ Dindorf. SCHAEFER.

P. 817. v. 1. κατὰ διακοσίας — διακεχρημένον] ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχρημένον, τοῖς δεομένοις χορηγηθὲν ἄνευ τόκου, κατὰ διακοσίας —, τοῖς μὲν διακόσιαι δραχμαὶ, τοῖς δὲ τριακόσιαι. αἱ κατὰ καὶ ἀνὰ προθέσεις explent Graecis penuriam distributivorum. WOLF. Cur ἄνευ τόκου? SCHAEFER.

P. 817. v. 2. διακεχρημένον] διακεκριμένον margo Lutetianae. Citat hunc locum Harpocration v. Διακεχρημένον. REISK. *pluribus mutuo datum.* Minus recte Lexicographi. SCHAEFER.

P. 817. v. 3. ὀκτὼ — μναῖ] octo talenta cum dimidio. Calculus non bene subductus. Confiunt enim e superioribus summis 8 talenta et 56 minae, h. e. novem talenta minus quatuor minis, demtis scilicet duobus articulis, qui primi sunt in tabula superius posita. Ergone pro τριάκοντα legendum est πεντήκοντα? REISK.

P. 817. v. 3. γίγνεται] γίνονται August. primus et quintus. REISK. γίγνονται Bekker. Bene. Notissimum est idioma syntacticum, quo verbi numerus accommodatur numero, non subiecti, sed praedicati. SCHAEFER.

P. 817. v. 5. συμπάντων] σύμπαντα margo Lutet. et Lessing. August. primus et quintus. Wolfius in Farragine utramque posse lectionem stare docet, ut ad genitivum scilicet subaudiatur τὸ κεφάλαιον, ad accusativum autem τὰ χρήματα. Subaudi τὸ κεφάλαιον e praemissis. REISK.

P. 817. v. 5. τέτταρα καὶ δέκα] τετταρακαίδεκα Bekkeri Berolin. et Dindorf. SCHAEFER.

P. 817. v. 7. διακέκλεπται] παθητικῶς, διὰ κλοπῆς ἠφάνισται. WOLF.

P. 817. v. 10. πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ] S. πρὸς τοῦτο τὸ κατ' Ἀφόβου μόνου ἐγκεχυμένον ἐμοί. Lalamantius: *unius horulae spatio dici non potest.* WOLF.

P. 817. v. 11. διελεῖν] Non est opus mutari hoc in διελθεῖν. WOLF. Ecquis autem id voluit? Ipsene aliquando? REISK.

P. 817. v. 11. καὶ] ἢ August. primus et quintus. REISK. ἢ Bekker. Sic advertendus pluralis ἔχουσι: de quo idiomate v. Melet. Crit. p. 24. Licet autem in tali constructione pluralem verbi numerum usurpari, quando particula ἢ duo ita disiungit, ut quod verbo significatur ambobus simul competat. SCHAEFER.

P. 817. v. 13. ἀπενέγκωμεν] ἀπενέγκωμαι August. primus et quintus. REISK.

P. 817. v. 13. ἐλέγξουσιν] [ἐλέγχουσιν.] Hoc malo, quam ἐλέγξουσιν. WOLF. ἐξελέγχουσιν August. primus et quintus. ἐξελέγξουσιν, margo Lutetianae. REISK. Recte ἐξελέγχουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 817. v. 15. ἔγωγ'] Vulg. ἐγώ. ἔγωγ' August. primus et quintus. Melius conveniret καὶ ἐγὼ δ' οἶδα. Dedi tamen illud, quia codicis boni auctoritate nititur. REISK. Recte ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 817. v. 16. μὲν οὖν] Vulg. μέν. μὲν οὖν August. primus et quintus. Addidi οὖν. REISK.

P. 817. v. 18. περὶ τῶν ἄλλων] Subaudi a communi ἐπιδείξω. Sed an etiam bene graece dicitur ἐπιδεικνύναι περί τινος? An deest potius διέξειμι? Videtur hoc probabilius. Nisi volumus ποιήσομαι τοὺς λόγους e v. 15. repetere: sed hoc longiuscule arcessitum. REISK. Simplicissimum est ex antegresso ἐπιδείξω subaudire verbum cognatae significationis, e. c. ἐρῶ. SCHAEFER.

P. 817. v. 22. καταλειφθέντα,] καταλειφθέντα. Bekker. Post delenda signa parenthesis, quibus etiam Reiskiana caret. SCHAEFER.

P. 817. v. 23. εἶχεν] Alii εἷλκεν, *pendebant*. WOLF. Sed quinam sunt illi *alii*? REISK. εἶχεν, scilicet Aphobus. SCHAEFER.

P. 817. v. 23. τῶν πικρασκομένων] Bekkerus: „τῶν om. S." Recte, ut opinor. SCHAEFER.

P. 817. v. 26. ἕως ἀνεπληρώσατο] ἕωσὰν ἐπληρώσατο August. primus. REISK.

P. 817. v. 27. Κέρκυραν] Κόρκυραν Bekker. SCHAEFER.

P. 817. v. 28. ἀπεγράψατο] ἀπέγραψε Bekker. Activum recurrit p. 818, 20. et 828, 15. SCHAEFER.

P. 818. v. 1. καὶ τούτων μὲν πρῶτον] καὶ πρῶτον μὲν τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 818. v. 2. τούτου] τούτῳ August. quintus. REISK.

P. 818. v. 5. τηθίδα] Sic etiam in Bavarico est, sed super θ est τ scriptum a recentiore manu. REISK. Voluit librarius τητθίδα. Quae forma est reiectanea. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 134. S. SCHAEFER.

P. 818. v. 6. σῖτον] Citat hunc locum Harpocration v. Σῖτος. REISK. V. Photius c. 380. SCHAEFER.

P. 818. v. 7. δὲ] Bekkerus: „δὲ om. S." Non displicet etsi dotem acceperat. SCHAEFER.

P. 818. v. 7. οὐδὲ — ἐθέλοντος] Elocatio aedium intelligatur cum omni instrumento et facultatibus. WOLF. Atqui aedes elocandae non erant, cum Demosthenis patris testamento Aphobo habitandae fuissent relictae. αὐτῷ δὲ τούτῳ (Ἀφόβῳ) τὴν μητέρα τὴν ἡμετέραν καὶ προῖκα ὀγδοήκοντα μνᾶς καὶ τῇ οἰκίᾳ καὶ σκεύεσι χρῆσθαι τοῖς ἐμοῖς. P. 814. l. 25. οὗτος γὰρ (Ἄφοβος) εὐθὺς μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον ᾤκει τὴν οἰκίαν εἰσελθὼν κατὰ τὴν ἐκείνου διαθήκην. P. 817. l. 20. ἦν δὲ ταῦθ', ἃ γεγράφθαι φησὶν ἐν τῇ διαθήκῃ, δύο μὲν τάλαντα Δημοφῶντα λαβεῖν εὐθὺς, τὴν δ' ἀδελφὴν, ὅταν ἡλικίαν ἔχῃ· — τοῦτον δ' (Ἄφοβον) ὀγδοήκοντα μνᾶς καὶ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν καὶ τὴν οἰκίαν οἰκεῖν· Θηριππίδην δ' ἑβδομήκοντα μνᾶς λαβόντα καρπώσασθαι, ἕως ἐγὼ ἀνὴρ γενοίμην. τὰ δ' ἄλλα, ὅσ' ἐμοὶ χωρὶς τούτων κατελείφθη, καὶ τὸ μισθοῦν τὸν οἶκον ἠφάνιζεν ἐκ τῆς διαθήκης. In Aphob. III. p. 867. Ubi notandum οἰκίαν et οἶκον distingui. οἶκος igitur hac oratione est *possessiones*, *property*. Et in hoc sensu est apud Lysiam in Aristogit. p. 906. *„substantia universa"*, ut Reiskius interpretatur. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 365. Recte vir doctissimus. Sic τοῖς πᾶσι χρήμασιν et τοὺς οἴκους p. 862, 18. s. sunt φράσεις ἰσοδυναμοῦσαι. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 122. 157. 379. Ipsum quod sequitur, ἀλλὰ — ἀξιοῦντος, arguit non aedes intelligendas esse. SCHAEFER.

P. 818. v. 9. οὗτος] Vulg. αὐτός. οὗτος margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 818. v. 9. ἠμφισβήτησε] ἠμφεσβήτησε Bekker. V. Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 345. S. SCHAEFER.

P. 818. v. 10. ἔχειν] σχεῖν August. primus et quintus. REISK.

P. 818. v. 11. καὶ ἔτι — ἀντιλέγεσθαι] [καί τι μικρὸν κ. τ. λ.] Utrum ἔφη πρὸς τὴν μητέρα, an μικρόν τι ἀντιλέγεσθαι (s. ὑφ' ἑαυτοῦ) πρὸς τὴν μητέρα? *inter se et matrem parvam*

esse quandam controversiam. WOLF. Posterius verum: mirerisque virum egregium dubitare potuisse. SCHAEFER.

P. 818. v. 11. καὶ ἔτι] Vulg. καί τι. καὶ ἔτι margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. καί τι Bekker. SCHAEFER.

P. 818. v. 15. τε] γε August. primus et quintus. REISK.

P. 818. v. 15. Δημοχάρην] Δημοχάρη Bekker. Δημοχάρην Dindorf., cuius v. praefat. p. VII. SCHAEFER.

P. 818. v. 16. καὶ] ἢ August. quintus. REISK.

P. 818. v. 18. τὰς τιμὰς] Vulg. καὶ τὰς τιμάς. καὶ abest ab August. primo et quinto. Lessingianus quoque obelo confixit. Delevi. REISK.

P. 818. v. 20. ἀπογράψας] Paulo ante p. 817, 28. ἀπεγράψατο dixerat. Ego vero nil interesse h. l. quidem existimo. V. p. 828, 15. REISK.

P. 818. v. 25. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 818. v. 28. τὸν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 818. v. 28. ἔχει] Vulg. εἶχε. ἔχει August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. Bekkerus: „εἶχε S." Quod si quis praeferat, vix repugnem. SCHAEFER.

P. 819. v. 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς] ἐπὶ δραχμῇ καὶ ἡμισείᾳ. 6 oboli drachmam, 10 drachmae aureum, 10 aurei minam, 60 minae talentum conficiunt. WOLF.

P. 819. v. 1. ἐπὶ δραχμῇ μόνον τίθημι] ἐὰν ἐπὶ δραχμῇ τις τιθῇ μόνον p. 820, 21. SCHAEFER.

P. 819. v. 2. δὲ, ἂν] δ', ἐὰν Bekker. SCHAEFER.

P. 819. v. 2. συντιθῇ] Vulg. συνθῇ. συντιθῇ August. primus et quintus, Bavaricus. Correxi συντιθῇ. REISK. Post h. v. non interpungendum, sed post ἐτῶν. SCHAEFER.

P. 819. v. 2. τό τ' ἀρχαῖον] τὸ ἀρχαῖον appellat dotem matris, 80 minas. REISK.

P. 819. v. 2. τὸ ἔργον τῶν] Vulg. τὸ τῶν. τὸ ἔργον τῶν August. primus et quintus, Bavaricus, Lessing. Et sic correxi. REISK. V. Wolf. ad p. 816, 16. SCHAEFER.

P. 819. v. 3. δώδεκα] δέκα August. primus et quintus, Lessing.: vitiose, id quod ex computo apparet. Octoginta minae dant in mensem, si usura est drachmalis, 80 drachmas: Demosthenes enim drachmalem solummodo ponit. Hae octoginta drachmae duodecies iteratae dant in annum 960 drachmas. Hae 960 drachmae rursus duodecies iteratae efficiunt usuram duodecennem, 11520 drachmarum, hoc est unum talentum, 55 minas cum 20 drachmis. Quae addes summae superiori, uni talento cum 20 minis. Habebis 3 talenta cum 15 minis et 20 drachmis. Sed decen-

nis usura non conficeret nisi 2 talenta, 40 minas, 35 drachmas. Attamen Aphobus non plus quam decennio tutelam gessit, et p. 820, 6. duo tantum et v. 21. octo annos numerat, qui conficiunt decem. Biennio, postquam defuncti tutores tutela essent, dixit iis orator diem. Sed illius quoque biennii usuras ei debebant, quod nihil ei reddidissent eorum omnium, quae ipsorum fidei commissa fuerant. REISK. *δέκα* Bekker. Vere: Reiskius enim in computatione decennis usurae lapsus est. Scilicet sic conflunt 2 talenta cum 56 minis, quae recte dicuntur *μάλιστα τρία τάλαντα*. Conf. mea in H. Stephani Thes. c. 5907. extr. SCHAEFER.

P. 819. v. 3. *μάλιστα τρία τάλαντα*] Lalamantius: *cumulate in 3 talentorum summam consurgunt.* WOLF. Immo: *proxime summam 3 talentorum accedunt.* SCHAEFER.

P. 819. v. 5. *ὑμῖν*] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 819. v. 5. *μαρτύρων*] *μαρτυρῶ* August. primus et quintus, cui Fabricius seu Wolfius suum *perperam* adscripsit pro more. Sed in illo circumflexo latet *ν*: et lectio ista tametsi a vulgata differre videatur, revera tamen, si recte pensites, cum ea prorsus convenit. REISK.

P. 819. v. 6. *τοῦ ἐργαστηρίου*] fabrorum puta gladios cudentium. V. p. 816, 6. SCHAEFER.

P. 819. v. 7. *ἀναισχυντότατ' ἀνθρώπων*] *ὠμότατ' ἀνθρώπων* p. 821, 22. V. not. ad p. 980, 26. SCHAEFER.

P. 819. v. 10. *ἀπ' αὐτῶν*] Vulg. *ἁπάντων*. *ἀπ' αὐτῶν* August. primus et quintus, Lessingianus. Et sic correxi. Exspectes *ἀπ' αὐτοῦ*, nam de una tantum officina loquitur. Sed accommodavit orator orationem *πρὸς τὸ νοούμενον*, rei, quam mente agitabat: scilicet *τῶν ἀνδραπόδων τῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἐργαζομένων*. V. ad v. 6. REISK. *αὐτῶν* h. l. et *τούτων* v. 17. et *αὐτὰ* v. 18. malim absolute dicta intelligere: ut cogitandum sit de operibus officinae, non de operis. Conf. p. 820, 9. 13. SCHAEFER.

P. 819. v. 10. *δὲ*] Vulg. deest. Addunt August. primus et quintus, Bavaricus. Et hoc coniecit quoque Wolfius in Farragine. Adversativam addidi. REISK.

P. 819. v. 10. *τούτων*] Redit ad tutores Demosthenis. REISK.

P. 819. v. 11. *πεντεκαίδεκά μοι*] Vulg. *πεντεκαίδεκα*. Post *πεντεκαίδεκα* [vel, ut in August. primo scribitur divisis vocabulis, *πέντε καὶ δέκα*] addunt *μοι* margo Lutetianae, Lessing. August. primus et quintus. Pronomen addidi. REISK.

P. 819. v. 11. *γίγνεσθαι κατὰ λόγον*] *γενέσθαι κατὰ τὸν λόγον* August. primus et quintus. REISK.

P. 819. v. 12. *προσῆκε*] *προσῆκεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 819. v. 13. *ἀπέφηνε*] *ἀπέφηναι* Aldina, quod revera idem est cum vulgata. REISK. Scilicet ob perpetuam confusionem vocalis ε diphthongique αι. *ἀπέφηνε* Bekker. SCHAEFER.

P. 819. v. 13. τέτταρσι] Vulg. τέταρσι. τέτταρσι Aldina, Paulina, August. quintus. REISK.

P. 819. v. 14. μναῖν] μνᾶς Bavaricus. REISK.

P. 819. v. 16. μέν φησιν] Malim μὲν φησὶν. SCHAEFER.

P. 819. v. 17. τούτων] Cum praemisisset ἐργαστήριόν, tamen τούτων subiicit. Scilicet ἐργαστήριον est grex operarum in officina quadam rei cuidam parandae operantium. Ergo recte τούτων usurpat, scilicet τῶν ἐργατῶν. REISK. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

P. 819. v. 18. αὐτά] Scilicet τὰ ἀνδράποδα καὶ τὰ αὐτῶν ἔργα. REISK. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

P. 819. v. 20. μοι] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 819. v. 20. προσήκει] προσῆκε August. primus et quintus. REISK.

P. 819. v. 20. λόγον] [ἔργον.] M. τὸ ἔργον, τὰ χρήματα τὰ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων. WOLF. Vulg. ἔργον. λόγον margo Lutetianae et Lessing., August. primus et quintus, Bavaricus. Wolfius ad ἔργον addi vult articulum τὸ. Correxi λόγον. REISK.

P. 819. v. 21. ἐλεγχθήσεται] ἐξελεγχθήσεται margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK.

P. 819. v. 22. ἀργὸν φῇ γενέσθαι] Scilicet τὸ ἐργαστήριον. REISK.

P. 819. v. 23. ἀνθρώποις] Ad ἀνθρώποις addit μόνον margo Lutetianae. REISK.

P. 819. v. 25. τὴν τέχνην] Vulg. τέχνην. τὴν τέχνην margo Lutetianae, August. primus et quintus, Bavaricus, qui etiam pro τὸν v. 23. dat τῶν mendose. Articulum τὴν addidi. REISK.

P. 819. v. 28. γε] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Omisit Bekker. V. not. ad p. 610, 18. Xenophon Memor. I. 2. 3. καίτοι γε οὐδὲ πώποτε ὑπέσχετο κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 819. v. 28. ἐργασίας] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 820. v. 1. ἐκείνῳ] Therippidae puta. REISK.

P. 820. v. 2. φήσει] Vulg. φησί. φήσει August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 820. v. 3. τά γε ἔργα] Particula γε abest ab August. primo et quinto. ἔργα hoc versu, item v. [2. et] 8. sunt res ab illis operis elaboratae, ut cultri, gladii. REISK.

P. 820. v. 5. παρασχέσθαι] παρέχεσθαι August. primus. REISK.

P. 820. v. 7. τὰς τριάκοντα μνᾶς] Vulg. τριάκοντα μνᾶς. τὰς τρ. μν. August. primus et quintus. Articulum addidi. REISK.

P. 820. v. 8. οὕτω] οὕτως Bavaricus, ut idem saepe inse-

quente consonante. Plane abesse a nescio quo codice notatum est in Parisina. REISK.

P. 820. v. 8. μηδὲν] οὐδὲν August. primus et quintus. REISK.

P. 820. v. 10. ἀνηλωκέναι] ἀναλωκέναι Bavaricus. REISK.

P. 820. v. 13. ἐκεῖνος] Milyas. REISK.

P. 820. v. 15. οὗτος] Aphobus. REISK.

P. 820. v. 16. λάβε]· Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 820. v. 17. αὐτοῖς] Vulg. αὐτάς. αὐτοῖς August. primus et quintus. Et sic correxi. *illis*, iudicibus puta, REISK.

P. 820. v. 20. τὰς] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 820. v. 21. τὸ ἔργον] V. not. ad p. 816, 17. SCHAEFER.

P. 820. v. 22. ἄλλας — εὑρήσει] Triginta minarum usura drachmalis annua conficit 360 drachmas. Haec octies iterata conficit 3040 drachmas seu triginta minas cum excessu 40 drachmarum: unde constat ὁμοῦ significare *circiter*, *praeterpropter*, cum pauculo quodam aut defectu aut excessu. Non semper exacte summam positam aequat, neque semper infra eam subsidit, quod sunt qui opinati sint, sed etiam ultra summam datam assurgit. REISK. Summa drachmarum 360 octies iterata conficit 3040 drachmas? Qui potest? Immo vero drachmas 2880 conficit, h. e. 28 minas et 80 drachmas. Hic igitur certe ὁμοῦ infra summam positam subsidit. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 365. s.

P. 820. v. 22. ὁμοῦ] Omittunt August. primus et quintus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 820. v. 24. τέτταρα τάλαντα] Imo vero 4 talenta cum 16 minis. Ponamus calculos.

Summa superius computata 3 talenta, 15 minae, 20 drachmae.
Annuus reditus officinae per biennium perceptus 30 minae, 40 drachmae.
Usura octennis harum triginta minarum 30 minae, 40 drachmae.
Conflunt 4 talenta, 16 minae.

REISK.

P. 820. v. 24. σὺν τοῖς ἀρχαίοις] Vult dicere usuras cum capite, ut dotem matris cum usuris, item triginta minas reditus annui ex officina percepti cum usuris per octennium. REISK.

P. 820. v. 25. ὅσα ἔνια] Notabilis locutio, cui nihil simillius legere memini quam quod olim vulgabatur Herodoti VII. 187. προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἐνίων. SCHAEFER.

P. 820. v. 26. ἠμφισβήτηκε] ἠμφεσβήτηκε Bekker. SCHAEFER.

P. 820. v. 26. καθ' ἕκαστον] καθ' ἓν ἕκαστον Bekker. SCHAEFER.

P. 820. v. 27. κατέλιπε μὲν] Vulg. κατέλιπεν. κατέλιπε μὲν August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 820. v. 28. μὲν] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 821. v. 2. ἀποστεροῦσι] ἀποστεροῦσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 821. v. 6. ἐν δέκα] Vulg. ἕνδεκα. ἐν δέκα August. primus et quintus. Et sic correxi, duobus vocabulis. Planius tamen dixisset ἐν τοῖς δέκα ἔτ., ut p. 825, 1. REISK.

P. 821. v. 7. ἀποφαίνουσιν,] ἀποφαίνουσιν· Reisk. Interpunctione deletâ, ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν continuat Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. Et sic Ind. Graecitat. p. 27., ubi alia exempla huius locutionis. SCHAEFER.

P. 821. v. 11. ταῦτ'] Vulg. πάντα. ταῦτ' margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 821. v. 11. ἀνηλωκέναι] ἀναλωκέναι Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 821. v. 11. φησὶν] φασὶν margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK.

P. 821. v. 12. κενώτατον] [καινότατον.] πάνυ ἄτοπον καὶ ἀπεικότα καὶ πιθανότητος μηδεμιᾶς μετέχοντα. Legi etiam queat κενότατον per ε in prima. WOLF. Vulg. καινότατον. κενώτατον August. quintus. κενότατον (sic) August. primus.] Correxi κενώτατον, *vanissimum*. REISK. κενότατον Dindorf. V. Anecd. Bekk. p. 1286. s. (qualia Grammaticorum testimonia his in rebus habere debent multum auctoritatis) et Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 263. s. SCHAEFER.

P. 821. v. 12. ὁ ὑποθεὶς] Moeriades est. V. p. 822, 2. REISK.

P. 821. v. 13. πάντων] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 821. v. 13. καὶ ἐράνους — πλείστους] Lalamantius: *tantaque debitâ pulchrarum collationum nomine et tantum aeris alieni reliquisse.* λιπεῖν ἐράνους videtur dici is, qui non utitur liberalitate adversus eos quos debet, aut non praestat officia debita, nec refert gratiam. φέρειν, εἰσφέρειν, λείπειν ἐράνους, πληρωτὴν ἐράνου γενέσθαι saepius apud Demosthenem reperias. Ego verti liberius: *cum saepe solvisse fidem, tum* etc. WOLF. *collationes multas omisit dependere:* ex eo genere collationum, quae publico aerario conferebantur necessario a civibus singulis ad sublevanda onera reip., ut e. c. ad alendos exercitus. REISK. Hae vero collationes dicuntur εἰσφοραί, non ἔρανοι. Veriora de hoc loco tradit Ind. Graecitat. p. 247. λείπειν ἔρανον i. q. οὐ φέρειν ἔρανον. V. p. 776, 11. ss. SCHAEFER.

P. 821. v. 15. γέγονε·] γέγονε, Reisk. Recte: nam etiam quae sequuntur pendent a particula ὡς. SCHAEFER.

P. 821. v. 17. ὅπως] πῶς August. quintus. REISK. πῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 821. v. 17. ἐξῆλθεν] ἐξῆλθον August. primus et quintus. REISK. V. Porsoni Addenda ad Euripid. Hecub. 1141. SCHAEFER.

P. 821. v. 17. ὥς ἀφείλετό τις] ἤ τίς ἀφείλετο August. primus et quintus. REISK. Sic Bekker. Recte: nam ὥς ἀφείλετό τις facile poterant causari: non poterant dicere τίς ἀφείλετο. SCHAEFER.

P. 821. v. 18. πρός] Uncis inclusum est in edit. Paris., signis defectus. REISK.

P. 821. v. 18. πρός τινα] πρὸς τίνα August. primus et quintus. REISK. Hoc Reiskius vertendo expressit. Scilicet in Annotatt. haec scripsit: „*aut adversus quem causa ceciderint super his*, operis puta seu mancipiis." Idem adscivit Bekker. Recte. Conf. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 821. v. 20. ἧς οὐδὲν προσῆκε φροντίζειν] [οἷς οὐδὲν προσήκει φροντίζειν.] οἷς, s. τοῖς ἐπιτρόποις. Sed quid si ἧς αὐτοῖς? S. πονηρίας. WOLF. Vulg. οἷς οὐδὲν προσήκει φρ. Post οὐδὲν addit margo Lutetianae μή. Sed voluit μοι dare. ἧς οὐδέν μοι προσήκει φρ. August. primus et quintus, Bavaricus. Correxi ἧς οὐδὲν προσῆκε φρ., prius quidem, ἧς puta, e libris, hoc vero, προσῆκε, ex ingenio meo. *cuius* [nequitiae puta, πονηρίας] *rationem nullam seu quam improbitatem hominis flocci non facere eos oportebat.* Sed et vulgata sensum dat haud absurdum. Elevat auctoritatem testium, quos negat quicquam curasse, quid testati fuerint, verum an falsum, quia tam viles et pauperes et leves fuissent, ut poenarum nihil ipsis esset de falso testimonio perhibito timendum. REISK. ἧς οὐδέν μοι προσήκει φρ. Bekker. Vere. SCHAEFER.

P. 821. v. 21. τούτων ἂν ἀντελαμβάνοντο] *haec urgerent*, scilicet quae Orator commemoravit v. 16. ss. SCHAEFER.

P. 821. v. 21. λαβόντας] εἰληφότας margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK.

P. 821. v. 22. οὐδὲν ἂν αὐτῶν] F. οὐδένα ἂν αὐτῶν, s. τῶν λαβόντων. Hoc malo, quam ut verti: *Sic utique omni officio fungerentur.* Lalamantius: *et nihil horum reliquissent.* WOLF. αὐτῶν si bene habet, significat: *nihil erant praetermissuri eorum omnium, quae in eiusmodi causis a tutoribus fidis et cordatis fieri solent.* Sed vereor, ne haec sententia verbis minus inesse queat. Num legendum οὐδὲν ἂν τῶν δεόντων παρέλειπον? Nisi volumus οὐδέν' cum apostropho exarare. *eorum, qui servos abduxissent aut abducere voluissent, neminem reliquissent, quem non essent iure persecuti.* Venit id in mentem Wolfio quoque. REISK. Recte habet οὐδὲν — αὐτῶν. Refer ad τούτων v. 21. SCHAEFER.

P. 821. v. 22. παρέλειπον] παρέλιπον August. primus et quintus, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. Mihi imperfectum magis placet. SCHAEFER.

sionum, cum singuli interrogarentur. Videndum tamen ne ἐναντίον servandum sit: scilicet ἀλλήλοις. SCHAEFER.

P. 826. v. 20. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Verius est *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.* SCHAEFER.

P. 826. v. 21. Οὗτος] Therippides puta. REISK.

P. 826. v. 21. φησὶν] φησὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 826. v. 21. φησὶν, καὶ τὰ δύο] φησὶ κατὰ δύο Bavaricus. REISK.

P. 826. v. 23. Θηριππίδης] Vellem vel unus Codex daret αὐτός. Vulgatam quidem non dubito esse interpretantis. SCHAEFER.

P. 826. v. 26. μισθώσουσιν] μισθώσωσιν August. primus et quintus. REISK.

P. 826. v. 27. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 826. v. 27. δή] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 826. v. 27. ἀπόκρισιν] Vulg. μαρτυρίαν. ἀπόκρισιν Lutet. et Lessing. margo, August. primus et quintus. Et sic correxi. Quamquam enim haec ἀπόκρισις aequivalebat testimonio et statim quoque μαρτυρία appellatur, tamen erat, si verum volumus, responsio ad interrogata a Demosthene coram testibus. REISK. Bekkerus: „μαρτυρίαν F. S." SCHAEFER.

P. 827. v. 2. Οὗτος] Aphobus puta. REISK.

P. 827. v. 2. αὖ τὴν μὲν διαθήκην] Vulg. αὐτὴν μὲν τὴν διαθήκην. Pro αὐτὴν dant August. primus et quintus duobus vocabulis αὖ τήν. Post iidem omittunt τήν. Dedi αὖ τήν, quomodo correxeram ante libros illos inspectos, et omisi τήν. REISK.

P. 827. v. 2. καὶ τὸ ἀργύριον] Vulg. τὸ ἀργύριον. καὶ τὸ ἀργύριον margo Lutetianae, August. primus et quintus. Copulam addidi. REISK.

P. 827. v. 3. κηκίδος] κηκῖδος Bekker. SCHAEFER.

P. 827. v. 5. ἐκεῖνος] Therippides. REISK.

P. 827. v. 6. οὐχ ὁμολογῆσαι δ' αὐτός] *se non consensisse, se noluisse legatum id accipere.* Felicianus asteriscum non sine causa apposuit, etsi infra [p. 840, 2.] denuo legitur: οὐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων οὐδενός. WOLF. ὡμολόγησε margo Lutetianae. In Aldina Weimar. manus vetustior vocabuli ὁμολογῆσαι extremam syllabam subduxerat et γῇ adscripserat, cui recentior manus adscripsit *voluit scribere* γεῖ, id est ὁμολογεῖ. Vulgata bene videtur habere et haec esse sententia: Scripta quidem illa in tabulis esse fatetur Aphobus, se autem negat illis assensum esse, h. e. non recepisse haereditatem aditurum illis scriptis conditionibus. V. p. 840, 2. s. REISK.

P. 827. v. 8. οὗτος] αὐτὸς margo Lutetianae, August. pri-

mus et quintus, nisi quod hic transponit vocabula sic: *ἀποφαίνει οὐδ' αὐτός*. REISK.

P. 827. v. 8. *καθόλου τὸ καταλειφθὲν*] Vulg. *καθόλου*. Addunt *τὸ καταλειφθὲν* margo Lutetianae, August. primus et quintus. Addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 827. v. 8. *μισθοῦν*] Sic correxit Weimar. et Lessing. Aldinae *μισθῶν*. *τὸ μισθοῦν*, id est *τὴν πρόσταξιν τοῦ μισθοῦν*. *recusat declarare* aut *in lucem proferre scriptum in tabulis testamenti mandatum de domo elocanda*. REISK.

P. 827. v. 10. *οὐδὲ τούτῳ*] *οὐδὲ* omittunt et pro *τούτῳ* dant *τούτοις* August. primus et quintus. REISK.

P. 827. v. 10. *δῆλον τοίνυν ἐστὶν κ. τ. λ.*] Sententia est: Ex iis testimoniis, quae tutorum ipsorum alii de aliis perhibent, satis constat eius, quod aio, veritas, mihi scilicet tantam a patre relictam esse haereditatem. REISK. Non ex his testimoniis, sed e testamento. Iungenda enim *δῆλον ἐκ τῶν διαθηκῶν*. Quare post *οὐσίαν* interpunxi. *τοίνυν* h. l. valet, quod toties, *porro*. SCHAEFER.

P. 827. v. 13. *ὅστις γὰρ ἐκ τεττάρων ταλάντων κ. τ. λ.*] Conf. p. 857, 21. ss. SCHAEFER.

P. 827. v. 13. *ἐκ τεττάρων ταλάντων*] Haec integra summa est, quam dividit in dotes et usumfructum. WOLF.

P. 827. v. 15. *δισχιλίας*] *δισχιλίους* margo Lutetianae. REISK.

P. 827. v. 17. *πλέον — κατέλιπε*] Non est *de pecunia plusquam duplo maiore quam ea pecunia quam mihi reliquit*, verum *de pecunia plusquam duplo maiore ea pecunia tutoribus data, quam pecuniam plusquam duplo maiorem mihi reliquit*. Secundum idioma notissimum casu eodem positum est relativum *ἧς*, quo antecedens quod reticetur: alioquin esset *πλέον ἢ διπλασίας· ἣν ἐμοὶ κατέλιπε*. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 366. Conf. v. 21. s. SCHAEFER.

P. 827. v. 20. *ἐβούλετο*] *ἠβούλετο* Dindorf. SCHAEFER.

P. 827. v. 22. *τε*] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 827. v. 23. *οὔπω*] Quia tunc quinquennis erat Demosthenis soror. SEAGER. *l. c.*

P. 827. v. 25. *ἵνα δυοῖν θάτερον διαπράξαιτο, ἢ —*] Poterat scribi simplicius: *ἵνα δυοῖν θάτερον ἢ —*. SCHAEFER.

P. 827. v. 27. *προτρέψειεν*] *τρέψειεν* simplex dant August. primus et quintus. REISK.

P. 827. v. 27. *γίγνοιντο*] *γένοιντο* August. quintus. REISK.

P. 828. v. 2. *τάς*] Abest ab August. primo et quinto. REISK. Omisit Bekker. Malim servatum. Scilicet *ἃς ὁ πατὴρ κατέλιπεν*. SCHAEFER.

P. 829. v. 4. αὐτὸς] *ipse solus tulisset.* REISK. Immo: *liquet ipsum accepisse.* SCHAEFER.

P. 829. v. 6. τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ] *suas ipsius facultates.* SCHAEFER.

P. 829. v. 7. ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν] quod est hominis sanae mentis. SCHAEFER.

P. 829. v. 7. τἀρχαῖα ἀναλίσκων] quod est aut heluonis aut male sani. SCHAEFER.

P. 829. v. 8. οὕτως] [οὗτος.] F. αὐτὸς οὕτως. WOLF. *in Farrag.* Vulg. οὗτος. Correxi οὕτως. ad hunc modum, ut tutor pupilli rem familiarem non e vectigalibus tueretur, sed ipsa sorte absumenda. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 829. v. 8. οὕτως ἐπιτροπευθεὶς] ὥσπερ ἐγώ. SCHAEFER.

P. 829. v. 10. τοῦτον τὸν λόγον] Scilicet quo utebatur Aphobus prae se ferens consumta a se esse ipsa opum capita, τὰ ἀρχαῖα. Malim tamen τοιοῦτον λόγον, *eiusmodi rationem gestae a se tutelae*, qualem exhibuisset Aphobus. REISK. Cur maluerit non intelligo. SCHAEFER.

P. 829. v. 10. ἀπολαβεῖν ἂν] ἂν ἀπολαβεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 829. v. 13. εἰ δὲ — προσθήσειν] Citant Anecd. Bekk. p. 144, 19. SCHAEFER.

P. 829. v. 13. τι] τις Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 829. v. 15. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekker. Nostrum magis placet. SCHAEFER.

P. 829. v. 16. ἐπέδειξεν] Vulg. ἔδειξεν. ἐπέδειξεν margo Lutetianae, margo Bavarici, August. primus et quintus. Et sic correxi: praecessit enim ἐπιδεικνύναι. REISK.

P. 829. v. 16. οὐδ'] οὐθ' August. quintus. REISK.

P. 829. v. 16. οὐδ' ὡς — παρέδοσαν] [οὐδ' ὡς συνεπίτροποι παρέδοσαν.] F. οὐδ' ὡς τοῖς συνεπιτρόποις παρέδωκεν, vel οὐδ' ὡς οἱ συνεπίτροποι παρέλαβον. Lalamantius: *nec apud arbitrum demonstravit, quod tutelae collegae reddidissent.* WOLF. Vulgata est sanissima. Conf. v. 27. Subaudi μοι. SCHAEFER.

P. 829. v. 17. κατεδιῄτησε] Scilicet ὁ διαιτητής. *id enim si fecisset Aphobus, arbiter contra eum non dedisset arbitrium.* REISK.

P. 829. v. 17. μαρτυρίαν δ' ἐνεβάλετο] μαρτυρίαν μὲν οὐδεμίαν ἐνεβάλετο p. 830, 12. Scilicet εἰς τὸν ἐχῖνον. V. Ind. Graecitat. p. 203. SCHAEFER.

P. 829. v. 17. τοιαύτην] F. ψευδῆ. WOLF. F. ταύτην. SCHAEFER.

P. 829. v. 18. ἔχειν με] *me habere a se tradita illa decem talenta.* REISK.

P. 829. v. 18. τίνος παραδόντος] Subaudi ἔχω. SCHAEFER.

P. 829. v. 20. μάρτυρας] μαρτυρίας August. quintus. REISK.

P. 829. v. 21. τοῦτον τὸν τρόπον] Antecedentibus continuavit Bekker., positâ subdistinctione post v. τρόπον: ut quae sequuntur explicatio sint vocum τοῦτον τὸν τρόπον. Mihi nostra interpunctio magis probatur. SCHAEFER.

P. 829. v. 21. καταλογιζόμενος] λογιζόμενος simplex dant August. primus et quintus, item Lessing. REISK. λογιζόμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 829. v. 22. ἑκατέρῳ] [ἑκάτερα.] F. ἑκατέρου. WOLF. Vulg. ἑκάτερα. ἑκατέρων margo Lutet. et Lessing. August. quintus. ἑκατέρῳ August. primus. ἑκατέρου exhibet Wolfii editio. Correxi ἑκατέρῳ. REISK.

P. 829. v. 22. διπλασίοις] διπλασίως margo Lutetianae, August. primus et quintus. Perinde est. Ad διπλασίοις subaudi μέρεσιν. REISK. Indicantur 10 talenta, quae sunt duplo pauciora quam 30. SCHAEFER.

P. 829. v. 23. ἀποφαίνων] F. ἐμαυτὸν ἀποφαίνων. WOLF. *in Farrag.* Ne audias. SCHAEFER.

P. 829. v. 26. τοῦτ'] ταῦτ' August. primus et quintus, margo Lutetianae. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 829. v. 28. προκλήσει] [παρακλήσει.] F. προκλήσει. WOLF. Vulg. παρακλήσει. προκλήσει August. primus et quintus, item Lessing. Et sic coniecit quoque Wolfius atque exhibuit in editione sua. προσκλήσει dat margo Lutetianae. Correxi προκλήσει. REISK.

P. 830. v. 1. ἐπιδείκνυσι] ἐπιδείκνυσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 830. v. 3. νῦν] νυνὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 830. v. 5. ψεύσασθαι] Videtur ante aut post h. v. deesse ψεῦδος. REISK. Mihi non videtur. SCHAEFER.

P. 830. v. 6. κατορωρυγμένα] *clausa sub seris, in arca defossa*, ut etiam Latini usurpant. REISK. Quidni propria significatione dictum intelligamus? V. Xenophon Cyrop. IV. 2. 28. VIII. 2. 21. Adde quod defossa recte dicuntur κεκρυμμένα v. 25. Nec miraberis pecuniam defossam: quippe hunc eius servandae modum etiamnunc haud pauci, inprimis qui ruri vivunt, usurpant. SCHAEFER.

P. 830. v. 7. ἐποίησε] ἐποίησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 830. v. 10. με] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 830. v. 10. μὴ] οὐ August. primus et quintus. REISK.

P. 830. v. 10. παραλείποιμι] παραλίποιμι Bekker. SCHAEFER.

P. 830. v. 12. ἐνεβάλετο] Vulg. ἐνεβάλλετο. ἐνεβάλετο August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 830. v. 15. ἐκείνων] ἐκεῖνον August. primus et quintus: ut ad λόγον referatur, quemadmodum ἐκείνων ad ταῦτα referri possit. Sed in pronomine quidem difficultatis nihil est, verum

e primo transscriptum. Natum est hoc vitium ex iota, quod nos subscribimus, librarius August. primi ad latus ubique appinxit: in quo interdum erravit, ut pro ι exararet ν. Falsum retulit Fabricius perhibens in August. primo esse ἀντὶ δῶρον (sic). Fortasse legendum Αἰαντιδώρῳ. Nomina enim propria in δωρος exeuntia a nominibus deorum aut heroum ducta sunt: hoc ab Aiace, unde etiam tribui fuit Athenis nomen datum. REISK. Vulgatam satis tuetur Ἀντιδωρίδης commemoratus p. 1386, 10. SCHAEFER.

P. 832. v. 1. πλεῖον] πλέον August. primus et quintus. REISK.

P. 832. v. 2. εἶδον] ἴδον August. primus. REISK.

P. 832. v. 2. Θεογένης] Sic consensu etiam Bekk. Codd. V. Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 653. SCHAEFER.

P. 832. v. 3. Προβαλίσιος] Προβαλείσιος Dindorf. SCHAEFER.

P. 832. v. 6. ἐν δέκα] Vulg. ἕνδεκα. Hoc videtur etiam librarius in August. primo primitus dedisse, sed postmodum nescio quis, fortassis ille ipse librarius, accentum et spiritum erasit, ut possit ἐν δέκα legi duobus vocabulis, ut est in August. quinto et Weimarani secundo. Correxi ἐν δέκα. REISK.

P. 832. v. 7. προσῆκον γενέσθαι, τοῦτο διὰ τί —] Vulg. προσῆκε γενέσθαι, τοῦτο δὲ διὰ τί —. προσῆκον August. primus et quintus, cui consequenter iidem proximum δὲ omittunt. Et sic correxi. REISK.

P. 832. v. 8. γὰρ βέλτιόν φησιν] γάρ φησι βέλτιον Bekker. SCHAEFER.

P. 832. v. 12. ἀποδεδομένα πάντα] πάντα ἀποδεδομένα Bekker. SCHAEFER.

P. 832. v. 15. αὐτῷ] Recte αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 832. v. 18. αὐτῆς] Vulg. αὐτῇ. αὐτῆς August. primus, Lessing.: idemque voluit August. quintus, tametsi dederit αὐτοῖς. Librarius enim, qui codicem illum exaravit, innumeris locis η et οι inter se permutat. Correxi αὐτῆς. Constructio est: καὶ τῆς οὐσίας φερούσης πεντήκοντα μνᾶς, πρόσοδον τοῦ τρίτου μέρους αὐτῆς. *et cum substantia ferret quinquaginta minas, quae erant reditus annuus tertiae partis huius substantiae.* REISK. Simplicius iungas καὶ αὐτῆς φερούσης πεντήκοντα μνᾶς πρ. τ. τρ. μ. SCHAEFER.

P. 832. v. 18. ἐξὸν] ἐξῆν August. primus et quintus. REISK.

P. 832. v. 18. τούτοις, ἀπληστοτάτοις] Vulg. τούτοις τοῖς ἀπληστοτάτοις. Delevi articulum ut male e proximo iteratum meo arbitratu. *illis, etiamsi essent quantumvis insatiabiles.* REISK.

P. 832. v. 20. οὖσι] Abest ab August. primo et quinto, item Bavarico: sed huius margo dat. REISK.

P. 832. v. 20. μὴ μισθοῦν] Vulg. μισθοῦν. μὴ μισθοῦν August. primus et quintus, Bavaricus, Paulina, Wolfiana. Addidi μή. REISK.

P. 832. v. 21. ἠβούλοντο] Vulg. ἐβούλοντο. ἠβούλοντο August. primus et quintus. REISK.

P. 832. v. 21. ἐῶντας] Subaudi τὸν οἶκον. REISK.

P. 832. v. 23. περιεγίγνετο] περιεγένετο margo Lutetianae, August. quintus. REISK.

P. 832. v. 23. προσπεριποιεῖν] Vulg. προσποιεῖν. προσπεριποιεῖν margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. Conf. H. Stephani Thes. c. 7792. A. B. SCHAEFER.

P. 832. v. 26. αὐτοῖς] Vulg. αὐτούς. αὐτοῖς August. primus et quintus, item Lessing. Correxi αὐτοῖς. REISK.

P. 832. v. 28. μείζω] μείζονα August. primus et quintus. REISK.

P. 833. v. 1. καὶ] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 833. v. 3. κατεσκευάσαντο] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 833. v. 4. διαλαβόντες] Vulg. λαβόντες. Malim διαλαβόντες, *cum discerpsissent, alius aliam partem sibi sumsisset.* Et sic dedi de meo. REISK. Recte λαβόντες Bekker. SCHAEFER.

P. 833. v. 5. ἡμίσεα] Bekkerus: „ἡμίση S.“ Recepit Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 833. v. 7. πρόσοδον μὲν — φανερὰ ἀποδεικνύντες] Sententia videtur haec esse: Facultates quidem meas indicarunt aerario et pro iis collationem dependerunt, ut domum et ambas officinas, nullos autem reditus ex iis mihi redegerunt. φανερὰν ἀποδεικνύναι τὴν οὐσίαν est *censum edere apud quaestores aerarii.* REISK. Interponendum οὐ inter ἀπενηνόχασιν et πρόσοδον. οὐ πρόσοδον μὲν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἀποφαίνοντες, τὰ δὲ κεφάλαια φανερὰ ἀποδεικνύντες, ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἀρχαῖα οὕτως ἀναιδῶς ἀνηλῶσθαι φάσκοντες. Ut nunc se habet hic locus, manifesta repugnantia est inter τὰ κεφάλαια φανερὰ ἀποδεικνύναι et τὰ ἀρχαῖα ἀνηλῶσθαι φάσκειν. Medela mea si Reiskio succurrisset, nihil ποικίλον ad inexplicabilia explicanda excogitavisset. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 366. Vere vir doctissimus. Etiam Bekkerus dedit: ἀπενήνοχασιν, οὐ πρόσοδον μὲν —. SCHAEFER.

P. 833. v. 12. τί ποτ' ἂν ἔπαθον, ὑπ' αὐτῶν εἰ —] Bekkerus sic interpunxit: τί ποτ' ἂν ἔπαθον ὑπ' αὐτῶν, εἰ —. Recte. Reiskii enim rationem si Orator probasset, scriptum legeremus: ὑπὸ τούτων εἰ —. SCHAEFER.

P. 833. v. 13. οὐκ ἂν ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν] Vulg. οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν margo Lutetianae, August. primus

et quintus. Correxi οὐκ ἂν ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν. REISK. οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν Bekker. Mihi placet οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν. SCHAEFER.

P. 833. v. 16. παρὰ μὲν τῶν — τῷ δὲ —] V. Reizius de Accent. Inclinat. p. 69. SCHAEFER.

P. 833. v. 16. πῶς οὐκ ἄξιον —] Sententia postulat: πῶς οὐκ ἄξιον ἅπαντα προσδοκᾶν (vel δεδιέναι); *qui non sit conveniens* (vel *necesse*) *nihil non miseriae metuisse* (vel *exspectasse*)? *Id quod nemini non est planum et perspicuum. Nam si, quo tempore pater vivis excessit, annum aetatis primum implevissem,* —. REISK. Fateor argumentationem sic aptius vinciri. Nec tamen propterea, omnibus libris tacentibus, textus refingendus est. SCHAEFER.

P. 833. v. 17. ἀγανακτεῖν] Bekkerus: „διαγανακτεῖν S." Recepit Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. coll. H. Stephani Thes. c. 68. s. SCHAEFER.

P. 833. v. 17. παντάπασιν] Notabile additamentum formulae δῆλον δέ. SCHAEFER.

P. 833. v. 17. εἰ γὰρ κατελείφθην] Vulg. εἰ κατελείφθην. εἰ γὰρ κατελείφθην August. primus et quintus. γὰρ addidi. REISK. Particulam causalem uncis inclusit Bekker., prorsus delevit Dindorf. Anecd. Bekk. p. 144, 10. ex hoc loco citant εἰ κατελείφθην ἐνιαύσιος, consulto, opinor, omissis γὰρ et μέν. SCHAEFER.

P. 833. v. 21. ἐξήρκεσεν] ἐπήρκεσεν margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK.

P. 833. v. 22. ἢ τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολλύμενον] [ἢ τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον.] *vel fame intereuntem neglexissent,* hoc est, *fame perire passi essent.* WOLF.

P. 833. v. 22. περιεῖδου ἀπολλύμενον] Vulg. περιεῖδον ἀπολόμενον. παρεῖδον ἀπολλύμενον margo Lutetianae, August. primus et quintus, nisi quod primus moris sui servans παρίδον (per iota simplex) dedit. Correxi ἀπολλύμενον. *contemsissent illi me fame* (non *perditum*, sed) *pereuntem*, h. e. latine, *passi essent me fame perire.* REISK. ἀπολόμενον Bekker., quod aptius est antecedenti aoristo. SCHAEFER.

P. 833. v. 23. ταλαντιαῖοι] V. Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 544. SCHAEFER.

P. 833. v. 27. εἰθισμένος] Bekkerus: „ἠθισμένος S. qui sic et aliis locis." Hoc verbi εἰθίζω augmentum toties reperias, ut non e librariorum errore ortum videatur. V. viros doctos citatos a me in H. Stephani Thes. c. 3512. C. SCHAEFER.

P. 834. v. 1. ὡς λῄσοντες] Subaudi ταύτην ἀφανίζοντες aut τὴν οὐσίαν κλέπτοντες καὶ διαρπάζοντες. *quasi nemo animadversurus sit aut observaturus, eos intervertisse testamentum cum fortunis.* REISK.

P. 834. v. 2. ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν] *e vectigalibus meae sub-*

stantiae. REISK. Malim intelligere usuras, quas tutores e suis ipsorum facultatibus percipiebant. SCHAEFER.

P. 834. v. 5. ἀνῃρήκασι] ἀνῃρήκασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 834. v. 7. ἀφείλεσθε] ἀφείλασθε August. primus et quintus. REISK.

P. 834. v. 7. ἀφείλεσθε] *soletis adimere.* Et sic quoque ὑπελείπετε, *soletis relinquere.* REISK. Significatur quod vere contigit simulque ita comparatum est, ut probabile adeoque certum sit in simili rerum circumstantia rursus futurum esse. SCHAEFER.

P. 834. v. 7. γυναῖκας] γυναῖκα August. primus et quintus. REISK.

P. 834. v. 8. ἐλεήσαντες] Vulg. ἐλεήσαντας. ἐλεήσαντες August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 834. v. 8. ὑπελείπετε] Malim ὑπελίπετε. SCHAEFER.

P. 834. v. 12. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς August. primus et quintus, Bavaricus, Paulina. REISK.

P. 834. v. 12. εἰ μὴ ἠλέησαν] [εἰ μὴ ᾔδεισαν· οὐδ' ἠλέησαν.] ᾔδεισαν παρὰ τὸ εἴδω, quod huc non pertinet. F. καὶ οὐδὲ ᾐσχύνθησαν, οὐδὲ ἔδεισαν. Nisi placeat ᾔδεσαν παρὰ τὸ αἰδέω, αἰδέσω, ᾔδεσα, etsi potius ᾐδέσθησαν esset legendum. WOLF. Vulg. εἰ μὴ ᾔδεισαν, οὐδ' ἠλέησαν. Pro ᾔδεισαν August. primus et quintus et Lessing. dant ἔδεισαν. Verba εἰ μὴ ᾔδεισαν absunt ab ignoto quodam codice Parisino: sunt enim uncis inclusa in editione Lutetiana. ᾔδεισαν etiam in texto Bavarici est, sed in margine novella manus sine nota γρ. scripsit ἔδησαν. Wolfius repetiit ἔδεισαν in Farragine addens: „ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς scilicet.“ Verbum tertium et quartum expunxi. Manifesto enim apparet, ᾔδεισαν aut, ut in aliis est, ᾔδησαν, item ἔδεισαν et ἔδησαν corruptam esse lectionem verbi ἠλέησαν aut ἐλέησαν. Si servandae sint hae reliquiae, necesse sit legi εἰ μὴ ᾐδέσαντο [ab αἰδεῖσθαι] οὐδ' ἠλέησαν. *quod neque reveriti neque miserati sint.* REISK. εἰ μὴ — οὐδ' — dici non potest. SCHAEFER.

P. 834. v. 13. ἀξιωθεῖσα] ἀξιωθεῖσαν P. Manutius. REISK.

P. 834. v. 16. οὐδὲν] Vulg. οὐδὲ. οὐδὲν August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 834. v. 18. ταύτην θ' — διοικῶ] Haec absunt ab Aldina et Paulina. Annotavit hunc defectum Wolfius quoque in Farragine his verbis: „Animadverti olim [in editionibus antiquioribus puta] deesse aliquid, quod haec editio [Parisina puta, unde illa Farrago potissimum est congesta] supplet.“ Tum addit haec verba suae editioni deficientia. In antiquioribus autem annotationibus haec scripserat: „Videtur ante haec verba [προσεπίκειται δ' ἡ πόλις] aliquid deesse. F. προσεπίκειται γὰρ ἡ πόλις.“ Adscripsit verba deficientia Lessingianus Aldinae suae. REISK.

P. 834. v. 20. ἀξιοῦσα εἰσφέρειν] ἀξιοῦσά τ' εἰσφέρειν August. primus et quintus. REISK.

P. 834. v. 22. τά] Omittit August. quintus. REISK.

P. 834. v. 22. πάντ' εἰλήφασι] πάντες τ' εἰλήφασι August. quintus. REISK.

P. 834. v. 22. εἰλήφασι] Litterâ paragogicâ carent Bekkeriana cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 834. v. 25. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω μνᾶς ἑκατόν] Postulabat nempe Demosthenes Aphobum decem talentorum, quae aequivalent sexcentis minis. Harum sexta pars sunt centum minae. REISK. Monuit etiam Wolfius ad p. 835, 13. V. Anecd. Bekk. p. 255. s. quaeque nostram citant Orationem Scholia ad Platon. p. 239. s. Ruhnk. (p. 457. Bekk.). SCHAEFER.

P. 834. v. 26. ἐὰν καταψηφίσησθε, τιμητόν, καὶ οὐκ —] [ἐὰν καταψηφίσησθε τιμητόν, οὐκ —.] F. τὸ τετιμημένον, τὰ δέκα τάλαντα, aut τὸ τιμητὸν, quia sequitur παρωνομασία, ἐμοὶ δ' ἀτίμητον τοῦτ' ἔστιν, hoc est ἀτιμωθήσομαι ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, τίμημα οὐδὲν ἔχων. WOLF. Vulg. ἐὰν καταψηφίσησθε τιμητόν, οὐκ —. Post τιμητὸν addunt καὶ August. primus et quintus. Copulam addidi. In τιμητὸν subauditur ἐστὶ, scilicet τὸ τῆς καταψηφίσεως. *res condemnationis ei est aestimabilis*, h. e. condemnatio constat ei solummodo aestimatione litis seu iudices ei mulctam arbitrariam irrogant: qua in re, perquam incerta, potest reus aut premi aut sublevari, prout gratia iudicum valet aut minus. Quod si ergo Aphobus gratiosus est et multos habet sui studiosos in numero iudicum, potest mulcta quadam tralaticia et facile ferenda mulctatus, ad speciem solummodo, dicis causa irrogata, aufugere. *mihi vero haec res est* ἀτίμητον, h. e. mulcta mihi luenda non est arbitrio et gratiae odiove iudicum permissa, sed a legibus constituta, quam ut non augere, ita neque minuere licet iudicibus. Integre dixisset sic: καὶ τούτῳ μέν ἐστι τὸ πρᾶγμα τιμητὸν, ἐὰν καταψηφίσησθε αὐτοῦ. REISK. Pro καὶ οὐκ Bekker. κοὐκ. SCHAEFER.

P. 834. v. 27. ποιήσεται] Vulg. ποιήσετε. ποιήσεται August. primus. Et sic correxi. Altera ratio, cur Aphobus condemnationem aequiore possit animo ferre, quam Demosthenes, quia scilicet Aphobus mulctam, quaecunque irrogabitur, non de suis, sed de meis facultatibus luet. REISK.

P. 835. v. 1. ἐστερημένος] ἀπεστερημένος Bekker. SCHAEFER.

P. 835. v. 1. προσητιμωμένος] πρὸς ἠτιμωμένος Dindorf. V. not. ad p. 650, 25. SCHAEFER.

P. 835. v. 1. νῦν] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 835. v. 2. ὑμεῖς μ'] Bekkerus: „ὑμεῖς μ'] ἡμᾶς ὑμεῖς S." Hoc adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 835. v. 2. δέομαι — καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ] Eadem verba iunguntur p. 1101, 3. 1127, 9. SCHAEFER.

P. 835. v. 3. καὶ τῶν νόμων] Haec verba absunt ab August. primo et quinto. REISK.

P. 835. v. 4. ἡμῖν] mihi et sorori matrique. Potest tamen more Latino numero plurali solum semet designare. Ergone matres quoque et sorores pro filiis et sororibus [l. fratribus] debebant? Patris certe infamia ad filias quoque et per eas ad generos transibat, ut constat e pag. 836, 17. REISK.

P. 835. v. 8. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldina. REISK.

P. 835. v. 10. στερουμένους] στερομένους margo Lutetianae, Aldina, Paulina, Bavaricus. REISK. στερομένους Bekker. SCHAEFER.

P. 835. v. 11. μέγα] μεγάλα August. primus et quintus. REISK. V. Homerus Il. VII, 125. ibique Heynius. SCHAEFER.

P. 835. v. 13. ἔδωκεν] Post h. v. videtur ὑπὲρ τοῦ καλῶς ἐμοῦ προστῆναι vel similis sententia deesse. *quo melius rem meam tuerentur.* REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 835. v. 13. τῆς ἐπωβελίας] Sexta pars aestimatae litis mulctae nomine solvenda erat. Cum autem 10 talenta peteret et singula talenta sexagenas minas contineant, 100 minarum periculo certabat. WOLF. V. not. ad p. 834, 25. SCHAEFER.

P. 835. v. 16. αὐτοῦ] Vulg. αὐτόν. αὐτοῦ August. primus et quintus, Bavaricus, Paulina, Wolfiana, index Lambini. Correxi αὐτοῦ. REISK. Immo dedit quod oportebat, αὑτοῦ. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM II. CONTRA APHOBUM.

P. 835. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΔΕΥΤΕΡΟΣ.] *ΚΑΤΑ ΑΦΟΒΟΥ Β.* Bekker. SCHAEFER.

P. 835. v. 1. μεγάλ' ἐψευσμένου] Vulg. μεγάλα ψευσαμένου. μεγάλ' ἐψευσμένου August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 835. v. 2. ἐξελέγξαι] Vulg. ἐλέγξαι. ἐξελέγξαι August. primus et quintus. Et sic quoque p. 836, 10. Dedi ἐξελέγξαι et hic et infra. REISK. ἐλέγξαι Bekker. SCHAEFER.

P. 835. v. 3. ὁ πάππος ὤφειλε κ. τ. λ.] Qui debebant aera-

rio, illorum bona fisco addicta erant: propria ipsorum itaque illa bona non erant. Quapropter etiam illa φανερὰ καταστῆσαι non poterant, h. e. eorum valorem apud quaestorem aerarii edere et sic censum convenientem dependere. REISK. Intelligendus avus Demosthenis maternus, nomine Gylon. V. p. 836, 18. SCHAEFER.

P. 836. v. 1. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 836. v. 3. ἐκεῖνος] pater Demosthenis oratoris. REISK. Immo avus. SCHAEFER.

P. 836. v. 5. ἀλλ' ὡς μὲν ὤφειλεν, ἐνεβάλετο —] [ἀλλ' ὡς μὲν ὦφλεν, ἀνεβάλετο —.] τὸ μὲν abundare videtur et hic locus paucis mutatis sic legendus: ἀλλ' ὡς ὦφλεν. ἀνεβάλετο δὲ, τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν· ταύτην τε (s. τὴν μαρτυρίαν) εἰς τὸν ὕστερον λόγον ἀπελείπετο. Lalamantius: *et solvere distulit extremum vitae suae diem praevidens.* WOLF. Fallitur. V. not. ad ἐνεβάλετο v. 5. SCHAEFER.

P. 836. v. 5. ὤφειλεν] Vulg. ὦφλεν. ωφειλεν August. primus et quintus. Et sic correxi. Differunt ὀφείλειν et ὀφλεῖν. Illud de debitis nummariis usurpatur, quae solvenda sunt, hoc de rebus acerbis, quae tolerandae: quamquam illa ipsa tolerantia poenarum, est quaedam quasi luitio debitorum, quae quis contraxit suis moribus. Pari modo v. 10. pro ὦφλε dedi ὤφειλε. REISK. ὦφλεν Bekker. Ego Reiskium sequar. De differentia inter duo haec verba v. not. ad p. 716, 13. SCHAEFER.

P. 836. v. 5. ἐνεβάλετο] Vulg. ἀνεβάλετο. ἐνεβάλετο August. primus et quintus, Bavaricus. Correxi ἐνεβάλετο, scilicet μαρτυρίαν. REISK. Immo est simpliciter *iactavit:* nam testimonio caruit causatio. SCHAEFER.

P. 836. v. 6. ὑπελείπετο] ὑπελίπετο Bekker. *sibi reservavit.* SCHAEFER.

P. 836. v. 6. διαβάλλειν] Vulg. διαβαλεῖν. διαβάλλειν August. primus et quintus. Dedi διαβάλλειν. REISK. διαβαλεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 836. v. 7. ἐξ αὐτῆς] Visum aliquando fuit aut ἐξ ἀρχῆς legendum esse aut ἐξαῦτις eadem sententia, *rursus, denuo.* Sed nunc arbitror tenendam esse vulgatam et αὐτῆς ad μαρτυρίαν referendum. *ex illo testimonio.* V. similem locum p. 857, 6., ubi v. dicta. REISK.

P. 836. v. 10. ὤφειλε] ὦφλεν Bekker. Ego malim ὤφειλεν. V. not. ad v. 5. SCHAEFER.

P. 836. v. 10. ἐξελέγξαι] ἐλέγξαι Bekker. V. not. ad p. 835, 2. SCHAEFER.

P. 836. v. 10. ἐφ' ᾧ φρονεῖ μάλιστα] *quo maxime se iactat.* En exemplum huius locutionis in scriptore classico: ut vehementer erres, si putes propriam Graecitatis posterioris.

Gravius etiam errat H. Stephanus in Plutarcho sibi oblatam suspectans Thes. c. 10193. C. *) SCHAEFER.

P. 836. v. 11. ὃ καὶ ἡμεῖς ἀμφισβητοῦμεν] Locus hic mihi suspectus: Ego equidem haud intelligo. Videntur nonnulla deesse. REISK. *quod etiam nos negamus*. Vulgata bene habet. SCHAEFER.

P. 836. v. 11. τότ'] τοῦτ' August. quintus. *in prima actione*. REISK.

P. 836. v. 11. ἐξεγένετο] si nobis licuisset, scilicet testes producere, neque fuissemus ab angustiis temporis exclusi per insidiosam calliditatem Aphobi, qui hanc partem accusationis ad extremum diem reservaverat, quo nobis otium ne superesset producendis testibus hanc calumniam refutandi. REISK.

P. 836. v. 13. αὐτῷ] patri meo. REISK. Immo avo. SCHAEFER.

P. 836. v. 13. διελέλυτο] διαλέλυτο August. quintus. REISK.

P. 836. v. 16. ὤφειλεν] pater meus, tum cum diem suum supremum obiret. REISK. Immo avus. SCHAEFER.

P. 836. v. 16. ἡμῖν οὐδεὶς] οὐδεὶς ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 836. v. 16. φανερὰ κεκτημένοις τὰ ὄντα] ἡ φανερὰ οὐσία est, quam nemo non cernat oculis, ut praedia, domus, metalli fodinae et bona fere illa, quae immobilia vulgo appellantur, et quae in censum publicum relata vectigalia stata aerario dependit: ἡ κρύφιος vel ἀφανής, quae non patet cuiusque aspectui, ut pecunia in arca defossa aut mutuo data aut in vasis pretiosis mundove collocata. REISK.

P. 836. v. 17. πρῶτον μὲν γὰρ Δημοχάρης κ. τ. λ.] Apparet ex hoc loco, generos haereditate quasi accepisse soccrorum infamiam, si capite minuti decessissent. REISK. Conf. not. ad Orat. I. p. 835, 4. SCHAEFER.

P. 836. v. 21. δέδοικεν] δέδεικεν margo Lutetianae. REISK.

P. 836. v. 23. γραφῆναί τε] Vulg. γραφῆναι. γραφῆναί τε margo Lutetianae, August. primus et quintus. Addidi τε. REISK.

P. 836. v. 26. τῇ πόλει] ἐν τῇ πόλει P. Manutius. REISK.

P. 836. v. 27. ἡγεμόνα με — οὐκ ἐπὶ] ἡγεμόνα τῆς συμμορίας καταστήσας με οὐκ ἐπὶ — Dindorf. e Cod. Bekk. optimo. SCHAEFER.

P. 837. v. 2. τούτων εἴ τι] εἴ τι τούτων Bekker. SCHAEFER.

---

*) Hoc argumentum eique coniuncta cum et olim et magis etiam nuper controversiam, certe dubitationem habuerint, quo facilius causa cognosci et diiudicari possit, placet citare loca Apparatus nostri, ubi de illa significatione verbi φρονεῖν disputavimus: nott. ad p. 110, 20. 180, 5. 411, 9. 742, 23. 801, 27. SCHAEFER.

P. 837. v. 2. ἦν] Deest August. primo et quinto. REISK.

P. 837. v. 3. πάντα ταῦτα εὐλαβήθη] πάντα ἂν εὐλαβήθη August. primus et quintus, non, ut Fabricius retulit, ταῦτα ἂν εὐλαβήθη. REISK. πάντ' ἂν εὐλαβήθη Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 5. φανερὰ] φανερῶς margo Lutetianae, August. quintus. REISK.

P. 837. v. 10. οἴεσθαι δεῖν] Vulg. οἴεσθαι. Addunt δεῖν margo Lutetianae, August. primus et quintus, item Lessing. Addidi. REISK.

P. 837. v. 10. εἰκῆ] εἰκῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 11. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus et quintus, Bavaricus, Paulina. REISK.

P. 837. v. 12. εἰσκαλέσαντας] Vulg. εἰσκαλέσαντα. εἰσκαλέσαντας August. primus et quintus. εἰσκαλέσαντες Bavaricus, sed cum α super extremo ε. Substitui pluralem εἰσκαλέσαντας. REISK.

P. 837. v. 12. παρασημῆνασθαι] παρασημήνασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 12. παρασημῆνασθαι κελεῦσαι] alios etiam addere sua sigilla iubere. WOLF. Photius c. 377. σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι. SCHAEFER.

P. 837. v. 13. ἐγένετο] ἐγίγνετο Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 16. παρασημῆνασθαι] παρασημήνασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 18. δι' ἧς — γραμμάτων] [δι' ἧς τούτων ἐνεσημήνατο γραμμάτων.] Locus mihi obscurus et suspectus. Lalamantius: *tabulas veras, quarum beneficio hos codicillos obsignarunt.* WOLF. Vulg. ἐνεσημήνατο. ὧν ἐσημήναντο margo Lutetianae, August. primus et quintus, margo Bavarici. ὧν ἐνεσημήναντο Lessing. Correxi ὧν ἐσημήναντο. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 458. SCHAEFER.

P. 837. v. 18. ἐσημήναντο] ἐσημήναντο Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 20. ἐγίγνοντο] Vulg. ὧν ἐγίγνοντο. Articulum omittunt August. primus et quintus, item Lessing. Delevi. REISK.

P. 837. v. 21. ἀπελέλυντο] Vulg. ἀπολέλυντο. ἀπελέλυντο August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 837. v. 21. ἐσημήναντο] ἐσημήνοντο August. quintus. REISK. ἐσημήναντο Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 23. λέγωσιν] [λέγουσιν.] λέγωσιν vel ὁτιοῦν — λέγουσιν, ut sit dativus. WOLF. *in Farrag.* Vulg. λέγουσιν. λέγωσιν margo Lutetianae, August. primus et quintus, Bavaricus. Correxi λέγωσιν. REISK.

P. 837. v. 23. ἔγωγε] ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 26. ταῦτα] Uncis inclusit Bekker. Prorsus delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 837. v. 26. τῇ πόλει;] Post haec videtur ἀλλ' οὐ δῆτα τῇ πόλει aut ἐμοὶ μέντοι, ἀλλ' οὐχὶ τῇ πόλει deesse. Est haec oratoris reprehensio et revocatio suimet. Primum dubitat: *Mihine an urbi fecistis bona mea inconspicua?* h. e. eripuistis, e medio sustulistis, ut oculis cerni nusquam possint. Tum reprehendens ipse semet negat se dubitare, sed certo scire ait, tutores operam dedisse, ut ipse quidem pupillus nesciret, quo abiissent sibi sua bona, urbs autem ut bene nosset, quae et quanta ipsi bona essent. REISK. Nihil deest. Subaudi: *Quanquam quid vos interrogo?* SCHAEFER.

P. 837. v. 26. φαίνεσθε] Vulg. φαίνεσθαι. Bavaricus item sic dat, sed cum ε super extrema diphthongo. φαίνεσθε dant August. primus et quintus, Paulina. Correxi φαίνεσθε in secunda plural. indicat. REISK.

P. 837. v. 26. μὲν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 837. v. 28. τιμησάμενοι] Vulg. μιμησάμενοι. μνησάμενοι margo Lutetianae e Paulina, unde forsitan etiam Weimaranus repetiit secundum suorum allegans. τιμησάμενοι margo Lutetianae, August. primus et quintus, Bavaricus, Lessingianus. Et sic legendum coniecit quoque Wolfius in Farragine. Correxi τιμησάμενοι. *ne illa quidem ipsa traditis mihi in manus, quorum cum aestimationem curassetis a censoribus quaestoribusve fieri, tum censum eorum meo nomine reip. dependistis et in aerarium intulistis.* REISK.

P. 838. v. 1. εἰσεφέρετε] Vulg. εἰσφέρετε. εἰσεφέρετε August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. Scilicet ὑπὲρ ἐμοῦ. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 366.

P. 838. v. 2. παρέδοτέ] Vulg. παραδέδοταί. παρέδοτέ August. primus et quintus, Bavaricus. Eodem redit παρέδοταί, quod est in Aldina, unde venit in Herwag. pr. et Paulinam. Dedi παρέδοτέ. *tradideritis.* REISK.

P. 838. v. 3. τῶν τεττάρων ταλάντων καὶ τρισχιλίων] Talenta duo, Demosthenis sororis dotem, acceperat Demopho; minas octoginta, dotem matris Demosthenis, Aphobus. Si his addantur septuaginta minae, quarum usumfructum habuerat Therippides, erunt talenta quatuor et triginta minae, h. e. talenta quatuor et tria millia drachmarum. SEAGER. *l. c.* p. 367.

P. 838. v. 5. ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ] [ταύτας τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ.] ταύτας τὰς εἰσφορὰς ὑπὲρ ἐμοῦ. WOLF. *in Farrag.* Vulg. ταύτας τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ. ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ margo Lutetianae, August. primus et quintus. τὰς abest a Bavarico. Correxi ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. REISK. Bekkerus: „ταῦθ'] ταύτας F. S." Quod vide ne verum sit: sequitur enim ὑμέτεραι γὰρ ἦσαν —. SCHAEFER.

P. 838. v. 7. γε] τε August. primus et quintus, Bavaricus. REISK.

P. 838. v. 9. ὅσην] οὖσαν August. quintus. REISK.

P. 838. v. 9. συνετάξασθε] συνετάξατε August. quintus. REISK.

P. 838. v. 11. πάντα] πάντας August. primus et quintus. REISK.

P. 838. v. 11. ἐστίν· ἃ φανερῶς] [ἔστιν ἃ φανερῶς.] F. ἔπειτα φανερῶς. et p. 839, 12. ὡς αὐτὸν λαβὼν, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτόν. WOLF. ἐστίν est quidem in August. quinto, sed punctulis supra notatum ut delendum. REISK.

P. 838. v. 12. ὅτι] ἔτι August. quintus. REISK.

P. 838. v. 15. τοτὲ] ποτὲ August. primus et quintus, Lessing. REISK.

P. 838. v. 15. ἀναφέρετε] culpam male gestae administrationis alii in alios confertis dicentes quique „Non ego, sed ille vel ille hanc partem curavit." REISK.

P. 838. v. 17. κοινῇ με — ἰδίᾳ] Vulg. κοινῇ μὲν — ἰδίᾳ δὲ. Pro μὲν August. primus et quintus et Lessing. dant με. Deinde δὲ abest a Bavarico, August. primo et quinto. μὲν mutavi cum με et δὲ plane delevi. REISK.

P. 838. v. 20. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ margo Lutetianae, Bavaricus. Abest ab August. primo et quinto. Correxi ταὐτά. REISK.

P. 838. v. 21. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 838. v. 22. διαγνῶσι] Vulg. γιγνώσκωσι. διαγνῶσι margo Lutetianae, August. primus et quintus. Hoc dedi ut exquisitius. REISK.

P. 838. v. 26. πεντεκαιδεκαταλάντους οἴκους] Vulg. πεντεκαίδεκα τάλαντα τοὺς οἴκους. πενδεκαιδεκαταλάντους οἴκους Lessing. August. primus et quintus. Wolfius in Farragine: „Composita voce legendum πεντεκαιδεκαταλαντιαίους. Ecce hic quatuordecim codices mutos et [in mendo] consentientes, cum mendum sit manifestum, in aliis minutiis et ineptiis et ψευδογραφήμασι loquaces et controversos." Velim scire, qui sint illi quatuordecim codices. Omnes certe editi, qui lectionem Aldinae servarunt, non possunt nisi pro una auctoritate haberi. Correxi πεντεκαιδεκαταλάντους οἴκους. REISK.

P. 839. v. 2. ἦν] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 839. v. 2. συνεπίτροποι] Vulg. ἐπίτροποι. συνεπίτροποι margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et hoc dedi. REISK. Iure, ut arbitror. ἐπίτροποι tamen Bekkero placuit. SCHAEFER.

P. 839. v. 3. ταύτην οὔτε] ταύτην, καὶ οὔτε August. primus et quintus, item Lessing. REISK.

P. 839. v. 5. ἀποδέδωκε] ἀποδέδωκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 839. v. 5. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 839. v. 5. ἄλλας] τὰς ἄλλας Bekker. SCHAEFER.

P. 839. v. 5. ἀναγίγνωσκε] ἀνάγνωθι Bavaricus. REISK. ἀνάγνωθι legitur v. 10. Amborum prorsus eadem est significatio. V. not. ad p. 483, 17. 494, 17. 582, 15. 874, 17. SCHAEFER.

P. 839. v. 8. τὴν μίσθωσιν] curam elocandi et locaria redigendi. REISK.

P. 839. v. 9. ἀποδέδωκε] ἀποδέδωκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 839. v. 9. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 839. v. 12. αὑτὸν] Vulg. αὐτός. αὑτὸν August. primus et quintus, Lessing. Weimaran. e secundo. Et sic correxi. ὡς αὑτὸν, *ad semet*, cum traducta in domum suam illa mancipia pro suis propriis haberet. REISK. V. Wolfius ad p. 838, 11. SCHAEFER.

P. 839. v. 13. τοσοῦτον] τοσοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 839. v. 17. λέγ'] λάβε margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK.

P. 839. v. 22. χωρὶς — εἴληφε] Videtur locus sic esse constituendus: χωρὶς τῶν ἄλλων, ὧν τοῦ μὲν ἀρχαίου πέντε τάλαντα. [οὗτος] εἴληφε. sine ἃ, quod e proximo videtur adhaesisse. REISK.

P. 839. v. 23. [οὗτος]] Abest ab August. primo et quinto, Bavarico. Uncis inclusi. REISK. Prorsus delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 840. v. 2. ὁμολογῆσαι] ὡμολόγησε margo Lutetianae. ὁμολογῆσαι bene habet. V. p. 827, 6. Subaudi a communi πρὸς τὸν μεταπεμψάμενον. Venisse quidem in Demosthenis patris moribundi domum aiebat Aphobus, sed negabat ad eum accessisse, negabat item de praescriptis tutelae gerendae conditionibus ad eum quicquam condixisse. REISK.

P. 840. v. 3. οὐδενὸς] οὐδέν Bekker. SCHAEFER.

P. 840. v. 4. ἐκεῖνος] pater meus. REISK.

P. 840. v. 4. διέθετο] Post διέθετο videtur aliquid desiderari ad hanc ferme sententiam: ἐξ ὧν δ' ἐγὼ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπιδείξω, φανήσεται οὗτος καὶ παρὼν τῷ πατρὶ διατιθεμένῳ καὶ προεισεληλυθὼς —. *Ex iis autem, quae ego vobis, iudices, demonstrabo, constabit hunc Aphobum et interfuisse, cum pater ultimum testaretur, et ad eum introisse prius* (quam Demophon et Therippides intervenirent) —. REISK. Post διέθετο in Reiskiana legitur: [Lacuna]. cuius vocis in locum suffeci asteriscos. Nihil tale in Bekkeriana, quae recte dat: — διέθετο, καὶ προεισεληλυθὼς —. Participia sic resolve: *cum et prior ingressus sit* —. SCHAEFER.

P. 840. v. 5. προεισεληλυθὼς] πρoσεισεληλυθὼς August. primus. Quod etiam ferri potest. Sed tum exsistet haec sententia; postremum venisse Aphobum et reliquis iam congressis accessisse. REISK.

P. 840. v. 5. διωμολογημένος] διωμογημένος Aldina. REISK.

P. 840. v. 6. ὅσαπερ] ἅπερ August. primus et quintus. REISK.

P. 840. v. 7. ἀποφευξούμενος] Vulg. ἀποφευξόμενος. ἀποφευξούμενος August. primus et quintus. Et hoc dedi. Sic enim usurpant Attici v. φεύγειν in futuro. REISK. ἀποφευξόμενος Bekker., servans ille περιφευξοῦμαι p. 1265, 25., ubi libri pariter fluctuantur. SCHAEFER.

P. 840. v. 10. Δήμωνα τὸν ἀδελφὸν] Colligitur ex hoc loco, Demonem, fratrem Demosthenis senioris, iam adfuisse, antequam illi tres tutores advenirent vocati. REISK.

P. 840. v. 10. τὰ σώματα ἡμῶν] me puta, sororem et matrem. REISK.

P. 840. v. 16. ἅμα Θηριππίδῃ τε] ἅμα τε Θηριππίδῃ Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 840. v. 17. ἑβδομήκοντα] Vulg. ὀγδοήκοντα. ἑβδομήκοντα August. primus et quintus, Lessing. Et sic correxi. REISK.

P. 840. v. 18. ἐντιθεὶς] τιθεὶς Bekker. SCHAEFER.

P. 840. v. 20. οὐδενὸς λόγον ἑαυτῷ δέδωκε] οὐδένα λόγον ἐποιήσατο Bekker. SCHAEFER.

P. 840. v. 20. λόγον ἑαυτῷ δέδωκε] Verbum medium de meo addidi. Dicitur is λόγον ἑαυτῷ διδόναι, *rationem ipse sibi dare*, qui rem ad animum suum revocat eamque agitat et veluti calculos subducit, rectene an secus agat vel egerit. REISK.

P. 840. v. 21. δέδωκε] ἔδωκε August. quintus. ἔδωκεν August. primus, qui saepe ν ἐφελκυστικὸν ante κ et π habet. REISK.

P. 840. v. 22. χρήματά με πάντα] Vulg. χρήματα πάντα. χρήματά με ἅπαντα August. primus et quintus, Lessing. Mediam vocem addidi. REISK.

P. 840. v. 22. ἀπεστερηκὼς] ἀποστερηκὼς Aldina. REISK.

P. 840. v. 22. ἐλεεῖσθαι] ἐλέσθαι August. primus et quintus, cui suum *perperam* adscripsit Fabricius seu Wolfius potius. REISK.

P. 840. v. 25. καὶ τούτοις — ἐπιβεβουλευκὼς] machinabatur, ut vel hoc pauxillum, quod ne septuaginta minas quidem valeret, interverteret et mihi eriperet. REISK. Parisinae αὐτὸς, lectore non monito, Reiskius mutavit in αὐτοῖς. Recte: secutusque est Bekkerus. SCHAEFER.

P. 840. v. 26. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας κ. τ. λ.] Conf. p. 539, 22. ss. SCHAEFER.

P. 840. v. 26. ἔμελλον] ἤμελλον Dindorf. SCHAEFER.

P. 840. v. 27. παρεσκεύασαν] παρεσκεύασεν August. primus et quintus. REISK.

P. 840. v. 27. ἀντιδώην] Consensu dant Codices: quod

miror. Conf. not. ad p. 845, 22. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 346. s. et Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 526. SCHAEFER.

P. 840. v. 27. ἐξείη] Vulg. ἐξῆν. ἐξείη August. primus et quintus. ἐξῇ Wolfiana Farrago. Correxi ἐξείη. REISK.

P. 840. v. 28. ἀντιδικεῖν] [ἀδικεῖν.] F. ἀντιδικεῖν. WOLF. Vulg. ἀδικεῖν. ἀντιδικεῖν margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. Conf. not. ad p. 894, 7. SCHAEFER.

P. 840. v. 28. ἀντιδόντος] ἀντιδιδόντος August. primus et quintus. REISK.

P. 841. v. 1. γινομένων] γιγνομένων Bekker. SCHAEFER.

P. 841. v. 1. μηδὲν τούτων.] F. μηδὲ τοῦτο. WOLF.

P. 841. v. 3. Θρασύλοχος] Thrasylochus hic erat frater Midiae: quorum de fratrum nequitia hac in re demonstrata multis noster questus est in oratione contra Midiam. REISK.

P. 841. v. 5. ἀντέδωκα — τευξόμενος] In oratione κατὰ Μειδίου p. 540, 2. καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, ὡς αὐτῶν ἤδη γιγνομένας. et post v. 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς τούτοις, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. Ad verbum: *permutavi quidem, sed exclusi vel inclusi, ut disceptationem consecuturus.* Lalamantius: *bonorum quidem feci commutationem, ea tamen lege et eum hac exceptione, ut eos mihi iudicio liceret persequi.* WOLF. Sententia est: *excepi et reservavi mihi ius agendi in tutores titulo pecuniarum defraudatarum,* (διαδικασία enim erat actio de pecuniis controversis,) *nil desperans fore, ut Thrasylochus hoc ius ne denegaret.* REISK. Similia Ind. Graecitat. p. 69. Mihi videtur hoc dici: *conditionem oblatam ita accepi, ut hominem possessione bonorum meorum excluderem,* (quippe non bona commutaturus, sed munus trierarchicum suscepturus,) *quia sperabam fore, ut litem tutoribus intendere possem.* Tum ille ἀποκλεισθεὶς κατέσχισε τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων ceteraque perpetravit, quae in Midiana commemorantur. SCHAEFER.

P. 841. v. 5. ἀπέκλεισα] ἀπέκλισα August. primus solus. REISK.

P. 841. v. 6. ὑπογύων] ὑπογυίων Dindorf. V. Anecd. Bekk. p. 115, 5. 313, 15. SCHAEFER.

P. 841. v. 7. ὑποθεὶς] Hunc locum videtur Zonaras spectasse c. 1782. SCHAEFER.

P. 841. v. 8. εἰσελθεῖν] Vulg. ἐνθεῖναι. εἰσελθεῖν margo Lutetianae, August. primus et quintus, quod Fabricius seu Wolfius pro scholio habet. ἐλθεῖν simplex dat Bavaricus. Correxi εἰσελθεῖν. Videtur vulgata e duabus variantibus coaluisse, cum esset in aliis libris vetustis εἰσελθεῖν vel et ἐλθεῖν simplex, in

aliis εἰσιέναι. Nescio etiam, an fuerit in quibusdam ἀνεῖναι, non a verbo εἶμι, sed a verbo ἵημι. REISK.

P. 841. v. 10. οὐ] [οὖν.] M. οὐ. WOLF. Vulg. οὖν. οὐ August. primus et quintus: et hoc melius ait esse Wolfius, nescio an e coniectura. Correxi οὐ. *Num videar vobis iniurias accepisse non magnas, leves, contemnendas?* REISK. οὐ cave cum Reiskio referas ad μεγάλα. *Nonne et ab initio graves iniurias perpessus sum* etc. SCHAEFER.

P. 841. v. 11. ζητῶ] ζητῶν August. primus et quintus, qui verba sic collocata exhibent: ὅτι ζητῶν δίκην λαβεῖν νῦν. REISK.

P. 841. v. 11. ζητῶ λαβεῖν, νῦν] Vulg. ζητῶ νῦν λαβεῖν, —. Sed νῦν referendum est ad βλάπτομαι, non ad ζητῶ. Propterea transposui ex auctoritate librorum Augustanorum et post λαβεῖν collocavi, mutata quoque distinctione, ad hunc modum: ζητῶ λαβεῖν, νῦν ὑπ' αὐτῶν βλάπτομαι. Opponit enim τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀδικήματα ταῖς νῦν βλάβαις. REISK.

P. 841. v. 13. πρὸς τῇ οὐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ] S. αὐτῷ ὑπὸ τῶν γονέων. Quae utrum fuerit δέκα ταλάντων, an vero illa decem talenta ad Demosthenicam tutelam pertineant, ambiguum est. WOLF. Miror rem Wolfio ambiguam videri potuisse: manifestissimum est enim facultates a patre acceptas fuisse decem talentorum. SCHAEFER.

P. 841. v. 13. πλεῖον ἢ δεκαταλάντῳ] Vulg. πλεῖον ἢ δέκα ταλάντων. Videtur orator sic reliquisse: πρὸς τῇ οὐσίᾳ τῇ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ παραδοθείσῃ, πλεῖον ἢ δεκαταλάντῳ (in dativo et uno vocabulo), τὴν ἐμὴν etc. *qui videat ad huius Aphobi patrimonium a patre adhuc superstite ipsi traditum, quod maius est decem talentis, hanc meam substantiam, quae tanta est, accessisse.* REISK. πλεῖον ἢ δέκα ταλάντων iure revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 841. v. 16. ἀλλὰ καὶ — ἀπεστερημένους] Suspecta lectio, nisi forte haec exaggerandi causa dicantur. Res enim ita se habere non videtur. Nec enim tutores illi 70 traditas minas eripuerunt: nisi forte ad subornatam Thrasylochi permutationem pertineant. WOLF. Quomodo haec intelligenda sint, docent sequentia. Primum enim grave damnum passus est Demosthenes per illam Thrasylochi machinationem: deinde metuendum ei fuit, ne etiam reliquis bonis excideret, si, absoluto Aphobo, pendenda esset ἡ ἐπωβελία. Ut recte dicatur ὅσον γε τοὐπὶ τῇ τῶν ἐπιτρόπων πονηρίᾳ ἀπεστερημένος τῶν παραδοθέντων. SCHAEFER.

P. 841. v. 17. νῦν] νυνὶ Paulina, Wolfiana. Sed adscripsit Wolfius: *suspecta lectio.* REISK.

P. 841. v. 18. εἴ τι ἂν] Vulg. εἴ τι. Addunt ἂν August. primus et quintus. Addidi. REISK. Recte delevit Bekker. In usu huius particulae Reiskius cum tot aliis illorum temporum criticis caecutivit. SCHAEFER.

P. 841. v. 18. τι — ἄλλο] In ἄλλο, quod respondet latino *secius*, subauditur ἢ προσήκει aut ἢ ἡμεῖς ἐθέλομεν καὶ ἐλπίζομεν. REISK. Infra p. 842, 13. εἰ δ' ὑμεῖς ἄλλο τι γνώσεσθε. SCHAEFER.

P. 841. v. 18. ψηφίσαισθε] Vulg. ψηφίσεσθε. ψηφίσησθε August. quintus. REISK. Vulgatam ne praeferas ob γνώσεσθε p. 842, 15., memento Oratorem scripturum fuisse ψηφιεῖσθε. SCHAEFER.

P. 841. v. 20. τῶν ὑποθεμένων] τῶν τὴν ὑποθήκην λαβόντων. ὁ ὑποθεὶς καὶ ὁ ὑποθέμενος differunt, ut τὸ τιθέναι καὶ θέσθαι νόμον: quorum prius est legislatoris, posterius populi. WOLF. V. Zonaras c. 1782. SCHAEFER.

P. 841. v. 22. μηδαμῶς, μηδαμῶς] In August. primo et quinto μηδαμῶς semel tantummodo legitur. REISK. Alterum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 841. v. 25. μὴ γένησθε] Vulg. γένησθε. μὴ γένησθε August. primus et quintus, qui sic collocata exhibent verba: μὴ γένησθε ἡμῖν αἴτιοι τοσούτων κακῶν. Addidi μή. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 842. v. 2. ἀνθ' αὐτοῦ] Vulg. ἀντ' αὐτοῦ. ἀνθ' αὐτοῦ August. quintus. Et hoc dedi. REISK.

P. 842. v. 6. σώσατε, ἐλεήσατε] Vulg. σώσατέ με, ἐλεήσατέ με. με utrumque abest ab August. primo et quinto. Delevi, quo fortior et miserabilior sit oratio. REISK.

P. 842. v. 6. ἐπειδὴ οὗτοι] ἐπειδή με οὗτοι August. primus et quintus. REISK.

P. 842. v. 7. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manutius. REISK.

P. 842. v. 7. καταπεφεύγαμεν. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ] καταπέφευγα, ἱκετεύων, ἀντιβολῶν August. primus et quintus. REISK.

P. 842. v. 8. τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν] τῶν ὄντων ἀγαθῶν ὑμῖν Bekker. exquisitiori verborum ordine. τοῦ γιγνομένου τόκου τῷ ἀργυρίῳ p. 967, 26. V. not. ad p. 287, 6. SCHAEFER.

P. 842. v. 8. — ἀγαθῶν· οὕτως ὄναισθε τούτων. μὴ —] Reiskiana sic interpunctum habet: — ἀγαθῶν. οὕτως ὄναισθε τούτων, μὴ —. Eodem modo Bekkeriana. SCHAEFER.

P. 842. v. 10. περιΐδητε] περιείδητε August. primus. REISK.

P. 842. v. 11. στερηθεῖσαν] στερηθῆσαν Aldina et Paulina. REISK.

P. 842. v. 12. αὐτῆς] αὑτῆς cum leni Aldina et Paulina. REISK.

P. 842. v. 12. νῦν μὲν] Vulg. νῦν. Addunt μὲν August. primus et quintus, margo Lutetianae. Addidi. REISK.

P. 842. v. 13. ἀποδέξεσθαι] Vulg. ὑποδέξασθαι. ἀποδέξασθαι margo Lutetianae, August. quintus. Correxi ἀποδέξεσθαι mea sponte, et sic quoque p. 843, 11. ἀποκρύψεσθαι, quia plures in-

finitivi temporis futuri circumstant: nam alias me non fugit, aoristum saepe cum futuro alternare. REISK. ὑποδέξασθαι Bekker. Malim ὑποδέξεσθαι. SCHAEFER.

P. 842. v. 15. τίνα — ἕξειν] τίνα με οἴεσθε ψυχὴν ἔχειν p. 1225, 18. Euripides Orest. 519. P. τίν' εἶχες — ψυχὴν —; SCHAEFER.

P. 842. v. 16. ἴδῃ] εἴδῃ August. primus. REISK.

P. 842. v. 17. προσητιμωμένον] Recte πρὸς ἠτιμωμένον Dindorf. V. not. ad p. 650, 25. SCHAEFER.

P. 842. v. 20. ἄξιος] ἄξιον Aldina. REISK.

P. 842. v. 22. ποῖός] ποῖόν margo Lutetianae. REISK.

P. 842. v. 25. ὥστε] καὶ margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK. — ἔχετε, καὶ σαφῶς — Bekker. SCHAEFER.

P. 842. v. 27. ἐπιδέδεικται] Bekkerus: „ἀποδέδεικται S." Placet. SCHAEFER.

P. 843. v. 1. ἐκ τεκμηρίων] Typothetae negligentia, credo, omisit in Bekkeri Berolinensi, quam secuta est Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 843. v. 2. ἀθρόα] ἄθροα Dindorf. SCHAEFER.

P. 843. v. 3. πάντ'] πάντες August. quintus. REISK.

P. 843. v. 5. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus et quintus, Bavaricus. REISK.

P. 843. v. 7. ὀφείλων] ὄφλων August. primus et quintus. REISK.

P. 843. v. 7. μοι] μου August. primus et quintus. REISK.

P. 843. v. 8. τούτων] τοιοῦτον August. primus et quintus, Bavaricus. REISK.

P. 843. v. 10. μὴ] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 843. v. 11. ἀποκρύψεσθαι] Vulg. ἀποκρύψασθαι. Reiskii scripturam adscivit etiam Bekkerus. V. not. ad p. 842, 13. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS III. CONTRA APHOBUM.

P. 843. v. 6. τούτου] [τοῦτο.] F. τούτου. et v. 7. ὃς ἐμαρτύρησε. et p. 844, 3. ἐπισκηψάμενος. WOLF. Vulg. τοῦτο. τούτου Bavaricus, item margo Lutetianae, forsitan e Wolfio, qui sic coniecit. REISK.

P. 843. v. 6. Στεφάνου] Φάνου Bavaricus e correctione, eraso nominis principio, ab eadem, ut videtur, manu. REISK. Φάνου Bekker. SCHAEFER.

P. 843. v. 7. ὡς] ὃς mavult Wolfius. REISK. Frustra. μαρτυρίαν —, ὡς ἐμαρτύρησε compares cum Thucydideo τὸν πόλεμον —, ὡς ἐπολέμησαν. Solennis usus particulae ὡς in ἐπεξηγήσεσιν. SCHAEFER.

P. 843. v. 10. Στεφάνῳ] Φάνῳ Bavaricus hic nitide planeque, sine litura rasurave. REISK. Φάνῳ Bekker. SCHAEFER.

P. 844. v. 3. ἐπισκηψάμενος] Vulg. ἐπισκεψάμενος. ἐπισκηψάμενος margo Lutetianae, forsitan e Wolfio, qui sic coniecit. REISK.

P. 844. v. 3. δῆλός] Vulg. δῆλόν. δῆλός Bavaricus. Et sic coniecit Wolfius quoque. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM III. CONTRA APHOBUM.

P. 844. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] Titulus huius orationis in August. primo est ὑπὲρ φάνου ψευδομαρτυριῶν, tam initio praescriptus, quam in fine subscriptus. August. quinto deest haec oratio. In Bavarico est hic titulus: πρὸς ἄφοβον ψευδομαρτυριῶν περὶ στεφάνου. Sed legendum est ὑπὲρ φάνου. Nam idem quoque Bavaricus paulo post Phanum appellat, non Stephanum. Addidi verba ΥΠΕΡ ΦΑΝΟΥ. Phanus enim est ille, cuius causam orator hac oratione agit. Causa haec est. Phanus erat testatus, Aphobum verbis declarasse, Milyam esse hominem liberum. Huius testimonii causa Phanum Aphobus falsi dicti testimonii reum egerat. Defendit ergo Phanum Demosthenes hac oratione. V. p. 851, 21. et 861, 26. Fueritne nomen Atticum Phanus, an nullum, in medio relinquam. Facile quidem est suspicari, pro Φάνου legendum esse Στεφάνου. Sed hoc admisso cavendum, ne Stephanus hic, quem Demosthenes hac oratione defendit, pro eodem Stephano habeatur, cuius nequitias orationibus duabus p. 1100. seqq. et in oratione contra Neaeram exagitat. Ego vero putem Φάνου bene habere. Nam si Φανὼ nomen foemininum fuit, quidni Φάνος sit masculinum? REISK. ΠΡΟΣ

ΑΦΟΒΟΝ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ Bekker. — Taylori de Stephano commentum exagitavit Reiskius ad p. 851, 21. SCHAEFER.

P. 844. v. 1. *Εἰ μὴ, καὶ πρότερόν*] Vulg. *Εἰ μὴ πρότερόν*. *Εἰ καὶ μὴ πρότερόν* August. primus. Fabricio seu Wolfio melius videbatur *Εἰ μὴ καὶ πρότερόν*. Et sic correxi. REISK. *Εἰ μὴ πρότερόν* Bekker. SCHAEFER.

P. 844. v. 2. *συνήδη*] *συνήδειν* margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus, Paulina. *συνήδη* est attice dictum pro *συνήδειν*, quo de idiotismo admonuit Scholiastes Aristophanis ad Plutum. REISK. Bekkerus: „*συνήιδειν* F. S. r." Mireris formam, quae *τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος* est, in Demosthenicis offerri. Sed conf. not. ad p. 1203, 28. SCHAEFER.

P. 844. v. 2. *συνήδη — ἐξελέγξας*] Idem est atque *σ. ἐμαυτῷ, ὅτι ἐξήλεγξα*. *Nisi conscius mihi essem, me iam antehac Aphobum convicisse mendaciorum.* REISK.

P. 844. v. 2. *τούτων*] Vulg. *τούτου*. *τούτων* August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. *multo maiorum et atrociorum mendaciorum, quam sunt haec, quae nunc iactat.* REISK.

P. 844. v. 2. *αὐτοῦ ψευσαμένου — ἐξελέγξας*] *ἐπειδὴ ἢ ὅτι ἐψεύσατο, ἐξελέγξας*. Sed quid si *αὐτὸν ψευσάμενον — ἐξελέγξας*? Animadverti enim saepe collatis diversis codicibus, *ου* pro *ον* et e contrario per incuriam librariorum cum auctorum iniuria scribi. WOLF. Genitivus recte habet, sive accusativum *μείζω καὶ δεινότερα* referas etiam ad *ἐξελέγξας*, sive ad hoc participium subaudias *αὐτόν*. Conf. L. Bosii Ellips. p. 50. s. SCHAEFER.

P. 844. v. 3. *ἐξελέγξας*] *ἐξελέγξαντι* margo Lutetianae. „Sed tum" (verba sunt Wolfii in Farrag.) „supra legendum sit *ἐμαυτῷ συνήδειν*." REISK.

P. 844. v. 5. *θαυμαστῶς ἂν ἴσως*] Vulg. *θαυμαστῶς ἄν*. *θαυμασίως ἂν ἴσως* August. primus. Vocem tertiam addidi. REISK. *θαυμαστῶς ἂν ὡς* Bekker. SCHAEFER.

P. 844. v. 6. *πῆ — αὐτῶν*] Non satis placet haec lectio, nec occurrit melior: nisi forte divinare liceat *ἕκαστα ὑμᾶς ἀπατῶν*. Et p. 845, 12. *οὐδὲν τῶν μετρίων ποιεῖν*. WOLF. *παρακρούεταί ποθ' ἕκαστά θ' ὑμᾶς αὐτῶν* August. primus (non *ἑκάστοθ'*, ut Fabricius retulit, qui pro *αὐτῶν* malit *ἀπατῶν*). Sed videtur potius in illa lectione vitiosa latere haec melior: *πρὸς ἕκαστα εὐθὺς ἀπαντῶν*. Etiam Bavaricus pro *ὑμῶν* dat *ὑμᾶς*. Wolfius mavult *ὑμᾶς ἀπατῶν*. Unde, quamquam et ex aliis infinitis locis, patet, annotationes lectionibus Augustani interspersas non esse a Fabricio, sed ab ipso Wolfio profectas. REISK. Haec ille in Variet. lection. In Annotatt. haec: „Locus corruptus, quem neque Simonis Fabricii aut Hieronymi Wolfii divinatio videtur persanasse, neque nostra nobis satisfacit. Fabricius e vestigiis lectionis, quam in codice Augustano profitetur a se repertam, (quamquam parum

fideliter eam repraesentavit,) colligebat legendum esse ἑκάστοθ' ὑμᾶς ἀπατῶν. Cur enim παρακρούεσθαι et ἀπατᾶν copularet? Nobis aliquando in mentem venit: — δεῖξαι, εἴ πῃ παρακρούσεται, ἐφ' ἕκαστα ὑμᾶς ἄγων. Videtur dictio, si ea graeca est, (quamquam non memini alibi legere,) ἄγειν τινὰ ἐπί τι, significare paene idem atque latina, *in rem praesentem ducere.* Sed meliora et certiora requiro. Venit alio tempore in mentem suspicari, legendum esse πρὸς ἕκαστα ὑπαντῶν aut εὐθὺς ἀπαντῶν, *ad singula quaeque occurrens.* Quod praeferam, donec meliora et certiora reperta sint. Aut ἑκάστους ὑμῶν παράγων." Seagerus Diar. Classic. LVIII, p. 367.: „Mihi videtur corrigendum esse: μὴ καὶ νῦν οὐ δυνηθῶ δεῖξαι πῇ παρακρούσεταί ποθ' ἕκαστα ὑ μ ῖ ν αὐτῶν. ὑμῖν cohaeret cum δεῖξαι, αὐτῶν vero cum ἕκαστα." Ecquis probet coniecturam, qua tam enormis perturbatio constructionis infertur? πῇ παρακρούεταί ποθ' ἕκαστα ὑμᾶς αὐτῶν Bekker. Placet. SCHAEFER.

P. 844. v. 7. σὺν θεοῖς εἰπεῖν] Plato, ut decet philosophum, mavult dicere σὺν θεῷ εἰπεῖν. V. Heindorfius ad Theaetet. p. 311. SCHAEFER.

P. 844. v. 7. ἄνπερ] εἴπερ margo Lutetianae. REISK.

P. 844. v. 7. γένησθε] Vulg. γενήσεσθε. γένησθε margo Lutetianae, August. primus. Dedi γένησθε. REISK.

P. 844. v. 11. κατώκνουν] Vulg. κατῴκουν. κατώκνουν August. primus, Bavaricus, index Lambini, Lessing. Et sic correxi. REISK.

P. 844. v. 13. ἡμῶν] ἡμᾶς margo Lutetianae. Quae lectio sine dubio praestat. Sed quia de illius auctoritate mihi nondum constat, ideo non ausus sum eam recipere. REISK.

P. 844. v. 13. οἴομαι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 844. v. 16. οὐχὶ τῷ — πιστεύων] Idem est ac si dixisset paulo inornatius, sed planius: οὐχὶ πιστεύων τῷ ἐξελέγξειν τινά, ὅτι τὰ ψευδῆ αὐτοῦ καταμεμαρτύρηκεν. REISK. Non minus planum est quod Orator dedit. SCHAEFER.

P. 844. v. 17. τῷ] τὸ margo Lutetianae. REISK.

P. 844. v. 17. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolin. cum Dindorf. SCHAEFER.

P. 845. v. 1. αὐτῷ] αὑτῷ eaedem editiones. SCHAEFER.

P. 845. v. 5. Ἄφοβον τοῦτον] Vulg. τοῦτον. Ἄφοβον τοῦτον August. primus. Nomen proprium addidi. REISK. Delevit Bekker. Nec quisquam dubitet interpretantem addidisse. SCHAEFER.

P. 845. v. 5. τὴν δίκην] τὸ τῆς δίκης τίμημα, ut p. 844, 18. SCHAEFER.

P. 845. v. 6. οὕτως] Sic consensu codices: nullus οὕτω. SCHAEFER.

P. 845. v. 6. παρ' ὑμῖν] παρ' ὑμῶν August. primus. REISK.

P. 845. v. 8. οὐσίας ἁπάσης ἐκβέβληκα] Vulg. οὐσίας ἐκβέβληκα. Mediam vocem addidi. REISK.

P. 845. v. 10. μὲν] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 845. v. 12. οὐδ' ἐν ὑμῖν] Vulg. οὐδὲν ὑμῖν. οὐδ' ἐν ὑμῖν tribus vocabulis August. primus, Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 845. v. 13. ποιεῖν] εἰπεῖν margo Lutetianae ex Aldina aut Paulina. Sed Wolfius praetulit ποιεῖν in texto et annotationibus. REISK. V. Wolfius ad p. 844, 6. SCHAEFER.

P. 845. v. 13. διασκευασάμενος] διασκευσάμενος P. Manutius. REISK. V. H. Stephani Thes. c. 8436. A. B. coll. Ind. Graecitat. p. 149. SCHAEFER.

P. 845. v. 15. οἰκίαν] συνοικίαν August. primus. Ambigo, utrum praestet. REISK.

P. 845. v. 15. Ἀφόβῳ] Aliud fortasse nomen pro hoc legendum. Quid si Αἰσίῳ, fratri Aphobi? WOLF. Dubitatur de nomine proprio Ἀφόβῳ, quod probumne sit an pravum, parum mihi liquet. Aphobi certe huius, contra quem actio est, filius non videtur fuisse: tametsi non extra morem esset Athenis, ut filius patris nomen gereret, quod in ipso Demosthene constat. Nam infra Demosthenes ait iusiurandum a se esse Aphobo delatum κατὰ τῆς θυγατρός. Cur filia sola commemoraretur, si filius ei fuisset? Videtur itaque hic alter Aphobus (si hoc ei nomen fuit) Aphobi fraudibus tutelae nobilitati fuisse ex fratre nepos. Onetor fuit filius Philonidae Melitensis et affinis Aphobi: nam soror Onetoris erat uxor Aphobi. V. p. 831, 8. Num Αἰσίῳ legendum? V. p. 849, 2. REISK.

P. 845. v. 15. Ὀνήτορι] Ὀνείτορι Aldina, Paulina. REISK.

P. 845. v. 15. μὲν] Omittit August. primus. REISK.

P. 845. v. 15. ἐκείνους] Vulg. ἐκείνου. August. primus unaque Bavaricus dat ἐκείνους in plurali. ἐκεῖνον dat margo Lutetianae. Correxi ἐκείνους. Significat Aphobum illum obscurum et Onetorem. REISK.

P. 845. v. 17. τὸν λάκκον] Suidas: ὄρυγμα εἰς οἴνου καὶ ἐλαίου ὑποδοχήν. WOLF. V. Anecd. Bekk. p. 276, 20. et Photius c. 148. 149., ubi ex h. l. citantur τῆς οἰκίας — ἐξώκηκε non sine scripturae diversitate, quam apud ipsum videant quorum nosse interest. SCHAEFER.

P. 845. v. 18. μονονοὺκ] μόνον οὐκ Bekker. SCHAEFER.

P. 845. v. 18. μονονοὺκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν] Vulg. μονονοὺ καὐτὴν οἰκίαν. μονονοὺκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 845. v. 20. Μεγάραδ᾽] Μέγαράδ᾽ Bekker. SCHAEFER.

P. 845. v. 20. Μεγάραδ᾽ ἐξῴκηκε] Aphobum Megaram habitatum concessisse nil miror. Sed hoc miror, qui potuerit is contra Phanum et simul contra Demosthenem in foro Attico iure agere, qui voluntarium ipse sibi exsilium indixisset eoque foro Attico excessisset. REISK. Megara concesserat, sed non ut exsul nec patriâ eiuratâ. SCHAEFER.

P. 845. v. 22. ἀνεπιείκειαν] Vulg. ἂν ἐπιείκειαν. ἀνεπιείκειαν uno vocabulo, August. primus, margo Bavarici. Et sic correxi. *incivilitatem*, *inclementiam*. REISK.

P. 845. v. 22. καταγνοίητε] καταγνῶτε August. primus. καταγνώητε Bavaricus, sed cum οι super ω. REISK. Bekkerus: „καταγνοίητε F. καταγνώητε S. καταγνῶτε r." V. Lobeckius ad Phrynich. p. 347. SCHAEFER.

P. 845. v. 23. αἰσχροκερδείας] αἰσχροκερδίας Dindorf. SCHAEFER.

P. 845. v. 25. διεξελθεῖν] Vulg. διεξελνεῖν. Vitium typographicum correxi cum διεξελθεῖν mutans. REISK.

P. 845. v. 26. ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Ex August. primo addidi. REISK. Delevit Bekker. Iure. Quis enim credat Oratorem in tantulo spatio bis posuisse? SCHAEFER.

P. 845. v. 27. οἴσετε] οἴσεται Aldina. REISK.

P. 846. v. 1. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manutius. REISK.

P. 846. v. 3. εὐορκοτέραν] εὐορκωτέραν Aldina, Paulina. REISK.

P. 846. v. 3. περὶ αὐτῶν τὴν ψῆφον] τὴν ψῆφον περὶ αὐτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 846. v. 7. αὐτῶν] Vulg. αὐτὸν. In Bavarico est αὐτὸν aut αὐτου (sine accentu). Saepe ν et υ in illo codice distingui non possunt. In August. primo est αὐτῶν. Et sic correxi. REISK. Bekkerus: „αὐτὸν F." SCHAEFER.

P. 846. v. 8. ἐπιδεῖξαι] F. ἐπιδειχθῆναι. WOLF.

P. 846. v. 10. ἀλλ᾽ ἀεὶ πανουργοῦντα] Vulg. ἀλλὰ πανουργοῦντα. ἀλλ᾽ ἀεὶ πανουργοῦντα August. primus. Et sic correxi. REISK. ἀλλὰ πανουργοῦντα Bekker. ἀλλ᾽ ἀεὶ πανουργοῦντα Dindorf. SCHAEFER.

P. 846. v. 10. ψευδεῖς] Vulg. ψευδῆς. Correxi ψευδεῖς. REISK.

P. 846. v. 12. ὥσθ᾽ — εἴσεσθαι] Sic p. 865, 10. V. not. ad p. 363, 28. SCHAEFER.

P. 846. v. 13. εἴσεσθαι] οἴσεσθαι Aldina. REISK.

P. 846. v. 16. μάθοιτε] Vulg. μάθητε. μάθοιτε margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 846. v. 17. [Δήμωνι καὶ]] Absunt ab August. primo. Duo haec verba uncis inclusi. Sed satius fuerat ea plane deleri. Wolfius in Farragine: „F. Δημοφῶντι τῷ Δήμωνος υἱεῖ, ut est in prima contra Aphobum. Trium enim tutorum tantummodo ibi fit mentio.“ REISK. Haec verba delevit Bekker. Demo dicitur συνεπίτροπος p. 861, 5. κοινωνὸς τῶν ἀδικημάτων p. 850, 15. Ut fortasse liceat tueri verba proscripta. SCHAEFER.

P. 846. v. 18. ἔλαχον] ἔλαβον August. primus. REISK.

P. 846. v. 20. ὄντων. γενομένης] γενομένων. γινομένης August. primus. Non placet Fabricio seu Wolfio. REISK.

P. 846. v. 21. τοῖς δικάζουσιν] Id est τοῖς τότε δικάζουσιν. REISK.

P. 846. v. 23. καταψευδομαρτυρησάμενος] ψευδεῖς μάρτυρας παρασκευάσας. Nam τὸ καταψευδομαρτυρῆσαι est falsi testis, ut τὸ καταδικάσαι iudicis, τὸ καταδικάσασθαι accusatoris. WOLF. V. Photius c. 108. SCHAEFER.

P. 846. v. 23. μαρτυριῶν — πολλῶν] τὸ πλέον ἢ excipit numerum certum: qui cum absit, τὸ πλέον ἢ praetereo: nisi divinare libeat πλέον ἢ πεντήκοντα τῶν ἁπασῶν, aut similem aliquem numerum reponendum: quo sublato, etiam ἁπασῶν tollendum. μαρτυριῶν γὰρ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν. WOLF. πλέον ἢ absunt a codice nescio quo: nomen enim eius reticuit margo Lutetianae, quae editio solummodo ista verba uncis inclusit: nisi si Lambinus suo arbitratu delenda iudicavit aut a Wolfio admonitus. Illa Wolfii in Annotatt. leguntur. In Farragine haec: „πλέον ἢ recte omittitur, non addito certo numero.“ Voluit significare, in editione Parisina haec duo vocabula recte uncis conclusa esse significandi ergo, aut defuisse in codice quodam ignoto, aut Lambinum iudicasse illa tollenda esse. Marginis illius si sat magna penes me esset auctoritas, (non enim constat, unde illae lectiones sumtae sint, quae in parte a Lambino curata margini sunt illitae, dubiumque superest, sintne coniecturae aut Wolfii aut Lambini, an e codice bonae notae repetitae,) πλέον ἢ delevissem. REISK. Tayloro quid de hoc loco in mentem venerit, ostendit Apparat. T. II. p. 33. Aristophanis Nub. 1065. πλεῖν ἢ τάλαντα πολλά apte comparavit Dindorfius praefat. p. XI. s. πλέον ἢ πολύς i. q. ὑπέρπολυς. SCHAEFER.

P. 846. v. 25. ἀναγνωσθεισῶν — τῶν μὲν] Vulg. ἀναγνωσθεισῶν, τῶν μέν. Post ἀναγνωσθεισῶν addunt ἐπὶ τῇ δίκῃ καὶ τούτων August. primus (e quo nonnulla falsa retulit h. l. Fabricius) et margo Bavarici. Addidi, etsi non damno vulgatam lectionem. REISK.

P. 846. v. 26. τούτῳ] Vulg. τούτων. τούτῳ margo Lutetianae, August. primus. Illud ν adventitium natum videtur, ut saepe, ex iota ad latus adscripto. Correxi τούτῳ (in dativo). REISK.

P. 846. v. 27. κομιζομένῳ] νομιζομένῳ P. Manutius. REISK.

P. 846. v. 28. παρὰ τούτου] Vulg. παρά τον. παρὰ τούτου August. primus, margo Bavarici. Et sic correxi. *ab hoc Aphobo.* REISK.

P. 846. v. 28. ᾗτινι] ᾗ τινὶ Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 846. v. 28. τούτων] Abest ab August. primo. REISK.

P. 847. v. 1. τῶν] Deletum fortasse malis ut ortum ex iteratione syllabae antecedentis. Sic sine articulo ψευδομαρτυριῶν διώκων p. 848, 17. εἰ ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίουν p. 849, 20. ἣν ἐγὼ τούτῳ ψευδομαρτυριῶν εἴληχα p. 1116, 28. Sed etiam p. 850, 16. cum articulo legitur: ἃ νῦν διώκει τῶν ψευδομαρτυριῶν. quodque nostro loco similius est: τίνι τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσκήψω; p. 856, 21. Add. ibid. v. 27. 861, 11. 26. SCHAEFER.

P. 847. v. 1. ἀλλ' ἢ ταύτην] Vulg. ἀλλὰ ταύτην. ἀλλὴ ταύτην August. primus (sic). Dividi nempe debet in duo vocabula ἀλλ' ἤ. Correxi ἀλλ' ἢ ταύτην, quod est magis atticum. REISK. V. not. ad p. 181, 13. SCHAEFER.

P. 847. v. 3. ἀπεστερήμην] ἀπεστερούμην August. primus. REISK.

P. 847. v. 4. ἐλογιζόμην τοσοῦτον] τοσοῦτον τὸ τίμημα coniunge. WOLF. Videtur δεῖ deesse, ut sit: — ἐλογιζόμην· τοσοῦτον δεῖ· οὐ γὰρ —. *tantum abest*, h. e. ne in mentem quidem mihi venit hoc facere. REISK. Non deest δεῖ. Recte Wolfius. SCHAEFER.

P. 847. v. 6. οὐκ] Abest a Bavarico. οὐ dat Paulina. REISK.

P. 847. v. 6. ἀκούσαντες] Malim ἀκούοντες in praesenti. Sic enim loquuntur: ut οἱ τότε δικάζοντες, non δικάσαντες. REISK. Utrumque recte dicitur. SCHAEFER.

P. 847. v. 7. τῶν ἐπιγεγραμμένων] ὅσον ἔγραψα ἐν τῇ δίκῃ. WOLF. *mulctam illi irrogarunt eandem, quam ego in libello meo accusatorio ei inscripseram.* REISK.

P. 847. v. 11. ᾔδει σαφῶς, ὅτι —] Plena oratio: ταύταις ᾔδει σαφῶς ὅτι —. SCHAEFER.

P. 847. v. 11. ἐξελεγχθήσεται] Simplex ἐλεγχθήσεται dat August. primus. REISK. ἐλεγχθήσεται Dindorf. SCHAEFER.

P. 847. v. 12. πλείων] πλεῖον Aldina, Paulina. REISK.

P. 847. v. 12. περὶ ἑκάστου] Id est περὶ τοῦ ἐν ἑκάστῃ τῶν μαρτυριῶν μεμαρτυρημένου. REISK.

P. 847. v. 12. τοῦτο] Vulg. τοῦ. τὸ margo Lutetianae. τοῦτο August. primus, Lessingianus, Weimaranus e suorum secundo. Et sic coniecit quoque Wolfius in Farragine. Verba τοῦ δ' ἤμελλεν — ἔσεσθαι subducta sunt in Bavarico nescio quare aut a quo et in margine notata signo crucis :†:. Correxi τοῦτο. REISK.

P. 847. v. 13. ἔσεσθαι κρίσει] Vulg. ἔσεσθαι. Post h. v. addit August. primus κρίσει. Addidi. REISK.

P. 847. v. 17. ἀποκρίσει δ' ἐπισκηψάμενος] *Quod si responsum improbasset.* Nihil ad sensum videtur facere. F. ταύτῃ δὲ (s. τῇ μαρτυρίᾳ) ἐπισκηψάμενος. *Sin hoc testimonium accusasset.* Nisi forte placeat ἀπορήσειν δ' ἐπισκηψάμενος ἐνόμιζεν, ut coniungas: ἐνόμιζεν ἐπισκηψάμενος (εἰ ἐπισκήψαιτο τοῖς ἄλλοις μάρτυσιν) ἀπορήσειν γενέσθαι ἔξαρνος. *se non ita facultatem habiturum denuo negandi, uti tum confessus erat, si testes persecutus esset.* WOLF. Quorum nil intelligo. Sensus: *Si uteretur exceptione, quae pro sua responsione coram arbitro edita venditaretur a me meisque advocatis, eam non suam responsionem, sed fictitiam et falsam esse.* Aphobus nempe, id quod ex prima harum contra eum dictarum orationum constat, coram arbitro a Demosthene de nonnullis gravissimis controversiae capitibus seu articulis interrogatus responderat, puero Demosthenis scribae partes agente et ab Aphobo dicta quaeque calamo excipiente. Sed Aphobus hanc responsionem infirmatum ibat hac excusatione, scribam neque recte audivisse a se dicta neque fideliter in literas retulisse. REISK. Wolfiana satis intelligo, intelligentque, credo, etiam alii. Quanquam vir egregius erravit parum attendens rationem contrapositorum. Scilicet ἀποκρίσει δ' — refertur ad τῶν μαρτυριῶν ὅσαι μὲν — v. 10. Ceterum Reiskius sensum loci bene enucleavit. SCHAEFER.

P. 847. v. 18. δ'] Omisit Bekker. sic haec continuans: οὕτω πάλιν ἔξαρνος γενέσθαι ταῦτα ἐφ' ἑαυτῷ γενήσεσθαι. *sic rursus diffiteri haec fore sibi licitum.* Placet. SCHAEFER.

P. 847. v. 20. διώκει] Sic correxit Lessingianus Aldinae δεδώκει. REISK.

P. 847. v. 21. ἐξ εἰκότων] Vulg. ἐξεικότως. ἐξ εἰκότων margo Lutetianae, Lessing. ἐξ εἰκότος August. primus, Bavaricus. Correxi ἐξ εἰκότων. Quod Codd. dant ἐξ εἰκότος, etiam p. 858, 12. in Bavarico recurrit. Sed alterum praestat, et idem Augustanus ibi dat, et frequentius occurrit. V. p. 851, 11. REISK. ἐκ τῶν εἰκότων p. 843, 1. SCHAEFER.

P. 847. v. 22. οὐδὲ λόγων] οὐδὲ ἐκ λόγων Bavaricus. REISK.

P. 847. v. 23. δόξαντος] δόξοντος Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 847. v. 23. ἀκούσαντες] ἀκούοντες August. primus. REISK.

P. 847. v. 25. τῆς] Loco posterioris τῆς est ἧς in August. primo. REISK.

P. 847. v. 26. τῷ γραμματείῳ] Tabella publice proposita, ut a iudicibus et quotquot iudicio interessent spectari posset, in qua scripta esset summa controversiae, de qua iudicibus esset decernendum. REISK.

P. 847. v. 27. περὶ τούτου] Imo vero περὶ ταύτης: redit

enim ad μαρτυρίαν. Nisi si post ἀγῶνα addas ὅτι ἀληθής ἐστι vel tale quid. Similis est p. 848, 20. locus: περὶ οὗ μάλιστα προσῆκεν αὐτῷ τὸν λόγον ποιεῖσθαι. cum tamen μαρτυρία et βάσανος praecesserint, ambo foeminina. Subauditur ibi πρᾶγμα: περὶ οὗ πράγματος. REISK. Alterius loci similitudo nostri scripturam satis defendit: ut Reiskius suam ipse coniecturam reprobasse videatur. Scilicet priora olim annotaverat: sequentia, illis, quod oportebat fieri, non deletis, post addidit. V. Ind. ad Odyss. p. 170. SCHAEFER.

P. 847. v. 27. ὑμᾶς] Vulg. ἡμᾶς. ὑμᾶς August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Denique vitium est typographicum id, quod operae Lutetianae vulgarunt. REISK.

P. 847. v. 28. τοῦτον] Si absit, nemo requirat. Sed hic pronominis demonstrativi pleonasmus, index vividioris spiritus loquentium, usus est satis frequentis. V. Marklandus ad Lysiam p. 370. R. SCHAEFER.

P. 847. v. 28. ἐξελέγξαι] ἐλέγξαι simplex dat August. primus. REISK. ἐλέγξαι Bekker. SCHAEFER.

P. 848. v. 2. ὅθ' ὡμολόγει ταῦθ' οὗτος] Scilicet Milyam hominem liberum esse, cum aliis, quae Aphobus tum confitebatur. REISK.

P. 848. v. 3. τὴν μαρτυρίαν] Phani puta, qui hac oratione defenditur, et reliquorum, qui testabantur, se interfuisse, cum Aphobus ista Demostheni interroganti responderet, vereque illa esse atque fideliter a commentariensi excepta et literis consignata. REISK. Recte. V. infra v. 24. ss. et p. 849, 3. s. SCHAEFER.

P. 848. v. 3. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Bavaricus, Aldina, index Lambini. REISK.

P. 848. v. 6. ἀλλ' ἁπλῶς] Scilicet γράφειν ἄκουε. Sed videtur verbum παρῆν desiderari, ut sit ἀλλ' ἁπλῶς παρῆν. *sed ea de causa sola* vel *ideo solummodo commentariensis ille aderat* vel *intererat isti actui, quo* —. REISK. Non addendum, sed subaudiendum est παρῆν. SCHAEFER.

P. 848. v. 6. ὑπὲρ τοῦ] Suspectum. Malim prorsus abesse. Aut aliud quid latet. REISK. Ne assentiaris. SCHAEFER.

P. 848. v. 8. ἐξελέγξαι] ἐλέγξαι simplex dat Bavaricus. REISK. ἐλέγξαι Bekker. SCHAEFER.

P. 848. v. 8. πάντων] πάντα Paulina. REISK.

P. 848. v. 10. ὅτι] Abest a Paulina. REISK.

P. 848. v. 10. ἔφυγε] ἔφευγε August. primus. Et sic quoque v. 20. dat Bavaricus. REISK. Bekkerus: „ἔφυγε] πέφευγε r. malim ἔφευγε." SCHAEFER.

P. 848. v. 11. ὑπὸ μάλης] Citat hunc locum Suidas v. Ὑπὸ μάλης. REISK. Item Scholiastes ad Platon. p. 347. Bekk. V. Photius c. 460. SCHAEFER.

P. 848. v. 27. ὧν αὐτὸς] [ὡς αὐτὸς.] F. ὧν αὐτός. WOLF. Vulg. ὡς αὐτός. ὧν αὐτὸς August. primus, ut Wolfius quoque coniecit. Et sic correxi. *de illis solummodo rebus certo per tormenta constare, de quibus constare et quae certa atque rata esse ille ipse vult et eius interest.* REISK. Bene interpretatur compendium attractionis. Plena oratio: περὶ ὧν αὐτὸς βούλεται. Subdistinctionem igitur post τινων vulgo positam recte delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 848. v. 28. περὶ δ' αὖ τινῶν οὐ σαφῆς] *de quibus nil constare et quae dubia atque controversa manere ille vult et quae eius interest supprimi, de his certum quid non constare.* REISK.

P. 849. v. 1. ταύτην — Αἴσιος] quod Phanus edidit et Aphobus falsi arguit atque oppugnat, idem testimonium Aphobi frater Aesius edidit. REISK.

P. 849. v. 2. ἀδελφὸς] ἀδελφὸς Bekker. ἀδελφὶς Dindorf. haud scio an typothetae errore. SCHAEFER.

P. 849. v. 2. τουτουῒ] Vulg. τούτου. τουτουὶ August. primus. REISK. τούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 849. v. 2. Αἴσιος] Vulg. αἴτιος. Αἴσιος Bavaricus, Aldina, Paulina. Neque dubito in August. primo quoque idem fuisse, quamquam praetervidi. Correxi Αἴσιος. V. p. 850, 2. et p. 861, 2. REISK.

P. 849. v. 5. εὐθὺς παραχρῆμα] Poterat hoc quoque antestari Taylorus Apparat. T. II. p. 33., quamquam talibus coacervandis commento suo facturus nihilo plus fidei. Alia huius locutionis exempla dat Ind. Graecitat. p. 385. Nec tamen ita est pleonastica, ut prorsus obscuretur discrimen significationis ambarum vocum. Verte: *statim in ipso facinore.* V. not. ad p. 1237, 21. SCHAEFER.

P. 849. v. 7. ἐνέγραψα] Vulg. ἔγραψα. ἐνέγραψα August. primus. Et sic correxi. non scripsissem nomen eius in numero reliquorum testium, quorum nomina subscripta sunt tabulis illis, quibus consignatae erant responsiones Aphobi ad interrogationes Demosthenis. V. v. 12. REISK.

P. 849. v. 11. τὸν ἑαυτοῦ διάφορον] Rarior constructio, sed proba. SCHAEFER.

P. 849. v. 11. ἑαυτοῦ] Ipsum semet designat orator. Repugnat enim, ait, quemquam [h. e. me] scribere suum [h. e. meum] adversarium et huius [Aphobi, mei adversarii] fratrem in testibus illis, qui testarentur, vera esse illa, quae Aphobum gravarent, si vere dicta et scripta illa, de quibus quis testaretur, non fuissent. REISK.

P. 849. v. 11. καὶ τούτου ἀδελφὸν] Absunt ab August. primo. Malim καὶ τοῦ τοιούτου ἀδελφὸν, *et fratrem hominis talis,* scilicet ἐμοὶ διαφόρου, fratrem alius itidem mihi adversantis. REISK. Vulgatam ne mutes. SCHAEFER.

P. 849. v. 11. μὴ ἀληθινῆς] εἰ μὴ ἀληθινὴ ἦν. SCHAEFER.

P. 849. v. 16. ἀλλὰ τότ' εὐθὺς] Scilicet ἔξαρνος ἦν. sed tunc statim negasset, se testem esse eorum, quorum testis scriptus esset. REISK.

P. 849. v. 17. αὐτὸν] fratrem. SCHAEFER.

P. 849. v. 18. ὠφέλει] ὠφέλοι P. Manutius. Scilicet τὸ ἐξαρνεῖσθαι. REISK. Simplicius est de ipso Aesio intelligere. SCHAEFER.

P. 849. v. 20. κατ' ἀδελφοῦ] Vulg. κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. κατ' ἀδελφοῦ August. primus. Et sic correxi. *actionem damni illati mihi intentasset, si in causa fuissem, ut Aphobus in se* (Aesium) *ut falsum testem contra se, qui frater esset, ageret.* REISK. Recte κατὰ τἀδελφοῦ Bekker. Quod ipsum latet in Augustani scriptura. SCHAEFER.

P. 849. v. 21. περὶ] περὶ secundum abest ab August. primo, Aldina. REISK.

P. 849. v. 21. ἀτιμίας] ἐπιτιμίας index Lambini. Lambinus igitur mavult ἐπιτιμίας. Sed bene habet vulgata. Nam cum agitur περὶ ἀτιμίας, certatur, utrum ea subeunda sit, an ius civile et status in foro, quod Latini *caput* appellant, retineatur. Lambinum sequi si malimus, saltim περὶ τῆς ἐπιτιμίας, *de capite*, servando puta, sit legendum, non sine articulo. REISK. Quod Reiskius (fortasse memor loci p. 859, 15.) ait, sic oportere addi articulum, Gallus facile eluserit. Sed ἀτιμίας verum est. Non reputavit enim Lambinus, alia dici ratione περὶ χρημάτων, alia περὶ ἀτιμίας. Illud valet *de facultatibus, ne mulctâ irrogatâ imminuantur aut prorsus pereant*, hoc *de capitis deminutione, ut evitetur.* Conf. not. ad Porsoni Med. p. 94. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 849. v. 23. ἐξήτησεν] ἐζήτησεν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 849. v. 23. τὸν γράφοντα] Vice fungitur substantivi: ne τὸν γράψαντα scribendum putes. Sic etiam p. 850, 23. SCHAEFER.

P. 849. v. 25. εἰ μὴ παρεδίδουν] Vulg. εἰ παρεδίδουν. εἰ μὴ παρεδίδουν August. primus, Lessing. Addidi μή. REISK.

P. 849. v. 25. μηδὲν ἂν] Vulg. μηδέν. μηδὲν ἂν August. primus. Addidi ἄν. REISK. Iure delevit Bekker.: nam ἵνα sic usurpatum hanc particulam addi non patitur. SCHAEFER.

P. 849. v. 26. τοσοῦτον] τοσοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 849. v. 26. τι τούτων] Vulg. τι τοῦτο. τι τούτων Lessing. August. primus, index Lambini. τι τοῦτον Bavaricus, sed cum οι inter τ et οῦ superscripto, ut sit τοιοῦτον. Correxi τι τούτων. REISK.

P. 849. v. 27. ἐπειδὴ—ἠθέλησεν] ἔξαρνος ἐγένετο dubium esse possit ad Aphobum an ad Aesium redeat; quamquam ad

hunc potius. Sed οὗτος ad Aphobum certe redit. REISK. Sane οὗτος de Aphobo intelligendum. Quod ut fieri possit, sic interpunge: ἐπειδὴ ταῦτ᾽ ἔξαρνος ἐγένεθ᾽ οὗτος, παραλαβεῖν ἠθέλησεν. SCHAEFER.

P. 849. v. 28. ὁμοίως φαίνονται] *ambo* fratres, Aphobus et Aesius, *pariter*. REISK.

P. 849. v. 28. καὶ περὶ τούτων] *etiam de his*. Non solum negabant Aphobus et Aesius hoc, quod Demosthenes aiebat, Aesium interfuisse illi Aphobi ἀνακρίσει et testatum esse, vera illa esse, quae puer Demosthenis pro responsis Aphobi consignasset, sed illud quoque negabant, Demosthenem obtulisse illum ipsum puerum explorationi per tormenta et ipsos noluisse puerum ad tormenta admittere. REISK.

P. 850. v. 2. μεμαρτυρηκὼς Αἴσιος] Vulg. μεμαρτυρηκώς. In texto Bavarici est vulgata, sed margo post participium addit Αἴσιος. Addidi. REISK.

P. 850. v. 3. τούτῳ] Vulg. τοῦτον. τούτῳ August. primus, Bavaricus, sed hic cum ου super ῳ et cum ε superscripto super κ vocabuli παρεστηκὼς, ut sit varians lectio τούτου παρέστηκε. Correxi τούτῳ. *cum ad latus huic* [Aphobo fratri] *adstaret*. REISK. Haec bene Reiskius. Continuo oblitus scripturae editionis Parisiensis somniansque illic legi τοῦτον sic pergit: „Vulgata si probatur, necesse est εἰρηκέναι aut ἀποκεκρίσθαι deesse. *hunc* [Aphobum ista in acta relata] *dixisse* aut *respondisse*.“ SCHAEFER.

P. 850. v. 4. περὶ ἁπάντων τούτων] Vulg. περὶ τούτου. περὶ ἁπάντων τούτων August. primus, Et sic correxi. REISK.

P. 850. v. 5. ἠθέλησε] Vulg. ἠθέλησαν. ἠθέλησε August. primus. Correxi ἠθέλησε, scilicet Aphobus. REISK. Pluralis placet. SCHAEFER.

P. 850. v. 5. καθ᾽ ἕκαστον] Vulg. καὶ καθ᾽ ἕκαστον. καὶ abest ab August. primo. Delevi. REISK.

P. 850. v. 5. ἕκαστον] ἕκαστος P. Manutius. REISK.

P. 850. v. 10. ἀποκρίνασθαι] Vulg. ἀποκρίνεσθαι. ἀποκρίνασθαι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 850. v. 11. διεξελθεῖν] Vulg. διελθεῖν. διεξελθεῖν August. primus. Et sic correxi. REISK. διελθεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 850. v. 11. τὸν ἄνθρωπον] Redit ad Milyam, quem cum Aphobus in τῇ ἀνακρίσει professus esset a se liberum haberi atque agnosci, postmodum idem negabat liberum esse ideoque ad tormenta sibi tradi poscebat; Demosthenes autem recusabat, quod liber esset neque fas esset liberum corpus tormentis subiici. REISK.

P. 850. v. 12. ἃ μεμαρτύρηται] Scilicet ὡμολογηκέναι. REISK.

P. 850. v. 13. προσκαλοῦμαι] προκαλοῦμαι August. primus,

Paulina, Lessing. REISK. Ind. Graecitat. citat hunc locum etiam s. v. προκαλεῖσθαι p. 430. SCHAEFER.

P. 850. v. 13. προσκαλοῦμαι — εἰς μαρτυρίαν] *Voco Aphobum ad arbitrum, quo ibi contra Demonem testaretur.* Sed quid? Ni fallor, hoc, Demonem mentitum esse, qui confirmasset se scire, Milyam esse servum. Patet hoc e p. 861, 4. REISK. Haec se non intelligere Reiskius fatetur Ind. Graecitat. s. v. προσκαλεῖν v. 442. SCHAEFER.

P. 850. v. 15. θείου] Vulg. τοῦ θείου. Articulum omittit August. primus. Delevi articulum. REISK. Addidit Reiskius: „Sed prius videtur verius." Quod quid sibi velit non intelligo. Sed v. not. ad μαθὼν v. 21. SCHAEFER.

P. 850. v. 20. μόγις] μόλις August. primus. REISK.

P. 850. v. 20. ἄνθρωπος] ὁ ἄνθρωπος Bekker. Probabilius ῞ἄνθρωπος Dindorf. SCHAEFER.

P. 850. v. 20. προωμολόγητο] προσωμολόγητο August. primus. REISK.

P. 850. v. 21. ἐλεύθερος] ἐλεύθερον Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 850. v. 21. μαθὼν] Vulg. παθών. μαθὼν August. primus, Bavaricus, sed hic cum π super prima litera. Correxi τί μαθὼν, quod est magis Atticum. *) *quo motus? quanam a re impulsus?* REISK.

P. 850. v. 22. ἀπηλλάγη] ἀπηλλάγησαι Aldina. REISK.

P. 850. v. 25. ἔμελλε] ἤμελλε Dindorf. SCHAEFER.

P. 850. v. 26. ἐμνημόνευεν] ἐμνημόνευσεν August. primus. REISK.

P. 850. v. 26. μαρτυρήσαντα ταῦτα] Vulg. μαρτυρήσαντα. Addunt ταῦτα August. primus et Bavaricus. Addidi. REISK.

P. 850. v. 27. ἀπορῶν, — ἀλλ'] F. ἀπορῶν· ἦσαν γάρ, ἦσαν· ἀλλ' —. REISK. Uncos a Reiskio positos iure amovit Bekker. Nec quidquam practerea novandum. SCHAEFER.

P. 850. v. 28. μαρτυρεῖν τὰ ψευδῆ] τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 851. v. 1. ὑπάρχοι] ὑπάρχει Aldina. REISK.

P. 851. v. 2. διὰ τοῦτο] F. διὰ τοῦτον, Aphobum scilicet. Non enim video quo τοῦτο referatur. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 367. διὰ τοῦτο, propterea quod de illo Demonis nego-

---

*) Hic fortasse inserendum „Sed prius videtur verius", quod nota ad v. 15. additum habet. Certe quae continuo sequitur interpretatio reddit παθών, non item μαθών. SCHAEFER.

tio non testibus quibus poteram usus sum, sed satis habui puerum ad quaestionem obtulisse. SCHAEFER.

P. 851. v. 2. οἱ μόνοι—] Emendata distinctione, quae vitiosa est in vulgata *), (nam comma transferendum est et pone ἐν ὑμῖν collocandum **),) admoneo in τούτων subaudiri ἃ ἐμαρτύρησαν. REISK.

P. 851. v. 3. αὐτοῖς] Recte αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 851. v. 5. ἐπιδεικνύουσι] Bekkerus: „ἐπιδεικνῦσι S." Quod praeferendum, si audias Atticistas. V. Moeris p. 127. 171. Nec dubito hanc veteris Atticismi formam passim latere obscuratam. Sed humani quid accidit Buttmanno eandem reperisse formam sibi viso in Platonico illo ἀπολλῦσι, de quo Grammat. Gr. mai. T. I. p. 524. SCHAEFER.

P. 851. v. 5. γεγενημένον.] Immo γεγενημένον; Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 851. v. 5. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 851. v. 6. πρόσκλησιν] Vulg. πρόκλησιν. πρόσκλησιν August. primus. Et sic correxi. V. p. 850, 13. REISK.

P. 851. v. 7. ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.] Vulg. Πρόκλησις. πρόσκλησις August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 851. v. 8. Τηλικαῦτα τοίνυν δίκαια] [Τηλικαῦτα τοίνυν ὡς δίκαια.] τὸ ὡς abundat. WOLF. Vulg. Τηλικαῦτα τοίνυν ὡς δίκαια. ὡς deest August. primo et Bavarico: et delendum quoque iudicavit Wolfius in Annotatt. omisitque in editione sua. Delevi ὡς forte natum e compendio, quo in libris Demosthenicis manu exaratis indicari solent hae voces, aut ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, aut ὦ ἄνδρες δικασταί. REISK.

P. 851. v. 11. οὐ τἀληθῆ] Vulg. οὔτ' ἀληθῆ. οὐ τἀληθῆ mavult Wolfius in Farragine. In August. primo et Bavarico scriptum est ambigue, ut tam ad hanc lectionem quam ad illam trahi posset. Correxi οὐ τἀληθῆ, pro οὐ τὰ ἀληθῆ. REISK.

P. 851. v. 12. ὁμολογήσαιτε] ὁμολογήσετε Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 851. v. 12. τοὺς ψευδομαρτυροῦντας] τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας August. primus. REISK. Hoc adscivit Bekker. V. p. 852, 2. SCHAEFER.

P. 851. v. 13. ἐπαιρομένους] Citat hunc locum Harpocration v. Ἐπαιρόμενος. REISK.

P. 851. v. 13. ἢ δι' ἑταιρείαν] Vulg. ἢ καὶ δι' ἑταιρείαν.

---

*) Scilicet habet subdistinctionem post ἠγωνισμένων. SCHAEFER.

**) Non collocatum est in Reiskiana. Bene. SCHAEFER.

καὶ abest ab August. primo, Bavarico, Aldina. Delevi. *propter amicitiam*, eius puta, cui testimonium praestant. REISK.

P. 851. v. 13. ἑταιρείαν] Bekkerus: „ἑταιρίαν S. r." Sic Dindorf., quem vide ad Isocrat. Panegyr. p. 29. SCHAEFER.

P. 851. v. 15. δι' ἔχθραν] eius puta, adversus quem testantur. REISK.

P. 851. v. 16. εἶεν ἐμοὶ μεμαρτυρηκότες] Subaudi οἱ ἐμοὶ μεμαρτυρηκότες. Sed nescio tamen, an οὗτοι vel simile quid post εἶεν interierit. REISK. Ego scio non interiisse. SCHAEFER.

P. 851. v. 17. ἑταιρείᾳ] Vulg. ἑταιρεῖαι. ἑταιρεία (in nominativo) August. primus. Correxi ἑταιρείᾳ meo arbitratu. Vulgata ex antiquo more scribendi nata est: veteres enim dativum singularem in huiusmodi vocabulis pari modo atque nominativum pluralem scribebant, hoc est, iota ad latus ponebant, quod nos hodie supponimus. οὔτε γὰρ ἑταιρείᾳ [id est δι' ἑταιρείαν], subaudi ἐμοὶ μεμαρτυρήκασι. *Neque enim ideo testati mihi sunt, quod essent mei sodales.* Possit quoque lectio codicis Augustani ἑταιρεία (in nominativo) probari. *Neque enim hi mei testes sunt sodalitium, caterva conspiratorum.* Cui lectioni inprimis favent insequentia. REISK. Bekkerus: „ἑταιρία S. r." ἑταιρίᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 851. v. 17. πῶς γάρ;] Signum interrogandi post εἰσὶν v. 20. posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 851. v. 18. καθ' ἡλικίαν] I. q. καθ' ὁμηλικίαν, h. e. ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ. Sic ἧλιξ dicitur pro composito ὁμῆλιξ. SCHAEFER.

P. 851. v. 18. οὔτε] οὐδὲ Bekker. Quomodo vel sine librorum auctoritate corrigendum fuit. SCHAEFER.

P. 851. v. 20. ἔχθρᾳ] Vulg. ἔχθραι. ἐχθροὶ August. primus. In Bavarico fuit a prima manu ἔχθρα, recentior ι addidit. Rursus correxi meo iudicio ἔχθρᾳ, id est δι' ἔχθραν. Sed et ἐχθροὶ non est contemnenda lectio. REISK. Nemini placebit. SCHAEFER.

P. 851. v. 21. Φάνος] F. Στέφανος. WOLF. Hoc etiam in latinis reddidit. Olim legebatur hic Στέφανος. Quem Taylorus in Schedis p. 745. habuit pro illo Stephano, poeta comico, quem a Demosthene civitate donatum esse aiat auctor anonymus Vitae Aristophanis. Locus a Tayloro designatus p. XII. b. edit. Kuster. prostat. Quem si diligentius inspicias, videbis, quae Taylorus de Stephano perperam accepit, de Antiphane esse accipienda. Multum hic a vero abest bonus Britannus. REISK.

P. 851. v. 23. δι' ἀπορίαν ἄν τις φήσειε] Scilicet τούτους ἐμοὶ μεμαρτυρηκέναι κατὰ τούτου. REISK.

P. 851. v. 25. φήσειε] φήσειεν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 851. v. 25. γὰρ] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 851. v. 26. προστεττόμενα] Sic dat margo Bavarici quoque, cum in texto sit πραττόμενα. REISK.

P. 851. v. 28. μέτριοι δ' ὄντες ἄνθρωποι] Idem est ac si dixisset: ἀλλὰ γιγνωσκόμενοι ὡς ὄντες μέτριοι ἄνθρωποι, vel ὅτι εἰσὶ μέτριοι ἄνθρωποι. REISK.

P. 852. v. 1. μήτε ἐμοὶ φίλοι] [μήτε φίλοι.] Fortasse μήτ' ἐμοῦ φίλοι. WOLF. Vulg. μήτε φίλοι. μήτ' ἐμοὶ φίλοι August. primus. Addidi pronomen. REISK.

P. 852. v. 6. εἰπεῖν] Subaudi ἑαυτόν. *non modo negat se ista dixisse, quae testes mei eum dixisse aiunt.* REISK. In talibus quis subaudiat ἑαυτόν? SCHAEFER.

P. 852. v. 6. ἃ πῶς — εἰρηκότα;] Subaudi ἢ οὕτως, ὡς ἐγὼ ἤλεγξα τοῦτον εἰρηκότα. REISK.

P. 852. v. 6. εἰρηκότα] Fortasse εἰρηκότας. WOLF. Wolfio quid venerit in mentem, ut mallet pluralem, nemo dicat. SCHAEFER.

P. 852. v. 8. τοῦτ'] ταῦτα August. primus. REISK.

P. 852. v. 13. τότε] Cohaeret cum ἀφεθέντα. *quae meminerunt tunc emissum in libertatem.* Quia variae Athenis erant ἀφέσεις, (e. c. creditor aut actor dicebatur debitorem aut reum ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν, cum profiteretur, sibi nihil ab eo nummorum iurisve postulati deberi,) propterea ad ἀφεθέντα addit ἐλεύθερον εἶναι. REISK. V. p. 854, 2. SCHAEFER.

P. 852. v. 13. κατ'] Vulg. καί. Correxi κατ'. REISK. V. p. 854, 16. SCHAEFER.

P. 852. v. 13. κατ' ἐμοῦ — παραστησαμένη] Saepius haec formula in hac et ea quae sequitur oratione repetita non est obscura. WOLF. πίστιν ἐπιθεῖναι i. q. ὀμνύναι. παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτὸν κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι, p. 1268, 22. s. Nostrum recurrit p. 854, 16. 860, 17. 861, 7. V. Commentar. in Aristophan. T. III. p. 154. SCHAEFER.

P. 852. v. 13. οἳ μόνοι — τὸν βίον] Addita haec sunt significantissime. Quae enim mater per capita tam cara peieret? SCHAEFER.

P. 852. v. 20. ταῦτ' ἂν ἐθέλειν] Vulg. ταῦτα ἐθέλειν. ταῦτ' ἂν ἐθέλειν August. primus. Et sic correxi. REISK. ταῦτ' ἐθέλειν Bekker. SCHAEFER.

P. 852. v. 21. τοῦτο ἦμεν ἕτοιμοι] Vulg. τοῦτο ἦμεν ἕτοιμον. ταῦτ' ἦμεν ἕτοιμοι August. primus. Etiam in Bavarico et Paulina est, unde margo Lutetianae repetiit. Correxi ἕτοιμοι. REISK. ταῦτ' ἦμεν ἕτοιμοι Bekker. SCHAEFER.

P. 852. v. 26. τοῦ μάρτυρος] Phanus designatur. Sententia est haec: Aphobus calumniando me et iudicium superius contra se datum illoque criminando et iniquitatis insimulando movendaque mihi ex eo invidia videtur sibi vos adducturus, ut testem meum, Phanum, falsi dicti testimonii condemnetis. REISK.

P. 852. v. 27. πάντων, οἶμαι, πρᾶγμα] [πάντων οἶμαι καὶ

πρᾶγμα.] Videtur transponenda coniunctio: καὶ ἀδικώτατον καὶ πλεονεκτικώτατον. WOLF. Vulg. πάντων οἶμαι καὶ πρᾶγμα. καὶ abest ab August. primo et Bavarico, item Lessing. Delevi. REISK.

P. 852. v. 27. οἶμαι] Infra p. 853, 7. οἴομαι. Duo haec loca qui contulerit, non mirer si huc inclinet, ut probandam censeat Matthiae rationem Grammat. Gr. mai. T. I. p. 476. Sed v. not. ad p. 662, 6. SCHAEFER.

P. 853. v. 2. προειδότες] προσειδότες August. primus. REISK.

P. 853. v. 5. παρεσκευάσμεθα] παρεσκευασάμεθα August. primus et Bavaricus. REISK.

P. 853. v. 6. τούτου] Vulg. τοῦ. τούτου margo Lutetianae, August. primus, Lessing. τοῦδε Bavarici margo, sed a manu recentiore. Correxi τούτου. REISK.

P. 853. v. 7. ῥᾳδίως ὑμῖν ἐπιδεῖξειν] Vulg. ῥᾳδίως ἐπιδείξειν. Post ῥᾳδίως addunt ὑμῖν August. primus, Bavaricus. Pronomen addidi. REISK.

P. 853. v. 8. τὴν δίκην] Scilicet illam, quae super gesta tutela agitata fuit. REISK.

P. 853. v. 9. ὡμολόγησεν, οἱ δὲ — ἐμαρτύρησαν] ὡμολόγησαν οἱ μάρτυρες, οἳ διεμαρτύρησαν August. primus, quod Wolfio haud placet. REISK.

P. 853. v. 9. οἱ δὲ — ἐμαρτύρησαν] et hi testes [Phanus, Aesius, alii] testati essent, Aphobum in quaesitione [τῇ ἀνακρίσει] fassum esse, Milyam esse liberum hominem et pro eo a se haberi. REISK.

P. 853. v. 13. ἰδεῖν] Lessingiani margo pone ἰδεῖν addit τὸν οἶκον. REISK.

P. 853. v. 16. ᾔδει] Vulg. εἴδει. ᾔδει August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, unde index Lambini repetiit. Et sic correxi. norat. REISK.

P. 853. v. 18. δίκην — ἐπιτροπῆς] Vulg. τὴν δίκην — τῆς ἐπιτροπῆς. Utrumque articulum omittit August. primus. Delevi. REISK. Utrumque restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 853. v. 20. ὥσπερ ἂν] Vulg. ὥσπερ ἂν εἰ. εἰ abest ab August. primo. Delevi. REISK. Restituit Bekker. Qui omissum malit, quia participium sequatur, conferat p. 299, 21. SCHAEFER.

P. 853. v. 20. ἕκαστον] Scilicet χρέος. REISK. Non est ellipsis, sed ἕκαστον dicitur absolute. *jedes*, *jede Post*. SCHAEFER.

P. 853. v. 21. λαβὼν] Videtur hic aliquid deesse: pendet enim hic nominativus. Forsitan οὗτος ἐνοσφίσατο vel ἀπεστέρησε. *cum in indice mearum postulationum singula quaeque nomina posuissem seorsim, et unde illa sumta intervertereт hic Aphobus, et quantum numero, et a quo.* REISK. Excidisse aliquid parum

probabile est. Subaudias ἐπιτρόπευσε petendum e v. ἐπιτροπῆς v. 18. SCHAEFER.

P. 853. v. 22. οὐδαμοῦ] οὐδαμῆ margo Lutetianae. REISK.

P. 853. v. 22. παρέγραψα] προσέγραψα August. primus. REISK.

P. 853. v. 22. ἔστιν οὖν] Vulg. ἔστι μὲν οὖν. ἔστιν οὖν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 853. v. 23. μὲν] Refertur ad δὲ v. 28. SCHAEFER.

P. 853. v. 25. ἀπὸ] Vulg. ὑπό. ἀπὸ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 853. v. 25. ἐχόμενα] Vocabulum suspectum, obscurum certe. Si significat *insequentia*, *infra scripta*, saltim debebat τὰ ἐχόμενα cum articulo dictum esse. REISK. Non hoc significat. Verte: *quae habentur ab eo, ex quo tutelam suscepit*. SCHAEFER.

P. 853. v. 26. μὲν] Abest a Bavarico. REISK. Ad hoc μὲν refertur τοίνυν p. 854, 26. SCHAEFER.

P. 853. v. 26. ἣν ἔλαβε] Vulg. ἣν δ' ἔλαβε. Particula adversativa erat quidem in Bavarico scripta, sed rursus inducta. Abest item ab August. primo et Paulina, item a Lessing. Delevi. Idem est ac si dixisset: προῖκα, ἣν ἔλαβε. *octoginta minas dotis nomine, quam dotem tulit.* REISK. Idioma syntacticum parum intellexit. V. mea in Hermanni Adnotatt. ad Viger. p. 708. quaeque congessi in Epimetro IV. ad Aristophan. Plut. p. XLV. SCHAEFER.

P. 853. v. 27. ἀπεστερῆσθαι] Vulg. ἀποστερεῖσθαι. ἀπεστερῆσθαι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 854. v. 6. ταυτησὶ] Vulg. ταύτης. ταυτησὶ August. primus. REISK. ταύτης Bekker. SCHAEFER.

P. 854. v. 7. ἑαυτοῦ] Vulg. ἐμῆς. ἑαυτοῦ August. primus (ubi Fabricius seu Wolfius suum *perperam* adscripsit, quod ipsum merito tu ipsius iudicio adscribas,) item Bavaricus, vulgata tamen in margine annotata, item index Aldinae. Et sic correxi. Redit hoc ad τιν' ἀνθρώπων. *num quis hominum ex his verbis planum facere possit, suae matris dotem esse penes Aphobum.* REISK. Bene dedit ἑαυτοῦ: secus retulit ad τιν' ἀνθρώπων. Referendum est enim ad τις v. 3. *ut hoc testimonio persuadeat cuiquam hominum.* SCHAEFER.

P. 854. v. 7. καὶ τί λέγων; —] [καὶ τί λέγων, ὦ πρὸς τοῦ Διός, ὡμολόγησεν εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον;] καὶ τί λέγων [s. ὁ μάρτυς], ὦ πρὸς τοῦ Διός; ὡμολόγησεν εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον. Sic distinguo hunc locum, interrogatione posita ante ὡμολόγησεν, s. ὁ Ἄφοβος. WOLF. Mutavi distinctionem et punctum post καὶ τί λέγων posui. *et quibus tandem argumentis hoc planum faciat.* Tum nova incipit sententia: ὦ πρὸς Διὸς (sic enim sine articulo τοῦ malui dare) —; *Rogo per Iovem O. M., fac te confiteri,*

fingam id tantisper, Milyam esse hominem liberum, ideone magis habeo dotem? REISK. In Reiskiana locus sic scriptus legitur: — τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τί λέγων; ὦ πρὸς Διός, ὁμολογεῖς εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον; καὶ τί μᾶλλον ἔχω τὴν προῖκα; Bekkerus dedit: — τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τί λέγων, ὦ πρὸς Διός; ὁμολογεῖς εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον; καὶ τί μᾶλλον ἔχω τὴν προῖκα; Secutus est Dindorfius, nisi quod ex optimo Cod. Bekk. ὁμολογεῖς mutavit in ὡμολόγησεν et ἔχω in ἔχων. Quae ita probo, ut ὡμολόγησεν εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον habeam pro responsione ad interrogationem quae antecedit. Ad ἔχων autem subaudiendum ὡμολόγησεν. *Quid tandem, obsecro, dicat, ut rem cuiquam persuadeat? Scilicet fassus est homo Milyam liberum esse. Ergone propterea magis habet dotem?* Haec si placuerint, in loco ab interpretibus mire vexato quod praeterea requiras vix invenies. Reiskii alias turbas mox ad v. 10. videbimus. Seagerus quid tentaverit Diar. Classic. LVIII. p. 368., ipsis eius verbis ostendam: „Vulgata lectio" [h. e. editionis Parisinae] „est: καὶ τί λέγων, ὦ πρὸς τοῦ Διός, ὡμολόγησεν εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον; — Profecto corrigendum: καὶ τί εἰ, λέγων, ὦ πρὸς τοῦ Διός, ὡμολόγησα εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον; τί μᾶλλον ἔχω τὴν προῖκα; Istis verbis, καὶ τί εἰ, λέγων — ἔχω τὴν προῖκα; inest prosopopoeia. In eis Aphobi personam suscipit Demosthenes: sunt enim quae recte dicere potuisset ille." SCHAEFER.

P. 854. v. 8. πρὸς Διός] Vulg. πρὸς τοῦ Διός. Articulus abest ab August. primo. REISK.

P. 854. v. 8. ὁμολογεῖς] Vulg. ὡμολόγησεν. ὁμολογεῖς August. primus. ὡμολόγησας Bavaricus. Correxi ὁμολογεῖς. REISK.

P. 854. v. 10. οὐδὲν ἂν — δόξειεν.] Ad οὐδὲν subaudi μᾶλλον. Sed offendit δόξειεν. Sententia postulat δόξαιμι. *Nihilo magis propterea* [propter istam confessionem] *habere dotem videar.* Possit quoque οὐδενὶ legi. *Nemini videar.* Dices forsitan illud δόξειεν ad illa superiora v. 3. redire: εἴ τις ἂν ὑμῖν ἢ ῥήτωρ — δοκεῖ. Sed tum collocanda haec verba, οὐδὲν ἂν δήπου διὰ τοῦτό γε δόξειεν, essent pone καὶ τί λέγων v. 7.: et vel sic tamen esset οὐδενὶ legendum. *Nemini vestrum quisquam videatur tam callidus praestigiator orationis esse, qui ex illis verbis istaec extorqueat.* Veni aliquando in suspicionem, fuisse in libris quibusdam locum hunc sic conceptum: καίτοι λέγω πρὸς Διός, οὐχ ὡμολόγησεν εἶναι Μιλύαν ἐλεύθερον. καὶ τί μᾶλλον οὐκ ἔχει τὴν προῖκα; οὐδενὶ ἂν δήπου διὰ τοῦτό γε δόξειεν. *Sed dicam tantisper, ita me deus amet, nunquam fassus est Aphobus, Milyam esse liberum. Ideone minus habet Aphobus dotem?* [aut: *Potestne ex eo effici et evinci, Aphobum dotem non habere?*] *Nemo profecto est, qui ex isto quidem argumento hoc colligat.* Et profecto nescio, an haec lectio vulgatae sit praeferenda. Possit quoque sic: καὶ τί μᾶλλον ἔχων τὴν προῖκα δόξει; *Ideone videbitur Aphobus*

habere et premere dotem? Nil profecto ideo magis videatur. REISK. Plene: οὐδὲν ἂν μᾶλλον δήπου διὰ τοῦτό γε δόξειεν ἔχειν. SCHAEFER.

P. 854. v. 11. τοῦτ' ἐπεδείχθη] ταῦτ' ἐδείχθη August. primus. REISK.

P. 854. v. 13. οἱ] Vulg. οἳ. οἱ corrigit index Lambini. REISK.

P. 854. v. 15. δηλονότι] Post h. v. addit Bavaricus ὡς. REISK.

P. 854. v. 16. ἠθέλησε πίστιν] πίστιν ἠθέλησε Bekker. SCHAEFER.

P. 854. v. 16. κατ'] καὶ margo Lutetianae. REISK.

P. 854. v. 18. ταύτας] Post ταύτας videtur οὖν vel ἤδη vel νῦν vel tale quid deesse. REISK. Mihi non videtur. SCHAEFER.

P. 854. v. 20. διὰ τούσδε] [διὰ τοῦδε.] F. διὰ τούσδε, aut (si de uno Stephano agitur) διὰ τόνδε — τὸν μάρτυρα. WOLF. Vulg. διὰ τοῦδε. διὰ τούσδε August. primus, Bavaricus, Weimar. margo Lutetianae. Correxi τούσδε. V. v. 25. REISK.

P. 854. v. 20. ὄφλειν] Scilicet τὴν καταδίκην. REISK. ὀφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 854. v. 22. καὶ οὐδὲ δίκην ὄφλων κ. τ. λ.] *et a se impetrare cum non potuerit etiam post condemnationem, ut ablata restitueret, tamen* —. REISK. Immo: *cumque ausus sit ne condemnatus quidem reddere.* SCHAEFER.

P. 854. v. 23. ὄφλων] ὀφλὼν Dindorf. SCHAEFER.

P. 854. v. 25. διὰ τούσδε τοὺς μάρτυρας] qui de Milya testati sunt. SCHAEFER.

P. 854. v. 25. καίτοι γ' οὐδεὶς τούτων] γ' deest August. primo. REISK. Meliore ordine καίτοι τούτων γ' οὐδεὶς Bekker. SCHAEFER.

P. 854. v. 26. ἐμαρτύρησε] ἐμαρτύρησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 854. v. 26. τῆς ἐκδόσεως] V. p. 816, 26. SCHAEFER.

P. 854. v. 28. οὗτος] αὐτὸς August. primus. REISK.

P. 854. v. 28. καθυφῆκεν] Bekkerus: „καθυφεῖκεν S." Adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 855. v. 2. σκοπεῖσθ'] σκοπεῖσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 855. v. 2. δικαίως τ' ὤφληκε] Vulg. δικαίως ὤφληκε. δικαίως τ' ὤφληκε August. primus. REISK.

P. 855. v. 3. καθυφῆκας] Bekkerus: „καθυφεῖκας S." Adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 855. v. 6. διαῤῥήδην ὃς —] Relativo recte praeponitur vocabulum quod tono vocis acui oportet. Euripides Orest. 1371.

P. ἢ πόντον, Ὠκεανὸς ὂν —. Plato Phaedr. p. 238. HSt. τούτων τῶν ἰδεῶν ἐκπρεπὴς ἢ ἂν τύχῃ γενομένη, —. SCHAEFER.

P. 855. v. 5. ἂν] ἂν εἰ margo Lutetianae. REISK.

P. 855. v. 6. τί τῷ νόμῳ καὶ τῇ βασάνῳ;] Subaudi κοινόν. *Quid opus est quemquem ad tormenta deposcere, ubi lex plane verbis criminis convicti poenas sancit?* REISK.

P. 855. v. 6. αὖ τῆς] In August. primo certo non poterat dignosci spiritus et accentus saepe omittente, quid dedisset librarius, αὖ τῆς an αὐτῆς. Quare poterat Fabricius admonitioni parcere. REISK.

P. 855. v. 8. συγγραφὰς] συνθήκας August. primus. REISK.

P. 855. v. 10. ἐβούλεσθε] ἐβούλοντο August. primus. REISK. ἠβούλεσθε Dindorf. SCHAEFER.

P. 855. v. 11. εἰς Δήμων] Vulg. ὁ Δήμων. Loco articuli dat August. primus εἰς sine articulo, non cum eo, quod Fabricius retulit. Correxi εἰς Δήμων. REISK. ὁ Δήμων Bekker. SCHAEFER.

P. 855. v. 11. κατεμαρτύρει, φενακίζετε καὶ —] Vulg. κατεμαρτύρει, καὶ —. Post κατεμαρτύρει addit August. primus φενακίζετε, Bavaricus φενακίζεσθε. Addidi φενακίζετε. REISK.

P. 855. v. 11. τουτουσὶ] hos iudices. REISK.

P. 855. v. 11. παρακρούεσθαι] παρακρούσασθαι August. primus. REISK. παρακρούσασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 855. v. 12. σὺ λαβὼν] Vulg. συλλαβών. σὺ λαβὼν August. primus duobus vocabulis. Et sic correxi. REISK.

P. 855. v. 13. ἰδίᾳ] Vulg. ἴδια. ἰδίᾳ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 855. v. 13. ὂν] Vulg. ὧν. ὂν August. primus, Bavaricus. Correxi ὄν. Poterum quoque ᾧ, nam perinde est. Nata est vulgata e duplicitate lectionis, quae h. l. in libris Demosthenicis fuit, aliis exhibentibus ᾧ, aliis ὄν. REISK.

P. 855. v. 15. τοὺς ἄλλους] τοῖς ἄλλοις August. primus. Falso hic iterum Fabricius retulit. REISK.

P. 855. v. 15. τί σοι ποιήσουσιν οἱ μάρτυρες;] *quid tibi hac in causa proderunt aut oberunt testes? Tu ipse te condemnasti.* REISK. Non *proderunt aut oberunt*, sed simpliciter *proderunt*. Peius etiam Index Graecitat. p. 409. s. subaudit κακόν. οὐδὲν πώποτε τουτοισὶ πεποίηκας p. 1045, 16. Quae recte interpretatur idem p. 410. in. Eadem vis verbi ποιεῖν p. 880, 12., ubi v. not. Conf. Interprett. ad Arriani Dissertatt. Epictet. II. 6. 22. SCHAEFER.

P. 855. v. 16. ποιήσουσιν] ποιήσωσιν Bavaricus, sed cum ου super ω scripto. REISK. Recte ποιήσωσιν Bekker. *quid tui tibi prosint testes?* SCHAEFER.

P. 855. v. 16. *οὗτοί γε*] testes, quibus ego nunc utor adversus Aphobum. V. not. ad p. 858, 9. SCHAEFER.

P. 855. v. 17. *ὁμολογεῖς*] F. *ὡμολόγεις*. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p 368. Bekkerus: „*ὡμολόγεις* S." Nec mihi displicet imperfectum. SCHAEFER.

P. 855. v. 18. *ἐν τῷ λόγῳ ταῦτα γέγραφας σὺ*] *in referendis rationibus posuisti.* WOLF. *in rationibus gestae a te tutelae, quas tu iudicibus exhibuisti.* REISK.

P. 855. v. 18. *ταῦτα γέγραφας σὺ, συγκατεμαρτύρησαν —*] Vulg. *ταῦτα γέγραφας σύ. κατεμαρτύρησαν —.* August. primus sic: *ταῦτ' ἔγραψας. συγκατεμαρτύρησαν —.* Correxi *ταῦτα γέγραφας σὺ, συγκατεμαρτύρησαν —.* Aphobus enim per illa, quae in ista ratione de se scripserat, ipse contra se fuerat testatus. Reliqui ergo testes contra eum producti non simpliciter *κατεμαρτύρουν αὐτοῦ*, contra ipsum testabantur, sed *συγκατεμαρτύρουν*, una cum Aphobo contra Aphobum testabantur. REISK. *τοῦτ' ἔγραψας σύ, κατεμαρτύρησαν* — Bekker. Recte. *τῷ γράφειν* opponitur *τὸ καταμαρτυρεῖν*. SCHAEFER.

P. 855. v. 20. *ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοῦ ἐλέφαντος*] Vulg. *ἀλλὰ μὴν περὶ τοῦ γ' ἐλέφαντος. καὶ περὶ* August. primus, post omittens particulam *γ'*. Dedi *ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοῦ ἐλέφαντος*. REISK. *ἀλλὰ μὴν περί γε τοῦ ἐλέφαντος* Bekker. SCHAEFER.

P. 855. v. 21. *ἐγώ*] *ἔγωγε* Bekker. SCHAEFER.

P. 855. v. 24. *ἐκδοῦναι*] Vulg. *δοῦναι. ἐκδοῦναι* margo Lutetianae. Et sic correxi. Ausus sum semel, quod rarissime et perinvitus facio, marginem Lutetianae a reliquis codicibus destitutum sequi, quod eius fides penes me sublesta est. Sed firmant insequentia nostram emendationem. Sententia est: Quum ergo dicet Aphobus, me recusasse servum illum [Milyam designat], qui omnia nosset, ad tormenta tradere, reliquos autem servos, qui nil nossent, tradere haud defugisse, tum constabit multo magis eum decuisse servos a me tormentis oblatos accipere. REISK.

P. 855. v. 24. *ἐκδιδόναι*] Vulg. *ἐνδιδόναι. ἐκδιδόναι* margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 855. v. 25. *δήπου*] Vulg. *δή. δήπου* August. primus. Et sic correxi. REISK. *δὴ* Bekker. Recte: quam maxime enim adseverat Orator. SCHAEFER.

P. 855. v. 26. *οὓς*] Vulg. *οὕτως. οὓς* August. primus, margo Bavarici. Et sic correxi. REISK.

P. 855. v. 26. *εἰδότας*] *οὐκ εἰδότας* margo Lutetianae. REISK. Videtur esse Lambini coniectura locum non intelligentis. SCHAEFER.

P. 856. v. 1. *ὁμολογουμένως*] Vulg. *ὁμολογουμένους. ὁμολογουμένως* August. primus, quod dedi. REISK.

P. 856. v. 1. *τὸν*] Abest a Paulina. REISK.

P. 856. v. 2. ὃν οὐδ' ὅσιον] [τὸν οὐδ' ὅσιον.] M. ὃν οὐδ' ὅσιον. WOLF. Vulg. τὸν οὐδ' ὅσιον. ὃ οὐδ' ὅσιον August. primus. ὃν οὐδ' ὅσιον margo Bavarici. τὸν mutavi in ὅν. REISK.

P. 856. v. 3. ἀγαγεῖν] ἄγειν August. primus. REISK. ἄγειν Bekker. SCHAEFER.

P. 856. v. 3. μὴ παραλαμβάνων] εἰ μὴ παραλαμβάνοι. Sed οὐ παραλαβὼν v. 25. est ὅτι οὐ παρέλαβες. SCHAEFER.

P. 856. v. 5. τούτων πάντων] πάντων τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 856. v. 6. καθυφῆκεν] Bekkerus: „S. et hic καθυφεῖκεν." Adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 856. v. 12. ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἰ σκέψασθε] Vulg. ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ σκέψασθε. ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ σκέψασθαι margo Lutetianae. ἀλλὰ καὶ εἰ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ σκέψεσθε rursus margo Lutetianae [vel σκέψαισθε, ut Wolfius in Farragine retulit, forsitan e coniectura sua]. ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἰ σκέψησθε August. primus. Correxi εἰ σκέψαισθε, et εἰ quidem e libris, σκέψαισθε autem de meo. REISK. Reiskii σκέψαισθε servavit Bekker. Optimus eius Cod. dat εἰ σκέψασθε, quod non spernam. Quanquam optativus tam bene habet; ut, si vel unius libri fide niteretur, non foret dubitabilis. Conf. p. 857, 1. s. SCHAEFER.

P. 856. v. 12. δὴ] ἤδη August. primus. REISK.

P. 856. v. 15. λέγειν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 856. v. 16. καὶ δὴ λέγει] I. q. θῶμεν δὴ λέγειν, ut v. 12. Bene Ind. Graecitat. p. 285: „fingamus, ponamus tantisper, cum haec ita disputare" [immo cum hoc diceret]. καὶ δὴ κελεύει — p. 996, 26. V. Matthiae ad Euripid. Med. 1097. SCHAEFER.

P. 856. v. 17. καὶ δεῖ] Vulg. δεῖ. καὶ δεῖ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. δεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 856. v. 17. παρόντας] ἀκμάζοντα. SCHAEFER.

P. 856. v. 20. εἴ τις οἶδε] εἴ τις οἶδεν Bekker. SCHAEFER.

P. 856. v. 21. ποιούμενον σοι] σου ποιούμενον Bekker. SCHAEFER.

P. 856. v. 22. ψευδομαρτυριῶν] Vulg. μαρτυριῶν. ψευδομαρτυριῶν August. primus. Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 856. v. 24. δίκην — ἀφῃρημέναι] διῃρῆσθαι et ἀφῃρημένας August. primus. perperam iudicio Fabricii. REISK.

P. 856. v. 25. ὅς] Non redit ad proximum τὸν ἄνθρωπον, sed ad remotius ὅν v. 23. REISK.

P. 856. v. 27. ἀφῄρηκε τῶν ψευδομαρτυριῶν] οὐκ ἀπεσχόμην εἰς τὸ εἰπεῖν μεμαρτυρηκότα. WOLF.

P. 857. v. 2. ἤκουσε] ἤκουσεν Bekker. SCHAEFER.

P. 857. v. 2. ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Allocutio ὦ ἄνδρες δικασταὶ abest ab August. primo. REISK.

P. 857. v. 3. ἐν τῇ διαθήκῃ] Vulg. τῇ διαθήκῃ. ἐν τῇ διαθήκῃ August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Aut hoc suadet Wolfius in Farragine, aut τῇ διαθήκῃ ἐγγράψαντος. Correxi ἐν τῇ διαθήκῃ. REISK.

P. 857. v. 3. γράψαντος] γράψαντας P. Manutius. REISK.

P. 857. v. 5. μισθώσωσι] Vulg. μισθώσουσι. μισθώσωσι August. primus. Dedi h. l. μισθώσωσι, quod hic melius convenire videbatur. Nam alias ὅπως perinde cum indicativo atque cum coniunctivo construitur. REISK. Recte μισθώσουσι Bekker. SCHAEFER.

P. 857. v. 6. ἐξ αὐτῆς] Vulg. ἐξ ἀρχῆς. ἐξ αὐτῆς August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. Scilicet τῆς διαθήκης. REISK. V. not. ad p. 836, 7. SCHAEFER.

P. 857. v. 6. ὡμολόγει] Vulg. ὁμολογεῖ. ὡμολόγει August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 857. v. 11. ἤμελλεν] Vulg. ἔμελλεν. ἤμελλεν Bavaricus. REISK.

P. 857. v. 11. εἰς ἔτος δέκατον] Ergo anno 15. aetatis nuptura fuit, cum quinquennis a patre relicta fuisset. WOLF.

P. 857. v. 15. ἕως ἐγὼ ἀνὴρ γενοίμην] θ' ἕως ἂν ἀνὴρ ἐγὼ γενοίμην August. primus. Pro θ' ἕως voluit dare τέως, ut est in Bavarico. REISK. τέως ἀνὴρ ἐγὼ γενοίμην Bekker. ἕως ἀνὴρ ἐγὼ γενοίμην Dindorf. V. not. ad p. 814, 18. SCHAEFER.

P. 857. v. 16. τὸ μισθοῦν τὸν οἶκον] V. not. ad p. 818, 7. SCHAEFER.

P. 857. v. 17. ἠφάνιζεν] Vulg. ἠφάνισεν. ἠφάνιζεν August. primus. Dedi ἠφάνιζεν ob praemissum ὡμολόγει. REISK.

P. 857. v. 17. οὐ συμφέρειν — ἐπιδειχθῆναι] οὐ συμφέρον αὐτῷ νομίζων ταῦτ' ἐπιδειχθῆναι August. primus. REISK. οὐ συμφέρειν αὐτῷ νομίζων ταῦτ' ἐπιδειχθῆναι Bekker. SCHAEFER.

P. 857. v. 18. ὡμολογεῖτο] Bekkerus: „ὡμολόγητο S." Non displicet. SCHAEFER.

P. 857. v. 19. τούτου] Vulg. τὸ τούτου August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 857. v. 19. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Notavit iam hoc vitium index Lambini. REISK.

P. 857. v. 20. τότε] Vulg. τούτῳ. τότε August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 857. v. 25. ἂν] Mallem abesset. SCHAEFER.

P. 857. v. 27. ποιῆσαι ἐπιθυμεῖν] Vulg. ἐπιθυμῆσαι ποιῆσαι. ποιῆσαι ἐπιθυμεῖν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 858. v. 2. συνοικήσειν] Vulg. συνοικεῖν. συνοικήσειν August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 858. v. 3. ἐλάττω μικροῖς] ut parva seu pauca de summa abessent. WOLF. Notabile hic addi μικροῖς, non, ut fere solet, μικρῷ. SCHAEFER.

P. 858. v. 5. ἀναλωκέναι] ἀνηλωκέναι August. primus. REISK.

P. 858. v. 8. καταλειφθῆναι] μὴ καταλειφθῆναι August. primus. Melius nostrum, quanquam et alterum defendi quodammodo potest. REISK. μὴ adscivit Bekker. Mihi magis placet quod Reiskius dedit. SCHAEFER.

P. 858. v. 8. τὰ χρήματ'] Talenta illa significantur, de quibus Orat. I. in Aphob. p. 830. ἐτόλμησε ψεύσασθαι πάντων δεινότατον, ὡς τέτταρά μοι τάλαντα ὁ πατὴρ κατέλιπε κατορωρυγμένα καὶ τούτων κυρίαν τὴν μητέρα ἐποίησε. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 368.

P. 858. v. 10. ψευδόμενον] Post ψευδόμενον deesse videtur αὐτὸν aut τοῦτον, quod facile interire potuit ex concursu cum eadem voce proxime insequente. REISK. Ne audias. SCHAEFER.

P. 858. v. 10. καθῆκεν] ἀφῆκεν margo Lutetianae. REISK. Bekkerus: „καθεῖκεν S.“ Adscivit Dindorf. SCHAEFER.

P. 858. v. 11. πέφηνεν] Vulg. ἀπέφηνεν. πέφηνεν Bavaricus. REISK. Haec ille in Variet. lection. vera narrans. Iam vide mihi turbas in Annotatt.: „Vulg. ἃ πέφηνεν. Delevi articulum. Melius convenire videbatur haec Bavarici lectio, quam πολλὰ ἀπέφηνεν Augustani: quamquam reduxissem, si illa caruissem.“ πέφηνεν Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 858. v. 11. εἶχε] Magis placeret ἔχει. SCHAEFER.

P. 858. v. 12. ἀποδέδωκεν] ἀπέδωκεν August. primus. REISK.

P. 858. v. 12. ἵνα ἐξ εἰκότων — παρ' ἡμῖν] [ἵν' ἐξεικότως — παρ' ἡμῖν.] F. ἵν' εἰκότως aut ἐξ εἰκότων. Ordo hic est: ἵνα κομίζεσθαι [ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ] τά γ' ὄντα παρ' ἡμῖν φανῇ ἐξ εἰκότων οὐδὲν προσῆκον, τουτέστιν ἄδικον καὶ οὐ προσῆκον. Non est constructio Attica οὐδὲν προσῆκον, ut alias, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν προσήκοντος. WOLF. Sic αὐτῷ παραλαβεῖν φανήσεται προσῆκον p. 855, 25. Seagerus haec sic vertit Diar. Classic. LVIII. p. 368.: „*ut probabile fieret nihil esse causae, cur pecuniam recuperaremus, quae iam tum penes nos esset.*“ Accuratius Wolfius. SCHAEFER.

P. 858. v. 12. ἐξ εἰκότων] Vulg. ἐξεικότως. ἐξ εἰκότων August. primus, margo Lutetianae et Lessing. ἐξ εἰκότος Bavaricus. Correxi ἐξ εἰκότων. REISK. ἐξ εἰκότος Bekker. Ex hac scriptura natum vitiosum illud ἐξεικότως. SCHAEFER.

P. 858. v. 12. ἡμῖν] ὑμῖν August. primus. Utrum sit ἡμῖν servandum, an ὑμῖν praeferendum, dubium esse possit: nam

utrumque cum sententia convenit. REISK. Utrum praeferri oporteat, non ambiges, si comparaveris p. 855, 25. SCHAEFER.

P. 858. v. 13. ἡμῖν] ὑμῖν August. primus. REISK.

P. 858. v. 13. οὖν] τοίνυν August. primus. REISK. τοίνυν Bekker. SCHAEFER.

P. 858. v. 15. ἐκεῖν' οὕτω] ἐκείνως Bavaricus, sed cum α super ως significandi ergo, in aliis codd. legi ἐκεῖνα. REISK.

P. 858. v. 17. ἐνεχείρισε] ἐνεχείριζε August. primus. REISK. ἐνεχείριζε Bekker. Verius, opinor, ἐνεχείρισε Dindorf. SCHAEFER.

P. 858. v. 20. τούτῳ] Vulg. τούτων. τούτῳ August. primus. Correxi τούτῳ, id quod est expositio verborum ἑνὶ τῶν ἐπιτρόπων. uni tutorum, huic, Aphobo puta. V. p. 831, 1. REISK.

P. 858. v. 20. ἠγγύησεν] ἐνεγύησεν August. primus. REISK. Bekkerus: „ἐνεγγύησεν r." V. not. ad p. 895, 21. 901, 10. 1029, 23. 1032, 25. et conf. Buttmannus Grammat. Gr. mai. T. I. p. 344., quem fugerunt Reiskiana. SCHAEFER.

P. 858. v. 22. κἀκείνων] Vulg. κἀκεῖνον. κἀκείνων August. primus. Et sic correxi. Scilicet τῶν χρημάτων. V. p. 831, 3. s., ubi locus hic ipse totidem verbis legitur. REISK.

P. 858. v. 22. ἔτι δὲ, τούτων εἴ τι ἀληθὲς ἦν] ἔτι δὲ τοῦτον, εἴ τι τούτων ἀληθὲς ἦν Bekker. Conf. p. 831, 5. SCHAEFER.

P. 858. v. 25. προῖκα τῆς μητρὸς αὐτὸς ἤδη] Vulg. προῖκα αὐτῆς ἤδη. προῖκα τῆς μητρὸς αὐτὸς ἤδη August. primus. Et sic correxi. REISK. προῖκα αὐτῆς ἤδη Bekker. Conf. p. 831, 7. SCHAEFER.

P. 858. v. 26. Μελιτέως] Μελιτιέως August. primus. REISK.

P. 858. v. 27. αἰσχροκέρδειαν] αἰσχροκερδίαν Dindorf. SCHAEFER.

P. 858. v. 28. παρ' ἐκείνου] a Philonida puta. REISK.

P. 859. v. 1. ἡγεῖσθε] Hanc eandem lectionem margo Lutetianae pro variante reddit. Sed videtur ἡγεῖσθαι dare voluisse ex Aldina, quod idem in August. primo quoque est, idem profecto cum vulgata. REISK. Scilicet ob perpetuam confusionem vocalis ε et diphthongi αι. SCHAEFER.

P. 859. v. 2. αὐτῶν] Vulg. αὐτόν. Correxi αὐτῶν de meo. Scilicet quatuor talentorum. REISK. V. p. 831, 12. SCHAEFER.

P. 859. v. 5. διήρπακεν] διήρπασεν August. primus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. Bekkerus: „διήρπασεν S. r." Satis placet. Legitur etiam p. 831, 15. SCHAEFER.

P. 859. v. 5. ἠμέλλεθ'] Vulg. ἐμέλλεθ'. ἠμέλλεθ' Bavaricus. REISK.

P. 859. v. 7. ταῦτα] τοῦτ' August. primus. REISK.

P. 859. v. 8. ἐν ἐκείνῃ] Vulg. ἐκείνῃ. ἐν ἐκείνῃ August. primus. Praepositionem addidi. REISK. Delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 859. v. 10. νῦν] Vulg. ἄν. Dedi de meo νῦν. REISK. ἂν revocavit Bekker. Nec fuit causa cur mutaretur. Subaudi εἰ καὶ πάντα ποιοίη aut tale quid. SCHAEFER.

P. 859. v. 15. τῷ μάρτυρι] Phano puta. REISK.

P. 859. v. 18. νῦν μὲν] Vulg. νῦν. Addit August. primus μέν. Addidi. REISK. Delevit Dindorf. SCHAEFER.

P. 859. v. 20. μόνον] Bekkerus: „μόνων S." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 859. v. 21. καὶ προσέτι] [καὶ πρὸς ὅτι.] S. τοῖς λοιποῖς γνώσεσθε, ὅτι —. WOLF. Vulg. καὶ πρὸς ὅτι. καὶ προσέτι Bavaricus. Et sic correxi. REISK. Satis placet καὶ πρὸς ὅτι. SCHAEFER.

P. 859. v. 22. ἐξελέγξαι] ἐλέγξαι Dindorf. ex optimo Bekkeri Cod. SCHAEFER.

P. 859. v. 23. πανουργίας] κακουργίας margo Lutetianae. REISK.

P. 859. v. 25. ᾐρόμην] ᾑράμην August. primus. REISK.

P. 859. v. 26. εἰδότα] Vulg. συνειδότα. Simplex εἰδότα dat August. primus. Recepi. REISK. συνειδότα Bekker. SCHAEFER.

P. 859. v. 26. ψευδόμενος] ψευσάμενος August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK. ψευσάμενος Bekker. Quod praestat ob aoristum ἔφησε. SCHAEFER.

P. 859. v. 27. Περὶ μὲν — προὐκαλέσω.] Constructio haec est: παραδώσω σοι τὸν ἔχοντα τὰ ἀντίγραφα, ὡς σύ με προὐκαλέσω περὶ τούτου. REISK. Mihi secus videtur. Nam περὶ μὲν τοίνυν τούτου est: *De hoc quidem igitur*, (i. e. utrum de omni pecunia, an de triginta solum minis,) —. ὡς est *quemadmodum*. *De hoc quidem igitur, inquam ego, servum illum tibi dedam torquendum, qui provocationis tuae exemplum servat, (quo exemplo scriptum est,) super quibus rebus provocasti me.* τἀντίγραφα ὡς σύ με προὐκαλέσω, *the copy of the terms of your challenge to me.* SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 368. Vere Seagerus. SCHAEFER.

P. 859. v. 27. Περὶ μὲν τοίνυν, ἔφην ἐγώ, τούτου] περὶ τούτων ἔφην ἐγὼ margo Bavarici. REISK.

P. 859. v. 28. τὸν ἔχοντα τἀντίγραφα] τὸν ἔχοντ' ἀντίγραφα August. primus. REISK.

P. 859. v. 28. προομόσαντος δέ μου, τὸν ἄνθρωπον κ. τ. λ.] Est mistus hic locus ἐκ τοῦ διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ: qua de causa minus attentis videtur obscurior. In prima oratione haec eadem exposita sunt. WOLF. προομόσαντος δέ μου —, *Et quum ego prius iuravero* —. βασανιζομένου τοῦ παιδός, *per quaestionem habitam de servo qui provocationis tuae exemplum servat, ut appareat, super quanam pecunia Milyam primo ad tormenta poposcisti.* SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 369.

P. 860. v. 1. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekker. δέ μου Dindorf.

Quod verius habeo: neque enim sequitur ἂν σὺ ἀπομόσῃς. SCHAEFER.

P. 860. v. 2. Δήμωνος] F. Δημοφῶντος. WOLF. *in Farrag.* Fallitur. V. p. 850, 13. 861, 4. SCHAEFER.

P. 860. v. 2. ἂν ἀπομόσῃς — τῆς θυγατρὸς] ἐὰν πίστιν ἐπιθῇς κατὰ τῆς θυγατρὸς παραστησάμενος. WOLF.

P. 860. v. 2. ἀπομόσῃς] Vulg. ἀπωμόσῃς. Correxi ἀπομόσῃς. REISK. Antegresso προομόσαντος paulo aptius responderet ἐπομόσῃς. SCHAEFER.

P. 860. v. 2. κατὰ τῆς θυγατρὸς] Ergo filius Aphobo nullus erat. REISK.

P. 860. v. 5. τοσούτῳ] [τοσοῦτόν.] ἀντὶ τοῦ τοσούτῳ. WOLF. Vulg. τοσοῦτόν. Quod Wolfius existimat h. l. esse pro τοσούτῳ. Sed hoc habet August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 860. v. 6. καθ' ὃ] καθ' ἃ August. primus. REISK. καθ' ἃ Bekker. Recte. V. p. 859, 25. s. 861, 16. SCHAEFER.

P. 860. v. 7. τοὺς μάρτυρας] quibus nunc utor adversus te in causa Phani. SCHAEFER.

P. 860. v. 8. ποιῆσαι] ποιήσειν Lessing. REISK.

P. 860. v. 11. τῶν μαρτύρων] V. not. ad v. 7. — Corrig. καταγνῶναι. SCHAEFER.

P. 860. v. 12. τὸν] Abest ab August. primo. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 860. v. 12. πάντων ἀνθρώπων] πάντων τῶν ἀνθρώπων Lessing. REISK.

P. 860. v. 17. ἐμοὶ γνώμην] γνώμην ἐμοὶ August. primus. REISK. γνώμην ἐμοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 860. v. 17. κἀκεῖνοι] testes mei. REISK.

P. 860. v. 20. κατ' ἐκείνων] Liberos testium designat. REISK.

P. 860. v. 20. ὁ δ' — οὔτ' ἐκείνοις] Qui sunt isti αὐτοί? F. οὔτ' αὐτοῖς ἐκείνοις οὔτ' ἐμοὶ —. WOLF. οὔτ' αὐτοῖς absunt ab August. primo. Pro αὐτοῖς dat Lessingianus αὐτῷ. οὔτ' αὐτοῖς, neque testibus meis, qui liberos suos offerebant ad deierandum super eorum capite: οὔτ' ἐκείνοις, neque liberis patrum pro Demosthene testantium. Videtur tamen οὔτ' αὐτοῖς redundare. Abest quidem ab Augustano. Quapropter uncis inclusi. Possit quoque videri Demosthenes dedisse οὔτ' αὐτὸς ἀπομόσαι, *neque ipse eiurare.* REISK. Uncos removit Bekker. Mihi οὔτ' αὐτοῖς prorsus delendum videtur. Natum est, opinor, e διττογραφίᾳ, cum alii libri darent αὐτοῖς, alii ἐκείνοις. SCHAEFER.

P. 860. v. 20. δοῦναι τὸν ὅρκον] ἐπιτρέπειν ὀμνύναι. Apud Isocratem: ὅρκον ἐπακτὸν διὰ δύω προφάσεις προσδέχου. WOLF.

P. 860. v. 23. λάβε] F. λέγε. WOLF. Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 860. v. 26. Πῶς οὖν ἂν] Vulg. Πῶς ἄν. πῶς οὖν ἂν August. primus, Bavaricus. Mediam vocem addidi. REISK.

P. 860. v. 26. συκοφαντουμένους ἡμᾶς κ. τ. λ.] ὅτι συκοφαντούμεθα καὶ ὅτι ὁ Ἄφοβος καταμεμαρτύρηται τἀληθῆ. Nisi quis τὸ καταμεμαρτυρημένον et ὠφλημένην impersonaliter malit accipere: *testimonium recte esse dictum, litem recte perditam esse.* WOLF. Posterius nemo probabit. Neque intelligas quid Wolfius in mente habuerit, cum scriberet ὠφλημένην impersonaliter accipi posse. SCHAEFER.

P. 860. v. 27. καὶ] Prius καὶ abest a Bavarico. REISK.

P. 860. v. 27. καταμεμαρτυρημένον] καταμεμαρτυρημένους August. primus. καταμεμαρτυρημένον τοῦτον margo Lutetianae. γρ. τινὰ idem: quod non intelligo. Vitium loci prodit et sententia ipsa et discrepantia codicum. Ut brevis sim, videtur legendum esse καὶ καταμεμαρτυρημένον τοῦτον τἀληθῆ, ut est in margine Lutetianae. *et hunc* (Aphobum) *testimoniis testium vera testantium victum.* REISK. Non opus inseri τοῦτον. Subaudi αὐτόν. Quod pronomen quoties omittatur, quando omissio non obscurat sensum verborum, quid attinet dicere? SCHAEFER.

P. 861. v. 2. Αἴσιον — μεμαρτυρηκότα] ὅτι μεμαρτύρηκεν Αἴσιος. Sic οἰκέτην — οὐκ ἐθελήσαντα τοῦτον βασανίζειν: ὅτι οὗτος οὐκ ἠθέλησε βασανίζειν τὸν οἰκέτην. Hoc noto, ne minus attentos perturbent ἀμφιβολίαι infinitivorum cum accusativis, neve quispiam Αἴσιον μεμαρτυρηκότα exponat Αἰσίου μεμαρτυρηκότος. Observetur in hac ἀνακεφαλαιώσει τὸ διάλυτον. WOLF.

P. 861. v. 5. αὐτῷ] αὐτοῦ August. primus. REISK.

P. 861. v. 6. εἶναι] ἐξεῖναι margo Lutetianae. REISK.

P. 861. v. 8. ἐθέλοντα] ἐθελήσαντα August. primus. REISK.

P. 861. v. 8. οὐδένα τῶν] Vulg. οὐδὲν αὐτῶν· πάντ' —. οὐδέν· [id est οὐδένα] αὐτῶν margo Lutetianae *), Bavaricus. οὐδένα τῶν August. primus. Correxi οὐδένα τῶν πάντ' —. *hunc Aphobum noluisse ad tormenta traditum a me accipere quemquam suorum omnium reliquorum, quamquam hi servi melius omnia nossent, quam Milyas.* REISK.

P. 861. v. 10. ἢ Μιλύας] ἢ Μιλύαν August. primus. Perinde est: hoc tamen elegantius. REISK. Videtur accusativum dicere elegantiorem. Utrum probes ad elegantiam nihil quidquam interest: plurimum interest ad sensum. Quippe hic unice admittit Μιλύας, prorsus repudiat Μιλύαν. Subaudi οἶδε. SCHAEFER.

---

*) Non margo Lutetianae, sed index Lambini. SCHAEFER.

P. 861. v. 11. ψευδομαρτυριῶν] ψευδομαρτύρων Aldina, Bavaricus. REISK.

P. 861. v. 12. ἀποδιδόντα] Vulg. ἀποδόντα. ἀποδιδόντα August. primus. Et sic correxi. REISK. ἀποδόντα Bekker. SCHAEFER.

P. 861. v. 13. πίστιν ἐπιθεῖναι] Subaudi κατὰ τῆς θυγατρός. V. p. 860, 2. REISK.

P. 861. v. 15. προομνύντος] προομνύοντος August. primus. προμνύντος Paulina. REISK.

P. 861. v. 15. ὥστ'] Exspectes ἐφ' ᾧτε: idemque p. 1220, 18. Sed v. not. ad p. 68, 12. SCHAEFER.

P. 861. v. 16. ἐξήτησεν] Vulg. ἐξήτησαν. ἐξήτησεν August. primus. Et sic correxi. V. p. 860, 6. REISK.

P. 861. v. 17. τοῦτ'] ταῦτ' August. primus. REISK. ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 861. v. 18. τε] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 861. v. 20. μηδὲν] οὐδὲν August. primus. REISK. Recte οὐδὲν Bekker. μηδὲν sic usurpatum est Graecitatis citerioris. SCHAEFER.

P. 861. v. 23. προεγνωσμένος] Malim προκατεγνωσμένος. REISK. Vulgata τοῖς φίλοις paulo aptius congruit. SCHAEFER.

P. 861. v. 25. Ἀρχένεω] Ἀρχιναίῳ August. primus. REISK. Ἀρχενέῳ Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 861. v. 26. φεύγοντι] φυγόντι August. primus. REISK.

P. 861. v. 27. εἰ] οἱ Bavaricus. REISK.

P. 861. v. 28. τὴν ἐπιτροπὴν] H. e. τὴν δίαιταν. SCHAEFER.

P. 862. v. 1. τὸν κληρωτὸν — διαιτητὴν] Ergo et αἱρετοὶ et κληρωτοὶ διαιτηταὶ fuerunt. WOLF.

P. 862. v. 3. εἰς οὓς — καὶ τοῖς —] [εἰς οὓς ἔφη καὶ ταῦτα καὶ τοῖς —.] F. εἰς οὓς ἔφυγε, ταῦτα καὶ τοῖς —. Hoc enim et constructio et sententia postulat, etsi ἐφῆκε fortassis. Et hoc est verius. Unde ἔφεσις. WOLF. Vulg. ἔφη, καί. ἐφῆκε uno verbo August. primus, qui locum hunc sic exhibet: εἰς οὓς ἐφῆκε ταῦθ' ἃ καὶ τοῖς —. Correxi ἐφῆκε, ταῦτα —. REISK.

P. 862. v. 7. τοῦτο μὲν γὰρ] Vulg. τοῦτο γάρ. τοῦτο μὲν γὰρ August. primus. Mediam vocem addidi. REISK.

P. 862. v. 7. πεντεκαίδεκα ταλάντων] Malim uno vocabulo πεντεκαιδεκαταλάντων. REISK. Sic nihil lucramur. SCHAEFER.

P. 862. v. 11. ὄντος] Abest ab August. primo. REISK.

P. 862. v. 11. πέντε μνᾶς] Subaudi κατὰ τὰς εἴκοσι πέντε μνᾶς. REISK. V. p. 815, 11. SCHAEFER.

P. 862. v. 13. *χρόνον*] *χρόνου* August. primus. Idem tamen *τοσοῦτον* dat consentanee cum vulgata. REISK.

P. 862. v. 15. *ἠξίωσεν*] *ἠξίου* August. primus. REISK. *ἠξίου* Bekker. SCHAEFER.

P. 862. v. 18. *ἀπεστέρησε*] *ἀπεστέρησεν* Bekker. REISK.

P. 862. v. 18. *θέντες* — *τόκον*] *θεῖναι τοῖς χρήμασι τόκον* loquendi modus est: *constituere, quantum usurae nomine de pecunia sit exigendum.* WOLF.

P. 862. v. 18. *οὐκ*] Vulg. *οὐδ'*. *οὐκ* August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 862. v. 21. *τάλαντα*] Abest ab August. primo. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS I. CONTRA ONETOREM.

P. 863. v. 2. *Ὀνήτορος*] V. Harpocration p. 133. edit. Lips. et Photius c. 245. SCHAEFER.

P. 863. v. 7. *πλασάμενος — ἀπήγαγεν*] [*πλασάμενος ἀπολείψειν τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτῷ ἀπήγαγεν.*] *πλασάμενος τὴν ἀδελφὴν ἀπολείψειν* [s. *τὸν ἄνδρα*] *ἀπήγαγεν* [*αὐτὴν*] *παρ' ἑαυτῷ.* Legi queat et haud scio an debeat: *πλασάμενος ἀπόλειψιν τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτὸν ἀπήγαγεν.* WOLF.

P. 863. v. 7. *ἀπόλειψιν*] Vulg. *ἀπολείψειν. ἀπόλειψιν* margo Lutetianae, forsitan e Wolfio, qui sic coniecit. REISK.

P. 863. v. 7. *ἑαυτὸν*] Vulg. *ἑαυτῷ. ἑαυτὸν* margo Lutetianae, rursus ex eodem fonte. REISK.

P. 863. v. 16. *μὴ βουληθῆναι Ὀνήτορα*] V. a. *προέσθαι Ὀνήτορα.* WOLF. *προῖκα δοῦναι μὴ* margo Lutetianae. Wolfius in Farragine ait se divinasse *προῖκα μὴ προέσθαι βουληθῆναι.* In Bavarico est quidem *δοῦναι*, sed non hic, sed post voc. *Ὀνήτορα.* REISK. *μὴ βουληθῆναι Ὀνήτορα δοῦναι* Bekker. SCHAEFER.

P. 863. v. 21. *ἐξέλλειν*] V. Hemsterhusiana quae dedit Ruhnkenius ad Timaei Lexic. p. 71. b. SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM I. CONTRA ONETOREM.

P. 864. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΠΡΩΤΟΣ.*] *ΠΡΟΣ ΟΝΗΤΟΡΑ ΕΞΟΥΛΗΣ Α.* Bekker. — Demosthenis esse duas contra Onetorem orationes negat Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 417. a. Conf. Libanius p. 875, 3. ss. SCHAEFER.

P. 864. *ΕΞΟΥΛΗΣ ΛΟΓΟΣ*] Photius c. 245. τοὺς ἐξούλης λόγους. Sed Harpocration p. 1.3. edit. Lips. οἱ — περὶ τῆς ἐξούλης λόγοι. Libanius p. 863, 20. τὸ — τῆς ἐξούλης ὄνομα. SCHAEFER.

P. 864. v. 1. Ἄφοβόν μοι] Ἄφοβον ἐμοὶ August. quintus. REISK.

P. 864. v. 3. κηδεστὴν ὄντα αὐτοῦ] Soror enim Onetoris penes Aphobum erat. REISK.

P. 864. v. 6. δυσκολώτερον — δίκην] Vulg. δυσκολώτερον καὶ μᾶλλον ἄξιον ὄντα δοῦναι δίκην. Post δυσκολώτερον addunt ὄντα August. primus et quintus, sed iidem rursus paulo post v. 7. ὄντα omittunt. Et sic quoque margo Lutetianae. Transposui ὄντα. REISK. Priorem ordinem restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 864. v. 7. τὸν] Redit ad Aphobum, ut insequens τοῦτον v. 10. ad Onetorem. REISK.

P. 864. v. 8. μή] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 864. v. 12. κατεφρονήθην] Vulg. κατεφρονήθη. κατεφρονήθην margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 864. v. 12. ἐξεώσθην] ἐξεώσθη August. quintus. REISK.

P. 864. v. 13. ἥν] ἧς August. primus. εἰς August. quintus, sed idem voluit, quod primus dedit. Perinde est: ἧς tamen ad Atticismum magis accedit. REISK.

P. 864. v. 15. ἐπ' αὐτοῦ] ὑφ' αὑτοῦ margo Lutetianae. REISK.

P. 864. v. 16. συναποστερεῖ τε] Vulg. ἀποστερεῖται. συναποστερεῖται margo Lutetianae, August. primus et quintus. Correxi συναποστερεῖ τε duobus vocabulis. Hausi ex parte ex Augustano, in quo vitiose est συναποστερεῖταί με. Mutavi καὶ in τε, quod a συναποστερεῖ separavi, et praeterea distinctionem, quae in vulgata depravata est *), sic mutavi, ut haec existeret sententia: *Quoniam igitur Onetor una cum suae sororis marito Aphobo me facultatibus meis privat, fretusque sui apparatu ad vos, iudices, prodiit periculum vestri iudicii subiturus.* REISK.

P. 864. v. 16. τῷ αὑτοῦ κηδεστῇ — παρασκευαῖς] Lego: τῷ τε αὑτοῦ κηδεστῇ πιστεύων εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε καὶ ταῖς ἑαυτοῦ παρασκευαῖς. WOLF. Totum hunc locum margo Lutetianae sic exhibet: ἐπειδὴ μὲν οὖν ἐπὶ τῷ ἀποστερεῖσθαί με τῶν ὄντων τῷ τε αὑτοῦ κηδεστῇ πιστεύων εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε καὶ ταῖς ἑαυτοῦ —. Forsitan e Lambini coniectura aut e Wolfii potius. REISK.

P. 864. v. 17. παρασκευαῖς] παρασκευαὶ actoris aut rei sunt

---

*) Sic enim ibi legitur: ἐπειδὴ οὖν ἀποστερεῖταί με τῶν ὄντων, τῷ αὑτοῦ κηδεστῇ πιστεύων τε εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε ταῖς αὑτοῦ παρασκευαῖς, ὑπολαμβάνω —. SCHAEFER.

advocati amici, testes emti aut subornati, pecunia, gratia, quibus iudicum suffragia obligantur et emuntur, acute sollerterque excogitatae caussationes, versutiae et cavillationes fori. REISK. V. not. ad p. 813, 12. SCHAEFER.

P. 864. v. 17. ὑπόλοιπόν ἐστιν — παρ' αὐτοῦ] [ὑπόλριπόν ἐστιν ἡμῖν πειρᾶσθαι παρ' αὐτοῦ.] F. — πειρᾶσθαι δι' ὑμῶν παρ' αὐτοῦ. WOLF. Vulg. ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν —. ὑπόλοιπόν ἐστιν ἐν ὑμῖν — August. primus et quintus. Fabricius seu Wolfius potius melius iudicat — ἐστιν ἡμῖν ἐν ὑμῖν —. Idem in annotationibus vult ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν πειρᾶσθαι δι' ὑμῶν παρ' αὐτοῦ. In Bavarico sic est: ὑπόλοιπόν ἐστιν ὑμῖν (sed cum η super ὑ scripto) τῶν δικαίων τυχεῖν (sine παρ' αὐτοῦ, quod a nova manu est superscriptum: et ad rem parum facit; adsit, absit, perinde est). Correxi ὑπόλοιπόν ἐστιν ἐν ὑμῖν —. *in iudicio vestro* aut *apud vos iudices sedentes*. REISK.

P. 864. v. 21. μαρτυρήσοντας] μαρτυρήσαντας August. quintus. REISK.

P. 864. v. 22. τοσοῦτον] Vulg. τοσοῦτ'. τοσοῦτον August. primus et quintus. REISK. Utrum malis nihil interest: nam hiatum tollit tam apostrophus quam littera paragogica. SCHAEFER.

P. 864. v. 22. διοίσειν τῷ] διοικήσειν τὸ August. quintus. Sed ille codex, quod saepe iam moneo, tametsi e bono codice ductus, scatet tamen infinitis foedisque sphalmatibus librarii supini et indocti. REISK.

P. 865. v. 1. γε] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 865. v. 1. γνώσεται] Vulg. γνώσεσθ'. γνώσεται margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. γνώσεσθ' Bekker. Sed diphthongi elisione Orator non videtur usus esse. γνώσεσθ' Dindorf. Probarem, nisi αὐτὸν v. 2. sequeretur. Itaque tenendum censeo γνώσεται. SCHAEFER.

P. 865. v. 2. παρεληλυθότα] ἄλλον August. primus et quintus. REISK.

P. 865. v. 3. πάντων] ἁπάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 865. v. 4. ἀποτιμήσασθαι] ἀποτετιμῆσθαι August. primus et quintus. REISK. Hoc recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 865. v. 6. ἀπολελοιπυῖαν] ἀπολελειπυῖαν P. Manutius. REISK.

P. 865. v. 7. προϊστάμενον — Ἀφόβου] V. not. ad p. 869, 3. SCHAEFER.

P. 865. v. 10. πάντας] ἅπαντας Bekker. SCHAEFER.

P. 865. v. 15. τοῦτον] Onetorem puta. REISK.

P. 865. v. 17. καὶ παρὰ] Copula καὶ deest August. quinto. Primus autem sic dat: — καὶ λόγοι παρά τε τῷ ἄρχοντι —. REISK. Et sic Dindorf. Placet. SCHAEFER.

P. 865. v. 18. τό τε γὰρ πλῆθος] τότε γὰρ τὸ πλῆθος August. quintus. REISK.

P. 865. v. 21. διαχειρίζοντες] διαχειρίσαντες August. primus et quintus, margo Lutetianae. REISK.

P. 865. v. 25. ἐπειδὰν — δοκιμασθείην] Coniunctio recte construitur cum optativo: est enim haec enuntiatio orationis obliquae pendentis a verbo ἡγεῖτο. SCHAEFER.

P. 865. v. 25. Τιμοκράτης] Timocrates habuit prior sororem Onetoris secum, antequam ea ad Aphobum transiret. REISK.

P. 865. v. 27. ἠβουλήθη] Vulg. ἐβουλήθη. ἠβουλήθη August. primus. REISK.

P. 866. v. 1. προέσθαι — οὐκ ἐπίστευσεν] δοῦναι τὴν προῖκ' οὐκ ἐπίστευσαν p. 867, 21. SCHAEFER.

P. 866. v. 2. ἐπίστευσεν] ἐπίστευεν August. primus et quintus. ἐπίστευσαν Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 866. v. 3. χρήματα ἀποτίμημα] [χρημάτων ἀπότιμα.] χρήματ' ἀποτίμημα. et v. 15. δι' ἃ φεύγει τὴν δίκην. et v. 24. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων. WOLF. Vulg. χρημάτων ἀπότιμα. ἀποτιμήματα margo Lutetianae. ἀποτίμημα coniecit Wolfius. Et sic est in August. primo et quinto. Correxi χρήματα ἀποτίμημα. *existimans bona tutorum pupillis quasi oppignerata esse.* REISK.

P. 866. v. 3. καθεστάναι] καθιστᾶναι Bavaricus. REISK.

P. 866. v. 5. ὀφειλήσειν] ὀφλήσειν margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic quoque v. 17. ὀφειλήσειν, puta Aphobo, non Onetori. V. v. 18. s. REISK.

P. 866. v. 6. ὄφλοντος] ὀφλόντος Dindorf. SCHAEFER.

P. 866. v. 8. οὐκ ἐπεχείρησεν] οὐδ' ἐπεχείρησεν Bekker. Quod paulo gravius. SCHAEFER.

P. 866. v. 8. τὴν προῖκα] sororis suae scilicet, quam duxerat Aphobus, retinente dotem Onetore, ne, si Aphobus iudicio tutelae damnaretur, amitteretur dos. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 369.

P. 866. v. 10. καὶ δοὺς κομίσασθαι] καὶ τόκους κομίσασθαι margo Lutetianae. καὶ τόδε κομίσασθαι Farrago Wolfiana, forsitan e Wolfii coniectura. REISK. Potestne δῶς significare *dotem*? habetne locum in soluto sermone? Si ita sit, corrigam lubens: καὶ δῶς κομίσασθαι οὐ δυνάμενος. Sed melius forsan esset legere: καὶ δοὺς (Ἀφόβῳ τὴν προῖκα scilicet), κομίσασθαι δ' οὐ δυνάμενος. SEAGER. *l. c.* Barbarum τὸ δῶς: nam scribendum foret καὶ τὸ δῶς κομίσασθαι —. De particula δὲ post verbum κομίσασθαι inserenda v. not. sequ. SCHAEFER.

P. 866. v. 11. κομίσασθαι] Post κομίσασθαι addunt δ' August. primus et quintus, item Bavaricus. REISK. Addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 866. v. 12. ἐτόλμησε] ἐτόλμησεν Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 866. v. 13. κειμένων] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 866. v. 13. κατεφρόνησε] κατεφρόνησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 866. v. 15. δι' ἃ] καὶ δι' ἃ vult Wolfius. REISK. V. not. ad v. 3. καὶ δι' ἃ Bekker. SCHAEFER.

P. 866. v. 16. μάρτυρα] μάρτυρας Bekker. SCHAEFER.

P. 866. v. 17. τὸν] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 866. v. 17. ὀφειλήσειν] V. not. ad v. 5. SCHAEFER.

P. 866. v. 17. τὴν] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 866. v. 21. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 866. v. 23. Ἐξ ἀρχῆς — μὴ δοθῆναι] Utrum ἐξ ἀρχῆς ὁμολογεῖται, an ἐξ ἀρχῆς μὴ δοθῆναι; *Constat igitur, dotem principio non esse numeratam.* WOLF. Iungenda ἐξ ἀρχῆς μὴ δοθῆναι. Dele igitur subdistinctionem post ὁμολογεῖται positam, qua caret Reiskiana. SCHAEFER.

P. 866. v. 24. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων] Sic corrigit Wolfius in Annotatt. [ad v. 3.]. Scilicet ἐκ abest ab Aldina eamque secutis. Addit idem Weimaranus quoque e suorum secundo. REISK.

P. 866. v. 25. ὀφείλειν εἵλοντο] Volebat Timocrates ipse debere Aphobo, et volebat Onetor, ut Timocrates eidem deberet dotem, vel, sive dotem ferret Aphobus a Timocrate, sive ab Onetore, malebant ambo, non dotem, sed usuram ei dari. REISK.

P. 866. v. 27. διακινδυνευθήσεσθαι] κινδυνευθήσεσθαι simplex August. primus et quintus. REISK. Simplex dedit Bekker. Conf. Dindorfius praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 867. v. 5. ἠπείχθησαν] ὑπήχθησαν margo Lutetianae. REISK.

P. 867. v. 7. παρὰ] Sic emendat Weimaranus siglam, quae in Aldina est, plerumque περὶ, sed et interdum παρὰ significans. REISK.

P. 867. v. 8. τὴν] Abest ab August. quinto. REISK.

P. 867. v. 10. καὶ μὴν] Vulg. καὶ μὲν δὴ. καὶ μὴν (sine δὴ) August. primus et quintus. μὲν dat quidem Bavaricus, sed cum η super ε scripto. μὴν dat quoque margo Lutetianae. REISK. καὶ μὲν δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 867. v. 10. πάντας ἂν] ἂν πάντας Bekker. SCHAEFER.

P. 867. v. 11. ὁμολογήσαιτε] ὁμολογήσετε Bavaricus, August. quintus. REISK.

P. 867. v. 11. τοιοῦτο πρᾶγμα συναλλάττων] τοιοῦτον συνάλλαγμα ποιούμενος p. 869, 21. SCHAEFER.

P. 868. v. 11. φεύγοντος] Post h. v., non post ἐζήτησεν, signum interrogationis habent Reiskiana et Bekkeriana. SCHAEFER.

P. 868. v. 12. τότ'] [τοῦτ'.] Lego τότ'. WOLF. Vulg. τοῦτ'. τότ' August. primus et quintus. Et sic correxi. *qui iam tum diffidit, quum uxor Aphobo danda esset.* REISK. Male interpretatur. Vertendum enim: *etiamsi prius credidisset.* SCHAEFER.

P. 868. v. 12. ἂν ἀπολαβεῖν] Vulg. ἀναλαβεῖν. ἂν ἀπολαβεῖν margo Lutetianae, August. primus et quintus, margo Bavarici, indices Aldinae et Paulinae. Et sic correxi. REISK.

P. 868. v. 16. ὕστερον δ', ἢ ἐγὼ] Vulg. ὕστερον δ' ἐγώ. ὕστερον δ' ἢ ἐγὼ August. primus. ὕστερον δ' ἢ ἐγὼ λέγω August. quintus. Correxi ὕστερον δ', ἢ ἐγώ. REISK.

P. 868. v. 17. τὴν ἀπόλειψιν] Vulg. τὴν δ' ἀπόλειψιν. Particulam adversativam omittunt August. primus et quintus. Expuli. REISK.

P. 868. v. 17. οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντ'] Absunt ab August. primo et quinto. REISK.

P. 868. v. 18. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 868. v. 18. καθ' ἕκαστον] Pro καθ' ἕκαστον dant καὶ August. primus et quintus. REISK.

P. 868. v. 21. τοῦτον τὸν ἄρχοντα] in testimonio nominatum, Polyzelum puta. De rationibus chronologicis huius loci v. Palmerius l. c. ad v. 3. et Corsinus Fast. Att. T. IV. Olymp. 104. REISK.

P. 868. v. 21. ἄρχοντα] Post ἄρχοντα addit Weimaranus e suorum secundo Πολύζηλον. REISK. Qui adscripsit petiit e v. 1. SCHAEFER.

P. 868. v. 21. Κηφισόδωρος] Κηφισόδοτος margo Lutetianae. REISK.

P. 868. v. 21. Κηφισόδωρος, Χίων. ἐπὶ τούτων —] F. Κηφισόδωρος ἄρχων. ἐπὶ τούτου —. Observa, (quod et in Argumento orationis περὶ στεφάνου annotatum est,) saepe longum tempus intercessisse, antequam causa apud iudices ageretur relata iam ad praetorem. WOLF. Κηφισόδωρος Χίωνος legendum videtur Reiskio Ind. Histor. p. 562., quod alioqui mulier cum Aphobo, non duo annos, ut Orator ait p. 867, 28., sed tres fuerit. Sed primum repugnat quod continuo sequitur ἐπὶ τούτων, tam firmatum illud fide Codicum, ut temerarii sit mutare velle. Deinde non male congruit ratio temporum: quippe matrimonium initum est exeunte anno, quo Polyzelus archon fuit. Quidni enim licuerit Demostheni quod intercessit temporis indicare pinguius, cuiusmodi numeros vulgo dicimus rotundos? Ceterum vulgatam tuetur etiam Weiskius de Hyperb. III. p. 14. SCHAEFER.

P. 868. v. 22. ἐπὶ τούτων ἐνεκάλουν] Apparet lenis aequa-

que animus Demosthenis, qui totum biennium nihil aliud quam ἐνεκάλει, omnia experiens ut causa inter amicos coramque arbitris disceptaretur. Minus recte Wolfius ad v. 21. SCHAEFER.

P. 868. v. 22. τούτων] τούτου Weimaranus, margo Lutetianae, Paulina. REISK.

P. 868. v. 22. ἐνεκάλουν] ἐκάλουν simplex August. quintus. REISK.

P. 868. v. 23. λάβε] Λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 868. v. 23. μοι] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 868. v. 23. ταύτην] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 868. v. 24. δὲ] τῷδε Bavaricus. REISK. Bekkerus: „Ἀνάγνωθι] ἀναγνώτω F." Vides quae sit origo scripturae libri Bavarici. SCHAEFER.

P. 868. v. 26. καὶ] Post τοίνυν addunt καὶ August. primus et quintus, Bavaricus. Copulam addidi. REISK. Refertur hoc καὶ ad inferius p. 869, 4. SCHAEFER.

P. 869. v. 2. φασι] φησι Bavaricus. REISK.

P. 869. v. 3. προστάντες τοῦ πράγματος] Nota Reiskii ad haec verba excidit. Interim v. Ind. Graecitat. p. 429. et conf. p. 865, 7. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; p. 872, 6., ubi v. not. SCHAEFER.

P. 869. v. 3. γνωσθένθ'] Si quis praeferat ex optimo Cod. Bekk. καταγνωσθένθ', non repugnem. SCHAEFER.

P. 869. v. 4. ζητοῦσιν] ζητήσουσιν August. quintus. REISK. Post h. v. pone signum interrogationis SCHAEFER.

P. 869. v. 5. ἀπεκρίναντο] ἀπεκρίνατο Bavaricus. REISK.

P. 869. v. 8. οἵτινες] εἴ τινες August. primus et quintus. REISK. εἴ τινες Bekker SCHAEFER.

P. 869. v. 10. οἵτινες] Iterum εἴ τινες Bekker. Ceterum adverte sequi nunc indicativum παρῆσαν, cum ante eadem in constructione legatur optativus εἶεν. SCHAEFER.

P. 869. v. 11. ὅτ' ἀπελάμβανε] Vulg. ὅταν ἐλάμβανε. ὅτ' ἀπελάμβανε August. primus et quintus. Et sic dedi. REISK.

P. 869. v. 11. ἀπελάμβανε] ἀπελάμβανεν Bekker. SCHAEFER.

P. 869. v. 13. ὑμῶν] [ὑμῖν.] F. ὑμῶν. WOLF. Vulg. ὑμῖν. ὑμῶν August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 869. v. 17. οὐδὲ μετὰ πολλῶν μαρτύρων] [οὐδὲ μετὰ πολλῶν τῶν μαρτύρων.] F. οὐδὲ μετὰ πολλῶν μαρτύρων. WOLF. Vulg. οὐ μετὰ τῶν πολλῶν. οὐδὲ μετὰ πολλῶν August. primus et quintus. Falso retulit Fabricius, in primo articulum esse. Etiam a

Bavarico τῶν abest. Correxi οὐδὲ μετὰ πολλῶν μαρτύρων. REISK.

P. 869. v. 18. εἰκῆ] εἰκῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 869. v. 18. γένοιτο] γίγνοιτο Bekker. SCHAEFER.

P. 869. v. 20. τοῦτον τοιοῦτον] Vulg. τὸν τοιοῦτον. Pro articulo pronomen τοῦτον dant August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 869. v. 21. τοιοῦτον] τοιοῦτο margo Lutetianae, August. quintus. REISK. τοιοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 869. v. 21. τοιοῦτον συνάλλαγμα ποιούμενος] sororis suae coniugium videlicet cum talento dotis. SEAGER. *Diar. Classic.* LVIII. p. 369.

P. 869. v. 23. γάμους] Significare videtur *convivia nuptialia*. SEAGER. *l. c.* p. 370. Intelligenda tota nuptiarum solennitas celebranda non sine frequentia hominum testantium omnia rite peracta esse. SCHAEFER.

P. 869. v. 26. τὰς ἀσφαλείας] Lambinus in Ind. maluit τῆς ἀσφαλείας non cogitans, non dici ὑπέρ τινος σκοπεῖν, sed τὶ σκοπεῖν. Mallem utique (nam vulgata non satis placet) ὧν τὴν ἀσφάλειαν μάλιστα σκοποῦμεν. REISK. Mihi quidem vulgata non displicet. SCHAEFER.

P. 869. v. 27. ὥνπερ] [ὥσπερ.] ὥνπερ. WOLF. Vulg. ὥσπερ. ὥνπερ margo Lutetianae, August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 870. v. 3. ἀποδιδοὺς] Vulg. ἀποδοὺς. ἀποδιδοὺς margo Lutetianae, August. primus et quintus. Dedi ἀποδιδοὺς. REISK.

P. 870. v. 5. κατ' ὀφείλοντος] Vulg. κατοφείλοντος. Duobus vocabulis κατ' ὀφείλοντος Weimaranus e suorum secundo. Neque dubito sic alios quoque libros dare. Et sic correxi. Idem est ac si dixisset καθ' ἑαυτοῦ ὡς ὀφείλοντος. REISK.

P. 870. v. 6. αὐτῶν] Immo αὑτῶν. SCHAEFER.

P. 870. v. 7. ἠδύναντο] ἠδύνατο Bavaricus. REISK.

P. 870. v. 8. παρέχοιντο] παρείχοντο margo Lutetianae, August. primus et quintus. REISK.

P. 870. v. 8. μηδὲν γένει προσήκοντας] γένει μὴ προσήκοντας. WOLF. μηδὲν deest Bavarico, Aldinae, Paulinae. REISK.

P. 870. v. 10. αὐτοῖς πιστεύειν] αὐτοῖς πιστεύσειν. WOLF. Vulg. αὐτοὺς. αὐτοῖς margo Lutetianae, August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 870. v. 10. ἀθρόαν] ἄθρόαν Dindorf. SCHAEFER.

P. 870. v. 11. ὅτι τοὺς ἀπενεγκόντας κ. τ. λ.] ὅτι τοὺς ἀπενεγκόντας οἰκέτας ἐξαιτήσαντός μου μὴ γεγενημένης τῆς ἀποδόσεως —. WOLF.

P. 870. v. 12. ἐξαιτήσομεν· οὓς] ἐξαιτησομένους Aldina, Paulina. Wolfius in Farragine: „Divinaram ἐξαιτήσοντός μου μὴ γεγενημένης τῆς ἀποδόσεως." REISK.

P. 870. v. 12. δόσεως] Wolfius vult ἀποδόσεως. REISK.

P. 870. v. 14. τοῦτον τὸν τρόπον] οὐχ ἀθρόαν, ἀλλὰ καθ' ὁποσόνουν δέοιτ' Ἄφοβος (p. 869, 12. s.). SCHAEFER.

P. 870. v. 16. τοιαύταις*)] καὶ τοιαύταις margo Lutetianae. REISK.

P. 870. v. 16. ἁπλοῖ] Simplicis enim et candidi est sine teste et cautione pecuniam credere aliaque magni momenti. REISK.

P. 870. v. 17. δόξαντες] Recte δόξοντες Bekker. SCHAEFER.

P. 870. v. 17. ἡγοῦνται] ἡγόῦντο August. primus et quintus. REISK.

P. 870. v. 17. οὐδ' ἂν μικρὸν] F. οὐδὲν μικρῶν. WOLF. μικρῶν Wolfiana. REISK. Male. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 870. v. 18. ὑπὲρ τῶν διαφερόντων] qui in causis, ubi agitur de lucro faciendo aut damno accipiendo, ne minimum quidem quicquam candide et simpliciter antiquo more agunt. REISK. Immo *egissent*. SCHAEFER.

P. 870. v. 18. ἀκριβέστατ' ἂν] ἀκριβέστατα Bekker. SCHAEFER.

P. 870. v. 20. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 870. v. 20. ὧν ἐναντίον] ἐκείνων ὧν ἐναντίον. Itaque post αὐτοῖς non distinguendum. SCHAEFER.

P. 870. v. 20. ἀπεκρίναντο] Vulg. ἀπεκρίνατο. ἀπεκρίναντο August. primus et quintus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 870. v. 23. τὴν γυναῖκα] Absunt ab August. primo et quinto. REISK.

P. 870. v. 23. ἐπιδείξω] Vulg. ἀποδείξω. ἐπιδείξω August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK. ἀποδείξω Bekker. SCHAEFER.

P. 870. v. 25. ταῦτ'] τοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 870. v. 26. διαπιστήσειν], Simplex ἀπιστήσειν August. primus et quintus. REISK. ἀπιστήσειν Bekker. διαπιστήσειν Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 870. v. 27. μάρτυρας — παρέξομαι] Est idem ac si dixisset: ἐγὼ δὲ τῶν μὲν μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. REISK. Est chiasmus, schema ab Oratoribus passim usurpatum. SCHAEFER.

P. 871. v. 2. τὸ γεγράφθαι] Sic corrigit Weimaranus: nam in Aldina est τῷ γεγράφθαι. REISK.

P. 871. v. 7. ἐστι] ἐστιν Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 871. v. 8. ποιῆσαι] Vulg. ποιήσασθαι. ποιῆσαι August. primus et quintus. Et sic correxi. REISK.

P. 871. v. 8. ἐλέγχειν] ἐξελέγχειν Bekker. SCHAEFER.

P. 871. v. 10. φάσκοι] φάσκει August. quintus. REISK.

---

*) Corrige vitium typographicum. SCHAEFER.

P. 872. v. 26. ἐζήτησε,] ἐζήτησεν. Bekker. SCHAEFER.

P. 872. v. 28. ἱκετεύων ὑπὲρ αὐτοῦ] Lego ἱκετεύων ὑπὲρ αὐτοῦ. WOLF. Scilicet in Aldina et Paulina ὑπὲρ deficit. REISK.

P. 872. v. 28. δάκρυσι κλαίων] Dio Cassius LIX. 27. T. III. p. 710. edit. Sturz. δάκρυσι κλαύσας. ubi permiram legas notulam: „κλαύσας] Mallem κλύσας vel πλύνας. R.“ De locutione δάκρυα κλαίειν v. etiam Interprett. ad Gregor. Corinth. p. 583. Demosthenes p. 575, 11. s. κλαίειν καὶ δακρύειν. Iam Poëta Il. XVIII. 340. κλαύσονται — δακρυχέουσαι. Vere Dammius coll. Odyss. IX. 46?.: „Apparet κλαίειν fieri clara voce, adiunctis verbis miserabilibus, et differre igitur in se a δακρύειν, ut maius a minori.“ SCHAEFER.

P. 873. v. 1. τούτου] τούτου. WOLF. Vulg. τούτων. τούτου August. primus et quintus. Et sic coniecit Wolfius quoque. Correxi τούτου. Redit enim ad ταλάντου. V. p. 878, 23. REISK.

P. 873. v. 5. συνίσασιν] συνομολογοῦσιν dat margo Lutetianae. REISK.

P. 873. v. 6. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 873. v. 9. συνῴκει] Scilicet αὕτη ἡ γυνή, quod statim sequitur. REISK.

P. 873. v. 10. μὲν] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 873. v. 10. ὡς Ἄφοβον] εἰς Ἄφοβον Bavaricus (voluit forsitan εἰς Ἄφοβον). Sed nova manus super εἰς scripsit ὡς. REISK.

P. 873. v. 11. μίαν ἡμέραν] μίαν μὲν ἡμέραν August. primus et quintus. Falso Fabricius μὴ retulit pro μὲν. REISK.

P. 873. v. 11. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐγήγερσεν] Exspectes οὐδεμίαν ἡμέραν ἐγήγερσεν. Sed vulgata est sanissima. Quanquam hunc ordinem verborum passim vel Critici suspectarunt vel obscuravit prava sedulitas scribarum. Xenophon Anabas. V. 6. 12. ὡς ἕνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε. Schneiderus: „ὡς μηδ' ἕνα malim.“ Dionysius Halicarn. A. R. V. 57. T. II. p. 890. R. οὐδεμία τε κατελείπετο — ἔξοδος. Cod. Vat. μία τε οὐ κατελείπετο. Quo modo scribendum esse monui ad eiusdem librum de C. V. p. 247. s., ubi Rhetor eadem constructione: ἐν γοῦν ταῖς τοσαύταις γραφαῖς — μίαν οὐκ ἂν εὕροι τις σελίδα. De simili vocum inversione in ἕν' οὐκ v. not. ad Sophocl. Trachin. 161. quaeque congessi in H. Stephani Thes. c. 3333. A. SCHAEFER.

P. 873. v. 11. παρὰ ζῶντος] παρεόντος fortasse legendum pro παρὰ ζῶντος. WOLF. Vulg. ζῶντος. παρὰ ζῶντος August. primus et quintus, Bavaricus, Aldina, reliquae: ut ergo praepositionis omissio vitium sit editionis Lutetianae typographicum. Correxi παρὰ ζῶντος. REISK.

P. 873. v. 12. ἐν [illegible]] Tertius nunc annus agela-

tur, ex quo Aphobo nupserat. Conf. not. ad p. 868, 21. SCHAEFER.

P. 873. v. 13. τοῦτο] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 873. v. 15. ὡς ἄνδρα] εἰς ἄνδρα Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 873. v. 15. νυνὶ] νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 873. v. 16. τοσοῦτον ἂν χρόνον] Vulg. τοσοῦτον χρόνον. τοσοῦτον ἂν χρόνον August. primus et quintus. Particulam addidi. REISK.

P. 873. v. 18. αὐτή τε] [αὕτη τε.] Lego αὐτή τε. WOLF. Vulg. αὕτη τε. Correxi αὐτή τε. REISK.

P. 873. v. 18. ταύτην] Subauditur: quam vos ipsi nostis aut videtis. REISK. Idem subaudias ad τοσαύτην v. 17. SCHAEFER.

P. 873. v. 20. ἀλήθειαν — πιστὴν] ἀληθινὴν — πίστιν August. primus et quintus, ἀλήθειαν — οὐδὲ πίστιν index Lambini. ἀλήθειαν — πιστὴν legas an ἀληθινὴν — πίστιν, perinde est. Potest et *veritas* et *fides* esse gemina: veritas vera et falsa vel simulata, ficta, verbis modo prodita; fides item potest esse vera et alia falsa, erronea, decepta. ἀλήθεια πιστὴ est *veritas certa, qua fidi possit*: πίστις ἀληθινὴ *fides certa, veritate nixa.* Lambinus malebat οὐδὲ πίστιν. REISK. ἀληθινὴν — πίστιν praefero. Veritas falsa quae sit dicive possit ignoro. SCHAEFER.

P. 873. v. 21. οὐδὲ κρύπτεται] Bekkerus: „οὐκ ἐπικρύπτεται S." Adscivit Dindorf. Mihi vulgata ut gravior magis placet. SCHAEFER.

P. 873. v. 23. ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος] Nicophemum designat aut Molonem. REISK.

P. 873. v. 24. εἰληγμένης] [εἰλεγμένης.] λέγω σοι δίκην, quod recorder, legi nusquam, sed λαγχάνω: unde εἰληγμένης per η in secunda syllaba, λέληγμαι, εἴληγμαι παρὰ τὸ λήγω: λέλεγμαι, εἴλεγμαι παρὰ τὸ λέγω. WOLF. Vulg. εἰλεγμένης. ἐξηλεγμένης et εἰληγμένης margo Lutetianae, ἐληλεγμένης August. primus et quintus. εἰληγμένης coniecit Wolfius idemque repetiit in lectionibus codicis Augustani. REISK. Idem in Annotatt.: „Correxi εἰληγμένης a verbo λαγχάνειν, ut margo Lutetianae dat. Et sic coniecerat etiam Simon Fabricius." SCHAEFER.

P. 873. v. 25. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 874. v. 1. αὐτῷ] Non Onetori, sed Aphobo. REISK.

P. 874. v. 2. τε] Post τε addit index Lambini αὐτῷ. Quod subaudiendum, non addendum. REISK.

P. 874. v. 5. γίγνοιντο] Vulg. γίγνοιτο. γίγνοιντο Bavaricus. γένοιντο August. primus, γένοιτο quintus. Qui ambo verba sic collocata dant: βάσανοι περὶ αὐτῶν γέν. Correxi γίγνοιντο. Lu-

letianae γίγνοιτο videtur vitium typorum esse. REISK. περὶ αὐτῶν γίγνοιντο Bekker. SCHAEFER.

P. 874. v. 5. οὗτος δ', ἐμοῦ] οὕτω δέ μου προσκαλεσαμένου WOLF. Vulg. οὕτω δέ μου. οὗτος δ' ἐμοῦ August. primus et quintus. Pro μου dant μοι Bavaricus, Aldina, Paulina. Sed Weimaranus e suorum secundo μου correxit. Correxi οὗτος δ' ἐμοῦ REISK.

P. 874. v. 6. προκαλεσαμένου] Sic corrigit Wolfius [ad v. 5.]: et sic est in omnibus, quos hoc super loco inspexi, libris. Necesse igitur est, ut in aliqua vetusta editione sit προσκαλεσαμένου. Vulgata est in Aldina, Herwag. prima, Paulina. REISK.

P. 874. v. 7. λέγειν] λέγει Paulina. REISK.

P. 874. v. 10. ἢ] Bekkerus: „ἢ om. pr. S.“ Particula recte additur, non habenda illa pro pleonasmo inutili orationis. Vulgaris constructio: ἢ βάσανοι καὶ μάρτυρες, scilicet εἰσίν. Haec per attractionem conversa in genitivum retinuit, ut fieri adsolet in huiusmodi locutionibus, particulam comparativam. SCHAEFER.

P. 874. v. 10. μαρτύρων] Bekkerus: „μαρτυριῶν S.“ Non displicet. SCHAEFER.

P. 874. v. 11. μάρτυρας] Vulg. μάρτυρα. μάρτυρας August. primus et quintus. Dedi μάρτυρας in plurali. REISK.

P. 874. v. 12. βασάνους] βάσανον August. primus et quintus. REISK.

P. 874. v. 12. συνειδυίας] Vulg. συνοιδυίας. συνειδυίας margo Lutetianae, Bavaricus, Paulina. REISK.

P. 874. v. 12. συνοικεῖν] μὴ συνοικεῖν August. primus et quintus, margo Lutetianae. Quod est reddendum: *quo constaret mulierem penes maritum non esse, non habere cum eo rem communem.* Perinde est, utram lectionem optes. REISK. μὴ συνοικεῖν Bekker. Recte. Conf. τὴν προῖκα ὡς ἀποδέδωκεν v. 11. SCHAEFER.

P. 874. v. 13. ἠξίουν] ἠξίου Bavaricus. REISK.

P. 874. v. 15. αὐτῷ] Vulg. αὑτῷ. Dedi αὐτῷ. *secum* (h. e. cum Onetore) *colloqui.* REISK.

P. 874. v. 17. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 874. v. 17. δ' αὐτὴν] Vulg. ταύτην. Dedi δ' αὐτήν. REISK.

P. 874. v. 17. ἀναγίγνωσκε] ἀνάγνωθι Bekker., nullo ad sensum discrimine. V. not. ad p. 839, 5. Nec me movet huius doctrinae aetatis repudians ἀνάγνωθι, quia ἡ ἀνάγνωσις sit temporis longioris. Quin actio etiam longissimi temporis imperativo aoristi iuberi potest, si nihil in mora esse velis, quo minus res agatur. Velut scriptori cunctabundo apte dicas: γράψον βίβλον. quomodo dicere licet eodem sensu: τί οὐκ ἔγραψας βίβλον; *) SCHAEFER.

---

*) De hoc idiomate v. Heindorfius ad Platon. Charmid. p. 60. et ad Gorg. p. 194. 218. Idem nuper restitui Herodoto IX. 48. 18. ss., ubi vis eius Schweighäuserum fugit. SCHAEFER.

P. 874. v. 21. πασῶν] Scilicet βασάνων. Vocabulum βάσανος primum universe omne genus explorationis veri significat, tum peculiariter illud genus explorandi veri, quum per tormenta confessio veri exprimitur. Sententia igitur haec est: Vos et privatim et publice modum illum extorquendae confessionis et inveniendae veritatis, qui tormentis peragitur, pro certissimo reliquorum omnium modorum habetis. REISK. Wolfius: *quaestionibus summam fidem habetis*. Vereor ne quid vitii hîc lateat. Ego quidem vellem Codex tale quid offerret: βάσανον ἀκριβεστέραν πασῶν μαρτυριῶν νομίζετε. SCHAEFER.

P. 874. v. 21. ὁπόταν] ὅπου ἂν August. primus et quintus. REISK.

P. 874. v. 23. ζητεῖτε — εὑρεῖν] *studetis, conamini veritatem invenire.* Alias possit εὑρεῖν redundans et amputandum videri. REISK.

P. 874. v. 25. τῶν πεπραγμένων] Absunt ab August. primo et quinto. REISK.

P. 874. v. 26. μὲν] Abest ab Aldina, Paulina. REISK.

P. 874. v. 26. ἤδη τινὲς οὐ τἀληθῆ] Vulg. ἤδη τινὲς οὔτ' ἀληθῆ. ἤδη τήνδε οὐ τἀληθῆ August. quintus. Correxi οὐ τἀληθῆ. REISK.

P. 874. v. 27. δούλων] Bekkerus: „τῶν S." Bene: et recepit Dindorf. Sic enim aliquanto concinnior fit ratio membrorum oppositorum. Post βασανισθέντων autem delenda subdistinctio. SCHAEFER.

P. 875. v. 1. φυγὼν] ἐκφυγὼν August. primus et quintus, margo Lutetianae. REISK.

P. 875. v. 1. οὕτως] οὕτω Bekker. SCHAEFER.

P. 875. v. 3. τὸν μὲν] Timocratem. REISK.

P. 875. v. 3. τὸν δ'] Aphobum. REISK.

P. 875. v. 7. ὅτι μὲν τοίνυν] ὅτι μὲν οὖν vel ὅτι τοίνυν οὔτ' ἀληθῆ. WOLF. τοίνυν abest ab Aldina, Paulina, Bavarico. Wolfius malebat ὅτι μὲν οὖν οὐ τἀληθῆ aut ὅτι τοίνυν οὔτ' ἀληθῆ. REISK.

P. 875. v. 7. ἀληθείαις] Vulg. ἀληθείᾳ. ἀληθείαις August. primus et quintus. Et sic correxi. Onetor enim cum de multis rebus affirmaret, volebat unumquodque suae affirmationis caput pro re vera haberi. Multae ergo erant, quas ille venditabat, ἀλήθειαι, quas negat orator *veritatibus* similes esse, nedum ut *veritates ipsae* sint: vel, quae neque vera neque vero similia orator ait esse. REISK. ἀληθείᾳ Bekker. SCHAEFER.

Quem verborum ordinem magis, opinor, probabis, si reputaveris etiam τοὺς ἐπὶ τῆς οἰκίας ὅρους primo membri sui loco positum esse. SCHAEFER.

P. 876. v. 22. τέθεικεν] Vulg. τέθηκεν. τέθεικεν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 876. v. 23. ἐκείνους] τοὺς ὅρους puta domui Aphobi affixos. REISK.

P. 876. v. 23. τούτους] affixos praedio Aphobi. REISK.

P. 877. v. 2. διεπράξατο· οὐδ' — αὐτὸς ἀνεῖλε] Vulg. διεπράξατο, οὐδ' ὑφ' ἑνὸς ἀναγκασθεὶς ἀνθρώπων, αὐτὸς γὰρ ἀνεῖλε —. ἑνὸς γὰρ ἀναγκασθεὶς August. primus et quintus, item margo Bavarici. Sed iidem contra γὰρ post αὐτὸς omittunt. Correxi: διεπράξατο· οὐδ' ὑφ' ἑνὸς γὰρ ἀναγκασθεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἀνεῖλε —. REISK.

P. 877. v. 3. αὐτὸς] οὗτος margo Bavarici. REISK. Satis placet. SCHAEFER.

P. 877. v. 5. ψεύδεται] ἔψευσται August. quintus. REISK.

P. 877. v. 6. ὅτι] Abest ab August. primo et quinto. Fabricius nescio quid hic turbat. In August. primo sic est, ut retuli nunc. Abest item ὅτι a Bavarico et Aldina. REISK. Iure delevit Bekker. Ipse enim reus dicebat τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι ταλάντου: ut res non egeret fide testium. *Atque haec vera me dicere quo minus dubitetis, praedium quidem* —. SCHAEFER.

P. 877. v. 6. καὶ νῦν] operam se dedisse, ut sibi oppigneratum in tabulis publicis praedium Aphobi et ante fuisset et nunc adhucdum esset pro talento. REISK. Immo καὶ νῦν referendum ad φησίν. SCHAEFER.

P. 877. v. 7. προσωρίσατο] [προωρίσατο.] προσωρίσατο, i. πρὸς τῷ χωρίῳ ὡρίσατο. et paulo post iterum v. 20. προσώρισα. Sic et quod sequitur v. 26. προσέξεις, ἀντὶ τοῦ ἕξεις πρὸς τῷ χωρίῳ. WOLF. Vulg. προωρίσατο. προσωρίσατο August. primus et quintus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Et sic v. 20. Correxi προσωρίσατο: et pari modo v. 20. pro προώρισα vulgato dedi προσώρισα. Sententia est, se curasse, ut auctoritate publica praeter illos ὅρους, qui essent praedio Aphobi affixi, alii quoque ὅροι eius domui affigerentur, quibus sibi, Onetori, de pecunia sua Aphobo data recuperanda publice caveretur. REISK.

P. 877. v. 7. ὅτι τοὺς ὅρους] Vulg. τοὺς ὅρους. ὅτι τοὺς ὅρους August. primus et quintus. Addidi ὅτι. REISK. Recte delevit Bekker. καὶ πάλιν τοὺς ὅρους ἀνεῖλε pendent ab antegresso ὡς. SCHAEFER.

P. 877. v. 8. εἰδότας] εἰδόντας August. quintus. Aut vulgatam voluit aut ἰδόντας. REISK.

P. 877. v. 9. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 877. v. 9. τὴν μαρτυρίαν] Subaudi ταυτηνὶ vel τὴν περὶ τούτων. REISK.

P. 877. v. 12. ἔμελλεν] ἤμελλεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 877. v. 15. λέγειν] Vulg. νῦν λέγειν. νῦν abest ab August. primo et quinto. Transposui: pone ἀληθὲς delevi et posui post ταῦτα mea sponte. REISK. In priorem sedem restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 877. v. 16. τοῖς ἐξ ἀρχῆς] Scilicet λεγομένοις. REISK.

P. 877. v. 16. δοκῇ] δόκεῖ Bavaricus, sed cum ῇ superscripto. Forte utrumque copulandum in δοκείη. Sed vulgata idem dicit. REISK. δόκείη barbarum est: quales his in optativis barbarismi in Codd. passim occurrunt. δοκεῖ Bekker. Quod Reiskium, qui hanc constructionem bene cognitam haberet, non dedisse sane quam mirabile est. SCHAEFER.

P. 877. v. 17. τὴν ἀναίδειαν, ὃς —] V. not. ad p. 566, 10. et Heindorf. ad Platon. Sophist. p. 388. SCHAEFER.

P. 877. v. 17. ὅς γ'] Vulg. ὅς. ὅς γ' August. primus et quintus. Et sic dedi. REISK.

P. 877. v. 18 ὅσῳ] ὅσον margo Lutetianae. REISK. ὅσον nescio an sit melius: ut accusativos duo regat ἀποστερεῖ. Vel legendum fors. ὅσον: ut sequatur ἀποστερεῖ accusativus personae cum genitivo rei. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 103. ὅσῳ ne mutes. Tam arcte enim hic dativus cohaeret cum genitivo πλείονος, ut attractio alium ei casum sufficere non possit. SCHAEFER.

P. 877. v. 19. ἄξιόν ἐστι] τὸ χωρίον Ἀφόβου δηλονότι, ἐφ' οὗ τοὺς ὅρους ἔθηκεν Ὀνήτωρ. SEAGER. *l. c.*

P. 877. v. 19. οὐκ ἄξιον εἶναι] ὡς ἄξιόν ἐστι margo Lutetianae. REISK.

P. 877. v. 20. προσωρίσω] V. not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 877. v. 23. ἢ ὅταν — ἀποστερεῖσθαι δοκῶ;] Posui signum interrogandi. SCHAEFER.

P. 877. v. 23. τότε τὸ χωρίον] τὸ omittit August. primus τό τε duobus vocabulis exhibens. Forte voluit τότε τό τε χωρίον. REISK. τό τε χωρίον Bekker. SCHAEFER.

P. 877. v. 26. προσέξεις] V. not. ad v. 7. coll. not. ad p. 650, 25. SCHAEFER.

P. 877. v. 28. τοῦ δὲ χωρίου τὸ περιὸν] Sententia et constructio postulat: τὸ δὲ χωρίον τοῦ περιόντος. Idem est ac si dixisset: ἡ μὲν οἰκία ταλάντου ἔσται ἀξία — τὸ δὲ χωρίον ἄξιον ἔσται τοῦ περιόντος, τουτέστι τῶν δισχιλίων δραχμῶν. *domus valebit talentum — praedium autem excessum talenti*, viginti minas puta. REISK. Fallitur. τοῦ χωρίου τὸ περιόν, *praedii quod reliquum est*, scilicet post direptionem, de qua p. 871, 20. ss. SCHAEFER.

P. 879. v. 6. οὐ δέδωκεν] οὐκ ἔδωκεν August. primus et quintus. REISK.

P. 879. v. 8. ἀπετιμᾶτο] Vulg. ἐπετιμᾶτο. ἀπετιμᾶτο index Lambini e Paulina. Et sic correxi, tametsi Augustanus et Bavaricus refragarentur. REISK.

P. 879. v. 8. τῶν ἐμῶν τὴν ἀδελφὴν] τὴν ἀδελφὴν τῶν ἐμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 879. v. 10. παρακρούσασθαι ζητεῖ καὶ φενακίζει] [παρακρούσας ζητεῖ καὶ φενακίζει.] F. παρακρούσασθαι vel παρακρούσεις ζητεῖ καὶ φενακίζειν, vel παραγωγὰς ζητεῖ καὶ φενακίζει. WOLF. Vulg. παρακρούσας. παρακρούσασθαι August. primus et quintus. παρακρούσεις ζητεῖ e Wolfio repetitum dat index Lambini. Correxi παρακρούσασθαι. REISK.

P. 879. v. 11. φενακίζει] φενακίζειν Bavaricus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 879. v. 12. ἐκεῖνον] Bekkerus: „κεῖνον F." 'κεῖνον Dindorf., cuius v. praefat. p. IV. SCHAEFER.

P. 879. v. 12. ὄφλειν] ὀφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 879. v. 12. οὐ πρότερόν — ἀληθῆ λέγεις] [οὐ πρότερόν γε ἢ παρά σοι νῦν, εἴγε ἀληθῆ λέγεις.] Locus corruptus. Verti: *Non certe prius, si quidem tu nunc vera dicis.* Vel: *aut ostendito.* quasi pro παρά σοι legeretur πάρασχε νῦν, εἴγε ἀληθῆ λέγεις. Sed neutrum placet. WOLF.

P. 879. v. 12. γε] Abest ab August. primo et quinto. REISK.

P. 879. v. 12. παρὰ σοὶ, εἴγε — λέγεις] Vulg. παρὰ σοὶ νῦν, εἴγε ἀληθῆ λέγεις. παρὰ σοὶ, εἴγε νῦν λέγεις ἀληθῆ August. primus et quintus. Correxi transponendo εἴγε νῦν ἀληθῆ λέγεις. Sententia est: Tu, Onetor, negas ὅρους fixisse prius, quam Aphobus esset condemnatus. Recte ais: sed haec condemnatio non de condemnatione illa, quae a iudicibus in Aphobum, sed de ea, quae a te in eundem profecta est, accipi debet, si verum est id, quod tu nunc ais, cum negas a te fixos esse ante condemnationem Aphobi ὅρους. Planius haec sic dicerentur: Si verum est, quod tu ais, necesse est Aphobum a te prius esse condemnatum, quam a iudicibus. REISK. Post ἢ παρὰ σοὶ reticetur δίκην ὦφλεν. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 104. εἴγε — λέγεις vereor ut Reiskius recte intellexerit. Sensus, ut arbitror, hic est: *si vere nunc dicis dotem fuisse unius talenti.* SCHAEFER.

P. 879. v. 13. λέγεις] λέγειν Aldus. REISK.

P. 879. v. 16. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Bavaricus. REISK. Recte ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 879. v. 17. λέξουσιν] λέγουσιν Bavaricus, sed cum ξ super γ. REISK.

P. 879. v. 17. λέξουσιν. οὐδεὶς δὲ πώποτ' ὦφλε] λέξουσιν,

καὶ οὐδεὶς πώποτ' ὦφλε Bekker. servans litteram paragogicam primi verbi. SCHAEFER.

P. 879. v. 20. οὗτος] Vulg. αὐτός. οὗτος August. primus et quintus. Et sic correxi. Possit etiam utrumque iungi: οὗτος αὐτός. REISK.

P. 879. v. 21. ἐὰν μὲν — ἔλαττον] [ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, εἰ δὲ ἐλάττονος, ἔλαττον.] Puto transposita esse verba et legendum: ἐὰν μὲν πλείονος [s. ᾖ κτῆμά τι], ἐλάττονος, εἰ δὲ ἐλάττονος, πλείονος [s. τιμᾶσθαι ἢ ὁρίζεσθαι]. WOLF. Locum hunc sic exhibent Bavaricus et Augustani ambo: ἐὰν μὲν ὀγδοήκοντα μνῶν θῇς ὅρους, ὀγδοήκοντα μνᾶς εἶναι τὴν προῖκα, ἐὰν δὲ πλείονος, πλεῖον. Fabricius locum hunc ex August. primo mutilatum exhibuit. Constat affectum hunc esse mutilatumque locum. Testatur satis et sententia hians et codicum discrepantia, unde colligitur, veteres Demosthenis editiones hic mirifice inter se discordasse. E lectione vulgata colligo, sic fuisse in libris quibusdam: ἐὰν μὲν πλείονος ὑπῇ κέρδους ἐλπὶς, τότ' αἰτεῖν σε πλεῖον, ἐὰν δ' ἐλάττονος [scilicet κέρδους ἐλπὶς ὑπῇ], ἔλαττον [scilicet σε αἰτεῖν]. *si maioris lucri spes affulgeat, tum te plus petere, sin minoris, minus.* REISK. Hoc vero est coniectando bacchari. Bekkerus locum sic scriptum dedit: ἐὰν μὲν ὀγδοήκοντα μνῶν θῇς ὅρους, ὀγδοήκοντα μνᾶς εἶναι τὴν προῖκα, ἐὰν δὲ πλείονος, πλεῖον, ἐὰν δὲ ἐλάττονος, ἔλαττον. In qua scriptura, ceteroqui sensus apertissimi, parum placent addita ἐὰν δὲ πλείονος, πλεῖον: neque enim Onetor summam 80 minarum transgressus est. Vide igitur ne Orator scripserit: ἐὰν μὲν πλείονος θῇς ὅρους, πλεῖον εἶναι τὴν προῖκα, ἐὰν δὲ ἐλάττονος, ἔλαττον. Ut quae meliores libri praeterea obtulerunt habenda sint pro interpretamento. SCHAEFER.

P. 879. v. 25. τούτῳ σοῦ] Vulg. τούτου. Malim τούτῳ σοῦ, *cum tu* (Onetor) *huic* (Aphobo) *dotem non dederis*; et hoc propterea, quod sequitur σὺ στῆσαι (duobus vocabulis, non, ut vulgo legitur, συστῆσαι uno, quod vitium correxi), item σὸν εἶναι τὸ χωρίον. REISK. σοῦ Bekker., deleto altero pronomine. SCHAEFER.

P. 879. v. 26. καταφυγεῖν] καταφεύγειν Bekker. SCHAEFER.

P. 879. v. 27. σὺ στῆσαι] Vulg. συστῆσαι. „Fort. σὺ στῆσαι duobus vocabulis." Wolfius in Farragine. Nisi repetiit ex indice Lambini, ubi sic est, item in August. primo et quinto, item Bavarico. Quae hic loci dat margo Lutetianae, apparet per errorem operarum ad alienum locum aberrasse ad v. 21. referenda, ubi vide. REISK.

P. 879. v. 27. φῄς] φῇς Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 880. v. 2. ἔπειτα τὸ δεινότατον] Rarior formula: multo frequentior: τὸ δὲ δεινότατον s. ὃ δὲ δεινότατον. SCHAEFER.

P. 880. v. 3. τίς ὁ τούτων αἴτιος;] *quis propterea culpandus?* SCHAEFER.

P. 881. v. 1. ἐκακούργησαν] ἐκανούργησαν margo Lutetianae. REISK.

P. 881. v. 3. λάθρα] λάθρᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 881. v. 8. τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος] Festus Pompeius carinam dicit esse infirmam partem navis sive eas trabes, quibus navis fundetur. Orator, quae alias τρόπις dicitur et στεῖρα, videtur κοίλην ναῦν, id est cavam navem, appellare: nisi forte peculiaris quispiam locus sic appelletur. WOLF. V. p. 883, 21. SCHAEFER.

P. 881. v. 15. δανείσασθαι] δεδανεῖσθαι Bavaricus. REISK. Hoc recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 881. v. 16. τοῦ Δήμωνος] Articulum omittit Bavaricus. REISK.

P. 881. v. 20. παρεχόμενος] παρεχόμενον margo Lutetianae. REISK.

P. 881. v. 22. Ἀθήνησιν] F. Ἀθήνηθεν, ut ex oratione colligitur. WOLF. Ἀθήνηθεν Bavaricus. REISK. Ἀθήνηθεν Bekker. Ἀθήνησι legitur p. 906, 17. sine scripturae diversitate, ad q. l. v. not. SCHAEFER.

P. 881. v. 23. αὐτόν] αὐτὸν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. REISK.

P. 881. v. 25. τῆς εὐθυδικίας] V. Ind. Graecitat. p. 256. SCHAEFER.

P. 881. v. 27. Δήμων] ὁ Δήμων Bavaricus. REISK. Articulum adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 881. v. 28. ῥήματι τοῦ νόμου — ἰσχυρίζεσθαι] οὐκ ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ p. 901, 9. item de exceptione. SCHAEFER.

P. 882. v. 1. δείκνυσιν, ὡς] δείκνυσι μὲν ὡς Bavaricus, qui tamen μὲν proximum servat. REISK.

P. 882. v. 1. τῇ εὐθείᾳ] Subaudi δίκῃ, h. e. τῇ εὐθυδικίᾳ. V. p. 906, 8. 944, 5. 8. Hesychius T. I. c. 952. ταύτῃ (τῇ παραγραφῇ) δὲ ἐναντία ἡ εὐθυδικία. SCHAEFER.

P. 882. v. 2. αὐτῷ] [αὐτῶν.] αὐτῷ. WOLF. Vulg. αὐτῶν αὐτῷ mavult Wolfius. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA ZENOTHEMIN.

P. 882. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΖΗΝΟΘΕΜΙΝ.*] Oratio haec scripta est nomine Demonis, qui patruus erat Demosthenis, ut constat e fine orationis p. 890, 27. REISK.

P. 882. v. 1. *μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην*] Fortunatianus interpretatur: *An duci in iudicium debeat?* WOLF.

P. 882. v. 6. *καὶ περὶ ὧν*] Vulg. *περὶ ὧν. καὶ περὶ ὧν* August. primus, Bavaricus. Copulam addidi. REISK.

P. 882. v. 11. *τῷ ναυκλήρῳ*] Articulum de meo addidi. REISK. Delevit Bekker. Recte: Orator enim indefinite loquitur. *einem gewissen Schiffspatron.* SCHAEFER.

P. 882. v. 12. *τὸ ναῦλον*] *τὸν γόμον, merces, onera.* Quae vocis significatio rarior est. Eadem ambiguitas vernaculi *Fracht.* SCHAEFER.

P. 882. v. 12. *καὶ τουτὶ*] Vulg. *τουτί. καὶ τουτὶ* August. primus. Copulam addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 882. v. 13. *δὲ*] *δὴ* August. primus. REISK. Bekkerus: „*δὴ* S. r." Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 882. v. 15. *μαθήσεσθε*] [*μάθησθε.*] F. *μαθήσεσθε.* WOLF. *μαθήσεσθε* corrigit Wolfius: nam in ipsius editione est *μάθησθε* ex Aldina et Paulina. REISK.

P. 882. v. 16. *δ' ὑμῶν ἁπάντων*] *δὲ πάντων ὑμῶν* August. primus. REISK. *δ' ὑμῶν πάντων* Bekker. SCHAEFER.

P. 882. v. 20. *προσείχετε*] Vulg. *προσέχετε. προσείχετε* Paulina, Wolfiana. Praesens non damno. Conveniret tamen melius *προσείχετε* vel *προσέσχετε. animum si unquam ulli causae advertistis. προσείχετε* recepi e Wolfiana, in quam e Paulina transiit. REISK. *προςέσχετε* Dindorf. Placet. SCHAEFER.

P. 882. v. 20. *προσέχειν*] Bekkerus: „*προσχεῖν* S. Q." *προσχεῖν* Dindorf. Placet: nam aoristi usus in hac locutione solennis est. SCHAEFER.

P. 883. v. 1. *τόλμαν*] Sic etiam in Bavarico est, sed cum *η* super *α* scripto. REISK.

P. 883. v. 2. *πολλάκις*] Videtur abundare. Et sic ordinanda

P. 884. v. 13. *Κεφαληνίαν*] *Κεφαλληνίαν* August. primus, ut videbatur, a correctoris manu addito altero *λ*: item v. 20. REISK. Conf. not. ad p. 886, 2. *Κεφαλληνίαν* Dindorf. SCHAEFER.

P. 884. v. 13. *διὰ τοὺς θεοὺς μάλιστά γε, εἶτα καὶ* —] Sic longe rarius. Multo frequentius: *μάλιστα μὲν διὰ* —, *εἶτα καὶ* —, *μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεούς, ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τοὺς δικάζοντας ὑμῶν ἐσώθην* p. 702, 8. Xenophon Cyrop. IV. 2. 12. *ἐπηύξατο μάλιστα μὲν θεοὺς αὐτοῖς ἵλεως ὄντας ἡγεῖσθαι καὶ σφίσιν, ἔπειτα δὲ καὶ* —. SCHAEFER.

P. 884. v. 13. *εἶτα καὶ*] Vulg. *εἶτα*. *εἶτα καὶ* August. primus. Copulam addidi. REISK.

P. 884. v. 18. *ὁ ναύκληρος*] Hegestratus, nisi ille potius Hegesistratus est. REISK. Non est. Sic dicitur *Ἡγέλοχος*. SCHAEFER.

P. 884. v. 20. *Κεφαληνίᾳ*] *Κεφαλληνίᾳ* Dindorf. V. not. ad v. 13. SCHAEFER.

P. 884. v. 23. *οὗτος*] *τοῦτον* margo Lutetianae ex Aldina aut Paulina, Bavaricus. REISK.

P. 884. v. 25. *οὐκ*] *οὐδ'* Paulina. REISK.

P. 884. v. 26. *προσείληχε*] *προσείληχεν* Bekker. *πρὸς εἴληχεν* Dindorf. V. not. ad p. 650, 25. SCHAEFER.

P. 884. v. 28. *εἴληχεν*,] Immo *εἴληχεν*; Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 885. v. 2. *ἐργαστήρια*] *ἐργαστήριον* August. primus. REISK. Malo sensu dictum. V. Ind. Graecitat. p. 249. SCHAEFER.

P. 885. v. 3. *ἀγνοήσαιτε*] Vulg. *ἀγνοήσετε*. *ἀγνοήσαιτε* August. primus. Correxi *ἀγνοήσαιτε* in optativo. REISK. Recte *ἀγνοήσετε* Bekker. SCHAEFER.

P. 885. v. 4. *καταπλευσεῖται*] Vulg. *καταπλεύσηται*. *καταπλευσεῖται* August. primus. Et sic dedi. REISK.

P. 885. v. 5. *πρεσβευτὴν ἐκ βουλῆς κ. τ. λ.*] Legendum et distinguendum puto: — *πρεσβευτὴν ἐκ βουλῆς τινα λαμβάνομεν, γνώριμον οὑτωσί, ὅτι δ' ἦν τοιοῦτος οὐκ εἰδότες (ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, ἀτυχήσαντες, ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς, πονηροῖς ἀνθρώποις συμμίξαι) οὗτος, ὁ πεμφθεὶς ὑφ' ὑ μ ῶ ν. Ἀριστοφῶν ὄνομα κ. τ. λ.* Ordo est: — *οὐκ εἰδότες δ' ὅτι οὗτος, ὁ πεμφθεὶς ὑφ' ὑμῶν, ἦν τοιοῦτος.* SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 104. s. In Reiskiana post *οὑτωσί* plene interpungitur, post *συμμίξαι* subdistinguitur. Correxit etiam Bekker. Seageri ratio non probanda: omnium minime quod *ἡμῶν* mutavit in *ὑμῶν*. SCHAEFER.

P. 885. v. 5. *πρεσβευτὴν ἐκ βουλῆς τινὰ*] Suspecta lectio. WOLF. *πρέσβυτην* August. primus. Verba *ἐκ βουλῆς τινὰ* in editione Lutetiana uncis inclusa sunt. Forsitan hausit hoc Lambinus ex annotationibus Wolfii, *) cui locus hic suspectus est. Idem in

*) Sic Reiskius in Variet. lection. In Annotatt. sic: „Verba *ἐκ βουλῆς τινὰ* Lambinus deprehendit a quibusdam suorum codicum abesse."

Farragine, quae posterior est editione Lambini, verba haec concellanda iudicat. Ac mihi quoque locus obscurus est. Credibile non est hominem senatorium eo contemtus decidisse, ut a mercatoribus se pateretur pro procuratore aut actore negotiorum suorum in insulam ablegari. Nisi additum esset τινὰ, posset ἐκ βουλῆς aliquo modo accipi pro *communicatis inter se consiliis*. Sed et hoc ipsum foret languidum et redundans. Alias πρεσβευτὴς est *agens in rebus*, ut si collegium mercatorum e. c. aut mercatores quidam privatim aliquem causidicum aliquo mittant componendorum causa suorum negotiorum, qualis etiam hic designatur. V. p. 1121, 1. REISK. Senator, opinor, missus est, ut rem adiuvaret auctoritas publica. Conf. p. 1121, 1. s., ubi quod refertur negotium, tale fuit, ut nisi publica auctoritate transigi non potuisse videatur. SCHAEFER.

P. 885. v. 5. οὑτωσὶ] *sic*, qualicunque tralatitia notitia, ut solent homines inter se noti esse, non familiaritate neque necessitudine coniuncti. REISK.

P. 885. v. 5. ὅτι δ' ἦν τοιοῦτος] ὅ τι δ' ἦν Bekker. SCHAEFER.

P. 885. v. 6. τοιοῦτος] improbus, nequam, veterator, qualis est et qualem usu et damno nostro cognovimus. REISK.

P. 885. v. 6. οὐδὲν] οὐδενὸς August. primus, quod amplector. Quo admisso sic erit legendum: οὐδενὸς ἔλαττον, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, ἀτυχήσαντες, εἰ τό γε ἐξ ἀρχῆς πονηροῖς ἀνθρώποις συμμίξαι ἀτύχημα. si quidem infortunium est in improbos incidere cum iisque rem communem habere. REISK. Cave audias. Vulgatam ipse Reiskius recte interpretatur not. sequ. SCHAEFER.

P. 885. v. 7. ἢ — συμμίξαι] Ad ἢ subaudi ἐστί. *quam est infortunium statim a principio in malos homines incidere*, h. e. cum hominibus rem habere, qui nunquam de se speciem probitatis dederint, sed statim a principio, primo statim experimento sui, se improbe gesserint, ut Zenothemis et Hegestratus, qui professi sunt se scelerosos. REISK.

P. 885. v. 7. τό γε ἐξ ἀρχῆς] Vulg. τὸ ἐξαρχῆς. τό γε ἐξ ἀρχῆς August. primus. REISK. τὸ ἐξ ἀρχῆς Bekker. Cave iungas τὸ ἐξ ἀρχῆς, quae formula infra v. 18. legitur. Nostrum ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, recurrit v. 16. SCHAEFER.

P. 885. v. 8. συμμίξαι] Recte συμμῖξαι Bekker. SCHAEFER.

P. 885. v. 8. ὅ] Omittit August. primus. REISK.

P. 885. v. 10. ταῦτα *) γὰρ νῦν ἀκούομεν] Vulg. ταῦτα μὲν

A nullo absunt Codd. Bekk.; at Lambinus videatur solum Wolfium secutus esse. SCHAEFER.

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 888. v. 10. ψηφιεῖσθε] Vulg. ψηφιεῖσθαι. ψηφιεῖσθε margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 888. v. 10. τῶν] Omisit Paulina. REISK.

P. 888. v. 13. Κεφαληνίᾳ] Κεφαλληνίᾳ Dindorf. SCHAEFER.

P. 888. v. 15. ἔπρατте] ἔπραττεν Bekker. SCHAEFER.

P. 888. v. 16. Κεφαλῆνες] Κεφαλλῆνες Dindorf. SCHAEFER.

P. 888. v. 16. ὅπως — τὰ χρήματα] Citant Anecd. Bekk. p. 159, 30. SCHAEFER.

P. 888. v. 16. τοῖς Ἀθηναίοις] Vulg. Ἀθηναίοις. τοῖς Ἀθηναίοις August. primus. Articulum addidi. REISK. Habent etiam Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 888. v. 19. ὅλως] Abest ab August. primo. REISK.

P. 888. v. 19. ταῦτ' εἰσαγώγιμα] Accuratius Orator erat sic scripturus: περὶ τούτων τὴν δίκην εἰσαγώγιμον. Conf. v. 10. Nunc ob concinnitatem contrapositorum a rectiori ratione deflexit. SCHAEFER.

P. 888. v. 20. ψηφίσαισθε] Vulg. ψηφίσασθαι. ψηφίσαισθε margo Lutetianae, Weimaranus e suorum secundo. ψηφίσησθε August. primus. Correxi ψηφίσαισθε. REISK. Recte. De mutata constructione particulae εἰ eadem in periodo v. Melet. Crit. p. 111. SCHAEFER.

P. 888. v. 20. δήπου] δῆτα August. primus. REISK. Hoc non adscitum esse vehementer miror. μὴ δῆτα centies sic usurpatur: nunquam, quod meminerim, μὴ δήπου. Quod sicubi occurrit, ecquis dubitet in μὴ δῆτα mutare? Nam δήπου in hac formula est longe ineptissimum: plurimumque ob negativae rationem differt οὐ δή πού γ', ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, quod legitur p. 508, 17. SCHAEFER.

P. 888. v. 21. παραγέγραμμαι] Vulg. προγέγραμμαι. παραγέγραμμαι margo Lutetianae, Weimaranus, August. primus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 888. v. 24. τοίνυν δικαίως] Vulg. τοίνυν. Addit August. primus δικαίως. Addidi. REISK. Recte delevit Bekker.: est enim interpretantis proxime sequentia ἐκ τῶν νόμων, *ex praescripto legum*, h. e. *legitime*, *iuste*. SCHAEFER.

P. 888. v. 24. παρεγραψάμην] παρεγεγράμμην margo Lutetianae. REISK.

P. 888. v. 25. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι August. primus. REISK.

P. 888. v. 26. συντεταχότος] συντεθεικότος margo Lutetianae, August. primus. Nescio, utrum melius. REISK. συντεταχότος paulo exquisitius est. SCHAEFER.

P. 888. v. 28. ἐπικρατούντων] Elegans phrasis, ducta a re bellica. SCHAEFER.

P. 889. v. 1. ἐνδοῦναι] Vulg. μὴ ἐνδοῦναι. Abest negatio ab August. primo et Paulina. Pro verbo dat margo Lutetianae ἀποδοῦναι. μὴ delevi. REISK.

P. 889. v. 1. πράγμαθ' αὐτοῖς] Vulg. πράγματ' αὐτοῖς. πράγματα ἑαυτοῖς margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 889. v. 2. νυνὶ] Vulg. νῦν. νυνὶ August. primus. REISK.

P. 889. v. 3. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὁ Πρῶτος] Supra p. 886, 10. cum vulgo editum legeretur ὁ ἄνθρωπος ὁ Πρῶτος, Reiskius recte delevit ὁ ἄνθρωπος. Eadem medicina vide ne huic etiam loco adhibenda sit scribique oporteat ὁ γὰρ Πρῶτος. Nimirum utroque loco arbitror διττογραφίαν irrepsisse, natam illam e confusione compendiorum simillimorum, quorum alterum ἄνθρωπος, alterum πρῶτος significat. V. mea in H. Stephani Thes. c. 2061. A. et Bastii Commentat. Palaeograph. p. 850. SCHAEFER.

P. 889. v. 4. ἐλθόντα] Scilicet Ἀθήναζε. SCHAEFER.

P. 889. v. 4. ποιήσειν] Scilicet ἑαυτῷ. REISK. Immo: *se lucrum facturum e frumento advecto.* SCHAEFER.

P. 889. v. 5. κερδᾶναι] Vulg. κερδάναι. Sic etiam Bavaricus, sed cum η super α priore. REISK. κερδάναι Reisk. κερδᾶναι Bekker. SCHAEFER.

P. 889. v. 6. κατακοινωνήσας] [κατακοινωνησάσης.] Lego κατακοινωνήσας. WOLF. Vulg. κατακοινωνησάσης. κατακοινωνήσας August. primus, index Lambini, forsitan ex annotatt. Wolfii, qui sic coniecit et exhibuit. Et sic correxi. REISK.

P. 889. v. 7. μερίτας] μετόχους καὶ κοινωνοὺς τοῦ κέρδους. παρὰ τὸ μέρος. WOLF.

P. 889. v. 7. ὡς — ἐπανῆκεν ὁ σῖτος] *Cum — annona laxavisset.* Est vernaculum *nachlassen.* SCHAEFER.

P. 889. v. 11. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ August. primus. REISK.

P. 889. v. 11. πᾶσα πρὸς ὑμᾶς] Vulg. πρὸς ὑμᾶς. πᾶσα πρὸς ὑμᾶς margo Lutetianae, August. primus. Primum vocabulum addidi. REISK.

P. 889. v. 13. ἐπὶ τὸν σῖτον] M. περὶ τὸν σῖτον, τὸν ἐπανεικότα, τουτέστιν, εὐωνότερον γενόμενον. WOLF. Praepositionem tametsi vitiosam reliqui, quia meliorem non reperi. Wolfius dedit περὶ e coniectura sua. Saltim παρὰ dedisset, quod melius conveniret. REISK. περὶ mihi quidem satis placet. SCHAEFER.

P. 889. v. 15. τοῦτον] Zenothemin. V. v. 20. SCHAEFER.

P. 889. v. 15. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 889. v. 16. ἄνθρωπος] Immo ἄνθρωπος. SCHAEFER.

P. 889. v. 16. ἀποκλίνει] [ἀποκρίνει.] F. ἀποκλίνει. et v. 18. ὅτε οὔπω ταῦτα ἐφρόνουν. WOLF. Vulg. ἀποκρίνει. ἀποκλίνει August. primus, Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius atque exhibuit. Correxi ἀποκλίνει. REISK.

P. 889. v. 17. ὄφλειν] S. ἑαυτόν. Nisi forte aliquid deit, ut omnino videtur haec narratio abrupta esse de actione Zenothemidis et de ebrietate et furto Proti. WOLF. ὀφλεῖν Dindorf. Nihil autem videtur deesse. SCHAEFER.

P. 889. v. 18. ταὐτά] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ coniecit [ad v. 16.] exhibuitque Wolfius. REISK.

P. 889. v. 20. ἐξελήλεγκτ'] Vulg. ἐξήλεγκτ'. ἐξελήλεγκτ' August. primus. Et sic correxi. REISK. V. not. ad p. 496, 23. (Apparat. T. III. p. 243.). SCHAEFER.

P. 889. v. 20. ὄφλειν] ὀφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 889. v. 20. ὄφλειν δὲ — συγχώρει] τίς δὲ ὁ παρών: τίς ὁ ὄφλων; WOLF. Ad ὄφλειν subaudi τὸν Ζηνόθεμιν τὴν δίκην. ἐκεῖνος, Protus. REISK. Recte ἐκεῖνος de Proto intelligit. V. p. 890, 5. s. Sed etiam ὀφλεῖν de Proto intelligendum, ut v. 17. SCHAEFER.

P. 889. v. 21. ἵν', ἐὰν — ὁμολογήκασιν] Elliptica formula καὶ ἀνανταπόδοτος. S. εὖ ἂν εἴη, ἢ, καλῶς ἂν ἔχοι. Talis est et in Euangelio d. Lucae 13. Κύριε, ἄφες τὴν συκῆν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κοπρίαν. κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. WOLF. Ad hunc versum adscriptum est in Bavarico: σημ (ἴσως σημείωσαι) τῆς Ὁμήρου συντάξεως. ut scilicet, ni fallor, prior apodosis omittatur in illa bimembri enuntiatione, ἐὰν μὲν —· εἰ δὲ μή, —. Post ὁμολογήκασιν subaudi εὖ ἔχῃ vel tale quid. REISK.

P. 889. v. 21. κοινῶν] Zenothemis et Aristophon. REISK.

P. 889. v. 21. ὁμολογήκασιν·] Sic etiam Dindorf. ὁμολογήκασιν —, Bekker. SCHAEFER.

P. 889. v. 22. εἰ δὲ μή, τὴν ἔρημον ἐκτίσῃ] Sunt et haec valde salebrosa, in quibus transferendis feci, quod potui: praestent meliora beati. WOLF. Mihi haec videntur sensus esse non obscurissimi. Protus passus est absens ὀφλεῖν τὴν ἔρημον, ut si illi starent promissis, ratum fieret iudicium, sin fallerent fidem, ipse τὴν ἔρημον ἐκτίσειε. Quippe ἡ ἀντίληψις dabatur ei, qui οὐ παρὼν ὦφλεν. SCHAEFER.

P. 889. v. 22. ἀλλὰ τί ταῦτα;] *Sed quid haec ad nos?* SCHAEFER.

P. 889. v. 23. ἃ γέγραφεν] Haec quae fuerint, docetur v. 26. ss. SCHAEFER.

P. 889. v. 23. τὸ ἔγκλημα] libellum accusationis, quem Zenothemis adversus Protum iudicibus exhibuerat. REISK.

P. 889. v. 23. ὄφλειν] ὀφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 889. v. 26. ἔλαχεν] ἔλαχε margo Lutetianae. REISK.

P. 889. v. 2[illegible]. [illegible] Bekker. SCHAEFER.

P. 889. v. 2[illegible]. [illegible] Augustanus primus, margo Lutetianae [illegible]. [illegible] Bekker. SCHAEFER.

P. 889. v. 27. ἢ εἰ — ὑπανέῳγεν;] Thomas Magister v. *Ἀνέῳγεν* [p. 71.] hunc locum citat. REISK. Pro ἢ εἰ habet solum ἤ. SCHAEFER.

P. 889. v. 28. ἢ] ἢ εἰ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 889. v. 28. ὑπανέῳγεν] Forma Wyttenbachio ad Platon. Phaedon. p. 119. extr. dicta rarior: nescio quo iure. Fuit enim usus satis vulgaris. SCHAEFER.

P. 889. v. 28. αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς] Vulg. πρὸς ἑαυτούς. αὐτοὶ πρὸς ἑ. margo Lutetianae, August. primus. Primam vocem addidi. Alloquitur Zenothemin et Protum, sed hunc absentem. Protus enim aufugerat. REISK. Potius: Protus enim callide se subduxerat. SCHAEFER.

P. 890. v. 1. ἔχῃ] Recte ἔχει Bekker. SCHAEFER.

P. 890. v. 1. διακρινεῖσθε] διακρίνεσθε August. primus. REISK. Bekkerus: „διακρίνεσθε S. r.“ Perplacet. SCHAEFER.

P. 890. v. 1. πρόσαγε] tu, Zenothemi. REISK.

P. 890. v. 2. ἠδίκησεν ὁ Πρῶτος] ἠδίκηκε Πρῶτος August. primus. REISK. ἠδίκηκεν ὁ Πρῶτος Bekker. SCHAEFER.

P. 890. v. 2. λέγων] cum ebrius esset. SCHAEFER.

P. 890. v. 2. ποιῶν] cum γράμματα illa furaretur aut clanculum aperiret. SCHAEFER.

P. 890. v. 2. ἔχεις, ὡς ἔοικε, δίκην] Utrum *iure agere tibi licet? an poenas de eo sumsisti?* WOLF. Posterius verum. Nam Protus ab homine accusatus ὦφλεν. Sic etiam Reiskius. „Protus enim“ inquit „contumaciae fuerat damnatus et lis contra eum Zenothemidi adiudicata.“ SCHAEFER.

P. 890. v. 3. ἐκώλυσεν] σε κωλύσειεν August. primus. REISK.

P. 890. v. 5. εἰ δὲ] οὐδὲ Aldina, Paulina. REISK.

P. 890. v. 5. εἰ δὲ — ἄνθρωπος] [οὐδὲ — ἄνθρωπος.] Lego: εἰ δὲ σεσυκοφάντηκας, οὐ περιεργαζόμεθα. Νὴ Δί' ἀλλ' ἐκποδὼν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος. Haec est ὑποφορὰ adversarii. Respondet alter: Διά γε ὑμᾶς —. S. ἐκποδὼν ἐστι. WOLF. νὴ Δία — est obiectio desinens in v. ἄνθρωπος, cui occurritur verbis διά γε ὑμᾶς. *Attamen, aitis, homo* (Protus) *abiit, evasit. Recte vero, inquam, at non nostra, sed vestra culpa.* REISK. Vere. Itaque interpunctio mutanda est. V. not. ad p. 641, 1. SCHAEFER.

P. 890. v. 6. ἄνθρωπος] Recte ἄνθρωπος Bekker. ἅνθρωπος Dindorf. SCHAEFER.

P. 890. v. 7. λίπῃ] λείπῃ August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 890. v. 8. μὴ] Abest ab August. primo. Quod ferri posset, si δι' ἡμᾶς (*nostra culpa*) dedisset librarius. Ille vero etiam δι' ὑμῶν (*vestra opera*) dedit. REISK.

P. 890. v. 8. δι' ὑμῶν] Malim δι' ὑμᾶς. REISK. Vulgata optime habet. *per vos*, h. e. *vestra fraude* s., ut ipse Reiskius, *vestra opera*. SCHAEFER.

P. 890. v. 12. λήψει] Vulg. λήψῃ. Dedi λήψει attice. REISK.

P. 890. v. 13. ἧει] ἀπῆκτο August. primus. REISK.

P. 890. v. 13. διὰ σοῦ τὴν γεγονυῖαν ἔκδειαν] [δ. σ. τ. γ. ἔνδειαν.] F. διὰ τὴν διὰ σοῦ γεγονυῖαν ἔνδειαν, s. τὴν ἀπρασίαν τοῦ σίτου, ἤ, τὸ ἐπανειμένον τῆς τιμῆς καὶ εὔωνον. Sententia est, Zenothemidem obstitisse, quo minus frumentum mature beneque venderetur. WOLF. διὰ τὴν ὑπὸ σοῦ margo Lutetianae. Deinde vulg. ἔνδειαν. ἔκδειαν August. primus, quod negat Fabricius sed Wolfius sibi placere. Nimirum non intelligebat. Utrumque dat Bavaricus. Correxi ἔκδειαν. *partem debiti nondum depensam*. REISK. Sed nihildum depensum erat. Itaque ἔνδειαν non repudiem. ἡ ἔνδεια i. q. τὸ ἐλλεῖπον, defectus ob imminutum pretium frumenti: quod si vendatur, non redeat quantum debetur creditori. V. not. ad p. 895, 22. SCHAEFER.

P. 890. v. 16. γενήσεσθαι] Vulg. γεγενῆσθαι. γενήσεσθαι margo Lutetianae, August. primus. γεγένησαι index Lambini. Correxi γενήσεσθαι. REISK.

P. 890. v. 18. κληρεύσεις] κληρεύεις Bekker. SCHAEFER.

P. 890. v. 20. παρακρούσεσθαι] Vulg. παρακρούσασθαι. παρακρούσεσθαι Paulina. Et sic correxi ob sequens φενακιεῖν. REISK.

P. 890. v. 21. ἐξάγειν] ἐξαγαγεῖν August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 890. v. 22. γνώριμον] Scilicet ἐμοί. REISK.

P. 890. v. 22. ἐκεῖνον] Redit ad Demosthenem. REISK.

P. 890. v. 23. ἐμοὶ — Δημοσθένης] Sic dat hunc locum August. primus sine allocutione: ἐμοὶ δ' ἐστὶν ὁ Δημοσθένης. REISK.

P. 890. v. 23. ἐστὶν] ἐστὶ μὲν Bekker. SCHAEFER.

P. 890. v. 25. καὶ πάντας — ἐρεῖν τἀληθῆ] Signis parenthesis inclusit Bekker. SCHAEFER.

P. 890. v. 25. ὄμνυμι] ὀμνύω August. primus. REISK.

P. 890. v. 26. δ'] Abest ab August. primo. REISK.

P. 890. v. 27. Δήμων] Δημοσθένης margo Lutetianae. REISK.

P. 890. v. 28. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη] Subaudi εἰ μὴ ποιήσαιμι. REISK.

P. 890. v. 28. δεῖ μέντοι] διὰ μέντοι August. primus, sed a temeratione novae manus, quae veterem lectionem δεῖ corrupisse videtur. μέντοι non stat ante διά, sed post. Falsum perhibuit Fabricius. REISK.

P. 890. v. 28. καὶ τὸ σαυτοῦ] F. ὡς τὸ σαυτοῦ. SCHAEFER.

P. 891. v. 1. ἐμοὶ συμβέβηκεν] Malim ἐμοὶ γὰρ συμβέβηκεν. REISK. Coniunctione facile caremus. SCHAEFER.

P. 891. v. 1. ἀφ' οὗ] ἐφ' οὗ August. primus, quod Wolfius ineptum appellat. REISK.

P. 891. v. 2. ἴδιον] Harpocration p. 92. edit. Lips. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον καὶ ἰδιωτικὸν, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ [Δημοσθένης] ἐν τῷ πρὸς Ζηνόβιον. Ζηνόθεμιν corrigit hunc locum arbitratus a Grammatico spectari Tittmannus ad Zonar. c. 1088. SCHAEFER.

P. 891. v. 3. ἀλλὰ καὶ — ἐξέστηκα] οὐδὲ δημοσίᾳ δικάζομαι ἢ συνδικῶ τινὶ, οὐκ ὢν περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ Αἰσχίνης. Dissimulat hic id, quod facit: ὥσπερ οὐκ ὂν παρεῖναι καὶ βοηθεῖν τὸ λογογραφεῖν. Adversus Theocrinem autem Demosthenes Demosthenem accusat et orator oratores non tam acriter quam vere insectatur. WOLF. τὰ τοιαῦτα non intelligo quid sibi velit. Non potuit causas publicas ad privatos homines pertinentes designasse, ut maiestatis, peculatus, legum vitiosarum, etc.: quibus detractis, ecquid quaeso remanet causis publicis? Ipse Demosthenes non suo quidem, sed alieno nomine scripsit eiusmodi orationes, scripsit tamen: ut mentiretur, si ab iis se abfuisse affirmaret. Sed erat hic locus, ni fallor, apertior futurus, si totus exstaret. Sed apparet clausulam deesse. REISK.

P. 891. v. 3. ἐξέστηκα ******] Reiskiana sic: ἐξέστηκα. *Desunt quaedam.* SCHAEFER.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA APATURIUM.

P. 891. v. 1. Ὁ παραγραφόμενος] [Παραγραφόμενος.] Ὁ παραγραφόμενος. WOLF.

P. 891. v. 2. ἐποιήσατο] obtinuerat transigendo cum Apaturio. SCHAEFER.*

P. 891. v. 11. ἐνὶ διαιτητῇ] [ἐν διαιτητῇ.] Aut ἐν διαίτῃ, aut διαιτητῇ. WOLF. Vulg. ἐν διαιτητῇ. Aut ἐν delendum esse censet aut legendum ἐν διαίτῃ Wolfius in Annotatt. Verum in Farragine mutata sententia potius ait ἐνὶ διαιτητῇ legi. REISK. Malim ἐν διαίτῃ. Conf. not. ad p. 892, 3. SCHAEFER.

P. 891. v. 17. ἐγγυητὴν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 892. v. 3. διαιτητῇ] Bekkerus: „An leg. διαίτῃ?" Placet. Conf. not. ad p. 891, 11. SCHAEFER.

P. 892. v. 5. συμβαθείσης] F. συμφαθείσης (παρὰ τὸ σύμφημι) aut συμβιβασθείσης. WOLF. Ne audias. V. Fischerus ad Weller. III. 1. p. 48. SCHAEFER.

P. 892. v. 6. τὸν δὲ Ἀριστοκλέα] [τὸν Ἀριστοκλέα.] τὸν δ' Ἀριστοκλέα. WOLF. Vulg. τὸν Ἀριστοκλέα. τὸν δὲ Ἀριστοκλέα Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius. REISK.

P. 892. v. 7. ἀποφῆνασθαι] ἀποφήνασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 892. v. 11. φεύγων] Vulg. ἔχων. φεύγων Bavaricus. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM CONTRA APATURIUM.

P. 892. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΑΠΑΤΟΥΡΙΟΝ.] ΠΡΟΣ ΑΠΑΤΟΥΡΙΟΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Bekker. SCHAEFER.

P. 892. v. 2. θεσμοθέτας] νομοθέτας August. primus. REISK.

P. 892. v. 7. εἰκῆ] εἰκῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 892. v. 7. τοῖς — καθεσταμένοις] *Qui irritorum contractuum rei fiant* liberius verteram. WOLF.

P. 892. v. 7. γεγομένων] γινομένων Bavaricus. REISK.

P. 892. v. 8. καθεσταμένοις] Vulg. καθισταμένοις. καθεσταμένοις Bavaricus. Et sic correxi. REISK. καθισταμένοις Bekker. SCHAEFER.

P. 893. v. 1. μὴ συκοφαντῶνται] μηδεὶς συκοφαντῆται August. primus. REISK. Hoc dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 893. v. 1. αὐτοῖς] *solis*. REISK. F. ἀλλὰ τοῖς τῇ —? SCHAEFER.

P. 893. v. 3. ὦσι] ὦσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 893. v. 3. ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς] S. δίκαις. Sed quid si τῶν φευγόντων δίκας ἐμπορικὰς —? WOLF.

P. 893. v. 7. ὁ μὲν οὖν —] Designat Aristoclem. REISK.

P. 893. v. 7. μετὰ τούτου] [μετὰ τούτων.] S. μετ' ἀδικίας καὶ συκοφαντίας. Nisi τὸ μετὰ τούτων, *cum istis*, ut adversarii advocatos intelligas, magis placeat. Nominat autem postea Eryxiam, medicum Piraeensem, suum inimicum. Sed fortasse legendum μετὰ τούτου, s. τοῦ Ἀπατουρίου. WOLF. Vulg. μετὰ τούτων. μετὰ τούτου August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. *cum hoc Apaturio*. REISK.

P. 893. v. 8. μοι] μὴ Paulina. REISK.

P. 893. v. 8. τὸν] τῶν eadem. REISK.

P. 893. v. 12. πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης] τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους p. 896, 11. SCHAEFER.

P. 893. v. 15. οὔτε ναυτικοῦ οὔτ' ἐγγαίου] Pro his verbis haec dat August. primus: οὔτ' ἐμπορικοῦ οὔτ' ἰδιωτικοῦ. Quae Wolfius pro scholio habet. REISK.

P. 893. v. 15. ἐγγαίου] Alias ἐγγείου. WOLF.

P. 893. v. 16. τουτουσί] Vulg. τούτους. τουτουσί August. primus. REISK.

P. 893. v. 18. Ὡς] Vulg. Ὃς. Correxi Ὡς. REISK.

P. 893. v. 21. τῆς κατὰ] Vulg. τὴν κατά. τῆς κατὰ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 893. v. 23. τούτοις — ναυτικοῖς ἐργάζεσθαι] Similis constructio illi satis usitatae verbi χρῆσθαι cum duplici dativo, ubi vulgo subaudiunt particulam ὡς. Falso. Talibus enim locis non indicatur comparatio: quae ubicunque indicatur, particula comparativa legitur addita. SCHAEFER.

P. 893. v. 27. τούτων] Vulg. τούτοις. Correxi meo peri-

culo *τούτων*. *in his, inter hos.* REISK. Dativum bene revocavit Bekker. Totum genus Byzantiorum intelligitur. SCHAEFER.

P. 893. v. 28. *ἐνδιατρίψαι*] *ἐνδιατρῖψαι* Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 894. v. 1. *ὡς ἐγὼ λέγω*] Vulg. *ὡς λέγω*. *ὡς ἐγὼ λέγω* August. primus. Pronomen addidi. REISK. Iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 894. v. 3. *προσιόντες δ' ἐμοὶ*] *προσελθόντες δέ μοι* August. primus. Quod Wolfius pro scholio habet. REISK. Bene *δέ μοι*. Et sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 894. v. 3. *ἐμπορίῳ*] Bekkerus: „*ἐμπορείῳ* S. qui ita solet." SCHAEFER.

P. 894. v. 3. *Παρμένων*] *ὁ Παρμένων* August. primus. REISK. Articulum addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 894. v. 5. *ἐπὶ*] *ἐν* August. primus. REISK.

P. 894. v. 7. *ἀπαιτοῦντες*] Vulg. *ἀδικοῦντες*. *ἀπαιτοῦντες* August. primus, margo Lutetianae, Bavaricus. *ἀντιδικοῦντες* index Lambini. Dedi *ἀπαιτοῦντες*. Vulgata videtur notas alius cuiusdam vetustae lectionis, quae etiam in libris versata fuerit, referre, quam suspicor fuisse *ἐκδικοῦντες*. Lambinus volebat *ἀντιδικοῦντες*. Profecto iam supra p. 840, 28. exemplum occurrit verbi *ἀδικεῖν* cum *ἀντιδικεῖν* permutati. Verum ab hoc quidem loco verbum *ἀντιδικεῖν* est alienum. Nam creditores, Apaturii non *ἠντιδίκουν αὐτῷ*, sed *ἐξεδίκουν αὐτόν*: non cum eo ut rei cum actore agebant, sed ut creditores cum debitore lento. Illorum est *ἀντιδικεῖν*, causam suam defendere coram iudicio, horum *ἐκδικεῖν*, in foro res suas repetere et ope iudicis exigere atque extorquere invito. REISK.

P. 894. v. 7. *ἐνεβάτευον*] V. Anecd. Bekk. p. 249, 18. *) SCHAEFER.

P. 894. v. 10. *συνευπορῆσαι*] Mox v. 18. *εὐπορήσειν*. De hoc usu verbi *εὐπορεῖν* nemo nunc, ut opinor, erit qui dubitet. V. quae Schneiderus ad Xenophont. Anab. V. 8. 25. congessit inprimisque viri egregii Parerga ad Phrynich. p. 595. Sed barbari *εὐπορίζειν* nollem patrocinium esse susceptum Commentar. in Aristophan. T. IV. p. 823. SCHAEFER.

P. 894. v. 12. *αὐτὸν*] *αὑτὸν* Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 894. v. 13. *μὲν οὖν*] [*μὲν.*] Lego *μὲν οὖν*. WOLF. *οὖν* abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 894. v. 16. *με*] *ἐμὲ* Bekker. SCHAEFER.

---

*) Ibid. legitur *τοῦ ὑποχρέου*. Quae forma notanda. SCHAEFER.

P. 894. v. 18. τι] Abest ab August. primo, Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 894. v. 20. τούτων] τοῦτον margo Lutetianae ex Aldina. τούτῳ August. primus. REISK.

P. 894. v. 20. προειμένον] Vulg. προειρημένον. προϊέμενον August. primus. Unde effecit Wolfius προειμένον, quod et mihi venerat in mentem. Correxi προειμένον. REISK.

P. 894. v. 22. ἐβούλετο] ἠβούλετο Dindorf. SCHAEFER.

P. 894. v. 23. ἐκέλευε] ἐκέλευσε August. primus. REISK.

P. 894. v. 23. ἕξει] ἕξῃ August. primus. REISK.

P. 894. v. 25. Παρμένοντος] Vulg. Παρμένωνος. Παρμένοντος*). Et sic correxi. REISK. Παρμένωνος commendare videatur analogia talium nominum, quae cum essent participia, facta sunt propria. Sic e regula flectuntur Ἄρχων, Ἄρχωνος, Δώσων, Δώσωνος, Μέλλων, Μέλλωνος, Μένων, Μένωνος, Χαίρων, Χαίρωνος. Sed huius quoque regulae sunt exceptiones: Παρμένων, Παρμένοντος, Πολυσπέρχων, Πολυσπέρχοντος. V. Bastius ad Gregor. Corinth. p. 593. s. SCHAEFER.

P. 894. v. 25. καὶ τὰς τρεῖς — ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον] Verti: *et isto tres illas, quas ab illo acceperat antea, coram confesso.* Sed si τὸ ἀνθομολογησάμενος ad rei personam referatur, ut et τὸ λαβὼν, sic vertas licet: *cum apud illum* (Parmenonem) *confessus essem, me et tres illas minas Apaturio iam datas accepisse.* WOLF. Iungenda λαβὼν καὶ ἀνθομολογησάμενος. Locum recte interpretatur Reiskius. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 894. v. 26. ἀνθομολογήσάμενος πρὸς τοῦτον] cum ita comparassem, ut Apaturius illas quadraginta minas profiteretur sibi a me mutuo datas esse reciperetque mihi redditurum, et cum ego rursus illi spopondissem me navem illi restituturum, si quadraginta illas minas mihi redderet. Nos appellamus *einen Wiederkauf.* REISK.

P. 894. v. 27. τάς τε δέκα] Vulg. τὰς δέκα. τάς τε δέκα August. primus. Encliticam addidi. REISK.

P. 895. v. 6. ἀνασκευασθείσης] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀνεσκευάσατο. REISK. Non magis citat ille quam Grammaticus Anecd. Bekk. p. 398. extr. Quanquam explicatio verbi hunc in locum valet. SCHAEFER.

P. 895. v. 17. ἐδάνεισε] ἐδάνεισεν Bekker. SCHAEFER.

P. 895. v. 20. ἐν] γρ. ἐπὶ margo Lutetianae e Paulina. ἐς Aldina, ubi in Weimar. libro haec reperi, quae non intelligo: „videtur emendasse ἐπὶ. 2.“ REISK. Intellige de secundo Weimarani. SCHAEFER.

---

*) Sic margo Lutetianae. SCHAEFER.

διαμφισβητεῖν August. primus. τὸ ἀμφισβητεῖν Bavaricus. Correxi τὸ διαμφισβητεῖν. REISK. τὸ ἀμφισβητεῖν Bekker. τὸ διαμφισβητεῖν Dindorf., cuius v. praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 897. v. 26. αὐτῷ] αὐτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 897. v. 26. αὐτῷ διαιτητῆς] Fuit aliquando, cum suspicarer duo haec vocabula in unum αὐτοδιαιτητῆς esse contrahenda. *solus arbiter*. Quod in medio relinquo. REISK. Erravit. Nam αὐτοδιαιτητῆς significaret, non *solus arbiter*, sed *ipse arbiter*. Probabilius suspiceris Oratorem scripsisse ὡς εἷς αὐτῷ διαιτητὴς εἴη —. Sed neque hoc necessarium est. SCHAEFER.

P. 897. v. 27. ὁ Ἀριστοκλῆς] Articulum omittit August. primus. REISK.

P. 897. v. 28. ἔφη] ἔφησεν margo Lutetianae. REISK. ἔφησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 897. v. 28. δὴ] δὲ August. primus. REISK.

P. 898. v. 1. κακουργοῖτο] πανουργοῖτο margo Lutetianae. REISK.

P. 898. v. 5. οὐδέπω] Vulg. οὔπω. οὐδέπω August. primus. Dedi οὐδέπω. REISK. οὔπω Bekker. Utrum praestet, ostendit not. ad p. 691, 2. SCHAEFER.

P. 898. v. 7. αὐτὸν] αὐτὸν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 898. v. 7. γραμματεῖον] γραμματίον August. primus. REISK. Bekkerus: „γραμμάτιον r." V. not. ad p. 904, 17. SCHAEFER.

P. 898. v. 8. συγκατασκευάζων] κατασκευάζων simplicius August. primus. REISK. Recepit Bekker. Mihi συγκατασκευάζων satis placet. SCHAEFER.

P. 898. v. 8. ἐστὶν] ἦν margo Lutetianae, August. primus. REISK. ἦν Bekker. SCHAEFER.

P. 898. v. 8. Ἐρυξίας] [Εὐρυξίας.] In Platone legitur (etsi fortasse non iidem sunt) Ἐρυξίας: quod videtur ἐτυμολογικώτερον. WOLF. Vulg. Εὐρυξίας. Ἔρυξις August. primus. REISK.

P. 898. v. 11. ἀπολωλεκέναι] ἀπολωλέναι August. primus. ἀπολωλεκέναι τὰ γράμματα Ἀριστοκλῆς Lambinus. REISK. Haec scripsit in Variet. lection. In Annotatt. haec: „Post ἀπολωλεκέναι vel potius ἀπολωλέναι, ut est in Augustano, periisse τὸ γραμματεῖον vel tale quid, haud improbabiliter suspicatus est Lambinus." Tale quid excidisse non puto. Sed ἀπολωλέναι placet. V. p. 904, 16. 21. SCHAEFER.

P. 898. v. 18. ἀξιῶν] Post ἀξιῶν aut in hac regione deesse videtur aliquid, e. c. ἵνα μόνον αὐτῷ διαιτητὴν εἶναι (v. p. 902,

16.) aut ἀποφαίνεσθαι τὴν δίαιταν. REISK. Ad ἀξιῶν videtur subaudiendum γράφειν. SCHAEFER.

P. 898. v. 20. καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς] Vulg. καὶ ἐξ ἀρχῆς. τὸ ἐξ ἀρχῆς August. primus. Articulum addidi. REISK. καὶ ἐξ ἀρχῆς Bekker. SCHAEFER.

P. 898. v. 26. συνδιαιτητῶν] διαιτητῶν hic et p. 899, 7. August. primus, ubi Wolfius suum *perperam* adscripsit. Ipse quoque Augustanus aliquoties inferius compositum usurpat. REISK. De hac compositi significatione altum nostris in Lexicis silentium est: sed Thesauri Stephanici Anglica editio Demosthenica eius exempla dedit c. 3307. D. SCHAEFER.

P. 898. v. 27. τὰς μαρτυρίας] Vulg. τῆς μαρτυρίας. τὰς μαρτυρίας Bavaricus. Et sic correxi. REISK. τῆς μαρτυρίας Bekker. SCHAEFER.

P. 898. v. 28. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Vulg. *Μαρτυρία.* μαρτυρίαι Bavaricus. Numerum singularem plurali mutavi. REISK. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ* Bekker. SCHAEFER.

P. 898. v. 29. τῷ μὲν Παρμένοντι] Vulg. τῷ Παρμένοντι. τῷ μὲν Παρμένοντι August. primus, Bavaricus. Particulam μὲν addidi. Respondet ei δὲ p. 899, 6. REISK. μὲν recte delevit Bekker. Non ei respondet δὲ p. 899, 6., ut quod referatur ad proximum μὲν ibid. v. 5. SCHAEFER.

P. 899. v. 1. Ὀφρυνίῳ] Citat hunc locum Harpocration v. Ὀφρύνιον. REISK. Item Photius c. 266. SCHAEFER.

P. 899. v. 3. συμπεσούσης] Vulg. καὶ συμπεσούσης. Copulam omittit August. primus. Delevi. REISK.

P. 899. v. 6. διαμαρτυραμένου] διαμαρτυρομένου August. primus. REISK.

P. 899. v. 7. καθ' αὐτοῦ] Foret hoc *contra se*, Parmenontem. Verum sententia postulat καθ' αὐτὸν, *per se*, *pro se*, *suamet ipsius auctoritate*, et redit ad Aristoclem. V. p. 902, 21. 903, 15. REISK. Hic etiam desideramus viri summi τὰς δευτέρας φροντίδας. Videlicet hi ipsi duo loci docent καθ' αὐτοῦ genuinum esse et referri ad Parmenontem: videturque Reiskius in liturariis postmodum non alia de causa citasse, quam ut ab iis admonitus prius scripta retractaret. Sed iam per se apparet vulgatam esse genuinam. καθ' αὐτὸν enim, cum continuo sequatur ἄνευ τῶν συνδιαιτητῶν, tam iners est, vix ut tolerari possit. Praeterea Parmenon facile praevidebat Aristoclem, utpote cum Apaturio colludentem, contra se pronuntiaturum esse. SCHAEFER.

P. 899. v. 7. συνδιαιτητῶν] V. not. ad p. 898, 26. SCHAEFER.

P. 899. v. 10. ἀπεφήνατο] Vulg. ἀπεφήναντο. ἀπεφήνατο August. primus, Bavaricus. Correxi ἀπεφήνατο in singulari. Solus Aristocles sententiam pronunciavit in Parmenontem. REISK. ἀπεφήνατο Bekker. SCHAEFER.

ἀπηχθανόμην] ἀπηχθόμην margo Lutetianae. ...μην Bekker. V. p. 896, 5. SCHAEFER.

. τούτῳ] Abest ab August. primo. REISK.

. συνέβαλλεν *)] [συνέβαινεν.] F. συνέβαλεν. ...ignit negligentia librariorum, cum literas nec ...agnitudine pingunt, qua debebant. Intelligent ...ptos codices graecos diversos cum iudicio le...e contulerunt. WOLF. Vulg. συνέβαινεν. συνέβα...ius. Et sic est in August. primo. Correxi συνέ...armeno cum Apaturio contraxerat. Ad quem ...tem etiam ἀπολεῖ redit, item ἐκείνῳ v. 20. REISK. Bekker. SCHAEFER.

. 17. ὑπ'] ὑπὲρ August. primus. REISK.

. 20. ἠναγκάκειν] ἠναγκάζειν Aldina. REISK.

r. 20. ποιῆσαι] ποιήσειν August. primus. REISK.

v. 21. εἰσπράξας] [εἰσπρᾶξαι.] Lego εἰσπράξας. WOLF. ...αι. εἰσπράξας August. primus. εἰσεπεπράκειν margo ...orrexi εἰσπράξας. REISK.

... v. 21. τὴν εἰς τὴν τράπεζαν] Subaudi γεγενημένην. ...t. ad p. 900, 15. SCHAEFER.

... v. 22. αὐτὸς] αὐτοῦ August. primus. REISK.

l. v. 23. δὲ] τοίνυν margo Lutetianae, August. primus. τοίνυν adscivit Bekker., solennem in transitu parti...AEFER.

l. v. 25. ἐνεγγεγυνήμην] ἐνεγεγυνήμην August. primus, REISK. Bekkerus: „ἐγγεγυνήμην S. ἐνεγεγυνήμην F. Q. ...r." ἐγγεγυνήμην Bekker. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

1. v. 26. τὴν ἐγγύην] Post τὴν ἐγγύην videtur καὶ κε...sse. REISK. Cave assentiaris. *multo enim validiori ute...nto, si fassus praedem me factum compacta testarer.* ...no nisi bona fide testari creditur conditionem sibi ipsi SCHAEFER.

1. v. 27. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Omis...quiram. SCHAEFER.

2. v. 2. ἔτι] ἐγὼ August. primus. REISK. ἐγὼ Bekker. lacet. SCHAEFER.

2. v. 5. ἐνεγγυησάμην] ἐνεγυησάμην Bekker., quem ...s est Dindorf. V. not. ad p. 901, 10. 14. SCHAEFER.

2. v. 6. ἀπῆλθον] ἦλθον margo Lutetianae. ἀνῆλθον

...vitium typographicum. SCHAEFER.

August. primus, ut dubium superesset, unumne vocabulum exhiberetur, an duo ἂν ἦλθον. REISK. Recte ἦλθον Bekker. ἐπὶ τὰς συνθήκας ἰέναι p. 901, 26. SCHAEFER.

P. 902. v. 7. ὑπὸ τούτων] Apaturio et Aristocle. REISK.

P. 902. v. 8. αὐτοῖς ὄντων] ὄντων αὐτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 902. v. 10. τῶν πρότερον ὡμολογημένων] τὰ πρότερον ὡμολογημένα i. q. αἱ πρότερον συνθῆκαι. SCHAEFER.

P. 902. v. 11. γενήσεσθαι] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 902. v. 11. γράφεσθαι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 902. v. 12. ἐνῆν] Abest ab August. primo. Sed contra idem post ἑτέρων v. 13. addit ἐνδέχεται. REISK.

P. 902. v. 16. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 902. v. 18. ἄν μοι] ἂν ἐμοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 902. v. 20. ἔχει] ἔχῃ August. primus. REISK.

P. 902. v. 21. ἀπηγόρευσεν] ἀπηγόρευεν August. primus. REISK. Recepit Bekker. Mihi aoristus placet. SCHAEFER.

P. 902. v. 23. ὅταν δὴ ὁ αὐτὸς κ. τ. λ.] In Bavarici texto sic est: ὅταν δὲ ἠφανικῶς φαίνεται καθ' ἃ δεῖ, caeteris omissis. Sed in margine adscriptum est: ὅταν δὴ — ἔδει. ὅταν δ' αὐτὸς August. primus. REISK.

P. 902. v. 23. ἔδει] Vulg. δεῖ. Dedi ἔδει. REISK.

P. 902. v. 25. τῶν συνδιαιτητῶν] Vulg. τῷ διαιτητῶν. τῶν διαιτητῶν Bavaricus, Aldina. τῶν συνδιαιτητῶν August. primus. Correxi τῶν συνδιαιτητῶν. REISK.

P. 902. v. 27. ἀπολέσαιτε] Vulg. ἀπολέσετε. ἀπολέσαιτε margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 902. v. 28. δικασταί.] δικασταί, Reisk. Quam interpunctionem servavit Bekker. SCHAEFER.

P. 903. v. 3. παρείχετο] Vulg. παρέχετο. παρείχετο August. primus, Bavaricus. παρέσχετο Aldina, Paulina, unde repetiit index Lambini. Correxi παρείχετο. REISK.

P. 903. v. 3. ὅτι] ὡς August. primus. REISK.

P. 903. v. 4. τρίτῳ] Notum idioma. *non soli Aristocli, sed ita ut tertius esset*, h. e. *sed simul duobus aliis*. V. Vigeriana p. 721. SCHAEFER.

P. 903. v. 5. ἀπολομένης] Sic etiam vetusta manus in August. primo dederat, sed recentior manus inter ο secundum et μ atramento nigriore υ interseruerat, ut esset ἀπολουμένης. An voluit ἀπολλυμένης dare? REISK.

P. 903. v. 6. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 903. v. 7. [καὶ]] Uncis inclusi. REISK. Scilicet ut omnia haec, ἀπολομένης — οἴκαδε, unam notionem conficiant. Quod si Orator voluisset, non erat additurus ἐπὶ τηλικαύτην συμφοράν. Itaque unci amovendi. Amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 903. v. 7. ἀπάραντος] ἀπαίροντος August. primus, non ἀπαύροντος, ut Fabricius exhibuit. REISK. ἀπάραντος Bekker. SCHAEFER.

P. 903. v. 8. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 903. v. 12. γε] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 903. v. 13. ὡμολογεῖτο] ὡμολόγητο August. primus. REISK.

P. 903. v. 13. εἷς εἶναι ὁ διαιτητὴς Ἀριστοκλῆς] [εἰσιέναι ὁ διαιτητὴς Ἀριστοκλῆς.] F. εἷς εἶναι διαιτητὴς ὁ Ἀριστοκλῆς. Hanc lectionem sententia certe postulat. Et v. 20. δικαιότερ' ἂν φαίνοιτο λέγων τοῦτον. Et v. 25. τὰ ψευδῆ μοι ἐγκέκληκε. Et p. 904, 18. ἐνῆν ἂν αἰτιάσασθαι. Et v. 21. αἱ συνθῆκαι, τῷ μὲν λαβόντι. WOLF. Vulg. εἰσιέναι. εἷς εἶναι August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius, et idem dare voluit margo Lutetianae, in quo est εἰσεῖναι. Correxi εἷς εἶναι. REISK. Non opus ὁ cum Wolfio transponere. εἷς εἶναι, ἀλλὰ μὴ τρίτος. SCHAEFER.

P. 903. v. 16. πρὶν ἢ] V. Dindorfius praefat. p. IV. et not. ad p. 924, 12. SCHAEFER.

P. 903. v. 16. ἀπόφανσιν] ἀπόφασιν Dindorf. V. not. ad p. 899, 14. SCHAEFER.

P. 903. v. 18. ὃς] ὡς Paulina. REISK.

P. 903. v. 18. ἂν ἀνεβάλετο] Vulg. ἀνεβάλετο. ἂν ἀνεβάλλετο *). Particulam ἂν addidi. REISK.

P. 903. v. 21. τούτου] Vulg. τούτῳ. τούτου August. primus, Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius [ad v. 13.], unde videtur index Lambini repetiisse. Correxi τούτου. *quam Apaturius.* Possit quoque τούτων convenire. *quam Apaturius atque Aristocles.* REISK.

P. 903. v. 23. ἐστιν;] ἐστιν. Dindorf. errore, credo, typothetae. SCHAEFER.

P. 903. v. 25. μοι] Vulg. μου. μοι August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius [ad v. 13.] exhibuitque. Correxi μοι. REISK.

P. 903. v. 27. τὸ δὲ κεφάλαιον κ. τ. λ.] Sic interpunge: τὸ δὲ κεφάλαιον, πρὸς ἐμὲ οὐδ' ἐπιχειρήσει λέγειν Ἀπατούριος ὡς

*) Ubi repererit non indicavit. SCHAEFER.

συνθῆκαί —. Bene Wolfius: *Et, quod praecipuum est, quicquam sibi mecum esse commercii Apaturius nec dicere instituit.* SCHAEFER.

P. 904. v. 5. σημηνάμενοι] σημηνάμενοι Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 904. v. 5. ἐὰν] ἂν August. primus, margo Lutetianae. REISK. ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 904. v. 6. πιστεύωσιν] πιστεύσωσιν August. primus, Bavaricus. REISK. πιστεύσωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 904. v. 6. ἢ αὐτοῖς ἐπανελθοῦσιν] Vulg. ἑαυτοῖς ἐπανέλθωσιν. ἢ αὐτοῖς ἐπανελθοῦσιν August. primus. Et sic correxi, posita simul subdistinctione post ἀντιλέγωσιν. REISK.

P. 904. v. 8. τἀληθὲς] τἀκριβὲς margo Lutetianae. τὸ ἀκριβὲς August. primus. REISK. τἀκριβὲς Bekker. SCHAEFER.

P. 904. v. 10. πιστεύοιτο] Vulg. πιστεύηται. πιστεύοιτο August. primus. πιστεύοιτε Bavaricus. Dedi πιστεύοιτο. REISK.

P. 904. v. 10. τὸ ῥᾷστον] διὰ τὸ ῥᾷστον margo Lutetianae. Quae videtur Lambini coniectura esse infelicior. REISK.

P. 904. v. 12. ἐπισκήψωμαι] σκήψωμαι simplex Bavaricus. REISK.

P. 904. v. 16. ἀπολωλέναι φησὶ τότε, πόθεν —] ἀπολωλεκέναι φήσει, πόθεν — August. primus. REISK.

P. 904. v. 16. τότε] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 904. v. 16. πόθεν — καταψευδομαρτυρηθεὶς;] Wolfius: *unde ego, mendacio circumventus, argumenta petam?* Atqui sermo est de difficultate probandi, qua actor circumveniatur, non qua reus. Verte igitur: *quo me argumento falsus testis convincet?* λαμβάνειν τὸν ἔλεγχον passive intelligendum. Thucydides VI. 60. χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ὑπόπτης ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας. Interpres: *tunc saevus erat et suspiciosus in eos, qui de mysteriis insimulati fuerant.* Conf. not. ad p. 1306, 7. SCHAEFER.

P. 904. v. 16. ἐγὼ λάβω] λάβω ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 904. v. 17. εἰ μὲν γὰρ] Vulg. εἰ γάρ. εἰ μὲν γὰρ August. primus. Addidi μέν. REISK.

P. 904. v. 17. ἐμοὶ] ἐμοῦ August. primus. REISK.

P. 904. v. 17. γραμματεῖον] γραμματίον August. primus. REISK. Bekkerus: „γραμμάτιον r." V. not. ad p. 898, 7. SCHAEFER.

P. 904. v. 18. ἐνῆν ἂν αἰτιᾶσθαι] Vulg. ἐνῆν αἰτιάσασθαι. ἐνῆν ἂν αἰτιᾶσθαι August. primus. ἐνῆν ἂν αἰτιάσασθαι coniecit Wolfius [ad p. 903, 13.]. Correxi ἐνῆν ἂν αἰτιᾶσθαι. REISK. ἐνῆν αἰτιάσασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 904. v. 18. Ἀπατουρίῳ] Vulg. Ἀπατούριον. Ἀπατουρίῳ August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 904. v. 21. τούτου] τούτων August. primus. REISK.

P. 904. v. 21. τῷ μὲν —] Vulg. καὶ τῷ μὲν —. καὶ abest ab August. primo. Delet quoque Wolfius in annotatt. [ad p. 903, 13.]. Delevi. REISK.

P. 904. v. 22. αὐτὰς] ταύτας August. primus. REISK.

P. 904. v. 25. κοινῇ] Vulg. κοινῶς. κοινῇ August. primus. Et sic correxi. REISK.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA PHORMIONEM.

P. 905. v. 6. τῶν παρὰ Χρυσίππου] Vulg. παρὰ Χρυσίππου. τῶν παρὰ Χρυσίππου Bavaricus. REISK.

P. 905. v. 10. ἐφ' ἑτέρας] [ὑφ' ἑτέρας.] ἐφ' ἑτέρας. Et v. 12. μετ' ὀλίγων. Nam μετ' ὀλίγον per o est *paulo post.* Et v. 15. τὸ εὐτύχημα. Et v. 20. μηδὲν pro μηδενός. WOLF. Vulg. ὑφ' ἑτέρας. ἐφ' ἑτέρας Bavaricus e correctione. Et sic correxit Wolfius quoque. REISK.

P. 905. v. 12. ὀλίγων] Vulg. ὀλίγον. ὀλίγον est etiam in Bavarico, ut Wolfius correxit pro ὀλίγων, quod ait in nescio qua editione esse. In Ald. quidem et Herwag. pr. et Paul. est ὀλίγον. REISK. Wolfiana ad v. 10. Reiskius aliud agens inspexit. SCHAEFER.

P. 905. v. 15. τὸ εὐτύχημα] Vulg. τῷ εὐτύχημα. τὸ εὐτύχημα Bavaricus. Et sic corrigit [ad v. 10.] Wolfius quoque, unde videtur margo Lutetianae repetisse. REISK.

P. 905. v. 20. μηδὲν] Vulg. μηδενός. μηδὲν margo Lutetianae, forsitan e Wolfio, qui sic corrigit [ad v. 10.]. REISK.

P. 905. v. 23. συνεγράψατο] Sensus postulat παρεγράψατο. WOLF. Wolfii emendationem adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 906. v. 3. ἐξεστηκέναι] οὐ μέντοι γε ἐντὸς ὧν εἰπεῖν αὐτοῦ p. 913, 18. Idem recurrit p. 917, 17. s. (coll. v. 20.) 921, 27. s. SCHAEFER.

P. 906. v. 5. ὅτε] Vulg. ὅτι. ὅτε Bavaricus. REISK.

P. 906. v. 6. ἀποφηγνάμενος] ἀποφηνάμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 906. v. 8. παρὰ τὴν εὐθεῖαν] F. κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ac potius κατ' εὐθυδικίαν. WOLF. Bekkerus: „παρὰ delenda." Delevit Dindorf. F. πρὸς τὴν εὐθεῖαν. Conf. Berglerus ad Alciphron. p. 448. Simplex εὐθεῖαν recte habere docet nota ad p. 882, 1. SCHAEFER.

P. 906. v. 8. εὖ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ] F. ἐπεὶ καὶ ὁ ῥήτωρ, vel καὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ. Et v. 10. τῷ λέγειν. WOLF.

P. 906. v. 10. ὅλον.] Bekkerus: „Malim ὅλως et mox καὶ ἀποδοῦναι." SCHAEFER.

P. 906. v. 10. τὸ] τῷ mavult Wolfius [ad v. 8.]. REISK.

P. 906. v. 12. ἀφεικυίας] [ἀφικούσης.] ἀφιείσης. WOLF. Vulg. ἀφικούσης. Wolfius corrigit ἀφιείσης. REISK. Wolfii emendationem adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 906. v. 15. οὐκ] οὐχὶ Bavaricus. REISK. οὐχὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 906. v. 17. γινομένων] γενομένων Bekker. SCHAEFER.

P. 906. v. 17. Ἀθήνησι] Malit quis Ἀθήνηθεν. V. not. ad p. 881, 22. Sed conf. p. 908, 3. 919, 22. s. SCHAEFER.

P. 906. v. 18. περὶ τῶν] F. περὶ τὸν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ. WOLF. Vere, ut opinor. SCHAEFER.

P. 906. v. 20. ὅτι μὴ — προσώπου] Docet ipse orationis introitus, ubi actores dicuntur ἐν τῷ μέρει λέγειν. SCHAEFER.

P. 906. v. 20. ἀλλ' ἑκατέρου διαστολὴ] F. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ διαστολή. Et v. 22. ἀκούσας τοίνυν ἡμῶν. WOLF. Bekkerus: „Fortasse ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ." Lenior mutatio: ἀλλὰ θατέρου δ.-φ. Scilicet τοῦ κατὰ Νεαίρας. SCHAEFER.

P. 906. v. 22. ἐντεῦθεν] Locus est p. 913, 21., ubi v. not. SCHAEFER.

P. 906. v. 22. ὑμῶν] Wolfius mavult [ad v. 20.] ἡμῶν. REISK. Recte ἡμῶν Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA PHORMIONEM.

P. 907. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΝ.] [Δημοσθένους ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος.] Alii: Δημοσθένους ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφὴν περὶ δανείου λόγος. *Demosthenis pro Chrysippo adversus Phormionis exceptionem de aere alieno oratio.* WOLF. Vulg. Δημοσθένους ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος. Titulus sic conceptus est in August. primo: Ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγρα-

φήν. In fine autem orationis haec sunt subscripta: Πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου. V. Harpocration v. Ἐπιθέτους ἑορτάς. Scripta haec est oratio nomine Chrysippi. V. p. 911, 18. Quo fit, ut in nonnullis codd. inscripta sit Ὑπὲρ Χρυσίππου —. Quo titulo eam Harpocration quoque laudat l. c. Alter, qui p. 918. pen. loquendi vices suscipit, videtur Chrysippi frater esse. REISK. Postrema sic corrigenda videntur: „Alter, qui p. 913, 21. *) loquendi vices suscipit, videtur Chrysippi frater esse. V. p. 918, 28." V. Libanii Argument. extr. ΠΡΟΣ ΦΟΡΜΙΩΝΑ ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΟΥ Bekker. SCHAEFER.

P. 907. Η'] vel Reisk. SCHAEFER.

P. 907. v. 2. ἐν τῷ μέρει λεγόντων] quia, duo cum essent, uterque causae partem egit. WOLF.

P. 907. v. 2. λεγόντων] Vulg. λέγοντας. λεγόντων margo Lutetianae e Paulina, August. primus, Bavaricus, Weimaranus e suorum secundo. Et sic correxi. REISK.

P. 907. v. 2. γνόντας] γνόντες August. primus, quod negat Wolfius sibi placere. REISK.

P. 907. v. 5. συμβαλόντες] Vulg. συμβάλλοντες. συμβαλόντες August. primus. Et sic correxi. Qui causam hanc agunt, videri possint non cives Athenienses esse, sed mercatores peregrini, quippe qui se aiant saepius in portum Atticum venire. Verumtamen non videtur hoc argumentum rem conficere. Potest enim haec dictio, *frequentare portum Atticum*, etiam de civibus Atheniensibus usurpari naviculariam Athenas exercentibus, tametsi alibi locorum sedes fortunarum certas habeant fixas. Vel etiam potest illa dictio hoc significare, iam a longo tempore fratres illos, Chrysippum puta alterumque fratrem, cuius nomen ignoratur, consuevisse ex urbe in Piraeeum descendere. Miror tamen nihilominus insolentiam dictionis, quae vix alias soleat nisi de peregrinis usurpari. V. p. 924, 6. REISK. Athenienses fuisse arguunt, opinor, αἱ ἐπιδόσεις, de quibus p. 918, 21. ss. συμβάλλοντες Bekker. SCHAEFER.

P. 907. v. 8. ὑπὸ τῆς νεώς] Pro ἐν τῇ νηΐ. Nisi malis ἐπὶ τῆς νεώς. WOLF. ἐπὶ τ. ν. August. primus, margo Lutetianae, forsitan ex annotatt. Wolfii, qui sic coniecit. ὑπὸ serves an ἐπὶ sufficias, multum interesse vix putem. REISK. Recte ἐπὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 907. v. 10. ἐδανείσαμεν] δεδανείκαμεν August. primus. REISK.

P. 907. v. 12. οὐδ' ἄπειροι τοῦ ζημιοῦσθαι] Tot iam feci-

*) Siquidem Reiskius Libanium secutus est. Sed v. not. ad p. 913, 18. SCHAEFER.

mus damna, ut etiam hanc iacturam aequo animo essemus laturi, nisi fraudem nobis strui intelligeremus. SCHAEFER.

P. 907. v. 13. τῶν ἐν Βοσπόρῳ ἐπιδημησάντων] Vulg. τῶν ἐμπόρων τῶν ἐπιδημησάντων. τῶν ἐν Βοσπόρῳ ἐπιδημησάντων August. primus. Mavult Wolfius τῶν ἐμπόρων τῶν ἐν Βοσπόρῳ ἐπιδημησάντων. Correxi τῶν ἐν Βοσπόρῳ ἐπιδημησάντων. *maxime illi, qui tum in Bosporo versati essent, quum Phormio ibidem versaretur.* REISK. τῶν ἐμπόρων τῶν ἐπιδημησάντων Bekker. ἐν Βοσπόρῳ non videtur abesse posse. SCHAEFER.

P. 907. v. 15. τὰ χρήματα τὰ ἐν τῇ νηΐ] Vulg. τὰ χρήματα ἐν τῇ νηΐ. Aut delenda est praepositio ἐν, id quod malim, aut iterandus est articulus, ut sit τὰ χρήματα τὰ ἐν τῇ νηΐ, aut denique transponenda sunt vocabula, τὰ ἐν τῇ νηΐ χρήματα. REISK. τὰ a Reiskio ante praepositionem insertum iure delevit Bekker. τὰ ἐν τῇ νηΐ significaret *quae in navi habebat:* eademque vis esset vocabulorum transpositorum. Atqui nihil in ea habuit, cum naufragium fieret. Nec delendum ἐν. Quod si deleretur, diceret Orator quod falsum est, navem fuisse Phormionis. ἐν τῇ νηΐ i. q. ἐπὶ τῆς νεώς v. 8. Denique ad οὐ συναπολέσαντα subaudi τοῖς ἄλλοις, οἳ τὰ ἑαυτῶν ἐν τῇ νηΐ ἀπώλεσαν. SCHAEFER.

P. 907. v. 16. ἡμῖν αὐτοῖς] Vulg. ἡμῖν. Addit August. primus αὐτοῖς. Addidi. REISK.

P. 907. v. 18. τὸ συμβόλαιον] Vulg. συμβόλαιον. τὸ συμβόλαιον August. primus. Articulum adscivi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 908. v. 1. μέντοι] Vulg. μὲν οὖν. μέντοι August. primus. Et sic correxi. *Leges autem* —. Potest tamen vulgata bene defendi, si dicas huic μὲν respondere οὐ μὴν ἀλλὰ v. 8., quod vices gerere potest τοῦ δέ. REISK. μὲν οὖν Bekker. SCHAEFER.

P. 908. v. 3. μὲν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 908. v. 5. παραγράφεσθαι] Vulg. παραγράψασθαι. παραγράφεσθαι August. primus. Dedi παραγράφεσθαι. *in causis natis super contractibus iis, qui neque Athenis sint initi, neque caveant, ut merces Athenas convectentur, concedunt leges exceptione fori uti.* REISK.

P. 908. v. 6. ἀμφισβητῇ] ἀμφισβητεῖ August. primus, tametsi ὁμολογῇ praecesserit. REISK.

P. 908. v. 8. κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος] h. e. παραγράφεσθαι. Nam qui παραγραφῇ seu exceptione iudicii declinatrice utebatur, ius prius agendi habebat et sic pro reo actor et quasi accusator fiebat. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 105.

P. 908. v. 13. ἐξετάσαιτε] [ἐξετάσεται.] Alii ἐξετάσετε. M. ἐξετάσαιτε aor. a. optativi. WOLF. ἐξετάσετε August. primus; Weimarani secundus, P. Manutius, unde repetiit margo Lutetianae. ἐξετάσεται Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 908. v. 13. τὰ χρήματα] Desunt texto Bavarici, sed sunt in margine. REISK.

P. 908. v. 15. φασὶ] Vulg. φησί. φασὶ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. Comprehenduntur numero plurali cum Phormione reo eius advocati et testes, quibuscum causa communicatur. REISK.

P. 908. v. 17. οὐ μόνον τοῦτο] Vulg. οὐ τοῦτο. οὐ μόνον τοῦτο August. primus, margo Lutetianae. Vocem mediam addidi. REISK.

P. 908. v. 18. ἀλλ' ὡς] Malim ἀλλὰ καὶ ὡς. REISK.

P. 908. v. 18. ἐξῆν] ἦν simplex August. primus. REISK.

P. 908. v. 18. ἀναγκαῖον] Vulg. ἀναγκαῖα. ἀναγκαῖον August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 908. v. 19. ἐγὼ γὰρ —] V. ad hunc locum Valesius Emendatt. p. 104. REISK.

P. 908. v. 20. μνᾶς,] Delenda subdistinctio. SCHAEFER.

P. 908. v. 20. ἀμφοτερόπλουν] hinc illuc, illinc huc, ut Athenis Bosporum, Bosporo Athenas, hoc est, ut pecunia *Athenis* accepta negotietur Bospori indeque reversus Athenas solvat et sortem et usuras. ἑτερόπλοιον unius tantum loci conditionem habet. In hac oratione Phormio ἀμφοτερόπλουν mutuatus se ἑτερόπλοιον reddidisse fingere dicitur, numerata scilicet et sorte et usum Bospori, cum Athenis demum id faciendum esset interimque illa pecunia ei frui licuisset. WOLF. V. Ind. Graecitat. p. 32. et 253. Ad ἀμφοτερόπλουν subaudi δάνειον, quod latet in verbo ἐδάνεισα. V. Harpocration p. 15. edit. Lips., e quo corrigendus Zonaras c. 157. SCHAEFER.

P. 908. v. 21. ἐπὶ ἑτέρᾳ γ' ὑποθήκῃ] Magna inest difficultas v. ἑτέρᾳ, quam dudum sensit Valesius l. c.: sed satis perspicue non explicavit. Suspicor tamen hanc esse vocabuli vim, Chrysippum Phormioni foenebrem pecuniam elocasse ἐπὶ ἑτέρᾳ τοσαύτῃ ὑποθήκῃ, apposito pignore, quod esset valore par et aequale pecuniae mutuo creditae. Non enim solebant foeneratores mercatori credere nisi contra pignus. Ambae illae sortes, altera creditoris, altera debitoris propria, collocari debebant in mercibus mercaturae periculo committendis, et hae merces illa duarum sortium commissione comparatae erant in iure creditoris, ut aut numis ex earum venditione redactis aes debitum a mercatore domum reverso dilueretur, aut alias in potestate creditoris merces a debitore advectae essent. Interdum quoque debitores fundos immobiles, ἐγγείους ὑποθήκας, opponebant pignori. — Olim haec scripseram. Postmodum coepi suspicari, vocabulo ἑτέρᾳ tantundem significari atque si dixisset ὁποίᾳ δή τινι οὖν, ἣν νῦν οὐκ ἐθέλω ὀνομάζειν, *pignore nescio quo, nil enim nunc neque iuvat neque refert a me id commemorari.* Induxit me in hanc suspicio-

nem p. 1236, 23., ubi leguntur haec verba: ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ, *peregre agens* (extra Atticam puta) *nescio quo in itinere.* REISK. Quamquam viginti illas minas ἀμφοτερόπλουν Phormioni elocavit Chrysippus, i. e. reddendas cum foenore, si navis et Athenis in Pontum et retro a Ponto Athenas incolumis cursum confecisset, onus tamen illud tantum, quod in Ponto imponendum erat, pignori fuit opponendum: nam quod ad merces, quas Athenis exportari oportuit (p. 909, 1.), erant illae, quatenus Chrysippi interfuit, quasi praedes quibus obstrictus est Phormio; ne nihil haberet in Ponto, quod mercibus illis permutaret Chrysippo oppignerandis. Haec sententia esse videtur verborum illorum, ἐπὶ ἑτέρᾳ γ' ὑποθήκῃ, quae doctos tantopere exercuerunt. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 105. s. Hoc si voluisset Orator, scripsisset cum articulo θἠτέρᾳ. Reiskii prior ratio vitiosa est ob ellipsin vocis τοσαύτῃ, quae non potuit omitti: posterior ob pleonasmum vocis ἑτέρᾳ, quae omitti debuit. Quam enim vir egregius significationem huius vocis commentus est, illatam illam bona fide in Indic. Graecitat. p. 253. s., eius exempla quae satisfaciant morosiori non reperies. Donec igitur probabilius quid allatum videro, mihi quoque rem non liquere fatebor. Scribendumne (periclitabor enim coniecturam) ἐπὶ ἑκατέρᾳ ὑποθήκῃ? h. e. ἐφ' ὧτε ἑκατέρωθεν (Ἀθήνηθέν τε καὶ Ἀθήναζε) ὑποθήκην εἶναι τὰ ἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. V. v. 22. s. et p. 909, 26. ss. SCHAEFER.

P. 908. v. 21. γ'] Vulgo deest. Addit August. primus, unde recepi. REISK. Delevit Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 908. v. 22. Κιττῷ] Huius, pueri adhuc, fit mentio in Trapezitico Isocratis. WOLF. Recte Κίττῳ Bekker. V. Reizius de Accent. Inclin. p. 116. s. SCHAEFER.

P. 908. v. 27. λάθρα] λάθρᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 908. v. 28. χιλίας] Vulg. χιλίας δραχμάς. δραχμάς abest ab August. primo. Delevi postremam vocem: prior enim per se rei designandae sufficit et modo praecesserat δραχμάς, ut errare lector nullo modo posset. REISK.

P. 909. v. 1. ἑκατὸν δεκαπέντε] ἑκατὸν καὶ δέκα καὶ πέντε August. primus. REISK. Sic etiam Cod. Bekk. notae melioris. Satis placet. Sic Herodotus VIII. 1. νέας παρεχόμενοι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτά, ut e plerisque libris scribendum. Ibid. c. 2. restituendum διηκόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα καὶ μία. Qui utroque loco dederunt ordinem contrarium, cur non dederunt c. 48., cum possent iisdem auctoribus? Nec tamen damnanda vulgata nostri loci scriptura. Sic διακοσίαις εἰκοσιπέντε p. 926, 3., ubi nihil in Codd. est diversitatis. SCHAEFER.

P. 909. v. 2. ἤμελλε] Vulg. ἔμελλε. ἤμελλε Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 909. v. 2. πᾶσι ποιήσειν] Vulg. ποιεῖν. πᾶσι ποιήσειν

margo Lutetianae, August. primus. Et sic dedi. Sed cur dicat, Phormionem debuisse pro 75 minis, quas mutuo sumserat, merces exportare e portu Attico valentes 115 minas, si voluisset pactis satisfacere, id vero non satis intelligo, si vera sunt ea, quae paulo ante [ad p. 908, 21.] de pignoraticiis bonis disputabam: debuisset enim tum merces navi imponere valentes 150 minas. Sed fieri potest, ut aliis cum creditoribus aliter, non cum omnibus eadem formula pepigerit, nonnullis de iure severo parum quid remittentibus. Vel ortus est error lectionis ex errore librarii, qui ΔΠ, id est δέκα πέντε, dedit pro [Δ] πεντάκις δέκα, id est πεντήκοντα. Praeterea dici non solet δέκα πέντε, sed πέντε καὶ δέκα vel uno vocabulo πεντεκαίδεκα. REISK. Quod δεκαπέντε repudiat, fallitur. Conf. modo citatum εἰκοσιπέντε. SCHAEFER.

P. 909. v. 3. οὐ κατηγόρασεν] F. οὐκ ἠγόρασεν. WOLF. Sed modo legerat καταγοράσαι. V. H. Stephani Thesaur. c. 580. B. Omnino est *emere*, non *emere pecuniâ mutuo sumtâ*. SCHAEFER.

P. 909. v. 3. οὐ — ἀλλ' ἢ] ἀντὶ τοῦ οὐ πλέον ἤ. WOLF.

P. 909. v. 4. ὀφείλει — καὶ πέντε.] Si 5500 drachmae conficiunt minas 55, his de 115 minis subtractis, restabunt *non nisi* 60 minae: nisi forte ὁ ἐπισιτισμὸς, qui fuerit 15 minarum, sit in 55 minis supputatus. Sed notae numerorum saepissime permutari solitae magnos errores pariunt et ingentia mendacia, in contractibus etiam fraudes. Ac mihi quidam olim de iniqua aestimatione libri cuiusdam conquerenti, per iocum ille quidem, sed valde vereor, ne talia saepe etiam serio fiant, respondit, eadem facilitate pingi notam octonariam, qua quaternariam. WOLF. 55 minae et 75 minae non conficiunt nisi 130 minas. Est igitur error in numeris manifestus et legendum ἐννενήκοντα — καὶ πέντε, 95. REISK. ὀφείλει (malim ὤφειλε) δ' ἑβδομήκοντα μνᾶς καὶ πέντε. Nempe

Chrysippo	. . .	20	minas	(p. 908, 20.)
Theodoro	. . .	45	—	(ibid. v. 27. s.)
Lampidi	. . .	10	—	(— v. 28.)
		75		

Nihil manifestius. Mirum igitur et Wolfium et Reiskium hic lapsos et errorem utrosque in numerorum notis suspicatos fuisse: illum de minis agi putantem, quae, cum de 115 subtractae fuissent 55, restarent; hunc de reliquo 150 minarum, subtractis 55, quod esset 95, et propterea ἐννενήκοντα καὶ πέντε legere (nam verbo *emendare* hic non utendum) volentem. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 106.

P. 909. v. 7. παρέσχεν] Vulg. παρέχετο. παρέσχεν August. primus. παρέσχετο Aldina, Paulina. Correxi παρέσχεν. REISK.

P. 909. v. 8. ἐπάναγκες] [ἐπαναγκὲς.] κατ' ἀνάγκην, ἀναγκαίως. WOLF. V. not. ad Aesopum Heusingeri p. 100. coll. Soping.

ad Hesych. T. I. c. 1311. Add. not. ad p. 1067, 23. Adiectivum est p. 897, 7. 1068, 5. SCHAEFER.

P. 909. v. 8. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 909. v. 11. Λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 909. v. 11. τῶν πεντηκοστολόγων] Post nominat ἐλλιμενιστάς: illos, quod quinquagesimas exigant; hos, quod in portubus versentur. WOLF. V. Photius c. 301. SCHAEFER.

P. 909. v. 13. ΑΠΟΓΡΑΦΗ.] Abest ab August. primo. REISK.

P. 909. v. 13. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Vulg. Μαρτυρία. μαρτυρίαι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi: sunt enim complura testimonia. REISK.

P. 909. v. 14. δέδωκ'] Recte ἔδωκ' Bekker.: nam perfecto hic locus non est. Sed malim ἔδωκα. SCHAEFER.

P. 909. v. 14. παραχειμάζοντι] Hunc locum videtur respexisse Photius c. 287. SCHAEFER.

P. 909. v. 17. παρακολουθεῖν] Vulg. ἐπακολουθεῖν. παρακολουθεῖν margo Lutetianae, August. primus. κατακολουθεῖν Farrago Wolfii, nescio unde. Dedi παρακολουθεῖν: tametsi parum refert. Sententia est in utraque lectione haec: qui scrutarentur et vestigarent, venderetne Phormio merces in Pontum importatas, ubi, cui, quanti, et num alias merces emeret numis ex illarum priorum mercium venditione redactis, quas illinc Athenas referret, ut cautum erat in tabulis, fideliterne et probe administraret pecunias a Chrysippo creditas, verbo, qui coepta et gesta eius acriter specularentur. V. p. 915, 17. REISK.

P. 909. v. 21. τὰ] Omittit August. primus. REISK.

P. 909. v. 22. Παρεισάδῃ] In Aristocratea Βηρισάδης quidam Thraciae rex, Cotyis F., Cersobleptae et Amadoci frater, nominatur. Sed hic fortassis alius est. WOLF. Παρυσάδῃ August. primus. REISK.

P. 909. v. 26. οἱ — δανείσαντες] quibus pecunia, quam Athenis mutuarant, Bospori reddenda erat. WOLF.

P. 909. v. 26. τὰ ἑτερόπλοα] Vulg. ἑτερόπλοια. Consentit hic quidem Augustanus vulgatae, verumtamen, quod ille plerumque vocabula haec adiectiva, ἀμφοτερόπλους et ἑτερόπλους, exhibeat sine ι eaque formandi ratio magis convenire videatur analogiae, ideo etiam hic ἑτερόπλοα sine iota dedi et in similibus aliis locis. REISK. Bekkerus: „ἑτερόπλοια F. S. Q. qui sic et alibi, nec tamen constanter.“ SCHAEFER.

P. 910. v. 1. ἄπρατον — τὸν ῥῶπον] [ἄπρακτον γὰρ εἶναι τὸν ἄνθρωπον.] ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν εἶναι ἄπρακτον. Locus mendi suspicione non vacat. ἄπρατα γὰρ εἶναι τὰ ἀγοράσματα, etsi non multum videtur a sententia abhorrere, nec ipsum tamen satis

Et sic coniecit quoque Wolfius in Farragine. Correxi φησὶν. Phormio solus designatur. REISK.

P. 910. v. 26. τούτων] Vulg. τούτου. τούτων August. primus. ὑπὲρ τούτου, de hoc Phormione, de rebus eius. Malui tamen dare ὑπὲρ τούτων. REISK.

P. 910. v. 26. χρήματα] Vulg. τὰ χρήματα. Articulum omittit August. primus. Delevi. REISK. Mallem servatum. V. p. 912, 23. et not. ad p. 913, 15. SCHAEFER.

P. 910. v. 27. παρὰ τούτου] παρ' αὐτοῦ August. primus, margo Lutetianae. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 910. v. 28. ἐν τῷ Βοσπόρῳ] Vulg. ἐν Βοσπόρῳ. ἐν τῷ Βοσπόρῳ August. primus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 910. v. 28. [τότε]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi τότε, quod hoc loco alienum est et aut locum habere nullum potest, aut, si quem, ante ναυαγίας v. 25. habere debet aut v. 29. inter τῶν et παραγενομένων. REISK. Uncos amovit Bekker. Nec fuit cur adverbium hic positum Reiskio displiceret. SCHAEFER.

P. 910. v. 29. παραγενομένων] παραγεγενημένων August. primus. REISK.

P. 911. v. 2. Φορμίων] Vulg. ὁ Φορμίων. Φορμίων August. primus. REISK.

P. 911. v. 4. κατὰ μὲν ἀρχὰς] Bekkerus: „κατ' ἀρχὰς μὲν r.“ Usitatior hic ordo. SCHAEFER.

P. 911. v. 5. νῦν] νυνὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 911. v. 6. ἐπειδὴ δ' ἀνεκοινώσατο] ἐπεὶ δ' ἂν δ' ἐκοινώσατο August. primus. ἀνεκοινωνήσατο margo Lutetianae. REISK.

P. 911. v. 7. αὐτῷ] Sic cum leni etiam Bekker. et Dindorf. SCHAEFER.

P. 911. v. 10. οὐδέν μοι ποιεῖ] Vulg. οὐδὲν ποιεῖ. οὐδέν μοι ποιεῖ August. primus. Pronomen addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 911. v. 11. εἰδείη] εἰδείην Aldina, Paulina. REISK.

P. 911. v. 12. ἵνα προσκαλεσαίμην αὐτὸν] *ut in iudicium eum arcesserem, ut diem ei dicerem.* WOLF.

P. 911. v. 13. μυροπωλίοις] μυροπωλείοις Bekker. V. not. ad p. 786, 8. SCHAEFER.

P. 911. v. 13. αὐτὸν] τοῦτον margo Lutetianae. τουτονὶ August. primus. REISK.

P. 911. v. 15. ἔχων] ἔχον Paulina. REISK.

P. 911. v. 15. προσεκαλεσάμην] προσκαλεσάμην Aldina, Paulina. REISK.

P. 911. v. 18. εἶπε] εἰπεῖν August. primus. REISK.

P. 911. v. 18. μαίνῃ] μαίνει Bekker. SCHAEFER.

P. 911. v. 18. προσκαλεῖ] Vulg. προσκαλεῖς. προσκαλῇ margo Lutetianae, August. primus. Item v. 23. Utroque loco dedi προσκαλεῖ, quod attice idem est atque προσκαλῇ. REISK.

P. 911. v. 20. ἀλλὰ — ἐφθέγξατο] [ἀλλὰ μὴν ὅτι — ἐφθέγξατο.] F. ἀλλὰ μὴν οὐχ ὅτι ὁ Λάμπις οὐκ ἐφθέγξατο, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον ὁ Λάμπις οὐκ ἐφθέγξατο. WOLF. Vulg. ἀλλὰ μὴν. ἀλλὰ μὴ August. primus. Et sic correxi. Idem est ac si dixisset οὐ μόνον οὐκ ἐφθέγξατο. REISK.

P. 911. v. 21. οὐδὲν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 911. v. 23. προσκαλεῖ] V. not. ad v. 18. — Corrig. ἄνδρες. SCHAEFER.

P. 911. v. 26. νυνὶ] Bekkerus: „νῦν r.“ Vere: est enim mere adversativum, quam vim non habet νυνί. V. not. ad p. 623, 12. SCHAEFER.

P. 911. v. 26. οὐδ᾽ ἕτερος] Recte οὐδέτερος Bekker. SCHAEFER.

P. 911. v. 27. τοιούτῳ] Vulg. τῷ τοιούτῳ. Articulum omittit August. primus. REISK. Articulum non spernam. SCHAEFER.

P. 911. v. 28. λάβε μοι] λαβέ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 911. v. 28. κλητήρων] κλητόρων margo Lutetianae, August. primus. REISK. κλητῆρας v. 15. Sed κλητόρων h. l. Bekker. V. not. ad p. 244, 3. et ad Poet. Gnomic. p. 273. s. SCHAEFER.

P. 912. v. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Vulg. Μαρτυρία. μαρτυρίαι August. primus, Paulina. Et sic dedi. REISK. Cum praecesserit τὴν μαρτυρίαν, singularis videtur probandus. SCHAEFER.

P. 912. v. 2. Λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 912. v. 2. ἔλαχον] Sic etiam August. hic loci: nam paulo post v. 6. discedit a vulgata. Quae si bene habet, accipi debet pro καθ᾽ ὃ ἔλαχον δίκην. Sed malim, si codices auctores fiant, ἔγραφον. REISK. Vulgata optime habet. λαγχάνειν ἔγκλημα i. q. λαγχάνειν δίκην: neque hac in locutione quidquam est elliptici. SCHAEFER.

P. 912. v. 13. οὐδέπω τότ᾽] Vulg. οὐδεπώποτ᾽. Malim οὐδέπω τότ᾽, *tum temporis nondum*. Nam postmodum asseveravit. REISK. οὐδεπώποτ᾽ Bekker. Quod non opus fuit mutari. *nondum unquam* s. *nunquamdum*, *noch nie*. SCHAEFER.

P. 912. v. 6. ἔγραφον] Vulg. ἔλαχον. ἔγραφον August. primus. Et sic correxi. REISK. ἔλαχον Bekker. Magis placet ἔγραφον. Agitur enim hic de ipsa litis formula, de verbis conceptis. τοιοῦτον — γράφειν ἔγκλημα v. 11. s. SCHAEFER.

P. 912. v. 7. ἀπαγγελίας] Vulg. ἀγγελίας. ἀπαγγελίας August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 912. v. 11. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ὦ abest a Bavarico.

Tota allocutio abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. S.“ Malim deletum. Accedit quod Cod. Bekk. bonae notae dat τοιοῦτο: ut non improbabile fiat olim secutam esse vocem a consona incipientem. SCHAEFER.

P. 912. v. 15. δόντες τῆς δίκης πέρυσιν] Vulg. διδόντες πέρυσιν. δόντες τῆς δίκης πέρυσιν August. primus. Et sic correxi. Chrysippus nempe de viginti illis minis, quas Phormioni credidisset, hunc iudicio postulaverat. Phormio contra exceptione erat usus nescio qua. Nondum enim tum aiebat, nomen id esse dilutum. REISK. διδόντες πέρυσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 912. v. 17. λέγε] λάβε August. primus. REISK. λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 912. v. 17. ταύτην] αὐτὴν August. primus. REISK. Satis placet. Ubi enim Orator, prius memorato formulae argumento, ipsam formulam maioris fidei ergo recitari iubet, utitur pronomine αὐτός. SCHAEFER.

P. 912. v. 23. ὅτι — ἔνθοιτο — ἀποδέδωκε] Notabilis modorum diversitas nullo ad sensum discrimine. Conf. p. 910, 26. s. SCHAEFER.

P. 912. v. 23. ἔνθοιτο] ἔνθοιντο August. primus. REISK.

P. 912. v. 25. ἀποδέδωκε] Bekkerus: „ἀπέδωκε S.“ Placet. SCHAEFER.

P. 912. v. 25. ἄλλον] μᾶλλον August. primus. REISK.

P. 912. v. 27. ἔχητε] ἔχοιτε Bavaricus, sed cum η super diphthongo. REISK.

P. 912. v. 27. δὲ] τε August. primus. REISK.

P. 912. v. 28. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, margo Lutetianae, Weimaranus e secundo suorum, editio Wolfii. *rogabant nos*, me, Chrysippum puta, et fratrem meum, et huius causae, quotquot essemus, socios, Phormio, Lampis aliique istius advocati. REISK.

P. 912. v. 28. ἰσοτελεῖ] V. Anecd. Bekk. p. 267. in. et Ind. Graecitat. p. 281. SCHAEFER.

P. 912. v. 29. αὐτῷ] αὐτῇ P. Manutius. REISK. αὐτῷ Reiskiana. SCHAEFER.

P. 913. v. 2. τούτου] τουτουΐ Bekker. τουτουὶ Dindorf. SCHAEFER.

P. 913. v. 2. ἐμαρτύρει — εἰρήκει] [τὰ ἐναντία οἷς πρότερον εἴρηκεν.] F. τὰ ἐναντία, οἷς πρότερον εἶπεν, εἴρηκεν, aut τὰ ἐναντία τοῖς πρότερον εἴρηκεν. WOLF. Vulg. — τούτου, τἀναντία —. τούτου, ἐμαρτύρει τἀναντία — August. primus. Deinde vulg. εἰς πρότερον, οἷς πρότερον August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini. Denique vulg. εἴρηκεν. εἰρήκει August. primus, margo Lutetianae. Wolfius in Farragine haec dat: „F. οἷς

πρότερον εἰρήκει, εἴρηκεν." Correxi — τούτου, ἐμαρτύρει τἀναντία, οἷς πρότερον εἰρήκει. REISK.

P. 913. v. 5. ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ] ἐμβλέψοντα ψευδῆ August. primus. REISK.

P. 913. v. 6. ὀργῇ] καὶ ὀργῇ margo Lutetianae. REISK.

P. 913. v. 7. ὑπόκειται] ἀπόκειται August. primus. REISK. Probabilior vulgata. V. not. ad p. 633, 26. SCHAEFER.

P. 913. v. 7. τὰ] Omittit August. primus. REISK.

P. 913. v. 8. βούλωνται] βούλονται P. Manutius. REISK.

P. 913. v. 10. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekker. Encliticum non displicet. SCHAEFER.

P. 913. v. 15. χρήματ'] Bekkerus: „τὰ χρήματ' r." Placet. V. not. ad p. 910, 26. SCHAEFER.

P. 913. v. 16. κατὰ κράτος] κατακράτος Reisk. et Bekker. κατὰ κράτος Dindorf. SCHAEFER.

P. 913. v. 16. τὰ ψευδῆ] Vulg. ψευδῆ. τὰ ψευδῆ August. primus. Articulum addidi. REISK.

P. 913. v. 17. καὶ πονηρὸς ὢν] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 913. v. 18. πρὸς τοῦτον] F. πρὸς ἐμαυτόν. Nisi δεικτικῶς dicatur aut intelligatur socius Chrysippi. WOLF. Chrysippum puta. Nunc enim socius et frater forsitan Chrysippi loquitur. Ad hunc eundem p. 914, 5. quoque οὗτος et v. 29. τούτῳ referenda sunt. REISK. Sed adhuc loquitur ipse Chrysippus. Itaque τοῦτον de arbitro intelligendum. Iunge ὡμολόγει μὲν πρὸς τοῦτον εἰρηκέναι ταῦτα. SCHAEFER.

P. 913. v. 18. γε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 913. v. 18. ἐντὸς ὢν — αὑτοῦ] οὐκ ἐντὸς ὄντα αὑτοῦ εἰπεῖν est: dicere id, quod dicas, per oblivionem, quid dicas, cum alia dicas, quam quae velis dicere, supinitate quadam et alienatione mentis, quae impediat, quominus ad ea, quae agas aut dicas, satis attendas. REISK. Libanius ἐξεστηκέναι p. 906, 3. SCHAEFER.

P. 913. v. 18. εἰπεῖν αὑτοῦ] Vulg. εἰπεῖν αὐτοῦ. εἶπεν αὑτοῦ August. primus. REISK.

P. 913. v. 21. Ἀκούσας τοίνυν ἡμῶν —] Hinc alter loqui incipit, si verum tradit Libanius p. 906, 21. Sed mihi probabilius videtur incipere paulo post v. 26. a verbis ἐξ αὐτοῦ δὴ τοῦ πράγματος κ. τ. λ. Ut prioris oratio τὰ μαρτυρούμενα, quae Phormionem rectà convincerent, posterioris τὰ τεκμήρια καὶ τὰ εἰκότα, quae et ipsa, etsi per ambages, demonstrarent fraudem factam, complexa sit. SCHAEFER.

P. 913. v. 21. ὁ] Omittit August. primus. REISK. Item Libanius. V. p. 906, 23. SCHAEFER.

P. 914. v. 18. *γίγνεται τόσον καὶ τόσον*] Demosthenes cum scriberet orationem, argumenta mercatoribus suppeditavit, supputationem usurarum ipsis reliquit eius rei peritioribus: quem et ego imitans hoc tantum dico, si minus exquisita sit haec ratio, in causa esse notas numerorum depravatas, de quibus cur nos magnopere laboremus, quibus hic neque seritur neque metitur, equidem non video. Et hoc semel de tota arithmetica Demosthenica testatum esse volo, ea me vertisse, quae in auctore invenerim, correctionem *τοῖς ἀριθμητικωτέροις καὶ ἐμπορικωτέροις* reliquisse. WOLF. Phrasin *τόσον καὶ τόσον* vereor ut satis intellexerit. V. not. ad p. 1307, 20. SCHAEFER.

P. 914. v. 18. *οὗτος ὁ ἄνθρωπος*] *τοιοῦτος ἄνθρωπος* August. primus. REISK. Homerus Odyss. VI. 201. ss. *οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ — οὐδὲ γένηται, ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται δηϊοτῆτα φέρων.* SCHAEFER.

P. 914. v. 20. *ποτε*] *πώποτε* August. primus. REISK.

P. 914. v. 20. *καὶ ἑξακοσίων*] Vulg. *ἑξακοσίων. καὶ ἑξακοσίων* August. primus. Addidi copulam. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 914. v. 21. *τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα*] Vulg. *τριακοσίας. τριακοσίας καὶ ἑξήκοντα* August. primus, margo Bavarici. Addidi *καὶ ἑξήκοντα*. Sed rursus rationes non conveniunt. Supra dixerat Phormionem Lampidi dedisse in Ponto 120 stateras Cyzicenos, qui faciunt 33 minas et 62 drachmas. Iam dicit eum Lampidi dedisse 39 minas cum 20 drachmis. REISK. V. Seagerus ad v. 13. SCHAEFER.

P. 914. v. 22. *πεντακοσίας*] *καὶ πεντακοσίας* margo Lutetianae. REISK.

P. 914. v. 23. *ἃς*] *ἃ* Bekker. SCHAEFER.

P. 914. v. 23. *φησιν*] *φασιν* August. primus. REISK.

P. 914. v. 25. *τρισχιλίας ἐνναχοσίας εἴκοσιν*] F. *τρισχιλίας ὀκτακοσίας ἑξήκοντα.* WOLF. V. Seagerus ad v. 13. SCHAEFER.

P. 914. v. 26. *ἀποδέδωκε*] *ἀποδεδωκέναι* August. primus. *ἀποδέδωκε τἀρχαῖον* margo Lutetianae. REISK.

P. 914. v. 27. *μναῖς*] Vulg. *μνᾶς. μναῖς* August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 914. v. 27. *ἑτερόπλοα*] V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 914. v. 28. *μόλις τὰ ἀρχαῖα*] *μάλιστ' ἀρχαῖα* August. primus, non, ut Fabricius retulit, *μάλιστα τὰ ἀρχαῖα.* REISK.

P. 914. v. 28. *τὰ ἀρχαῖα*] *τὰ κεφάλαια.* WOLF. *τἀρχαῖα* Bekker. V. v. 29. SCHAEFER.

P. 914. v. 28. *συνέπλευσάν*] *συνέπλεόν* August. primus. REISK.

P. 914. v. 29. *τούτῳ*] *τῷ κοινωνῷ μου.* WOLF.

P. 914. v. 29. *τἀρχαῖα*] *τὰ χρήματα* August. primus. REISK.

P. 915. v. 1. τὰ ἐπιτίμια] S. si fidem non servasset, ut in Trapezitico Isocratis. WOLF. Videntur esse poenae aut mulctae in tabulis contractus scriptae iis, qui leges et pacta foederis violassent. REISK.

P. 915. v. 2. οὐδεμιᾶς σοι ἀνάγκης οὔσης] Nondum enim violaverat pacta, si vera dicebat, ideoque poenis nullis tenebatur. REISK.

P. 915. v. 3. τοῦ δανείου] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 915. v. 5. φῂς] φῂς Bekker. SCHAEFER.

P. 915. v. 5. ἐξ ἀρχῆς, [ὥς φασιν,] εὐθὺς] [ἐξαρχῆς (ὥς φασιν) εὐθύς.] Videtur proverbialis fuisse formula, ut ἀφ' ἑστίας. Adversus Lacritum p. 932, 6. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 915. v. 5. [ὥς φασιν]] Absunt ab August. primo. Videntur haec verba redundare, ideoque uncis inclusi. Quae si bene habent, referenda erunt ad Chrysippum et eius consortes, qui Phormioni etiam pecunias crediderant. REISK. Uncis amotis ὥς φησιν Bekker. ex optimo Cod. Mihi duo haec verba, vel si scribas φησιν, videntur tam inepte inserta, ut delenda censeam. SCHAEFER.

P. 915. v. 9. φῂς] φῄς (cum iota adscripto) August. primus dat et hic et, si bene memini, alibi quoque. REISK. φῄς Bekker. SCHAEFER.

P. 915. v. 10. ἔμελλες] ἤμελλες Dindorf. SCHAEFER.

P. 915. v. 10. ἀμφοτερόπλοα] Vulg. ἑτερόπλοια. ἀμφοτερόπλοα August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 915. v. 12. ἤδη ἐπικινδυνεύεται] Vulg. ἐπικινδυνεύεται. ἤδη κινδυνεύεται margo Lutetianae, August. primus. Etiam Bavaricus simplex κινδυνεύεται dat. Adverbium ἤδη addidi. REISK. ἤδη κινδυνεύεται Bekker. SCHAEFER.

P. 915. v. 13. δὲ σκήπτῃ] Vulg. δ' ἐπισκήπτῃ. δὲ σκήπτει August. primus, sed cum η super diphthongo, quod in illo codice perquam est rarum, ut duas una lectiones exhibeat. Utraque lectio bene habet: altera est forma attica, altera vulgaris. Dedi δὲ σκήπτῃ. V. p. 921, 18. REISK. δὲ σκήπτει Bekker. SCHAEFER.

P. 915. v. 13. δὲ σκήπτῃ — συναδικοῦντι] [δ' ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συνδικοῦντι.] Alii συναδικοῦντι. M. μάρτυρι τῷ σαυτῷ συναδικοῦντι. Et pro ἐπισκήπτῃ lego ἐνὶ σκήπτῃ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρίζῃ καὶ ἐπερείδῃ καὶ πέποιθας. Nisi forte pro σκήπτῃ legendum sit σκηρίπτῃ, unde etiam τὸ σκῆπτρον dictum volunt. Sed est id verbum rarius. ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι quid sit, satis notum est: et ea res hic non agitur. WOLF.

P. 915. v. 13. συναδικοῦντι] Vulg. συνδικοῦντι. συναδικοῦντι margo Lutetianae, August. primus, Paulina. συνδικοῦντι

possit ferri. Testis enim nemo in causa ipse sua probatur. Sed Lampis cum Phormione causam communicaverat. Malui tamen συναδικοῦντι dare. V. p. 920, 25. REISK.

P. 915. v. 15. οὔτε] Vulg. οὐδὲ. οὐδὲν margo Lutetianae ex Aldina aut Paulina. οὔτε August. primus. Correxi οὔτε. REISK.

P. 915. v. 16. οὔτε τὰς ἐπιστολὰς] οὐδὲ τὰς ἐπιστολὰς Bekker. SCHAEFER.

P. 915. v. 17. ἐπεθήκαμεν] Vulg. ἀπεδώκαμεν. ἐπεθήκαμεν August. primus. ἐδεδώκειμεν Wolfius in Farragine. Correxi ἐπεθήκαμεν. V. Harpocration v. Ἀντεπιτίθησιν et v. Ἐπιθέτους, ubi locum hunc ipsum allegat probandi ergo, veteres usurpasse ἐπιτιθέναι ἐπιστολὴν pro παραδιδόναι. Aliis praeterea exemplis hanc formulam confirmavi in animadversionibus ad Herodotum. REISK. V. Valckenarius ad Herodot. III. 42. SCHAEFER.

P. 915. v. 18. οἷς] pro ἐν τούτοις, ἅ. REISK. Immo pendet a verbo παρακολουθεῖν. σοι est dativus quem dicas ethicum. SCHAEFER.

P. 915. v. 20. ἀποδέδωκεν] Bekkerus: „ἀπέδωκεν F. Q." Recte, ut puto. SCHAEFER.

P. 915. v. 21. φανερόν] φανερός P. Manutius. REISK.

P. 915. v. 21. κακούργημα] πανούργημα margo Lutetianae. REISK.

P. 915. v. 22. ἔπραττε] ἔπραττεν Bekker. SCHAEFER.

P. 915. v. 23. τοσοῦτον] τοῦτον August. primus. REISK. Melius τοσοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 915. v. 23. πλεῖον] πλέον August. primus. REISK.

P. 915. v. 26. τὸν] τὸν secundum abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 915. v. 27. ἴστε] σύνιστε margo Lutetianae. REISK.

P. 915. v. 28. ἀποδιδῶσι] Vulg. ἀποδίδωσι. ἀποδιδῶσι August. primus. ἀπολύσωσι Bavaricus in texto: nam vulgata cum vitioso accentu est in margine cum γρ. Correxi ἀποδιδῶσι. Bavarici lectio habet nescio quid exquisiti et elegantis. ἀπολύειν et διαλύειν debitor dicitur, cum nomen factum diluit. V. p. 919, 10. REISK.

P. 916. v. 2. τόκους] τοὺς τόκους August. primus, Aldina, Paulina. REISK. Articulum addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 916. v. 2. ἑτεροπλόῳ] Vulg. ἑτεροπλοίῳ. ἑτεροπλόῳ Bavaricus. ἑτερόπλῳ August. primus. In Weimar. haec adscripta reperi: „ἑτεροπλόῳ 2. In pr. ed. ἐπ. πλείῳ. Sed p. scribere voluit πλοίῳ." REISK. ἑτερόπλῳ vide ne sit verius. SCHAEFER.

P. 916. v. 2. ἑτεροπλόῳ — κεχρημένῳ] ἀλλὰ μὴ ἀμφοτερόπλῳ κατὰ τὴν συγγραφήν. WOLF. Cum in Pontum tantum navi-

gasset Phormio, non autem retro, pecunia illa, quam ἀμφοτερόπλουν mutuam sumserat, ἑτεροπλόῳ usus fuerat, et nihilominus se τόκους ἀμφοτέρους, usuras pro utraque navigatione, et Athenis in Pontum et e Ponto Athenas, reddidisse affirmabat. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 107.

P. 916. v. 3. κεχρημένῳ] Participium usus rarioris. SCHAEFER.

P. 916. v. 3. τρισκαίδεκα] τρεισκαίδεκα Bekker. Sic autem τρεῖς καὶ δέκα scribi placet Lobeckio ad Phrynich. p. 408. τρισὶ καὶ δέκα p. 914, 26. SCHAEFER.

P. 916. v. 5. παραληπτέον] παρακλητέον Wolfius in Farragine. REISK.

P. 916. v. 7. τοῦ] Vulg. τούτου. τοῦ August. primus, Bavaricus, Weimaranus, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 916. v. 8. τι] τις August. primus. REISK.

P. 916. v. 10. μαρτύρων] τῶν μαρτύρων August. primus. REISK.

P. 916. v. 10. γὰρ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 916. v. 11. ἀνελόμενος] V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 376. SCHAEFER.

P. 916. v. 11. ἀπήλλαξο] Vulg. ἀπήλλαξα. ἀπήλλαξας margo Lutetianae. ἀπήλλαξο August. primus. Wolfius in Farragine: „Leg. ἀπήλλαξά σ' [id est σε] ἄν.“ Correxi ἀπήλλαξο. REISK.

P. 916. v. 11. οὐκ ἐμοὶ] Vulg. οὐδ' ἐμοί. οὐκ ἐμοὶ August. primus. Et sic correxi. Videtur hic Chrysippus iterum loqui. REISK. Immo Chrysippi hac in lite socius loqui pergit. Add. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 916. v. 12. ἀποδιδοὺς] Vulg. ἀπεδίδους. ἀποδιδοὺς August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 916. v. 13. καὶ πρὸς ἐμὲ] F. τῆς πρὸς ἐμέ. WOLF.

P. 916. v. 16. τοσοῦτον] Vulg. τοσούτου. τοσοῦτον August. primus, Bavaricus, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 916. v. 17. ἐλεύθερον;] Non haec est interrogatio. SCHAEFER.

P. 916. v. 17. Ἡ γὰρ συγγραφὴ — τὸ χρυσίον.] πῶς οὖν ἦν ἀμφοτερόπλουν; Videntur in his forensibus orationibus praeter caeteras complura inesse πανουργήματα ad iudices decipiendos et adversarios evertendos comparata. Neque vero historica fides a causidico exspectanda est. Fieri etiam potest, ut nos non modo propter errata codicum, sed etiam ignoratione Graecae consuetudinis saepe fallamur. ἀλλ' οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ τῷ τὸν γάμον ἐξορχησαμένῳ. Me sane (verum ut fatear) poenitet tantum operae in rhetorum mendaciis convertendis posuisse. Verum aliquam excusationem habeo vel ignorantiae vel inopiae. Nam quod ad meum ingenium

attinet, hypocritas, sophistas, sycophantas, mendaces, magos, (adderem etiam tyrannos, nisi metus hos faceret amabiles,) omnes ex animo detestatus sum a teneris unguiculis: et nunc canis subolescentibus mihi quam minimum cum eis esse negotii cupio. WOLF.

P. 916. v. 17. με] Abest ab August. primo. REISK.

P. 916. v. 18. δέ γ'] δὲ τοίγε margo Lutetianae. REISK. δέ τοι Dindorf. SCHAEFER.

P. 916. v. 20. παραλαβεῖν] Vulg. παρακαλεῖν. παραλαβεῖν August. primus. Et sic dedi, quamquam vulgatae satis praesidii sit in v. 25. praecedentis paginae. REISK. παρακαλεῖν Bekker. Conf. v. 5. SCHAEFER.

P. 916. v. 20. οἵδε] Quinam hi sunt? Si verum est, quod ad v. 11. dixi me suspicari, Chrysippum rursus incepisse agere, nequit hic, hoc loco significari. Sin secus sit, hoc est, si alius haec pronuntiet, significatur Chrysippus cum reliquis creditoribus Phormionis. REISK. V. quae ad v. 11. monui. SCHAEFER.

P. 916. v. 21. δύο συγγραφὰς] Altera commemoratur v. 13. s., altera v. 23. s. SCHAEFER.

P. 916. v. 21. ἄν σοι] ἄν οἱ Bekker. SCHAEFER.

P. 916. v. 22. φῄς] Sic h. l. Reiskius. Item p. 917, 2. SCHAEFER.

P. 916. v. 24. λέγει δὲ πῶς κ. τ. λ.] Vulg. λέγει δὲ, ὡς ἡ συγγραφὴ σωθείσης —. Distinxi et correxi haec meo periculo sic: λέγει δὲ πῶς ἡ συγγραφή; *At quomodo edicunt tabulae contractus?* Respondet: *Sic nempe:* σωθείσης —. REISK. Λέγει δ' ὡς ἡ συγγραφὴ σωθείσης — Bekker. plene interpungens v. 25. post χρήματα. Verissime. *Dicit autem* (Phormio), *syngrapham iubere* —. Huic exceptioni statim occurritur verbis καὶ γὰρ ἐνθέσθαι κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 916. v. 25. καὶ γὰρ ἐνθέσθαι] Vulg. καὶ παρενθέσθαι. καὶ γὰρ ἐνθέσθαι August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 916. v. 26. σε] Abest a Paulina: unde factum, ut vocabulum hoc in Lutetiana uncis includeretur. REISK.

P. 916. v. 26. πεντακισχιλίας δραχμὰς ἀποτίνειν] At vero p. 915. l. 1. τὰ ἐπιτίμια sunt tredecim minae tantum: illa pecunia scilicet, quam Phormio praeter debitum solvisse dicitur. Nam de viginti drachmis, quae excurrunt, tacet Orator. Vid. p. 914. l. 26. s. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 107.

P. 916. v. 27. παραλαμβάνεις] Vulg. λαμβάνεις. παραλαμβάνεις August. primus. Et sic correxi. *non assumis, non adhibes ad mentem, non revocas ad animum tuum.* REISK. λαμβάνεις Bekker. SCHAEFER.

P. 916. v. 28. παραβεβηκὼς — τὰ χρήματα] Vulg. παραβεβηκὼς δ' εὐθὺς, καὶ τὰ χρήματα ἐξαρχῆς —. August. primus:

παραβεβηκὼς δὲ (sic.) εὐθὺς δ' ἐξ ἀρχῆς —. Ordinavi sic: — εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ τὰ χρήματα —. REISK.

P. 917. v. 1. ἀμφισβητεῖς — ἐν τῇ συγγραφῇ] Intelligenda exceptio illa, quam Phormio causatur. V. not. ad p. 916, 24. SCHAEFER.

P. 917. v. 2. φῂς] Vulg. φὴς. φῇς August. primus. Sunt et alii, qui φῇς cum iota subscripto exarent, etiam in libris impressis. REISK.

P. 917. v. 3. μὴ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 917. v. 3. τὸ] Abest ab Aldina et Paulina. REISK.

P. 917. v. 3. τῷ ναυκλήρῳ] Vulg. τὸ ναυκλήρῳ. τῷ ναυκλήρῳ August. primus, Bavaricus, Aldina. Augustanus locum hunc sic exhibet: τὸ χρυσίον ἀποδοῦναι τῷ ναυκλήρῳ αὐτῷ, τί ἔτι —. Correxi τῷ ναυκλήρῳ. REISK.

P. 917. v. 6. μηδὲν] μὴ August. primus. REISK.

P. 917. v. 7. ταύτην τὴν σκῆψιν] Subaudi e proximo ὅτι μετέσχηκε τοῦ κινδύνου. *confugiebat ad has excusationis praestigias, causans se periculum participasse, quippe qui mercibus suis istam navem onerari curasset.* REISK.

P. 917. v. 8. ἐντεθειμένος] ἐνθέμενος August. primus, margo Lutetianae. REISK.

P. 917. v. 10. ἔμελλεν] ἤμελλεν Dindorf. SCHAEFER.

P. 917. v. 11. ἐλλιμενισταῖς] ἐνλιμενισταῖς August. primus. REISK.

P. 917. v. 11. ἐν τῷ ἐμπορίῳ] Vulg. ἐμπορίῳ. ἐν τῷ ἐμπορίῳ Bavaricus, August. primus. ἐν τῷ addidi. τὸ ἐμπόριον cum sic simpliciter nominatur, est Piraeeus. REISK.

P. 917. v. 13. μεταβαλλόμενος] μεταβαλόμενος Bavaricus. REISK.

P. 917. v. 14. ἐφόδιον] ἀντὶ τοῦ ἀφορμὴν καὶ πρόφασιν. WOLF.

P. 917. v. 15. κελεύειν] Subaudi αὐτὸ, scilicet τὸ ἀποδοῦναι τῷ Λάμπιδι τὸ χρυσίον. REISK.

P. 917. v. 15. εὐπόρως ἐξελέγξαι] [ἀπόρους ἐλέγξαι.] οὐκ ἂν δυνησομένους ἐλέγξαι. WOLF. Vulg. ἀπόρους ἐλέγξαι. εὐπόρους margo Lutetianae. εὐπόρως ἐξελέγξαι August. primus (non, ut Fabricius retulit, εὐπόρους). Etiam in Bavarico est εὐπόρως. Correxi εὐπόρως ἐξελέγξαι. REISK. Wolfius interpretatur εὐπόρους, non ἀπόρους. Sed unice probandum quod Reiskius dedit. SCHAEFER.

P. 917. v. 16. αὐτοὺς οὗτοι] Vulg. αὐτοὺς αὐτοί. Pro αὐτοὶ dat August. primus οὗτοι. Correxi αὐτοὺς οὗτοι. REISK. αὐτοὺς αὐτοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 917. v. 17. πρὸς ἐμὲ] Absunt a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 917. v. 18. εἰπεῖν] Vulg. εἶναι. εἰπεῖν August. primus, Aldina. Et sic correxi. V. p. 921, 28. REISK. V. not. ad p. 906, 3. SCHAEFER.

P. 917. v. 22. Λάμπις] Post h. v. addit August. primus ἐτόλμησεν. REISK. Bekkerus: „καταφρονεῖν λάμπις ἐτόλμησεν r.“ Etiam in Augustano, opinor, est καταφρονεῖν. SCHAEFER.

P. 917. v. 22. ἂν] Vulg. μὲν. ἂν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 917. v. 23. πάντας ὑμᾶς] Vulg. πάντας. Post h. v. addunt ὑμᾶς margo Lutetianae, August. primus. ὑμᾶς τι Farrago Wolfii, nescio unde. Addidi ὑμᾶς. REISK.

P. 917. v. 23. κηρύγματα] Vulg. κήρυγμα. κηρύγματα August. primus. Et hoc dedi. Non enim uno solummodo in loco praeconia haec promulgabat Parisades. REISK. κήρυγμα Bekker. Recte. Factum hoc in emporio Bosporano. SCHAEFER.

P. 917. v. 25. Παρεισάδου] Παρυσάδου August. primus. REISK.

P. 917. v. 26. ἐμπόριον] χωρίον August. primus, cui Wolfius suum *perperam* adscripsit. REISK. V. p. 918, 6. SCHAEFER.

P. 917. v. 26. ἐξάγειν] εἰσάγειν August. primus. REISK.

P. 917. v. 27. Λάμπις] ὁ Λάμπις August. primus. REISK. ὁ Λάμπις Bekker. SCHAEFER.

P. 918. v. 1. προσκοινωνήσας] August. primus dat simplex κοινωνήσας. REISK.

P. 918. v. 2. χρημάτων] Abest ab August. primo. REISK.

P. 918. v. 5. προτεθεικότων] Vulg. προστεθεικότων. προτεθεικότων editio Wolfii sola, nescio unde: nam caeteri libri mei in vulgata consentiunt. Et sic correxi. προτιθέασιν οἱ νόμοι, proponunt, denunciant poenas leges violantibus, sed iudices et magistratus, qui poenas exsequuntur a legibus denunciatas, προστιθέασιν. REISK. Bekkerus: „προτεθεικότων H. Wolfius: libri προστεθεικότων.“ SCHAEFER.

P. 918. v. 5. ἄλλοθί ποι] Vulg. ἄλλοθί που. Dedi de meo ἄλλοθί ποι. REISK. ἄλλοθί που Bekker. Idem: „Immo ἄλλοσέ ποι: conf. p. 941, 5. 18.“ ποι verum. De altero dubites, si consulas H. Stephani Thesaur. c. 1845. D. et Seidleri not. ad Euripid. Troad. 3. SCHAEFER.

P. 918. v. 6. τοιούτῳ] Vulg. τῷ τοιούτῳ. τῷ abest ab August. primo. Delevi articulum. REISK.

P. 918. v. 7. τὰ ἄλφιτα] Vulg. ἄλφιτα. τὰ ἄλφιτά August. primus. Addidi articulum. REISK.

P. 918. v. 8. Ὠιδείῳ] ᾠδίῳ August. primus. REISK.

P. 918. v. 10. διελάμβανον] ἐλάμβανον Bekker. SCHAEFER.

P. 918. v. 10. κατ' ὀβολὸν] V. Ind. Graecitat. p. 144. in. SCHAEFER.

P. 918. v. 12. λάβε μοι] λαβέ μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 918. v. 12. τε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 918. v. 16. γε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 918. v. 17. ὑμέτερον] Vulg. ἡμέτερον. ὑμέτερον August. primus, Bavaricus, Paulina, unde margo Parisinae repetiit. Dedi ὑμέτερον et v. 25. ὑμῖν. Sed hos errores in pronominibus ἡμεῖς et ὑμεῖς in hoc libello [varr. lectt.] plerumque neglexi annotare, tametsi codicem meum Demosthenicum diligenter in eiusmodi quoque locis emendaverim. REISK.

P. 918. v. 17. καιρῶν] V. not. ad p. 470, 12. SCHAEFER.

P. 918. v. 20. ἐξετάζετε] Vulg. ἐξητάζετε. ἐξετάζετε August. primus. Et hoc dedi. REISK. ἐξητάζετε Bekker. Praesens satis placet: ut sententia sit generalis. *qualibus vestro vos usu noscitatis, qui utiles sint populo.* SCHAEFER.

P. 918. v. 20. ἀπολελείμμεθα.] ἀπολελείμμεθα· Reisk. ἀπολελείμμεθα, Bekker. SCHAEFER.

P. 918. v. 21. παρήει] ἀπήει August. primus. REISK.

P. 918. v. 25. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus, Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. REISK. V. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 918. v. 25. τῆς καθεστηκυίας τιμῆς] pro solito pretio frumenti, quanti venire solet frumentum, quum est vilissimum, scilicet quinque drachmis, seu mediocri et aequo, stante medio inter vilissimum et enorme. REISK. Posterius verum. καθεστηκυῖα τιμὴ i. q. μέση τιμή, *Mittelpreis.* SCHAEFER.

P. 918. v. 25. τὸν μέδιμνον] τὸ μέδιμνον August. primus (in neutro). REISK.

P. 918. v. 26. καὶ ταῦτα — διαμετρούμενοι] Pollux lib. 9. depravate citat hunc locum: ἤπου δὲ καὶ πομπεῖον εἴη οἴκημα κοινόν, Δημοσθένους εἰπόντος ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα περὶ δανείου· καὶ ταύταις δὲ ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρούμενα. WOLF.

P. 918. v. 26. Πομπείῳ] πομπίῳ August. primus. REISK.

P. 919. v. 2. εἴγε τι] Vulg. εἴγε. εἴ τι August. primus. Pronomen τι addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 919. v. 3. παρ' ὑμῖν] Vulg. παρ' ἡμῶν. παρ' ὑμῶν Bavaricus, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. παρ' ὑμῖν August. primus. Correxi παρ' ὑμῖν. REISK.

P. 919. v. 4. δόξαν ἔχωμεν] εὐδοξῶμεν August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 919. v. 4. ἵνα καὶ] Vulg. ἵνα. ἵνα καὶ August. primus. Copulativam καὶ addidi. REISK.

facto, ultro agnovisset causam suam esse εἰσαγώγιμον et posse optimo iure ad vos deferri. Sed provocatio non est παραγραφή, sed ἔφεσις. REISK. Satis si percepisset sententiam, non erat scilicet futurum ut vocabulo παραγραφὴν offenderetur. Orator hoc dicit: Si Theodotus contra me dixisset sententiam, quam exceptionis formulam homo scripturus, quo litem argumento elusurus, quantum provocanti mihi insultaturus erat, quando nunc—? SCHAEFER.

P. 920. v. 15. Θεόδοτος] ὁ Θεόδοτος Bekker. Reiskius primus delevit articulum. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 920. v. 17. φησι] φασι August. primus. REISK.

P. 920. v. 18. μέντ' ἂν] μέντἂν Dindorf. SCHAEFER.

P. 920. v. 19. δεινότατα] τὰ δεινότατα margo Lutetianae. REISK.

P. 920. v. 20. ἀπογνοίητε τῆς δίκης] Hic aliter usurpatur, quam supra [v. 16.], ἀντὶ τοῦ γνοίητε μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. WOLF. Non aliter usurpatur: utroque enim loco valet *reum* (Phormionem) *absolvere*. SCHAEFER.

P. 920. v. 25. οὗτος] αὐτὸς margo Lutetianae. REISK.

P. 920. v. 26. ἀπόδοσιν] ἐπίδοσιν Aldina et Bavaricus, sed hic cum vulgata superscripta. REISK.

P. 920. v. 27. ὅτι] F. ὅτε. SCHAEFER.

P. 920. v. 28. ἐμοὺς] ἐμοῦ August. primus. REISK.

P. 921. v. 1. φησιν ἀληθῆ] φησι τἀληθῆ margo Lutetianae, August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 921. v. 1. χρήσομαι] Recte χρήσωμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 921. v. 5. κατεβάλλετο ἐνταῦθ'] *hic consisteret* vel potius *proferretur*. Apparet aut Lampidem abfuisse aut non scripto dixisse testimonium. WOLF.

P. 921. v. 5. οὗτοι] Vulg. αὐτοί. οὗτοι margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 921. v. 7. ἀθῶος] ἀθῷος Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 921. v. 7. οὐδὲν βέβαιον ἐνέχυρον]. οὐδὲν ἐχυρὸν (sine βέβαιον) August. primus. REISK.

P. 921. v. 8. πείθει] πείθ' Aldina, Paulina. REISK.

P. 921. v. 10. εἰ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 921. v. 10. ὁμολογοῦντος] Post ὁμολογοῦντος addit index Lambini μέν. REISK.

P. 921. v. 12. ὑπ'] ἀπ' August. primus. REISK.

P. 921. v. 13. ψηφιεῖσθε] ψηφίσαισθε August. primus. REISK. Post h. v. signum interrogationis habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 921. v. 13. σκήπτεται] F. σκηρίπτεται. WOLF. *in Farragine.* Atqui idem valet vulgata, quae recurrit p. 915, 13. SCHAEFER.

P. 921. v. 13. σκήπτεται μάρτυρι] Vulg. σκήπτεται, μαρτυρεῖ. Pro μαρτυρεῖ dat August. primus μάρτυρι. Deleto commate correxi σκήπτεται μάρτυρι (in dativo singulari). REISK.

P. 921. v. 15. νῦν τὰ ἐναντία μαρτυρεῖ] Quatuor haec verba, quibus vulgata caret, post χρυσίον addit August. primus. Addidi. Sententia haec esse videtur: Phormio nititur uno teste, Lampide, sed eo tam inconstante, ut modo aiat, modo neget idem, quamquam ille unus omnium optime novit rei veritatem. Vos autem si pronunciaveritis Lampin a Phormione pecuniam tulisse, facietis quidem opus testium, tametsi rei gestae sitis omnium ignorantissimi, testium tamen personam non item geretis: non enim potero in vos ex titulo falsi testimonii dicti agere. Malim tamen pro γνόντες γνοίητε et pro ἐστὲ ὄντες. *vos autem pronuncietis Lampin accepisse pecuniam, cum tamen vos testes rei gestae haud sitis*, vel *cum tamen vos rei, dum gereretur, haud interessetis.* REISK. Fallitur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 921. v. 15. ἀπείληφ'] οὐκ ἀπείληφεν August. primus. REISK. Recte οὐκ ἀπείληφ' Bekker. *vos autem, cum intellexeritis non accepisse illum, rem testari* (damnando reo) *recusetis.* SCHAEFER.

P. 921. v. 16. ἐστὲ] M. ἔσεσθε. WOLF. εἴητε margo Lutetianae. REISK.

P. 921. v. 16. πράγματος,] πράγματος; Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 921. v. 17. τεκμηρίῳ] [ἐν τεκμηρίῳ.] F. ὡς τεκμηρίῳ. Alias sine praepositione, ut apud Isocratem: τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σου παιδείαν φιλοπονίᾳ. WOLF. Vulg. ἐν τεκμηρίῳ. Praepositionem omittit August. primus, in quo utique est χρῆσθε, quod Fabricius retulit. Delevi praepositionem: nam ea servata dicendum esset ἐν τεκμηρίου τάξει. REISK.

P. 921. v. 17. τὸ ὕστερον] Vulg. ὕστερον. τὸ ὕστερον August. primus. Addidi articulum. REISK.

P. 921. v. 18. ὑπολαμβάνοιτε] Vulg. ὑπολάβοιτε. ὑπολαμβάνοιτε August. primus. Et sic correxi. REISK. ὑπολάβοιτε Bekker. Malim ὑπολαμβάνετε. SCHAEFER.

P. 921. v. 21. ῥηθεῖσι] λεχθεῖσι August. primus, quod Wolfius habet pro scholio. REISK.

P. 921. v. 21. τεκταινομένοις] μετακινουμένοις August. primus. Item hoc pro scholio habet Wolfius. REISK.

P. 921. v. 22. παιδεύσεως] παρασκευῆς August. primus, margo Bavarici, margo Lutetianae. Etiam hoc scholium videtur

esse Wolfio. γϱ. ἐξ ἐπιτηδεύσεως margo Lutetianae. REISK. παϱασκευῆς Bekker. V. not. ad p. 864, 17. SCHAEFER.

P. 921. v. 26. εἴη] Abest ab August. primo. REISK.

P. 921. v. 27. ἐντὸς] αὐτὸς Bavaricus. REISK.

P. 921. v. 28. οὐκοῦν] Malim οὐκ οὖν: ut haec sit interrogatio. Conf. supra v. 8. s. SCHAEFER.

P. 922. v. 1. πιστῶς] πιστεύοντες. SCHAEFER.

P. 922. v. 3. οἱ αὐτοὶ] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 922. v. 8. ἐπιδεδανεισμένον] ἐπιδανεισάμενον August. primus. REISK.

P. 922. v. 8. ἡγεῖσθε γὰϱ τοὺς τοιούτους κ. τ. λ.] V. Valesii Emendationes p. 106. REISK.

P. 922. v. 10. ὑμῶν] ἡμῶν August. primus. REISK.

P. 922. v. 11. ἐμποϱίαι] Haud dubie legendum εὐποϱίαι. WOLF. εὐποϱίαι August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius. ἐμποϱίαι servandum an εὐποϱίαι legendum sit, mihi quidem haud liquet. Potest utraque lectio probari. REISK. Bene εὐποϱίαι Bekker. Conf. v. 17. SCHAEFER.

P. 922. v. 16. ὑμᾶς δὲ δεῖ] Vulg. ὑμᾶς δεῖ. οὓς ὑμᾶς δεῖ margo Lutetianae e Paulina. ὑμᾶς δὲ δεῖ August. primus, Bavaricus. Adversativam addidi. REISK.

P. 922. v. 16. τοὺς ἐπανοϱθοῦντας] τοὺς omittunt margo Lutetianae et August. primus, qui compositum συνεπανοϱθοῦντας dat. Est hoc etiam in margine Bavarici. REISK. συνεπανοϱθοῦντας Bekker. omisso articulo. SCHAEFER.

P. 922. v. 16. τοῖς πονηϱοῖς συγχωϱοῦντας] συγχωϱοῦντας τοῖς πονηϱοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 922. v. 17. ὠφέλεια] εὐποϱία August. primus. REISK.

P. 922. v. 17. παϱὰ] πεϱὶ August. primus. REISK.

P. 922. v. 18. διαφυλάττητε] Vulg. φυλάττητε. διαφυλάττητε August. primus. Dedi compositum. REISK.

P. 922. v. 20. τοιούτων] Vulg. τῶν τοιούτων. τῶν abest ab August. primo. Delevi. REISK. Additum satis placet. V. v. 8. SCHAEFER.

P. 922. v. 21. καλῶ] Est futurum. V. Photius c. 97. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA LACRITUM.

P. 923. v. 2 ἀναδεξαμένον] V. p. 925, 13. 17. 928, 2. SCHAEFER.

P. 923. v. 5. τῶν Ἀρτέμωνος] Vulg. τῆς Ἀρτέμωνος. τοῦ. γρ. τῶν Ἀρτέμωνος margo Lutetianae. τῶν Ἀρτέμωνος Bavaricus. REISK.

P. 923. v. 8. ἀναδέχεσθαι] Sic etiam fuit primitus in Bavarico, sed idem, ut videtur, librarius correxit ἀναδεδέχθαι. REISK. Recte ἀνδεδέχθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 923. v. 12. τὸ — τῆς φράσεως ἀνειμένον] V. not. ad p. 925, 2. 8. SCHAEFER.

P. 923. v. 13. τὸν δὲ Δία — ὠνομακώς] V. p. 937, 21. s. SCHAEFER.

P. 923. v. 13. ἄνακτα] ἄτακτα Bavaricus. REISK.

P. 923. v. 14. ὠνομακώς] ὀμωμοκώς. Nam τὸ ὠνομακὼς prorsus est absurdum. WOLF. Wolfius mavult ὀμωμοκώς. REISK.

P. 923. v. 16. τὸ πονηρόν] M. πονηρὸν ὄν. WOLF.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA LACRITUM.

P. 923. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.] Scripta est oratio nomine Androclis Sphettii et Nausicratis Carystii. V. p. 925, 28. et alibi. REISK. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΛΑΚΡΙΤΟΥ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΝ Bekker. SCHAEFER.

P. 923. v. 1. Φασηλῖται] [Φασηλιῶται.] M. Φασηλῖται, ut in aliis auctoribus fere legitur et analogia postulat. Φάσηλις, Φασηλίτης, ut Ναύκρατις, Ναυκρατίτης. Et sic habet Stephanus.

WOLF. Vulg. *Φασηλιῶται.* *Φασηλῖται* August. primus, Bavaricus. Correxi ubique huius orationis hoc vocabulum ad unum constantem modum, ut esset a nominativo *Φασηλίτης*, quomodo Stephanus Byzantinus praecipit et codices optimi Demosthenici praescribunt. REISK.

P. 923. v. 5. *συγγράψωνται*] Vulg. *συγγράφονται. συγγράψωνται* August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 924. v. 2. *ἀπολωλεκέναι*] [*ἀποδεδωκέναι.*] F. *ἐπιδεδωκέναι.* et v. 10. *χρήματ' ἐδάνεισα.* et v. 20. *μὲν τὰ* pro *μετὰ.* et v. 22. *ἢ μὲν οὖν τουτονί.* et v. 26. *ἡμᾶς τε τούς.* WOLF. Vulg. *ἀποδεδωκέναι. ἀπολωλεκέναι* August. primus. Et sic correxi. Potest quis *ἐκ τῶν ἰδίων τι ἀπολλύναι*, *de suis aliquid perdere*, non autem de suo *ἀποδιδόναι*, *reddere*. Qui suum dat, non *ἀποδίδωσι*, *reddit*, sed *δίδωσι*, *dat*. Quicunque autem *ἀποδίδωσι*, *debitum reddit*, ille non suum reddit, sed alienum mutuo datum. REISK. V. not. ad Longi Pastor. p. 409. SCHAEFER.

P. 924. v. 7. *Φασηλιτῶν*] Vulg. *Φασηλιωτῶν. Φασηλιτῶν* August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 924. v. 10. *χρήματα δανείσας*] Wolfius mavult [ad v. 2.] *χρήματ' ἐδάνεισα.* REISK. Scilicet ob particulam vulgo insertam post *τελευτήσαντος* v. 12. SCHAEFER.

P. 924. v. 10. *τούτου*] Lacriti puta. REISK.

P. 924. v. 11. *εἰς τὸν Πόντον καὶ πάλιν Ἀθήναζε*] *ἀμφοτερόπλουν.* SCHAEFER.

P. 924. v. 12. *τελευτήσαντος ἐκείνου*] Vulg. *τελευτήσαντος δ' ἐκείνου. δ'* abest ab August. primo. Adversativam delevi. REISK.

P. 924. v. 12. *πρὶν ἢ*] V. Dindorfius praefat. p. IV. coll. Ind. Gr. ad Comment. in Aristophan. T. VI. p. 604. a. et praefat. ad Isocrat. p. V. Plato de Republ. VI. p. 501. HSt. *πρὶν ἢ παραλαβεῖν* —. ubi unus Codd. Bekk. *ἢ πρὶν*, ceteri omnes cum Codd. Bast. vulgatam tuentur. SCHAEFER.

P. 924. v. 17. *Φασήλιδι*] Bekkerus: „*φασηλίδι* r." V. Stephanus Byzant. p. 442. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 924. v. 18. [*καὶ*]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi ut sit sententia: *qui possidet omnia ab Artemone relicta*, *utpote eius haeres*. REISK. Uncos removit Bekker. Recte: sic enim augetur gravitas argumentationis. SCHAEFER.

P. 924. v. 20. *μὲν τὰ*] Sic corrigit [ad v. 2.] Wolfius quoque vitiosum *μετὰ*, quod est in Aldina et Paulina. REISK.

P. 924. v. 20. *τοῦ ἀδελφοῦ*] *τἀδελφοῦ* Bekker. SCHAEFER.

P. 924. v. 21. *ἀποδοῦναι*] *ἀποδιδόναι* August. primus. REISK.

P. 924. v. 22. *ἢ μὲν*] Post *ἢ μὲν* addit Wolfius in editione sua de suo *οὖν*, quod a reliquis omnibus abest. REISK. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 924. v. 26. ἐξελέγξω] ἐλέγξω simplex est in August. primo. REISK.

P. 924. v. 26. τε] Abest ab August. primo, REISK. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 924. v. 28. αὐτὸς μὲν] Post v. δικασταὶ addidi αὐτὸς μέν. REISK. Carent his vocabulis Wolfiana et Lutetiana: carent etiam duo Codd. Bekk. Reiskius in Augustano libro videtur reperisse. SCHAEFER.

P. 925. v. 2. ἐπιτήδειοί] Post h. v. videtur γὰρ deesse et haec verba usque ad οὗτοι v. 3. parenthesi esse includenda. REISK. Non assentior. Narratio haec negligentius aut potius ἀφελέστερον vincta inprimis decet τὸ τῆς φράσεως ἀνειμένον, de quo Libanius Argum. p. 923, 12. s. Conf. quae simillima congessi H. Steph. Thes. c. 3582. in. et Krügeri nota ad Xenophont. Anab. VII. 3. 16. Add. not. ad p. 1155, 25. SCHAEFER.

P. 925. v. 3. χρώμεθα] ἐχρώμεθ' August. primus. REISK. χρώμεθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 925. v. 5. δή ποθεν] Vulg. δήπουθεν. δήποτ' August. primus. δήποθεν Bavaricus. Et sic correxi. REISK. δήποτε Bekker. Idem: „δήποθεν F. Q." Formulae ὁπόθεν δήποθεν nihil legere memini similius quam πότε πώποτε, quod occurrit p. 609, 3. et 751, 12. SCHAEFER.

P. 925. v. 5. ἐγνωρισμένοι] ἐγνωσμένοι August. primus. Inter ἐγνωρισμένοι et ἐγνωσμένοι ambigo, quamquam hoc malim. Priori tamen favet p. 924, 28. REISK.

P. 925. v. 7. Ἀπολλοδώρῳ] Apollodorus erat item frater Lacriti et Artemonis. REISK. Conf. v. 18. SCHAEFER.

P. 925. v. 8. ὅπως] ὅπως ἂν August. primus, REISK. Bekkerus: „ὅπως ἂν S. r." Sic Dindorf. SCHAEFER.

P. 925. v. 8. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν] *ut essent navi atque industrii.* WOLF. Rectius Ind. Graecitat. p. 210. SCHAEFER.

P. 925. v. 8. ἐνεργοὶ] εὐεργοὶ (sic) August. primus (non ἔνεργοι, quod Fabricius retulit). REISK.

P. 925. v. 8. εἰδὼς] Repentinus hic transitus ad singularem numerum item est indicium τοῦ τῆς φράσεως ἀνειμένου. Similis a plurali ad singularem transitus recurrit p. 935, 11. ss. SCHAEFER.

P. 925. v. 10. οὐδ' ὁ Θρασυμήδης] *ne Thrasymedes quidem*, nedum ego. SCHAEFER.

P. 925. v. 12. αὐτοὺς ποιήσειν] ποιήσειν αὐτοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 925. v. 12. ὅσαπερ] ὅσα August. primus. REISK.

P. 925. v. 12. ὑπισχνοῦντο] Vulg. ὑπισχνεῖτο. ὑπισχνοῦντο August. primus. Correxi ὑπισχνοῦντο, scilicet Artemon et Apol-

margo Lutetianae. Correxi ὅ τι, ut p. 928, 16. legitur. Videtur ὅσον e varia lectione ἐς ὃ ἂν ἐδόκει natum esse. REISK.

P. 929. v. 8. ἐμέλλησαν] Vulg. ἐμέλησαν. ἐμέλλησαν margo Lutetianae, August. primus. Correxi ἐμέλλησαν, a verbo μέλλω, non a μέλει. *nunquam futurum fuit, neque ab ipsis sperandum, ut tot cados vini navigio imponerent, neque in mentem eius τὰ ipsis venit.* REISK. Conf. praefat. ad Anacreont. Tauchnitz. p. XIV.— ἐμέλλησαν h. l. Dindorf., non ἠμ. SCHAEFER.

P. 929. v. 10. λέγω ταῦτα] ταῦτα λέγω Bekker. SCHAEFER.

P. 929. v. 11. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 929. v. 15. ἀγόμενον ἐν τῷ πλοίῳ] Vulg. ἀγόμενον. Addit August. primus ἐν τῷ πλοίῳ. Addidi. REISK.

P. 929. v. 16. πλείω] πλείῳ Paulina. REISK.

P. 929. v. 17. μηδὲν] Recte μηδὲν, non οὐδὲν, ut in oratione obliqua. Sic etiam mox v. 23. p. 930, 23. 934, 20. Quanquam non fuit perpetua accuratior haec ratio. V. p. 934, 27. SCHAEFER.

P. 929. v. 18. Ἱππίας] Ἱππασίας August. primus, qui tamen circa finem orationis hunc item Hippiam appellat. REISK.

P. 929. v. 20. διοπτεύων τὴν ναῦν] ἐπισκοπῶν τὰ φορτία καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν τῇ νηΐ. WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Διοπτεύων. REISK. Videtur fuisse quem nos dicimus *Supercargo*. Aliter Ind. Graecitat. p. 166. SCHAEFER.

P. 929. v. 21. ἐκ Μένδης] πόλεως Θρᾴκης. WOLF.

P. 929. v. 23. ἐξεμαρτύρησεν] ἀκοὴν ἐμαρτύρησεν, ut alias dicit. WOLF. V. Anecd. Bekk. p. 188, 24. 248, 3. SCHAEFER.

P. 929. v. 23. Ἀρχάδης] Ἀχράδης Bavaricus. Ἀχράνδης August. primus. REISK. F. Ἀρχιάδης. Quod etiam Reiskio placuit. V. Ind. Histor. p. 551. SCHAEFER.

P. 929. v. 25. Ἱστιαιόθεν] Tuetur hanc lectionem Corsinus Fast. Attic. Dissert. 5. p. 215. sqq. Valesius ad Harpocrat. p. 98. vult Ἑστιαιόθεν. Mihi non liquet, neque amo nodos eiusmodi enodare. ἱσταιόθεν dat P. Manutius. REISK.

P. 929. v. 25. Ἱστιαιόθεν, Φιλτιάδης —] Locum hunc sic exhibet August. primus: ἱστιαιόθεν. εὐμαχιρος εὐβοΐου ἱστιαιόθεν. φιατάδης κτησίου ξυμπετεών. διονύσιος δημοκριτίδου. Fideliter exhibui literas omnes singulas, Fabricius minus. REISK.

P. 929. v. 26. ἐκ Ξυπετέων] Vulg. ἐξ ὑπαιτέων. Correxi ἐκ Ξυπετέων. REISK. Recte Ξυπεταιών Bekker., ut ipse Reiskius p. 935, 2. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 216. et Osannus ad Lycurg. p. 38. et 158. SCHAEFER.

P. 929. v. 27. δὴ] οὖν. REISK. Enotatum hoc, opinor, e Bavarico. Idem adscivit Bekker. SCHAEFER.

P. 930. v. 1. ἐνθέσθαι] Vulg. θέσθαι. ἐνθέσθαι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 930. v. 1. διεπράξαντο] Post h. v. addit August. primus καὶ ἤρξαντο. Idem dat margo Lutetianae. REISK. Sic Bekker. omittens v. 2. ἀρξάμενοι. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 930. v. 2. ἀρξάμενοι καὶ μὴ ποιεῖν] Vulg. ἀρξάμενοι μὴ ποιεῖν. Post παραβαίνειν [omisso ἀρξάμενοι] addit μὴ ποιεῖν margo Lutetianae, καὶ μὴ ποιεῖν August. primus. παραβαίνειν ἀρξάμενοι καὶ μὴ ποιεῖν Bavaricus. Copulam addidi. REISK.

P. 930. v. 3. ἐστιν ἐν τῇ συγγραφῇ] Sic lege. WOLF.

P. 930. v. 5. ὅτι οὐδὲ] ὅτι οὐκ August. primus. ὅτι abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 930. v. 6. ἐπιδανείσονται] Hinc locus superior explicari potest: οἱ τὸν ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου —. WOLF. Locus est p. 922, 3. SCHAEFER.

P. 930. v. 8. τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ γεγραμμένων] τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ συγγραφῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 930. v. 10. τινος νεανίσκου] Designatur Aratus Halicarnassensis. V. v. 20. REISK.

P. 930. v. 11. τε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 930. v. 12. οὐκ] ὡς August. primus. REISK. ὡς Bekker. Quod praestat. Conf. v. 10. SCHAEFER.

P. 930. v. 13. δανειζόμενοι] Post h. v. addit August. primus τοῖς ἡμετέροις. REISK.

P. 930. v. 13. ἐστὶ] ἐπὶ Aldina. REISK.

P. 930. v. 16. [τὰ]] Omittunt August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Articulum uncis inclusi. Qui si servatur, idem erit ac si dixisset τὰ τοῦ Ἀράτου χρήματα. REISK. Articulum iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 930. v. 17. αὐτοῦ τοῦ] Vulg. τοῦ. αὐτοῦ τοῦ August. primus, Bavaricus. Pronomen addidi. REISK.

P. 930. v. 21. ἕνδεκα *) μνᾶς ἀργυρίου] ἀργύριον ἕνδεκα μνᾶς August. primus. REISK.

P. 930. v. 21. ἀργυρίου] Additur hoc, ut significetur, non in mercibus, sed in praesentibus numis id creditum fuisse. REISK. Fuit solennis haec in syngraphis formula: nec quisquam de mercibus cogitaturus erat, etiamsi ἀργυρίου non additum esset. V. p. 925, 29. SCHAEFER.

P. 930. v. 21. ἐμπορίᾳ] Sic etiam Bavaricus, sed cum ε super ι, ut videatur librarius indicare voluisse variantem ἐμπορείᾳ. REISK. ἐμπορία h. l. dicitur de mercibus: quae significatio est rarior. Xenophon Vectig. III. 2. οἱ ἀργύριον ἐξάγοντες καλὴν ἐμπορίαν ἐξάγουσιν. Add. H. Stephani Thes. c. 7403. C. SCHAEFER.

---

*) Corr. vitium typographicum. SCHAEFER.

P. 932. v. 16. *Φωρῶν*] V. not. ad v. 13. SCHAEFER.

P. 932. v. 16. *ὁρμίσασθαι*] *ὁρμήσασθαι* August. primus. REISK.

P. 932. v. 16. *ᾗ*] Vulg. *εἰ*. *ᾗ* August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 932. v. 21. *ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ*] Locus in Piraeeo, inquit Suidas, in quo multi et cives et hospites conveniebant et sermones inter se conferebant: fortasse quod specimina mercium ibi exhiberentur. Idque addit Aristophanis Interpres Ἱππεῦσιν: *ἐκεῖ*, inquit, *οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν*. WOLF. V. Anecd. Bekk. p. 237, 20. et not. ad p. 1214, 18. SCHAEFER.

P. 932. v. 21. *τῷ ἡμετέρῳ*] Hinc discas etiam alibi talia δείγματα fuisse. Polybius V. 88. extr. *ἔστησαν ἀνδριάντας ἐν τῷ τῶν Ῥοδίων δείγματι*. Quod commemorat etiam Diodorus Sicul. XIX. 45., ubi v. Wesseling. SCHAEFER.

P. 932. v. 22. *ἐπιμελεῖσθαι*] *ἐπιμελεῖσθαι τούτων* August. primus. REISK.

P. 932. v. 23. *ἀπολάβοιμεν*] *ἀπολάβωμεν* August. primus. REISK.

P. 932. v. 25. *αὐτὰ*] *ταὐτὰ* August. primus. REISK.

P. 932. v. 26. *ἅμα*] [*ἄλλα*.] F. *καὶ τἄλλα ἐπεσκοποῦμεν, καὶ εἴ τι ἐξαιροῦνταί ποθεν ἐκ τοῦ πλοίου*. Et p. 933, 4. *οἷοί τε εἴησαν*. et v. 16. *μέλλειν αὐτοὺς ἄγειν*. Et p. 934, 20. *τῶν ἐκ τῆς Θευδοσίας τινὶ ἐν ἀγρῷ οἰκούντων*. *τὸ ἐν ἀγρῷ* videtur omissum. Alioqui et *τὸ οἰκούντων* abundabit. WOLF. Vulg. *ἄλλα*. *ἅμα* Bavaricus, August. primus. Et sic correxi. REISK. *ἅμ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 932. v. 26. *ἐπεσκοποῦμεν*] *ἐσκοποῦμεν* simplex August. primus. REISK.

P. 932. v. 27. *ἐκ πλοίου*] Immo *ἐκ τοῦ πλοίου*, quod etiam Wolfio placuit. Conf. not. ad p. 933, 15. SCHAEFER.

P. 932. v. 27. *πεντηκοστεύονται*] Citat hunc locum Harpocration v. *Πεντηκοστή*. REISK. V. Photius c. 301. et Anecd. Bekk. p. 297, 21. SCHAEFER.

P. 933. v. 1. *πεπεντηκοστευμένον*] Vulg. *πεντηκοστευόμενον*. *πεπεντηκοστευμένον* August. primus. Et sic correxi. REISK. *πεντηκοστευόμενον* suo in libro videtur habuisse Grammaticus Anecd. Bekk. l. c.: hunc enim Oratoris locum ab illo respici vix dubites. SCHAEFER.

P. 933. v. 1. *τῷ ὀνόματι*] Vulg. *τὸ ὀνόματι*. Correxi. REISK.

P. 933. v. 1. *τῷ τούτων*] Vulg. *τούτων*. *τῷ τούτων* August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 933. v. 3. *ἠνωχλοῦμεν*] *ἐνοχλοῦμεν* August. primus. REISK. Bekkerus: „*ἐνωχλοῦμεν* S. Q. *ἐνοχλοῦμεν* r." SCHAEFER.

P. 933. v. 4. Ἀρτέμωνος] ὁ Ἀρτέμωνος August. primus. REISK. Articulum addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 933. v. 4. τ' εἴησαν] Vulg. τε ἦσαν. εἴησαν August. primus. Et sic coniecit [ad p. 932, 26.] Wolfius quoque. Correxi τ' εἴησαν. REISK.

P. 933. v. 6. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 933. v. 7. μὲν] Post ἠγανακτοῦμεν addidi de meo μὲν. REISK.

P. 933. v. 8. τουτοισὶ] Vulg. τούτοις. τουτοισὶ August. primus. REISK.

P. 933. v. 8. ἔμελεν] ἔμελλεν Aldina. REISK.

P. 933. v. 11. τὸ πλοῖον] Non erat hoc navigium εἰκόσορος illa, cuius onus pignori oppositum fuerat ob triginta minas, quas Androcles crediderat: haec enim ad φώρων λιμένα (p. 932. l. 13.) appulsa esse videtur; et sequitur (p. 933. l. 20.): πρός τε γὰρ τὸ πλοῖον τὸ ναυαγῆσαν οὐδὲν ἦν αὐτοῖς συμβόλαιον, ἀλλ' ἦν ἕτερος ὁ δεδανεικὼς Ἀθήνηθεν ἐπὶ τῷ ναύλῳ τῷ εἰς τὸν Πόντον καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ· Ἀντίπατρος ὄνομα ἦν τῷ δεδανεικότι, Κιττιεὺς τὸ γένος. Legendum igitur τι πλοῖον. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 107. Ne audias. Naufragium ita factum erat, ut navigii τὸ σκάφος refici posset. Quanquam etiam Reiskius de duobus Hyblesii navigiis cogitavit. V. not. ad p. 934, 15. SCHAEFER.

P. 933. v. 12. ἐκ] ἐν Bavaricus. Sed paulo post idem recte dat ἐκ. REISK.

P. 933. v. 12. ἐκ Παντικαπαίου εἰς Θευδοσίαν] V. not. ad p. 467, 10. SCHAEFER.

P. 933. v. 15. τῷ πλοίῳ] Vulg. πλοίῳ. τῷ πλοίῳ August. primus. Articulum addidi. REISK.

P. 933. v. 16. ἀλλ' ἄττα] Vulg. ἄλλά τα. Correxi ἀλλ' ἄττα. REISK. ἅττα mutavi in ἄττα. SCHAEFER.

P. 933. v. 16. πάντα ἔφασαν] ἔφασαν πάντα Bekker. SCHAEFER.

P. 933. v. 17. αὐτοὶ] Vulg. αὐτά. αὐτοὺς mavult Wolfius [ad p. 932, 26.]. Dedi de meo αὐτοί, *ipsos*, fratres puta Lacriti. REISK. αὐτὰ Bekker. Latetne ἀπάγειν in αὐτὰ ἄγειν? V. p. 926, 11. 935, 20. Reiskii quidem scriptura, etsi Bekkero digna visa commemoratione, mihi non probatur. SCHAEFER.

P. 933. v. 20. τουτωνὶ] τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 933. v. 21. ὁ δεδανεικὼς] Hyblesio puta. V. p. 934, 8. Et nescio an nomen hoc hic sit addendum. REISK. Non est addendum. SCHAEFER.

P. 933. v. 22. ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ] Vulg. ἐπὶ τῷ πλοίῳ. ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 933. v. 23. *Κιττιεὺς*] *Κιτιεὺς* August. primus, Bavaricus. Et sic quoque p. 934, 8. REISK. *Κιτιεὺς* Bekker. SCHAEFER.

P. 933. v. 25. *τό, τε*] *τὸ δ'* August. primus. REISK.

P. 933. v. 26. *γεωργῷ*] Vulg. *γεωργίαν*. *γεωργῷ* Bavaricus, Aldina, Paulina, unde repetiit index Lambini. *τινὶ γεωργίαν* absunt ab August. primo. Correxi *γεωργῷ*. Poterat quoque *εἰς γεωργίαν* corrigi, *ad usum villaticum*. REISK.

P. 934. v. 1. *λέγουσι*] *λέγουσιν* Bekker. SCHAEFER.

P. 934. v. 1. *οὐδὲν γὰρ*] Subaudi *τούτων, ἃ προφασίζονται*. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 934. v. 1. *προσήκει*] *τῷ ἡμετέρῳ πράγματι*. REISK. Satis operose. Simplicius ad *οὐδὲν γὰρ προσήκει* subaudias *λέγειν*. SCHAEFER.

P. 934. v. 1. *λάβε*] *λέγε* Bavaricus. REISK. *λαβὲ* Bekker. SCHAEFER.

P. 934. v. 3. *τῆς ναυαγίας*] *τὴν ναυαγίαν* margo Lutetianae. F. voluit *τῶν ναυαγίων*. REISK.

P. 934. v. 4. *καὶ τὴν Ἱππίου*] Vulg. *τοῦ Ἱππίου*. *καὶ τὴν Ἱππίου* August. primus. Et sic correxi. Non enim est *Erasicles* filius Hippiae, sed duo producuntur testimonia, unum Erasiclis, alterum Hippiae. Illius testimonium incipit p. 934, 15., huius ibid. 21. V. p. 929, 18. REISK.

P. 934. v. 5. *κεράμια μόνα*] *μόνον κεράμια* Bekker. SCHAEFER.

P. 934. v. 5. *ἐν τῷ πλοίῳ*] Vulg. *τῷ πλοίῳ*. *ἐν τῷ πλοίῳ* August. primus. Praepositionem addidi. REISK.

P. 934. v. 6. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Vulg. *Μαρτυρία*. *μαρτυρίαι* Bavaricus. Et sic correxi. Sunt enim tria testimonia, Apollonidae, Erasiclis, Hippiae. REISK.

P. 934. v. 8. *Κιττιέα*] *Κιτιέα* Bekker. V. not. ad p. 933, 23. SCHAEFER.

P. 934. v. 13. *κενῇ*] *ἐκείνῃ* August. primus. REISK.

P. 934. v. 15. *κυβερνῶν*] Vulg. *κυβερνῶντι*. *κυβερνῶν* Bavaricus. Et sic correxi. Hyblesius enim erat nauclerus duas una agens naves in Pontum: Erasicles erat gubernator alterius navis viginti remorum (v. p. 926.), in qua merces Artemonis et Apollodori erant, quae navis salva e Ponto Athenas rediit. In altera Hyblesius ipse vehebatur cum mercibus tam alienis quam suis, in quas ei Antipater aes foenebre crediderat, et cum mercibus Apollonidae hic testantis. Haec navis in Ponto periit. Hae duae naves *συνέπλεον*, una iter agebant. REISK. Recte dedit *κυβερνῶν*. V. p. 929, 14. Cetera Reiskii non probo. V. not. ad p. 933, 11. SCHAEFER.

P. 934. v. 16. *ἡ ναῦς*] Absunt a Paulina. REISK.

P. 934. v. 18. *Ἀπολλοδώρου*] *Ἀπολλοδώρου*, Reisk. et Bek-

ker., etiam post δίκην subdistinguentes. Sed arcte iungenda Ἀπολλοδώρου αὐτοῦ. SCHAEFER.

P. 934. v. 20. οἶνον] τὸν οἶνον August. primus. REISK.

P. 934. v. 21. οἴνου] Vulg. οἰκούντων. Dedi οἴνου de meo. REISK. V. Wolf. ad p. 932, 26. SCHAEFER.

P. 934. v. 25. ἀγγεῖον] ἀγγείων Bavaricus. REISK.

P. 934. v. 26. ταρίχους] ταρίχου August. primus. REISK. Hoc Ionum est. V. Anecd. Bekk. p. 309, 14. SCHAEFER.

P. 934. v. 27. αἴγεια, δύο δέσμας] αἴγια δύο δὲ οὔσας (sic) August. primus. REISK.

P. 934. v. 27. δέσμας] δεσμὰς Bekker. Utroque modo scriptum nomen habet Hesychius T. I. c. 920. SCHAEFER.

P. 934. v. 27. τοῖς δ'] Vulg. τοῖς δ'. τοὺς δ' Bavaricus. REISK.

P. 934. v. 28. Δαμοτίμου] Vulg. Δαμοτίου. Δαμοτίμου August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. REISK. De forma huius nominis Dorica v. not. ad p. 1310, 6. SCHAEFER.

P. 934. v. 28. Ἱππίας] Vulg. Ἱππεύς. Ἱππίας August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 935. v. 1. Θυμαιτάδης] Videtur Θυμοιτάδης legendum esse. Thymoetas nomen graecum novi per οι, non Thymaetas per αι. REISK.

P. 935. v. 1. Ἱστιαιόθεν] Videtur Ἱστιαῖα δήμου nomen esse. Nihil huc pertinet Istiaeus Ion apud Darium non optima fide gratiosus: de quo vide Herodotum. WOLF. V. not. ad p. 929, 25. SCHAEFER.

P. 935. v. 2. Θριάσιος] Θριασιάσιος August. primus. REISK.

P. 935. v. 2. Φιλτιάδης] Φιατάδης August. primus. REISK.

P. 935. v. 2. Ξυπεταιών] Vulg. Ξυμπεταιών. Ξυπεπαιών August. primus. Ξυπετάίων Bavaricus. Palmerius Exercitatt. p. 639. corrigit ἐκ Ξυπετέων. Id quidem est usitatius. REISK. V. not. ad p. 929, 26. SCHAEFER.

P. 935. v. 3. τουτωνὶ ἐστιν] τούτων γ' ἐστὶ Bavaricus. REISK. τούτων ἐστίν Bekker. SCHAEFER.

P. 935. v. 5. τινας] τινα August. primus, et proinde quoque v. 6. εἰσάγοντα. REISK.

P. 935. v. 5. ἀκηκόατε] ἠκούσατε Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 935. v. 5. ἐκ τοῦ Πόντου οἶνον Ἀθήναζε] οἶνον Ἀθήναζε ἐκ τοῦ Πόντου Bekker. Magis placet noster ordo. Conf. v. 7. 10. SCHAEFER.

P. 935. v. 6. κατ' ἐμπορίαν] εἰς ἐμπορίαν Bavaricus. REISK. Herodotus III. 139. ἄλλοι τε συχνοὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπίκοντο Ἑλλήνων, οἱ μὲν — κατ' ἐμπορίην, κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 935. v. 6. πᾶν] πάντα Bavaricus. REISK.

P. 935. v. 7. οἶνος] ὁ οἶνος Bekker. SCHAEFER.

P. 935. v. 10. τινῶν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 935. v. 11. κατεχόμενοι — ἀπεκρίνατο] V. not. ad p. 925, 8. SCHAEFER.

P. 935. v. 13. Κυζικηνοὶ] κυζηκηνοὶ August. primus. κυζικυνοὶ P. Manutius. REISK.

P. 935. v. 15. ὁ ἀδελφὸς] Vulg. ἀδελφός. ὁ ἀδελφὸς August. primus. Articulum addidi. REISK. Recte ἁδελφὸς Dindorf. SCHAEFER.

P. 935. v. 16. αὐτοῦ] Recte αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 935. v. 20. ἀντιφορτισαμένους] ἀντιφορτιζομένους August. primus. REISK.

P. 935. v. 21. ὅτῳ] ὅπου August. primus. REISK.

P. 935. v. 21. βούλωνται] βούλονται Aldina, Paulina. REISK.

P. 935. v. 22. [ἡμεῖς]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos bene amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 935. v. 27. Ἐδάνεισαν — τῆς συγγραφῆς.] Usque ad p. 937, 7. tota haec formula abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. unaque p. 937, 8. 9. SCHAEFER.

P. 936. v. 7. ναυκληρεῖ] Vulg. ἐναυκλήρει. Correxi ναυκληρεῖ, ut p. 926, 8. legitur, ubi haec ipsa formula iam est recitata. REISK.

P. 936. v. 10. τὰ] τὰ secundum omittit Bavaricus. REISK. Supra p. 926, 11. omittit Augustanus. Perperam. V. not. ad p. 671, 20.: nam exemplis illic citatis hoc nostrum geminum et simillimum est. SCHAEFER.

P. 936. v. 10. Πόντου] Supra οἶνον. WOLF. οἴνου Bavaricus, index P. Manutii, index Lambini, forsitan hic ex illo, aut ambo e superiori exemplo p. 926, 11. REISK.

P. 936. v. 15. ἐκβάλωνται] βούλονται index P. Manutii. βούλωνται margo Lutetianae. REISK.

P. 936. v. 16. δ'] Abest a Bavarico. REISK.

P. 936. v. 23. παρὰ] Etiam in Bavarico est, sed cum κ super π et τ super ρ scriptis, ut sit κατὰ, ut est supra p. 926, 26. REISK.

P. 936. v. 27. δίκην] Vulg. δίκη. δίκην Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 936. v. 28. ἐσβάλωσι] ἐκβάλωσι Bavaricus. Supra tamen p. 927, 2. εἰσβάλωσι idem dedit. REISK.

P. 937. v. 1. τὴν ἐπὶ] Vulg. ἐπί. τὴν ἐπὶ Bavaricus. Articulum et hic addidi, ut supra. REISK.

P. 937. v. 1. *Κυνὶ*] *νηΐ* indices Aldi et Pauli, unde aut e superiori exemplo repetiit margo Lutetianae. REISK.

P. 937. v. 2. *σῦλα*] *σῦλαι* Bavaricus, Aldina. REISK. *σύλα* Reisk. SCHAEFER.

P. 937. v. 5. *ἐν ᾗ ἂν — τῶν ὑποκειμένων*] [*ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα σωτήρια ἔστω τῶν ὑποκειμένων.*] Supra p. 927, 7. *ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα, σωτηρία ἔστω τῶν ὑποκειμένων.* WOLF. V. not. ad p. 927, 8. SCHAEFER.

P. 937. v. 8. *Κηφισόδοτος*] *Κηφισόδωρος* Bavaricus, ut supra p. 927, 23. REISK.

P. 937. v. 10. *δανείζειν κελεύει*] Vulg. *δανείζειν*. Post h. v. addunt *κελεύει* August. primus et Bavaricus, quos secutus sum. Idem verbum addit margo Lutetianae pone *ἡ συγγραφή*. Aldina dat *δανείζει*, quod Weimaranus ad vulgatam corrigit. REISK.

P. 937. v. 10. *τούτους*] Bekkerus: „*τούτοις* S." Quae constructio rarior. SCHAEFER.

P. 937. v. 13. *παρέχειν*] Malis *παρασχεῖν*. SCHAEFER.

P. 937. v. 15. *γὰρ*] Bekkerus: „*γὰρ* om. F. Q." Si quis deleat, non reprehendam. Conf. p. 931, 6. s., ubi *γὰρ*, etsi repertum in optimo libro, Bekkerus recte repudiavit. SCHAEFER.

P. 937. v. 16. *προσφέρειν*] Vulg. *προφέρειν*. *προσφέρειν* margo Lutetianae. Et hoc dedi. REISK. Mireris h. l. Bekkeri silentium, qui et ipse *προσφέρειν*, tanquam omnibus in Codd. repertum, dedit. Sed *προφέρειν* vide ne omnium sit librorum: marginis enim Lutetianae, nisi ubi testes edit, fides est sublestissima, quippe referti commentis Lambinianis. Egoque idem unice tenendum censeo. Neutraliter intellige; ut sit i. q. *κυριώτερον εἶναι. προφέρειν πρὸς τὴν συγγραφὴν*, *auctoritate vincere syngrapham.* SCHAEFER.

P. 937. v. 18. *ἐμέλησε*] *ἔμελε* August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 937. v. 20. *αὐτῶν*] *ἑαυτῶν* Bavaricus. REISK.

P. 937. v. 21. *κακοῦργοι*] *πανοῦργοι* margo Lutetianae. REISK.

P. 937. v. 21. *μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα*] V. Libanius p. 923, 13. SCHAEFER.

P. 937. v. 23. *οὐδὲν*] Abest ab August. primo. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 937. v. 26. *ἂν*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 937. v. 26. *οὐ μέντοι γε*] Vulg. *οὐ μέντοι*. Addit August. primus *γε*. Addidi. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 937. v. 27. *ἀνθρώπους καταφρονοῦντας*] Post *ἀνθρώπους* addit margo Lutetianae *τῶν ἄλλων*. Aut legendum videtur *ἀνθρώπων καταφρονοῦντας*, *homines aliorum contemnentes*, su-

P. 939. v. 26. ἱκανὸν εἶναι] ἀρκεῖν. Mox corrig. χρήματα. SCHAEFER.

P. 939. v. 27. ὑμῶν] ἡμῶν Aldina. REISK.

P. 939. v. 27. πρoσόφλοντας] προσοφειλοῦντας August. primus. Sic ibi est, non προσοφειλοῦντας, quod tradidit Fabricius. REISK. προσοφλόντας Dindorf. Forlasse malis πρὸς ὀφλόντας. Sed v. p. 945, 22. 946, 11. 947, 12. 948, 7. SCHAEFER.

P. 939. v. 28. ἐκτίνωμεν;] Non videtur haec interrogatio, sed responsio ad antecedentem interrogationem. SCHAEFER.

P. 940. v. 1. ὑμετέρῳ] Vulg. ἡμετέρῳ. ὑμετέρῳ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 940. v. 5. πείθεις;] Neque hanc puto esse interrogationem, sed responsionem. SCHAEFER.

P. 940. v. 5. δίκην λαβεῖν] λαβεῖν δίκην Bekker. SCHAEFER.

P. 940. v. 6. περὶ] Vulg. παρά. περὶ August. primus, Bavaricus, Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. In Weimarano haec reperi a nova manu in margine scripta, quae non intelligo: „pr. περὶ em. ut hic.“ Correxi περὶ. REISK.

P. 940. v. 6. παρὰ ποίᾳ ἀρχῇ;] Observa distincta magistratuum munera. WOLF.

P. 940. v. 6. ἀρχῇ;] Signum interrogandi delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 940. v. 6. ἢ ἐν τίνι χρόνῳ] Miror haec addita. Num forte debentur interpretanti, qui gravi errore ἀρχὴ h. l. intelligeret de magistratu Eponymi? V. Valckenarius Diatr. Eurip. p. 135. extr. SCHAEFER.

P. 940. v. 10. κακούργους] πανούργους margo Lutetianae. REISK.

P. 940. v. 10. τοὺς ἐπὶ θανάτῳ] Subaudi δεθέντας. REISK. Immo εἰσαγομένους. SCHAEFER.

P. 940. v. 11. καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων] *et pupillorum et parentum*, eorum scilicet, qui a filiis, quos honeste educarunt et artem docuerunt, ad egestatem redacti non aluntur. ἔδει γὰρ τοῖς γονεῦσι καθ' Ἡσίοδον τὰ θρεπτήρια ἀποδοῦναι. Hoc videtur rectius, quam si, τῷ καὶ delcto, coniungas ὀρφανῶν τῶν γονέων [scrib. τοκέων], *eorum, qui parentibus orbati sunt*. WOLF. Ergone fuit, qui censeret καὶ omittendum esse aut qui omisisset? Et quinam is fuit? REISK. Ipse, opinor, Wolfius, sed post sua sponte abiiciens vanum commentum. SCHAEFER.

P. 940. v. 13. βασιλεῖ;] βασιλεῖ. Bekker. Recte. Est ὑποφορά, indice formulâ solenni νὴ Δία. SCHAEFER.

P. 940. v. 15. εἰσάξει;] εἰσάξει. Bekker. Recte. Continuandum enim τὸ τῶν ὑποφορῶν σχῆμα. SCHAEFER.

P. 940. v. 16. ὑπόλοιπόν ἐστιν] ἀντὶ τοῦ ὑπόλοιποί εἰσιν. Et v. 19. καὶ σὺ ἀδελφός. WOLF. Lambinus in Indice vult ὑπόλοιποί εἰσιν. Est quidem ea ratio planissima; malim tamen sic: οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστι —. Est haec species quaedam aposiopeseos: orator enim haec pronuncians vocem parumper sustinet. Tum subiicit brevem interrogationem: τί; Quidnam? Cui statim respondet ipse subiiciens: οἱ στρατηγοί. REISK. Vulgata bene habet. Recte interpretatur Wolfius. Millies enim Graeci scriptores verbi εἰμὶ syntacticam rationem aptant, non subiecto, sed praedicato. SCHAEFER.

P. 940. v. 16. στρατηγοί;] Rursus, ut oportebat, στρατηγοί. Bekker. V. not. ad v. 15. SCHAEFER.

P. 940. v. 17. [οὗτοι — δικαστήριον]] Haec absunt a Bavarico. Uncis inclusi. Videntur nata esse e variante insequentium lectione: οὗ τοι εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον. REISK. Uncos removit Bekker. Mihi videntur ab Oratore profecta sola ἀλλὰ τοὺς τριηράρχους καθιστᾶσιν οὗτοι, cetera nata e proximis. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 940. v. 18. εἰσάγουσιν] Vulg. ἂν εἰσάγουσιν. ἂν abest ab August. primo. In Bavarico erat scriptum quidem, sed quatuor punctis septum, quibus significatur delendum id esse. Delevi ut perperam iteratum e fine proximi vocabuli. εἰσάγωσιν margo Lutetianae. REISK. Bekkerus: „εἰσάγουσιν] εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον S." Hinc nata suspicor quatuor illa verba, de quibus modo scripsi. SCHAEFER.

P. 940. v. 19. σὺ] Vulg. σοι. σὺ August. primus, Bavaricus, index Aldinae et Paulinae, Weimaranus, index Lambini. Et id coniecit [ad v. 16.] Wolfius quoque. Correxi σύ. REISK.

P. 940. v. 19. ἑνὸς τῶν ἐμπόρων καὶ τοῦ λαβόντος] τοῦ ἐμπόρου τοῦ λαβόντος August. primus (sic, non ut retulit Fabricius). Eadem lectio est etiam in indice Aldinae. Non alienus sim ab hac lectione. Vulgata si servatur, malim καὶ post τοῦ collocari, ut sit ἑνὸς τῶν ἐμπόρων, τοῦ καὶ λαβόντος. REISK. Particulam cave transponas. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 985. S. SCHAEFER.

P. 940. v. 23. τούτων τῶν] τοιούτων Bavaricus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 940. v. 27. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Omissum nemo requirat. SCHAEFER.

P. 940. v. 28. ἂν] Abest ab August. primo. REISK. Post ἐσχάτους posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 941. v. 1. ἢ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 941. v. 1. ἡ πρὸς τούτους] Scilicet ἐμοὶ γραφεῖσα ἢ κειμένη. REISK. Bene ad sensum: modo ne putes phrasin esse ellipticam. SCHAEFER.

P. 941. v. 5. πῇ] ποι Bavaricus et August. primus.

ποι Bekker. πῃ, cuius eadem vis est, Iadi vindicat Osannus ad Lycurg. p. 44. Frustra. SCHAEFER.

P. 941. v. 5. σιτηγήσῃ] σιτηγήσει August. primus. Fortasse voluit σιτηγήσεις. REISK. Non puto. Obtinet solennis confusio diphthongorum ῃ et ει. SCHAEFER.

P. 941. v. 6. οἷαι — δειναί] τὰς ἐσχάτας τιμωρίας dicit Lycurgus p. 157. R. SCHAEFER.

P. 941. v. 7. αὐτὸν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 941. v. 8. μάθωσι] μάθωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 941. v. 10. ἐξεῖναι ἐκδοῦναι] Vulg. ἐξεῖναι. Post h. v. addunt ἐκδοῦναι August. primus, margo Lutetianae. Addidi. REISK. ἐξεῖναι δανεῖσαι index Lambini. SCHAEFER.

P. 941. v. 11. μηδενὶ, μηδὲ ὧν] Vulg. μηδενὶ, ὧν. Post μηδενὶ addit Bavaricus μηδέ. Addidi. *neque cuiquam, qui in istorum potestate sit*, ut servo, vel agenti in rebus, aut filio familias, aut pupillo. REISK. Wolfius: „ὧν οὗτοι κύριοί εἰσιν. Utrum οἱ Ἀθηναῖοι; an οἱ μέτοικοι; an ὧν χρημάτων;" Mirare aestum viri optimi in loco non obscuro. SCHAEFER.

P. 941. v. 12. εἰς ναῦν] F. δανεῖσαι ἢ ἐκδοῦναι εἰς ναῦν. WOLF. Vana nunc suspicio, inserto quod v. 10. deerat verbo ἐκδοῦναι. SCHAEFER.

P. 941. v. 13. καὶ τἄλλα — ἑκάστου αὐτῶν] Verba haec non videntur ipsa legis verba, sed oratoris brevitati studentis et longum indicem mercium in lege enumeratarum compendifacientis. Tum rursus pergit lex: ἐὰν δέ τις ἐκδῷ —. REISK. Ipsa legis verba esse non dubitabis, si memineris legem a scriba recitari. SCHAEFER.

P. 941. v. 13. τὰ γεγραμμένα] in syngrapha, ut opinor. SCHAEFER.

P. 941. v. 16. καθ' ἃ] καθὰ Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 941. v. 16. καθ' ἃ περὶ] καθάπερ Bavaricus. REISK.

P. 941. v. 16. καθ' ἃ περὶ — εἴρηται] Haec ex alia lege cognoscenda essent. WOLF.

P. 941. v. 17. κατὰ ταῦτα] Malim κατὰ ταὐτά. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 941. v. 18. ὃ] οὗ August. primus. REISK. V. not. ad p. 938, 17. SCHAEFER.

P. 941. v. 18. πῃ] ποι Bavaricus. Idem voluit August. primus quoque, tametsi vitiose sic dedit: ἀλλ' ὡς ἐκποιήσει ἀθήναζε. REISK. ποι Bekker., cuius liber optimus hoc quidem loco dat πηι. V. not. ad v. 5. SCHAEFER.

P. 941. v. 19. τούτων] Vulg. τούτου. τούτων August. primus. Dedi τούτων, tametsi nil refert. REISK.

P. 941. v. 21. ἀνθρώπων ἁπάντων] Vulg. ἀνθρώπων. Ad-

dunt ἁπάντων August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Addidi. REISK.

P. 941. v. 21. γεγραμμένον] γεγραμμένου. REISK. Librum, cuius haec est scriptura, indicare oblitus est. SCHAEFER.

P. 941. v. 23. Ἀθήνηθεν] ἀθήνησι August. primus. REISK.

P. 941. v. 27. δώσειν] δανείσειν August. primus. REISK.

P. 941. v. 27. πάνθ'] τὰ πάντα Bavaricus. REISK. ἅπανθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 942. v. 2. γενέσθαι ἐκεῖνον] ἐκεῖνον γενέσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 942. v. 2. οὑτωσὶ] Recte οὕτως Bekker. Nusquam enim productior adverbii forma sic usurpatur. SCHAEFER.

P. 942. v. 3. μετὰ] Vulg. κατά. μετὰ August. primus, Bavaricus, Aldina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 942. v. 4. δεδανεικότος] δεδανηκότος Paulina. REISK.

P. 942. v. 4. Φωρῶν] Vulg. φωρῶν. φώρων Bavaricus. REISK. φώρων Reisk. φωρῶν Bekker. V. not. ad p. 932, 13. SCHAEFER.

P. 942. v. 5. ὑμέτερον] Vulg. ἡμέτερον. ὑμέτερον August. primus. REISK.

P. 942. v. 8. ἐστὶν ὑπὸ τούτων] εἰσὶν ὑπὸ τούτου August. primus. REISK.

P. 942. v. 10. [ὅτι]] Uncis inclusi. REISK. Uncos recte amovit Bekker. Sed aliquid amplius faciendum est, ut constructio verborum nunc hians coalescat. Scribo: ὅπερ οὖν — τὰ χρήματα, σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, πῶς οὐκ κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 942. v. 11. χρήματα] Post h. v. deesse videtur πειράσομαι δεικνύναι vel simile quid. REISK. Cur igitur ὅτι uncis inclusit? Scilicet alio tempore in illud, alio in hoc incidit: quae quominus ut discordantia retractarentur obstitit immatura mors viri longiore vita dignissimi. SCHAEFER.

P. 942. v. 11. σκοπεῖτε] σκοπεῖσθε Bavaricus. REISK.

P. 942. v. 15. νὴ Δία φαίνηται ἀπεσταλκώς] Vulg. ἢ διαπεσταλκώς. ἀπεσταλκώς simplex dat August. primus. Placuit ex ingenio dare νὴ Δία φαίνηται ἀπεσταλκώς. *in Chium, per deum immortalem, deprehendatur ablegasse.* Illud νὴ Δία est admirantis cum indignatione atque miseratione. Bona, quae Athenas debebant mitti, Chium ablegantur: res indigna, res acerba! REISK. Vanissimus ingenii lusus, qualibus dici non potest quoties vir summus, sed ingenio luxurians, decipi se passus sit. ἢ διαπεσταλκὼς Bekker. Conf. Dindorfius praefat. p. XI. SCHAEFER.

P. 942. v. 15. ἀπεσταλκώς.] ἀπεσταλκώς; Reisk. Signum interrogandi habet etiam Bekker. SCHAEFER.

[illegible]

P. 942. v. 26. τοὺς κακοτεχνοῦντας] Vulg. τούς κ τεχνοῦντας. Particulam copulantem omittit August. prim levi. REISK.

P. 943. v. 2. πανουργοῦσι] κακουργοῦσι margo Lu REISK.

ANNOTATIONES

AD

ARGUMENTUM ORATIONIS PRO PHORMIONE.

P. 943. v. 8. ἀσπιδοπηγεῖον] ἀσπιδοπηγίον Bavaricus. Sed paulo post v. 12. idem facit cum vulgata. REISK. Melior forma quae habet diphthongum. De alterà gravis est error in H. Stephani Thes. c. 2366. D. SCHAEFER.

P. 943. v. 12. αὐτὰ] F. ταῦτα. WOLF.

P. 943. v. 18. γὰρ] δὲ. WOLF. Wolfius mavult δὲ. REISK. Iure mavult. SCHAEFER.

P. 943. v. 20. Δεινίας] νιδέας Bavaricus. REISK.

P. 943. v. 22. εἴληχε] εἴληχε, non εἴληφε. Nam hoc *sumere poenas*, illud *diem dicere* significat ac multum interest inter λαμβάνειν καὶ λαγχάνειν δίκην. WOLF. Vulg. εἴληφε. εἴληχε margo Lutetianae, forsitan e coniectura Wolfii, qui sic suasit. REISK.

P. 944. v. 1. ἀφορμὴν — ἐνθήκην.] V. Anecd. Bekk. p. 472, 6. SCHAEFER.

P. 944. v. 3. κελεύοντα — μηκέτι ἐξεῖναι δικάζεσθαι] κελεύοντα ἐξεῖναι parum placet: κωλύοντα — δικάζεσθαι mallem. Sed satis est sententiam intelligi. WOLF. Constat igitur Wolfium neque de vulgata lectione neque de sua coniectura multum laborasse. REISK. Vulgata cur Wolfio displicuerit, non intelligo. Ut enim ad κελεύοντα ἐξεῖναι fortasse offendas, quanquam apparet sic dici posse, quid tandem est in phrasi κελεύοντα μηκέτι ἐξεῖναι quod vel morosissimus reprehendat? SCHAEFER.

P. 944. v. 8. δεικνυομένης] δεικνυμένης Bavaricus. REISK.

ANNOTATIONES AD ORATIONEM PRO PHORMIONE.

P. 944. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ] Phormio hic diversus est illi, contra quem oratio pro Chrysippo p. 907. sqq. agebat. REISK. Haec oratio οὕτω διέθηκε τοὺς δικαστὰς, ὥστε φωνὴν μηδ' ἡντινοῦν ἐθέλειν ἀκούειν Ἀπολλοδώρου. V. Demosthen. Orat. in Stephan. I. p. 1103. l. 13. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 108. V. Ind. Histor. p. 592. coll. Wolfii notâ ad p. 948, 13. Sed conf. quae scripsi ad Titul. Orat. c. Conon. p. 1256. — ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΥΠΕΡ ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ Bekker. SCHAEFER.

P. 944. v. 1. Τὴν μὲν ἀπειρίαν — ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Citat Rufus p. 77. SCHAEFER.

P. 944. v. 1. ἀπειρίαν τοῦ λέγειν] Boissonadus ad Rufum: „Gal. et Cod. ἀπειρίαν τούτου λέγειν: quod mutavi ex editione Demosth." F. corrig. ἀπειρίαν τούτου τοῦ λέγειν. Quod si forte probes, cave componas cum illo, de quo scripsi ad p. 19, 5. Non magis enim componendum quam quae scrupulum etiamnunc urentem mihi benigne exemturus, sed non explens beneficium, nuperrime expromsit opum suarum largus dispensator Fritzschius Quaestionn. Luciann. p. 111. s. SCHAEFER.

P. 944. v. 2. αὐτοὶ] Omisit Rufus. SCHAEFER.

P. 944. v. 2. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ὦ δικασταί Rufus. SCHAEFER.

P. 944. v. 3. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. ἡμῖν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 944. v. 6. τὰ δίκαια] M. τὰ πεπραγμένα. ταῦτα δὲ πότερον δίκαια ἢ ἄδικα, τῶν δικαστῶν ἐστιν ἀποφαίνεσθαι, ἀλλὰ μὴ [corr. οὐ] τῶν ἀγωνιζομένων. Sed fortasse fiduciam causae hoc verbo prae se ferunt. WOLF. Non meminerat Wolfius, quae quis argumenta ad causam suam firmandam affert dici δίκαια. V. Ind. Graecitat. p. 160. SCHAEFER.

P. 944. v. 7. ταῦτα ψηφίσησθε] καταψηφίσησθε August. primus. Quod negat Wolfius sibi placere. REISK.

P. 944. v. 8. ἵν', ἐκ τῶν πραγμάτων] Vulg. ἵνα τῶν πραγμάτων. ἵν' ἐκ τῶν πραγμάτων August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 944. v. 10. οὑτοσὶ] Bekkerus: „οὑτοσὶν r." SCHAEFER.

P. 944. v. 11. γένοιτο] γένηται margo Lutetianae, August. primus. REISK. Recte γένηται. Bekker. SCHAEFER.

P. 945. v. 1. πεποιηκὼς] Sequitur in apodosi v. 6. ὅμως,

ὡς ὁρᾶτε, — συκοφαντεῖ, s. αὐτὸν ὁ Ἀπολλόδωρος. Unde aut ἀντίπτωσις est pro πεποιηκότος, εὖ πεποιηκότος, διαλύσαντος, παραδόντος, ἀφεθέντος, aut post τῶν ἐγκλημάτων addendum φανήσεται et nova periodus inchoanda: ὅμως, ὡς ὁρᾶτε, —. WOLF. πεποίηκε August. primus. Quo vulnus huius loci non sanatur. Paret aliquid deesse. οὑτοσὶ enim cum insequentibus redeunt ad Phormionem, verbum autem συκοφαντεῖ ad Apollodorum: quae sibi non constant. REISK. πεποίηκε verum videtur. Sic autem καὶ v. 2. delendum (conf. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 752.) et ante ὅμως v. 6. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 945. v. 6. οὐκέτι — ἐστι] τοῦτον οὐχ οἷόσ τ' ἐστι Bekker. SCHAEFER.

P. 945. v. 6. τοῦτον οἷός τέ ἐστι] τοῦτον, Phormionem. οἷός τέ ἐστι, Apollodorus, ad quem ipsum etiam ταύτου v. 11. redit. REISK. Immo τοῦτον de Apollodoro, οἷός τέ ἐστι de Phormione intelligendum. *postquam Phormio eo redactus est, ut vexationes Apollodori tolerare amplius non possit.* De repentina subiecti mutatione in verbo συκοφαντεῖ v. not. ad p. 721, 8. SCHAEFER.

P. 945. v. 7. αὐτῷ,] Hypostigmen recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 945. v. 10. ὡς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 945. v. 12. γνώσεσθε δ' ἅμα] Vulg. γνώσεσθε ἅμα. γνώσεσθε δ' ἅμα August. primus. Adversativam addidi. REISK. Iure omisit Bekker., simul deletâ interpunctione post v. δίκη. SCHAEFER.

P. 945. v. 13. ὑμῖν] Abest a Bavarico. ἡμῖν dat P. Manutius. REISK.

P. 945. v. 15. ἀσπιδοπηγεῖον] Vulg. ἀσπιδοπήγιον. ἀσπιδοπηγεῖον margo Lutetianae, margo Bavarici. REISK. V. not. ad p. 943, 8. SCHAEFER.

P. 945. v. 16. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 945. v. 18. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ] Verti *provocationem* Graecam analogiam secutus: neque video, cur non et haec metaphora, a re militari sumta, in iudiciis locum habeat. Sed si cui vel *sponsio* vel *stipulatio* magis arriserit, sciat tamen, Latinas voces Graecis nihilo magis per omnia respondere, quam illam. WOLF.

P. 945. v. 19. τὴν τράπεζαν τούτῳ] τούτῳ τὴν τράπεζαν Bekker. SCHAEFER.

P. 945. v. 20. καθ' ἑαυτὸν ὄντι] χωρὶς οἰκοῦντι καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττοντι. WOLF. Quippe antea fuerat οἰκέτης Πασίωνος. SCHAEFER.

P. 945. v. 26. ἔγγειος] [ἔγγυος.] *bona oppignorata.* Sed lego ἔγγειος, sicut ἔγγειοι τόκοι. τῇ ἐγγείῳ opponitur ἡ δεδανεισμένη καὶ ναυτικὴ εἰς ἔκδοσιν. WOLF. Vulg. ἔγγυος. ἔγγειος Bavaricus, August. primus, Weimaranus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Correxi ἔγγειος. REISK.

P. 945. v. 27. ταύτῃ] ταύτην August. primus. REISK.

P. 945. v. 27. δεδανεισμένον ἴδιον] τοῖς ἄλλοις ὑπὸ Πασίωνος. ἴδιον autem dicit, quia et alii suam pecuniam aliis mutuo dandam argentariis credebant. WOLF.

P. 946. v. 1. οὖν τοῖς πεντήκοντα ταλάντοις] Omittit August. primus. REISK.

P. 946. v. 2. ἕνδεκα τάλαντα ἐνεργὰ ἦν] Quid? Ergo reliqua 39 τὰ δεδανεισμένα ἀργὰ ἦν; Num sine usuris mutuavit? WOLF. Haudquaquam: nec verba hoc indicant. Improbandum etiam quod undecim haec talenta Wolfius illis quinquaginta ita adnumerat, ut de Pasionis peculio deducenda videantur. Quippe Pasio cum quinquaginta talentis, quae ipse possidebat, alia undecim apud se deposita feneratus erat: ut ἐν — τούτοις h. l. valeat i. q. πρὸς — τούτοις. V. not. ad Sophocl. Aiac. 674. Oedip. Col. 55. et Elmsleius ad Oedip. T. 27. Neque opus est ἐν mutari in σὺν, quod Heraldo placuit. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 12. SCHAEFER.

P. 946. v. 3. ὅδε] Phormio. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 108.

P. 946. v. 3. ταύτην] αὐτὴν August. primus. REISK.

P. 946. v. 5. μήπω] μήπω scripsit propter optativum ἔσοιτο. Si usus esset quo uti poterat indicativo ἔσται, legeremus scriptum οὔπω. SCHAEFER.

P. 946. v. 6. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 946. v. 6. ὑμῖν] ἡμῖν Bavaricus. REISK.

P. 946. v. 7. ἐπὶ γῇ] ἐπείγει August. primus, cui Wolfius suum *perperam* adscripsit. REISK.

P. 946. v. 8. χρήστην] Etymologicon: Χρήστης ὅ τε δανείσας καὶ ὁ δανεισάμενος ἢ ὀφειλέτης. Sic et Suidas et Hesychius. Quare nihil est, cur pro ὁ Πασίων ἐπὶ τράπεζαν [p. 945, 22.] legas ὁ Φορμίων. WOLF. Undecim haec talenta reddenda erant aliquando iis qui mensae concrediderant. Verens igitur Phormio, ne ab illis, quibus Pasio foenore ea occupasset, exigere ipse non posset, Pasionem ipsum undecim talentorum illorum debitorem habere maluit. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 108.

P. 946. v. 10. οἷς προϊέμενος ἦν] οἷς προεῖτο, τουτέστιν, ἐδεδανείκει τὰ χρήματα. WOLF. Malim προειμένος ἦν, pro προεῖτο. IDEM *in Farrag.* Malim προειμένος in praeterito. *quibus nummus credidisset.* REISK. Recte προειμένος Bekker. SCHAEFER.

P. 946. v. 11. τὰ ἕνδεκα] Vulg. ἕνδεκα. τὰ ἕνδεκα August. primus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. V. p. 945, 22. SCHAEFER.

P. 946. v. 14. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] Duobus in Codd. omissa uncis inclusit Bekker. Prorsus delevit Dindorf. V. Ind. Graecitat. p. 235. SCHAEFER.

P. 946. v. 15. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 946. v. 18. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.] Prius vocaculum abest a Bavarico: posterius ab August. primo. In Bavarico sic est: διαθήκη. πρόκλησις. μαρτυρία (in singulari). REISK. ΔΙΑΘΗΚΗ Bekker. ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ Dindorf. SCHAEFER.

P. 946. v. 20. ἐτετελευτήκει] ἐτελευτήκει Aldina. Sed correxit Weimaranus. REISK.

P. 946. v. 21. τὴν διαθήκην] Articulum omittunt Bavaricus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 946. v. 22. τὸν — παῖδα] Designat Pasiclem, quem Demosthenes alibi filium ipsius Phormionis appellat, furtivo concubitu cum hera, Pasionis uxore, procreatum. REISK. Immo fuit filius Pasionis, quem homo e concubina susceperat, post factus privignus Phormionis, cum hic feminam in matrimonium duxisset. V. Libanius p. 943, 2. et 6. SCHAEFER.

P. 946. v. 22. ἐπετρόπευσεν] Vulg. ἐπετρόπευεν. ἐπετρόπευσεν Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. Recte ἐπετρόπευεν Bekker. SCHAEFER.

P. 946. v. 23. ἀπὸ κοινῶν ὄντων τῶν χρημάτων] Vulg. ἀπὸ κοινῶν τῶν χρημάτων. Post κοινῶν addit August. primus ὄντων. Participium addidi. REISK.

P. 946. v. 26. ὅσα] ὅσ' Bekker. SCHAEFER.

P. 946. v. 27. τούτοις ἐξελόντας] S. τοῖς κοινοῖς χρήμασι. F. τούτων ἐξελόντας, χωρίσαντας, s. αὐτοὺς τοὺς ἐπιτρόπους, τουτέστιν, ἐξαιρεθέντων τῆς καταλελειμμένης οὐσίας τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρου δεδαπανημένων. WOLF. Erravit corruptâ falsus scripturâ, de qua v. not. sequ. τούτοις referendum ad antecedens ὅσα. Regitur autem hic dativus a sequente τὰς ἀντιμοιρίας. SCHAEFER.

P. 946. v. 27. τὰς ἀντιμοιρίας] [ἀντιμοιρεῖ.] In hac voce me et omnia Lexica et Eustathii index destituunt. Sed videtur non esse verbum ἀντιμοιρεῖν, ut ἰσομοιρεῖν καὶ μεμψιμοιρεῖν, sed adverbium ὀξυτονούμενον ἀντιμοιρεί, τουτέστιν, κατ' ἰσομοιρίαν, μοῖραν ἀντὶ μοίρας. Qui habet aliquid certius, candide impertiat. WOLF. Vulg. ἀντιμοιρεῖ. τὰς ἀντιμοιρίας margo Lutetianae, August. primus. ἀντιμοιρῇ Weimaranus e secundo cum interpretatione *ad dispertiendum*. Correxi τὰς ἀντιμοιρίας. Appellant Graeci ἀντιμοιρίας partes haereditatis pares valore aliis contra positis partibus. Sententia itaque est: si oporteret ipsos, tutores Pasiclis [et Apollodori], seponere detractas toti haereditati totidem partes aequales aliis totidem partibus, quas Apollodorus sibi arrogaret atque postularet, eoque facto tum demum haereditatem partiri, nil fore reliquum. REISK.

P. 947. v. 1. ἔσται περιὸν] ἀντὶ τοῦ περιέσται. WOLF.

P. 947. v. 2. ἐμισθώσατο] ἐμεμίσθωτο margo Lutetianae, August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 947. v. 6. *μισθώσεως*] Subaudi *ἔγκλημα* aut *ἕνεκα*. Malim *τῆς μισθώσεως*. REISK. Ego non item. Tales enim genitivi, ut *αἰκίας, ἀφορμῆς, βλάβης, ὕβρεως*, sine articulo poni solent. Nec quidquam subaudiendum. SCHAEFER.

P. 947. v. 7. *ἐπιγενομένας*] Vulg. *ἐπιγιγνομένας*. *ἐπιγενομένας* August. primus. Et sic correxi. *locaria posteriora*. REISK.

P. 947. v. 10. [*τοῦτον τὸν τρόπον*]] Absunt ab August. primo, Bavarico. Uncis inclusi haec verba. REISK. Prorsus delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 947. v. 10. *δοκιμασθέντος Πασικλέους*] *Πασικλῆς ἀνὴρ γεγονὼς* p. 950, 15. V. p. 814, 20. SCHAEFER.

P. 947. v. 11. *ἀφήκατε*] Alloquitur Apollodorum et eius advocatos, ut Diniam socerum et alios. Aut potest ad fratres referri. *tu, Apollodore, et frater tuus, Pasicles*. REISK.

P. 947. v. 12. *προσώφειλεν*] Scilicet *ὅδε*, hic Phormio. REISK.

P. 947. v. 13. *οὗτος*] Apollodorus. REISK.

P. 947. v. 15. *ἀφῆκαν*] S. *ὅ τε Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς τὸν Φορμίωνα*. WOLF. Apollodorus et Pasicles. REISK.

P. 947. v. 16. *ἁπάντων*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 947. v. 16. *λάβε*] *λαβὲ* Bekker. SCHAEFER.

P. 947. v. 16. *ταυτηνὶ*] *ταύτην* Bavaricus. REISK.

P. 947. v. 18. *ἀφεῖσαν*] *ἀντὶ τοῦ ἀφίεσαν ἢ ἀφείκεισαν, κατὰ μετάθεσιν ἢ συγκοπήν. ἀόρ. ά.* [*β'*.] esset *ἄφεσαν*, ut *ἔθεσαν*. WOLF. F. *ἀφείκεισαν*. IDEM *in Farrag*. *ἀφεῖσαν* et ipsum est aoristi secundi. SCHAEFER.

P. 947. v. 22. *ἰδία*] Vulg. *ἰδίᾳ*. Correxi *ἰδία* in nominativo. REISK.

P. 947. v. 22. *τῇ τραπέζῃ*] Vulg. *τραπέζῃ*. *τῇ τραπέζῃ* August. primus, Aldina, Paulina. REISK.

P. 947. v. 23. *ἢ ἐκείνην*] *ἢ 'κείνην* Dindorf., cuius v. praefat. p. IV. et not. ad Isocrat. Panegyr. p. 6. SCHAEFER.

P. 947. v. 25. *τάλαντον*] [*διτάλαντον*.] Sic Felicianus. F. *δὴ τάλαντον*. Nam *διτάλαντον* si fuisset *τὸ ἀσπιδοπηγεῖον*, id est 120 minarum reditum attulisset, haud stulte sapuisset Apollodorus. WOLF. *διτάλαντόν* margo Lutetianae e Felic. aut Paul. REISK.

P. 947. v. 26. *ἡ δὲ*] *ἧδε δ'* August. primus. REISK.

P. 947. v. 26. *ἥδιον*] [*ἴδιον*.] F. *ἥδιον*. Nam et *τράπεζα* et *ἀσπιδοπηγεῖον* fuerunt *ἴδια κτήματα*. Sed *ἡ τράπεζα ἡδίων διά τε τὴν πρόσοδον καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα*: de quo vide Trapeziticum Isocratis nostri. WOLF. Vulg. *ἴδιον*. *ἡδεῖον* August. primus. Correxi *ἥδιον*, quod Simon Fabricius seu H. Wolfius e lectione Augustani feliciter eruit. Subauditur *ἦν* aut *εἵλετο*. *neque τὸ κτῆμα, pecu-*

lium, (sic appellat officinam scutariam,) *erat gratius, acceptius, quam mensa usuraria.* Aut: *neque optasset libentius officinam, quam mensam.* Mensa foeneratoria non erat κτῆμα, quia, quicquid κτῆμα est, id iuris nostri est. Sed alienae pecuniae, quae a mensa foeneratoria exercentur, iuris nostri non sunt, sed credentium: ergo neque κτῆμα. Sapienter itaque malebat Apollodorus officinam, quam mensam, quia cum illa, non cum hac, ei licebat pro arbitrio agere et quia mensa multis casibus adversis est obnoxia. REISK. Repetendum ἦν, quod antecessit v. 25. SCHAEFER.

P. 947. v. 26. προσῆν] Index Lambini dat μὴ προσῆν. εἰ προσῆν bene habet: infeliciter enim ille εἰ μὴ προσῆν. Sic enim evertit totam sententiam et contraria cogit auctorem sibi loqui et cum re haud consistentia. REISK. Ut Gallus μὴ inserendum censeret, videtur eum movisse vitiosum illud ἴδιον, quodque εἰ προσῆν — ἴδια continuaret proxime antecedentibus. Haec autem non sunt iungenda, sed εἰ προσῆν — ἴδια est iteratio superioris commatis, εἰ ἦν — τῇ τραπέζῃ. Itaque hanc periodum rectius sic interpungas: καίτοι, εἰ ἦν — τῇ τραπέζῃ, τί δή — ἢ ἐκείνην, (οὔτε γὰρ — τὸ κτῆμα ἥδιον,) εἰ προσῆν — ἴδια; SCHAEFER.

P. 947. v. 27. ἴδια] ἰδίᾳ August. primus. REISK.

P. 947. v. 27. οὐ] οὐχὶ August. primus. REISK.

P. 947. v. 27. σωφρόνων] Vulg. σωφρόνως. σωφρονῶν August. primus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 948. v. 1. οὑτοσί] Abest ab August. primo. REISK.

P. 948. v. 2. ἐργασία] Post h. v. videtur οὐ deesse. *mensa autem foeneratoria non est res a periculis libera, quippe quae accessiones habeat discriminosas.* Aut deest ἐπικίνδυνος. REISK. Non vidit plenam orationem esse: ἡ δ' ἐργασία ἐστὶ προσόδους ἔχουσα —. h. e. προσόδους ἔχει —. SCHAEFER.

P. 948. v. 3. ἐπιδεικνύναι] Vulg. ἀποδεικνύναι. ἐπιδεικνύναι August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 948. v. 5. τοῦ τοῦτον] Vulg. τοῦτον. τοῦ τοῦτον Bavaricus. Idemque voluit August. primus, licet vitiose dederit τοῦτον τόν. Addidi τοῦ. REISK.

P. 948. v. 5. Φορμίωνι] ἀφορμὴν Bekker. F. ἀφορμὴν Φορμίωνι. SCHAEFER.

P. 948. v. 6. μὲν — ἐστι] μέν ἐστιν ἁπάντων τεκμήριον Bekker. SCHAEFER.

P. 948. v. 6. ἀφορμὴν] *banking stock.* SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 108.

P. 948. v. 7. τουτονὶ] Vulg. τοῦτον. τουτονὶ August. primus. REISK. Phormionem. SEAGER. *l. c.*

P. 948. v. 10. τοῦτον] Apollodorum, Pasionis filium. SEAGER. *l. c.*

P. 948. v. 11. ὅτι μισθῶν κ. τ. λ.] De Apollodori fratre Pasicle, Phormionis advocato (ac filio potius), hoc intelligo. Huic enim ἡ τράπεζα in herciscunda familia obvenerat. Deinde coniungit Apollodorum et Pasiclem verbis: ἐμίσθωσαν, παρέδωκαν, ἀφεῖσαν, εὖ πεπονθότες, ἐδικάζοντο. WOLF. Non potest hoc nisi de Apollodoro intelligi. Qui autem factum sit, ut quod initio solius Pasiclis fuerat eius elocandi ius postea etiam ad Apollodorum pertineret, quis hodie pro certo dicat? Conf. not. ad προσῆκεν ἐκείνοις v. 13. et Wolfii not. ad v. 24. SCHAEFER.

P. 948. v. 11. ὕστερον ταῦτα] Vulg. ταυτὰ ταῦτα. ὕστερον ταῦτα August. primus. Et sic dedi. REISK. ὕστερον ταὐτὰ ταῦτα Bekker. ὕστερον habet etiam margo Lutetianae, sed ut inserendum ante φανήσεται. SCHAEFER.

P. 948. v. 12. οὐ φανήσεται — ἀφορμήν] Vulg. φανήσεται προσμεμισθωκὼς, οὐκ ἰδίαν ἀφορμήν. οὐ φανήσεται August. primus, qui contra proximum οὐκ hoc ipso versu omittit. οὐκ etiam abest a Bavarico et Aldina. Sed huic addidit Weimaranus. Correxi οὐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. REISK. Legendum forsitan: τρίτον δ', ὅτι μισθῶν ἑτέροις ταυτὰ ταῦτα τοῦ ἴσου ἀργυρίου φανήσεται, οὐ προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. Tertium argumentum: mensam aliis postea tantidem locavit, nulla pecunia, nullo fundo (*banking stock*) de suo addito, quum, si aliquid intervertisset Phormio, eandem pensionem, nisi mensam supplevisset, nequaquam consecutus fuisset. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 108. Non placet. Sic enim quae primaria est notio fit secundaria. SCHAEFER.

P. 948. v. 13. ἀπεστερεῖτο] Vulg. ἀποστεροῖτο. ἀπεστερεῖτο margo Lutetianae, August. primus. Et sic correxi. Subaudi ταύτην. Si Apollodorus a Phormione spoliatus esset eo capite pecuniarum, quam ipsi pater reliquisset, necesse esset existimare, Apollodorum tantundem de suo unde unde expedivisse, quod novis conductoribus elocaret. Sed hoc factum non esse constat. Ergo Pasio proprios numos in mensa nullos habuit. REISK. Bekkerus: „ἀπεστέροιτο S." F. ἀπεστέρητο. SCHAEFER.

P. 948. v. 13. αὐτὸν] Utrum? Apollodorum? Cui? Phormioni. At, qui iam debebat ἀφορμὴν, ei alia conquirenda et danda erat? Sunt haec praestigiarum similia, si mendum abest: aut ego, quid hoc rei sit, non assequor. Ac fortasse Demosthenes Phormionem non ita armare voluit, ut ab Apollodoro vulnerari non posset. Nam ex eadem officina pugiones adversariis porrexisse traditur, quibus sese mutuo conficerent. Ac Apollodori actio in Phormionem non exstat. Ea vero, quae in Stephanum testem inscribitur, est huius παραγραφῆς refutatio. WOLF. Nihil hic esse praestigiarum ipse, opinor, vidisset Wolfius, si post προσῆκεν additum legisset ἐκείνοις, scilicet τοῖς μισθουμένοις. SCHAEFER.

P. 948. v. 13. προσῆκεν ἐκείνοις] Vulg. προσῆκεν. Addit

August. primus ἐκείνοις. Addidi. In hoc loco male id me habet, quod Apollodorus dicatur mensam pro eadem mercede Euphraeo caeterisque sociis eius elocasse, qua Phormio eam tenuisset: cui contradicit p. 956, 5. REISK. Non contradicit. Hoc enim loco dicitur de mercede mensae, illo altero de mercedis portione quae Apollodoro obvenit. SCHAEFER.

P. 948. v. 18. [ἀπὸ]] Omittit August. primus. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 948. v. 20. ἐμισθώσαντο] [ἐμισθώσατο.] F. ἐμισθώσαντο. S. ὁ Ξένων καὶ Εὐφραῖος καὶ Εὔφρων [καὶ Καλλίστρατος]. WOLF. Vulg. ἐμισθώσατο. ἐμισθώσαντο August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 948. v. 20. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 948. v. 20. καὶ ὡς — εἵλετο] Vellem Codex omitteret: sunt enim ab hoc loco aliena. SCHAEFER.

P. 948. v. 22. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.] Malim Μαρτυρίαι. Nam sunt duo de duabus rebus diversis testimonia. REISK.

P. 948. v. 23. μὲν τοίνυν] μέντοι August. primus. REISK.

P. 948. v. 24. ἐμίσθωσαν] S. ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς: quasi aut haereditate indivisa aut societate coita. WOLF. Apollodorus et amici eius vel potius frater Pasicles. REISK.

P. 948. v. 25. καὶ ἐλευθέρους τ' ἀφῆκαν] [καὶ ἐλευθέρους ἀφεῖσαν.] Utrum Xenon et reliqui servi fuerunt Pasionis? an τὸ ἐλευθέρους ἀφεῖναι ἀντὶ τοῦ ἀπολῦσαι ponitur? WOLF. Posterius verum. In Reiskiana Wolfii haec annotatio falso relata erat ad p. 954. SCHAEFER.

P. 948. v. 25. τ'] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 948. v. 25. ἀφῆκαν] Vulg. ἀφεῖσαν. ἀφεῖκαν margo Lutetianae. Wolfius in Farragine: „F. ἀφῆκαν." REISK. ἀφεῖσαν Bekker. SCHAEFER.

P. 948. v. 25. μεγάλα εὖ πεπονθότες] μεγάλα εὖ παθόντες p. 493, 7. V. Apparat. T. III. p. 138. SCHAEFER.

P. 948. v. 25. πεπονθότες] Vulg. πεπονθότας. πεπονθότες August. primus, Paulina, unde margo Lutetianae repetiit. Et sic correxi. REISK.

P. 948. v. 27. ᾗ πάντ' — ταῦτα] ᾗ πάντα ταῦτ' ἀκριβῶς εἰδυῖα Bekker. SCHAEFER.

P. 948. v. 28. πώποτε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 948. v. 28. Ἀπολλόδωρος] Abest a Bavarici texto, sed est in margine pro varia lectione. REISK.

P. 949. v. 6. τῷ — πατρὶ] Diniae, socero Apollodori. REISK.

P. 949. v. 6. τῷ συγκηδεστῇ] Niciae, qui alteram Diniae filiam in matrimonio habebat. V. v. 22. REISK.

P. 949. v. 8. τρισχιλίας] Post h. v. addunt δραχμὰς August. primus et margo Lutetianae. REISK.

P. 949. v. 8. τὸ προσὸν] τοὺς τόκους τοὺς προσγενομένους. Verti: *et reliqua.* In margine notavi: *id quod interest*, vel, *cum accessione.* quod postremum caeteris praefero. Apparet enim 3000 drachmarum accessionem ex usuris fuisse 2000. WOLF. Multum erravit nec de usuris h. l. cogitandum est. 2000 drachmas mulier nepotibus legaverat: 3000 Phormio, ut arbitris morigeraretur, Apollodoro donavit. Itaque Apollodorus 5000 accepit. τὸ προσὸν significat τὸν χιτωνίσκον καὶ τὴν θεράπαιναν. SCHAEFER.

P. 949. v. 10. ἐχθρὸν] Post h. v. addit August. primus αὐτόν. Amplector. Sed deest adhuc aliud quid. Videtur orator dedisse ἐχθρὸν αὐτὸν ἑαυτῷ ἀναγκάζειν εἶναι. *quam eum cogere, ut sibi sit inimicus.* REISK. Nihil deest. SCHAEFER.

P. 949. v. 11. τῶν ἐγκλημάτων τὸ δεύτερον, εἰς —] Vulg. τῶν ἐγκλημάτων, τὸ δεύτερον εἰς —. Deleo comma post ἐγκλημάτων et pono post τὸ δεύτερον. *cum eum secundo absolvisset* vel *iterum, denuo absolvisset.* Secundus hic Apollodori cum Phormione reditus in gratiam (nam de primo p. 948. ult. commemoraverat) aggeratur a loci, ubi conciliatus ille fuit, sanctimonia periurio violata: nam in aede Minervae in arce Apollodorus Phormionem absolvit. REISK.

P. 949. v. 13. ἐγκλήματα] Post h. v. aut in hac regione videtur συλλέξας deesse, tametsi haud ignorem posse huc quoque revocari συμπλάσας. REISK. Revocari non tantum potest, sed etiam debet. SCHAEFER.

P. 949. v. 15. τοῦ πρὸ τούτου] τοῦ χρόνου τοῦ πρὸ τούτου Bekker. Quomodo editiones ante Reiskium omnes. Nec Reiskio volente, sed errante typotheta mutatum est. SCHAEFER.

P. 949. v. 15. (τοῦτο — ἁπάντων,) ἃ — ᾐτιάσατο] F. καὶ (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μέγιστον ἁπάντων) ἃ οὐδὲ πώποτε ᾐτιάσατο. WOLF. Non opus. SCHAEFER.

P. 949. v. 16. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 949. v. 18. ἀφίει] Bekkerus: „ἀφίει F.“ ἠφίει Dindorf. V. not. ad p. 952, 1. SCHAEFER.

P. 950. v. 2. δίκαιον] Sic lego. Nisi malis οὐδένα ἔχοντα δίκαια εἰπεῖν. WOLF. Vulg. δίκαια. δίκαιον August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 950. v. 2. ἅπερ] ἅνπερ August. primus. REISK.

P. 950. v. 3. ἐτόλμα] ἐτόλμησε August. primus. REISK. V. p. 955, 1. SCHAEFER.

P. 950. v. 5. τίνα] Vulg. τινά. τίνα August. primus, Aldina, index Lambini aliique libri. Correxi τίνα, pro ὅντινα. REISK.

P. 950. v. 13. γραμμάτων] Post h. v. addit margo Lutetianae ὧν λέγεις. REISK.

P. 950. v. 15. Πασικλῆς] Vulg. ὁ Πασικλῆς. Articulum omittunt Bavaricus, Aldina, Paulina. Delevi. REISK.

P. 950. v. 17. τούτῳ—τούτου] Redeunt ad Pasiclem. REISK. Immo ad Apollodorum. SCHAEFER.

P. 950. v. 18. ἠλέγχθη] ἐλεγχθῇ August. primus. REISK. Praestat vulgata. V. not. ad p. 47, 18. 716, 3. 1180, 15., ubi similes librariorum hoc syntaxis idioma ignorantium lapsus videmus, Add. p. 1273, 10. SCHAEFER.

P. 950. v. 23. γράμμασι] γράμμασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 950. v. 25. ἐλάγχανες] ἐλάγχανεν August. primus. REISK.

P. 950. v. 28. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 951. v. 2. ἀπειληφέναι] ἀπηληφέναι Aldina. REISK.

P. 951. v. 3. δή] Vulg. δεῖ. δὴ Bavaricus, Paulina, Weimaranus. Et sic correxi. REISK.

P. 951. v. 4. οὗτοι] αὐτοὶ August. primus, margo Lutetianae. REISK. Perperam. Casus recti enim pronominis αὐτὸς non ponuntur nisi cum tono: ut, quoties in libris ἄτονοι leguntur, toties cogitandum sit de errore scribarum. SCHAEFER.

P. 951. v. 5. μεγάλων καὶ πολλῶν] V. Dindorfius praefat. p. IX. μεγάλων praeponi decuit propter sequens μέγιστον item praepositum. SCHAEFER.

P. 951. v. 6. οὐκ ἀδικοῦντα] οὐδ' ἀδικοῦντα Bavaricus. Forte voluit οὐδὲν ἀδικοῦντα. REISK.

P. 951. v. 6. τουτονὶ] Scilicet Apollodorum. Idem est ac si dixisset ὅτι Φορμίων οὐδὲν ἀδικεῖ Ἀπολλόδωρον τουτονί. REISK. Ego vero iungenda puto Φορμίωνα τουτονί. Sic statim legimus Ἀπολλοδώρου τουτουΐ. SCHAEFER.

P. 951. v. 8. τὸν μὲν — καταλειφθέντα] Τὸ ἑξῆς est: τὸν μὲν καταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς παῖδα. SCHAEFER.

P. 951. v. 11. σὲ δὲ] F. σὲ δ' ἠδίκησεν. et v. 12. καὶ ὑπὲρ σαυτοῦ, ἢ ἑαυτοῦ. WOLF. Post σὲ δὲ addit Wolfius ἠδίκησεν, explicandi causa, credo, magis quam emendandi. Subaudi a communi ἠδίκει. REISK. Vere. Wolfium emendandi causa addidisse ἠδίκησεν non dubitabis. SCHAEFER.

P. 951. v. 13. αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ. σαυτοῦ August. primus, Bavaricus. Et sic coniecit [ad v. 11.] quoque Wolfius. REISK. σαυτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 951. v. 13. ἐλάμβανες] Abest a Bavarico. REISK.

P. 951. v. 13. εἴ τι ἠδικοῦ] ἤ τι ἠδίκου Bavaricus. REISK.

P. 951. v. 16. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 951. v. 18. Ἃ τοίνυν — περὶ αὐτοῦ] [ἃ τοίνυν αὐτοῦ.]

ἃ τοίνυν τοῦ, vel αὖ τοῦ μὴ, διαιρέτως. WOLF. Vulg. Ἃ τοίνυν περὶ τοῦ μὴ —. Ἃ τοίνυν ἤδη καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ — August. primus. Etiam περὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ in Bavarico est. Correxi Ἃ τοίνυν ἤδη καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ —. REISK. καὶ omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 951. v. 20. μὲν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 951. v. 20. διαλογισμοῦ] V. Ind. Graecitat. p. 144. SCHAEFER.

P. 951. v. 21. ἀφέσεως — τῆς μισθώσεως] Τὸ ἑξῆς est: ἀφέσεως τῆς μισθώσεως τῆς τραπέζης καὶ τοῦ ἀσπιδοπηγείου. V. p. 952, 1. SCHAEFER.

P. 951. v. 22. ἀφέσεως πάντων] πάντων ἀφέσεως Bekker. SCHAEFER.

P. 951. v. 26. μὴ — τὴν δίκην] μὴ εἶναι τὴν δίκην εἰσαγώγιμον Bekker. SCHAEFER.

P. 951. v. 27. εἴδῆθ'] Bekkerus: „ἴδητε S." Recepit Dindorf. Mihi nostrum placet. SCHAEFER.

P. 952. v. 1. ὅτ'] ὅτι August. primus. REISK.

P. 952. v. 1. ἠφίει] ἀφίει August. primus. REISK. ἀφίει Bekker. ἠφίει Dindorf. V. not. ad p. 949, 18. SCHAEFER.

P. 952. v. 2. Φορμίωνα] Abest ab August. primo. REISK.

P. 952. v. 2. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 952. v. 2. δὴ] Abest ab August. primo, Bavarico, Aldina, Paulina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 952. v. 4. ΝΟΜΟΣ.] νόμοι Bavaricus. REISK.

P. 952. v. 6. ὧν μὴ εἶναι δεῖ δίκας] [ὧν μὴ εἶναι δίκας.] S. χρὴ, vel ἀντὶ τοῦ ὧν μή εἰσι δίκαι. WOLF. Vulg. καὶ ὧν ἂν γένηται δίκη, τούτων μὴ εἶναι δίκας. ὧν μὴ εἶναι δίκας August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Amputatis inutilibus sic dedi: ὧν μὴ εἶναι δεῖ δίκας. In quo secutus sum Codd., nisi quod δεῖ de meo admensus sum: quod idem versu 15. quoque feci. Sententia haec est: Auditis verba legis et alias conditiones indicantis, sub quibus iure experiri haud licet, et inter illas haec quoque excipientis, ὅσα τις ἀφῆκεν ἢ ἀπήλλαξεν, quoties quis alterum absolvit seu ius omne sibi competens in eum agendi ipsi remisit et sibi cum eo nil commune affirmavit esse. REISK. ὧν μὴ εἶναι δίκας Bekker. Bene: nec fuit quidquam causae, cur Reiskius δεῖ infarciret. τοῦ νόμου — λέγοντος, ἐφ' οἷς ἐξεῖναι κτεῖναι p. 637, 9. s., ad q. l. v. not. Quae Parisiensis editio addita habet interpreti debentur. Conf. v. 7. Nisi forte Lambini est interpolatio. Conf. not. ad v. 15. Pervellem igitur Matthiae, vir egregius, de Reiskio lenius iudicasset Miscell. Philol. T. I. p. 268. SCHAEFER.

P. 952. v. 7. ἂν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 952. v. 8. πολὺ — δικαιότερον] V. not. ad p. 318, 7. SCHAEFER.

P. 952. v. 10. ἐν ὑμῖν] *vestris suffragiis.* V. Ind. Graecitat. p. 206. SCHAEFER.

P. 952. v. 10. εἴποι] Post h. v. addunt τοῦτο margo Lutetianae, August. primus (non τούτου, quod perhibet Fabricius). REISK. Addidit Dindorf. SCHAEFER.

P. 952. v. 12. τίν' — ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος] *quam de se causationem causatus.* SCHAEFER.

P. 952. v. 13. τοῦτο πρῶτον ἔγραψεν] τοῦτ' ἔγραψεν August. primus. REISK.

P. 952. v. 15. ὧν — δίκας, ὅσα] Vulg. ὧν μὴ εἶναι δίκας, καὶ ὅσα. Pro ὧν dat margo Lutetianae τούτων. Bavaricus sic dat: τὸν νόμον θήσων μὴ εἶναι δίκας ὅσα. Etiam ab August. primo καὶ abest. Index Lambini sic exhibet: τὸν νόμον θεὶς τούτων, ὧν ἂν γένηται δίκη, μὴ εἶναι δίκας. Correxi ὧν μὴ εἶναι δεῖ δίκας, ὅσα — copulam omittens ex auctoritate codicum, δεῖ addens de meo. V. p. 986, 3. Sententia est: Propterea, qui legem hanc tulit, inter ea, quae a iudiciorum disceptatione removet, primo loco posuit causarum illud genus, cum actor reum ipse absolvit et liberum pronunciavit. REISK. δεῖ iterum, ut oportebat, delevit Bekker. V. not. ad v. 6. SCHAEFER.

P. 952. v. 16. ἀφῆκεν ἢ ἀπήλλαξεν] Citat hunc locum aut similem ex hac regione Harpocration v. Ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας. REISK. Citavit Lexicographus v. 11. s. V. Anecd. Bekk. p. 202, 11. 469, 15. SCHAEFER.

P. 952. v. 17. μεμαρτύρηται] Post h. v. velim μὲν addi. REISK. Scilicet ob δὲ quod sequitur. Sed v. quae statim monebo. SCHAEFER.

P. 952. v. 18. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 952. v. 18. δέ] δή August. primus, Bavaricus. REISK. δή Bekker. Recte. *Iam sume mihi* —. SCHAEFER.

P. 952. v. 18. τὸν τῆς προθεσμίας νόμον] Citat hunc locum Harpocration v. Προθεσμίας νόμος. REISK. V. Photius c. 335. SCHAEFER.

P. 952. v. 21. οὑτωσὶ] Vulg. οὑτοσί. Sic etiam in August. primo fuisse videtur a prima manu, sed nova manus mutasse in οὑτωσί. Correxi οὑτωσί. REISK.

P. 952. v. 22. τὸν χρόνον] Subaudi ἐν ᾧ δεῖ δικάζεσθαι, *quo ius petere licet.* REISK.

P. 952. v. 29. ὑμᾶς] Id est, populum Atheniensem. Iudices enim de plebe sumebantur. REISK.

P. 952. v. 29. ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη] τὰ πέντε ἔτη ἱκανὸν August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 953. v. 1. ἡγήσατο] ἡγήσατ' Bekker. SCHAEFER.

P. 953. v. 1. τὸν χρόνον] Subaudi τὸν πενταετῆ. Sententia loci subobscurioris haec videtur esse: Iudicavit legislator, spatium quinquennii satis longum esse ad mendaces perspicui mendacii arguendum. Qui si quid comminiscantur, quo suos inimicos innocentes vexent de ementita nescio qua iniuria, quam sibi ante quinquennium illatam mentiantur, possit iis ita occurri: Tu nunc demum quereris? post quinquennium, rebus iam oblivione obliteratis? Toto illo interiecto tempore tacuisti? non te commosti? Credibile non est te id commissurum fuisse, si vere tibi fuisset ea, de qua quereris, iniuria oblata. Mentiris ergo et calumniaris. REISK. Satis verbose de loco, qui mihi quidem non videtur subobscurior. Ad κατὰ δὲ — ἔσεσθαι simpliciter subaudi: si per tot annos tacuissent. SCHAEFER.

P. 953. v. 3. ὃν] ἂν August. primus. REISK.

P. 953. v. 5. τὸν νόμον — ἔθηκεν] Legem τῆς προθεσμίας dictam posuit in loco testium, ut illa lex reis loco testium testaretur eosque absolveret. Cautum enim erat illa lege, ut, quarum iniuriarum actiones intra quinquennium non essent susceptae neque poenae repetitae, eae actiones plane negarentur et memoria omnis iniuriarum tanquam nullarum aboleretur. REISK.

P. 953. v. 5. ὅπως μάρτυς — τοῖς ἐρήμοις] [ὅπως μάρτυς — τοῖς εἰρημένοις.] ἵνα τὴν δικαιοσύνην φυλάττῃ καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰρημένων μαρτυρῇ. WOLF. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 953. v. 6. τοῖς ἐρήμοις] Vulg. τοῖς εἰρημένοις. τοῖς ἐρήμοις August. primus. Et sic correxi. *illis, qui testibus carerent, desertis et nudis ab omni praesidio.* REISK.

P. 953. v. 6. τοίνυν] τοίγαρ οὖν. REISK. Videtur hoc in August. primo legisse. SCHAEFER.

P. 953. v. 6. τί [ποτ' ἐστὶν, ἅ]] [τί ποτ' ἐστὶν ἅ.] ἀντὶ τοῦ τίνα, ἢ ὅ, ἑτέρωσις ἀριθμοῦ. WOLF.

P. 953. v. 7. [ποτ' ἐστὶν, ἅ]] Absunt ab August. primo. Pro ἅ dat margo Lutetianae ὅ. Verba haec tria uncis inclusi. REISK. Uncos iure amovit Bekker. V. not. ad p. 121, 7. 408, 23. 564, 13. et Stallbaum. ad Platon. Euthyphr. p. 101. Quod dat Lutetianae margo videtur Lambinus coniecisse, quem idioma hoc syntacticum fugeret. SCHAEFER.

P. 953. v. 8. οὐδὲν] μηδὲν August. primus. REISK. Recte μηδὲν Bekker. SCHAEFER.

P. 953. v. 12. τραπεζίτης] τραπεζήτης Aldina. REISK. Frequens talibus in nominibus vitium. V. praefat. Append. ad Bastii Epistol. Critic. p. VI. et varr. lectt. ad Xenophont. Cyrop. IV. 5. 54. SCHAEFER.

P. 953. v. 12. παρὰ τῶν κυρίων ἀπαλλαγεὶς] Nam servus

non poterat contubernalem suam, in quam ipsi ius nullum esset, sed hero, alii nuptum collocare. REISK.

P. 953. v. 13. ὥσπερ ὁ τούτου πατὴρ] Ambiguum, utrum ἀπαλλαγεὶς ὥσπερ, ut significet, et Pasionem fuisse libertinum, id quod postea dicit aperte, servum eum fuisse Archestrati argentarii, an ἔδωκεν ὥσπερ, ut referatur ad coniugium, non ad servitutem. WOLF. Posterius probo. SCHAEFER.

P. 953. v. 15. ἑαυτοῦ ποτε γενομένῳ] S. δούλῳ, δουλεύσαντι αὐτῷ. WOLF. Phrasis recurrit v. 17. Add. p. 958, 19. 21. 959, 7. 12. 15. Disertius τῷ ἑαυτοῦ οἰκέτῃ v. 19. V. L. Bosii Ellips. p. 117. s. Cave autem in his locutionibus de ellipsi vocis δοῦλος s. οἰκέτης cogites. Conf. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 656. a. SCHAEFER.

P. 953. v. 15. Σωσικλῆς] [Σωκλῆς.] F. Σωσικλῆς. WOLF. In Aldina et Paulina est Σωκλῆς, item in Bavarico. REISK. Σωκλῆς Bekker. SCHAEFER.

P. 953. v. 16. τραπεζιτεύσας] ὁ τραπεζιτεύσας August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 953. v. 17. ὄντι καὶ ζῶντι] Vere Dindorfius praefat. p. VI. ad p. 248, 25.: „ζώντων καὶ ὄντων Ἀθηναίων. Temere haec coniecturis tentantur. Demosthenes [h. l.] Τιμοδήμῳ τῷ νῦν ἔτ' ὄντι καὶ ζῶντι. Libanius vol. IV. p. 40, 7. ζῶντος καὶ ὄντος Πριάμου." Quae etiam Boissonado, opinor, ita satisfacient, ut videatur retractaturus scripta ad Euripid. Bacch. 764. Apte autem Dindorfius citavit Libanium: vellemque etiam ceteri Oratoris editores lectitassent citerioris Graecitatis monumenta, in quibus sparsa sunt quae si Critici nostri in promtu habuissent, passim non erant tentaturi quod est longe sanissimum. Dabo nunc duo exempla eaque illustria. Notum est quas concitaverit turbas phrasis Demosthenica τεθνάναι τῷ δέει (τῷ φόβῳ) τι. V. not. ad p. 53, 10. et 366, 26. Sed plane sic Arrianus Expedit. Alex. VII. 9. 6. οὓς — ἐτεθνήκειτε τῷ δέει. quem locum Seidlerus mihi indicavit. Aristides T. II. p. 157. Iebb. τεθνάναι περιῆν τοῖς βαρβάροις τῷ φόβῳ τοὺς Ἕλληνας. ut scribendum cum Cantero: nam Anglus male dedit τῶν Ἑλλήνων, idque, quod aliquanto peius est, non monito lectore. V. Scholia ad l. c. p. 196. ed. Frommel., qui nollem comparasset quae generis sunt longe diversissimi. Non minus offensionis habuerunt. Olympia a Philippo celebrata p. 401, 12. Sed vide mihi Philostratum p. 44. edit. Olear. SCHAEFER.

P. 953. v. 18. τοῦτο] ταῦτα August. primus. REISK. ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 953. v. 18. ταύτας ὄντες] ὄντες ταύτας Bekker. SCHAEFER.

P. 953. v. 19. Ἑρμαίῳ] Ἑρμέῳ Bavaricus. REISK.

P. 953. v. 25. τοῦτο] τὴν πολιτείαν. WOLF.

P. 953. v. 26. λαβοῦσι, τῇ τύχῃ δ'] [λαβοῦσι τῇ τύχῃ.] F. λαβοῦσι, καὶ τῇ τύχῃ. WOLF. Vulg. λαβοῦσι τῇ τύχῃ. λαβοῦσι,

τῇ τύχῃ δ' August. primus, Bavaricus. Post τῇ τύχῃ addidi δ'. REISK.

P. 953. v. 26. ἐξ ἀρχῆς] Cohaeret cum ἀξιωθεῖσι. REISK. Malim referre ad τῇ τύχῃ: ut sit i. q. τῇ δ' ἐξ ἀρχῆς τύχῃ. SCHAEFER.

P. 953. v. 26. χρηματίσασθαι] Vulg. χρηματίζεσθαι. χρηματίσασθαι August. primus. Et sic dedi. Sententia est: Qui hoc beneficium, ius civitatis puta, seu a vobis seu ab aliis quibuscunque (in alia quapiam civitate) gratuito adepti sunt et secundae fortunae suae hoc debent, ut, quod facultates sibi comparassent et maiores eas, quam alii, digni haberentur, quibus sui generis primis hoc honoris deferretur, illis necessario servandae sunt pecuniae artesque per foenerationes eas augendi, quas artes cives Athenienses nati dedignabantur. Nam ταῦτα v. 28. ad χρήματα redit, ut αὐτῶν τούτων redit ad honorem et ius civitatis, quo quis donatur. REISK.

P. 953. v. 27. καὶ ἑτέρων πλείω κτήσασθαι] Absunt ab August. primo. καὶ τοῦ ἑτέρων index Lambini. REISK.

P. 953. v. 27. καὶ αὐτῶν τούτων ἀξιωθεῖσι] F. τῶν αὐτῶν τούτων ἀξιωθεῖσι. πῶς; τῇ τύχῃ ἐξαρχῆς. τῇ ποίᾳ; ἀπὸ τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ ἑτέρων πλείω κτήσασθαι. Et p. 954, 3. εἰ τοῦτον ἀνάγκῃ. WOLF. Vulgatam ne mutes. SCHAEFER.

P. 953. v. 28. ταῦτ' ἐστὶ φυλακτέα] τὰ χρήματά ἐστι σωστέα. Conf. p. 954, 2. SCHAEFER.

P. 954. v. 2. τοῦτον] Vulg. τοῦτο. τοῦτον August. primus, Bavaricus, index Lambini, forsitan ex annotatt. Wolfii, qui sic coniecit [ad p. 953, 27.]. Correxi τοῦτον. REISK.

P. 954. v. 6. πρὸς δόξαν ἢ γένος] πρὸς γένους δόξαν August. primus, margo Bavarici, margo Lutetianae. REISK. Bene recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 954. v. 7. ἀναίνῃ] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀναίνεσθαι. REISK. *dedignaris*. Recurrit v. 15. SCHAEFER.

P. 954. v. 7. κηδεστὴν] Vocabulum est amplissimae significationis et necessarium paene quemcunque designat, alias socerum, alias generum, alias maritum sororis seu tuae seu uxoris tuae. Hic loci raro modo vitricum significat. REISK.

P. 954. v. 11. τὸν βίον] Absunt ab Aldina et Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. Iidem libri dant τῷ Πασίωνι cum articulo. REISK.

P. 954. v. 11. Πασίωνι,] Hypostigmen recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 954. v. 12. γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι] Absunt ab August. primo. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 954. v. 12. ὅτι τοῦτον] Subaudi e superioribus φήσειας

ἄν. REISK. Sic autem responsio non quadrat ad interrogationem. Dele igitur γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι et ad τοῦτον subaudi οἴομαι. SCHAEFER.

P. 954. v. 13. ὅστις ἐστὶν ὁμοιότερος κ. τ. λ.] Vulg. ὅς ἐστιν ὁμοιότερος τῷ σῷ πατρὶ, τουτονὶ τὴν μητέρα τὴν σὴν εἰ ἔγημεν ἀναίνῃ; Pro ὅς habent ὅστις August. primus, margo Lutetianae. Post ὁμοιότερος addunt σοῦ August. primus, Bavaricus. Post τουτονὶ addit εἰ August. primus sic dans: τοῦτον εἰ. Mox idem omittit εἰ. Totum hunc locum sic constitui: ὅστις ἐστὶν — ἀναίνῃ; REISK. Reiskium secutus est Bekker., nisi quod ab initio dedit ὅς. SCHAEFER.

P. 954. v. 17. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Notabilis haec parenthesis, cum orans et ante et post Apollodorum alloquatur. SCHAEFER.

P. 954. v. 17. καὶ] Abest ab Aldina, Paulina. REISK.

P. 954. v. 18. ὅτε] οὔτε August. primus. REISK.

P. 954. v. 18. πρὸς μέρος] εἰς ἴσας μοίρας, κατ' ἰσομοιρίαν. WOLF.

P. 954. v. 18. αὐτὸς] Abest ab August. primo. REISK. Recte omisit Bekker. Conf. not. ad p. 951, 4. SCHAEFER.

P. 954. v. 20. ὄντων παίδων] ὄντων τε παίδων August. primus. REISK. Duo fuisse apparet e v. 26. SCHAEFER.

P. 954. v. 21. ὡμολόγεις] ὁμολόγεις Aldina. REISK.

P. 954. v. 22. γεγαμῆσθαι] Vulg. γεγενῆσθαι. γεγάμῆσθαι Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 954. v. 23. τοῖς δὲ μὴ κληρονόμοις] Fuit in August. primo τοῖς δὲ κληρονόμοις, unde recentior manus effecit τοῖς δ' οὐ κληρονόμοις. REISK. Hoc qui scripsit, non vidit particulae οὐ hic locum non esse. Sic enim resolvendum: εἰ δὲ μὴ κληρονόμοι ἦσαν, οὐκ ἦν αὐτοῖς μετουσία τῶν ὄντων. SCHAEFER.

P. 954. v. 26. μεμαρτύρηκας — λαβεῖν] Vulg. μεμαρτύρηται τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν. τῷ τὸ τέταρτον margo Lutetianae. Locus dubius, quem ideo reliqui, qualem inveni, quod cum codices mei nihil opis afferrent, tum utram sequerer emendandi rationem ambigerem. Nam aut dedit orator sic: μεμαρτύρηκε τῷ τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν, *testatus est Apollodorus eo, quod partem quartam sumsit.* aut: μεμαρτύρηται τῷ τοῦτον τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν, *testatum factum est eo, quod hic quartam partem sumsit.* — *) Sed dedi de meo μεμαρτύρηκας τῷ τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν. Poterat quoque dari: μεμαρτύρηταί σοι τῷ τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν. REISK. μεμαρτύρηται τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν Bekker. Lenissime corrigas: μεμαρτύρηται τὸ τὸ τέταρτον μέρος λαβεῖν, *testatum est quod quartam partem accepit.* SCHAEFER.

---

*) Haec Reiskius postea addidit. SCHAEFER.

P. 957. v. 1. λάβε μοι] Desunt Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 957. v. 3. *ΒΙΒΛΙΟΝ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] Vulg. *Πρόκλησις. Μαρτυρία.* Initio huius versus adscriptum velim *Βιβλίον*, schedula, qua consignata erant emolumenta omnia, quae Apollodorus aut e paterna haereditate accepisset aut per viginti annos propemodum in usu et fructu habuisset. REISK.

P. 957. v. 6. ἔτ'] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 957. v. 6. ὧν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 957. v. 7. τῆς μισθώσεως ἔξω τῆς τραπέζης] ἐκτὸς τῆς μισθώσεως τῆς τραπέζης. WOLF.

P. 957. v. 8. κατέλιπε] καταλέλοιπε August. primus. REISK.

P. 957. v. 8. ἐκείνῳ] Pasioni. SCHAEFER.

P. 957. v. 9. οὗτοι] Apollodorus et Pasicles. SCHAEFER.

P. 957. v. 9. καὶ τοσαῦτ' — ἠκούσατε] Constructio postulat sic: καὶ τοσούτων ἀνηλωκὼς, ὅσων ὑμεῖς ἠκούσατε. REISK. Multum fallitur. Verte: *cumque tantulum* (publico bono) *impenderit, quantulum vos audivistis.* τοσαῦτα, quod v. 5. fuit αὐξητικόν, hic est μειωτικόν. Quod autem Reiskium fugit, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος κ. τ. λ. non cohaerent συντακτικῶς cum antecedentibus, sed addita sunt ἐξηγητικῶς. SCHAEFER.

P. 957. v. 10. οὐδὲ πολλοστὸν — τῶν ἀρχαίων] V. p. 956, 22. s. SCHAEFER.

P. 957. v. 11. εἰς τὰς λειτουργίας] κατὰ κοινοῦ ἀνηλωκώς. WOLF. Immo iungenda καὶ τοσαῦτ' ἀνηλωκὼς εἰς τὰς λειτουργίας. Ut, quod modo dixi Reiskium fugisse, etiam Wolfium fugerit. SCHAEFER.

P. 957. v. 11. ἀλαζονεύσεται] ἀλαζονεύεται August. primus. REISK.

P. 957. v. 11. ἐρεῖ] V. not. ad p. 503, 5. SCHAEFER.

P. 957. v. 12. ἐπέδειξα] ἀπέδειξα August. primus. REISK.

P. 957. v. 13. οἴομαι μέντοι] Vulg. οἶμαι μὲν τοίνυν. μέντοι August. primus. Correxi οἴομαι μέντοι. *puto tamen.* REISK.

P. 957. v. 13. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα Dindorf. ex optimo Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 957. v. 15. τόνδε] Phormionem. REISK. Immo Apollodorum. SCHAEFER.

P. 957. v. 15. ἀπὸ τῶν αὑτοῦ] non facta accessione bonorum Phormionis, quae illi Apollodorus nunc it ereptum. SCHAEFER.

P. 957. v. 15. τούτῳ] Apollodoro. REISK.

P. 957. v. 16. δόντας] F. a. δόντας ὑμᾶς. WOLF. Subaudi ὑμᾶς, quod addi vult Wolfius, explicandi, credo, gratia. REISK.

Non explicandi gratia, sed quod illi necessarium videretur. Atqui consulto omissum est, quia modo antecessit ὑμῖν. SCHAEFER.

P. 957. v. 16. τούτου] Scilicet τοῦ Φορμίωνος. WOLF. Imo vero τοῦδε, Phormionis. Nam ὅδε hic loci est Phormio, οὗτος Apollodorus. Sententia haec est: Honestius est et aequius vos iubere atque pati, ut hic Phormio e suis propriis bonis onera vestrae reip. sublevet, quam ut Apollodoro condonetis suffragio vestro Phormionis bona, quorum perquam minutam partem ab Apollodoro feratis mercedis nomine, quo fiat, ut necesse habeatis Phormionem quidem ad incitas redactum videre, qui sobrius et pudens est, Apollodorum autem insolescentem et bona sua modis sibi solitis prodigentem. REISK. τούτου cave mutes. Neque enim verum est ὅδε h. l. dici de solo Phormione, οὗτος de solo Apollodoro. V. not. ad v. 15. Haec pronomina quem quoque loco in oratorum monumentis significent, legentes docet singulorum tenor locorum, audientes olim facilius etiam docuit digitus orantis. Itaque non mirum in uno κομματίῳ perbrevi τούτῳ et τούτου de duobus diversis hominibus posita esse. Conf. not. ad p. 962, 18. 20. SCHAEFER.

P. 957. v. 16. μετασχόντας *) αὐτοὺς] αὐτοὺς μετασχόντας Bekker. Recte αὑτοὺς cum leni spiritu. *participantes ipsos.* SCHAEFER.

P. 957. v. 17. ὁρᾶν] ὁρῶν P. Manutius. REISK.

P. 957. v. 21. κέκτηται] Vulg. κέκτησαι. Dedi κέκτηται in tertia persona. REISK.

P. 957. v. 22. ἀνθρώπων σοὶ] Vulg. ἀνθρώπων. Addit August. primus σοι. Addidi. REISK. Male σοι Reisk. SCHAEFER.

P. 957. v. 22. ἔνεστιν] ἔστιν simplex dat August. primus. REISK.

P. 957. v. 22. τὸν λόγον] σοι τὸν λόγον margo Lutetianae. REISK. Deterior haec sedes pronominis. SCHAEFER.

P. 957. v. 23. εὐρῶν] *fortuitu.* SCHAEFER.

P. 957. v. 23. αὐτῷ] αὑτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 957. v. 25. ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ August. primus. REISK.

P. 957. v. 27. χρήμασιν] Id est διὰ χρημάτων. *inter homines numis in foenore collocandis quaestum facientes.* REISK. Nempe praepositio ἐν referenda est ad solum dativum ἐμπορίῳ. Dicitur enim ἐργάζεσθαι χρήμασιν, ἐργάζεσθαι ἐν ἐμπορίῳ. SCHAEFER.

P. 957. v. 27. ἐργαζομένοις ἀνθρώποις] Dativus regitur a verbo δόξαι. Deinde τὸ ἑξῆς est: τὸν αὐτὸν δόξαι εἶναι φιλεργὸν καὶ χρηστόν. SCHAEFER.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 957. v. 28. φιλεργὸν] φιλοκερδῆ. Lucri avidus non tam heri quam suum negotium agere solet. WOLF. Malim vertere *navum*. V. p. 945, 26. SCHAEFER.

P. 957. v. 28. φιλεργὸν δόξαι] Malim τὸ φιλεργὸν δόξαι. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 957. v. 29. ταῦθ'] Bene τοῦθ' Bekker. Scilicet τὸ χρηστὸν εἶναι. SCHAEFER.

P. 958. v. 3. τῶν πασῶν] Vulg. πασῶν. τῶν πασῶν margo Lutetianae, August. primus. Addidi articulum. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 958. v. 5. πᾶν] Malim τὸ πᾶν cum articulo. REISK. Non ego. SCHAEFER.

P. 958. v. 5. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 958. v. 6. ὅλοις] ὅλως August. primus, Aldina, Paulina. REISK. ὅλως Bekker. SCHAEFER.

P. 958. v. 7. οἶμαι] *nimirum*. Sic p. 961, 7. SCHAEFER.

P. 958. v. 7. τῆς σῆς ἀπληστίας] Vulg. τῆς ἀπληστίας. τῆς σῆς ἀπληστίας August. primus. Pronomen addidi. REISK.

P. 958. v. 8. ἐφικέσθαι] Sic corrigit Weimaranus vitiosum ἀφικέσθαι, quod est in Aldina, unde margo Lutetianae repetiit. REISK. Scilicet τῷ λόγῳ. SCHAEFER.

P. 958. v. 8. δῆτα] Abest a Bavarico. REISK.

P. 958. v. 10. τὸν πατέρα τὸν σὸν] τὸν σὸν πατέρα August. primus. REISK. Sic Bekker. τοῦ πατρὸς τοῦ σοῦ p. 957, 20. Mox ibid. v. 23. ὁ σὸς πατὴρ, ubi duo Codd. Bekk. ὁ πατὴρ ὁ σός. Add. p. 958, 1. 5. s. 19. s. 27. 959, 7. 11. Ut peranceps sit talium optio in dissensu librorum. SCHAEFER.

P. 958. v. 13. χλανίδα φορεῖς] χλανὶς in signis vitae mollioris numeratur etiam p. 558, 17. SCHAEFER.

P. 958. v. 13. τὴν μὲν — ἑταίραν] [τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δὲ ἔδωκας ἑταίραν.] λέλυσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπρίω. ἔδωκας, ἀντὶ τοῦ ἀπέδου, nisi forte mendum aliquod subsit. τὴν δὲ ἔδωκας ἑταίρᾳ habet Felic., quod minus placet: ut ad χλανίδα referatur. WOLF. Vulg. ἔδωκας ἑταίρᾳ. ἐκδέδωκας ἑταίρᾳ August. primus. ἐκδέδωκας ἑταίραν Bavaricus, sed cum ε super αι. In Aldina item est ἑταίραν. Locus perdifficilis et multifariis dubiis atque interpretandi rationibus expositus variisque modis in libris repraesentatus. Praetuli ἐκδέδωκας ἑταίραν, quum videretur sententiam reddere planissimam, quae haec est: τὴν μὲν λέλυσαι (non χλανίδα, sed ἑταίραν), aliam meretricem a lenone redimis et tibi habes, τὴν δ' ἐκδέδωκας, aliam, qua iam abusus et satiatus es, alii nuptum elocas, addita honesta dote. Tum, quo dubium ne sit, quo referatur τὴν μὲν et τὴν δὲ, addit explicationis ergo ἑταίραν, ne quis forsitan errore id ad χλανίδα referat. Conf. cl. Stoeberum ad Tho-

mam Mag. p. 375. REISK. Rescribendum puto: καὶ τὴν μὲν λέλυσαι, τῇ δ' ἔδωκας ἑταίρᾳ, *aliam meretricem redimis a lenone, aliam locupletas.* SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 108. Vere Reiskius. Stoeberi ratio coniicientis τῇ ἑταίρᾳ, ut τὴν μὲν et τὴν δ' referantur ad χλανίδα, nemini probabitur. SCHAEFER.

P. 958. v. 17. αἰσχύνεσθαι] Vulg. αἰσθάνεσθαι. Fuit cum αἰσχύνεσθαι suspicarer legendum esse. Sed potest vulgata ferri. *Ipsi peregrini, qui te prorsus ignorant, videntes comitatus incessusque tui morumque insolentiam et turpitudinem obstupefacti media in via insistunt statimque sentiunt te nepotem esse.* Praetuli tamen αἰσχύνεσθαι. REISK. αἰσθάνεσθαι Bekker. dignum habens commemoratione Reiskii commentum, quod mihi videtur nullo modo ferendum. Ea fuit hominis ἀσέλγεια, ut non tegeretur tenebris, sed cuiusque obviam facti oculis pateret, velut quoties ebrius in publicum prodiret. SCHAEFER.

P. 958. v. 18. οὐδὲ—ὁρᾷ.] [οὐδὲ τὸν Φορμίωνα ἐκεῖνος ὁρᾷ.] S. πολλῶν ἐνδεῆ ὄντα. WOLF. — ἐστιν, ὧν οὐδὲ — scilic. ἐνδεᾶ ὄντα. IDEM *in Farrag.* V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 958. v. 18. οὐχ ὁρᾷ] Vulg. ὁρᾷ. οὐχ ὁρᾷ August. primus. Infitiantem particulam addidi. *Neque ille* (Antimachus puta) *non videt Phormionem*, h. e. *Atqui tamen ille Phormionem bene novit.* REISK. Sensus: Etsi Antimachus videt res lautas Phormionis, non tamen inducit in animum cum homine iudicio experiri. SCHAEFER.

P. 958. v. 20. ἐκείνῳ] Post h. v. deesse videtur τῶν σῶν aut τὰ σά. *illi* (Antimacho) *potius est ius in bona tua quam tibi.* REISK. Immo subaudiendum τῶν τούτου. SCHAEFER.

P. 958. v. 21. ἐκείνων] ἐκείνου August. primus, Paulina, Weimaranus e secundo suorum. ἐκείνων, Archestrati et Antimachi, qui filius illius erat. REISK.

P. 958. v. 21. γίνεσθε] γίγνεσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 958. v. 22. τοῦδε] τούτου August. primus. REISK. τούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 958. v. 23. προσήκει] προσήκειν August. primus. REISK.

P. 958. v. 23. σοι] Referendum ad ἐχθρούς. SCHAEFER.

P. 958. v. 25. ποιεῖς σ'] Vulg. ποιεῖς. Addit Bavaricus σε. Addidi. REISK.

P. 958. v. 25. λέγειν] Vulg. καὶ λέγειν. Particula abest ab August. primo et Bavarico. Omisi καί. Quod si servetur, necesse sit πᾶσι addi. καὶ πᾶσι, *omnibus omnino.* REISK.

P. 958. v. 26. προπηλακίζεις δὲ τὴν πόλιν] Malim cum copula προπηλακίζεις δὲ καὶ τὴν πόλιν. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 958. v. 26. τούτων] *horum*, civium puta Atheniensium, quorum personam gerunt hi sedentes iudices. REISK.

P. 958. v. 28. ταῦτα] τοῦτο August. primus. REISK.

P. 959. v. 1. ἐφαίνετο] φαίνοιτο margo Lutetianae. REISK. Lambini videtur esse παραδιόρθωσις. V. not. ad p. 47, 18. SCHAEFER.

P. 959. v. 2. ἐλέγχεις, δεικνύεις] δεικνύεις, ἐλέγχεις Bekker. SCHAEFER.

P. 959. v. 2. μονονοὺκ] μόνον οὐκ Bekker. SCHAEFER.

P. 959. v. 2. μονονοὺκ ὀνειδίζεις] Vulg. μονονοὺ, ἢ ὀνειδίζεις. μονονοὺκ ὀνειδίζεις August. primus, Bavaricus. μονονουχὶ ὀνειδίζεις margo Lutetianae. Correxi μονονοὺκ ὀνειδίζεις. Error natus ex eo, quod in libris permultis κ ita exaratur, ut ab η vix possit distingui. REISK.

P. 959. v. 3. Ἀθηναῖοι] Vulg. Ἀθηναῖον. Ἀθηναῖοι August. primus. Ἀθηναῖον potest ferri. Sed praetuli Ἀθηναῖοι. *quod hi, qui sint Athenienses* (h. e. omnium hominum nobilissimi), *te, qui talis* (h. e. tam turpis et improbus) *sis, suum fecerint, pro cive et paene filio suo adoptarint.* Nam hoc est ποιεῖσθαι. REISK. Accusativo Ἀθηναῖον favet p. 1375, 12. Sed nostrae scripturae aliquanto maior est a libris auctoritas: neque usus loquendi ei adversatur. V. p. 1364, 22. S. SCHAEFER.

P. 959. v. 5. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 959. v. 6. νῦν] καὶ νῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 959. v. 6. ἀπηλλάγη] Scilicet τῆς παρὰ τῷ σῷ πατρὶ δουλείας. *posteaquam manu emissus est a tuo patre suique iuris factus.* REISK. Recurrit hoc sensu infra v. 12. παρὰ τῶν κυρίων ἀπαλλαγεὶς p. 953, 12. S. SCHAEFER.

P. 959. v. 7. ὑπόλογον] Vulg. ὑπὸ λόγον. ὑπόλόγον *) (sic gemino accentu, sed ut unum vocabulum, sic tamen, ut prior accentus leniter adrasus esset scalpello, ut tamen adhuc agnosceretur). Contraxi in unum vocabulum ὑπόλογον. REISK.

P. 959. v. 8. μηδέποτε] μήποτ' August. primus. REISK. μηδέποτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 959. v. 10. σαυτοῦ] σοῦ Bavaricus. REISK.

P. 959. v. 11. τὰ αὐτὰ] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 959. v. 11. ταῦτα] ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 959. v. 11. παρὰ τῶν τὸν] Vulg. παρὰ τόν. παρὰ τῶν τὸν August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Et sic correxi. REISK.

P. 959. v. 12. ἀπηλλάγη] Subaudi ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ κυρίων. REISK.

P. 959. v. 13. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

---

*) Num Augustani libri? SCHAEFER.

P. 959. v. 16. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] μαρτυρία August. primus. REISK.

P. 959. v. 17. σώσαντα] Vulg. σώζοντα. σώσαντα August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina, index Lambini, qui illinc repetiit. Et sic correxi. REISK.

P. 959. v. 18. παρασχόντα] Collocatum legitur in August. primo post αὐτόν. REISK. Hoc loco posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 959. v. 18. τῷ] τῷ secundum abest ab August. primo. REISK. Post τούτου ponenda subdistinctio. SCHAEFER.

P. 959. v. 18. τοσαῦτα] ταῦτα August. primus. REISK.

P. 959. v. 21. ἐκβάλλειν] ἐκβαλεῖν August. primus, Bavaricus. REISK. Scilicet τῶν ὄντων. Conf. v. 28. SCHAEFER.

P. 959. v. 21. οὐ γὰρ ἄλλο γ' ἔχοις κ. τ. λ.] Hac sola enim poena afficere eum potes: nam quod ad possessiones quae videntur eius esse, si accurate consideres, intelliges quorum sint, nempe creditorum mensae, nisi si iudices decepti adiudicaverint tibi. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 109. Multo magis haec probanda quam quae Reiskius adnotavit. „Sententia" inquit „haec videtur: Fortunas tuas, quae nunc sunt splendidae, si diligenter inspicies, non tuas eas esse, sed alienas, deprehendes, fide Phormionis nixas. Quem si tibi licentiam spoliandi dabunt iudices ex eo titulo, quod Phormio servus tui patris aliquando fuerit, dabunt iidem aliis quoque licentiam te spoliandi ex eodem titulo, quod pater tuus aliquando servus eorum fuisset. Sunt opes cuiusque eius, penes quem tempore quoque sunt, non eius, penes quem aliquando fuerunt." Haec Reiskius: quae ab homine tanti acuminis scribi potuisse quis non miretur? Nec tamen omnia Angli probari possunt. Nam quod ἂν — ἐξαπατηθῶσιν οὗτοι interpretatur *nisi si iudices decepti adiudicaverint tibi*, multum erravit. Sensus huius commatis: *si, quod deus avertat, decepti iudices reum damnaverint*. Damnato enim Phormione, mensae creditores, quorum ius est potius quam petitoris, involabunt in damnati bona, nihil ut sit remansurum quod cedat petitori. Compara quae statim sequuntur. SCHAEFER.

P. 959. v. 22. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 959. v. 23. ταῦθ'] αὐτὰ Bavaricus. REISK.

P. 959. v. 23. ἂν] ἂν μὴ P. Manutius. REISK.

P. 959. v. 24. Ἀρχίλοχον] Ἀριστόλοχον August. primus, Aristides *T.* p. 274., ubi Norrmannus ait, se ita quoque in codice Demosthenis manuscripto, qui fuisset penes Eliam Obrechtum, reperisse. REISK.

P. 959. v. 24. ποτ'] Adverte primo loco positum. SCHAEFER.

P. 959. v. 25. εἶτά γε νῦν πολλοὶ] S. ἔχουσιν ἐκεῖνον τὸν ἀγρόν. WOLF.

P. 959. v. 25. ἐκεῖνος ὀφείλων] ὀφείλων ἐκεῖνος Aristides l. c. SCHAEFER.

P. 959. v. 26. καὶ] καὶ primum deest indici Paulinae. REISK.

P. 959. v. 26. τὸν Σωσίνομον — τοὺς ἄλλους τραπεζίτας] τῷ Σωσινόμῳ, καὶ τῷ Τιμοδήμῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τραπεζίταις index Paulinae, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 959. v. 27. ἐπειδὴ] Bekkerus: „ἐπεὶ S.“ Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 959. v. 27. διαλύειν] V. not. ad p. 919, 8. SCHAEFER.

P. 959. v. 27. οἷς] οὓς August. primus. REISK.

P. 959. v. 27. ὤφειλον] ὤφειλεν index Paulinae, unde margo Lutetianae repetiit. REISK.

P. 959. v. 28. σκοπεῖν] σκοπεῖν, Reisk. et Bekker. Sed arcte cohaerent συντακτικῶς quae sequuntur. SCHAEFER.

P. 960. v. 1. ἄμεινον] Post ἄμεινον addunt σοῦ margo Lutetianae, August. primus. REISK. Si quis hoc probans ante malit ὁ πατήρ σου, meminerit Oratorem potius fuisse scripturum ὁ σὸς πατήρ. V. not. ad p. 958, 10. Neque opus ad ὁ πατὴρ addi pronomen. V. p. 962, 24. 984, 3. 986, 12. 987, 10. 15. 988, 11. SCHAEFER.

P. 960. v. 2. πρὸς ἅπαντ'] Id est ἐν ἅπασι. *rebus in omnibus multo quam tu melius sapiens.* REISK. Quidni vertas *ad omnia, ad omnes casus?* SCHAEFER.

P. 960. v. 3. καὶ] καὶ secundum abest a Paulina. REISK.

P. 960. v. 5. σου] σοῦ Bekker. Encliticum magis placet. SCHAEFER.

P. 960. v. 6. τῶν μισθώσεων] [*τῶν ἡμίσεων.] Asteriscus cur sit additus, non video. Nam semissis haereditatis fuit Pasiclis, cui tutor datus est Phormio. WOLF. Vulg. τῶν ἡμίσεων. Quod etiam in texto Bavarici est: sed in margine γρ. τῶν μισθώσεων. Correxi τῶν μισθώσεων, quomodo legendum esse insequentia docent. REISK.

P. 960. v. 6. κατέλιπεν] καταλείπει margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 960. v. 6. καὶ τὴν γυναῖκα] καὶ αὐτῷ τὴν γυναῖκα index Lambini. REISK.

P. 960. v. 7. ζῶν] Vulg. ζῶντα. ζῶν August. primus. Et sic correxi. Videtur illud ζῶντα natum e varia lectione, quae nescio an in libris quibusdam olim fuerit, ζῶν τὰ μάλιστα αὐτὸν ἐτίμα. REISK.

P. 960. v. 12. ποιεῖ] Vulg. ποιεῖς. ποιεῖ dedit antiqua manus in August. primo, unde recentior effecit ποιῇ. Nesciebat ille, quisquis fuit, idem illud atque hoc esse, sed illud atticum, hoc commune. Correxi ποιεῖ. REISK.

P. 960. v. 13. καὶ ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς] S. ἐναντία. Non opus est addere ἔνοχος ὤν. WOLF.

P. 960. v. 13. τοῦ πατρὸς] τοῦ σοῦ πατρὸς August. primus. Quod malim. REISK. Nec mihi displicet. SCHAEFER.

P. 960. v. 15. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς] Citat Tiberius p. 51. ante ἐλαύνεις in cumulum addens ἄγεις. Bekkerus: „συκοφαντεῖς διώκεις S. r." Praestat noster ordo. SCHAEFER.

P. 960. v. 15. τε σὲ] τέ σε Reisk. SCHAEFER.

P. 960. v. 17. λυσιτελέστερόν ἐστι] Vulg. λυσιτελέστερον. ἐστι addunt August. primus et margo Lutetianae. Addidi. REISK.

P. 960. v. 17. ἐστὶ] ἐστιν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 960. v. 17. σοὶ] σὺ Aldina, Bavaricus. REISK.

P. 960. v. 20. οὐδέποτε] οὐκ ἄν ποτε margo Lutetianae, August. primus. REISK. Bene recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 960. v. 21. πανταχῇ] πάνθ' ἃ χρὴ August. primus. REISK.

P. 960. v. 21. διότι] διὰ τί August. primus. REISK. Recepit Dindorf. SCHAEFER.

P. 960. v. 21. ἄν σοι] ἄν σοὶ Bekker. Nostrum magis placet. SCHAEFER.

P. 960. v. 22. οὗτοι] Abest ab August. primo. REISK. Uncis inclusit Bekker. Prorsus delevit Dindorf. Mihi videtur recte adesse. SCHAEFER.

P. 960. v. 22. πλησίον] οὐ πλησίον August. primus. REISK.

P. 960. v. 23. ἐγκαλεῖς] ἐνεκάλεις August. primus. REISK.

P. 960. v. 23. ἔτεσι καὶ χρόνοις ὕστερον] Fors. ἔτεσι καὶ χρόνοις τοσούτοις ὕστερον. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 109. Non opus. ἔτεσι — ὕστερον Pausanias X. 17. 3. SCHAEFER.

P. 960. v. 25. ἀπράγμων] *a litibus alienus.* SCHAEFER.

P. 960. v. 25. ἀλλὰ] Pro ἀλλὰ dat Bavaricus καί. REISK.

P. 960. v. 26. εἶδεν] οἶδεν margo Lutetianae. REISK. Recte οἶδεν Bekker. SCHAEFER.

P. 960. v. 26. ἰδίας δίκας] δίκας ἰδίας Bekker. Quod minus placet. SCHAEFER.

P. 960. v. 27. οὐκ ἐλάττους] οὐδ' ἐλάττους August. primus. REISK.

P. 960. v. 27. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 960. v. 28. κατηγόρεις] κατηγορεῖς Bavaricus. REISK.

P. 960. v. 28. οὐχὶ Καλλίππου] Vulg. οὐ Καλλίππου. οὐχὶ Καλλίππου August. primus. Et sic dedi. REISK.

P. 960. v. 28. Καλλίππου — ἐν Σικελίᾳ] Fortasse cum Dione profectus ad expellendum Dionysium iuniorem. WOLF.

P. 961. v. 1. *Αὐτοκλέους*] Forte bene habet, potuitque in orationibus Demosthenis deperditis una fuisse in Autoclem pro Apollodoro scripta, pro quo scriptae permultae supersunt. Sed fieri rursus quoque potest, ut aut *Πολυκλέους* aut *Καλλικλέους* dederit orator. V. p. 1206. et 1272. REISK.

P. 961. v. 2. *σὲ, Ἀπολλόδωρον ὄντα*] Aculeatum et amarum dictum. *te, qui sis Apollodorus*, h. e. homo dissolutus et stolidus, reip. neque deditus neque studiosus neque peritus rerum civilium, helluo turpis et cupidus, tuarum fortunarum prodigus, alienarum appetens, turpissimis quibusque modis quaerens, non quod serves et bene colloces, sed quod ventri des gulaeque. REISK.

P. 961. v. 3. *μέρος*] F. a. *πολλοστὸν μέρος*. WOLF. Non opus addi. *quorum iniuria tantum ex parte ad te pertinebat*. SCHAEFER.

P. 961. v. 6. *ὥς*] *ὧν* August. primus. REISK.

P. 961. v. 7. *οὐκ ἠδικοῦ*] Post haec verba suspicor excidisse *τότε* ob sequens oppositum *νῦν*. *Non tunc patiebaris iniuriam*, cum tu decideres cum Phormione eumque absolveres, *sed nunc calumniaris*. REISK. Non excidit. SCHAEFER.

P. 961. v. 8. *μάλιστ' εἰς τὸ πρᾶγμα*] *μάλιστα πρᾶγμα* August. primus. REISK.

P. 961. v. 8. *εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι*] Recurrit mox v. 13. *ad rem facere*. SCHAEFER.

P. 961. v. 10. *ἀεὶ τί χρὴ — ποιεῖν νυνί*] Vulg. — *ἀεί τι, νομίζειν χρὴ ποιεῖν νυνί. ἀεί τινα νομίζειν χρὴ ταὐτὸ ποιεῖν καὶ νυνί* index Lambini, forsan ex ipsius coniectura. Bene quidem vidit Lambinus sententiam. Nihil tamen praeter accentus et distinctionem hic loci videtur esse mutandum: quomodo feci. Sustuli enim comma et pro *ἀεί τι* dedi *ἀεὶ τί*. *Quid enim* [subaudi *ἄλλο*, *aliud quam hoc ipsum*] *oportet existimare illum agere nunc, qui semper quaestum e calumniis exercuit?* Facile subaudiatur *ἢ τοῦτο* aut *εἰ μὴ τοῦτο*. REISK.

P. 961. v. 11. *ποιεῖν νυνί*] *νῦν ποιεῖν* August. primus. REISK. *νῦν ποιεῖν* Bekker. SCHAEFER.

P. 961. v. 16. *τοῦτον*] Apollodorum. SCHAEFER.

P. 961. v. 16. *μηδένα*] Abest a Paulina. REISK.

P. 961. v. 18. *μόνον ἂν ἠδίκει*] Vulg. *μόνον ἠδίκει*. *μόνον ἂν ἠδίκει* August. primus. Et hoc dedi. REISK. *μόνον ἠδίκει* Bekker. Deperit Reiskius iteratum *ἂν* cupide amplectens, quoties in libris occurrit. SCHAEFER.

P. 961. v. 19. *τρόπον.*] Post v. *τρόπον* videtur *λέγε* deesse. REISK. Non deesse ipse Reiskius, loco diligentius considerato, intellexit. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 961. v. 20. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Non video, quare hi testes producantur, qua de re testaturi. Non enim de Apollodori testan-

tur improbitate: nam de ea testantur testimonia, quae v. 22. iubentur recitari. Neque de probitate Phormionis, cuius demonstrandae ergo v. 24. testimonia proferuntur. Atqui praeter haec duo nil aliud promiserat orator testimoniis patefacturum. REISK. Vere. Itaque delendus h. l. titulus. SCHAEFER.

P. 961. v. 21. Ἴθι] [Ἴσθι δὴ — τῆς πονηρίας.] Requiro aliam lectionem, nec invenio. WOLF. Vulg. Ἴσθι. ἴθι margo Lutetianae, August. primus. In Bavarico videbatur esse ἴσθε. Correxi Ἴθι ab εἶμι, non ab ἵσημι. REISK. Locus sic nondum persanatus est: nam et καὶ additur vitiose et deest imperativus, qui sequentem accusativum regat. Vellem daret Codex Ἴθι δὴ λέγε τὰς — aut aliud quid eiusdem sententiae. Sin te offendat πρὸς Ἀπολλόδωρον, quod sane videtur insolens, fortasse veniam dabis audacius sic scribenti: Ἴθι δὴ πρὸς τὰς τῆς Ἀπολλοδώρου πονηρίας. SCHAEFER.

P. 961. v. 21. τὰς] τὰ August. primus. REISK.

P. 961. v. 23. οὑτοσί; σκοπεῖτε] οὑτοσὶ σκοπεῖτε Reisk. οὑτοσί, σκοπεῖτε Bekker. SCHAEFER.

P. 961. v. 26. χρήσιμος τῇ πόλει γεγονὼς] χρήσιμος γεγονὼς καὶ τῇ πόλει Bekker. SCHAEFER.

P. 962. v. 3. ὑμῖν] [ὑμῶν.] ὑμῖν. WOLF. Vulg. ἡμῶν. ὑμῖν margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus, Weimaranus. Et sic coniecit quoque Wolfius. ὑμῶν Aldina, Paulina. Correxi ὑμῖν. REISK.

P. 962. v. 6. ἐστί] Abest a Bavarico. REISK.

P. 962. v. 7. ἂ] ἐὰν Bavaricus. REISK.

P. 962. v. 7. πρόησθε] Recte προῆσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 962. v. 8. μήτ'] μήδ' Bekker., opinor, ob antecedens μή. Sed arcte iungenda cogitando μὴ προῆσθε μήτ' ἐπιτρέψητε —, ita ut non interpungatur post προῆσθε. Rursus seiungendum quod sequitur μηδὲ ποιήσητε —. SCHAEFER.

P. 962. v. 8. ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι] Verba fortuitu consonantia. SCHAEFER.

P. 962. v. 12. ὑμῖν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 962. v. 15. ἕνεκα τοῦ λυσιτελοῦντος εἰς χρήματα] *ut sibi prosit ad facultates augendas.* SCHAEFER.

P. 962. v. 18. τούτῳ] Apollodoro. REISK.

P. 962. v. 20. πλέον τούτῳ] τούτῳ πλέον Bekker. SCHAEFER.

P. 962. v. 20. τούτῳ] Phormioni. REISK.

P. 962. v. 20. νῦν] Bekkerus: „τοίνυν S." F. τανῦν. V. not. ad p. 799, 27. SCHAEFER.

P. 962. v. 22. λόγον καὶ συκοφαντίας] καὶ abest ab August. primo. Aut tollendum est καί, aut legendum λόγους καὶ συκοφαν-

τίας, id quod malim. REISK. Possis etiam λόγον καὶ συκοφαντίαν, quomodo hic locus citatur Ind. Graecitat. p. 330. SCHAEFER.

P. 962. v. 24. ἔστι τις ἄλλη] ἐστὶν ἄλλη Bavaricus. REISK.

P. 962. v. 24. ἣν] ἧς margo Lutetianae, August. primus. REISK. ἧς Bekker. Recte: fortius enim attrahit πλὴν, quam ut cedat constructioni verbi δείκνυμεν. SCHAEFER.

P. 962. v. 26. ἁπάντων] Post h. v. videtur deesse ἢ ὡς οὐκ ἐνέμεινε Φορμίων ἅπασιν. *aut se non absolvisse Phormionem ab omnibus criminibus seu incusationibus, aut Phormionem recessisse a pactis, quae socer Apollodori censuit aequa esse et ipse Apollodorus rata habuit.* REISK. Nihil deest. ἃ ἔγνω, *quae disceptavit.* Rem vide p. 949, 5. ss. SCHAEFER.

P. 962. v. 27. τῶν] Id est ὑπὲρ τῶν aut περὶ τῶν. Sed vereor, ne quid horum exciderit. REISK. Non habuit cur vereretur. V. Ind. Graecitat. p. 158. — Post πραχθέντων ponenda hypostigme. SCHAEFER.

P. 962. v. 28. ἢ τῶν τοιούτων τι δεικνύναι] S. κελεύεις. WOLF.

P. 963. v. 1. κακολογῇ] Vulg. κακουργῇ. κακολογῇ margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus. γρ. πανουργῇ margo Lutetianae. Correxi κακολογῇ. REISK. Vide ne praestet κακουργῇ. SCHAEFER.

P. 963. v. 6. τοὺς] Abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 963. v. 9. πλείων] πλεῖον August. primus. REISK.

P. 963. v. 10. ἐξέρα] Hinc apud d. Petrum: κύων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα ἐπανερχομένη. WOLF.

P. 963. v. 10. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.] Est Latinorum *Dixi.* SCHAEFER.

P. 963. v. 10. τὸ ὕδωρ.] Post haec verba clausula in August. primo haec est: ὑπὲρ φορμίωνος. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA PANTAENETUM.

P. 963. v. 1. Τηλεμάχου] Τηλεμάρχου est in oratione. WOLF. In Wolfii editione est Τηλεμάρχου. Sed vulgata est in Bavarico, Aldina, Paulina: ut nesciam, unde venerit illa Wolfianae editionis aberratio. REISK.

P. 963. v. 1. ἐν Μαρωνείᾳ μεταλλικὸν] μεταλλικὸν ἐν Μαρωνείᾳ Bekker. Qui verborum ordo melior: ita enim fiunt viciniora quae arctissime cohaerent. SCHAEFER.

P. 963. v. 7. τὰς ὠνὰς εἶχεν αὐτός] Haud scio, an mancipem, redemtorem aut fideiussorem dicere liceat. Sed malo ad verbum vertere, quam nimium in re dubia mihi permittere. WOLF. *Manceps* non ineptum. Sic iura domini habebat, quae potiora sunt quam simplicis creditoris. Conf. p. 894, 27. Mox v. 12. ut diversa commemorantur γραμματεῖον ὑποθήκης et γραμματεῖον πράσεως. SCHAEFER.

P. 963. v. 15. δεδανεικὼς] Vulg. δεδανεικός. δεδανεικὼς Bavaricus. REISK.

P. 964. v. 5. γὰρ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 964. v. 6. οὖν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 964. v. 13. αὐτοῦ] F. αὐτό. S. τὸ ἐργαστήριον. WOLF. αὐτό dedit Wolfius e sua coniectura. REISK. Bekkerus: „αὐτό fortasse S.“ Genitivus tenendus. De constructione verbi κατέχειν cum hoc casu v. L. Bosii Ellips. p. 44. Philemon Stobaei p. 374. ed. Schow. τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστι τῆς ὀργῆς πόνος. ubi vereor ne Gaisfordus T. I. p. 331. ed. Lips. et Meinekius p. 417. τῆς ὀργῆς in τὴν ὀργὴν sine causa mutaverint. Nec miraberis hanc constructionem, si reputaveris cuius verborum classis sit κατέχειν. Conf. quae nuper monui ad Porsoni Med. p. 77. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 964. v. 16. ἀφείλετο] ἀφείλατο Bavaricus. REISK.

P. 964. v. 23. πέρας] τελευτῶντες, κατὰ τὸ πέρας. WOLF.

P. 964. v. 26. τοὺς ἑτέρους δανείσαντας] F. τοὺς ὕστερον

δαγείσαντας. WOLF. Non opus. Est i. q. τοὺς ἑτέρους δανειστάς. SCHAEFER.

P. 964. v. 29. πείθεται] Post h. v. addit Bavaricus οὖν. REISK.

P. 965. v. 2. πρὶν τοῦ Πανταίνετου] πρὶν τὸν Πανταίνετον. WOLF. πρὶν τὸν Πανταίνετον coniecit Wolfius, unde videtur margo Lutetianae repetiisse. REISK. V. H. Stephani Thesaur. c. 7964. A. SCHAEFER.

P. 965. v. 6. ἐπιγραφόμενος] ἐπιγράφων. Et v. 23. ποικίλα ἐγκλήματα. Et v. 25. f. ἐν τῷ μεταλλικῷ. WOLF. Wolfius mavult ἐπιγράφων. REISK. Bekkerus: „ἐπιγραφόμενος Reiskius: ἐπιγράφοντες F. S." SCHAEFER.

P. 965. v. 20. δίκην δικάζεσθαι] δικάζεσθαι δίκην Bekker. SCHAEFER.

P. 965. v. 25. τῷ μεταλλικῷ] Wolfius mavult [ad v. 6.] ἐν τῷ μεταλλικῷ. REISK.

P. 966. v. 2. ἐκεῖνα] F. a. ἔπασχεν ἐκεῖνα. WOLF.

P. 966. v. 3. εἴληχε] εἴληχεν Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA PANTAENETUM.

P. 966. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΠΑΝΤΑΙΝΕΤΟΝ.] Scripta haec est oratio nomine Nicobuli. V. p. 973. REISK. ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΙΝΕΤΟΝ Bekker. SCHAEFER.

P. 966. v. 1. Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες δικασταί, τῶν νόμων κ. τ. λ.] Conf. exordium orationis proxime sequentis p. 984. SCHAEFER.

P. 966. v. 6. ἀφεῖσθαι] desistere ab hoc iure, ius hoc omittere neque usurpare. REISK. Corrigendum videtur ἀφίστασθαι. SEAGER. Diar. Classic. LIX. p. 109. Sed idem significat vulgata, quam Reiskius recte interpretatur. V. Matthiae Gramm. Gr. §. 367. p. 493. SCHAEFER.

P. 966. v. 6. οὐδ' — ἐγγενέσθαι] Ad negativam repete οἰόμενος, ad infinitivum δεῖν. SCHAEFER.

P. 966. v. 8. ἀπηλλαγμένον] Malim ἀπηλλαχότα. REISK. Vulgatam satis tuetur p. 578, 15., ubi v. not. SCHAEFER.

P. 966. v. 10. ποιεῖσθαι τεκμήριον] τοῦ μὴ φάσκειν ἀληθῆ με λέγειν. SCHAEFER.

P. 966. v. 10. ὡς, εἴπερ] ὥσπερ Bavaricus. REISK.

P. 966. v. 10. τι τοιοῦτον] τι τούτων ὧν νῦν ἐγκαλεῖ, ut v. 15. SCHAEFER.

P. 966. v. 11. παρεγραψάμην — αὐτὸν] Cum accusativo personae rarius, saepius cum accusativo δίκην aut cum infinitivo μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι. WOLF.

P. 966. v. 11. ἀλλ' ἐπὶ — ἐπιδεῖξαι] Citant Etymol. M. c. 717, 11. et Photius c. 384. SCHAEFER.

P. 966. v. 11. σκήψεως] προφάσεως καὶ δικαιολογίας. WOLF.

P. 966. v. 12. εἰσελθὼν] ἐλθὼν simplex dat Bavaricus. REISK.

P. 966. v. 12. ἀμφότερα ὑμῖν ἐπιδεῖξαι] ἀμφότερ' αὐτῶν ἐπιδείξω Etymol. M. ἀμφότερ' αὐτὸν ἐπιδείξω Photius. SCHAEFER.

P. 966. v. 13. τὸν νόμον] Legem illam designat, ad quam v. 1. statim provocavit. REISK.

P. 966. v. 16. εὐθὺς] Collocatum legitur in August. primo statim post voc. χρόνους. REISK. Hoc loco posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 966. v. 17. ἐγίγνετο] ἐγένετο August. primus. REISK. Recte ἐγένετο Bekker. SCHAEFER.

P. 966. v. 17. οὐσῶν — τούτων] Citat hunc locum Harpocration v. Ἔμμηνος. REISK.

P. 966. v. 17. ἐμμήνων] De hac voce alibi dictum est, pro menstruis posse reponi semestria, παρὰ τοὺς ἓξ μῆνας τοὺς χειμερινοὺς ἀργούσης τῆς ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας. WOLF. Dixit Wolfius ad p. 900, 5., sed ita, ut neminis assensum tulisse videatur. Adde quod h. l. μεταλλικὴ δίκη a Pantaeneto agitur. SCHAEFER.

P. 966. v. 18. τῶν δικῶν τούτων] τούτων τῶν δικῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 966. v. 18. ἡμῶν ἀμφοτέρων] me, Nicobulo puta, et socio meo, Euergo. REISK.

P. 967. v. 1. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 967. v. 1. εὖ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 967. v. 2. κατορθῶσαι — δίκην] Multatus enim Euergus fuerat duobus talentis. V. p. 968, 21. et 980, 7. s. REISK.

P. 967. v. 6. πειρᾶσθαι] πειράσομαι Bavaricus. REISK. πειράσασθαι Bekker. Forma infrequentior. SCHAEFER.

P. 967. v. 7. καὶ δίκαια καὶ μέτρια] καὶ μέτρια καὶ δίκαια Bekker. SCHAEFER.

P. 967. v. 10. πράγματι] [γράμματι.] F. πράγματι. Et ibid. πολλῶν γὰρ δικῶν pro δικαίων. WOLF. Vulg. γράμματι. πράγματι August. primus, Bavaricus, Weimaranus e suorum secundo. Correxi πράγματι. REISK. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1023. a. SCHAEFER.

P. 967. v. 10. δικῶν] Vulg. δικαίων. δικῶν Bavaricus, Weimaranus e suorum secundo. Correxi δικῶν. REISK.

P. 967. v. 12. οἴομαι] οἶμαι August. primus. REISK.

P. 967. v. 13. ὡς ἂν] Vulg. ὡς. ὡς ἂν August. primus. Particulam ἂν addidi. REISK.

P. 967. v. 14. ἐδανείσαμεν] [ἐδανεισάμην.] M. ἐδανείσαμεν. Et v. 22. πρατὴρ μὲν οὖν. WOLF. Vulg. ἐδανεισάμην. ἐδανείσαμεν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 967. v. 16. ἐπ' ἐργαστηρίῳ — ἐν τοῖς ἔργοις] V. Osannus Inscript. III. p. 108. SCHAEFER.

P. 967. v. 17. ἐν Μαρωνείᾳ] Citat hunc locum Harpocration v. Μαρώνεια. REISK. V. Photius c. 182. s. SCHAEFER.

P. 967. v. 18. τετταράκοντα μὲν καὶ πέντε —] Adscriptum erat in Bavarico ad h. l. scholium hoc: τάλαντον ἄρα ξ μναῖ. ἡ δὲ μνᾶ μ στατῆρες. REISK.

P. 967. v. 18. ἐμαὶ] Bekkerus: „ἐμοῦ r." Quod fortasse praeferas propter oppositum Εὐέργου. Sed v. not. ad p. 960, 1. SCHAEFER.

P. 967. v. 20. Εὐέργου] εὐεργοῦ August. primus. REISK. Bekkerus ad v. 15.: „Εὔεργος] εὐεργὸς r. et hic et posthac." Utrum praestet, docebit Reizius de Accent. Inclinat. p. 116. SCHAEFER.

P. 967. v. 20. μὲν] Vulg. καὶ. Correxi μὲν. REISK.

P. 967. v. 20. Κολυττεῖ] Bekkerus: „κολλυτεῖ S. κολυτεῖ r." V. not. ad p. 742, 12. SCHAEFER.

P. 967. v. 21. Φιλέᾳ] Φιλαίᾳ August. primus. REISK.

P. 967. v. 22. πρατὴρ] καὶ πρατὴρ margo Lutetianae. REISK.

P. 967. v. 22. μὲν δὴ] Vulg. μὲν. μὲν δὴ August. primus. μὲν οὖν coniecit Wolfius [ad v. 14.]. Addidi δή. REISK.

P. 967. v. 25. τούτῳ] *huic*, Pantaeneto puta. REISK.

P. 967. v. 25. Τηλεμάχου] Vulg. Τηλεμάρχου. Τηλεμάχου August. primus, Aldina. Et sic correxi. REISK.

P. 967. v. 26. οὑτοσὶ] Vulg. οὗτος. οὑτοσὶ August. primus. REISK.

P. 967. v. 29. λύσις τούτῳ παρ' ἡμῶν] [λύσις παρ' ἡμῶν.] *redemtio a nobis, ut liceret redimere a nobis officinam.* WOLF. Vulg. λύσις παρ' ἡμῶν. Post λύσις addunt August. primus et Bavaricus τούτῳ. Addidi. λύσις est cautio facultatis oppignerata intra certum tempus redimendi reddito aere alieno. REISK.

P. 968. v. 6. οὗτός γε] Pantaenetus. REISK.

P. 968. v. 6. τοτὲ] Vulg. τότε. Recte dat Aldina h. l. τοτὲ, item August. primus et margo Lutetianae ex Aldina. Correxi τοτὲ. REISK.

P. 968. v. 8. τοτὲ] Vulg. τότε. Rursus dat margo Lutetianae τοτὲ. Sed hic loci deserit August. primus testimonium. Correxi τοτὲ. REISK.

P. 968. v. 10. τοτὲ] Vulg. τότε. Rursus τοτὲ margo Lutetianae. Et sic correxi. REISK.

P. 968. v. 10. ἐκεῖνος] Euergus. REISK.

P. 968. v. 12. ἐλθὼν] Potest haberi pro vocula more attico eleganter redundante, cum vi tamen aliqua occulta. *libenter, cupide.* Malim tamen eius loco legi ἑκὼν. ἑκὼν παρ' ἑκόντος, *ambabus partibus in hanc rem consentientibus.* REISK. ἐλθὼν cave mutes. Poterat perinde omitti ut quod mox sequitur ἀπελθόντα. V. not. ad Sophocl. Aiac. 1183. Talia participia addere Graecorum est ἐναργέστερον narrantium. Perperam autem Reiskius interpretatur *libenter, cupide.* Haec enim in interpretatione aut proprie vertenda aut prorsus negligenda sunt. Conf. Ind. ad Odyss. p. 169. SCHAEFER.

P. 968. v. 13. τὰ] τὰς August. primus. REISK.

P. 968. v. 15. οὐκ ἐπεξελθεῖν] οὐχ ὑπεξελθεῖν August. primus, Bavaricus. — illis creditoribus Pantaeneti, qui sibi ius esse in res a Pantaeneto oppigneratas dicerent, sese (Euergum) non occurrisse neque adversatum esse. REISK. οὐχ ὑπεξελθεῖν Bekker. Recte. *non cessisse, iure suo non decessisse.* SCHAEFER.

P. 968. v. 16. ὅσαπερ] Simplex ὅσα sine cauda dat August. primus. REISK.

P. 968. v. 17. ποιοίη] ποιῇ August. primus. REISK.

P. 968. v. 20. οἷς] Vulg. ἧς. οἷς Bavaricus. Et sic correxi. οἷς ἐτιμήσατο idem est ac si dixisset ἐν τούτοις, ἃ ἐτιμήσατο. satisfactum sibi habet per eam mulctam, quam Euergo a iudicibus scribi et irrogari curavit ipse, Pantaenetus puta. REISK. Recte ἧς Bekker. *habet mulctam, qua ipse litem aestimavit.* SCHAEFER.

P. 968. v. 21. αὐτός] S. ἐκείνῳ. Notatum αὐτόν. Malim αὐτῷ. WOLF. αὐτὸν margo Lutetianae, August. primus, indices Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 968. v. 22. τῶν αὐτῶν] Scilicet ἐγκλημάτων. REISK. Immo τὰ αὐτὰ h. l. et v. 25. sunt *eadem*, h. e. *idem facinus.* SCHAEFER.

P. 968. v. 24. ἀληθῆ λέγει] τὸ ἀληθῆ λέγει videtur a grammatico adiectum, cum possit ἀπὸ κοινοῦ ex superiore intelligi. Et p. 969, 5. οὔτε ἐπεδήμουν ὅλως, ἔλαχε δὲ δίκην. et v. 10. θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην, ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄπορον, pro θαυμαστῶς et ἄτοπον. WOLF. ἀληθῆ λέγει ne dubites ipsius Oratoris esse. SCHAEFER.

P. 968. v. 24. ἐκεῖνος] Euergus. REISK.

P. 969. v. 1. αὐτὸς] F. αὐτά. SCHAEFER.

P. 969. v. 1. ἐώνητο, ὁ Μνησικλῆς] Vulg. ἐώνητο. Addit

August. primus ὁ Μνησικλῆς. Addidi. REISK. Delevit Bekker. Additum mihi non displicet. SCHAEFER.

P. 969. v. 5. ἐπεδήμουν] Vulg. ἀπεδήμουν. ἐπεδήμουν August. primus, Bavaricus, Aldina, unde repetiit margo Lutetianae, Wolfius e coniectura [ad p. 968, 24.]. Et sic correxi. REISK.

P. 969. v. 5. δίκην] τὴν δίκην August. primus. REISK.

P. 969. v. 6. ἡμῖν] Si bene habet, de solo Nicobulo accipi debet. Malim tamen ἐμοὶ, ne error interveniat, qui facile possit, de ambobus, Nicobulo et Euergo, hic agi. REISK. Ne error oriatur, facile cavebit oppositum ἐκείνῳ v. 5. SCHAEFER.

P. 969. v. 6. ἡμῖν πώποτ'] πώποθ' ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 969. v. 9. ἀφεστηκότα] ἐφεστηκότα Bavaricus. *Pantaenetum destitisse ab exercenda officina metallica.* REISK. Immo *excidisse officina.* SCHAEFER.

P. 969. v. 10. θαυμαστὸν] Vulg. θαυμαστῶς. θαυμαστὸν Weimaranus e suorum secundo, Felicianea, Paulina, unde repetiit margo Lutetianae, et Wolfius in annotatt. [ad p. 968, 24.]. Et sic correxi. Poterat alias ὡς omitti aut cum πως enclitico mutari. REISK. θαυμαστῶς Bekker. Quod cur mutaretur nihil causae fuit. SCHAEFER.

P. 969. v. 10. ὡς] Ab August. primo abesse ait Fabricius. Sed utique ibi est. REISK.

P. 969. v. 11. ἄτοπον] Wolfius mavult [ad p. 968, 24.] ἄπορον. REISK. Frustra. Negotium fuit ἄτοπον, non ἄπορον. SCHAEFER.

P. 969. v. 15. οὐδέτερον] Vulg. οὐδ' ἕτερον. οὐδέτερον Bavaricus. REISK. οὐδ' ἕτερον hic ineptum est. SCHAEFER.

P. 969. v. 18. καὶ τοὺς — ἠρώτων] *et de litigantibus quidque hoc rei esset quaerebam.* SCHAEFER.

P. 969. v. 21. κατεγέλα] explodebat eos risu negabatque mihi ab illis molestiae quidquam exstiturum esse. REISK.

P. 969. v. 22. συνάξειν αὐτὸς] Vulg. συνάξειν. Addit August. primus αὐτός. Addidi. REISK.

P. 969. v. 28. 'ὑγιὲς] V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 100. SCHAEFER.

P. 969. v. 29. βεβαιοῦντος ἡμῖν] S. τὴν πρᾶσιν. WOLF. Scilicet τὴν ὠνήν. *evictionem nobis praestante.* REISK.

P. 970. v. 1. δεξομένους] Sic per ο, non per α. WOLF. Vulg. δεξαμένους. δεξομένους (in futuro) August. primus, Bavaricus, Wolfius e coniectura sua. Et sic correxi. REISK.

P. 970. v. 1. ἢ κομίσασθαι — ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλουν] Sententia est: ut aut nos (Nicobulus et Euergus) ab ipsis (simulatis illis et subornatis creditoribus, qui se numos in officinam metalli-

cam Pantaeneto credidisse mentirentur, quo Nicobulum emungerent) auferremus omnem pecuniam, quam Pantaenetus nobis deberet, eoque facto abiremus et missos seque Pantaenetumque faceremus, aut ipsis relueremus pecuniam, quam ipsi Pantaeneto credidissent. REISK.

P. 970. v. 2. αὐτῶν] αὑτῶν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 970. v. 2. διαλῦσαι σφᾶς] *absolvère, satisfacere sibi.* WOLF. V. not. ad p. 919, 8. SCHAEFER.

P. 970. v. 3. ἔχειν] Post h. v. aut deest aut certe subaudiri debet ἀπαιτεῖν. *se habere, quae a Pantaeneto reposcant, multo maioris valoris.* REISK. Nec deest ἀπαιτεῖν nec subaudiri debet. Verba, quorum sensus fugit Reiskium, sic vertenda: *causantes quae haberemus* (h. e. τὸ ἐργαστήριον καὶ τὰ ἀνδράποδα) *multo plus valere quam pecuniam Pantaeneto a nobis creditam.* SCHAEFER.

P. 970. v. 5. παραχρῆμα, οὐδὲ βουλευσάμενος] *auf der Stelle und ohne mich zu bedenken.* SCHAEFER.

P. 970. v. 6. καὶ τὸν Εὔεργον ἔπεισα] Haec verba absunt ab August. primo. REISK.

P. 970. v. 6. ἔπεισα] Scilicet συγχωρῆσαι. SCHAEFER.

P. 970. v. 6. ἐπειδὴ] ἐπεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 970. v. 7. ἡμᾶς τὰ χρήματα] τὰ χρήματα ἡμᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 970. v. 7. ἀπολαμβάνειν] Vulg. λαμβάνειν. ἀπολαμβάνειν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 970. v. 7. τὸ πρᾶγμ' εἰς τοῦτο προῆκτο] τὸ πρᾶγμ' ἐνταῦθ' εἱστήκει infra v. 16. SCHAEFER.

P. 970. v. 8. ἔφασαν] Vulg. ἔφησαν. ἔφασαν August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 970. v. 10. ἐπαγγελλόμενοι] Vulg. ἐπαγγειλάμενοι. ἐπαγγελλόμενοι August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK. V. not. ad p. 354, 11. SCHAEFER.

P. 970. v. 10. γιγνοίμεθ'] γενοίμεθ' August. primus. REISK.

P. 970. v. 12. τούτου] [τούτων.] F. τούτου. S. τοῦ Πανταινέτου. WOLF. Vulg. τούτων. τούτου August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 970. v. 13. λάβε] λαβέ Bekker. SCHAEFER.

P. 970. v. 20. γενέσθαι] γίγνεσθαι Bavaricus. REISK. Non displicet. V. v. 10. p. 971, 2. s. 5. s. SCHAEFER.

P. 970. v. 21. οὐχὶ] οὐ Bavaricus. REISK. οὐ Bekker. SCHAEFER.

P. 970. v. 21. ποιήσαντος;] ποιήσαντος, Dindorf. SCHAEFER.

P. 970. v. 23. ᾧ] Vulg. ὡς. ᾧ August. primus, margo Lu-

letianae. Et sic correxi. *Euergo, quem summi faciebat.* REISK. Immo :, *cuius amicissimus erat.* SCHAEFER.

P. 970. v. 25. τῷ Εὐέργῳ] Vulg. *Εὐέργῳ*. τῷ εὐεργῷ August. primus. Articulum addidi. REISK.

P. 970. v. 27. ἐπειδὴ] ἐπεὶ August. primus. REISK. ἐπεὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 970. v. 27. δὲ] δ' Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 970. v. 27. ἐμοὶ πάλιν δυσκολαίνοντα] Vulg. ἐμοὶ δυσκολαίνοντα. ἐμοὶ πάλιν δυσκολαίνοντα August. primus. Particulam addidi. *rursus, in contrariam partem.* REISK.

P. 971. v. 1. δέοιτο] δεῖται August. primus. REISK.

P. 971. v. 2. ἠξίουν] Vulg. ἠξίου. ἠξίουν in prima persona August. primus, Bavaricus, Weimaranus. Et sic correxi. REISK.

P. 971. v. 2. ὑπὲρ] ὑπὸ Bavaricus. REISK.

P. 971. v. 2. τῶν τούτου τινῶν] Vulg. τῶν τούτου. Post τούτου addit August. primus τινῶν. Contra abest ab eodem τῶν. Coniunxi utrumque, ut sit ὑπὲρ τῶν τούτου τινῶν γινόμενος. *super quibusdam rebus de substantia Pantaeneti.* Non enim totam eius substantiam, sed tantummodo servos seu operas in metallifodinis laborantes vendebant, ut e p. 972, 22. apparet. REISK. Servi illic soli commemorantur, quod potissima negotii metallici pars essent: nam venditum est etiam τὸ ἐργαστήριον. SCHAEFER.

P. 971. v. 3. γινόμενος] γιγνόμενος Bekker. SCHAEFER.

P. 971. v. 4. δὴ] δὲ August. primus. REISK.

P. 971. v. 5. ἀφῆκεν ἁπάντων ἐμὲ] ἀφῆκέ με ἁπάντων August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 971. v. 5. ἐδεῖθ' οὗτος] ἐδεῖτο οὕτω August. primus. REISK.

P. 971. v. 6. ἐγιγνόμην] Vulg. ἐγενόμην. ἐγινόμην August. primus. ἐγιγνόμην Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 971. v. 8. θεοὺς — γένοιτο] θεοὺς, — γένοιτο, Reisk. et Bekker. Sed haec continuanda. SCHAEFER.

P. 971. v. 8. ἂν] ἂν secundum abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 971. v. 11. δι' ἃ] διότι Bavaricus. REISK.

P. 971. v. 13. μάρτυρας] τοὺς μάρτυρας August. primus. REISK.

P. 971. v. 15. οὐδ'] Bekkerus: „οὐκ S.“ Vere, ut opinor. SCHAEFER.

P. 971. v. 19. καὶ τὴν] Vulg. τήν. καὶ τὴν August. primus, Bavaricus. Particulam addidi. REISK.

P. 971. v. 20. ἐκέλευσε] ἐκέλευσεν Bekker. SCHAEFER.

P. 971. v. 23. οὗτοι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 971. v. 24. τότ' ἐμαρτύρει] τότε μαρτυρεῖ Bavaricus. REISK.

P. 971. v. 26. παρόντων] Tollo comma post παρόντων, quod sententiam turbat, (quamquam haec tam minuta alias non soleo annotare,) ut sit sententia haec: nam si ambos pariter nos, me et Euergum, eosque ambos in urbe praesentes et coram versantes accusasset iisdem de criminibus, non utique unum arripuisset omittens alterum, sed ambos fuisset iure persecutus. Ad παρόντων subauditur ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, adeoque idem est atque ἐπιδημούντων. Vis argumenti in hoc verbo inest; infirma enim esset argumentatio, si, quo tempore Pantaenetus Euergum insectatus esset, Nicobulus urbe abfuisset. REISK. Atqui quo tempore Euergum Pantaenetus peregit reum Nicobulus peregre fuit. Iungenda igitur τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων παρόντων. Perperam habet Reiskiana subdistinctiones post ἀδικημάτων et ἐγκαλῶν. SCHAEFER.

P. 971. v. 27. γ'] Abest a Bavarico. REISK.

P. 971. v. 28. πάλιν λαγχάνειν] πάλιν δίκην λαγχάνειν index Lambini. Sed quod addi vult Lambinus δίκην, addi necesse nil est, sed est subaudiri. V. p. 972, 20. REISK.

P. 972. v. 4. τοῦ νόμου] καὶ τοῦ νόμου August. primus. REISK.

P. 972. v. 6. ταῦτα] Abest ab August. primo. REISK.

P. 972. v. 6. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς August. primus. REISK.

P. 972. v. 8. οὐχ] Omittit August. primus. Quod haud placet: nam ἥκιστα sine οὐχ non solet sic nude usurpari. Deinde non convenit sententiae: praecessit enim οὐ προσήκει, quod non posset repeti, sed deberet οὐ omitti. Vulgata bene habet. Idem est ac si dixisset μάλιστα δὲ οὐ προσήκει δικάζεσθαι τούτων. Nam οὐχ ἥκιστα aequipollet τῷ μάλιστα. REISK. Bekkerus: „οὐχ om. S. r.“ Recte, ut puto: ut προσήκει repetatur. *minime autem de his.* SCHAEFER.

P. 972. v. 10. πέπρακεν] πέπρακεν margo Lutetianae. REISK. Bekkeri optimus Cod. et hic et v. 11. dat πέπρακεν. Quod verum esse non dubitabis, si contuleris p. 717, 21. SCHAEFER.

P. 972. v. 11. ἢ] Abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „ἢ ante οὐ om. S.“ Iure omittit. *iniuste vendidisse quae ipsius non essent.* SCHAEFER.

P. 972. v. 11. πέπραχε,] πέπραχε. Reisk. πέπραχεν· Bekker. SCHAEFER.

P. 972. v. 11. καὶ περὶ ὧν ἔγνω κ. τ. λ.] Locum hunc communem attigerat iam supra p. 952, 10. s. REISK.

P. 972. v. 13. κειμένων] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 972. v. 16. αἰτιᾶσθαι] Vulg. αἰτιάσασθαι. αἰτιᾶσθαι August. primus. Dedi αἰτιᾶσθαι in praesente. REISK. αἰτιάσασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 972. v. 17. οἳ μὲν —,δικαζόμενοι] Non placet haec lectio, nec occurrit melior. WOLF. τῶν ἄλλων τούτων complectitur causationes omnes, ob quas quis litem instituit et quas orator modo commemoraverat, illa una excepta, cum actor denuo litem restaurat, postquam reo remisisset. REISK. Statim sequitur haec Reiskii annotatio, alio illâ tempore scripta: „τῶν ἄλλων τούτων. Vitiosum hoc videns esse non reperio, quomodo sanetur. Num παρά τι τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ.“ Nihil hîc vitii est. Sensus: Qui igitur iterum litigant contra aliquod horum ceterorum legislatoris edictorum, quibus litem denuo movere vetantur, —. SCHAEFER.

P. 972. v. 20. τοῖς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ] Scilicet δικαίοις ὡρισμένοις οὐκ ἐμμένει. SCHAEFER.

P. 972. v. 22. ἐγενόμην] ἐγινόμην August. primus. ἐγιγνόμην Bavaricus. REISK. ἐγιγνόμην Bekker. V. not. ad p. 970, 20. SCHAEFER.

P. 972. v. 26. τοῖς — δικαίοις] Legendum videtur τοῖς παρὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν δικαίοις, *iuribus ex ipsa rerum natura exsistentibus*. REISK. Non opus. *iuribus quae de ipsis factis valent*. SCHAEFER.

P. 972. v. 26. ἂν ἁλισκόμενόν] [ἀναλισκόμενόν.] ἂν ἁλισκόμενόν. WOLF. Vulg. ἀναλισκόμενόν. ἂν ἁλισκόμενόν duobus vocabulis Bavaricus, index Aldinae, editio P. Manutii, August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius. Divisi in duo vocabula ἂν ἁλισκόμενόν. me, qui sine dubio fuissem causa casurus, si solummodo ipsius causae natura spectaretur et ei ius aequum redderetur. REISK. Particulam iure omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 972. v. 27. τοῦτο] [τούτῳ.] τοῦτο. WOLF. Vulg. τούτῳ. τοῦτο August. primus, margo Lutetianae. Et sic coniecit Wolfius. Correxi τοῦτο. REISK. ἐπὶ τοῦτο, h. e. ἐπὶ τὴν παραγραφήν. SCHAEFER.

P. 972. v. 27. ἀποχωρεῖν] ἀναχωρεῖν index Aldinae. REISK.

P. 972. v. 27. καὶ καθ᾽ ἕκαστον — ψευδόμενον] Transit ad τὴν εὐθυδικίαν. SCHAEFER.

P. 972. v. 28. λέγε δ᾽ αὐτὸ] Vulg. λέγε αὐτό. λέγε δ᾽ αὐτὸ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 972. v. 28. αὐτὸ] Post h. v. addit μοι Bavaricus. REISK.

P. 973. v. 2. Ἔβλαψέ με] Vulg. Ἔβλαψε. Addit με August. primus. Pronomen addidi. REISK.

P. 973. v. 3. Ἀντιγένην] Ἀντιγένη Bekker. Ἀντιγένην Dindorf., cuius v. praefat. p. VII. SCHAEFER.

P. 973. v. 5. ἐννενήκοντα] Vulg. ἐνενήκοντα. ἐνενίκοντα Aldina. ἐννενήκοντα Bavaricus, Paulina, unde repetiit Lambini index. REISK. ἐνενήκοντα Bekker. SCHAEFER.

P. 973. v. 6. ἐγγραφῆναι τὸ διπλοῦν] *ut inscriberer debitor dupli.* Simpliciter dicitur ἐγγράφομαί τι, nec locutio haec elliptica est, ut placet Reiskio Ind. Graecitat. p. 177. SCHAEFER.

P. 973. v. 10. εἶλε] εἶλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 973. v. 13. αὐτοῦ τοῦτο] [τούτου.] M. τοῦτο. WOLF. Vulg. τούτου. Correxi αὐτοῦ τοῦτο. Hoc de Wolfii sententia dedi, illud de meo addidi. REISK. τούτου bene revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 973. v. 15. ἔγωγέ] ἐγώ simplex dat August. primus. REISK. Recte ἐγώ Bekker. Aliud valet ἐγώ, aliud ἔγωγε. Hoc est *ich für meine Person,* illud *ich* sic pronuntiandum, ut tono vocis acuatur. SCHAEFER.

P. 973. v. 15. ὑπογράψας] ἐπιγράψας Weimaranus e suorum secundo. REISK. *cum prius scripsisset.* SCHAEFER.

P. 973. v. 16. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 973. v. 16. προστάξαι με] Vulg. προστάξαι. Addit August. primus με. Pronomen addidi. REISK.

P. 973. v. 16. τῷ παιδὶ] τῷ οἰκέτῃ. V. Ammonius p. 111., qui hanc orationem citat. Ceterum ne forte malis τῷ ἐμῷ παιδὶ, ut supra v. 3. legitur τὸν ἑαυτοῦ οἰκέτην, conf. not. ad p. 960, 1. Omninoque docendi sunt tirones talia pronomina omitti frequentissime. SCHAEFER.

P. 973. v. 20. ἀτιμῶσαι καὶ — πρᾶξαι] Ad hos infinitivos subauditur αὐτόν. REISK.

P. 973. v. 21. με ταῦτα] [μετὰ ταῦτα.] με ταῦτα, vel τὰ τοιαῦτα, pro μετὰ ταῦτα. WOLF. Vulg. μετὰ ταῦτα. με ταῦτα August. primus. Et sic coniecit quoque Wolfius, aut μετὰ *) τοιαῦτα. Correxi με ταῦτα. REISK.

P. 973. v. 21. ἃ — ποιῆσαι] Scilicet ἀφαιρεῖσθαι τὸ τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον. SCHAEFER.

P. 973. v. 22. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο;] Quid hoc itaque sibi vult facinus? Quid eo quaeritur? Quid designatur? REISK.

P. 973. v. 25. συκοφαντεῖν] κακουργεῖν margo Lutetianae. REISK.

P. 973. v. 26. τοῦτ' ἐποίησε] τοῦτο ποιήσει Bavaricus. REISK.

P. 973. v. 26. ἐποίησε] ἐποίησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 973. v. 26. τἀκόλουθον] Vulg. τὸ ἀκόλουθον. Dedi τἀκόλουθον. REISK.

---

*) Immo με τά. SCHAEFER.

P. 973. v. 28. *ΕΓΚΛΗΜΑ.*] Titulus abest ab August. primo. REISK.

P. 973. v. 29. *Ἀντιγένην*] *Ἀντιγένη* Bekker. *Ἀντιγένην* Dindorf. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 973. v. 30. *Θρασύλλου*] Vulg. *Θρασίλλου*. *Θρασύλλου* August. primus, Bavaricus, index Lambini ex Aldina. Et sic correxi. Citat hunc locum Harpocration v. *Ἐπὶ Θρασύλλῳ*. Nam sic ille non modo exhibuit, sed etiam ita exarandum praecepit affirmans eum Atticorum esse morem, ut *ἐπὶ Θρασύλλῳ* in dativo dicant pro *ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι*. Quod loco suo positum relinquam. Mihi vulgata bene videtur habere et *τὸ ἐπὶ Θρασύλλου* idem esse brevius dictum atque plenius *τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐπὶ Θρασύλλου ὄρει*. Solent eiusmodi montes metallis foeti e nomine primi cuiusque possessoris, aut si quis primus exercuit, appellari, ut *Clausthal* (vallis Nicolai) et *Ioachimsthal* et alia talia. REISK. V. Etymolog. M. c. 359, 51., ubi item dativus legitur, quem solum probat Osannus Inscript. III. p. 107. Ego non ausim probare. Conf. not. ad Gregor. Corinth. p. 46., ubi quae congesta sunt huius librariorum lapsus exempla, iis accedat ex egregio supplemento Xenophont. Memorab. III. 13. 3. *ἐν Ἀμφιαράῳ*. Ita enim bis Codex Victor. V. Werferus Act. Monac. II. 1. p. 156. et G. Dindorf. praefat. ad Memorab. p. XV. Sed alii Codd. recte bis *ἐν Ἀμφιαράου*. SCHAEFER.

P. 974. v. 5. *ἐγὼ καθίστην*] *καθίστην ἐγὼ* Bekker. Recte: continuanda enim *ἐγὼ ὅ γε ὤν* —. SCHAEFER.

P. 974. v. 5. *ἀπηγόρευεν*] Vulg. *ἀπηγόρευσεν*. *ἀπηγόρευεν* August. primus, Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 974. v. 7. *Εὐεργος τότ'*] *ὁ εὐεργὸς ταῦτ'* August. primus. REISK.

P. 974. v. 10. *τιν'*] *τὸν* Bavaricus, indices Aldinae et Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. REISK. Recte *τὸν* Bekker. SCHAEFER.

P. 974. v. 10. *ὡς αὐτόν*] *ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτόν*. F. *ὡς ἑαυτοῦ*, s. *ὄντα*. WOLF. *ὡς αὐτὰν* idem est ac si dixisset *ὡς εἰ αὐτὸν κατέστησε φυλάττειν*, aut *ὡς εἰ αὐτὸς ἐφύλαττεν*, *ac si ipse custodiret*. REISK. *ὡς αὐτόν* Bekker. *sibi adiunxit custodiae ergo*. Sic iam Wolfius intellexit. SCHAEFER.

P. 974. v. 12. *ἐγώ σε*] Vulg. *ἔγωγ'*. *ἐγώ σε* Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 974. v. 12. *ἐπηνάγκασται*] Vulg. *ἠνάγκασται*. *ἐπηνάγκασται* August. primus. Et hoc dedi. REISK. *ἠνάγκασται* Bekker. SCHAEFER.

P. 974. v. 13. *αὐτῷ*] *αὐτὸ* Bavaricus. Forte voluit *αὐτόν*. Saepe *ν* finale in libris mstis et hoc Bavarico nominatim omittitur. REISK.

P. 974. v. 16. Πείσας] F. Καὶ πείσας. Quod ipsum, opinor, latet in scriptura Harpocrationis et Photii ll. cc. Sic infra v. 29. et p. 975, 5. SCHAEFER.

P. 974. v. 16. καθέζεσθαι] καθίζεσθαι August. primus. REISK. καθίζεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 974. v. 16. εἰς τὸν κεγχρεῶνα] Suidas: εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον. Ego suspicor, esse proprium loci nomen seu asyli servorum, ut fuit τὸ καθέζεσθαι ἐπὶ τὸ χῶμα asylum trierarcharum: nisi forte hoc dicat, avocatos fuisse servos a mandato opere et ad aliud traductos. WOLF. Citat hunc locum Harpocration v. Κεγχρεών. REISK. Item Photius c. 113. V. Anecd. Bekk. p. 271, 23. De asylo cave cogites. Apparet enim servorum illic sedentium operam versatam esse in purgando metallo. SCHAEFER.

P. 974. v. 18. Ἐπίσχες.] Abest ab August. primo et Aldina. REISK.

P. 974. v. 19. ἐκ τοῦ — μὴ ἐθέλειν] *ex eo, quod invitavi Pantaenetum, ut servos illos ad quaesitionem per tormenta traderet, sed ille noluit tradere.* REISK.

P. 974. v. 19. τοῦ προκαλεῖσθαι] Malis τοῦ ἐμὲ προκαλεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 974. v. 19. τούτους] τούτου Bavaricus. REISK.

P. 974. v. 21. ἔπειθον] ἔπιθον August. primus. Scilicet καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα. REISK.

P. 974. v. 21. κτήσωμαι;] Recte κτήσωμαι. Bekker. Est enim haec ὑποφορά. SCHAEFER.

P. 974. v. 22. ἢ ἔχειν] Absunt a Bavarico. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 974. v. 22. [ἢ κτήσασθαι]] Aut τὸ ἢ κτήσασθαι abundat, aut καὶ κτήσασθαι legendum. WOLF. ἢ κτήσασθαι absunt ab August. primo. Uncis inclusi. Sunt enim aut scholium aut varians lectio verborum ἢ ἔχειν. REISK. ἢ κτήσασθαι omisit Bekker. Cum antecesserit ἵνα — κτήσωμαι, probabilius videtur ἢ κτήσασθαι ab Oratore profectum esse, contra ἢ ἔχειν e margine irrepsisse. SCHAEFER.

P. 974. v. 23. εἱλόμην κομίσασθαι] Post εἱλόμην addit index Lambini τἀμαυτοῦ. Subaudi e proxime τὰ ἐμαυτοῦ. *recuperare numos, quos Pantaeneto credidissem.* Nil opus est ista verba addi, quod fieri Lambinus praecepit. REISK.

P. 974. v. 23. λέγε δ' ὅμως τὴν πρόκλησιν.] Vulg. λέγε δ' ὁμοίως τὴν πρόκλησιν. λέγε δὴ τὴν πρόκλησιν ὅμως Bavaricus. ὅμως etiam dat August. primus. Et sic legendum. Dixerat paullo ante, constare ex omnibus causae adiunctis, Pantaenetum mentiri, eoque nil opus esse, ut formula provocationis de servis tradendis

recitetur. *At nihilominus tamen tu, ait, scriba, recita istam formulam.* REISK. λέγε δὲ τὴν πρόκλησιν ὅμως Bekker. ὅμως referendum ad ea quae proxime antecedunt, καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται. SCHAEFER.

P. 974. v. 26. φυγὼν] φεύγων August. primus. REISK. V. not. ad p. 979, 13. SCHAEFER.

P. 974. v. 29. τὴν ἀργυρῖτιν] Citat hunc locum Harpocration v. Ἀργυρῖτις. Videntur dictiones ἐργάζεσθαι ἀργυρῖτιν [aut ἀργύριον, aut μέταλλον, similia] et κατεργάζεσθαι nonnihil inter se differre, sic nempe, ut simplex ἐργάζεσθαι sit glebam argenteam vel metallicam quamque e terrae visceribus eruere, a sordibus terrestribus et saxeis purgare, in minuta fragmina contundere, conflare, verbo crassius elaborare, κατεργάζεσθαι autem liquare, diligentius repurgare et extremam manum imponere eumque ad locum perducere, ut aurifabro aliisque artificibus ad signa, vasa conficienda aut ad numos cudendos tradi possit. REISK.

P. 974. v. 29. οἰκέται] ἐργάται Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 974. v. 29. εἰργάσαντο] κατειργάσαντο August. primus. REISK.

P. 974. v. 30. τὸ] τὸ posterius abest a Bavarico. REISK.

P. 975. v. 1. Ἐπίσχες.] Abest ab August. primo, Bavarico. REISK.

P. 975. v. 2. αὐτοῖς] Vulg. αὐτὸ. αὐτοῖς August. primus. Et sic correxi. REISK. αὐτὸ Bekker. Mihi αὐτοῖς placet. SCHAEFER.

P. 975. v. 3. ἐφεξῆς] ἑξῆς simplex Bavaricus. Quod melius puto. Significat enim haec lectio id, quod sententia secum fert: *Recita iudicibus insequentia de libello accusationis.* Vulgata autem, ni fallor, sententiam fert alienam, hanc puta: *Recita totum libellum accusationis a capite ad calcem.* Verum id non vult Nicobulus, sed istud, quod modo dicebam, ut scriba recitando pergeret et quae adhuc recitanda superessent exsequeretur. REISK. ἑξῆς Bekker. SCHAEFER.

P. 975. v. 10. γινομένων] γιγνομένων Bekker. SCHAEFER.

P. 975. v. 11. καὶ ἄλλο οὐδέν] Scilicet ἐποιήσαμεν τότε. Locabamus tibi officinam metallicam, quae nostra erat, (emeramus enim a Mnesicle,) eo pacto, ut tu nobis locar dares, quod mos et leges ferunt: aliud nihil tecum depeciscebamur. REISK. Simplicius subaudias ἔνεστι. Sic autem scribere Reiskius debuit: ut tu nobis dares locarium, quod aequaret usuram pecuniae tibi creditae. SCHAEFER.

P. 975. v. 12. μετὰ ταῦτα δὲ] Vulg. μετὰ ταῦτα. Addit August. primus δέ. Adversativam addidi. REISK. Si omittatur, non multum requiram. Conf. Melet. Crit. p. 61. SCHAEFER.

P. 975. v. 13. ἐφ' οἷσπερ αὐτοὶ ἐπριάμεθα] Haec verba absunt a texto Bavarici, sed sunt in margine e varia lectione. REISK. Non puto diversam esse scripturam, sed verba excidisse propter τὸ ὁμοιοτέλευτον. SCHAEFER.

P. 975. v. 15. οὐ μόνον—ἱκετεύοντος], te non iam solum iubente, ut ante feceras, sed etiam, quod ante non feceras, supplicante, ut faceremus. REISK.

P. 975. v. 16. ἤθελε δέχεσθαι] ἤθελεν ἐνδέχεσθαι August. primus. REISK.

P. 975. v. 16. τί οὖν — συνθῆκαι;] Quid hic loci, hoc tempore sibi volunt illae pacti tabulae? quid ad eas provocas? cur eas commemoras? REISK.

P. 975. v. 17. τοῦτο] Scilicet τὸ περὶ τῶν συνθηκῶν. REISK.

P. 975. v. 21. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 975. v. 23. ἐωνήμεθα] ἀπεδόμεθα August. primus. Videtur utrumque sententiae necessarium esse. Quare sic malim legi: ἃ γὰρ ἡμεῖς πέντε καὶ ἑκατὸν μνῶν ἐωνήμεθα καὶ ἀπεδόμεθα, ταῦθ' ὕστερον —. *nam quae centum et quinque minis et emeramus et rursus vendideramus tantidem, ea postmodum tu* —. REISK. Non assentior. Oppositio est inter ἡμεῖς ἐωνήμεθα et ἀπέδου σύ. SCHAEFER.

P. 975. v. 24. πρατῆρα σ' ἔχων] [πρατῆρας ἔχων.] μὴ πρατῆρας ἔχων addita negatione legendum sententia docet: nisi placeat πρατῆρα σὲ ἔχων. WOLF. Vulg. πρατῆρας ἔχων. Correxi periculo meo (sed Wolfius iam occupavit) πρατῆρά σ' [id est σε] ἔχων. Sententia haec est: Maximi vendidisti officinam nobis auctoribus et sponsoribus venditionis. Quam officinam si tu ipse vendidisses auctorem et sponsorem praeter te habens neminem, ne teruncio quidem eam extudisses. Tua enim nulla est auctoritas neque fides. REISK. πρατῆρά σ' Reisk. et Bekker. Sed σ' h. l. non est encliticum: praestatque plene scribi σέ. Rursus quod sequitur σοὶ scribendum σοι: nam patitur inclinationem accentus. SCHAEFER.

P. 975. v. 26. καὶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 975. v. 28. Ἔχων — τιμὴν] Verba haec mihi obscura esse fateor. REISK. Ad ἣν ἐπείσθη subaudi ὑπὸ τῶν ὠνουμένων ἔχειν. *Iam cum acceperit officinae pretium, quod inter ipsum emtoresque convenerat.* Sensus: Cum officinam tam bene vendiderit, idque me auctore et sponsore. SCHAEFER.

P. 976. v. 1. δέ μου] δ' ἐμοῦ Bekker. Nostrum mihi quidem non displicet. SCHAEFER.

P. 976. v. 1. αὐτὸς δυοῖν ταλάντοιν προσδικάζεται] Tanti Pantaenetum aestimasse mulctam ex iis, quae sequuntur, apparet. WOLF.

P. 976. v. 6. Ἐνταυθοῖ] Sic etiam Bavaricus, sed cum ι super ο, h. e. ἐνταυθί. REISK. Ἐνταυθὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 976. v. 6. ἅμα] Bekkerus: „ἄλλα S." Satis placet, ἔτερ' ἄττα πολλὰ καὶ μεγάλα p. 1031, 23. s. SCHAEFER.

P. 976. v. 7. βιαίων] Valde suspectum. Possit quidem quodammodo excusari et defendi sic interpretando: καὶ τὰ βιαίων ἀδικήματα. ut vocabulum ἀδικήματα e proximo huc quoque referatur. *incusat me iniuriarum, quae solent ab hominibus audacibus, violentis, latronibus, sicariis peragi.* Sed ea ratio mihi coacta et a graecitate abhorrens videtur. Quare malim βίαν. Versu autem 11. βιαίων bene habet. REISK. Vulgatam recte tuetur Hemsterhusius Append. Animadverss. in Lucian. p. 20. Eadem locutionis inflexio recurrit v. 10. s. SCHAEFER.

P. 976. v. 10. ὑπὲρ τιμημάτων τῶν αὐτῶν] Subaudi ἀγωνίζονται. *reos horum omnium criminum non eaedem manent poenae, neque certant rei super eo, ut easdem a se poenas depellant.* REISK. Quid nos cogit subaudire ἀγωνίζονται, cum haec omnia pendeant ab antecedentibus τούτων — αἱ δίκαι? Ceterum non mirer, si Bremius h. l. praeferat περὶ τ. τ. ἀ.: nisi forte contigit mihi ut viro egregio probarem quae scripsi ad p. 10, 17. SCHAEFER.

P. 976. v. 11. τὰ περὶ τῶν βιαίων] Vulg. τὰ τῶν βιαίων. τὰ περὶ τῶν βιαίων August. primus. Praepositionem addidi. Ad τὰ subauditur ἐγκλήματα, ad τῶν βιαίων autem ἀδικημάτων. ἀδικήματα βίαια appellabantur eae iniuriae, quae alicui cum aperta vi et oppressione imponerentur. REISK. περὶ omisit Bekker. Quod recte factum puto. τὰ τῶν βιαίων, *quae spectant ad* τὰ βίαια. Nihil autem subaudiendum: nam Reiskius hic etiam obtinens antiquum morem frustra iactat ellipses. SCHAEFER.

P. 976. v. 11. πρὸς τοὺς Τετταράκοντα] Huius magistratus nomen alibi me legisse non recordor. WOLF. Scilicet δικαστὰς εἰσάγονται. Citat hunc locum Harpocration v. Κατὰ δήμους. Conf. Valesius ad Harpocrat. p. 104. REISK. Rursus fallitur subaudiens εἰσάγονται. V. not. ad v. 10. — V. Photius c. 427. et Anecd. Bekk. p. 306, 15. 310, 21. SCHAEFER.

P. 976. v. 12. δ'] Abest ab August. primo et Bavarico. REISK.

P. 976. v. 13. τὰς παραγραφὰς ἀντιλαγχάνειν] παραγράφεσθαι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. WOLF.

P. 976. v. 15. περὶ ὧν — εἰσαγωγεῖς] Qualia nunc sunt illa δεινά, quae Pantaenetus inepte adglutinavit liti huic mere metallicae. SCHAEFER.

P. 976. v. 15. τοῦτον] τουτονὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 976. v. 18. Τοῦτο] *Hoc excusavi, quod haec lex praecipit.* Malim tamen τοῦτον, ut ad νόμον referatur. *Obtendi hanc legem, quae me liberaret necessitate super hoc crimine me de-*

fendendi. REISK. Vulgatam ne tentes. Sensus: παραγεγραμμένου ἐμοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι ἐκείνων τὴν δίκην, διότι οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς ὑπὲρ αὐτῶν. SCHAEFER.

P. 976. v. 19. ἐξαλήλιπται] ἐξαλήλειπται margo Lutetianae. REISK. V. not. ad p. 791, 12. SCHAEFER.

P. 976. v. 19. ἐξαλήλιπται] ὑπὸ τίνων; τῶν θεσμοθετῶν; ἢ τοῦ ἄρχοντος; Sequitur enim δυνήσεται. WOLF. Non a thesmothetis. Thesmothetae enim οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς ὑπὲρ ὧν λαγχάνει Πανταίνετος. SCHAEFER.

P. 976. v. 19. οὐ πρόσεστι τῇ παραγραφῇ] Verteram *abolita sunt et ad praescriptionem non pertinent* ad crimina referens, quasi scriptum esset καὶ οὐ μέτεστι τῇ παραγραφῇ. Sed est, ut opinor, (certi enim nihil habeo,) querela de iniquitate vel praetoris vel sexvirorum, qui exceptionem Nicobuli mutilarint. Nam id accusatori licuisse non existimo. Alioqui pro παραγραφῇ legendum videretur γραφῇ. WOLF. Non est legendum. Vere est querela de iniquitate mutilantis exceptionem, quae cum mutilata sileret de illis δεινοῖς, iusta haec Pantaeneti criminatio videri poterat. SCHAEFER.

P. 976. v. 20. τὸ — ὅπως] Fortasse donando Pantaenetus effecerat, ut Nicobuli exceptio mutilaretur. SCHAEFER.

P. 976. v. 20. [μὲν]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos iure amovit Bekker. *mihi quidem.* SCHAEFER.

P. 976. v. 21. τοῦτον] αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 976. v. 22. γινώσκειν] γιγνώσκειν Bekker. SCHAEFER.

P. 976. v. 22. γινώσκειν καὶ συνιέναι] [γινώσκειν συνιέναι.] γινώσκειν καὶ συνιέναι, addita coniunctione. τὴν γνῶσιν καὶ σύνεσιν τὴν ὑμετέραν τῶν δικαίων. WOLF. Vulg. γινώσκειν συνιέναι. y. καὶ συνιέναι August. primus et Bavaricus, item index Lambini ex annotatt. Wolfii, qui sic coniecit. Copulam addidi. REISK.

P. 976. v. 22. δυνήσεται] Scilicet τοῦτο, hoc, quod articulus hic ab accusationis *) libello abest, vobis non poterit eripere facultatem cognoscendi et intelligendi ius et aequum. Aut: Pantaenetus non poterit vobis eripere. REISK. Immo ὁ ἐξαλείψας, quicunque tandem fuit. Videtur nomini hominis parcendum fuisse. SCHAEFER.

P. 976. v. 23. λάβε] Λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 976. v. 23. μοι] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 976. v. 25. χάριτός τε — τοῦ συκοφαντεῖσθαι] *magisque*

---

*) Immo *exceptionis.* SCHAEFER.

dum sit Critico Lipsiensi. Scilicet scribendum esse suspicor καὶ τοῖς εἰς ἕτερον συντρήσασι, prorsus deletis quatuor quae sequuntur verbis. V. Wesselingius ad Diodor. Sic. III. 48. T. II. p. 526. ed. Bip. SCHAEFER.

P. 977. v. 23. τῶν — ποιοῦσι] S. τῶν ἀπηγορευμένων ὑπὸ τοῦ νόμου. WOLF. τι abest a Paulina, unde repetiit margo Lutetianae. Videtur post τι vocabulum ἀπηγορευμένων desiderari. Per v. νόμῳ designatur lex metallica seu ius metallicum. REISK. Non excidit ἀπηγορευμένων. τὰ ἐν τῷ νόμῳ, *quae in lege insunt, commemorantur*, τὸ ὑφάπτειν κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 977. v. 25. τῷ — δανείσαντι Πανταινέτῳ] H. e. τῷ ὃς ἐδάνεισε Πανταινέτῳ. SCHAEFER.

P. 977. v. 25. ταῦτ'] τὰ δεδανεισμένα. SCHAEFER.

P. 977. v. 26. παρὰ] Vulg. περὶ. παρὰ August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 977. v. 26. οὐκ εἶναι — οὐδ' ἐγγύς] προσφθεγκτέον οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν τῷ δανείσαντι Πανταινέτῳ, οὐδ' ἐγγύς: ἀντὶ τοῦ Πανταινέτῳ κατ' οὐδένα τρόπον δίκην εἶναι κατὰ τοῦ δανείσαντος. WOLF.

P. 977. v. 26. εἶναι] In εἶναι subauditur οἶμαι e v. 21. *existimo, ad eum, qui Pantaeneto pecuniam credidisset eamque ab illo lente, per minutas particulas et vix tandem recuperasset, vocabulo iuris metallici ne minimum quidem utendum esse.* REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 977. v. 27. προσφθεγκτέον] προσφευκτέον Bavaricus. Fuit hoc idem in August. primo quoque a prima manu, sed recentior viridi liquore, qui parum ab atro differret, προσφθεκτέον correxit, denique postremus nescio quis γ adscripsit, ut iam sit ibi vulgata. REISK. προσφευκτέον Bekker. Vere. *ei autem, qui pecuniam credidit Pantaeneto creditamque vix tandem recepit, non esse hoc etiam oneris iniungendum, ut in crimen metallicum vocetur.* SCHAEFER.

P. 978. v. 1. λέγειν] Collocatum dat Bavaricus post ἔχων p. 977, 29. REISK.

P. 978. v. 2. δικαζόμενος] Post δικαζόμενος videtur ἐκ τῶνδε φανήσεται vel simile quid deesse. *Constabit ex iis, quae iam dicam, non modo nil aequum et legitimum super criminibus, quorum me incusat, habere Pantaenetum quod proferat, sed etiam super iis, quae ipse mihi remisit, ius poscere.* REISK. Hoc vero non nunc demum constabit, sed satis superque constitit ex iis quae adhuc dicta sunt. Itaque nihil deest, sed iungenda sunt, ut omnes iungunt libri, οὐδὲν τοίνυν — πρᾶγμα ποιεῖ πάνδεινον. SCHAEFER.

P. 978. v. 3. μηνὸς] Bekkerus: „μηνὸς ante ὦ ponit S.“ Placet. SCHAEFER.

P. 978. v. 3. ἔμελλον] ἤμελλον Dindorf. SCHAEFER.

P. 978. v. 5. τῶν δικαστηρίων ἐπικεκληρωμένων] κληρωτὰ γὰρ τὰ δικαστήρια. Isocrates Areopagitico: πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρουμένους, εἴθ' ἕξουσι τροφὴν, εἴτε καὶ μή. Sunt etiam certis in causis, apud Romanos quidem, ex ordinariis iudicibus aliqui a reis delecti et ab alterutris nonnulli reiecti, ut in Milonianae interpretatione docet Asconius. Si ἐπικεκυρωμένων, significat, sortitione peracta, iam cum auctoritate fuisse iudices. WOLF. Vulg. ἐπικεκυρωμένων. Sic etiam in Bavarico, sed cum λη super υ, ut sit ἐπικεκληρωμένων, quae lectio est etiam in August. primo et in indicibus Aldinae atque Paulinae, unde repetiit margo Lutetianae. Wolfius in annotatt. utramque lectionem exponit. Correxi ἐπικεκληρωμένων. *cum iam iudices tribunali cuique sui sortito essent ducti.* REISK.

P. 978. v. 6. τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ — τῶν συνεστηκότων] [τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἐργαστήριον συνεστηκότων.] Mendosus locus. F. τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων συνεστηκότας. etsi malim: τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ συνεστηκότας. *gregalibus suis adductis.* Verti, ut potui: *adductisque secum iis, qui una cum ipso officinam constituerant.* Sed rectius fortassis intelliguntur τὰ ἐργαστήρια τῶν συκοφαντῶν, de quibus agitur in exceptione adversus Zenothemidem. WOLF. Verum hoc. Invidiose dicitur ἐργαστήριον factio Pantaeneti. V. Ind. Graecitat. p. 249. SCHAEFER.

P. 978. v. 6. ἑαυτοῦ — συνεστηκότων] ἑαυτοῦ, — συνεστηκότων, Reisk. Quam interpunctionem tenuit Bekker. Recte. τὸ ἐργαστήριον τῶν συνεστηκότων est appositio. SCHAEFER.

P. 978. v. 6. τῶν συνεστηκότων] Vulg. συνεστηκότων. τῶν συνεστώτων August. primus. Articulum addidi. REISK. τῶν συνεστώτων Bekker. SCHAEFER.

P. 978. v. 7. ἀναγινώσκει] ἀναγιγνώσκει Bekker. SCHAEFER.

P. 978. v. 10. ταῦτ'] Subaudi ἃ αὐτός φησι. REISK.

P. 978. v. 10. τὴν δίκην — αὐτῷ] ne quid de petita mulcta detrahatur. Pollux lib. 8. ἀτίμητος δίκη, ἣν οὐκ ἔστιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλ' ἢ τοσοῦτον τετίμηται, ὅσον ἐπιγέγραπται. Suidas: ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι, ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Huic contrarium habet Varini Lexicon: ὁ μὲν τιμητὸς ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι, ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι, ὁ δὲ ἀτίμητος τοὐναντίον, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς οὐδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς τιμῆσαι. Ac Pollux cum Varino consentit, ut videatur Suidae locus depravatus. ζημία autem ἀτίμητος, quam hic petit Pantaenetus, non erat legibus, sed ab ipso accusatore definita duorum talentûm. Itaque pro *definita legibus* malim *eam, quam*

postulasset aut in actione perscripsisset. WOLF. Vulg. αὐτό. αὐτῷ August. primus, Bavaricus, Aldina. Et sic correxi. *si e servi tormentis subiecti responsione constiterit vera esse, quae ipse* (Pantaenetus) *aiat, tum me debere ipsi mulctam a legibus constitutam, quam lenire iudicibus non liceat.* REISK. V. de hoc loco Meierus de Lite Att. p. 188. — De dissensu Grammaticorum voces ἀτίμητος et τιμητός interpretantium v. etiam not. ad p. 543, 17. SCHAEFER.

P. 978. v. 10. ὄφλειν] ὀφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 978. v. 11. αὐτῷ] αὐτῷ Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 978. v. 12. τῆς τιμῆς εἶναι] εἶναι τῆς τιμῆς Bekker. SCHAEFER.

P. 978. v. 13. σημηναμένου] σημηναμένου Bekker. SCHAEFER.

P. 978. v. 15. ποῦ γάρ ἐστι δίκαιον —] V. Porsonus ad Euripid. Orest. 792. et Dobreeus Auctar. ad Porsoni Miscellan. p. 385. SCHAEFER.

P. 978. v. 16. ἐν οἰκέτου σώματι καὶ ψυχῇ κ. τ. λ.] *per mancipii corpus et vitam stare, ut aut* —. SCHAEFER.

P. 978. v. 16. ψυχῇ ἢ δύο ὠφληκέναι] ψυχὴν ὠφληκέναι δύο Bavaricus. REISK.

P. 978. v. 17. συνεχώρουν·)] συνεχώρουν.) Reisk. συνεχώρουν. Bekker. signis parenthesis h. l. abstinens. SCHAEFER.

P. 978. v. 18. καὶ μετὰ ταῦτα — τὰς παρακαταβολάς] Citat hunc locum Harpocration v. Παρακαταβολή. REISK. Item Photius c. 281. SCHAEFER.

P. 978. v. 18. καὶ] καὶ more ad hebraeam locutionem accedente hic redundat. Nam illa omnia, οὐχ ὡς δίκαιον ὂν v. 13. ad συνεχώρουν v. 17. per parenthesin interiecta sunt. Pari modo verba διὰ γὰρ τὸν θόρυβον v. 23. ad ἐποιησάμην τοιοῦτον v. 28. signis parentheseos sunt includenda. REISK. Copulam addidit Orator non recordatus ob parenthesin longiorem, periodum hanc ita se exorsum esse, ut sine copula sequi deberet μετὰ ταῦτα —. Quod autem hic aliisque similibus locis casu factum est indigetque excusationis, id citerior Graecitas, simia illa classicae, consulto ut miram orationis elegantiam affectavit. SCHAEFER.

P. 978. v. 18. προσκαλεῖται — τὰς παρακαταβολάς] [προσκαλεῖταί με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.] Nam si quaestiones processissent, iudicio nihil fuisset opus. Sed mirum licuisse pecuniam semel depositam tollere. WOLF. Scilicet toto in negotio Pantaenetus ex libidine utque sycophantam agnosceres egit. Itaque res supra v. 7. dicitur πρᾶγμα πάνδεινον. SCHAEFER.

P. 978. v. 18. προσκαλεῖταί μέν με] Vulg. προκαλεῖταί με.

προσκαλεῖται μέν με August. primus. Etiam in Bavarico est προσκαλεῖται: item in Harpocratione. Correxi προσκαλεῖται μέν με. Sed ne sic quidem persanatus est locus. Addi adhuc debet πρὸς, ut sit προσκαλεῖται μέν με πρὸς τὴν δίκην. *advocat quidem me ad iudicium.* Huic μὲν respondet δὲ v. 21. REISK. προσκαλεῖται μέν με Photius. Addi autem πρὸς non est necessé: recte enim dicitur προσκαλοῦμαί σε δίκην. Conf. p. 1333, 2. Pariterque προκαλεῖσθαι duobus accusativis iungitur v. 26. SCHAEFER.

P. 978. v. 18. ἐπειδὴ θᾶττον] *simulac.* Similia congessi in H. Stephani Thes. c. 9081. B. SCHAEFER.

P. 978. v. 21. δικαίοις ἐμμένων] ἐμμένων δικαίοις Bekker. SCHAEFER.

P. 978. v. 21. ἐμμένων·] ἐμμένων. Reisk. Eodemque modo post δικαίοις interpunxit Bekker. SCHAEFER.

P. 978. v. 23. δόξαι] Scilicet nobis, mihi puta et ipsi Pantaeneto et inprimis magistro quaesitionis, Mnesicli. REISK.

P. 978. v. 23. διὰ γὰρ τὸν θόρυβον — ἐποιησάμην τοιοῦτον.] V. Schoemannus de Lite Att. p. 680. S. SCHAEFER.

P. 978. v. 25. τὸν] τὸν secundum abest a Bavarico. REISK.

P. 978. v. 25. καλεῖσθαι τὴν δίκην] καλουμένης τῆς γραφῆς p. 1336, 9. SCHAEFER.

P. 978. v. 26. ἦν] Huius loco malim μὲν. REISK. μὲν quid hic valeat ignoro. Ipse Reiskius, repudiatâ hac coniecturâ, alio tempore haec annotavit: „Sic legendum arbitror: οὐδὲν τοιοῦτον ἦν. et statim post v. 27. οὐδὲ οὐκ' ἀντίγραφον. *tale quicquam nihil tum fiebat, quae ex ritu iuris in eiusmodi tempore soliti fieri fas est, non audiebantur illae solennes formulae:* Προκαλοῦμαί σε etc. Etiam pro ἐποιησάμην malim ἐποιήσαμεν." Ne audias. Hoc dicitur: *Propter tumultum* (v. 6.) *quodque causae agendae propinquitas* (v. 3.) *festinare nos cogeret, satis habendum fuerat negotium* τῆς προκλήσεώς *ritu solenni absolvisse.* Qui ritus qualis fuerit docent formulae Προκαλοῦμαί σε etc. SCHAEFER.

P. 978. v. 26. Φέρε] Bekkerus: „φέρε δὴ S." Placet. SCHAEFER.

P. 978. v. 26. τὸν δακτύλιον] ad obsignandum (v. 13.). SCHAEFER.

P. 978. v. 27. οὐδὲν — τοιοῦτον] Hoc ait Nicobulus: prae tumultu, qui tum erat, et festinatione sese nec τῆς προκλήσεως exemplum nec aliud tale instrumentum conficere potuisse. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 109. Quo facilior fuit fraus Pantaeneti πάνδεινος, de qua statim Nicobulus. SCHAEFER.

P. 978. v. 28. δὴ] δὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 979. v. 1. ὥσπερ λέγω] Scilicet v. 26. dixerat. REISK. Immo refer ad v. 22. S. SCHAEFER.

P. 979. v. 3. ἐνέλιπεν] Bekkerus: „ἐνέλειπεν S." Placet. SCHAEFER.

P. 979. v. 5. ἡλίκον ἐστὶ — τὸν βίον] [ἡλίκον ἐστὶ πλεονέκτημα καταπεπλῆχθαι τὸν βίον.] *quanta esset iniuria vitam abiectam agere.* F. μὴ καταπεπλῆχθαι. Et hoc sequor, dum melius aliquid invenero. WOLF. Vulg. ἡλίκον ἐστὶ πλεονέκτημα καταπεπλῆχθαι τὸν βίον. τὸ καταπεπλῆχθαι August. primus. Addidi τό. Sed satis hoc non est. Debet adhuc, id quod etiam Wolfius sensit, οὐ aut μὴ addi, ut sit τὸ μὴ καταπεπλῆχθαι. *quanta sit praerogativa* aut *quantum praestet, quam expediat non perculsum te esse,* hoc est, non exercere quaestum pudendum, infamem et invidiosum, (foeneratores enim, cuiusmodi videtur hic Nicobulus fuisse, genus erant Athenis contentum, exosum, exsecrabile,) non prodere in moribus timiditatam et pudorem intempestivum, notam conscientiae interioris de vitio aliquo aut macula sibi adhaerescente, quemadmodum homines obscuro loco nati aut humilem quandam artem exercentes aut alicuius dedecoris sibi conscii solent esse animi deiecti, pudibundi, meticulosi. Deinde malim διὰ τὸν βίον. *propter vitae quod sequaris genus.* Et sic dedi de meo. REISK. ἡλίκον ἐστὶ πλεονέκτημα τὸ καταπεπλῆχθαι τὸν βίον Bekker. Quae sic, opinor, vertenda: *quantum sit lucrum sycophantae ita vivere, ut alii metu eius percellantur.* Ut sarcastica sit notatio morum calumniatoris. SCHAEFER.

P. 979. v. 6. ἐγὼ γὰρ — καταφρονούμενος] Aut ἐγὼ γὰρ αὐτὸς — καταφρονούμενος, aut ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν — καταφρονούμενον. WOLF. In Bavarico est μεταφρονούμενος, quod est nihili. In August. primo est ἐμαυτῷ. REISK. ἐμαυτῷ placet. SCHAEFER.

P. 979. v. 7. πέφυκα] πέφυκε Bavaricus. REISK.

P. 979. v. 8. ταῦτ'] Vulg. ταῦθ'. ταῦτ' August. primus, Bavaricus, Aldina. REISK.

P. 979. v. 8. παρ' ἃ ἡγούμην] παρηγούμην August. primus. REISK.

P. 979. v. 8. παρ' ἃ ἡγούμην δίκαια] τὸ παρ' videtur abundare et legendum ἃ ἡγούμην δίκαια. Nam παρὰ τὰ δίκαια ἀντιπροκαλεῖσθαι ὁμολογεῖν absurdum esset, si fateretur, se iniqui aliquid postulasse. WOLF. Non assentior. Hoc dicitur: Si nollem acquiescere τῇ προκλήσει, etsi ementita, cogebar ἀντιπροκαλεῖσθαι: hoc vero in animum inducere non poteram, quippe βουλόμενος πολλῷ τῷ δικαίῳ περιεῖναι (p. 978, 17.). SCHAEFER.

P. 979. v. 10. ἀντιπροκαλεῖσθαι] ἀντιπροκαλέσασθαι August. primus. ἀντιπροσκαλεῖσθαι Bavaricus. REISK.

P. 979. v. 10. παρεδίδουν] Imo vero οὐ παρεδίδουν. REISK. Ipsum quod antecedit καὶ Reiskium monere poterat negativae hic locum non esse. Sensus: *non modo ementitae illi τῆς προκλήσεως formulae non obloquebar neque opponebam* ἀντιπρόκλησιν, sed

ultro servum ad quaestionem (ipsi Pantaeneto) *offerebam*. SCHAEFER.

P. 979. v. 11. λέγε τὴν πρόκλησιν. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.] Malim: λέγε τὴν ἀντιπρόκλησιν. ΑΝΤΙΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. *Quo constet, me coactum ab iis, quae iuri contraria putabam esse, provocationi Pantaeneti aliam provocationem meam opponere et servum meum me recusasse tormentis tradere, eaque me omnia vera affirmare, recita tu, scriba, contraprovocationem seu contrasponsionem. CONTRASPONSIO.* Nicobulus videns, Pantaenetum sese ingerere et obtrudere quaesitioni servi per tormenta, contra quam pactum antea fuisset, ut nempe Mnesicles quaesitioni praeesset, manum puero iniiciebat eumque a tormentis vindicabat. REISK. Vulgata non mutanda. Vides autem ut vir optimus semel implicitus errore errare perrexerit. SCHAEFER.

P. 979. v. 13. Φυγὼν — φυγὼν] Pro utroque φυγὼν est in August. primo φεύγων. REISK. φυγὼν i. q. οὐ δεξάμενος. V. p. 974, 26. Nicobulus παρεδίδου τὸν οἰκέτην, Pantaenetus οὐκ ἐδέξατο. SCHAEFER.

P. 979. v. 13. ταῦτα] conditiones, quas ego in mea contrasponsione obtulissem. REISK. Immo conditiones a Pantaeneto in falsa illa formula oblatas. SCHAEFER.

P. 979. v. 13. ἃ — προὐκαλέσατο] V. p. 978, 7. ss. SCHAEFER.

P. 979. v. 14. προὐκαλέσατο] παρεκαλέσατο Bavaricus. REISK.

P. 979. v. 15. φησὶ καὶ τὰ δεινὰ πεπονθέναι] Aut delendum est καὶ aut, eo servato, necesse est post φησὶ aliquid deesse, e. c. προπεπηλακίσθαι. REISK. καὶ malim deletum. SCHAEFER.

P. 979. v. 16. οὗτός ἐστιν —] Antigenes (hunc enim Nicobulus ostendit iudicibus) senex videtur debilis fuisse, ne imbelli quidem ille metuendus, nedum Pantaeneto eiusque satellitibus. SCHAEFER.

P. 979. v. 18. ἐγκαλεῖ] Post h. v. videtur ἐμοὶ τοῦτό γε aut saltim ἐμοὶ deesse. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 979. v. 23. νῦν] νυνὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 979. v. 23. τὰς αὐτὰς οὔσας ἀπολογίας] mihi hac in mea causa easdem esse excusationes, quas Euergus tum in sua causa pro se potuit allegare. REISK.

P. 979. v. 23. ὅσπερ] [ὅπερ.] M. ὅσπερ. WOLF. Vulg. ὅπερ. ὅσπερ August. primus (non ὥσπερ, quod Fabricius retulit). Correxi ὅσπερ. REISK.

P. 979. v. 25. τότ'] Abest a texto Bavarici, sed in margine annotatum est ut varians lectio. REISK.

P. 979. v. 26. ᾐτιάσατό γ' ἐκεῖνον] ᾐτιάσατο τό γ' ἐκεῖνον August. primus. γ' abest a Bavarico. REISK. Encliticam recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 980. v. 25. δεῖς — εἶναι] Vulg. δεῖ σ' ἐλέου τινὸς ἄξιον εἶναι. δεῖς ἐλέου τινὸς ἄξιος εἶναι August. primus. Et idem voluit Bavaricus sic exhibens: τοσοῦτ' οὐδεὶς ἐλέου τινὸς ἄξιος εἶναι. Secutus sum Augustanum. REISK.

P. 980. v. 26. ἁπάντων] Deest Bavarico. REISK. Recte delevit Bekker. In talibus enim formulis solum ἀνθρώπων, quod meminerim, ponitur. V. not. ad p. 819, 7. et quos citavi in H. Stephani Thes. c. 2061. B. Xenophontem de Rep. Laced. X. 3. suspicor scripsisse μάλιστ' ἀνθρώπων. SCHAEFER.

P. 980. v. 27. ὅς γε] ὅς γὰρ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 980. v. 28. συνευπορήσαντας] συνευποϱίσαντας margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini. Sed damnat Wolfius in Farragine. REISK. V. Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 595. SCHAEFER.

P. 981. v. 2. αὐτὰ τὰ συμβόλαια] Vulg. αὐτὰ συμβόλαια. αὐτὰ τὰ συμβόλαια August. primus, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 981. v. 2. ἠδικήκεις] Vulg. ἠδίκεις. ἠδικήκεις Bavaricus. Et hoc dedi. REISK. ἠδίκεις mihi non displicet. Sed magis probarem ἠδίκηκας. SCHAEFER.

P. 981. v. 2. προσατιμῶσαι] Recte πρὸς ἀτιμῶσαι Dindorf. V. not. ad p. 650, 25. SCHAEFER.

P. 981. v. 4. ὁ συμβεβληκὼς] Est is Euergus. REISK.

P. 981. v. 6. ταυτηνὶ φεύγω δίκην] δίκην ταύτην φεύγω August. primus. REISK.

P. 981. v. 8. δισχιλίων] Post h. v. addit index Lambini πλέον. REISK.

P. 981. v. 10. τέτταρα] Sic etiam Bavaricus, sed cum ε super α primo. REISK. Bekkerus ad p. 985, 8.: „τέτταρα] τέττερα F. Q. qui sic plerumque.“ SCHAEFER.

P. 981. v. 10. ὡς ἔοικεν] Ironice dictum. SCHAEFER.

P. 981. v. 10. ὑπὸ τοῦ ταῦτα;] Vulg. — τάλαντα ὑπό του. καὶ ταῦτα ὑπὸ —. ὑπὸ τοῦ ταῦτα (sine καὶ) August. primus. καὶ etiam a Bavarico abest, item ab Aldina. ὑπὸ τούτου. ταῦτα est in Bavarico, sed του posterius super versu scriptum a manu nova. Distinctionem correxi et καὶ delevi. *quatuor ais defraudatus esse talenta. A quonam ista?* REISK.

P. 981. v. 11. νὴ τὸν Δία] νὴ Δία August. primus. REISK. Recte. In hypophorico enim elocutionis schemate sedem habet brevior formula νὴ Δία, non item prolixior νὴ τὸν Δία. V. not. ad p. 740, 8. SCHAEFER.

P. 981. v. 12. πολίτης] Post h. v. videtur ὢν deesse. Ec-

quis, qui civis sit, sibi patiatur bona sua a servo alieno eripi aut retineri? Tune, Pantaenete, qui civis es Atheniensis, paterere bona tua tibi a servo meo negari aut vi extorqueri? REISK. Quidni suspicatus est etiam post οἰκέτῃ deesse ὄντι? SCHAEFER.

P. 981. v. 13. ἤρηκεν] Sic, παρὰ τὸ αἱρέω, non τὸ ἐρέω. WOLF. Vulg. εἴρηκεν. ἤρηκεν August. primus, Weimaranus e suorum secundo, margo Lutetianae e Wolfii annotatt., ut videtur. Et sic correxi. *quorum hic* [Pantaenetus] *Euergum, causa ad iudices delata, condemnavit*, ut Latini dicunt, h. e. impetravit, ut a iudicibus condemnaretur. REISK.

P. 981. v. 13. οὗτος] Vulg. αὐτὸς. οὗτος August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 981. v. 15. αὐτὸς αὐτὸν] [αὐτὸς αὐτὸν.] αὐτὸς αὐτὸν, s. τὸν οἰκέτην. WOLF. Vulg. αὐτὸς αὐτὸν. In August. primo erat αυτος αυτον, utrumque sine spiritu et accentu: tum dederat antiqua manus αὗτον cum spiritu aspero, sed rursus deletum erat rasura, quae tamen vestigia veteris scripturae satis adhuc perspicua reliquisset: tum sequebatur οὗτος. Dedi αὐτὸν cum spiritu leni. Redit enim, ut αὐτὸς οὗτος ad Pantaenetum, sic αὐτὸν (*eum*) ad servum Nicobuli. REISK.

P. 981. v. 16. λέγειν] quae servus meus deliquerit. REISK.

P. 981. v. 17. ἐξῄτει] Vulg. ἐζήτει. ἐξῄτει August. primus. Correxi ἐξῄτει, ab ἐξαιτέω. REISK. V. Ind. ad Append. Epist. Crit. Bastii p. 61. s. SCHAEFER.

P. 981. v. 18. λαχόντα] λαχόντας August. primus. REISK.

P. 981. v. 19. κατηγορεῖ δ' ἐκείνου] Vulg. κατηγορεῖ ἐκείνου. Adversativam addidi. REISK.

P. 981. v. 19. ταῦτα δ' οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι] V. Schoemannus de Lite Att. p. 573. SCHAEFER.

P. 981. v. 21. ὥσπερ] Vulg. ὡς. ὥσπερ August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 981. v. 21. κατηγόρησεν] Vulg. κατηγορήσειεν. κατηγόρησεν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 981. v. 25. βακτηρίαν φορεῖ] Utrum id foeneratorum insigne fuit, an habuerunt in eo descripta debitorum nomina aut incisas aeris alieni summas? τῷ γὰρ ταχέως βαδίζοντι τίς χρεία βακτηρίας; WOLF. τὸ φορεῖν βακτηρίαν pariter ac τὸ ταχέως βαδίζειν et τὸ μέγα φθέγγεσθαι Athenis tale habitum fuit, quod parum deceret τὸν μέτριον πολίτην. ταχέως βαδίζειν et λαλεῖν μέγα ut res quae facile cadant in offensionem iunguntur p. 1124, 26. s. Conf. p. 982, 18. ss. et v. Casaubonum ad Theophrasti. Charact. p. 75. s. ed. Fisch. SCHAEFER.

P. 981. v. 26. ἐστὶν ἅπαντα] ἐστὶ πάντα Bavaricus. REISK.

P. 981. v. 28. ὁ] Articulus abest ab August. primo. REISK.

P. 982. v. 1. μὲν] Post μὲν videtur ὑμᾶς deesse. *non videmini mihi, iudices, foenerantium quemquam laedere, quosdam eorum tamen merito suo odisse.* REISK. Immo hoc dicitur: *Ego vero iniuste quidem facere* (h. e. facere quod leges vetent) *nullum foeneratorum arbitror.* SCHAEFER.

P. 982. v. 2. εἰκότως ἂν] ἂν εἰκότως Bekker. SCHAEFER.

P. 982. v. 3. μήτ' ἄλλον — τοῦ πλείονος] Id est μηδενὸς ἄλλου ἐπιτηδευταὶ καὶ δοῦλοι ἢ τοῦ πλείονος. Noli Lambinum hic audire. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 982. v. 3. εἰσιν] μετέχουσιν index Lambini, forsitan ex eius coniectura. REISK.

P. 982. v. 3. ἀλλ' ἢ] V. not. ad p. 181, 13. SCHAEFER.

P. 982. v. 3. τοῦ πλείονος] τοῦ πλέον ἔχειν, τοῦ κέρδους. SCHAEFER.

P. 982. v. 5. γὰρ καὶ] Vulg. γάρ. Addit August. primus καί. Copulam addidi. REISK. διὰ γὰρ τὸ καὶ δεδ. Bekker. SCHAEFER.

P. 982. v. 6. ἐγὼ αὐτὸς] Vulg. ἐγώ. Addit August. primus αὐτός. Addidi. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 982. v. 8. μὲν,] Dele hypostigmen: nam iungenda εἴργασται πλέων καὶ κινδυνεύων. SCHAEFER.

P. 982. v. 10. μικρῶν] μικρὸν August. primus. REISK.

P. 982. v. 10. ἐδάνεισε] ἐδάνεισα Bavaricus. REISK.

P. 982. v. 10. καὶ χαρίσασθαι — τὸ ἀργύριον] Duas allegat caussas, cur nummulos duro labore collectos foenore exerceret: unam, ut rogantibus gratificaretur; alteram, ne pecuniola aegre collecta nullo cum fructu et sine sensu sibi per minutas expensas dilaberetur et veluti nix tabescens deliquesceret nummatim eam carpenti et in rem domesticam, in frivola et nugas impendenti. REISK. *in frivola et nugas* poterant omitti. SCHAEFER.

P. 982. v. 11. αὐτὸν] αὐτὸν Bekkeri Berolinensis cum Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 982. v. 11. τί τίς] τί abest ab August. primo. REISK. τί τις Bekker. Malim cum Augustano τίς. SCHAEFER.

P. 982. v. 12. ἄν σοὶ] ἄν σοι Reisk. et Bekker. Sed pronomen hic ὀρθοτονητέον. SCHAEFER.

P. 982. v. 14. ἄνθρωπος] Vulg. ἀνθρώπους. Correxi meo periculo ἄνθρωπος. REISK.

P. 982. v. 17. Πανταίνετε] Πανταίνετ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 982. v. 18. γε τοῦ ἐμοῦ] Bekkerus: „τοῦ ἐμοῦ γε S." Hoc ordine Dindorf. V. not. ad p. 685, 5. SCHAEFER.

P. 982. v. 18. ἢ] F. καί. SCHAEFER.

P. 982. v. 19. πάντ' ἐρῶ τἀληθῆ] τἀληθῆ πάντ' ἐρῶ Bekker. SCHAEFER.

P. 982. v. 22. ἑαυτοῖς] Vulg. ἐμαυτῷ. Sententia postulat ἑαυτοῖς. Et sic dedi de meo. *non sum unus eorum, quorum mores ipsis expediunt et quaestum faciunt:* quo in numero sunt blandi, gratiosi, adulatores, scurrae. REISK. Verum hoc: sed de talibus hominibus h. l. non cogitandum. τὸ λυσιτελεῖν refer ad τὸ βάδισμα καὶ τὴν διάλεκτον. SCHAEFER.

P. 982. v. 22. οὐδὲν] μηδὲν Bavaricus. REISK. Placet ut in textum hypotheticae enuntiationi. SCHAEFER.

P. 982. v. 23. ἀλλὰ τί χρὴ —] Sic interpunge cum Bekkero: ἀλλὰ τί χρὴ παθεῖν; ἂν — δανείσω, διὰ ταῦτα —; SCHAEFER.

P. 982. v. 25. ἂν τῷ [δεῖνι] δανείσω] ἄν τῷ τι δανείσω August. primus sine δεῖνι, ut τῳ sit encliticum. Vocabulum δεῖνι uncis inclusi existimans legendum esse ἄν τῳ τι δανείσω, ubi τῳ (sine accentu) encliticum est. *si cui quid pecuniae in usuram dem.* REISK. Uncos amovit Bekker. Mihi quoque placet ἄν τῳ τι δ. SCHAEFER.

P. 982. v. 25. προσόφλειν] Subaudi δίκην *). Sed melius videtur quod dant August. primus et index Aldinae προσοφείλειν, omisso δίκην. *ideone me oportebit non solum creditam pecuniam non recuperare, sed etiam praeterea debitori pecuniam debere?* REISK. Noli audire. προσοφλεῖν Dindorf. SCHAEFER.

P. 982. v. 26. γάρ ἐμοὶ] Vulg. γάρ μοι. γάρ ἐμοὶ Bavaricus. REISK. Encliticum non spernam. SCHAEFER.

P. 982. v. 27. οὐδ' εἷς] Vulg. οὐδεὶς. οὐδὲ εἷς Bavaricus. REISK. οὐδεὶς Bekker. Soluta forma magis placet ob τοσούτων ὄντων. SCHAEFER.

P. 982. v. 27. σύνοιδε] σύνοιδεν Bekker. SCHAEFER.

P. 982. v. 28. τἄλλα δὲ ταῦθ'] in reliquis autem rebus, his puta, de quibus nunc agitur, incessu, voce, vultu. REISK. Mox post οἶμαι plenam interpunctionem prelum elisit. SCHAEFER.

P. 983. v. 1. μὲν ἔχοντα μάχεσθαι] μάχεσθαι μὲν ἔχοντα Bekker. SCHAEFER.

P. 983. v. 1. ἔχοντα] Id est τοιαύτῃ, οἵαν ἅπαξ ἔχει. REISK. Immo subaudi ταῦτα. *si quis haec habeat*, h. e. si quis in voce et incessu habeat quae minus placeant ceteris. SCHAEFER.

P. 983. v. 1. οὐκ εὔπορόν ἐστιν] Post haec verba videtur deesse οὐδ' ἴσως συμφέρον vel similis sententia. Nam alias hiat ratiocinium, quod hoc esse videtur: Naturam vel indolem, qua quisque praeditus sit, expellere et abiicere facile non est, neque scio an minus expediat. Nam alias nemo nostrum unus ab altero differret neque praestaret alteri, sed essent inter se similes omnes:

---

*) Quis subaudiat quod ipse scriptor addidit? Sed sic passim Reiskius. V. not. ad p. 1345, 16. SCHAEFER.

nunc, quo manifestius fiat quanta sit in iure Attico vis τοῦ ἀφεῖναι, docet hanc vim pollere etiam in ἑκουσίοις φόνοις. Conf. p. 1330, 28. ss. Itaque ἑκουσίου ἢ ἀκουσίου, quod coniecit Matthiae Miscell. Philol. T. I. p. 166., non magis probo quam ἀκουσίου ἢ ἑκουσίου, quod Meierus de Bon. Damnat. p. 22. SCHAEFER.

P. 983. v. 20. τὸν αὐτὸν] τῶν αὐτῶν index Aldinae. REISK.

P. 983. v. 20. οὐδὲ γὰρ] οὐδέ γε August. primus. REISK. οὐδέ γ' Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 983. v. 21. ἂν ὁ παθὼν] ὁ παθὼν ἂν index Aldinae. REISK.

P. 983. v. 21. ὁ παθὼν αὐτὸς] αὐτὸς ὁ παθὼν Bavaricus. REISK.

P. 983. v. 22. ἔξεστιν] Vulg. ἔξεστ'. ἔξεστιν Bavaricus. REISK.

P. 983. v. 23. ἐκπίπτειν — τεθνάναι] Vulg. ἐκπίπτειν καὶ φεύγειν, ἂν ἁλίσκωνται, καὶ τεθνάναι. Non ita verbosus esse solet Demosthenes, ut ἐκπίπτειν καὶ φεύγειν pro copia orationis habeam. Quod si tamen est, ea erit differentia horum verborum paene synonymorum, ut ἐκπίπτειν significet *e patria emigrare*, φεύγειν autem *versari in solo peregrino, procul patria*. Possit tamen φεύγειν etiam significare *causam ut reum coram iudicio agere*. Quae vis si huic loco inest, tum erit legendum: ἐκπίπτειν καὶ φεύγειν, ἂν δ' ἁλίσκωνται, καὶ τεθνάναι. Et interposui δ' de meo. *quos leges iubent solum vertere patrium, item causam capitis dicere et, convicti si fuerint, extremum pati supplicium.* REISK. δ' recte delevit Bekker. Parum noris pleonasmos Demosthenicos, si te offendant synonyma ἐκπίπτειν et φεύγειν sic deinceps posita. SCHAEFER.

P. 983. v. 25. προστάττουσιν] τάττουσιν simplex August. primus. REISK.

P. 983. v. 25. ἂν ἀφεθῶσιν ἅπαξ, ἁπάντων] ἂν ἀφεθῶσιν, ἅπαξ ἁπάντων Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 983. v. 26. τῆς ψυχῆς] Vulg. ψυχῆς. τῆς ψυχῆς Bavaricus. Articulum addidi ob insequens καὶ τῶν μεγίστων. REISK. Delevit Dindorf. Nec legitur p. 991, 6. SCHAEFER.

P. 983. v. 27. καὶ τῶν μεγίστων] Est exegesis antecedentium. Sic mox καὶ ἐλαττόνων ἐγκλημάτων. Ne putes diversi quid indicari. SCHAEFER.

P. 984. v. 1. ὑμῖν] V. not. ad p. 991, 8. SCHAEFER.

P. 984. v. 2. ἔστι] ἔσται. WOLF.

P. 984. v. 2. δεινότατον] V. not. ad p. 991, 10. SCHAEFER.

P. 984. v. 2. πρᾶγμα] morem puta [causas] ab ipso actore semel remissas nunquam postea rursus in forum revocandi. REISK.

P. 984. v. 3. νυνὶ] νῦν Bavaricus. REISK. Sic Dindorf. Bene. SCHAEFER.

P. 984. v. 3. καταλύσετε] Vulg. καταλυθήσεται. καταλύσετε Bavaricus. Et hoc dedi. Alias ignoraretur, quinam abolerent hunc laudabilem morem. Sed valet hoc ad causam et grave in hoc momentum, si iudices ipsi dicantur eum abolere: id quod est pudendum dedecus. Aut legendum esset καταλυθήσεται ὑφ' ὑμῶν ἐφ' ἡμῶν: id quod insuavius sonaret, praesertim in fine orationis. Praestat itaque καταλύσετε. REISK. καταλυθήσεται p. 991, 11., libris in hac scriptura consentientibus. Puto igitur nostro loco in nonnullis scriptum fuisse καταλύσεται, quod librarii errore pervulgatissimo (v. not. ad p. 730, 15.) corruperunt in καταλύσετε. Hoc quidem ferri non posse docet quod statim sequitur ἐφ' ἡμῶν. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 984. v. 3. ἐφ' ἡμῶν] *nostra aetate.* SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM ORATIONIS CONTRA NAUSIMACHUM ET XENOPITHEN.

P. 984. v. 1. Ἀριστάιχμου] Ἀριστέχνου Bavaricus. REISK.

P. 984. v. 2. ἐπιτροπῆς] [ἐπιτρόπου.] ἐπιτροπῆς. WOLF. Vulg. ἐπιτρόπου. ἐπιτροπῆς mavult Wolfius. Et sic correxi. REISK.

P. 984. v. 3. τρία] [τριάκοντα.] τρία. WOLF. Vulg. τριάκοντα. τρία Bavaricus. Et sic coniecit Wolfius quoque. Correxi τρία. REISK.

P. 984. v. 3. αὐτὸν] [αὐτῷ.] αὐτόν. WOLF. Vulg. αὐτῷ. αὐτὸν mavult Wolfius. Et sic correxi. REISK.

P. 984. v. 10. παραγράφονται] [γράφονται.] παραγράφονται. WOLF. Vulg. γράφονται. Wolfius mavult παραγράφονται. Et sic correxi. REISK.

P. 984. v. 11. ἀπαλλαγὴν] ἀπαλλαγῇ Bavaricus. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM CONTRA NAUSIMACHUM ET XENOPITHEN.

P. 984. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΞΕΝΟΠΕΙΘΗΝ.] Causa hac oratione agitata haec est. Nausimachus et Xenopithes (iunior), fratres, filii Nausicratis, a filiis Aristaechmi vita dudum defuncti, qui tutor ipsis olim fuisset, actione haereditatis imminutae aut aeris alieni pupillis debiti, a debitoribus quidem redacti, a tutore autem pupillis non persoluti, repetebant ab unoquoque filiorum Aristaechmi, qui quatuor erant, quaterna talenta et prae-

terea singula totidem (h. e. quatuor) semitalenta. Petebant itaque filii Nausicratis a filiis Aristaechmi universe octodecim talenta. Nam quatuor talenta sibi aiebant deberi ut aes interceptum: sed singulares hoc eodem de aere alieno actiones in singulos illos quatuor fratres instituebant et litem unicuique praeterea semitalento aestimabant. REISK. *ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΠΕΙΘΗ* Bekker. In quo titulo *ΞΕΝΟΠΕΙΘΗ* in *ΞΕΝΟΠΕΙΘΗΝ* mutavit Dindorf., cuius v. praefat. p. VII. Et ipse Bekkerus Ξενοπείθην servavit infra v. 3. Sed Harpocration p. 8. ed. Lips. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπείθη. ubi advertenda ellipsis vocis παραγραφή. SCHAEFER.

P. 984. v. 1. Δεδωκότων — εἶναι τὴν δίκην.] Idem exordium v. p. 966, 1. ss. SCHAEFER.

P. 984. v. 1. Ἀθηναῖοι] δικασταί Bekker. SCHAEFER.

P. 984. v. 1. παραγράφεσθαι] παραγράψασθαι August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 984. v. 3. τούτων ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρων τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 984. v. 3. τῷ πατρὶ] Plenius τὸν πατέρα ἡμῶν p. 985, 17. 986, 8. Sed talia pronominibus saepissime carent. SCHAEFER.

P. 985. v. 1. τοὺς εἰληχότας] S. δίκην. Quae vox fortassis a librariis est omissa. WOLF. τοὺς δίκην εἰληχότας margo Lutetianae, forsitan e Wolfii coniectura, qui tam in Annotatt. quam in Farragine corrigit τοὺς τὴν δίκην εἰληχότας. REISK. Frustra. SCHAEFER.

P. 985. v. 5. ἔπειτ'] εἶτ' simplex dat Bavaricus. REISK. εἶτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 985. v. 5. καὶ μή] [ἢ καὶ μή.] τὸ ἢ mallem abesse, ut est annotatum in varia lectione. WOLF. Vulg. ἢ καὶ μή. ἢ abest ab August. primo, Bavarico, indice Aldinae. Delevi. REISK.

P. 985. v. 7. τριάκοντα — τάλαντα] Quater 30 minae sunt 120, et quater 3000 drachmae sunt totidem: 1000 enim drachmae 10 minas faciunt. 60 minae talentum. Ergo 240 minae sunt 4 talenta: quia uterque frater a quatuor fratribus tricenas minas postulavit. WOLF. Tu audi Reiskium de statu causae disputantem ad titulum huius Orationis p. 984. SCHAEFER.

P. 985. v. 7. τριάκοντα εἰσι μναῖ] τριάκοντα μναῖ εἰσίν Bekker. SCHAEFER.

P. 985. v. 8. τέτταρα τάλαντα] τετταράκοντα margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 985. v. 8. γάρ] Vulg. δέ. γάρ August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 985. v. 10. ἡμῖν] ὑμῖν, Paulina. REISK.

P. 985. v. 10. ἡμῖν, τῶν αὐτῶν κ. τ. λ.] Vulg. — ἡμῖν τῶν

αὐτῶν χρημάτων, ἁπάσας —. Interpunctionem, ut saepissime alias, h. l. correxi ad hunc modum: — ἡμῖν, τῶν αὐτῶν χρημάτων ἁπάσας [id est ὑπὲρ τῶν αὐτῶν χρημάτων ἁπάσας, omnes illas quatuor actiones super eodem aere alieno, quatuor puta talentis], τρισχιλίων ἑκάστην [id est ἑκάστην ἐπὶ τιμήματι τρισχιλίων δραχμῶν, unamquamque harum quatuor actionum sub aestimatione litis ad 30 minas, quas, quicunque causa caderet, iudicibus dependeret], βλάβης [scilicet ὀνόματι, ex titulo accepti a nobis damni]. REISK.

P. 985. v. 10. ἁπάσας] πάσας Bekker. SCHAEFER.

P. 985. v. 11. ἑκάστην] ἑκάστης Bavaricus. REISK.

P. 985. v. 11. πρὸς τριάκοντα — καθέσταμεν] Sententia est: coniecti sumus in discrimen non modo tantam aeris summam amittendi, 16 talenta puta, sed etiam praeterea duo talenta titulo impensorum et sportularum forensium, cum actores periculum non adeant maius quam, si causa ceciderint, ad summum duo talenta amittendi. REISK.

P. 985. v. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bavaricus. REISK.

P. 985. v. 16. πρῶτον μὲν ὑμῖν] Vulg. πρῶτον ὑμῖν. πρῶτον μὲν ὑμῖν Bavaricus. Particulam μὲν addidi. REISK.

P. 985. v. 22. καὶ δίκας] Vulg. δίκας. καὶ δίκας margo Lutetianae, August. primus. Copulam addidi. REISK.

P. 985. v. 24. μαρτύρων] Vulg. μαρτυριῶν. μαρτύρων Bavaricus. Et sic dedi. REISK.

P. 985. v. 26. ὑμᾶς ἅπαντας] ἅπαντας ὑμᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 985. v. 28. τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ.] Vulg. τὸν νόμον. Addunt titulum νόμος August. primus, Bavaricus, Aldina, Paulina. Addidi. REISK.

P. 986. v. 3. ἕκαστα — ὁμοίως] [ὧν ἔνεστιν ὁμοίως.] Pro ἀφ' ᾗ ἐξ ὧν. WOLF. Vulg. ἕκαστα ὧν μὴ εἶναι δίκας ὧν ἔνεστιν ὁμοίως. ἕκαστα καὶ ὧν ἄν τις ἀφείκῃ τινὰ μὴ εἶναι δίκας ὁμοίως margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini. Pro ἔνεστιν August. primus dat simplex ἐστιν. Wolfius malebat ἕν ἐστιν duobus vocabulis in Farragine. Et sic est in Weimarano quoque. Idem Wolfius in Annotatt. ὧν accipit pro ἀφ' ὧν vel ἐξ ὧν. „Unica vocula" inquit in Farrag. „ὑφὲν scripta, ἔνεστιν, cum duo verba sint, h. l. obscuravit, qua divisa nil opus est assumentis scholii. [Sic appellat Wolfius lectionem in margine Lutetianae propositam.] Tu lege, retentis auctoris verbis, ὧν μὴ εἶναι δίκας (scilicet χρὴ vel per enallagen ὧν μὴ εἰσι δίκαι), ὧν ἕν ἐστιν ὁμοίως." Voc. δεῖ de meo addidi. V. p. 952, 15. Deinde correxi ὧν ἕν ἐστιν. *quorum unum est non minus, atque reliqua sunt, firmum et ratum usuque fori vigens.* REISK. δεῖ iure delevit Bekker. V. not. ad p. 952, 6. SCHAEFER.

P. 986. v. 4. κύριον] κυρίου margo Lutetianae. REISK.

P. 986. v. 4. δικάζεσθαι;] δικάζεσθαι. Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 986. v. 6. ἀπολύοντος] ἀπολαύοντος August. primus. REISK.

P. 986. v. 10. τυγχάνουσι γεγραμμένοι] τὸν πατέρα ἐγράψαντο. WOLF. τυγχάνουσιν ἐγγεγραμμένοι August. primus. γεγραμμένοι, scilicet τὸν πατέρα ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς. *ex quo patrem male gestae tutelae detulerunt ad iudicem reumque egerunt.* REISK. Mirum inter petendum et transigendum octo annos intercessisse. SCHAEFER.

P. 986. v. 11. πρὸς ὃν] [καθ' ὄν.] F. πρὸς ὃν ἢ μεθ' οὗ. WOLF. Vulg. καθ' ὃν. πρὸς ὃν August. primus. Et sic correxi. REISK.

P. 986. v. 11. ἀπαλλαγαὶ] διαλλαγαὶ Bekker. Nostrum recurrit p. 987, 10. videturque de hoc negotii proprie dici. SCHAEFER.

P. 986. v. 12. καὶ τῶν ἐπιτρόπων] Subaudi τετελευτηκότων. REISK. Atqui pendent hi omnes genitivi ab antegresso τετελευτηκότος. Utilius moneas subaudiri τῶν ἡμετέρων. SCHAEFER.

P. 986. v. 15. καὶ πάντων τῶν πλείστων] F. καὶ τῶν πλείστων ἢ πάντων. S. τετελευτηκότων. WOLF. Videntur verba traiecta esse in hunc modum restituenda: — μαρτύρων τῶν πλείστων ἢ καὶ πάντων, ὡς εἰπεῖν. *cum vivis excessissent testium plurimi, aut etiam, si fas est dicere, cum testium nemo adhuc superesset.* Contentus tamen fui tantummodo interpunctione mutanda sententiam clariorem reddere ad hunc modum: καὶ πάντων, τῶν πλείστων —. ut sententia sit: *mortuis omnibus, nostram rerum, ut ita dicam, plerarumque ignorantiam* —. Erit itaque constructio haec: τὴν ἡμετέραν τῶν πλείστων ἀπειρίαν. Est tamen, neque enim infitiabor, haec ratio coactior atque contortior. REISK. Hypostigmen post πάντων delevi. Delevit etiam Bekker. Nam, quod fugit Reiskium, iungenda sunt πάντων τῶν πλείστων, *plerisque omnibus.* Xenophon Cyrop. VI. 2. 28. καὶ τὰ ἑφθὰ δὲ π ά ν τ α μεθ' ὕδατος τ ὰ π λ ε ῖ σ τ α ἐσκεύασται. SCHAEFER.

P. 986. v. 16. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν] τὴν ἡμετέραν ἀπειρίαν Bavaricus. Loco primi τὴν dat Paulina καὶ. REISK. τὴν ἡμετέραν ἀπειρίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 986. v. 18. ταύτας] ταυτασί Bekker. SCHAEFER.

P. 986. v. 18. λόγον — ἐπιεικῆ] λόγον οὐκ ἐπιεικῆ Bavaricus, omissis reliquis. REISK.

P. 986. v. 20. φασὶ γὰρ — τῶν ὄντων] Affirmant enim Nausimachus et Xenopithes, pecunia illa, quam ab Aristaechmo acceperunt, se neque vendidisse neque vendere in animo sibi fuis-

se paterna bona, neque fortunis suis cessisse. SEAGER. *Diar. Classic.* LIX. p. 109.

P. 986. v. 23. Ξενοπείθης] Xenopithes hic est senior, patruus actorum, frater Nausicratis, qui pater actorum erat. REISK.

P. 986. v. 25. χρέα] *in ausgeliehenen Kapitalien.* SCHAEFER.

P. 986. v. 27. πραθέντων] Vulg. πραχθέντων. πραθέντων August. primus, index Lambini. Correxi πραθέντων a v. πιπράσκω. REISK.

P. 986. v. 27. τὰ χωρία — παρέλαβον οὗτοι] insulas illas et praedia emerunt tutores, quae his (Nausimacho et Xenopithi scilicet) tradiderunt. SEAGER. *l. c.*

P. 986. v. 28. οἱ ἐπίτροποι] Dubium, qui tutores designentur, Nausimachine et Xenopithis, actorum, an reorum, filiorum Aristaechmi. Sed actorum tutores designari et solum Aristaechmum eorum tutorem non fuisse credibilius est. REISK. Quin verum: tutori enim solebant addi συνεπίτροποι, opinor, ne ille agens pro arbitrio commodis pupilli officeret. V. not. ad p. 987, 7. SCHAEFER.

P. 986. v. 28. οὗτοι] αὐτοὶ Bavaricus. REISK.

P. 987. v. 1. ἠμφισβητήθη] Sic h. l. etiam Bekker. Conf. not. ad p. 818, 9. 820, 26. SCHAEFER.

P. 987. v. 2. ἦλθεν] F. ἦλθον. SCHAEFER.

P. 987. v. 2. ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν ἐγκαλέσαντες] Subaudi τῷ ἐμῷ πατρί. REISK.

P. 987. v. 5. ταῦτα πάντα] Scilicet τὰ ἐγκλήματα, ἃ νῦν ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν. REISK. πάντα ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 987. v. 5. οὗτοι] Nausimachus et Xenopithes. REISK.

P. 987. v. 6. τοῦ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 987. v. 7. ἐκεῖνοι] Aristaechmus, pater noster, et reliqui consortes tutelae. Sententia est: illi tutores pecuniis istis, quas pupillis suis persolverunt, redimebant, non nomen tutelae, sed criminationes, h. e. dabant suis pupillis illas pecunias, quo liberarentur, non nomine tutelae, sed litibus et accusationibus ex administratione tutelae exsistentibus. REISK. V. p. 990, 17. et Ind. Graecitat. p. 543. SCHAEFER.

P. 987. v. 11. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Aldina, Paulina, index Lambini, Bavaricus, in quo verba sic iacent: δίκαι καθ' ἡμῶν τούτοις ἀπηλλαγμένοις. REISK.

P. 987. v. 11. ἀπηλλαγμένοις] ἀπηλλαγμένων margo Lutetianae. Interpretatur hanc lectionem Wolfius in Farragine sic: „*contra nos, qui missi facti sumus.* Sin ἀπηλλαγμένοις ad accusatores referatur, *quibus satisfactum est.*" REISK. ἀπηλλαγμένων videtur coniectura Lambini. Dativus non mutandus. ἀπαλλάττεσθαι enim est omnino *sich aus einander setzen.* SCHAEFER.

P. 987. v. 12. πάντας] Vulg. πάντες. πάντας August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. REISK.

P. 987. v. 13. ὑμᾶς ἡγοῦμαι] ἡγοῦμαι ὑμᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 987. v. 14. τοῦτο γὰρ — καὶ παράγουσι] Idem est ac si dixisset: τοῦτο γὰρ πλάττοντες οὗτοι βούλονται ὑμᾶς παράγειν, *hoc enim commento volunt vos, iudices, decipere et a recta iuris aequi via deducere.* Est autem illud (τοῦτο) commentum hoc, patrem nostrum ipsis, pupillis, non persolvisse aera a debitoribus ipsorum redacta. In τὴν κομιδὴν v. 13. subauditur τῶν χρεῶν παρὰ τῶν ὀφειλόντων ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου πατρός. REISK. Ind. Graecitat. p. 375.: „καὶ παράγουσι, id est καὶ διὰ τούτου παράγουσι." Immo dicitur παράγειν τι, ut φενακίζειν τι, de quo v. not. ad p. 862, 11. Plus autem est παράγουσι quam βούλονται παράγειν: significatur enim initium fraudis iam factum esse, cuius laqueis ut iudices expediantur, orans haec disceptat. Compares verbum πείθειν. SCHAEFER.

P. 987. v. 18. λαβεῖν] illud χρέος, aes alienum pupillis debitum ab aliquo Hermonacte in Bosporo degente, centum staterum. V. v. 25. ss. REISK.

P. 987. v. 18. οἷόν τε] οἴονται Bavaricus, index Aldinae. REISK.

P. 987. v. 21. μέγιστοι — μάρτυρες] I. e. πιστότατοι, σαφέστατοι μάρτυρες. τίνα — μάρτυρα μείζω παράσχωμαι p. 416, 6. Add. p. 815, 10. 1034, 10. Simile μέγα τεκμήριον. V. not. ad p. 1162, 16. SCHAEFER.

P. 987. v. 21. εἰσὶν — μάρτυρες] ἡμῖν εἰσιν οὗτοι μάρτυρες Bavaricus sine αὐτοί. REISK. Sic Bekker. Recte: nam αὐτοὶ melius abest, cum sequatur ut oppositum τὸ πρᾶγμα αὐτό. SCHAEFER.

P. 987. v. 23. σκοπῶν αὐτὸ] αὐτὸ σκοπῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 987. v. 26. χρέος] χρέως August. primus et hic et p. 988, 25. et paene ubique constanter. REISK. χρέως Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 391. SCHAEFER.

P. 987. v. 26. ἐν τῷ Βοσπόρῳ] Vulg. ἐν Βοσπόρῳ. ἐν τῷ Βοσπόρῳ margo Bavarici cum γρ., in cuius texto est εἰς τὸν Βόσπορον. Articulum addidi. REISK.

P. 987. v. 26. οὐδὲ πώποτε] οὐδεπώποτε Bekker. οὐδὲ πώποτε Dindorf. SCHAEFER.

P. 987. v. 28. δὴ] δὲ August. primus. REISK.

P. 987. v. 28. τοῦτο οὑτωσί. ὤφειλεν] τοῦτο. οὑτοσί γ' ὤφειλεν Bavaricus, index Aldinae. Pro τοῦτο est in Aldina τοῦτον. Sed recte τοῦτο in Herwagiana prima. In lectione variante indicis Aldinae τοῦτο omittitur. REISK.

P. 988. v. 1. Ἑρμώναξ] Recte Ἑρμῶναξ Bekker. Sic scri-

benda omnia huiusmodi composita, ut Ἱππῶναξ, Πλειστῶναξ, Πυθῶναξ, οἰκῶναξ, χειρῶναξ. SCHAEFER.

P. 988. v. 2. τούτων — ἐγένετο] Locum hunc sic exhibent Bavaricus et index Aldinae: τούτων Ἀρίσταιχμος ἐπίτροπος ἦν καὶ κηδεμὼν ἐγένετο. REISK. τούτων Ἀρίσταιχμος ἐπίτροπος καὶ κηδεμὼν ἐγένετο Bekker. SCHAEFER.

P. 988. v. 3. ἅ γε] [ἅτε.] ἅ γε per γ, non per τ, qui error frequens est ob γάμμα alterum, cum et lineola etiam versus sinistram errore calami additur. Videtur hic locus esse mutilus, quod solutio ista Hermonactis quasi ex abrupto inseritur et magnae impudentiae esset a tutoribus eam pecuniam postulare, quam ipsi suae tutelae facti a debitore accepissent. WOLF. Vulg. ἅτε. ἅ γε August. primus. Et sic correxi. REISK. Nec mutilus est locus nec quidquam ex abrupto insertum. SCHAEFER.

P. 988. v. 3. δι' ἑαυτοῦ] Ind. Graecitat. p. 137.: „per semet ipsum, non per procuratorem." Quippe pecunia in Bosporo soluta esse dicebatur. SCHAEFER.

P. 988. v. 5. διέλυσε] διέλυε Bavaricus. REISK. διέλυε Bekker. Sic statim sequitur κατετίθει. SCHAEFER.

P. 988. v. 5. Ἑρμώναξ] Ἑρμῶναξ Bekker. SCHAEFER.

P. 988. v. 6. δίς] Vulg. τίς. δίς August. primus, Bavaricus, Aldina, index Lambini. Et sic correxi. REISK.

P. 988. v. 6. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ (vel τὰ αὐτὰ) August. primus, Bavaricus. Et sic correxi. *non enim profecto idem aes alienum bis solvisset* aut *existimandus est solvisse.* REISK. Non *solvisset*, (neque enim legitur scriptum οὐ γὰρ ἄν,) sed *solvit.* SCHAEFER.

P. 988. v. 6. ἔστιν οὖν οὕτω τις κ. τ. λ.] Vim huius argumenti non perspicio. Poterat utique aliquis debitor, qui pupillos (nam hi sunt h. l. οἱ κύριοι) diu contemsisset, h. e. pecuniam ipsis debitam retinuisset, illis virilem aetatem ingressis, a literis commonitoriis tutoris τοῦ μὴ κυρίου, ut noster hic loci ait, ita percelli et perterrefieri, ut nil cunctaretur nomen lentum diluere. Non hoc modo probabile est, sed fit quoque quotidie. Consequeretur ex argumentatione oratoris hoc, pupillos, dum adhuc minores annis essent, saepius Hermonactem de diluendo nomine, sed frustra, appellasse. Quod factum esse credibile non est. Et fac quoque eos id fecisse: semper non ipsi fecissent, sed tutor pupillorum nomine. Sunt Demosthenis argumentationes paulo nonnunquam subtiliores et impeditiores et sophisticae calliditati atque rixositati confines. REISK. Hoc ut alibi verum sit, tamen hic est falsissimum. Quid demonstrat orans? Nullo modo fieri potuisse, ut pecunia illa Demareto solveretur. Quippe si illi soluta esset, consequeretur debitorem fuisse omnium hominum stolidissimum. Quid enim stolidius quam pecuniam tot per annos

dominis (filiis Nausicratis) negatam solvere homini, cui nihil in eam iuris esset? Nam Demaretus fuit tutor filiorum Aristaechmi nec res curavit Nausimachi et Xenopithis. SCHAEFER.

P. 988. v. 8. γράψαντι] πέμψαντι August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 988. v. 10. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι August. primus. REISK.

P. 988. v. 12. οὐδὲ πώποθ'] οὐδεπώποθ' Bekker. οὐδὲ πώποθ' Dindorf. SCHAEFER.

P. 988. v. 13. ὅλως] Sic etiam dat Bavaricus, sed cum π super λ, id est ὅπως. REISK.

P. 988. v. 13. ἐκεῖνος] Demaretus. REISK.

P. 988. v. 14. λάβε] λαβὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 988. v. 18. οὔτ' ἂν ἔπλευσεν] *non videtur navigationem illuc suscepturus fuisse.* Malim tamen legi οὔτ' αὖ ἔπλευσεν. REISK. ἂν Reiskio, ut vides, displicuit. Iure: nam est longe inpetissimum. Scribendum puto ἀνέπλευσεν. SCHAEFER.

P. 988. v. 18. ἂν] Abest ab August. primo. οὐδ' ἂν ἀφίκετο, subaudi εἰ καὶ ἐβούλετο ἐκεῖσε πλεῖν. REISK. Hoc vero non minus ineptum quam illud οὔτ' ἂν ἔπλευσεν. Itaque ἂν delendum. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 988. v. 20. μαρτυριῶν] Vulg. μαρτύρων. μαρτυριῶν August. primus, margo Lutetianae. Et sic dedi. REISK.

P. 988. v. 20. γέγονε] γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 988. v. 22. εἰς ὅ] εἰς τοῦθ', ὅ. WOLF.

P. 988. v. 25. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 988. v. 25. χρέος] χρέως Bekker. V. not. ad p. 987, 26. SCHAEFER.

P. 988. v. 29. χρέος] χρέως Bekker. SCHAEFER.

P. 988. v. 29. ἐπιτροπῆς;] ἐπιτροπῆς. Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 989. v. 2. τούτων] τούτῳ margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 989. v. 2. ἀποδόντι] ἀποδιδόντι August. primus. REISK.

P. 989. v. 2. τοῦτό γ' ἐγκαλοῦντες] Vulg. τοῦτ' ἐγκαλοῦντες. τοῦτό γ' ἐγκαλοῦντες August. primus. Et hoc dedi. Sed vel sic quoque nondum persanatus videtur hic locus, sed sic integrandus: ὡς γὰρ οὐκ ἀποδόντα λόγον γεγραμμένοι [aut ὡς γὰρ οὐκ ἀποδόντι λόγον λαγχάνοντες] καὶ τοῦτό γ' ἐγκαλοῦντες φαίνονται. *constat enim eos diem patri nostro ideo dixisse, quod rationem gestae tutelae nullam ipsis exhiberet, et hoc nominatim ipsi incusasse.* REISK. τοῦτο ἐγκαλοῦντες Bekker. Reiskio cave

assentiaris. *apparet enim homines patri litem intendisse, ut qui rationem tutelae non reddidisset, et hoc ipsum in litis formula scripsisse.* SCHAEFER.

P. 989. v. 3. δ'] Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 989. v. 3. τότ'] Abest ab August. primo et Bavarici texto: nam in huius margine cum γρ. adscriptum est. REISK.

P. 989. v. 6. νῦν] Abest ab August. primo et Bavarico REISK.

P. 989. v. 6. ἐγκαλεῖτε,] Dele subdistinctionem: nam iungenda Ἐν ποίῳ λόγῳ παρέδωκεν. SCHAEFER.

P. 989. v. 6. ὡς παρέδωκεν] Subaudi ὡς ὀφειλόμενον ὑμῖν. τὸ τοῦ Ἑρμώνακτος χρέος. REISK.

P. 989. v. 7. τοτὲ—τοτὲ] τοτὲ utriusque (v. 7. et 8.) loco est τότε in Bavarico. Idem tamen paulo post dat τοτὲ. REISK.

P. 989. v. 7. ἀποδιδόντι] Bekkerus: „ἀποδόντι S." Placet. V. v. 2. SCHAEFER.

P. 989. v. 8. τοτὲ δ' — διώκετε] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 989. v. 8. παραδόντος] Subaudi ἐν τῷ τῆς ἐπιτροπῆς λόγῳ τὰ ὑμῖν ὀφειλόμενα χρέα. REISK. Intellige τὸ τοῦ Ἑρμώνακτος χρέος. SCHAEFER.

P. 989. v. 11. πράξεσθε] Bekkerus: „ἐπράξασθε S." Hoc ita placet, ut et v. 10. malim ἔστι legere et v. 12. διώκετε. Accedit quod, etsi διώξω non repudiandum est, longe frequentius tamen occurrit διώξομαι. In Aristophanis Nub. 1301. Reis. lenissime corrigas ἀποδιώξει. Atque in Xenophontis Cyrop. VI. 3. 13. vide ne scribi praestet διώξῃς. SCHAEFER.

P. 989. v. 12. κωλύει] Vulg. κωλύσει. κωλύει Bavaricus. Et hoc dedi. REISK.

P. 989. v. 12. τρίτον τι] Nescio, quodnam hoc sit tertium, neque comminisci possum. REISK. Nec potuit orans, nec quisquam audientium. Est hoc quod dicimus redigere ad absurdum. SCHAEFER.

P. 989. v. 12. ταῦτα] τοῦτο Bavaricus. REISK.

P. 989. v. 15. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 989. v. 17. τοῦτον] Abest a Bavarico. REISK.

P. 989. v. 17. ὅστις] I. q. ὅς. οὗτος, — ὅστις — p. 1326, 15. Isocrates Panegyr. c. XXXVII. ἡμεῖς —, οἵτινες — ἴωμεν —. V. not. ad p. 734, 2. SCHAEFER.

P. 989. v. 18. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ]. Scilicet ex eo tempore, quo pupilli ad pubertatem suamque ipsorum tutelam pervenerint. REISK.

P. 989. v. 23. ἄντικρυς] διαῤῥήδην v. 17. SCHAEFER.

P. 989. v. 24. δίκην;] δίκην. Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 989. v. 26. *τῶν — ἐξ ἀρχῆς ἀδικημάτων*] *τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀδικήματα* h. l. sunt iniuriae aut querelae super iniuriis acceptis, quae primum, prima vice in ius vocantur et ad iudicium disceptationem revocantur, eoque opponuntur illis causis, quae, cum iam semel discussae fuissent, denuo ad forum retrahuntur. REISK.

P. 989. v. 28. *οὐδὲ κατὰ*] Vulg. *κατά*. *οὐδὲ κατὰ* August. primus. *οὐδὲ* addidi. *ne contra illos quidem tutores, qui a pupillis non fuissent pro liberis ab omni accusatione declarati.* REISK. *οὐδὲ* delevit Bekker. Recte: de aliis enim tutoribus lex intelligi nequit. SCHAEFER.

P. 989. v. 28. *τοὺς ἐξ ἐκείνων*] Scilicet *φύντας* vel *γεγονότας*. *si contra nos, qui sumus ex illis, vestris puta tutoribus, nati, litem institueretis anno vigesimo post, quam patrem nostrum liberum ab omni forensi persecutione declaravissetis, et litem quidem super iisdem criminationibus, a quibus vosmet ipsi patrem nostrum absolvissetis.* Sed rationes temporum non conveniunt. Hic *viginti* annos ait effluxisse a tempore absolutionis inde, paulo ante autem p. 986, 7. *quatuordecim* tantummodo dixerat. Sed oratores minus veritatem rei quam amplificationem spectant. REISK. Orator numerat annos, non a tempore absolutionis, sed a tempore litis illatae, idque utens numero rotundo quem dicimus. V. p. 986, 8. SCHAEFER.

P. 990. v. 1. *ἡμᾶς*] Vulg. *ὑμᾶς*. *ἡμᾶς* August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae. REISK.

P. 990. v. 1. *ἀφείκατε*] *ἀφήκατε* August. primus. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 990. v. 2. *δίκην τελέσαισθ'*] *τελέσασθαι δίκην ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἐγκλήματος*. Sic *πρὸς Βοιωτὸν* infra p. 999, 23. *εἰ — ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην*. WOLF. *τελέσασθαι τὴν δίκην* p. 1006, 8. *instituere* vertit Iud. Graecitat. p. 492. Immo est *peragere*. *κυρίαν ποιησάμενος* (*τὴν δίκην*) p. 999, 1. SCHAEFER.

P. 990. v. 2. *παρὰ*] Vulg. *περί*. Correxi mea sponte *παρά*. REISK. Recte *περὶ* Bekker. SCHAEFER.

P. 990. v. 3. *φευξεῖσθαι*] *φεύξεσθαι* August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 990. v. 3. *παρεσκευάσθαι*] *παρασκευάσασθαι* Bavaricus. REISK.

P. 990. v. 6. *ταῦτ'*] *τούτων* Bavaricus, margo Lutetianae ex indicibus Aldinae et Paulinae. REISK.

P. 990. v. 6. *χρήσεσθαι*] Vulg. *χρήσασθαι*. *χρῆσθαι* August. primus. *χρήσεσθαι* mavult Wolfius in Farragine. Et sic dedi. REISK.

P. 990. v. 6. *τούτου*] [*τούτῳ*.] F. *τούτων*. S. *τῶν χρημάτων*.

P. 991. v. 13. φήναντος] φήναντος Bekker SCHAEFER.

P. 991. v. 13. φήναντος Νικίδου] cum Nicidas patruum vestrum, Xenopithem, seniorem puta, eo nomine apud iudices detulisset, quod domum vestram elocare nil curaret. REISK. Non *patruum vestrum*, sed *tutores:* nec *domum vestram*, sed *patrimonium vestrum*. SCHAEFER.

P. 991. v. 15. διοικεῖν αὐτόν] αὐτὸν διοικεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 991. v. 16. δ' ἥρπασαν] Vulg. διήρπασαν. δ' ἥρπασαν August. primus. Et sic correxi. REISK. Bene διήρπασαν Bekker. SCHAEFER.

P. 991. v. 16. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, Bavaricus, margo Lutetianae, Weimarani secundus. Et sic correxi. Nam haec est ficta querela pupillorum ipsorum. REISK.

P. 991. v. 16. ἣν ἐπείσθητέ γε] Scilicet ἔχειν vel ἀγαπᾶν. REISK. ἔχειν, quod e sequente ἔχετε subaudiendum, non ἀγαπᾶν. SCHAEFER.

P. 991. v. 16. γε] Abest ab August. primo et Bavarico. REISK.

P. 991. v. 18. εἶναί τι ταῦτα] Scilicet ἃ ὑμεῖς ποιεῖτε. *esse non de nihilo ea, quae vos nunc agitis: actionem huius causae vestram non esse plane contemnendam neque vanam aut de nihilo natam.* REISK. Voluit scribere ἃ ποιοῦσιν. Nam οἴησθε orans dicit conversus ad iudices. Ad ταῦτα, si quid subaudire placet, subaudias τὰ ἐγκλήματα. SCHAEFER.

P. 991. v. 20. ἴσον] *aequum.* SCHAEFER.

P. 991. v. 20. τοὺς πράξαντας] Scilicet τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδικήματα. *posteaquam transegeritis et decideritis cum auctoribus iniuriarum earum, quas aitis vos accepisse, de illis queri, qui rerum gestarum prorsus sint ignari.* REISK.

P. 991. v. 21. κατηγορεῖν.] Minor distinctio cum Bekkero ponenda. SCHAEFER.

P. 991. v. 21. μέντοι] δὲ Bavaricus. REISK.

P. 991. v. 22. εἰ μεγάλα — ὑπολαμβάνετε] Citant Anecd. Bekk. p. 144, 8. verborum ordine sic mutato: ὑμῖν εἶναι καὶ θαυμαστά —. SCHAEFER.

P. 991. v. 22. εἶναι] Statim post θαυμαστὰ subiicit August. primus. REISK. Scilicet Lutetiana post δίκαια positum habet. SCHAEFER.

P. 991. v. 22. τὰ δίκαια ταῦθ'] quibus vos nimirum tantopere fiditis. REISK.

P. 991. v. 23. περαίνετε] Scilicet τὴν λῆξιν aut τὴν δίκην καθ' ἡμῶν aut τὸ προκείμενον. REISK.

P. 991. v. 23. ὧν δὲ τοῦ μὴ κατηγορῆσαι] Idem est ac si dixisset ἕνεκα τοῦ μὴ κατηγορῆσαι ἅ. *Quae autem quo minus accusaretis, tantas pecunias exegistis, ea tacere vos par est, donec illas pecunias reddideritis; neutiquam vero par est vos et accusare ea, quae ut taceretis vos redimi passi estis, et simul tamen mercedem silentii retinere.* REISK. Genitivus ὧν regitur a verbo κατηγορῆσαι nec de ellipsi praepositionis ἕνεκα cogitandum. SCHAEFER.

P. 991. v. 25. ἐπράξασθε] εἰσεπράξασθε August. primus. REISK.

P. 991. v. 25. ταῦτα] αὐτὰ August. primus. REISK.

P. 991. v. 26. μὴ καὶ κατηγορεῖν] Vulg. καὶ μὴ κατηγορεῖν. Transposui de meo sensu καὶ μὴ κατηγορεῖν. *vos decet tacere, non autem eosdem et accusare nos et tria illa tamen talenta quoque retinere.* REISK. καὶ μὴ κατηγορεῖν Bekker. Nec debuit Reiskius hunc verborum ordinem invertere. μὴ enim iungendum infinitivis qui sequuntur, non referendum ad ἐστὲ δίκαιοι: quo si negativam Orator retulisset, scripturus erat οὐ. Sensus: *par est vos tacere et abstinere lite, donec habetis quae accepistis.* SCHAEFER.

P. 991. v. 27. ἔσχατον — τοῦτό γε] *nam haec quidem profecto est extrema vexationum.* SCHAEFER.

P. 991. v. 27. τοίνυν ἴσως] Vulg. τοίνυν. Addit August. primus ἴσως. Addidi. REISK.

P. 991. v. 28. ἀναλώκασιν] ἀνηλώκασιν August. primus, margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini. REISK.

P. 992. v. 1. τὰ] Omisit Bekker. Recte, ut puto: sic enim melius opponitur μικρά. SCHAEFER.

P. 992. v. 1. πολλὰ] Post h. v. videtur αἰσχρῶς deesse. Forte quoque pro ἀπολωλεκότες legendum ἀπεδηδοκότες, *cum abligurissent.* REISK. Neutrum probabis. SCHAEFER.

P. 992. v. 2. αὐτοῖς] Immo αὑτοῖς. SCHAEFER.

P. 992. v. 2. γιγνομένην] τὴν γιγνομένην scribendum videtur Hermanno ad Viger. p. 779. Mihi non item. Est i. q. προσήκουσαν. *non iustam nec competentem gratiam.* SCHAEFER.

P. 992. v. 3. χάριν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 992. v. 5. ὑμῖν] ἡμῖν margo Lutetianae, forsitan e coniectura Lambini. REISK. *iis, qui vobis publice operantur.* SCHAEFER.

P. 992. v. 6. μεγίστην;] μεγίστην, Bekkeri Oxoniensis errore typothetae. SCHAEFER.

P. 992. v. 7. τοῦ πράγματος] Scilicet τοῦ λειτουργεῖν. REISK.

P. 992. v. 8. ἂν ἅπαντες] ἅπαντες ἂν Bekker. SCHAEFER.

P. 992. v. 11. τὴν βλασφημίαν] invidiam et exprobrationem, quod opes suas in adiuvanda et sustentanda rep. collationibus civitati praestandis exhausissent. REISK.

P. 992. v. 11. *ἀντὶ τῆς χρείας*] Iam enim non possunt amplius de suis facultatibus reip. conferre, sed sunt cives inutiles. REISK. *civitatem nec iuverunt neque in posterum iuvabunt, sed dehonestarunt.* SCHAEFER.

P. 992. v. 11. *τῇ πόλει*] Haec verba dat August. primus statim post *βλασφημίαν*. REISK.

P. 992. v. 13. *ἀφῄρηται*] Vulg. *ἀφαιρεῖται*. *ἀφῄρηται* August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 992. v. 13. *οἱ δὲ*] *ἀλλ'* August. primus. REISK.

P. 992. v. 16. *οὐ μόνον*] Post *οὐ μόνον* addit August. primus *ἄν*. Sed tum rursus idem id ante *εἰκότως* v. 17. omittit. REISK.

P. 992. v. 16. *ἐκείνων*] *ἐκεῖνον* Aldina, Paulina. REISK.

P. 992. v. 17. *καὶ γεγόνασι*] Vulg. *γεγόνασι*. *καὶ γεγόνασι* August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 992. v. 18. *ὑμῖν γίγνεται*] *ὑμῖν αὐτοῖς γίνονται* August. primus. REISK.

P. 992. v. 21. *αὐτοὺς*] *αὑτοὺς* Bekkeri Berolinensis et Dindorfiana. SCHAEFER.

P. 992. v. 21. *οὐ τοίνυν — ποιεῖν.*] Citant Anecd. Bekk. p. 144, 17. SCHAEFER.

P. 992. v. 21. *θαυμάσαιμ' ἂν*] *θαυμάσαιμι* Anecd. Bekk. omisso *ἄν*. SCHAEFER.

P. 992. v. 22. *αὑτοὺς πειρῶνται ποιεῖν*] *ποιεῖν ἑαυτοὺς πειρῷντο* August. primus. In Aldina et Paulina est *αυτοὺς* cum leni. *πειρῷντο* in optativo non male legas. REISK. *πειρῷτο ποιεῖν* Anecd. Bekk. omisso *αὑτούς*. *πειρῷντο* probo. SCHAEFER.

P. 992. v. 25. *οὐδὲ δικαίων*] Felic. *οὐδὲ δίκαιον, ἢ οὐδὲ τῶν δικαίων*. WOLF. *οὐ δικαίων* August. primus. Wolfius: „Fort. *οὐδὲ δίκαιον*, aut *οὐδὲ τῶν δικαίων*.“ REISK. Vides Reiskio non convenire cum ipsa Wolfii annotatione. *οὐ δικαίων* satis placet. SCHAEFER.

P. 992. v. 25. *μὲν*] Abest a Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 992. v. 26. *κατέσθοντας*] *κατεσθίοντας* August. primus. REISK. Sic Bekker. Recte: alteram enim formam non puto Demosthenis neque omnino Atticorum esse. SCHAEFER.

P. 992. v. 26. *Διογνήτου — ἀναλωκέναι*] Vulg. *Διογνήτου καὶ τοιούτων ἀνθρώπων καὶ κακῶς ἀναλωκέναι*. Locum hunc sic exhibet margo Lutetianae: *Διογένους καὶ τοιούτων ἑτέρων αἰσχρῶν καὶ κακῶν ἀνθρώπων κακῶς ἀναλωκέναι*. August. primus autem sic: *Διογένους καὶ τοιούτων ἑτέρων αἰσχρῶς καὶ κακῶς ἀνηλωκέναι*. Dedi *Διογνήτου καὶ τοιούτων ἑτέρων ἀνθρώπων αἰσχρῶς καὶ κακῶς ἀναλωκέναι*. REISK. Reiskium secutus est Bekker., nisi quod *ἀνθρώπων* omisit. SCHAEFER.

P. 992. v. 27. καὶ κακῶς —] F. add. καὶ τὰ μὲν ἴδια κακῶς ἀνηλωκέναι, τὰ δ' ἀλλότρια etc., ut constet ἀντίθετον. WOLF. ἀντίθετα sunt τὰ ὄντα et τὰ ἀλλότρια. SCHAEFER.

P. 992. v. 28. κλαίειν] κλάειν Dindorf. Et sic statim ἐκλάετ'. V. Moeris p. 231. et Anecd. Bekk. p. 600, 27. SCHAEFER.

P. 993. v. 2. ἀφήκατε] ἀφήκητε margo Lutetianae e Wolfio, mutilate et alieno loco. V. ad v. proximum. ἀφείκατε et hic et v. 3. August. primus. REISK.

P. 993. v. 2. ἢ ὡς εἰσὶν — δίκαιόν ἐστι] [ἢ ὡς εἰσὶν ὧν ἂν ἀφήκητε, αὖθις ὑμῖν δικαίως τὸ λαγχάνειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι.] F. ἢ ὡς εἰσὶν, ὧν ἂν ἀφήκητε, αὖθις δίκαι, ἢ ὡς τὸ λαγχάνειν ἔτι δίκαιόν ἐστι. WOLF. Vulg. ἢ ὡς εἰσὶν ὧν ἀφήκατε, αὖθις ὑμῖν δικαίως τὸ λαγχάνειν ἔτι δίκαιόν ἐστι. ὧν ἂν ἀφήκατε Bavaricus, Aldina. Deinde pro δικαίως dat margo Lutetianae δίκαι, καὶ ὡς, forsitan e coniectura Lambini. δίκαι, ἢ ὡς εἰκὸς τὸ λαγχάνειν ἔτ' εἰ δίκαιον August. primus: quod negat Wolfius sibi placere, idem tamen in Farragine probans δίκαι, ἢ ὡς —, quomodo ipse in Annotatt. coniecerat. ἂν addidi inter ὧν et ἀφήκατε. Post correxi δίκαι, ἢ ὡς εἰκοστῷ λαγχάνειν ἔτει δίκαιόν ἐστι, idque Augustanum secutus. Nam in eius scriptura εἰκὸς τὸ latet εἰκοστῷ, et in ἔτ' εἰ latet ἔτει. V. p. 990, 1. *aut esse ius causam in forum denuo deferendi, super quibus iam dudum reos absolveritis, aut aequum esse vigesimo anno post acceptas iniurias queri.* REISK. Cetera egregie: sed ἂν male addidit. Delevit Bekker. Peius etiam Wolfius ἀφήκητε, pro quo debebat ἀφείκητε. SCHAEFER.

P. 993. v. 6. [δεικνύναι]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 993. v. 7. δεόμεθα] Vulg. δεησόμεθα. δεόμεθα August. primus. Et hoc dedi. REISK.

P. 993. v. 7. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldina. REISK.

P. 993. v. 8. τρεῖς] Ante h. v. videtur τοῖς deesse. REISK. Mihi non videtur. SCHAEFER.

P. 993. v. 11. πρώην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 993. v. 11. ἀφείλοντο] ἀφείλαντο August. primus. REISK.

P. 993. v. 11. ἀφείλοντο Αἰσίου] Haec coniunge. WOLF.

P. 993. v. 11. Αἰσίου] Post nomen proprium Αἰσίου videtur nomen actionis, e. c. αἰκίας aut ὕβρεως aut βλάβης aut tale quid deesse. REISK. Non deest: addereturque sine ullo ad sententiam explendam fructu. SCHAEFER.

P. 993. v. 13. ἐπ' ὠφελείᾳ] Vulg. ἐν ὠφελείᾳ. ἐπ' ὠφελείᾳ August. primus. Et sic dedi. *quae vestrae quoque facultates sunt, cum sint sub* vel *cum spe maioris emolumenti, si penes nos vobis serventur.* REISK. Verte: *quae etiam vobis plus prosunt, si penes nos sunt, quam si penes hos.* SCHAEFER.

P. 993. v. 15. καὶ δικαιότερον δήπου] δικαιότερον δὲ δήπου (sine καὶ) August. primus. REISK. Satis placet. SCHAEFER.

P. 993. v. 16. ὅτι] Recte ὅ τι Bekker. V. Apparat. T. I. p. 787. med. SCHAEFER.

Apparat. T. I. p. 499. deleatur nota *) ut narrans quae non certo indicio sed gravi errore nituntur.

Quod ad p. 880, 5. conieci ἐπεὶ ἐπὶ τἀμὰ ἴδοτε, occupavit Boissonadus ad Sophocl. Oed. Reg. 247. Qui viri doctissimi consensus facit, ut coniecturae illi paulo plus tribuam.

